

रुढिप्रयोग कोश.

लभनार,
भोगोलाल लोभालाध गांधो,
हुडभास्तर तालुका स्कूल-कडी.

छपावी प्रसिद्ध करनार,
गुजरात वर्नाक्युलर सोसाधटो.

अमदावाद

धी युनियन प्रिन्टिंग प्रेस कंपनी लिमिटेड.

सवत् १९५४.

सन १९९८.

(अंध स्वाभित्वना सर्व हुक सोसाधटीने स्वाधीन छ.)

किमत १।।। इपिया.

પ્રસ્તાવના.

જગતની તમામ ખેડાયેલી ભાષાઓમાં કહેવત, રૂઢિપ્રયોગ (Idioms), અને શબ્દાર્થબેદ (Synonyms), એ ત્રણનો સારો સંગ્રહ હોય છે. એ નૂદા નૂદા વિષય પર અનેક પુસ્તકો ભાષાશાસ્ત્રીઓ તરફથી બહાર પડેલાં હોય છે. આપણી ગુજરાતી ભાષામાં કહેવત સંગ્રહ છપાઈ ગયો છે. શબ્દાર્થબેદ પણ થોડા સમય પર બહાર પડ્યો છે. અને આ રૂઢિપ્રયોગનું પુસ્તક જનસમાજ આગળ ખડું થયું છે. કહેવત મહાન પુરૂષોનો અનુભવ સંક્ષેપમાં બતાવે છે, અને વાંચનારને સારી અસર કરી શકે છે. રૂઢિપ્રયોગ એ વ્યાકરણ અને શબ્દ કોશથી અલગ છે. કોઈ પણ ભાષાનું જ્ઞાન વ્યાકરણ અને શબ્દ કોશથી થઈ શકે છે. પરંતુ જે તે બંનેથી પણ નથી થઈ શકતું તે રૂઢિપ્રયોગથી થઈ શકે છે. રૂઢિપ્રયોગ એ ભાષાનો એવો ગુપ્ત ભંડાર છે કે જે તેને ઓળવાનો યત્ન કરે છે તેને જ તે જડે છે. માત્ર અભ્યાસથી જ તે શીખી શકાય છે. દેશની રીતમાત, રિવાજ અને લોકોની વ્યાવહારિક પદ્ધતિ ઉપર લખાયેલાં અનેક પુસ્તકો કરતાં રૂઢિપ્રયોગનું પુસ્તક લોકોની રહેણી કરણી અને નીતિ રીતિ વધારે સારી રીતે દર્શાવી શકે છે. વળી ભાષાનું રહસ્ય પણ એથી જ જણાઈ આવે છે.

હવે 'રૂઢિપ્રયોગ' (Idioms) ઉપર થોડુંક વિવેચન કરીએ. આ કોશમાં 'રૂઢિપ્રયોગ' એ શબ્દ બહુ વિસ્તીર્ણ અર્થમાં વાપર્યો છે. એ અથવા એથી વધારે શબ્દોના સમૂહનું એક અંગ થઈ કોશની મદદથી જે અર્થ થવા જોઈએ તે ન થતાં કોઈ નૂદોજ્જ અને તે પણ કોઈ સ્થાપિત (મુકરર) અર્થ થતો હોય તેને રૂઢિપ્રયોગ કહે છે. જેમ કે, અગ્ની-આરા ગણુવા એનો અર્થ અગ્નીઆરાનો આંક ગણુવાનો કે ભણુવાનો નથી થતો, પરંતુ નાસી જવું એવો થાય છે. ઘર ભાગવું એમાં ઘંટ અને રોડાંનું બનાવેલું ઘર જમીનદોસ્ત થવાનું નથી, પરંતુ ઘરની કુટુંબની ખરાબી થવી એવો અર્થ સમાજેલો છે. ઘણા લાક્ષણિક અર્થવાળા પ્રયોગોને અમે એમાં જ ગણ્યા છે, એટલું જ નહિ પરંતુ જે અલંકૃત પ્રયોગો ઘણી મૂદતથી ભાષામાં રૂઢ થઈ ગયા છે તેને પણ અમે રૂઢિપ્રયોગમાં લખી કોશમાં આપ્યા છે. કોઈ પણ એક શબ્દમાં એવો ભાવ હોવા છતાં તે પ્રયોગ કહી શકાતો નથી. જેમ કે, ઉઠાવ્યું એ શબ્દ કોઈએ કાંઈ સાઈં કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વપરાય છે. આપણી ભાષામાં એવા બહુ શબ્દો છે. જેને કાંઈ ન આવડતું હોય અને મૂર્ખ હોય તેને ઢઢો કહે છે. વળી કાઠલાંદાસ, શુક્રાચાર્ય, બી-મસેન, તાનસેન, વગેરે શબ્દો વિશેષ સંકેતમાં વપરાય છે, તથાપિ તે રૂઢિપ્રયોગનું ગણી શકાતા નથી. એવા શબ્દોને અમે રૂઢ શબ્દો ગણી તે તરફ વધારે ધ્યાન આપ્યું નથી.

ગુજરાતી ભાષામાં જે રૂઢિપ્રયોગો થયા છે તે ઘણું કરીને કોઈ નામની સાથે કોઈ ક્રિયાપદ મળીને થયેલા છે. હાથ, પગ, પેટ, દાંત, જીભ, માથું, આંખ, કપાળ, નાક, કાન, ઇલાદિ શરીરના અવયવો કે જીવનદ્રિયો બતાવનારા શબ્દો સાથે નૂદાં નૂદાં ક્રિયાપદોથી નૂદાં નૂદાં પ્રયોગો નીકળેલા માલમ પડશે. આવા રૂઢિપ્રયોગનાં સાધારણ મૂળ જેવા જઈએ તો તેમ થવાનાં કારણ પણ ઘણે અંશે આપણને માલમ પડ્યા વિના

રહેશે નહિ. એ ધણું કરીને કોઈ સ્થાન ઉપરથી, લોહોની વૃત્તિ ઉપરથી, કોઈ વિશેષ નામ ઉપરથી કે કોઈ સિવાજ કે રીતભાત ઉપરથી નીકળેલાં હોય છે, અને તે સર્વેમાં થોડી કે ઘણી લાક્ષણિક અર્થોત્પત્તિ રહેલી હોય છે.

આ કોશમાં ઠેકાણે ઠેકાણે એવા પ્રયોગોનાં લક્ષણો ખતાવી આપવાનો યત્ન કરેલો છે, અને તેની સાથે તે કેવી રીતે વપરાય છે તે જાણવા માટે અને અન્યાસીઓને સરળ થવા માટે શિષ્ટ ગ્રંથોનાં દૃષ્ટાંત પણ કામ કામ આપ્યાં છે. જે પ્રયોગોનાં દૃષ્ટાંત ગ્રંથમાંથી મળી શક્યાં નથી તે જોડી કાઢીનેજ મૂકેલાં છે.

હજી સુધી 'શ્લોકપ્રયોગ' પર એકે સ્વતંત્ર પુસ્તક લખાયું નથી તેથી તથા જૂદા જૂદા ભાગના લોકો જૂદા જૂદા પ્રયોગ જૂદાં જૂદાં લક્ષણમાં લઈ જઈ જૂદા જૂદા ભાવમાં ખોલે છે, અને તેથી તેના જૂદા જૂદા અર્થ થાય છે, માટે અમુક ભાવમાંજ અમુક પ્રયોગ વપરાય છે તે નક્કી કરવાનું કામ બહુ મુશ્કેલ છે. અને તેથી અર્થના સંબંધમાં બહુ મત-ભેદ પડવાનો સંભવ છે. તથાપિ જે પ્રયોગ ઘણે ભાગે જે અર્થમાં વપરાય છે તે અર્થ આપવાને ખનતો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

ગુજરાતમાં જે પ્રયોગો વપરાય છે તેના ત્રણ ભાગ આપણે પાડી શકીશું. તાપીથી તે મહી સુધીના ભાગમાં વપરાતા, મહીથી તે સાબરમતી સુધીના ભાગમાં વપરાતા, અને ત્રીજા કાઠિયાવાડમાં કે ઉત્તર તરફના ભાગમાં વપરાતા. કેટલાક પ્રયોગો એવા છે કે જે કાઠિયાવાડમાં ખોલાય છે તે ખીજા ભાગમાં નથી ખોલાતા, અને જે ખીજા ભાગમાં ખોલાય છે તે કાઠિયાવાડમાં ખોલાતા નથી. એવા દરેક ભાગમાં વપરાતા જૂદા જૂદા મુખ્ય મુખ્ય પ્રયોગો એકઠા કરવામાં આવ્યા છે, અને એ પ્રયોગો શા ઉપરથી નીકળ્યા તેનાં કારણો-મૂળ-પણુ યથાશુદ્ધિ લખવામાં આવ્યાં છે. જે પ્રયોગો અમુક ભાગમાંજ ખોલાતા હોઈ સાધારણ રીતે છેક ધર ખુલ્લિયા કે બહુ પ્રચારમાં આવેલા નથી તે આ પુસ્તકમાં વિશેષ કરીને દાખલ કરેલા નથી. તેમ અસભ્ય પ્રયોગોને પણ જગો આપી નથી.

કેટલાક પ્રયોગો વકોક્તિમાં વપરાય છે. જેમ કે પુષ્પાંજલિ આપવી એટલે માર મારવો, આપુચણુ આપવા, મેથીપાક આપવો, પૂજા કરવી વગેરે એજ અર્થમાં ખોલાય છે.

જે પ્રયોગો કોઈ વિશેષ નામ ઉપરથી નીકળેલા છે તે ખીજા પ્રયોગો કરતાં માન-સિક્ક વૃત્તિને વધારે અસર કરે છે. કોઈના ઉપર અસહ્ય દુઃખ ઉપરા ઉપરી આવી પડ્યું હોય તો તેને વિષે ખોલતાં કહ્યું કે તેને તો સીતાનાં વીત્યાં. જે રાજ્ય સત્ય અને સદાચારથી ભરપુર હોઈ કોઈ જાતની અવ્યવસ્થા કે ગરબડ ન હોય અને જ્યાં લાં શાંતિ શાંતિજ હોય એવા સુખપ્રદ રાજ્યને વિષે ખોલતાં કહે છે કે એ તો રામરાજ્ય છે. જે ઔષધ રોગપર ખચીત અસર કરી શકે છે તે રામખાણુ ઔષધ કહેવાય છે. સોજથી કે રોગથી મોટું ધણું સુજ ગયું હોય તો કહ્યું કે મોટું રાવણુ જેવું મોટું થયું. તેમજ કહી કહીને મારી જીભ ઘાસી ગઈ, જોઈ જોઈને આંખો પાકી ગઈ, કામ કરી કરીને મરી ગયા, ખાતાં ખાતાં વાંઝણી વિચાઈ, ખારણુ ખેપોર ચઢયા, વગેરે કેટલાક પ્રયોગો અતિશયોક્તિવાળા છે. એવા પ્રયોગોને અમે અયુક્ત શ્લોક પ્રયોગ નામ આપ્યું છે.

વળી એકજ અર્થના જૂદા જૂદા પ્રયોગો ભાષામાં બોલાય છે. જેમકે, - જે વસ્તુ ક્ષણિક છે તેને આપણે પાણીના પરપોટાની ઉપમા આપીએ છીએ. એને મળતા ખીજ પ્રયોગો ભાષામાં પુષ્કળ મળી આવે છે. અપોરનો છાયો, વિજળીનો ચમકારો, ધડીનું ધડિયાળ, સાડાતણુ ધડીનું રાજ્ય, વગેરે. આવા પ્રયોગો જે કે અલંકૃત છે તેપણુ તેઓ એટલા અધા ૩૬ થઈ ગયા છે કે તેમને આ પુસ્તકમાં જગો આપવામાં આવી છે.

જે પ્રયોગો સ્થાન બતાવનારા છે તે એ સ્થાનના અમુક લક્ષણ ઉપરથી નીકળેલા છે. જેમકે, ધુતાર પાટણુ. અગાઉ પાટણુ શહેર એટલું અધું વિસ્તીર્ણ હતું કે તેમાં ધુતારા અને ડગ લોકો બહુ વસતા હતા. તે ઉપરથી જે માણસ પાકો ડગ હોય તેને ધુતાર પાટણુનો રહેવાશી કહે છે. વળી દિલ્લીનો ડગ પણ કહેવાય છે. મારવાડમાં વારંવાર દુકાળ પડે છે અને તેથી ભૂખમરામાં કંગાલ થઈ ગયેલાં માણસો ગુજરાત તરફ પેટે હાથ બતાવતાં આવે છે, તેમને આપણે મારવાડની મઉ કહીએ છીએ; તે ઉપરથી હરકોઈ ગુજરાતના ભૂખથી પીડાતા કંગાલ માણસને પણ મરવાડની મઉ કહેવાનો પ્રથા ચાલે છે. મુંબાઈમાં અગાઉ પીવાનું પાણી એટલું અધું ખરાબ હતું કે માણસોની તંદુરસ્તી સાચવી શકાતી નહોતી અને તેથી તેમનાં શરીર છેક સૂકલકડી જેવાં થઈ જતાં. તે ઉપરથી તેવા હરકોઈ માણસને વિષે બોલતાં હજી સુધી મુંબાઈનું મડદું વાપરવામાં આવે છે. જે માણસ કાંઈ કામ કર્યા વિના ફેગટ ધક્કો ખાઈને આવ્યો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે, આવ્યા ઘોળકું કરીને.

કેટલાક પ્રયોગો એવા છે કે તેમાંનો અમુક ભાગ મુખ્ય હોઈ જૂદા જૂદા ભાગના લોકો જૂદી જૂદી રીતે વધારીને બોલે છે. જેમકે, મોઢું ઘોઈ આવ, એટલે લાયક ગુણુ લઈને આવ એ મુખ્ય પ્રયોગ છે. ત્યારે વડોદરાના લોક કહેશે કે સુરસાગરમાં મોઢું ઘોઈ આવ, પાટણુના લોક કહેશે કે ગુંગડીમાં મોઢું ઘોયું છે ? અને ઘોળકાના રહેવાશીઓ કહેશે કે મલાવમાં મોઢું ઘોઈને આવ, વગેરે. આ ઉપરથી જણાશે કે જે ગામમાં કે શહેરમાં જે મોઢું તલાવ આવ્યું હોય તેનું નામ જોડી એમ બોલવામાં આવે છે. એવીજ રીતે કેટલાક ખીજ પ્રયોગોનું પણ છે. જેમકે, કોઈને બદ્દુવા દેતાં મરી જ, અથવા દીસ્તો રહે એમ કહેવું હોય તો વડોદરામાં કહેશે કે કામનાથ જ, ઉમરેડમાં કહેશે કે બોરૈમામાં જ, અમદાવાદમાં કહેશે કે જ દૂધેશ્વર, ઈત્યાદિ. આ ઉપરથી માલમ પડે છે કે જે ગામમાં કે શહેરમાં જે સ્મશાન ભૂમિ હોય તેનું નામ લઈ ત્યાંના રહેવાસીઓ બોલે છે. વળી જે તરફ જેનો ભય હોય તે તરફના લોક તેવું બોલે છે. જેમકે, કાઠિયાવાડમાં કોઈને ધમકી આપતાં કહેશે કે તને જત લે, તને ઘોડા લે, વગેરે.

મહીકાંઠાના કોળી લોકો મહીસાગરના સમ ખાય છે ત્યારે સુરત તરફના તાપીના સમ ખાય છે. ઈંડર જીલ્લામાં કોઈને ત્યાં મળવા ગયા હોઈએ ત્યારે પાછા ફરતી વખતે ધર ધણી કહેશે કે જાપતો રાખજો, પાટણુવાડામાં કહેશે કે જાગતા સૂજો (પોઢજો). ચરોતર તરફ સાધારણુ રીતે કહેશે કે આવજો, ત્યારે પાટણુવાડા તરફ સંધ્યાકાળનું મળવું થતાં કહેશે કે વહેલા ઉઠજો. ચરોતર તરફ કોઈને વિદાય કરતાં કહેશે કે આવજો અથવા સંભાળીનેજજો,

ત્યારે સુવાળ તરફ કહેશે કે હુંશિયાર રહેજો. વળી એક એકને મળતાં અને છૂટા પડતાં બોલવાના શબ્દો (પ્રયોગો) પણ જૂદી જૂદી જાતમાં જૂદા જૂદા છે. શાસ્ત્ર-વિધિ સંબંધના પ્રયોગો પણ ભાષામાં ઘણા છે, પરંતુ આ કોશમાં તેમાંના મુખ્ય મુખ્ય પ્રયોગો આપેલા છે.

ગુજરાતી ભાષાના ૩૬ પ્રયોગો એવા છે કે જેમાંના ઘણાક એક એકમાં એટલા તો સુચવાઈ ગયા છે કે તેમના અર્થનું સ્પષ્ટીકરણ કરવું એ બહુ વિચારનું અને બહુ શોધનું કામ છે. કયો પ્રયોગ ક્યાં કેવી રીતે કયા અર્થમાં વપરાય છે તે શોધી કાઢવાનું કામ જેવું તેવું નથી. અલ્પત આ ગ્રંથ જેવો જોઈએ તેવો અને સંપૂર્ણ છે એમ માફ કહેવું નથી, પરંતુ તેને ઉપયોગી કરવાને યથાશક્તિ નેટલો યત્ન થયો છે તેટલો કયો છે.

છેલ્લે આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં કેટલેક પ્રસંગે જે મારા મિત્રોએ અંતઃકરણ પૂર્વક મદદ કરી છે તેમનો, જે ગ્રંથોના આધાર લીધેલા છે તે ગ્રંથના કર્તાઓનો, તથા જે જે ઉદ્ધાર ગૃહસ્થોએ આ પુસ્તકને માટે મને નિરાશાને સમયે ધીરજ આપેલી છે તે સર્વેનો ઉપકાર માનું છું.

તા. ૨૫-૫-૬૮

}

લખનાર,
ભોગીલાલ લીખાભાઈ ગાંધી.

રૂઠિપ્રયોગ કોશ.

અ

અક્કલ ઊંધી થઈ જવી, યુદ્ધિ ફરવી; યુદ્ધિ બ્રષ્ટ થવી; ખોટું ખોટું સૂઝવું; અવળી યુદ્ધિ થવી; ભાન ખસી જવું.

“ દુર્ભાગ્યને લીધે તથા પડતા દહાડામાં માણસની અક્કલ ઊંધી થઈ જાય છે. ”

કરણુધેસો.

અક્કલનો ઊંધો, એ મૂર્ખ-જોષ્ટએ તે કરતાં આડુંજ વેતરનાર માણસને માટે વપરાય છે.

અક્કલ ગામ જવી, ભાન ખસવું-જવું.

“ તમારી સૌની અક્કલ તો ગામ ગઈ છે એનું રાંઠવું (દોરડું) અંધાય ક્યારે અને આપણું કામ થાય ક્યારે ? ”

કૌતુકમાળા.

અક્કલ ગીરો મૂકવી, (ગીરો=ધરણે. અક્કલ ધરણે મૂકવી-પાસે ન રાખવી) જોષ્ટએ તે વખતે યુદ્ધિનો ઉપયોગ ન કરવો; અક્કલ ખોવી; મૂર્ખ બનવું; જ્યારે કાંઈ મૂર્ખાઈનું કામ કરવામાં આવ્યું હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં એ વપરાય છે.

“ કેમ છે મિયાં સાહેબો, કાંઈ અક્કલ ગીરો મૂકી છે? હજુ તે કાંઈ જીંદગીથી કાયર થયા છે? નકામા મોત શા માટે મારી દો છે ? ”

કરણુધેસો.

અક્કલ ઘેર જવી, અક્કલ પાસે ન હોવી; મૂર્ખાઈ હોવી; બેવકૂફ હોવી.

અક્કલ ચરવા જવી, અક્કલ પાસે ન હોવી, મૂર્ખાઈ હોવી; મગજ ઠેકાણે ન હોવું; ભાન ખસી જવું;

“ અંત સમે છાપ તિલક બનાવે, ભૂલી ગયો જ્યારે ભાન; એરણુની ચોરી સોયનું દાન એમ, કમ આવે વૈમાન; ”

ચુર જ્ઞાન નાવ્યુંરે,

યુદ્ધિ તારી ગઈ ચરવા. ”-અંત.

ધીરોબકત.

અક્કલ ડૂંટવી, યુદ્ધિનો બ્રશ થવો; ચિત્ત ઠેકાણે ન હોવું; મૂર્ખ બનવું; અક્કલથી કામ થવું અંધ પડવું; સમજશક્તિ નાશ પામવી.

અક્કલ બહુર મારી જવી, અક્કલ દમ વગરની થઈ જવી; યુદ્ધિ મંદ પડવી; જોષ્ટએ તે પ્રસંગે ને જોષ્ટએ તેવી રીતે યુદ્ધિનો ઉપયોગ ન થવો.

“ તેની અક્કલ જ બહુર મારી ગઈ ને મારી પાસે આવ્યા પછી શું પ્રશ્ન કરવો એ તેને સૂઝવું જ નહિ. ”

અરેખિયનનાઇટ્સ.

અક્કલ મારી જવી, (મારી જવી-ખરાબ થઈ જવી. તે ઉપરથી) મૂર્ખતા આવવી; અક્કલ ન ચાલવી; યુદ્ધિ ખરાબ થવી.

જ્યારે કોઈ માણસ ઘણીજ મૂર્ખાઈનું કામ કરે ત્યારે તેને વિષે બોલતાં આ પ્રયોગ ધિક્કારમાં-કંટાળામાં વપરાય છે.

“ આજ કાલ તારી તો અક્કલ મારી ગઈ છે. ”

અક્કલ વેચવી, અક્કલ વાપરવી; યુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવો.

૨. અદ્યતિત રીતે વાપરો પોતાની યુદ્ધિને ઘોઠ્ઠા પહોંચાડવો.

૩. શિખામણુ આપવી; બોધ દેવો.

૪. રસ્તો બતાવવો; રીત બતાવવી.

અક્કલ વેચાતી લેવી, ઘણા અનુભવથી શીખવું; શીખામણુ લેવી; બોધ લેવો.

અક્કલ વેચી ખાવી, મૂર્ખ બનવું.

અક્કલ વેરાઈ જવી, અક્કલનો ઉપયોગ સમય પરત્વે ન થવો; અક્કલ વહેંચાઈ જવી- (ઘણા વેરાઈ જવા ઉપરથી)

અક્કલ સાથે રાખવી, સાવધ રહેવું; સાવચેત રહેવું; ગફલત ન થાય તેને માટે અ-

ગમચેતી રાખી વર્તવું; હોશિયાર રહેવું; યુદ્ધિ ઠેકાણે રાખવી.

અક્કલના કાંકરા, અયુદ્ધિ; યુદ્ધિનો બંશ થવો તે. અક્કલનાં ઠીંકરાં પણ બોલાય છે.

અક્કલની ખાડી, (નદીના જેટલા ભાગમાં ભરતી આવે તેટલા ભાગને ખાડી કહે છે; તે ઉપરથી અક્કલનો આગળ વધેલો ભાગ) દોઢડાપણુ.

આ પ્રયોગ આગવું ડહાપણુ ચલાવનારા દોઢડાલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અક્કલને ને એને વઢવાડ થઈ છે, (લ- ઠાઈ થવાથી એ પક્ષ એક ખીજથી દૂરને દૂર રહે છે, અને ખંતેનો મેળ કદી મળ- તોજ નથી તે ઉપરથી, તેનામાં અક્કલ નથી; મૂર્ખતા છે; બેવકૂફી છે; અક્કલ એને સલાહ આપતી નથી. અક્કલને અને એ- ને અઢાર ગાઉવું છેટું છે, એમ પણ કૃટલાક બોલે છે.

અક્કલનો આગળો, સારી અક્કલથી બહાર પડેલો; પ્રખ્યાત; નામાંકિત. પણ વાંકામાં મૂર્ખ-મોભાત્ર યુદ્ધિતા માણસને વિષે બો- લતાં વપરાય છે.

અક્કલનો આંધળો, મૂર્ખ; અણુસમજી; બે- વકૂફ.

આંખનો આંધળો જેવે નહિ, તે અક્ક- લનો આંધળો સમજે નહિ.

“ અંધ અક્કલે શું થયો, જે થયો નેત્રે હીન, ધનંજયના ત્રાસ આગે, સૌ જ્ઞેધ થાતા દીન.”
સુરેખાહરણુ.

અક્કલનો ઝોથમીર, મૂર્ખ; બેવકૂફ; વિવા- હની વરશી કરે એવો;

“ અક્કલનો ઝોથમીર, મંગાવે મર્યાં તો લાવે કોથમીર ” એ કહેવત છે.

અક્કલનો ખાં, મૂર્ખ, બેવકૂફનો પાઠશાહ; મૂ- ર્ખનો સરદાર. (વાંકામાં)

અક્કલનો દુશ્મન, મૂર્ખ; અણુસમજી; બેવ-

કૂફ. અક્કલનો દુશ્મન તેજ કે જે સમ- જીને ખોટે રસ્તે ચાલે તે.

અક્કલનો આરદાન, (જે પેટી-કોથળી-ઠા- મમાં માલ ભર્યો હોય તેને આરદાન કહે છે; એકલા આરદાનમાં માલ હોતો નથી, તે ઉપરથી) અક્કલ શત્ય; મૂર્ખ, અક્કલહીન; બેવકૂફ.

“ કાકા તમે પણ અક્કલના આરદાન દે- ખાઓ છો! મને ફોગટમાં ગાળો શામાટે દો છો? ”

કૌતુકમાળા.

અક્કલનો સાગર, ઘણોજ યુદ્ધિશાળી; વિ- સ્તીર્ણુ યુદ્ધિવાળો; પરંતુ વાંકામાં મૂર્ખ મા- ણુસને માટે બહુધા બોલાય છે.

“ અક્કલનો સાગર, મંગાવે લોટી તો ભરી લાવે ગાગર. ” એ કહેવત છે.

અક્કલસેં ખુદા તો પિછાનના, જરા તો અક્કલ લાવો-વાપરો.

અખતર ડાહું, (અખતર=અસ્વચ્છ+ડાહું) દોઢડાહું.

અખાડા કરવો, (આંખ+આડાવું કુંકું રૂપ અખાડા) દીઠું ન દીઠું કરવું અગર એક કાનેથી સાંભળી ખીજે કાને કાઠી નાંખવું; ચૂપકીથી નગર ફેરવી દેવી.

“ તેઓ ધરમાં આશ્રય આપવાને બદલે મોં ખતાવવાના પણ અખાડા કરી ગયા. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

અગડે બગડો માર્યો ને બગડે કાગડો

માર્યો, ફલાણુએ આમ કર્યું, તે ઠીંકણુએ તેમ કર્યું એવી નજીવી-માલ વગરની સ્ત્રી- સ્ત્રીની વાતો.

“ ખાઈ રહ્યા પછી એ ત્રણ કલાક શેઠાણીને ઊંધવા જોઈએ; ઊંધીને ઉઠે એટલે ઝોટલે બેશી પડોશણુ સાથે તડાકા મારે, અગડે બગડો માર્યો ને બગડે કાગડો માર્યો, એવી અભણુ ખાઈડીઓની વાતો હોય. ”

બે બહેનો.

અગિયારા ગણવા, નાશી જવું; પોખારા ગણવા; સટકી જવું; પલાયન કરવું; વટાણા વાવી જવું; છ પાંચ કરી જવું;

ધાસ્તી કે અડચણમાંથી બચવા અથવા કંઈ માથાપરથી કાઢી નાંખવા એકદમ કો-ધને જઈશું એમ કહ્યા સિવાય પોતે પોતાનો રસ્તો પકડવો.

“ આ પ્રમાણે રમણનું ભમણ યઈ જતાં જ ભિન્ન લોકોએ અગિયારા ગણવાનો આરંભ કર્યો એટલામાં જો ચાર વટેમાર્ગુ લાં આગળ આવી ચઢ્યા. ”

ગર્ધવસેન.

અગ્નિકાષ્ટ ભક્ષણ કરવાં, ચીતા ખડકી બળી મરવું; લાકડાં એકડાં કરી સળગાવી તેમાં પ્રવેશ કરવો; કાષ્ટ ભક્ષણ કરવાં પણ બોલાય છે. પ્રાચીન કાળમાં સતી સ્ત્રીઓ પોતાના ધણીની પાછળ અગ્નિકાષ્ટ ભક્ષણ કરતી હતી.

અંકુશમાં રાખવું, યોગ્ય હદમાં રાખવું; વશ રાખવું; બહેકી જવા ન દેવું; માથે અંકુશ રાખવો પણ બોલાય છે.

અંગ આપવું, મદદ કરવી.

અંગતળે ઘાલવું, પોતાના ઉપયોગ કે ઉપ-ભોગને માટે દયાવી પડવું.

અંગ તોડવું, પોતાનામાં જેટલું જેર હોય તેટલું વાપરવું.

અંગ પર આવવું, ધસારો કરવો; હલ્લો કરવો.

૨. માથે પડવું; જોખમદારી ભોગવવી પડવી.

અંગ ભરાઈ જવું, અંગ અકડ થઈ જવું; અંગમાં કળતર થવું. (અતિશય મહેન-તથી, થાકથી કે બોલે ઉપાડવાથી.) અંગનો ભરાવો થવો એટલે લોહીઆળ થવું; શરીરનો આંધો સારો થવો; હાડકાં વગેરે ન જણાતાં શરીર હૃદયપુષ્ટ થવું.

અંગ ભરાવું, તાવ આવવો; તાવનાં ચિન્હ

જણાવાં. અંગ ભારે થવું પણ બોલાય છે, એનો ખીજો અર્થ એ કે માર ખાવાની નિ-શાની થવી.

અંગ મરડવું, આળસ ખાવું. ૨. અંગ વાળવું. અંગ વળવું, કસરતથી અથવા જોરાકથી શરીર ભરાવાવાળું તથા તેજસ્વી લોહી-આળ થવું.

અંગ વાળવું, કસરતથી શરીરનો આંધો આણવો.

૨. પોતાનામાં જેટલું જેર હોય તેટલું વાપરવું. આ અર્થમાં અંગવાળોને કામ કરવું બોલાય છે.

અંગનો ખુદો થવો, ધણી અશક્તિ પેદા થવી. (અતિશય કામ કરવાથી)

“ કામકરીને મારા અંગનો તો ખુદો થઈ ગયો. ”

અંગનો મેલ જવો, જોવાઈ ગયું તો દી-સતું રહું, કાંઈ ફિકર નહિ એ અર્થમાં બોલાય છે.

અંગદશિષ્ટાઈ કરવી, (અંગદે સીતાને લેવા રાવણુની રાજસભામાં શિષ્ટાઈ કરી હતી તે ઉપરથી) કામ કાઢી લેવા સાર કાઢી ડાહી વાતો કરી સમજાવવું.

અંગારા ઉઠવા (કાળજીમાં), કાળજીમાં ચ-રેડો પડવો; કાળજી બળવું; ચીચરવટો પેદા થવો.

અંગારો ઉઠવો (કુળમાં), કુળને કલંક લાગે-કુળની આયુષના કાંકરા કરે એવા કુપુત્રને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ પુત્રની કુચાલ સાંભળી પિતાને અલંત બેદ થયો, અને આવા પવિત્ર કુળમાં આવો અંગારો ક્યાંથી લાડ્યો એ વિ-ચાર થયો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

એથી ઉલટું દીવો ઉઠવો.

અંગીકીનો અંગારો, (સોનીની સગડીને અંગીકી કહે છે, તે માંહેનો અંગારો જો કે

ઉપર રાખથી છવાઈ ગયેલો હોય છે તે-
પણ બહુ ધીકધીકતો ને જલદ હોય છે
તે ઉપરથી) ગમે તેવી આપત્તિને સમયે
પણ સતેજ થાય એવી યાળી મૂકવાની
કે નાશ કરવાની પ્રૌઢ શક્તિ અથવા વેર
વાળવાનો ઉગ્ર ભેરસો.

“સામતોને સજ કરી, રે’ને અતિ હુશિયાર;
છે સિસોદામાં હજી, અંગીઠી અંગાર.”

પ્રતાપનાટક.

અંગુઠાનો રાવણ કરવો, (સીતા લંકા-
માંથી રામની સાથે અયોધ્યે આવ્યા પછી
કેકયીએ રાવણના સ્વરૂપનું વર્ણન પૂછતાં
સીતાએ ના કહી, અને છેવટે આગ્રહ ક-
રતાં તેણે એટલુંજ કહ્યું કે મેં તેનું આખું
સ્વરૂપ નહિ જોતાં માત્ર તેનો અંગુઠોજ
દીઠો છે, તે ઉપરથી સીતાએ અંગુઠો કે-
કયીને ચીતરી આપ્યો, તે આધારે કેકયીએ
આખું સ્વરૂપ ચીતરી રામનું ચિત્ત સીતા
ઉપરથી ઉડાડ્યું અને વિરોધ કરાવ્યો તે
ઉપરથી) થોડો ભાગ જોયો કે સાંભળ્યો
હોય તો આખાનું કહેવું; વધારી વધારીને
કહેવું; અતિશયોક્તિ કરવી; હલકી-નજીની
આમતને વધારી મોટી કરવી; રજનું ગજ
કરવું.

અંગુઠે કમાડ ઠેલવું, ખીજને માલમ ન પડે
એવી રીતે મદદ કરવી; એમાલમ રીતે
કામ કરવું.

અંગુઠો ખતાવવો, (નાનો સંકેત) ના પા-
ડવી; ના કહેવું. ૨. (ડામ દેવાની નિશા-
નીમાં) ડામ દેવો જુઓ.

અચરે અચરે રામ; પાળેલો પોપટ અચરે
અચરે રામ બોલે છે પણ કાંઈ સમજતો
નથી, તે ઉપરથી સમજ્યા વિના જે ગોખ્યાં
કરે છે, એવા પોપટીઆ પંડિતને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

અછોઅછો વાનાં કરવાં, આદર સત્કાર
કરવો. ૨. લાડ કરવાં; લાડ લડાવવાં. (સં.

અચ્ચ=સ્વચ્ચ ઉપરથી) અછોઅછો કરવું
પણ બોલાય છે.

“પોતાનો જીવ જવા લગી વાત આવેલી
તો પણ હર્મિયાએ મન દૃઢ રાખી લાઇસેન્ડર
ઉપરથી પ્રીતિ ડગાવી નહોતી; અને લાઈ-
સેન્ડર પણ ગુણુ ગ્રાહક અને ટેકીલો હતો.
તેથી હર્મિયાને અછોઅછો વાનાં કરતો
હતો.

શે. કથાસમાજ.

અનગર જેવો પડ્યો છે, ભારે દીલનો
આળસુ લાંબો થઈને પડ્યો હોય તેને એમ
કહેવામાં આવે છે. (અનગરથી દોડાતું નથી
એટલે એક ઠેકાણે પડી રહી પાસે જે શિકાર
આવે છે તેને મારે છે તે ઉપરથી) “અનગર
વૃત્તિ રાખવી,” એનો અર્થ એ કે અનગ-
રની પેડે ભિક્ષાને માટે ભટકવું નહિ, પણ
પરમેશ્વર જે મોકલે તે ખાઈ પ્રસન્ન રહેવું.

અનમો ફકાવવો, ચૂંક મટાડવી; રોગ કા-
ઢવો; પેટ દુખતું મટાડવું; રીસ કાઢવી;
ધુધવાતા પાણું ઠાળવું. (ચૂંક આવે છે ભારે
અનમો ફકાવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

અનવાળામાં આવવું, બધા નાણી કે ઓ-
ળખી શકે એવી જાંચી પાયરીએ આવવું;
નહરમાં આવવું; પ્રસિદ્ધ થવું; પોતાના ગુ-
ણુકર્મથી પ્રસિદ્ધિમાં આવવું; બહાર પડવું;
મેદાન પડવું; એથી ઉલટું અંધારામાં રહેવું.

“આવા જુલમો ધણા દિવસથી અન-
વાળામાં આવેલા છે તે છતાં શેફ્ટસપરી
જેવા પરોપકારીઓ આજ લગી ક્યાં જિંધ્યાં
કરતા હતા?”

દે. કા. ઉત્તેજન.

“સ્ત્રિઓની સ્વતંત્ર સ્થિતિપર અનવાળું
આવવા દેતા નથી.”

જમનાખાઈ.

અનવાળામાં મૂકવું, ઉધાડું કરવું; પ્રસિદ્ધ
કરવું; બધા દેખે કે જાણે એમ કરવું.

“આપણી મંડળીમાંથી છૂટા થયા પછી

કદાચ તે આપણી ગુપ્ત વાત અજવાળામાં મૂકશે.”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

અજવાળું કરવું, ઠંકાયલા સારા ગુણ બહાર પાડવા; નામ કરવું; આખર વધારવી.

૨ કાયદો કરવો; અથવા કરી આપવો.

૩ સંદેહની સફાઈ કરવી; ભ્રાંતિ દૂર કરવી.

૪ અંતરમાં અજવાળું કરવું; અક્લ આણવી;

ભાન રાખવું.

“ધીરો થઈજી સામટો, ખાખા બહુ ખામોશ;
મનમાં અજવાળું કરી, ઓછો કર તુજ જ્ઞેશ.”

નર્મકવિતા.

૫. વાંકામાં કાંઈ સાઈ કામ કર્યું ન હોય
સારે વપરાય છે.

અજવાળું જ્ઞેવું (જગતવું), જન્મ પામવો;
હયાતીમાં આવવું.

૨. જાહેરમાં આવવું; બહાર પડવું, (મા-
લુસ અને વસ્તુ અને તે લાગુ પડે છે.)

અજાડીમાં પડવું, (અજાડી એટલે હાથીને
પકડવા સારૂ જોદેસો ખાડો.) કાઈજામરો
માલુસ દુઃખથી કે રોગથી એરાણો હોય સારે
કહે છે કે, ‘ હાથી અજાડીમાં પડ્યો છે. ’

અચળવો ઉતારવો, આંખે જે ઝોક લાગ્યો
હોય તે મટાડવા તેલમાં દોરડી બોળી સ-
ળગાવી મૂકવી.

અંજળપાણી, સર્જિત; નશીબ; દાણોપાણી;
ન્યાં જે અન્ન પાણી મળવાનાં સાં તે મળી
આવવાં એ જે યોગ-સંબંધ તે; રજક.
અંજળ પાણી ઉઠવું, અંજળ ઉઠવું,
અન્નોઠક ઉઠવું, વગેરે પ્રયોગ વપરાય છે.

અટકળ પંચાં દોઢસો, માત્ર ગપ; અડસકે-
રામ આશરે ઠોકવું તે. ધકેલ પંચાં દો-
ઢસો પણ બોલાય છે.

અટકળ પચ્ચીશી, અટકળથીજ માત્ર ક-
હેવામાં આવ્યું હોય તે; માત્ર કદપનાજ
(અટકળથી માત્ર દોઢસો કરી આપેલા
હોય તે ઉપરથી.)

અટકાનો ઘોડો, નજીવી અને ઘોડી મહેનતે
મજેલી કાઈ પણ દરકાર વિનાની વસ્તુને
માટે વપરાય છે, (અટકો=ત્રાંખાનાણું.)

અટલ બળદેવ, ખાવે પીવે કુસ્તી કરવે જ-
બરો; હિંદુસ્તાની પહેલવાન, (મથુરાના
ચોખા જેવો.)

અટા બંધ કરવા, બોલતું બંધ કરવું; આંજ
નાંખવું; હરાવવું. (તકરારમાં) (અટા=હાર-
મુખ તે ઉપરથી.)

અટા બંધ થવા, જાણે ગળા લગી ખાધું
હોય તેવું હોવું.

૨. હારી જવું. (તકરારમાં)

અટીનો કરાર, (મહોરમમાં હાથની આસ-
પાસ રંગિત આમળા વાળી દોરી વિંટાળ-
વામાં આવે છે તેને અટી કહે છે તે ઉપ-
રથી) સખત બંધનવાળો કરાર.

અઠોક પરબ્રહ્મ, (અઠોક-ન ઠોકાય-સુધરે
એવું; તે ઉપરથી) શીખવતાં ન શીખી
શકે અથવા સુધારતાં પણ ન સુધરે એવો
ઠોક; બુડયલ; પથ્થર.

અઠે દ્વારકાં, લાંબા વખત સુધીના ધામા નાં-
ખતાં એમ બોલાય છે. (અઠે=અહીંજ)

અડઢ મગ ભરડી દેવા, જેમ આવે તેમ
વિચાર વગરનું બોલવું; બોલવાનું કે ન બો-
લવાનું બોલવું; આડું અવળું જેમ કાવે
તેમ બકી દેવું.

“ જાય તો જ્ઞેજે, કાંઈ અડઢ મગ ભરડી
દેતી નહિ, ખીજું તો તારા ધ્યાનમાં આવે
તેમ કરને. ”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

અડદાળો કાઢવો, (કામ કરાવી) શક્તિ ઉપ-
રાંત કામ કરાવી કામ કરનારને છેકજ થ.
કવી દેવું.

૨. સખત માર મારી હાડકાં પાંસળાં નરમ
કરી નાંખવાં.

અડદીઆ છાંટયા છે, ભૂરકી નાખ્યો છે;
મંતરી લીધો છે.

અડધી રાતે કૂવામાં ઉતરે તેવું, જે વખતે જે કામ કહીએ તે કરે એવું; અડી વેળાએ સહાય થાય એવું; ગમે તેવું જોખમનું અને ગમે તેવી મુશ્કેલીનું કામ ગમે તે વખતે કરવા તત્પર થવું; (અડધી રાતનો સમય ઘણો ખારીક અને કૂવામાં ઉતરવું એ ઘણું જોખમ ભરેલું તે ઉપરથી)

અડધું અંગ, સ્ત્રી; પ્રિયા. ૨. સહાયકારી મિત્ર. અડધું અડધું થઈ જવું, કોઈ પ્યારા માણસને દેખી હર્ષવેદા થવું; અતિશય હરખાઈ જવું; પ્રેમવેદા બનવું.

અડધું થઈ જવું, અંગ સૂકાઈ જવું, (ચિંતાથી, ભયથી કે અતિશય કામના બોળથી) “આ અવિશ્વાસમાં અને અંતર્ભયમાં અમાલ અર્થો થઈ ગયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. અધમુહ થવું. (મારથી) “માર ખાઈ ખાઈને હું તો અર્થો થઈ ગયો.”

૩. હારી થાકી બેસવું. (કામ કરીને)

અડધે શુકને, શુકનની દરકાર રાખ્યા વિના; કહેતાં વાર; કહ્યું કે તરતજ; વગર વિલંબે. “તેઓને પ્રોસ્પેરોએ વીરવિદ્યાના બળવડે છૂટા કર્યા તેથી એ આપડા વીરત્યાર પછી સદા પ્રોસ્પેરોને કામે અડધે શુકને આવી ઉભા રહેતા.”

શ્રી. કથાસમાજ.

અડધો છે, (વાંકામાં) અડધો ઘેલો છે.

અડધો પાયો ઝોછો, કમ અક્કલ; સાડાનણુ પાયો; ગાંડું; અદકપાંસળી; અક્કલ વિનાનું; ઢંગઘડા વિનાનું.

“કચરાને ચૂલાશંકર બનેમાં અડધો પાયો ઝોછો છે.”

સાસુવહુની લડાઈ.

અડવા શેઠ, (અડવું=ધરણું ગાંઠાં સિવાયનું; ભવાઈમાં વાણિયાને અડવો કહે છે તે ઉપરથી) ઝોલીયા વાણિયાને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અડા દેવા, ફલાણા તો કામમાં અડા પણ દેતો નથી એટલે કામને અડતો પણ નથી—ખીલકુલ કામ કરતો નથી.

અડિયલ ટટું, (અડિયલ=હડીલું, અડ કરનાર એવા ટટું ઉપરથી) કહ્યું ન માને અને ચાલતાં ચાલતાં ઘણી વાર અટકી પડે એવા હડીલા માણસને માટે વપરાય છે.

અડીવેળાની ઠાલ, (ઠાલ=રક્ષક,) સહાય કરી શત્રુથી રક્ષણ કરે તેવું માણસ, નામ અથવા કામ.

અડીનો વખત, ખારીક પ્રસંગ; અણીનો પ્રસંગ.

અડકદડકડીઓ, બને પક્ષથી ન્યારો રહી પોતાની મરજી માફક પક્ષમાંના કોઈને મદદ કરનાર. ૨. વધારાનો (ગેડી દડાની રમતમાં)

અડોલ કાટલું, જુઓ અંટોળ કાટલું.

અઠાર બાણુ, બુચ્યાઓનું ટાણું.

અઠાર વાંકાં હોવાં, (ઉંટનાં અઠારે વાંકાં, એ કહેવત ઉપરથી) કોઈ માણસ ઢંગ ઘડા વગરનું—કામ ઠેકાણા વિનાનું—ભલીવાર વિનાનું હોય તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે “એનામાં અઠાર વાંકાં છે.”

અઠાર વિશા, ઘણુંજ; પ્રમાણ કરતાં વધારે. “તેને ઘેર અઠાર વિશા દારિદ્ર છે.”

અંટોળ કાટલું, (અણ+તોલ+કાટલું, તોલ વગરનું કાટલું) મનમાનવું—સંતોષકારક કામ કરી ન શકે તેવું માણસ કે વસ્તુ.

અણદોહું રહેવું, (અણ દોહું=દોહ્યા વગરનું તે ઉપરથી) જરૂરનું કામ અટકી પડવું.

“કનકમાલિકા, (નિશ્વાસ નાખી) ત્યારે સખિ, આપણે ત્યાં ગયા વગર શું અણદોહું રહેવું છે? એમનું સુખ એજ બોગવે.”

સત્યભામાખ્યાન.

અભુવિંધ્યા આખલો, મસ્તાની સાંઠ; અણુ-ધડ; સંસારના ટપલા ખાઈ ઘડાયો ન હોય એવો બે ફિકરો. એ બે ફિકરાઈથી મસ્તાન

થએલા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે;
ઘડાયલો કે કસાયલો નહિ એવો.

અણીનો વખત, અડીનો વખત; ખારીક
પ્રસંગ. (સંભાળથી ચાલવા કે વર્તવા જેવો)
અથાણું કરવું, નિરર્થક રાખી મૂકવું; ફેગટ
સંઘરી રાખવું. (લાક્ષણિક)

“ તમે ઝોંકારવું કરો અથાણું,
મારી સાથે વંદ્રાવન ચાલો રે,
બણે નરસમથો મેલો કમંડળ,
કરમાં આગળ ચાલો. ”

હારમાળા.

અદક છલો, અટકે ખોલો; અહુખોલો.

અદક-અધક પાંસળી, (અડધી પાંસળી
ઝાણી) અટક્યાણું; મૂર્ખ; જેમ કાવે તેમ
વગર વિચારે ખોલ્યા કરે એવું. અદક પાં-
સળી જાત વિશેષે કરીને હજમની કહેવાય છે.

અદખ કરવી-વાળવી, પોતાની નમ્રતા-
મર્યાદા દેખાડી મોટાંને માન આપવા એક
હાથને કોણીથી વાળી એક ઉપર એક એમ
ચઢાવી રાખવા.

અદસસ્તો કરવો, અધમુઝો કરવો.

અદા કરવી, આંખ મારવી; ઈશારત કરવી;
નેત્ર ફેંકવાં.

૨. ચાળા અથવા નખરાં કરવાં.

૩. અમલમાં આણવું; અજવવું.

અદાલવાની કરે એવું, (આઘ ભવાની
ઉપરથી) આઘ ભવાનીના ભક્ત હીજડા
હોય છે તે એમ ખોલે છે, તે ઉપરથી
હીજડાની પકિતમાં ખપે એવું; શૌર્ય-આ-
વડ વિનાયુ.

અધખોખરું કરવું, અડધું થઈ જાય એ-
ટલો માર મારવો; ટીપવું; ઠોકવું. અધખો-
ખરું કરી નાંખવું, એ વિશેષ માણસને
લાયુ પડે છે.

અધર ઉડાવવું, કોઈ ન જાણે એમ ઠેકાણે
ફરી ફેવું. (કામ)

૨. મશ્કરીમાં કુલાવવું; ભમાવવું. (મા-
ણસને)

અધર ને અધર રહ્યો છે, ગર્વિષ્ટ-મગર-
નમ્થું ન આપે એવા માણસને વિષે ખો-
લતાં વપરાય છે. “એ તો અધર ને અધર
હીંડે છે” એમ પણ ખોલાય છે.

૨. હરામ હાડકાંના-નીચા વળી કામ
ન કરનાર માણસને વિષે ખોલતાં
પણુ વપરાય છે.

“ અહંકાર કરતા અધિક,

ફરતા ઉન્મત્ત મન;

અધર ને અધર ગયા,

રાવણુદિ કંઈ જન. ”

એક પ્રાચીન કવિ.

અધરને અધર રાખવું, ઠરીઠામ એસવા
ન દેવું; ગભરાવી નાંખવું; આવરું બનાવવું;
નિરાંત વળવા ન દેવી. ૨. લાડ લડાવવાં; ઉમ-
ળકાભેર ઘણીજ સંભાળ રાખવી. “ આ પો-
તાના ખાળકને અધર ને અધર રાખે છે. ”
અધર માથું ફેરવું, મગરૂરીમાં મહાલવું. “એવું
તો અધર માથું ફેરે છે.”

અધર લટકવું, આધાર વિનાનું રહેવું; ધંધા
રોજગાર વિનાનું રહેવું; અંતરિયાળ રહેવું;
અદમદ રહેવું; અધવચ ટીચાયાં કરવું.

૨. પડું પડું થાય એવી-ફના થાય એવી-
આખર આવે એવી ખારીક સ્થિતિમાં આવી
પડવું. ‘તે દિવસે દિવસે ઘણો નખજો થતો જાય
છે અને તેની જાંઘી હવે અધર લટક્યાં કરે છે.’

૩. સ્થિર ન રહેવું. (જીવ અધર લટકવો.)

અધવાર્યા ઉનાળાની ઘેલછા, ખણીજ
ઘેલછા. (વસંત ઋતુમાં જે પ્યાર-પ્રીતિની
ઘેલછા થઈ હોય તે ગ્રીષ્મ ઋતુમાં વધી
જાય છે તે ઉપરથી)

અધુરા પૂરા કરવા, (દહાડા અધ્યાહાર છે)
મંડવાડમાંથી એટો ન થાય એવા માણસને
વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“ કહું છું તો કર્મ કૂટ્યા,
કરી લે અધુરા પૂરા,
આબ્યો ત્યારે બાંધી મુઠી,
જમડા બેશે લૂંટી.”

મોઘચિંતામણિ.

અધુરે જવું, કસુવાવડ થવી.

અધોટીઉં કાઢવું, (અધોટીઉં-અર્ધાં ડોઠી)

શેરડી પીકીને તેના રસની અર્ધાં ડોઠી કાઢવી તેને અધોટીઉં કાઢવું કહે છે.

અંત કાઢી નાંખવો, દુઃખ દેવું; થકવવું; અશક્ત કરવું; પાછળ લાગવું; સંતાપવું.

અંત લેવો, આખરતું બાકી રહેલું જોર હોય તે પણ પાર કરવું; જીવ લેવો; પાછળ લાગ્યાં કરવું; સંતાપવું; દુઃખ દેવાં કરવું; કંઠાળો આપ્યાં કરવો; આગ્રહ કરવો. અંત લઈ નાંખવો પણ વપરાય છે.

અંતઃકરણનો ડાઘ, ભારે ઘોઠો. (મોઠા દુઃખનો)

અંતઃકરણના લાળા, અંતરની ગુમ ચિંતા; કાળજની ગુમ બળતરા; અતિશય થતો બળાપો.

અંતરની આગ, કાળજની ગુપ્ત ચિંતા.

(અધ્યાત્મશિક્ષક)

અંતરમાં અગ્નિ લાગવો, કાળજી બળવું; બળી ઉઠવું; ચીચરવટો પેદા થવો; ક્રોધાવિષ્ટ થવું.

“ એવું સાંભળી પુરોહિતને,
અંતર અગ્નિ લાગ્યો;
સાંભળ્યો દાસીનો નેહન,
ભાલો રહેમાં વાગ્યો.”

ચંદ્રહાસ.

અંતરવાસો કરવો, વિવાહાદિ શુભ કામમાં ગણપત્યાદિનું પૂજન કરતાં લાલ પાઘડી વગેરેનો છેડો કાઢી કોટે નાંખવો.

અંધાર પિછોડી ઝોરાઢવી, પોતાનો સ્વાર્થ પાર પાડવા સામાને છેતરવું; કામ કાઢી લેવા

સામાને આડું અવળું સમજવી છેતરવું; સામાની અક્ષલ છેતરાય તેમ કરવું.

૨. તેનેજ દેખવું; તેનું (ઝોરાઢનારનુંજ) કહું માનવું. ‘કલાણે તો એને અંધાર પિછોડી ઝોરાઢી છે.’

અંધાર પિછોડો ઝોઢવો, કાંઈ ન સૂઝવું; સૂતકાર થવું.

૨. અદૃશ્ય થવું; કાંઈ ન દેખે તેમ થવું.

‘વિક્રમ રાજ અંધેર પિછોડો ઝોઢી નગરચર્યા જોવા નીકળતા.’

અંધાર પિછોડો કરવો, (અંધ+પિછોડો)

પિછોડી ઝોઢવાથી જન્મ સાચું કાંઈ ઝાળખી શકતું નથી, તેમ કાંઈ તદખીરથી ખરી વાત જણાવા ન દેવી. તે ઉપરથી બહાતું કે સખખ કાઢી તહોમત ઉડાવી દેવું; ઉઘાડી પડેલી વાત ચર્યાતી બંધ કરવાની યુક્તિ કરવી; દોષને કાઢી નાંખવાની તજવીજ કરવી; ઠાંકપિછોડો કરવો.

અંધારાં આવવાં, ઘણી ભૂખ લાગવાથી કે માથે પિત્ત ચઢવા વિગેરેથી એકાએક આંખે કાંઈ ન દેખાવું; ચોતરફ અંધારું અંધારું જણાવું. આ પ્રયોગ બહુવચનમાંજ વપરાય છે; અને આવી રીતે આવેલાં અંધારાં થોડીજ વાર ટકે છે.

અંધારાં ઉલેચવાં, અંધકારને ઘરમાંથી પાત્ર ભરી ભરીને બહાર કાઢી નાંખવા જેવો અર્થ પ્રયાસ કરવો; મિથ્યા બાથોડીઆં મારવાં.

“અંધારાં ઉલેચતો, તું ઠરી ન બેઠો કામ;
અમૃત્ય અવસર નય છે,
તું ક્યમ ન પામ્યો વિરામ. અવસર.”

કવિ નરભેરામ.

બહુવચનમાંજ વપરાય છે,

અંધારામાં કુટાવું, કાંઈ જણ્યા વિના મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

અંધારામાં જવું, અજ્ઞાનપણામાં કે ભિંધમાં જવું; અજ્ઞાનપણામાં જવું.

અધારામાં રહેવું, પ્રસિદ્ધ ન થાય-જાહેરમાં ન આવે-ન જણાય-ન દેખાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું; યુમ્મ રહેવું; ગુણિયલ-વિદાન માણસ જાહેરમાં ન આવે તે “અધારામાં રહ્યા” કહેવાય.

“ આજ સુધી તો આપનો અને રાણાનો સંબંધ શરણને અધારામાં રહ્યા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨ ગુણ પ્રકાશ થાય નહિ તેવી સ્થિતિમાં રહેવું. પોતાની હોંશિયારી બહાર ન પડે તેવી ઉત્તેજન વગરની સ્થિતિમાં રહેવું. એથી ઉલટું અધારામાં આવવું. અધારે પડવું પણ બોલાય છે.

અધારામાં રાખવું, યુમ્મ રાખવું; છાનીવાત બહાર ન પાડવી; અજણું રાખવું; ગુણ પ્રકાશ ન થાય એવી સ્થિતિમાં રહેવા દેવું. અધારી ઓરાઠવી, કંઈ સુઝવા ન દેવું; બોળવી નાંખવું; અંધળા પાટા દેવા.

અધારી કોટડી, કેદખાતું; કારાગૃહ એમાં ઘણું કરીને અંધાઈ હોય છે, તે ઉપરથી. અધારી બાંધવી, અધારી બાંધવાથી આસપાસ શું થાય છે તેની જ્ઞેમ ખતર પડતી નથી તેમ અંધળામાંત બનવું; કાંઈ ન સુઝવું. (માયાની અધારી બાંધવી.)

અધારૂં વળી જવું, ચાલતું કામ અટકી પડવું અથવા તેમાં બિગાડ થવો; ધખાયનમ; થઈ જવું; અધેર ચાલવું; અવ્યવસ્થા થવી; પડી ભાગવું; અંધ પડવું.

“ કેટલાકતું ધારવું એમ હતું કે એ સાસરે જાય તો અમાલના ધરમાં અંધાઈ જ વળી જાય.)

સરસ્વતીચંદ્ર.

અધારે અજવાળે, જાહેર રીતે કે છાતું; લાગ મળે લાં ને તેવી રીતે; અધારે અધારે; યુમ્મપણે.

અધારે પડવું, ઠંકાઈ જવું; યુમ્મ રહેવું. (વાત, વગેરે)

અન્નપરબ્રહ્મ, અન્ન એ જાતેજ ઉત્તમ બ્રહ્મ. સધળું માન અને કીર્તિ તે અન્નને જ.

અન્નબ્રહ્મરસોવિષ્ણુ, મોંકાદેવોમહેશ્વર: પવંજ્ઞાત્વાતુયોમુંકે, તસ્યદોષોનાવિચલે॥

(એવો મંત્ર બણી બ્રાહ્મણો જમે છે.)

અન્નપાણી ઝેર થઈ જવાં, દીલગીરીના આવેશમાં ખાવું પીવું ઝેર જેવું અકારું લાગવું; ખોરાકની સઘળી લહેજત અને પોષક શક્તિ નાશુદ્યથી. અન્નનું પાણી થવું પણ વખતે બોલાય છે.

૨. તાવ વગેરે વ્યાધિમાં ખાવું પીવું ના રચવું.

અન્નને ને દાંતને વેર, અન્ન અને દાંતને સગાઈ-મેળાપ ન થાય એવી માણસની ગરીમ સ્થિતિ; અન્નના સાંસા; મહા મહેનતે ખાવાનું મળતું હોય તેવી હાલત.

અન્નનો કીડા-પિંડ, અન્ન ઉપર જેવું જીવન છે તે (વૃદ્ધ, બાળક કે ખાઉંધરને માટે વપરાય છે.)

અન્નનો માળવો, (માળવામાં અન્ન બારે માસ પાકે છે, તે ઉપરથી) અન્નનો દાતાર.

“ અરે એ નર જેવા અન્નનો માળવો, તેમ ગરીબનો બેટો અને પંડિતોનો પ્રાણુ ખીન્ને થવો દુર્લભ છે. ”

જોજસુબોધરભાળા.

અન્યે કે પન્યે, (ખીજની પાસે કરાવવું અથવા પોતે કરી આપવું જ) ગમે તેમ કરીને પણ કરી આપવુંજ એવા અર્થમાં વપરાય છે. ‘ માઈ કામ અન્યે કે પન્યે કરવું પડશે. ’

અપુરા કાઠી નાંખવી, (આપણું કાઠી નાંખવું,) થકવવું; કાયર કરવું.

અખોખે પડવી, કાંઈ ચીજ ખાવાપર ધણી અભાવ થાય છે ત્યારે તે ચીજ અખોખે પડી કહેવાય છે.

અખોલા લેવા, ખોલવું ચાલવું અંધ કરવું. (રીસમાં)

અભરાઈપર મૂકવું, (ફરીથી ઉપયોગમાં

ન લેવા જેવું હોય એવી વસ્તુ અથવા વિચારને બાળુએ મૂકવા. બ્યારે ચોપડીઓ ઉપયોગની ન હોય ત્યારે તે જીએ મૂકવામાં આવે છે અથવા ધરનાં ન વપરાતાં વાસણો જીએ અભરાઈપર મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી ત્રાક્ષણિક) નિરાગું-દૂર રાખી મૂકવું; કોરે મૂકવું; સંતાડવું; છૂપાવવું; વેરાતું પડવું હોય લાંથી લગ્ને ઘટને ઠેકાણે મૂકવું. ૨. ચોરવું. ૩. વિસારે મેલવું.

અભોગ વાળવો, છેડા આણુવો; સમાપ્તિ કરવી; માંડી વાળવું. (કવિતામાં)

અંબાતું પડવું. ઘણી મુદત સુધી લંબાયાં કરવું (કાઈ આરંભેલું કામ.) અંબાતું નાખવું એટલે ઘણી મુદત સુધી લંબાવવું અમર ધાગા એાઠવા, જીવનમુક્ત થવું.

(પ્રાચીન કવિતામાં)

અમલપાણી કરવાં, કેદ કરવી.

અમાસનો ચંદ્રમા, (વક્રોક્તિમાં) અમાસની રાત્રીના જેવી કાળા મોઢાવાળી કદ-રૂપી સ્ત્રીને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અમૃતગુટિકા, મનોરંજક કે નવિન ખબરનો ફકરો; સુંદર ગાન કે કથાનો ટુચકો; સ્વાદિષ્ટ ફાકો, ગુલાખી ડોહું, વગેરે.

અરખા ઉડવા, ગુસ્સાથી કોઈની સામે થવું. (અરખા=આરખોની લડાઈ)

અરખા પીને જવું-આવવું, શક્તિ-હિંમત-સામર્થ્ય ઠકાવી રાખવું. (ગુસ્સા ભરેલી વાણીની સામે)

અર્ધ્ય આપવો, નાશ કરવો; નુકશાન કરવું. (લાક્ષણિક)

અર્ધ્ય લઈને ઊભા રહેવું, નાશ કરવો કે કોઈને નુકશાન કરવા તૈયાર થવું-તત્પર રહેવું. (લાક્ષણિક)

અલખ નિરંજન, હરકોઈ માયાના વિષયમાં વિરક્ત એવો જે કોઈ તે; માયાના લેપ વિનાનો.

અલ્લા એક બદામ, અલ્લાની પાસે એક બદામની પણ માગણી થતી હોય એવી હાલત; માલમિલકતમાં જેવા જઈએ તો કંઈ નહિ; છેક નિર્ધનતા કે કમજોરપણું બતાવે છે.

“ તેના છાપરામાં અલ્લા એક બદામ મળે નહિ, ઠોરઠાંખર કે સીમમાં પાવીધું ભોંય પણ મળે નહિ, તેથી તે બિચારાને રોજ મહેનત મજૂરી કરવી પડતી હતી. ”

ગર્ધવસેન.

અલ્લા કોટે વળગવી, (અલ્લા, બલા ઉપરથી) સાઈ કરવા જતાં નકાઈ થઈ જવું; પીડા થઈ પડવી; નડતર થવું; બલા વળગવી; ક્ષયદો કરતાં ઉલટો ગેરક્ષયદો થવો.

અલ્લાઈ કારખાતું, નિયમ, કે વ્યવસ્થા વગરનું-ધોમે ધીમે થયાં કરે એવું રસળતું કામ; અનિયમિત-અસ્વસ્થિત કામ. ‘ તાઈ તો અલ્લાઈ કારખાતું છે, ’

અલ્લાની ગાવડી, (પરમેશ્વરની ગાય જેને આપણે કહીએ છીએ તે એટલી તો પોચી અને નરમ હોય છે કે જરા ચગદાય તો મરી જાય તે ઉપરથી) હરકોઈ ગરીબ, લાચાર કે હોશ વગરના માણુમને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અલ્લી દહીના તડાકા, આડા તેડા ને ટાઢા પહોરના શેખચણી જેવા મિથ્યા ગપાઠા.

“ ધરતું કામ પડતું મુકી કે પૂરું કરી પરવારીને પણ પરધેર અલ્લીદહીના તડાકા મારવા જવું નહિ. ”

સુંદરિગુણમંદિર.

અલાણી આઈ ને ફલાણી આઈ, આ અને પેલી; “ અલાણી આઈને ફલાણી આઈ કરતી ફરે છે ” એમ ઘેરેઘેર ફરતી અને ધરની ઘણીને બોલાવી ચરયા જેનારી સ્ત્રીના સંબંધમાં બોલાય છે.

અલેક ગિરનારી, (લાક્ષણિક) આખી આવો; પાસે કાંઈજ ન હોય તેવું.

અલેલટપુ ઠોકું, (અલેલ=નિયમ વિનાનું+
ટપુ=ગપ) અટકળથી કહેવું; આશરેથી-
રામ આશરે ખોલી દેવું.

અવનીનું આકાશ અને આકાશની અ-
વની કરે એવું; મોટી ઉચ્ચપાયલ કરી
નાંખે એવું, મહા ખટપટીઈ; ઊંધાનું ચતું
ને ચતાનું ઊંધું કરે એવું; ઘણુંજ ધાલમે-
લીઈ.

“ગોપબંધુ અવનીનું આકાશ ને આકા-
શની અવની કરી નાંખે એમાંનો છે.”

સલભામાખ્યાન.

અવસરપાણી, મુઆનો દહાડો; દહાડો-
પાણી.

અવળચંડી રાંડ જેવું, કહીએ કંઈ ચારે કરે
કંઈ તેવું. અવળું-ઊંધું-ઉલટું કરનારને
વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

અવળપંચક થવું, (ધનિષ્ઠાના ઉત્તરાર્ધથી
તે અશ્વિનીના પૂર્વાર્ધ લગીનાં જે પાંચ ન-
ક્ષત્ર તેમાં પરદેશ જવાનો તથા ધાસ
લાકડાં વહોરવાનો નિષેધ કહે છે; વળી પં-
ચક ખેસતાં કંઈ અવળું-ખોટું થાય તો
તેવુંને તેવું પાંચ વખત થાય છે એમ કહે-
વાય છે. જ્યોતિષ્યમાં.) સાઈ કરવા જતાં
માઠું થવું. સવળું કરવા જતાં અવળું
થઈ જવું.

“ના સ્વામીનાથ એમ ઉતાવળ કરશે નહિ,
આપણી કાસુ નમ્યા વગર આવી જાતની
તપાસથી વખતે અવળપંચક થઈ પડે માટે
વખત આવે થઈ રહેશે.”

ગર્ધવસેન.

અવળા પાટા દેવા, ઉપરા ઉપરી એક પછી
એક એમ મુદ્દેસર વાત ઠસાવવાને બદલે
અવળું-ખોટું સમજાવી ભમાવવું અથવા
ભમાવી પોતાના મતનું કરવું

અવળા પાસા પડવા, કરેલી યુક્તિ નિષ્ફળ
જવી-પાર ન પડવી; ધારેલો ખેત વર્ધ જવો;

સવળું કરવા જતાં ઉલટું થઈ પડવું (દેવ-
યોગે) દેવે વાંકું ઉત-વું. તેથી ઉલટું સ-
વળા પાસા પડવા.

“આજ વેળા એહની છે, જે કરે તે થાય,
દિવસ વાંકો આપણો, મા પજા અવળા
દાવ.” સુરેખાહરણ.

“યશને સુખ મળ્યાં હોત તો આપણી
છાતી કેવી પુલાત? કે આપણે કોઈની સ-
હાયતા સિવાય આપણે આપણી પોતાની
ખુદ્ધિ કામ પાર પાડ્યું! તેમ આ અવળા
પાસા પજા તો તેનાં પણ ફળ ભોગવવાં.”
નર્મગદ્ય.

અવળા પૂજેલા, પૂર્વ જન્મે પાપ કરેલાં;
જોઈએ તેવી રીતે પૂર્વે પૂણ્યકર્મ નહિ કરેલાં.

અવળી પાઘડી મૂકવી, દેવાળું કાઢવું.

૨. ખોલેલું ફેરવવું. ૩. પક્ષ-આજી બદલવી.

અવળે પાને ચૂનો દેવડાવવો, મરજી વિરુદ્ધ
કામ કરાવી કનડવું; સંતાપવું

અવળે મોઢે પડવું, પથારી વરા થવું; મંદ-
વાડ ભોગવવો; ખાટલે પડવું.

અશ્વિની કુમાર, ઉત્તમ વૈદ્ય અથવા ખુબ
સુરત માણસ.

૨. એક જાતનો મંત્ર. (દુર્વાસાએ કું-
તીને આપેલો)

૩. તૈયાર કરેલા કોઈ મુકરર દવા,

અસ્ત કરવું, મારી નાખવું.

અળગું ચઢવું, દહાડો વઢવો; ઐરાંએ મોઠું
અળગું ખેસવું.

“જમનાને આ વખત અળગું ચઢ્યું છે
માટે ખરચની તૈયારી રાખજો.”

અળગું ખેસવું, ઝીને શ્તુ આવવો.

અળિયા તળે આવવું, (અળિયા=દેવા)
ઉપકારના બંધન તળે આવવું; ઓશિયાળા
ખતવું.

“શું કરવા આપણે કોઈના અળિયા તળે
આવવું પડે?”

અક્ષત ઉતારવા, જૂત વગેરે આડાંનો સંદેહ

આવનાયો શું છે તે ગુણીની પાસેથી જાણી લેવા સાફ સપડાયલાં મળુમના માયા ઉપર અનાજના દાણા સાત તાર ફેરવવા ને પછી પોટલો આંબો, સુતું હોય ત્યાં માયા તળે મૂકવી.

અક્ષત છાંટવા, દેવે પ્રાણભુને, અથવા પ્રા-

ણભુ યજમાનને આશીર્વાદ ભણી ચોખા નાખવા.

અક્ષર ઉતારવા, મહેણું ઠાળવું; માથેથી ભાર ઉતારવો

અક્ષર વાળવા, અક્ષર ઘુટીને મરોડમાં આણવા; લખી આપેલા ખરડા પર વારે વારે લખ્યાં કરવું. હાથ વાળવા પણ ખોલાય છે.

આ.

આંક પાડવો, મૂલ્ય નક્કી કરવું; કિંમત કહેવી-કરાવવી.

આંકડો અધરને અધર રહ્યોછે, બહુ ગર્વછે; ટેકછે; ફૂટી રહ્યોછે.

આંકડો ઊંચો ને ઊંચો રાખવો, અતિ ગર્વ ધરવો; પોતાના તોરમાં રહેવું; ગર્વિષ્ઠ થવું.

“ સારે શું પ્રતાપ, આદશાહથી આંકડો ઊંચો રાખશે? ”

પ્રતાપનાટક.

આંકડો કરવો, લેણદેણ સંબંધી હિસાબ ગણવો.

આંકડો નમવો, ટેક-ગર્વ ઓછો થવો; નરમ પડવું; ગર્વ-મચ્છર ઉતરવો; અક્રાધક્રક્રાધ ઓછી થવી.

“ જો તમારો આંકડો નીચો ના નમાવું તો માઈ નામ માનસિંધ મા જાણુશો. ”

પ્રતાપનાટક.

આંકડો નરમ થવો, ગર્વ ઉતરવો; નરમ પડવું; ટેક ઓછો થવો.

“ સંસારમાં અનેક તરેહના વા વાવાથી તેનો આંકડો કંઈક નરમ થયો હતો. ”

એ બહેનો

આંકડો મૂકવો, ગર્વ છોડી દેવો; ટેક મૂકવો; નાફ કમી કરવો.

“ રાંકડો જાણી કહે તુંને માંકડો, આંકડો મેલશો તો જ જીવો. ”

અંગદનિષ્ઠિ.

આંખ આડા કાન કરવા, જોયું કે સાંભળ્યું નથી એમ કરવું-ગણી કાઢવું; પક્ષાઠિમાં વાત ઉડાવી દેવી; દીઠું ન દીઠું કે સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કરી નાખવું; ન ગણુકારવું; ઉડાવી દેવું; ખેદરકાર રહેવું.

“ હૈયાતોડ કરતાં હાથ તોડ સારી; બળ્યું એવું મોં, એમ બડબડને ફડફડ કર્યો કરે; સુંદરતો ગિચારી આંખ આડા કાન કરે, જાણે બહેરી હોય ને. ”

સાસુવહુની લડાઇ.

આંખ આવવી, ગરમી વગેરેથી આંખ લાલ થઈ સુજ આવવી.

આંખ ઉઘડવી, જગૃત થવું; માન આવવું; સમજ આવવી; અક્લ સૂઝવી; શુદ્ધિ પર આવવું.

આંખ ઉઘાડીને જોવું-એટલે શુદ્ધિ પ્રસર વિચાર કરવો.

“ મેં હાથ જોડીને ધરિાનના રાજપુત્રને ઘણો ઉપદેશ આપ્યો પરંતુ તેની આંખો ઉઘડતી નથી. તે શંખ શીરોમણિ શુદ્ધિ પર આવતો નથી. ”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

આંખ ઉઠવી, આંખ દુખવા આવવી.

આંખ ઊંચી કરવી, આંખ ઉઘાડીને સામું જોવું. (માંદા માણસે) ૨. સામે થવા ઊંમત ધરવી.

“ તારી સામે આંખો ઊંચી કરે એવો હું કાઈ દેખતો નથી એ બધું ખરું, પણ નવ લાખની ગાદીના ધણીને આવી છોકરવાદી છાને નહિ. ”

ગુ. જીતી વાર્તા.

આંખ એકઠી થવી, એ જણની સામસામી મીઠ મંડાવી; નગર એક થવી.

આંખ કરવી, ઈશકબાજીથી જોવું.

આંખ કાઢવી-ફેરવવી, ધમકાવવું; ડોળા કાઢવા; ખીવડાવવું.

“ નોતરીયો નિર્માલ્ય દિસે, આલ્યો લગનને દહાડે; અંધર ઉસે ને કર ઘસે, વિપ્ર ઉપર આંખ કાઢે. ”

નગાખ્યાન.

“ ઘેર ગઘ ગોપિયું સવેં, નિદ્રા કો કરતી નથી; સ્વામી મારે, આંખલડી કાઢે, ડરાવી ડરતી નથી. ”

નરસિંહ મહેતા.

આંખ ખસેડવી, કામ ઉપરથી ચિત્ત કાઢી નાખવું.

આંખ ચગાવવી, કટાક્ષ ફેંકવાં; ઈશારત કરવી.

આંખ ચઢી આવવી, આંખ દુખવા આવવી.

આંખ ચઢી જવી, (કોધમાં)

૨. (ગર્વમાં)

“ રાજ કોખો હો, આંખ ચઢી ગઈ; વાતને જાણી હો, વાત ઘાડી યઈ. ”

હારમાળા.

“ ભાઈ આંખો તમારી ચઢી જતી, સારે ડરતો મોટો દેવરે-સામા થતાં. ”

કવિ આપુ.

આંખ ચળી જવી, ફાટી નગરે જોવું.

આંખ ચોરવી, સઠકી જવું; લુચ્ચાઈથી નગર ફેરવી દેવી; નગરે પડયા સિવાય અથવા નગર ચૂકવી જતું રહેવું.

૨. છેતરવું (સામો માણસ ન જાણે એમ) નગર ચૂકવી ભૂલયાપ ખવડાવવી.

આંખ ચોરાવી, છેતરાવું; ભૂલાવો ખાવો; ગફલત થવી; થાપ ખાઈ જવી; નગર ચૂકવી ગોથું ખાઈ જવું.

આંખ ચોળીને રહેવું, કાંઈ તુકસાન થતાં પોતાનાથી કાંઈ ન નીપજે એવી શોકભરી સ્થિતિમાં રહેવું; પસ્તાવો કરવો; પસ્તાઈને હારી થાકી બેસવું; રડી રહેવું; પોતાનું કાંઈ ન ચાલવાથી નિરાશ થઈ જવું-રહેવું.

“ આર્ય પુત્રની અપ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી અને આખરે આંખ ચોળીને રહેવું. અરે પ્રભુ, ગોપ બંધુને તે તે શાનો ધડ્યો છે? (એમ કહી નિશ્વાસ નાંખે છે) ”

સત્યભામાખ્યાન.

આંખ ટાઢી થવી, સંતોષ થવો; નિરાંત વળવી.

“ કવિના મુખરૂપ ચંદ્રથી, આંખો ટાઢી થાય. ” ચંદ્રલોક.

“ સગાં તે સોનાનું ઢીમ, આંખ થાય છે ટાઢી ઢીમ. ” ચંદ્રહાસ.

આંખ ઠરવી, સંતોષ થવો; આંખ ઠરીને હીમ થવી. પણ બોલાય છે.

“ નાનણિયાં વરકન્યાને જોવાથી આંખો ઠરીને હીમ થાય છે. ”

પંડિતા જમનાબાઈ.

આંખ ઠરી જવી, એટલે આંખ સ્થિર થઈ જવી-મરીજવું.

આંખ તરવી, તાવથી આંખ ચળકવી.

આંખ તમે આવવું, નગરે ચઢવું.

૨. પસંદ પડવું; નગરમાં આવવું;

“ જોનું મન જશું મળ્યું તેને સુખ તેથી મજે. તે વિના તેથી સાફરે, નાવે તેની આંખ તમે. ” રૂપિરાજ.

આંખ દખાઈ જવી, મરી જવું; મરણ પા-
મવું; અચકીજવું.

આંખ દેખાડવી, ધમકી ખતાવવી.

આંખ નીકળી પડવી, કોઈનું સાઈ દેખી
ન ખમાવું; અદેખાઈ આવવી-થવી.

“ સહિયર સમાણી મારી ચમત કરે ને ની-
કળી પડે મારી આંખોરે, માડી જીવાની
આ જીવાય નહિ?”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ પાકી જવી, કોઈ વસ્તુ ખારીકાઈથી
વારંવાર જોવાથી આંખને શ્રમ પહોંચવો-
યાકી જવું. (અત્યુક્ત)

આંખ ફરકવી, પુરૂષની જમણી અને સ્ત્રી-
ની ડાખી આંખ ફરકે તે શુભ, અને તે-
થી ઉલટું પુરૂષની ડાખી અને સ્ત્રીની જ-
મણી આંખ ફરકે તે અશુભ ગણાયછે.
કહ્યું છે કે-

પુંસાંદક્ષિણનેત્રસ્ય, સ્ફુરણમિષ્ટમુચ્યતે
નારીણાંવિપરીતંચ, વિપરીતંતયો:પુન:

(આંખનાં પોપચાંએ રહી રહીને ધ્રૂજવું.)

આંખ ફરી જવી, ક્રોધાયમાન થવું; ગુ-
સ્સે થવું.

આંખ ફાટવી, ગુસ્સો ચઢી આવવો; વેર-
લેવામાં અથવા સામા થવામાં હાડ જવાવું
કોળ જણાવું.

૨. મસ્તીમાં આવવું.

“ આંખો તમારી ભાઈ ફાટતી, જોઈ ડર-
તા સહુ લોકરે, સામા થતા.-”

કવિખાપુ.

આંખ ફુટવી, આંધળા થવું; ન દેખાવું.

૨. આંધળા જેવું થવું; જોઈ જોઈને યા-
કી જવું; આંખને શ્રમ પહોંચવો.

૩. યુદ્ધિ પુર:સર વિચાર ન સૂઝવો; જિ-
ધું કરવું; અવિચારી બનવું; શુદ્ધિ
જવી; ભાન ટળવું; મૂર્ખ બનવું; અ-
કલ્પ શુભ થવી.

૪. ધ્યાન જતું રહેવું; લક્ષ ન હોવું.

“ વૃંદાવન શોધ્યુંરે, શ્યામા સહુ મળીરે,
આંખડિયે આવે ભરિ ભરિ નીર. શોધતાં
થાકી રે, પુટી જોઈ જોઈ આંખડી રે તોય
ન મળ્યા વા'લો બળના વીર.”

વૃસિંહ મહેતા.

“ અંગદ કહે ઉત્તર શે' નથી આપતા, (શ-
કે) સર્વની આંખ કે કાન પુટ્યા.”

શામળભટ્ટ

આંખનું ફુટવું એટલે અવિચારી; મૂર્ખ.

આંખ ફેંકવી, ઇશારત કરવી; કટાક્ષ ફેંક-
વાં-મારવાં.

આંખ ફેરવવી, ગુસ્સે થવું; કરડી નજર કરવી.

“ તે આગળ ધાયો અને આંખ ફેરવીને
ફડિનેડને દમ ભીડવ્યો, અને ડુંખરાવ્યો કે
તું શુભ હૂત થઈને મારી પાસેથી આ બે-
ટવું રાજ ખુચી લેવાના બેતમાં આવ્યો-
છું.”

શે. કથાસમાજ

આંખ ફેરવીને જોવું એટલે ચારે પાસ
નજર કરીને જોવું. ૨ કરડી નજરથી જોવું.
આંખ ફેરવી જવી એટલે ઉપર ઉપરથી
જોઈ જવું.

આંખ ફેાડવી, આંખને શ્રમ આપવો. (કો-
ઈ અગત્યની ખાખત વાંચવામાંકે જોવામાં)

“ શું છે, શું છે, શું? આવેલા નવોનચંદ્રની
જહાલી થનારી તે તું નહિ કે? વાંચ આ,
અને ફાડ આંખો. કાગળના કટકા ધ્રુજતી
કુમુદ ઉપર ફેંક્યા.”

સરસ્વતીચંદ્ર

આંખ ખતાવવી, ધમકી આપવી-ખતાવવી.

આંખ ભરવી, આંસુ આણવાં; રડવું.

આંખ ભરાઈ જવી, સંતોષની સાથે મન
આકર્ષાવું; તક્ષીન થવું; આંખ ઠરી જવી.

“ તેના સર્વ અવયવોનો ઘાટ પ્રમાણસર

પણ મોટા હતો એટલે જ્ઞેનારની આંખ
એકદમ ભરાઈ જતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ ભારે થવી, (નિદ્રાના દબાણથી અથ-
વા નિદ્રાએ મૂકેલા ભારથી) સુવાની વૃત્તિ
થવી. ૨. અદેખાઈ થવી. ૩. આંખ દુઃખ-
વાનાં ચિન્હ જણાવાં.

આંખ મળવી, બાંધવું અથવા બાંધની લહેરમાં
આવવું. **આંખે આંખ મળવી** એટલે એક
નજર થવી.

“ ગોવિંદ રાયને આમતેમ આજોટતાં
કાંઈ ચેન પડતું નહિ અને ભોગ જ્ઞેગે આં-
ખ મળી જાય તો નડારાં સ્વપ્નથી નિદ્રા
વિખિત થતી હતી. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

“ ક્યાં રમિયારે વાલમ રાતલડી, લડય
ડતા હોડો છેલછખીલા મળી મળી ભમે-
રે આંખલડી. ક્યાં. ”

નર્મકવિતા.

આંખ માંડવી, ધ્યાન રાખેલી નજરે જ્ઞેવું.

આંખ મારવી, ધશારત કરવી; કટાક્ષ ફેંક-
વાં; ધશિક્ષણથી જ્ઞેવું.

આંખ મીંચવી, બાંધવાની તૈયારીમાં હોવું
અથવા બાંધવું.

૨. મરીજવું.

“ મીંચાતી મારી આંખ મરણથી, તોય
રહે એ કીકી જમ મીંચી આંખમારે-દ-
યાના. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ મીંચીને, આગળપાછળનો વિચાર
કર્તા વિના; કશાની દરકાર રાખ્યા વિના;
વગર સમજે.

“ સુંદરને હરિનદે આખો મીંચી જંગ-
લીપણે બહુજ મારો હતી, તે તેમના જા-
ણવામાં ન હોવું. ”

સાસુવહુની લઢાઇ.

“ કટલાએક તો ઘેટાના ટોળામાં જમ એ-
ક ઘેટું ખીજની પાછળ જાયછે તેમ દેખા-
દેખી કરેછે તે ખીજ કરે તેમ આંખ મીં-
ચીને વગર વિચારે કર્યા જાયછે. ”

નર્મગદ્ય.

“ માળાનો મર્મ નવ જણે, આંખો મીં-
ચીને મણકા તાણે. ”

કવિ ખાપુ.

૨. ઉતાવળે; જલદીથી.

૩. ધ્યાન ધરીને; નિશ્ચય કરીને.

આંખ મીંચીને અંધારું કરવું, આંધ.
જિયાં કરવાં; આગળ પાછળનો વિચાર ક-
રવાથી જે કામ ન થતું હેય તે વિચાર
કર્તા વિના એકદમ કરી નાંખવું;

આંખ રાખવી (ઉપર), દેખરેખ રાખ-
વી; નજર રાખવી.

આંખ સારીછે, અમીદષ્ટિ છે; દયા છે; રહેમ
નજરછે. ‘આ ડોસાની આંખ સારી છે’

આંખ હોવી, મહેરબાની હોવી; દેખરેખ
હોવી; નજર હોવી.

“ દેવતાઓ લઢાઇવું પરિણામ જ્ઞેવાને
તમ્મર થઇ રહેલાછે; તેઓની આંખ આપ-
ણા ઉપર છે, માટે રે શરા રજપૂતો, ત-
મારા ક્ષત્રિનામનું સાર્યક કરો. ”

કરણુધેસો.

૩. ઘણુંજ પ્યારું હોવું. (આંખ જ્ઞેવું)

“ એતો મારી આંખ છે. ”

આંખચાંદલો કરવો, રૂડે અવસરે સ્ત્રીઓ-
ને કપાળે ને ગાલે, ઝાડ, પશુ, પક્ષી, વગે-
રનાં ચિત્રો, ચુંદરને બજેલાં સોપારીથી
કાઢીને તે ઉપર હલકી કટોરી ચોઢવી.

આંખની કીકી, કાળજની કોર; ઘણુંજ પ્યા-
રું; આંખની કીકી જ્ઞેવું વહાલું;

આંખનું કાચું છે, થોડું દેખાયછે; આંખે અં-
ખ મારેછે; આંખનું તેજ કમી થયુંછે.

“ મરવાની અગાઉ સાત આઠ વર્ષ ક-

વિને આંખનું કાચું થયું હતું તે એ વર્ષ
તો તે છેક જ અંધ હતો; ”

નર્મગદ્ય.

૨. આંધળું છે.

આંખનો પાટો, આંખના પાટાનેવું અ-
લુગમતું; અળખામણું એવું જ કંઈ તે.

આંખમાં અમી છે, માયાળુ છે.

આંખમાં આંગળીઓ ધાલવી, ભોળવીને
છેતરવું-કગવું. (સામો માણસ દેખે-જાણે
એમ)

આંખમાં આંજવું, છેતરવું; ફસાવવું; ભો-
ળવી નાંખવું; સામાની અક્કલ છેતરાય એ-
એમ કરવું.

૨. શરમીંદુ પાડવું; આંખું કરવું; પાણી
ભરાવવું; ઠાંકી નાંખવું. (પોતાના
કરતાં રૂપ ગુણમાં કમી હોવાથી)

આંખમાં આવવું, કંઈક અદેખાઈ સાથે
ખીજતું કંઈ લેવાની દાનત થવી; ઈર્ષ્યા
થવી; કોઈનું સાઈ દેખી ન ખમાવું.

આંખમાં કમળો હોવો, અદેખાઈ હોવી;
ઈર્ષ્યા હોવી; અદેખાઈમાં સામાનું સહન
ન થતાં તેનું ખરાબ કરવાનો ભાવ હોવો;
કોઈનું કંઈ સાઈ જોયું-સાંભળ્યું ન ખમાય
તેવી લાગણી થઈ આવવી. જ્યારે કોઈ
માણસને ચાંદા-છિદ્ર-વાંક શોધ્યાં કરવાનો
સ્વભાવ પડી ગયો હોય ત્યારે તેને વિષે ખો-
લતાં એમ વપરાય છે કે તેની આંખમાં ક-
મળો છે.

આંખમાં કરગર આવવી, ઈર્ષ્યા થવી. અ-
દેખાઈ થવી; સામાનું સાઈ જોઈ દીલમાં
ખટક્યાં કરવું; આંખમાં ખુંચવું.

આંખમાં કુવા પડવા, નખજાઈથી કે કોઈ
એવાજ ખીજ કારણથી આંખો ઊંડી પેસી
જવી. (અત્યુક્તિ)

આંખમાં ખુનસ આવવી, ઝેર આવવું;
ગુરસે થવું; ક્રોધ ચઢવો; વેર લેવાને ઠાંપી

રહેવું; શોષે ચઢવું; વેર લેવાના જોરસાપર
આવી જવું.

“ મૂળાના ચોરને મેચકાના માર પડે એ
રીતે એક ફરીની વિસાત સાફ કાળીએ ફેર
વરતાવેલો જોઈ પંથીઓની આંખમાં ખુનસ
આવી. ”

ગર્ધવસેન.

“ પ્યાર અને પૈસો એ બે શું ના કરે;
સ્વર્ગ દેખાડે ધડીમાં નકેં લેય જો;
ધર્મ કરેને ધડીમાં ખુન આંખે ભરે;
ભરસો એનો સમજી ન કરવો લેશ જો. આ૦
નર્મકવિતા.

આંખમાં ખુંચવું, આંખમાં આવવું જુઓ.
આંખમાં ઝેર આવવું-ભરાવું, અદેખાઈની
સાથે ખીજતું કંઈ લેવાની દાનત થવી;
ઈર્ષ્યા થવી.

આંખમાં ઝેર વરસવું, (ક્રોધ ભરેલી આં-
ખની ઉત્પ્રેક્ષા)

આંખમાં તતડિયા પડવા, આંખમાં તત-
ડિયા પડવાથી આંખો ખજો છે તેમ અદે-
ખાઈથી ખીજતું સાઈ જોઈ જાણવું; સામાનું
સુખ જોઈ તેવું સુખ પોતાને નથી એમ
ધારી મનમાં ખજી ઉડવું. ૨ માંડુ લાગવું.
આંખમાં ધૂળ નાંખવી, (ધૂળ ઉરાડી આં-
ખમાં નાખવાથી સામો માણસ પોતાની
આસપાસ શું બને છે તે જોઈ કે જાણી
શકતો નથી, તેમજ તેનું જોર છેક કમી થઈ
જાયછે તે ઉપરથી) પ્રપંચ કરી કગવું; જૂલ
થાપ આપવી; સામો માણસ છેતરાય એમ
કરવું.

“ ઠાકોર પડ્યા તે વખત તેણે પોતાને
ઓઘાન છે એવો ખોટીવાત ચલાવી અને
પેટે તાંસળું આંધી દરખારીઓની આંખમાં
ધૂળ નાંખી ”

ગર્ધવસેન.

“ રક્ષમણિ-મને એમ લાગે છે કે આપણુ

સવેંની આંખમાં ધૂળ નાંખી. એ એનું ધાર્યું કરશે; ને સખિ, એમ થાયતો સામા થવામાં શો માલ રહ્યો ? ”

સસભામાખ્યાન.

આંખમાં પાણી આવવું, રડવું; આંસું આણવાં. ૨. (ધૂમાડો, ગરમી વગેરેથી).

૩. અંતઃકરણમાં દયાની લાગણી થઈ આવવી; ગળગળું થવું; હૈયું પીગળી જવું.

આંખમાં પિયા આવવા, અદેખાઈ આવવો; ઈર્ષ્યાને કારણે કોઈનું સુખ દેખી અંતરમાં ખળવું; કોઈનું સાઈં ન જોઈ શકવું. (આંખ દુખે છે સારે પિયા આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

આંખમાં ભમરીયો રમવી, આંખની કીકી ચક્રાર પણે આમતેમ ફરવી (૩૫૬)

આંખમાં મરચાં લાગવાં, જુઓ આંખમાં તડતડિયા પડવા.

આંખમાં મીઠું આંજવું—નાખવું—ભરવું, આંખમાં મીઠું નાંખવું હોય તેવી દશાઓ પહેલાં આડવું; રીખાવવું; કનડવું; ખૂમો પડાવવી; સામો માણસ જાણે પણ તેનું કાંઈ ન ચાહે એવી રીતે દુઃખ દેવાની તજવીજ કરવી.

૨. (સામાનું કાળજી બળે એવું આચરણ કરવું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક) શરમીન્ડુ ખાડવું; ઝાંખું કરવું; ઠાંકી નાંખવું; પાણી ભરવું; હરાવવું; થકવવું; ઉતારી ખાડવું;

૩. છેતરવું; ઠગવું; ભોળવી નાંખવું; કહેલું ખઈ માને તેમ કરવું અથવા જાનીવાત કહી દે તેમ કરવું; ઝોટું સમજાવીને ફાંદામાં આણવું; ભૂલથાપ આપી ફસાવવું.

આંખમાં મીઠું પડવું, ખળવું. (અદેખાઈથી)

“ આ પ્રમાણે થતી ધામ ધૂમથી ગોવિંદ

રામના ધરમાં આવી ભરાતી ભૂખણલક્ષ્મી જોઈ નાગરની આંખમાં મીઠું પડ્યું. ”

૩૭ જુની વાર્તા.

આંખમાં રાઈ ભરાવી, આંખમાં રાઈ લાગવાથી જેવું દુઃખ થાય છે તેવું સામાનું સુખ જોઈ દુઃખ થવું; અદેખાઈથી પોતાના મનમાં ખળવું; કોઈનું જોયેલું સુખ સહન ન થઈ શકવું.

“ રાઈ ભરાઈ આંખે, પરપરે સાં ટકે ન મિત્રાઈ; ચોમાસે મરી જાયે, વસં રતુનાં ફૂલો જુઠ જાઈ ”

નર્મકવિતા.

આંખમાં લહેર આવવી, ઊંધવાની તૈયારી પર આવવું; ઊંધની અસર થવી; મંદમંદ વાયુથી અથવા નિશાના જોરથી આંખ જરા જરા મીંચાવા માંડવી.

આંખમાં લોહી વરસવું, ક્રોધથી આંખે લોહીના જેવી રાતી કરવી—(ઉત્પ્રેક્ષા—ક્રોધનો અભિનય.)

આંખમાં શનૈશ્વર હોવો, (શનૈશ્વર પોતાની વક્ષ દૃષ્ટિથી જોને જુએ છે તેવું જોટું થાયછે એમ જ્યોતિષ્યમાં છે. એ ગ્રહને ખલ પુરૂષની સાથે સરખાવવામાં આવે છે. પ્રચંડા શનૈશ્વરસ્યેવ ક્ષલસ્ય દૃષ્ટિઃ તે ઉપરથી) વક્ષદૃષ્ટિ હોવી—કરડી નજર હોવી; અદેખાઈ હોવી; જેનું તેનું જોટું કરવાની વૃત્તિ હોવી.

આંખમાંથી કાળાં કાઠી જવાં, (કાળાં—કાળી કીકી.) સામે મોઢે કોઈનું હરણ કરી જવું; સામો માણસ દેખે પણ સમજી ન શકે એવી રીતે છેતરી જવું—ઠગી જવું.

આંખમાંથી લાલા કાઢવા, કરડી નજરે જોવું; કાતરિયાં કાઢવાં; નયન્યાણુ ફેંકવાં; વક્ષદૃષ્ટિ કરવી. (એ અલંકૃત પ્રયોગ કાવ્યમાં વિશેષ વપરાય છે)

“ આંખમાંથી કાઢે લાલા દોહલા,

કાઢે મુખથી કડવાં કડવાં વેણુ જો. ”

નર્મકવિતા.

આંખે અંધારી આંધવી, (ખળદ ઘોડા વગેરે અંધારી આંધી છે તે ઉપરથી.) સાયાના

કે સ્વાર્થના લેપમાં કાંઈ સુઝે નહિ એવી દ-
શાને પ્રાપ્ત થવું; ભાન જવું; શુદ્ધિ જવી
ખેવકુદ્ધ બનવું; ખરા ખોટાનો વિચાર ન
સજવો. (માયાની કે સ્વાર્થની)

૨. ભમાવવું; આહું અવળું સમજવી
ફસાવવું.

૩. છેલરવું; ઠગવું.

આંખે આંખ મળવી, ઊંધવું. આંખની
સાથે આંખ મેળવવી પણ ખોલાયછે. આ
અથવા આંખમળવી વિશેષ વપરાય છે.

૨. નજર એક થવી

આંખે આવવું, અદેખાઇ આવવી; આંખમાં
નડવું; ઈર્ષ્યાને લીધે કોઈનું કંઈ સાઈ દેખી
ન ખમાવું. આંખમાં આવવું પણ ખોલાયછે.

આંખે ઉડીને બાજે એવું; મન હરીલે
એવું; મનહરણુ; મનોરંજક; સુંદર; ખુબ-
સુરત; નાજુક-કુમળું.

“ઉડીને આંખે બાજે એવા રંગની કસ-
ખી કોરની સાડી વિદાગૌરીએ ઝોઠી હ-
તી.”
ખે બહેનો.

“પોતાનો ઇનસાફ ભાગીઆઓને પસંદ
પડ્યો એ જોઈ, એ અજ્ઞાનભટ જેમ ખુ-
શી થયો તેમ ઉડીને આંખે બાજે એવાં
તાજાં પીળાં ધર્મક જેવાં ખસે પુતળીઆંની
ઢગલી જોઈ તે આનંદમાં આવી ગયો.”

ગર્ધવસેન.

આંખે ચઢવું, અદેખાઇ થાય એવી રીતે કોઈ
ખીજને દેખાવું.

આંખે તળાવ-પાણીઆરાં ખાંધવાં, વા-
રંવાર આંખમાંથી આંસુ આવવાં કે આણવાં.

આંખે પાટા ખાંધવા, કાંઈ ન સૂઝે એવી
દશાને પ્રાપ્ત થવું; અક્ષય-શુદ્ધિજવી.

૨. ભમાવવું; પેચમાં આણવું; ભોળવી
નાખવું.

આંખેથી પાટા છોડવા, ગયેલી શુદ્ધિ પાછી
આણવી; શુદ્ધિ પુરઃસર વિચાર કરવો; અ-

જ્ઞાન, માયા કે સ્વાર્થનો લેપ ન રાખતાં શુદ્ધિ
વાપરી વિચારવું.

આંખો અવળી થવી, મૂળ અર્થ ખેશુદ્ધ થવું
તે ઉપરથી છેકળ અશક્ત થઈ જવું; મરણ
તોલ થવું. (અત્યુક્તિ).

‘આ કામ કરતાં કરતાં તો તારી આંખો અ-
વળી થશે.’

આંખો ઊંચી કરાવવી, અધીરાઈ ઉત્પન્ન
કરાવવી.

૨. (કોંધમાં)

૩. દુઃખ દેવું; અતિશય સંતાપવું.

આંખો ઊંચી ચઢી જવી, (કોંધમાં કે
ગર્વમાં.)

આંખો ઊંચી જતી રહેવી, ગર્વ થવો;
મગરૂરી ધરવી.

આંખો ઘોચીએ જવી પણ ખોલાયછે
આંખો ઘોચીએ આવવી, છેકળ અશક્ત
થઈ જવું; મરણુતોલ થવું.

આંખો ઘોચીએ જવી, કોઈની તરફ નરમ
નજરે ન જોતાં પોતાના તોરમાં-મગરૂરીમાં
રહેવું; આંખો ફરી જવી.

૨. વિસ્મિત થવું; અન્યખી પામવી.

૩. મરણુતોલ દશાને પ્રાપ્ત થવું,

આંગણું હાડવું, નેસંતાન જવું; વંશની સમા-
પ્તિ-નિર્વંશ થવો; ઉછેદીયું થવું; ઉખડી જવું.

૨. ખરાખ ખસ્ત થઈ જવું.

આંગણું ધસી નાંખવું, આંગણું ધસાઈ
નય એટલી વખત ધરમાં આવ ન કરવી.

“હજરો વરસ થયાં આવનારા નત્રાણુ
લોકોએ માંહે આંગણું ધસી નાંખ્યું હતું.”
કરણુધેલો.

આંગળાં કરડવાં, પસ્તાવો દર્શાવવો. (ભૂલ
નાવાથી)

“ ઘણા પુરૂષોએ મારો અભ્યાસ જોઈ
આંગળાં કરડ્યાં છે.”

નવી પ્રજા.

આંગળી આપવી, ઉશ્કેરવું; ઉત્તેજન આપવું; પ્રેરણા કરી જગાડવું—ઉલું કરવું; સાંસણી કરવી.

આંગળી ઊંચી કરવી, પરમેશ્વર સિવાય ખીજ કોઈનો આધાર નથી એમ આંગળી ઊંચી કરી જણાવવું; તે ઉપરથી) દેવાળું કાઢવું છે અથવા કાઢવું છે—પાસે કાંઈ નથી એમ બતાવવું.

આંગળી કરવી, (સામે) ભૂંડું કર્મ કરનાર અથવા ફલાણું આ છે એમ કોઈને કહી દેખાડવું; ફજેતી કરવી;

૨. ચાળા પાડવા; અડક્યાં કરવું; અટક્યાળું કરી ચીઠવવું.

“ ચંદા—વાંઝીયાનો તે અવતાર છે ! વાંઝણી કહી સૌ આંગળી કરે છે તે મારાથી નથી ખમાવું.”

સાસુવહુની લડાઈ.

૩. ઉશ્કેરવું.

આંગળી ખુપવી, પોહું દેખી ફાવી જવું; બહારના ભલકાનું હોઈ અંદરથી ખાલી-કાચું હોવાથી પ્રવેશ થઈ શકવો.

“ પ્રિયા, ચતુરભાઈના બંદોબસ્તમાં કોઈની આંગળી ખુપે એમ નથી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંગળી થવી (સામે), ફજેતી થવી, “તેની સામે આંગળી થાય છે.”

આંગળીના વેઠાપર, એક પછી એક એમ ગણી શકાય એવું; મોઢે; સ્મરણ શક્તિને યોગે અમુક આખત જરૂરને પ્રસંગે મનમાં ગોઠવાઈ જાય એવું; તૈયાર.

“ ફિલસુફીના સર્વ સિદ્ધાંત સારી પેઠે જાણું છું; સઘળી પવિત્ર વાર્તાઓ આંગળીના વેઠાપર છે, તેમ ફક્કડ કવિરાજ પણ છું.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

આંગળીનો ટેરવે, આંગળીનાં ટેરવાંથી ત-

રત ગણતરી થઈ શકે એવી ગણીગાંડી આખતને વિષે ખોલતાં વપરાય છે,

આંગળીને ટેરવે નચાવવું, જેમ નજરમાં આવે તેમ કોઈની પાસે કામ કરાવી થકવવું; વશ કરી પોતાના કબ્લામાં રાખવું; પોતાની મરજી મુજબ વત્તાવવું; આંધીન કરી નાંખવું; કોઈનાપર પુરતી સત્તા ભોગવવી. “ જો યુદ્ધિધન રાજ્યાની વૃત્તિમાં સામેલ થયો હોત તો ભૂપસિંહને આંગળીના ટેરવાપર તે રમાડી શકત.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંગળીપર નચાવવું પણ ખોલાય છે.

આંગળીપર રાખવું, વશ કરી પોતાના કબ્લામાં રાખવું; પોતાની મરજી મુજબ વત્તાવવું; મરજીમાં આવે તેવું કામ કરાવી કોઈને થકવવું; ધાકમાં રાખવું.

૨. ઉમળકાથી પાસેનું પાસે રાખવું; નજર તળેથી વેગળું ન કરવું; લાડમાં રાખવું; રમાડવું; અહો અહો કરવું; (સ્નેહમાં) ‘ હું તેને આંગળીપરને આંગળીપર રાખું છું.’

આંટીમાં લેવું, સપાડાવવું; દાવ પેચમાં આણવું. **આંતરડાં ગળે આવવાં,** (ઘણી મહેનત પડવાથી કે ઘણુંજ દુઃખ સહન કરવાથી) આંતરડાં ખસવાં—પાંસળામાં દુઃખ થવું. (અસ્તુક્ત)

આંતરડાં ઊંચાં આવવાં પણ ખોલાય છે. **આંતરડાં રંગવાં,** નસો ફાટે એટલો બધો માર મારવો.

૨. દુઃખ દેવું; ઘણુંજ સંતાપવું.

આંતરડાની માયા, નાજુક પ્યાર; અંતઃકરણનો પ્રેમ.

આંધળા પાટા આંધવા, (આંખે પાટા આંધી આંધણું કરવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કાંઈ સજવા ન દેવું; સામાના મનમાં ખરી વાત ન આવે એમ કરવું; સામાને ખરા ખોટાનું ભાન ન રહે તેવું આચારણું કરવું;

અક્ષલ છેતરાય એમ કરવું; ભોળવી નાંખવું; ભમાવવું.

“ રાજગુરુઓએ તેને શાંત પાડવાને ઉપદેશ કર્યો પણ તેના ઉત્તરમાં તે બોલ્યો કે માયાનાં પડળ મારી આંખે હતાં તે ગયાં છે હવે હું અંધ નથી; રે સ્વાર્થીઓ, આંધળા પાટા આંધી મને ભમાવો માં. ”

વનરાજયાવડો

આંધળાની આંખ, આંધળાને આંખ જેવી પ્રિય છે તેવું ઘણું વહાલું અને જરૂરનું.

આંધળાને સૂઝે એવું, સ્પષ્ટ; ચોખ્ખું; ખાંચ ખુંચ વિનાનું. મુખ્યત્વે અક્ષરને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

આંધળી ગાય, આંધળી ગાયના જેવું ગરીબ, નિરપરાધી અને અસીલ (માણસ.)

આંધળીઆં કરવાં, સારા માહાતો વિચાર ન કરતાં એકદમ કૂદી પડવું.

આંધળું ભીંત, બેભાન; ભીંત જેવું સ્તબ્ધ; દિગ્મૂઠ; હાલે ચાલે નહિ એવી રીતે વિચારમાં ગુમ થયેલું.

“એ પ્યારે મને આંધળો ભીંત કરી નાંખ્યો હતો.” અરેખિયનનાઈરમ.

“ આંધળાં ભીંત કરી નાંખ્યાં આહીરડે, હાંરે સખિ ઝાઝુ કહેતાં વન જઈએ. ગોવાળિએ ઘેલાં કીધારે.”

બોધચિંતામણિ.

આંધળું વાળું, બધા જ આંકું વેતરનાર હોઈ કામને ખરાબે ચઢાવનાર કે કથળી નાંખનાર ઇસમોની ટોળી.

આંધળો ધંધો, જેમાંથી ખીજી તરફનું કાંઈ મળતર ન હોય તે.

આંખા ગોડી નાંખવા, આંખા ગોડવા-ખોદી નાંખવા જેવું કાંઈ તુકશાન કરવું કે ખરાબી કરવી. “આંખા ગોડી નાંખજે જ” એટલે કે તારાથી જ થાય તે કરી લેજે.

આંખો લેવો, ફરતા ભમરડાની દોરી વતે તેને જાંચો ઉછાળીને ઝીલી લેવો.

આકડા વાવવા, લડાઈનું મૂળ રોપવું. “તેણે તો બધે આકડા વાવ્યા” છે એટલે તેને કાઠની સાથે ખનતું નથી.

આકડાના તૂરની માફક ઉડી જવું, નેત્રજેતામાં ખરાબખસ્ત થવું; પાયમાલ થઈ જવું; ખરાબેહાલ થવું.

૨. ગુમ થવું, મરી જવું.

“ તેંતો જાણ્યું જ રમુજે કરશું રૂડીરે, એક દિન આકડાનાં તુરતો જશે ઉડીરે, તેં તો જાણ્યો છે શરીર ઠાક સાચતોરે.”

બોધચિંતામણિ.

“ વાત વિવેકની તે તું શઠ શું લહે, જંગલી જટ કુડાં કર્મ કૂટે; આકડાના તૂરની પેઠે ઉડી જશો, જે દિવસ માહરાં બાણ છૂટે.” અંગદવિદિ.

આકરો રૂપિઓ, નકારી વસ્તુના વધારે ભેગ વાળો (રૂપિયો.)

આકાશ ચઢી આવવું (દુઃખવું), માથે દુઃખ ઝંઝુમવું; દુઃખે ઘેરાઈ જવું. રસ્તો ન સૂઝે એવું સામટું દુઃખ આવવું.

આકાશ પાતાળ એક કરવું, મોટી ઉથલ પાથલ કરવી; ચક્કર ફેરવી નાંખવું; ગળખ કરી નાંખવો.

૨. મહાપ્રયાસ કરવો; અતિશય પ્રયતન કરી અસાધ્ય કામ સાધ્ય કરવું; અસંભવિત કાર્યની સિદ્ધિ કરવી.

આકાશ પાતાળ એક થઈ જવું, પ્રલય થવો. મોટો ગળખ થઈ જવો. ઘણી મુશ્કેલી પડવી; અતિશય સાંકડમાં આવી પડવું; અજળ સાથે ગળખ થવો.

“ જે દ્વાર ઉઘાડવા જતાં આકાશને પાતાળ એક થઈ ગયાં હતાં તે દ્વાર પળવારમાં પગવડે હડસેલી ઉઘાડ્યું, અને પોતે અંદર આવી ઉભો.”

૨. ઘણાજ ગર્વિષ્ટ અને મગરૂર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. “એને તો આકાશ પાતાળ એક છે.”

આકાશ પાતાળ ફરી વળવું, આકૃત આ-
વી પડવી; દુઃખે ઘેરાઈ જવું.

આકાશ હેઠું આવવું, ગમે તેવું ન થવા
જેવું કામ હોય તેપણુ સિદ્ધ થવું; અશક્ય
વાત કે અનાવની સિદ્ધિ થવી; અન્ય સાથે
ગળ્ય થઈ જવો.

“ મોહિની, તમે ધારો તો આકાશ હેઠું
આવે! મારા જેવા લુંડાઓ તમારી સે-
વામાં સદા તત્પર છે.”

ગુ. જુની વાર્તા

આકાશના તારા ઉતારવા-ઉખાડવા, મ-
હા ઉત્પાત કરવો; અન્ય સાથે ગળ્ય ક-
રવો; ઉલ્કાપાત કરવો.

આકાશનાં પક્ષી ઝાલવાં, અસંભવિત કામ
કરી અન્યખી ઉપજવવી; મહાભારત કામ
પાર પાડવું.

“જેશું તેની વૃત્તિ માફક ચાલીએ જો,
એ રીતે તો પક્ષી ગગન તણાં ઝાલીએજો;
હાજી હાજી સરખી મોહિની એકે નહિજો,
અમૃત શર્કરા તે રસના મહી છે સહીજો.
મારગ.” કવિ દયારામ

આકાશની શાથે વાતો કરેછે, વૃક્ષ, મકાન
વગેરેની અતિશય ઊંચાઈ દર્શાવવામાં અ-
તિશયોક્તિ તરીકે વપરાય છે.

“ ઈડર ગઠ ઉપર રાગઓનો અંધાવેલો
અને આકાશમાં વાતો કરતો હોય તેવો
એક રાગમહેલ હતો.” ગુ. જુની વાર્તા

આકાશને અડે છે એમ પણ બોલાય છે.

આકાશમાં ઉડવું, અલોપ થઈ જવું; ગુમ
થઈ જવું; જવું રહેવું, અદશ્ય થવું.

૨. વ્યર્થ જવું; ફળ પ્રાપ્તિ ન થવી; નિ-
ર્થક જવું;

૩. પુલાવું; વખાણુથી મગરૂર થવું.

આકાશમાં ચઢાવવું, વખાણુ કરી ઊંચે ચ-
ઢાવવું-પુલાવવું

આકાશમાં ચઢ્યો-જઈ પહોંચ્યો, ન્યારે

ઢોઈ માણુસ વાતોના તાનમાં નિમગ્ન થઈ
મનોરાજ્યમાં મહાલતો હોય ત્યારે તેને વિષે
બોલતાં એમ વપરાય છે. ૨. પુલાવું; મગરૂર
થવું.

આકાશમાં ચંદ્રવો અંધવો, મોટું પરાક્રમ
કરી ઠેર ઠેર કોર્તિ ગળવી મૂકવી; બેહદ
પરાક્રમ કરી વાહવાહ ફેલાવવી; દેશેદેશ નામ
કરવું.

આખર સરવાળે, પરિણામે.

આખરસાલ, છેલ્લો અવસર; મરણ નજદિક
હોય એવો સમય.

આખલા ઉધામી, આખલાના જેવી મસ્તી-
તોશાન.

આખા ગામનો ઉતાર, ગામનું ખરાબમાં
ખરાબ માણુસ; ગ્રામકંટક; આખા ગા-
મમાં ઘણુંજ અળવીતરૂં અને દુષ્ટમાં દુષ્ટ
માણુસ.

“ તમારી દીકરીની નણુંદ પણ વઢકારી ને
આખા ગામનો ઉતાર છે. એમ મારે કહેવું
પડેછે; પણ હોય, સંસાર છે તે એમજ
ચાલે.” બે બહેનો.

“ નણુંદ બોલી, અંબા માશી, એ તો
હતો નહિ પણ પેલી તમારી અંબાગરૂરી
આખા દેશનો ઉતાર છે તેણે બેસાડ્યાં
હશે.” સાસુવહુની લડાઈ.

આખાં હાડકાં, કામથી કંટાળે એવા કે મહેનત
કરવામાં કાયર માણુસને વિષે બોલતાં વ-
પરાય છે. હાડકાં આખું એમ પણ
બોલાય છે.

આખી અણીએ, સહીસલામત; જરાપણુ
આંચ લાગ્યા સિવાય; લેશ માત્ર તુકશાન
ખમ્યા સિવાય; અણિશુદ્ધ; એક વાળ પણ
વાંકો થયા વિના.

“ ભાઈ નેશા, તમે આને જ ક્યું તેવું
કાણુ કરશે? દુશ્મનના દવમાંથી આખી
અણિયે તમે જ અહીં લાવો.”

પ્રતાપનાટક.

આખોને આખો કરડી ખાઈશિ, એમ જ-
ખરી ધમકી આપતાં બોલાય છે;
આગ ઉઠવી, પાણી ફરવું; વ્યર્થ જવું; ફના
થવું; એજે જવું. (પૈસામાં, જીવતરમાં)
કંટાળો, ધિક્કાર કે તિરસ્કારમાં બોલાય છે.
આગ મૂકવી, મડદાને દહનક્રિયા કરવી.
આગ ફાકવી, કોધાશિ પ્રસરવો. (નખથી
તે શીખા સુધી)

આગ લગાડવી, કજ્જો કરવો.
આગ લાગવી, (ધાન્ય વસ્ત્રને લાં), ઘણું
મોઘું થવું. આગ લાગો એટલે બળી
જાઓ, એમ બેદરકારીમાં કંટાળામાં બો-
લાય છે.

આગ વરસવી, (અંતરમાં) અસહ દુઃખ
થવું; બળતરા થવી.

“ છોકરો કપૂત ઉડ્યો તેથી જાણે મારા
કાળજમાં આગ વરસી રહે છે. ”

૨. આંખમાં ઝેર વરસવું; કોઈનું સાંઠું
દેખી બળવું;

૩. કોધ વ્યાપવો; ખુન્નસ ભરાવી.

૪. ઉતાળામાં બપોરનો સખત તાપ
પડે છે ચારે એમ બોલાય છે, કે
“ બારણે તો આગ વરસી રહી છે. ”

આગવું ડહાપણુ ડાળવું, પતરાજ ખોર થવું;
સમજ વિના માથું ધાલવું; દોઢાઢા થવું.

આગળ થયાં, મૂકીને મરી ગયાં.

આઘા ખસવું, જરા લાંબો વિચાર કરવો;
દીર્ઘ દૃષ્ટિ પહોંચાડવી; વધારે જાડા ઉતરીને
વિચારવું-જેવું; તર્ક પહોંચાડવો.

“ સાચો નથી જૂઠો નથી, જેમ બેલને
બેલનો કંધ; એતો વાત એવીરે, જાણે જ-
નજે આઘો ખસે. ” ભાષો.—

કવિ બાપુ.

આઘું ઝોઢવું, લાજ કાઢવી (સ્ત્રીએ.)

૨. સ્ત્રીની પંક્તિમાં આવવું.

આઘું કરવું, વાસવું; દેવું. (બારણું)

૨. દૂર કરવું; તજવું; વર્જવું; છોડીદેવું;
ખસવું કરવું;

૩. અળખામણું કરવું; ડાખું કરવું.

આઘું જઈને પાછું પડવું, પોતાની જ ભૂ-
લથી ખમવું; પોતાના દોષથી પાછળથી
પસ્તાવું.

આઘું પાછું કરવું, દૂર કરવું; સંતાડવું;
છુપાવવું.

આઘું પાછું જોવું, ચતુર્દિશાનો વિચાર કર-
વો; ભવિષ્યનો વિચાર આંધવો; તર્ક પહોં-
ચાડવો; પરિણામ આંકવું;

“ સ્ત્રીઓ પ્રેમના આવેશમાં મૂર્ખાઈનાં
કામ કરવામાં આઘું પાછું જોતી નથી. ”

શ્રી. કથાસમાજ

“ કૃતલાક શ્રીમંત હોયછે, તે પુષ્કળ એ-
શ આરામમાં પડી અને દુર્વ્યસનમાં ગર-
કાવ થઈ આઘું પાછું કાંઈ ગણુ જોયા વ-
ગર પૈસાની રેલ છેલ કરી મૂકેછે. ”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

આઘું પાછું થવું, દૂર થઈ જવું; સંતાવું;
(ડરથી કે કંટાળથી)

આઘો પાતળો, લાંબા મળતર વિનાનો. (ધં-
ધો)

આજકાલ કરતાં, થોડે થોડે દહાડા જતાં.

“ આજ કાલ કરતાં તેને પચીસ વર્ષ
થયાં. ”

આજકાલ કરવી, વાયદા કરવા.

આજકાલનું, થોડી મુદતનું; થોડા વખત-
નું; તાજું.

“ તારા જેવા આજ કાલના છોકરા સાથે
જાણી જોઈને મરવા કોણુ આવવાનું છે? ”
કરણુધેલો.

આજની ઘડીને કાલનો દહાડો, કદી ન-
હિ. (વાયદા કરવામાંજ વપરાય છે).

આટાલૂણમાં ખપવું, નિરર્થક જવું; નિ-
રૂપયોગી થવું; વ્યર્થ જવું; ખર ન આવવું.

(રસોઈમાં જેમ આટા લૂણું લેખું કે ગણુના થતી નથી તેમ અમુક કાર્ય કે મહેનતની ગણુના ન થવી.)

“ રાગ વિનાનો આરડે, નિર્ધનીઓ કુલાય, નખજો સખજાને ગુણુ કરે તે આટાલૂણુમાં જાય. ”

કહેવતસંગ્રહ

આટો ઉડવો, સંહાર થયો હોય તેવી દશાને પ્રાપ્ત થવું; ધાણુ નીકળી જવો; અડદળો નીકળવો; મહેનત કરી કરીને થાકી જવું; હાડકાં પાંસળાં નરમ થઈ જવાં; હેરાન થવું.

“ મોઝી કહે અમે કાપ્યા તો ઉડશે એના આટા; ખરે ખપોરે જવું પડે તો પગે ખાંધશે પાટારે, વસ્તીના. ”

વેનચરિત્ર.

આટોફૂટો કરવો, છુંદી નાખવું; સંહાર કરવો.

૨. ઠેકાણે કરવું; પૂરું કરવું.

આટો ને આવરદા એક થવો, (આટાની પેઠે આવરદાની નાશ રૂપ સ્થિતિ થવી, તે ઉપરથી) સંહાર થવો; હાડકાં પાંસળાં નરમ થવાં; છેકજ થાકી જવું. (અતિશય મહેનતથી કે માર ખાધાથી)

આટો નીકળી જવો, ધાણુ નીકળ્યો હોય-સંહાર થવો હોય તેવી દશા થવી; છુંદાઈ જવું; હુદ્દશા થવી.

૨. નરમ ઘેંશ થઈ જવું; છેકજ થાકી જવું. (ઘણી મહેનત, ઘણો માર કે ઘણું તુકશાન ખમવાથી)

“ તરીલાં તાણી તાણીને આટો નીકળી જશે એ ભયથી ગરીબ લોક ધનવાનથી વેગળા રહેવા ઇચ્છે છે. ”

એ અહેતો

“ હત્તમાગી નિજ શેઠ સમીપે ખૂબ તરીલાં તાણે, કામ કરી આટો નીકળે પણ

જગદિશ્વર નહિ જાણે; આખર એ તો એ વારે, જેવી સરિતાની શીલા.-હૃદયે. ”

ધીરોભક્ત.

આઠ આની, (૮ આના=૦૧૧ અડધો રૂપિયો તે ઉપરથી) અડધું; પચાસ ટકા; ૩ ભાગ.

સોળે સોળ આની એટલે પૂરેપૂરું-સધળું.

આઠે અંગે, સર્વોંગે; સંપૂર્ણ; સાંગોપાંગ. (છાતી, માથું, નજર, વાણી, મન, પગ, હાથ, અને ઘુટણુ, એ આ આઠ અંગ ગણાય છે તે ઉપરથી)

“ ચાશ્મતિ-પ્રિય પતિ? વાશ, જે સલભામાતું કૃષ્ણદેવ વેરે કરીએ તો ક્રમ ? એમની મરજી તો આઠે અંગે છે, જે તમે તે દહાડે એને કપટ કરી ના લાવ્યા હોત તો આટલે તો ક્યારનાં પણ લગ્ન થઈ ગયાં હોત. ”

સલભામાખ્યાન.

“ આપે જુક્તિ ખતાવી તે અમારે આઠે અંગે કખૂલ છે ”

પ્રતાપનાટક.

આઠે ગાંઠે, સંપૂર્ણ રીતે.

‘ આઠે ગાંઠે વિચાર કરવો. ’

આઠે પહોર ને ખત્રીસે ઘડી, સતત; નિરંતર; હમેશાં; રાત દિવસ.

“ પામર નર નારીશું પ્રીતિ, નીતિ નહિ હરિના નામમાં; પહોર આઠે ને ખત્રીસ ઘડી, કલ્પનાના કામમાં. ”

ભોજો ભક્ત.

આઠે સિદ્ધિ ને નવે નિધિ, સંપૂર્ણ સુખ.

‘ એને લાં આઠે સિદ્ધિ તે નવે નિધિ છે. ’

આડતું દોઢ કરવું; કંઈતું કંઈ કરવું; કરવાતું કંઈ ને તેથી ઉલટું કરવું; અવળતું ચવળ કરવું; અયોગ્ય રીતે વર્તવું; ગમે તેમ કરી ખગાડી નાંખવું.

“બેઉ એ બેવા ન રહી, આડનું દોઢ કર્યું.”

મુદ્રારાક્ષસ.

૧. વધારી વધારીને કહેવું; અતિશયો-
ક્તિથી લંબાવીને કહેવું; ચોળી ચો-
ળીને ચીકણું કરવું.

આડા પડવું, વચમાં હરકત-અડચણ નાંખવી.

૨. સૂઝી રહેવું.

આડી ખીલી, વચ્ચે અડચણ કરતાં એવું
જે કંઈ તે; નડતર.

આડી જીભ કરવી, આડું બોલીને વચમાં
હરકત નાંખવી.

આડી વાટની ધૂળ, (સરિયામ રસ્તાની
નહિ, પણ આડી વાટની કે જે જડે જ નહિ;
તે ઉપરથી.) કંઈજ નહિ; ફાંફાં.

આડું અવળું લેવું, ઉઘડું લેવું; ખુબ ઠોક
દેવા; ઠપકો દેવો. “ એને મેં આડો અ-
વળો લીધો. ”

આડું ઉતરવું, વચમાં હરકત નાંખવી.

આડું તેડું વેતરવું, ઉલટું-ઊંધું કરી અગાડી
નાંખવું; ગમે તેમ કરવું; ખરુંખોટું-ગરખ-
ડીઉં કરી મેલવું; ઊંધું વેતરવું પણ બો-
લાય છે.

આડું પડવું, રીસ ચઢવી; વાંકું પડવું; માડું
લાગવું. (અણુગમતી વાતથી કે ઉલટું
સમજવાથી.)

આડું ફાટવું, એકાએક આડે રસ્તે જવું.
(વચમાંથી.)

આડે આવવું, વચમાં પડવું; ચાલતી વાત
જરા અટકાવી ખીજી કાઢવી.

૨. સંકટ સમયે સહાય થવું; મદદે આ-
વવું; વહારે ચડવું. (પુણ્ય આડે
આવવું.)

૩. કનડવું; નડવું; હરકત કરવી. (આ
મને રોજ આડે આવ્યાં કરે છે.)

“ અમાલ, દૈવ આડે આવ્યું ને એ ન
મૂઓ. ”

મુદ્રારાક્ષસ.

“ મોઢે ચઢાવેલો અને એકલથરો નાણીને
રાજ તેને સ્વચ્છંદીપણે વર્તવા દેવામાં ઘણી
વખત આડે આવતો હતો. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

આડે દહાડે, નિર્મલા કિસ્મતપર્વના દિવસ સિ-
વાયતો ખીજે કોઈ દહાડો.

“ આડે દહાડે જોર ન ફાળ્યું,

આજ હોળીનું ટાણું;

ઘણા દિવસની ગુલ રીસ તે,

આજ ઉકેલો નાણું.—

લાલજી આંખોમાં ઉડે ગુલાલ.”

કવિ દયારામ.

આડે હાથે, ખોટે રસ્તે; અપ્રમાણિકપણે;
અદાનતથી; છૂપી રીતે.

“ ઘેલાભાઈને સાહેબે દીધેલી શીખામણ
યાદ હતી. તેમ તેની દાનત પણ મૂળથી
પાક હતી; તેથી તેને આડે હાથે પૈસા ઉ-
સરડવા પસંદ નહોતા. ”

બે બહેનો.

આડો અવળો હાથ પડવો, ચોરવું; ચો-
રીથી મેળવવું.

૨. ગમે તેમ કોઈનાં ઊંધાં ચત્તાં કરી
સારી પેટે ચોતરફથી કમાવું.

“ આડો અવળો હાથ પડ્યા વગર પૈસા-
દાર ન થવાય. ”

આડો આંક વાળવો, (આડો આંક કરી
હદ દર્શાવાય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)
અવધિ કરવી; હદ વાળવી; તોપ્યા કરવી.

“ ભભૂત ચોળીને શિવજી,

વાલ્યો આડો આંકરે;

એવાં એવાં લક્ષણે,

પાણી ન પાઉં ટાંક રે.

નરસિંહ મેહેતા.

આડો હાથ કરવો-ધાલવો, વચ્ચે અંતરાય
કરવો; અડચણ કરવી-નાંખવી.

આણા સુખડી આપવી, (આણા રૂપી સુ-
ખડી) રજ આપવી.

“ ત્રિયોચના સાં તાતનેરે,
માત જણાવી વાત;
આપો આણા સુખડી,
હરખિત તે તો થાત.-જીવનજી ”

શીલવતીનો રાસ.

આણું કરવું, ઠોકરીને સાસરે મોકલવી.

“ એક વચન કરતાં આણું વાળવાં, એમ
ખડુવચનમાં વિશેષ બોલાય છે.

આદરણી ચઢાવવી, વેવિશાળ થયા પછી
વરને ઘેરથી કન્યાને લૂગડાં, ધરણી વગેરે
કરવાં.

આદાપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકામાં)

આદુ કાઠી નાખવું, ગરમ જોસ્સો કમી ક-
રવો; નાદ ઘટાડવો; નમણું પાડવું; થકવવું;
શાંત પાડી દેવું.

આદુ ખાધને મંડવું, આદુ ખડુ ગરમ હોય
છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે આતુરતાથી
ચાનક રાખી જોસ ભેર કામ કર્યા કરવું;
મંડયાં રહેવું; ખંતે પડવું;

૨. જોસ્સામાં આવીને કોઈની બૂલ ખો-
લ્યાં કરવી; ખણખોજ કરવી; ખંતથી
કોઈના દોષ કાઢવા કરવા;

૩. ચાનક રાખવી.

આફલાતુનની દીરરી સ્તો જણે, (મહાન
તત્વવેત્તા પ્યેટો પોતાના અનુપમ શાણુપ-
ણને લીધે ઈશ્વરી આફલાતુન કહેવાતો હતો
તે ઉપરથી) મોટાઈ અથવા ગર્વવાળી
આગ્રહી દીકરી, સ્ત્રી વગેરેને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

આખરૂના તો ગાડે ગાડાં જાય છે, ના-
મીયા લુચ્યાને વિષે બોલતાં એમ વપરાય
છે. (વાંકામાં).

આખરૂના કાંકરા, આખરૂની ધૂળધાણી; માન
પ્રતિષ્ઠાની હાની; ફજોતી; એઆખરૂ.

આખરૂપર હાથ નાંખવો, કોઈની આખરૂ
લૂટવાનો યત્ન કરવો; એઆખરૂ કાચ એમ

કરવું; આખરૂ કલકિત કરવી; કોઈની આ-
ખરૂ લેવા તજવીજ કરવી.

“ અમીર લોકોનાં વતન જવા લાગ્યાં;
અને તેમની આખરૂ પર હાથ નાંખવા
માંડ્યો, એટલે તેઓ અહારવટું લઈ બેઠા.”

ગર્ધવસેન.

આભ જમીન એક થવી, ઉત્પાત થયે;
મોટો અનર્થ થયો; મોટો પ્રલય થયો.

“ જીવસજ-નહિ, નહિ ! પાધડી બાધડી ઉ-
તારશો નહિ. આભને જમીન એક થાય,
તોપણ અમારે તમારે ઘેર આવવું નથી.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

૨. ગજબ થઈ જવો; મહા મુશ્કેલી
આવી પડવી. ‘ આ કામ કરતાં કરતાં તો
મારે આભ જમીન એક થઈ.’

આભ જમીનનો ફેર, (આભને જમીન
વચ્ચે જોડવું અંતર છે તેટલું અંતર; તે
ઉપરથી) ઘણાજ તક્ષવત.

આભ જેવડું, મોટું. (દિવસ-કામ વગેરે.)

આભ તૂટી પડવો, એકાએક દુઃખનું વાદળ
માથે આવી પડવું; અતિશય સંકટમાં ઘે-
રાઈ જવું; ગજબ થવો.

“ ખાતી પીતી ખાંતે ખેલતી,

કુશી ન સમજું વાતજી;

એચિતો આભ તૂટી પડ્યો,

અતિશય થયો ઉત્પાતજી.”

વેનચરિત્ર.

આભ પડવો એકલું પણ વપરાય છે.

“ શરવીર તે હિંમત ધરીને,

આભ પડે નવ હારેજી.”

નર્મકવિતા.

આભ ફાટવું, (મુશ્કળધાર વરસાદ બ્યારે એ-

કદમ તૂટી પડે છે, સારે આભ ફાટવું એમ

કહેવાય છે, તે ઉપરથી દુઃખના સંબંધમાં)

અકસ્માત પુષ્કળ દુઃખ આવી પડવું; દુઃખનું

વાદળ તૂટી પડવું; અપાર સંકટ આવી

પડવું; જેમ આભ ફાટ્યું હોય તેને ઠીંગડું દેવાય નહિ, તેમ એવાં સામટાં દુઃખ ઉપરાઉપરી અચાનક આવી પડવાં કે રસ્તો સુઝે નહિ; દુઃખનો વરસાદ વરસવો.

૨. અમુક જગોએથી ઘણાં માણસોનું સાથે લાગુ આવવું થવું; પુષ્કળ લોકોનું ભરાવું— એકદું થવું.

“રાજાએ યુધિષ્ઠિરનાં માણસો પાળવા માંડ્યા છે, તેનો પાર કેમ આવશે ! ક્યાં યુધિષ્ઠિર અને ક્યાં વિરાટ ! એનાથી સૌને કેમ પળાશે ! આજ તો આભ ફાટ્યું છે ને શું ? રે ! આ ખે તો સભામાં ધસ્યા આવે છે !”

દ્રૌપદીદર્શન.

આભના તારા ઉખાડવા, આકાશના તારા હાથમાં લેવા જેવું જે કાર્ય છેકજ અશક્ય છે તેને પ્રાપ્ત કરવાનું એશ્વર્ય દર્શાવવું; ગજબ કરી નાંખવો.

“દાંત પીસી મુખે ગાળો ભાખે,
શાસ્ત્ર સામી નજર પણ નાંખે;
જાણે પૃથ્વીનું પડ ઊંધું પાડું,
કાંતો આભના તારા ઉખાડું.”

વેનચરિત્ર.

આભના તારા ઉતારવા પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે. જેમકે—

“મેં તેને ઘણા પ્રકારે વિનવીને સમજાવ્યું કે ખેટા! તું શું આભના તારા ઉતારવા સમર્થ છે, કે આપણા પ્રભુ પુણ્ય સુલતાન પ્રત્યે આટલો બધો અવિનય કરી તેની કન્યાની પ્રાપ્તિ માટે આકાંક્ષા રાખે છે?”

અરેખિયત નાઈટ્સ.

આભના તારા ખરવા, ઉલ્કાપાત થવો.

આભના તારા દેખવા, સ્વર્ગનું સુખ જાણે નજીક આવ્યું હોય એવો ગર્વ રાખવો; જાયા પ્રકારનું સુખ નિહાળવું. (ગર્વિષ્ટ-પણામાં.)

“બ્યારથી એ નવી સ્ત્રી પરણી લાવ્યો છે બ્યારથી એ તો આભના તારા દેખી રહ્યો છે.”

* * * * *

“આદમીને કોઈ પણ બાબતની—કોઈ તરફથી ધારતી હોતી નથી, બ્યારે તે આભના તારા દેખે છે.”

રસિક લલિતા.

આભના તારા દેખાડવા, અતિશય સંકટ કે દુઃખ પાડી મરણતોલ કરવું; સ્વર્ગનો રસ્તો લેવડાવવો.

આભની સાથે બાથ લીડવી, આભની સાથે બાથ લીડવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; શક્તિ ઉપરાંત હામ લીડવી. ૨. કદિજ ફલિભૂત ન થાય એવી મોટી મોટી આશાઓ બાંધવી; પાર ન પડે એવા મનસુબા કરવા.

“કો તણો મોકલ્યો છાંલગી આવીઓ,
આભ બાધો ભરે બાંધ બાધે.”

અંગદવિષ્ટિ.

“કરે ન નિજ શક્તિનો ક્યાસ,
બાથ ભીડે જઈને આકાશ;
કેળુ કરે હિતનું ન કખૂલ,
એતો પુલાભાઈની પુલ.”

દાવ્યકૌસ્તુભ.

આભમાં તારા દેખાડવા, આભમાં તારા દેખાડવાની માફક મોટી મોટી પણ પાર ન પડે એવી વ્યર્થ આશાઓ આપવી; આશા પાર પડશે એવો મિથ્યા ભરોસો—વિશ્વાસ દેખાડવો.

આભલામાં, મરી જઈજ બ્યારે.

આભલાલાડુ, અતિશય ક્ષયદો, “આમાં તેં શા આભલાલાડુ દીકા છે?”

આમનો સુરજ આમ ઉગવો, બ્યારે કોઈ માણસ પોતાનો હમ્મશનો નિયમ તોડી તેથી ઉલટું—સાફ વા નરતું, પણ ઘણું ક-

રીને માકાને બદલે સાઈ કાર્ય કરે, લારે સામો માણસ પૂર્વનો સૂર્ય પશ્ચિમમાં ઉગ્યો, એમ અજ્ઞાપી સાથે કહેવામાં આ પ્રયોગ વાપરે છે; અણુધાર્યો અશક્ય ફેરફાર થવો. (આચરણ-વર્તનમાં)

‘ ભાઈ આજ તો આમનો સૂરજ આમ ઉગ્યોને કંઈ ! ’

૨. કુદરતી ક્રમનો ભંગ થવો.

“ આમના સુરજ આમ ઉગે તોપણ નંગલું કે તરકડું નરમાશથી બોલે નહિ.”
ભટનું ભોપાળું.

આમલી પીપળી રમાડવી, આડું અવળું સમજવીને પોતાના મતનું કરવું; રપેટીમાં લેવું; ભમાવવું; ભંભેરવું; ગુંચવણમાં નાંખવું. (આમલી પીપળી એક જાતની રમત છે તે ઉપરથી.)

આમલીના પાનમાં સૂઈ જા, આમલીના પાનમાં સૂઈ જવાય નહિ તે છતાં બેદરકારીનો જવાબ આપતાં એ પ્રમાણે દીસ્તો રહે, કાળું કર, ધર્યો રહે, એવા અર્થમાં વપરાય છે.

આમલીનો બંધ, આમલીના જેવું ઘણું સખત-ત તૂટે એવું-નિષ્ફળ ન જાય એવું બંધન. ‘ એને હાથે આમલીના બંધ છે, ’ એટલે તેના હાથથી પૈસો છૂટતો નથી.

આમળા જેવડું, મીઠું, રદ; ખાતલ; ધ્યાનમઃ.

“ ક્ષત્રી પુત્રો મરતાં ખીધ્યા એટલે સ્વ-દેશરક્ષણનું આમળા જેવડું મીઠું પડયું જાયવું.”

વીરાધોરાની વાર્તા

આમળું કાઠવું, થકવવું; કાયર કરવું; (કામ કરાવીને)

૨. ખૂબ માર મારવો; (નસો ફાટી જાય એવો.)

આમળો ચઢવો, ઉશ્કેરાવું; સાંસણી થવી; ઉત્તેજન મળવું; દ્રેષ રાખવો.

આચતા પર રાયતું, (અચત્નતઃ) ભેગાં કરેલાં નાણાંમાંથી કે સંગ્રહમાંથી ખર્ચ કરવો.
આરતી ઉતારવી, હાથે ઝાલીને વીંઝવું; મારવું (વાંકામાં)

૨. નિશ્ચમી રહેવું; કાંઈ કામ ધંધો ન હોવો;
આરતી જેવું, ચોખ્ખે ચોખ્ખું; ડાઘાડુથી કે ગંદવાડ વિનાનું. (ઘર, ઓરડી, હિસાબ, અક્ષર, કામ વગેરે.)

આરિયાં કરવાં, હોડી, વહાણ વગેરેના સઠ ઉતારી નાંખવા.

આરિયા તુરિયા જેવું, આરિયા તુરિયા જેવું નમાલું; નજવું; લેખામાં નહિ તેવું; ગણતરી વિનાનું; તુચ્છ.

આરે આવેલું વહાણ ડૂબવું, નજીક આવેલું સુખ ગુમ થવું; કર્યું કારવ્યું છેવટના ભાગમાં નિષ્ફળ જવું; છેવટ સુધી પામેલું ફળ ખરબાદ જવું.

આલોચના લેવી, આલોચન શબ્દનો અર્થ સારી રીતે પ્રકાશવું એવો થાય છે. દરરોજ સવારે, સાંજે, પંદર દહાડે, ચાર મહિને, વર્ષે અથવા જ્યારે સારા ગુરૂ (જૈન સાધુ) નો યોગ આવે લારે પોતે કરેલાં સર્વે પાપોની પશ્ચાતાપ પૂર્વક માફી માગવી તેને આલોચના (આલોચણ) લેવી કહે છે.

આવરદા બહુ લાંબો છે, જ્યારે કોઈને સંભારતાં જ તે આવીને ઊભો રહે અથવા નજરે પડે, લારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે.

“ સખિ, આ આવે; આવરદા તો બહુ લાંબો છે. ”

તપસાખ્યાન.

આવ્યા તેવા ગયા, ધારેલા કાર્યની સિદ્ધિ ન થઈ હોય તેવી સ્થિતિમાં પાછા ગયા; નકામો ફેગટ ફેરો ખાધો.

૨. આવ્યાને જરા વાર રહી જતા રહ્યા.

આવી બનવું, છેડો આવવો; મોત આવવું;

નાશ થવો; અંત આવવો; આર વાગી જવા; આફત આવી પડવી.

આવી મળવું, ઘડાઇને તૈયાર થવું. (ઘાટ)

૨. યોગ્ય ઉમરે આવી પહોંચવું.

“ છોકરાં આવી મળશે, તે વેપાર શે-
નગારમાં મદદ કરશે, ને તેથી ગુમાસ્તા
ઝોછા રાખવા પડશે ”

૩. ઠાંકણા ઉપર અડી વેળાએ આવી
પહોંચવું; એકાએક એકઠું થવું.

આસ્માન એક તસુ ખાકી, સ્વર્ગનું સુખ
ઘણુંજ નજદીક આવી રહ્યું હોય, એમ
માનનારા ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે ખોલતાં
વપરાય છે.

“ હાથમાં રામણુદીવો લઇને હરકાર જ્યારે
વરઘોડામાં જવા નીકળી, ત્યારે તેને આ-
સમાન એક તસુ ખાકી રહ્યું હતું; તે વ-
ખત જગતમાં મારા સરખું સુખી ને ભા-
ગ્યશાળી નહિ હશે, એમ તેને લાગતું હતું.”
એ બહેનો.

આસ્માન જમીન એક થવી, જુઓ આભ
જમીન એક થવી.

આસ્માન જમીનનો ફેર, ઘણોજ ફેર-(એક
એકના સ્વભાવ, ગુણ-કદ-અંતર-કિંમત,
વગેરેમાં.) “ ઉઘીની પ્રીતિથી કરેલા સં-
રક્ષણમાં, અને માતૃપ્રેમથી થએલા સં-

રક્ષણમાં આસ્માન જમીનનો ફેર પડે, તેમાં
નવાઈ શી ?

આસ્માન પર ચઢવું, ગર્વિષ્ટ બનવું; પુલાઈ
જવું. (પોતાનાં વખાણુ થવાથી) સાતમા
આસ્માન પર ચઢવું પણ ખોલાય છે.

આસમાન એ કંદમ-તસુ ફેર, જુઓ
આસમાન એક તસુ ખાકી.

આહુતી આપવી, (અગ્નિમાં હોમવું, તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થે) નુકસાન કે ને-
ખમના ભયમાં નાખવું; હોમવું; મોટા અ-
ધરા કામમાં આફતમાં નાખવું. અંપલાવવું.

“ રાજપુત્ર શુરવીર અને હિંમતવાન
હતો. વળી પરમાર્થમાં પ્રાણની આહુતી
આપવે પણ તે પાછો હડે તેમ નહોતો.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

આહુતી લઇને ઊભા રહેવું, નુકસાન ક-
રવાની તજવીજમાં રહેવું; કોઈવું ખરાબ
કરવાને માટે લાગ જોળવો; નાશ કરવામાં
તત્પર રહેવું.

આળસુનો ઢગલો, ઘણોજ આળસ.

આળુ ઝોઢવું, (પૂર્વે એ ગામડાના સિમા-
ડાની તકરારમાં એક જણને આળુ ચામડું
ઝોરાડી સિમાડે લઈ જતા, ને તે જ્યાં
સુધી જાય ત્યાં સુધી તેના ગામનો સિમાડો
ગણાતો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) બ-
દલામી લેવી; જોડું કર્મ કર્યાનું માથે લેવું.

ઇ

ઇજતના કાંકરા, આપરની ધૂળધાણી; ફલે-
તી; એ આપર.

ઇડરીઓ ગઠ જીતવો, ઇડરનો ગઠ જીતવા
જેવું મોટું પરાક્રમ કરવું; જીતે મારવું; એ-
શ્વર્ય દર્શાવી મોટું લઠાણુ કરાવું. નિરાશ
થવા જેવા માથે લીધેલા કોઈભારે કાર્યમાં
સહિ થયેલી ખતલાવવી હોય ત્યારે એ
વપરાય છે.

“ અમે ઇડરીઓ ગઠ જીત્યારે, આનંદભલા
વીતનાર વીતક તે વીત્યારે, આનંદભલા.”
વેનચરિત્ર.

ઇતિશ્રી થવું, સમાપ્ત થવું; પુરું થવું; આ-
ખર આવવી; છોડો આવવો;

ઇમામદાંડગો, ધર્મને બહાને પાપ કરનારો.
ઇશકી ટકું, ઇશકયાન.

ઈ.

ઈડાળ ઉભરાની, કાંઈ લાભ મેળવવાની આશાએ ધણા લોકનું ભેગું થવું.

ઈડું ચઢાવવું, દેવાલય ઉપર શિખર ઘણું ખરું અંડાકૃતિનું કરવામાં આવે છે તે ઉપરથી શિખર ચઢાવવું. એનો લાક્ષણિક અર્થ એકે મોટું પરાક્રમ કરવું; મહાભારત કામ કરી નામના કરવી.

“ એવે દામોદર મંદિરમાં આવ્યા, જઈ મહેતાજી વધાવે રે; નાગરી ન્યાતમાં ઈડું ચઢાવ્યું, હાર લટકતા લાવે રે.”

હાર માળા.

ઈદિ વારણાનું ઈળ, ડુટુંડું પણ દુર્ગુણી માણસ; જહાર દેખીતું સાફ પણ અંદરથી નકામું-નમાલું.

ઈદ્રાસન માત્ર એક હાથ આધું છે, ઈદ્રાસનનું સુખ જાણે ઘણું નજદીક આવ્યું હોય એટલો ગર્વ છે.

ઈન મીન ને સાડેતીન, (મોટું કામ કરવામાં ઘણાંજ ઝોઠાં માણસ હોય ત્યારે એમ બોલાય છે; હી=મારી સ્ત્રી, ન=અને, મી=હું, ન=અને એક છોકરો તથા એક છોકરી અડધી) ત્રણ ચારથી વધારે નહિ તેટલાં માણસ.

૨. ઘણાંજ થોડાં; જીજ; જોષએ તે કરતાં ઝોઠાં.

ઈશ્વર ઉપર ચિડ્ડી, પરશ્વરનો જ આધાર. ઈશ્વર સિવાય ખીજ કોઇનો આધાર નથી એમ દર્શાવે છે.

“ આ તો અંધારામાં વિલાપ કરીને, અને તરફડીને મરવાની વેળા આવી; સર્વ શક્તિમાન ઈશ્વર ઉપર હવે ચિડ્ડી છે, ખીજે ઉપાય નથી. તેને જમ રહું દીસશે તેમ કરશે.”

પ્રેમરાય અને ચામતી.

ઈશ્વર કરેને, ઈશ્વરી સત્તાથી; ઈશ્વરની મરણ થયેથી.

ઈશ્વર માથે રાખીને, ઈશ્વરનો ડર રાખીને; માથે ઈશ્વર છે એમ માનીને; ખરાખોટાનો પૂછનાર ઈશ્વર છે એમ સમજીને.

૨. ઈશ્વરને વચમાં રાખીને. (પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક.)

“ ફોરિજલે ઈશ્વર માથે રાખી પડિટાને વરવાનું વચન આપ્યું.”

૩. કથાસમાજ.

ઈશ્વરના ધરની ચિડ્ડી, ઈશ્વરનો હુકમ (પરોક્ષ.) દેવયોગે જે બની આવવું તે.

ઈશ્વરના ધરની દોરી, આયુર્દાની દોરી જે ઈશ્વરના હાથમાં છે તે.

“ સોરણુ ને સંતાપથી આપણા ઠાંટીઆ ભાગતા જાયછે, કામ કાજ સુઝે નહિ ને ચેન પણ પડે નહિ. કદી ઈશ્વરના ધરની દોરી લાંબી હોય પણ હબકી જવાથી વખતે માણસનું મોત થાય.”

જે બહેનો.

ઈશ્વરના ધરનું, ઈશ્વરી; કુદરતી. ‘ઈશ્વરના ધરનો નિયમ.’

ઈશ્વરના ધરનું તેડું આવવું, યમહત આવવા; મોત આવવું.

ઈશ્વરના ધરનો ચોર, ઈશ્વરનો અપરાધી; પાપી.

ઈશ્વરના હાથમાં દોરી છે, (આ જગત જાણે એક નાટકશાળા છે, તેમાં પરમેશ્વર સધળાં પ્રાણીઓની દોરી પોતાના હાથમાં રાખીને તેમને રમાડે છે, અને પછી તે પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે વખતે તે દોરીને નમતી મૂકેછે અને વખતે તાણી રાખે છે; એટલે એનો અર્થ એવો કે ચઢતી હાલતમાં લાવી તેને મનમાનતી રીતે વર્તવા દેછે

અને વખતે તેને પડતી હાલતમાં આ-
ણીને તેને પાછો કસોટી પર લે છે; તે ઉ-
પરથી) ઈશ્વરસત્તાની વાત છે.

ઈશ્વરની હજુરમાં જવું, ઈશ્વર જે પવિત્ર
ન્યાયાધીશ તેની હજુરમાં જવાખ આપવા
જવું. મરીજવું; કાળ આવવો; રામશરણ
થવું.

ઈશ્વરનું નામ, ઈશ્વરના નામ સિવાય ખીજું
કાંઈ નહિ; ઓલકુલ નહિ.

“ ધરમાં ધાતુપાત્ર તો ઈશ્વરનું નામ
અને ખેતીવાડીનાં સાધારણ હથિયારો પણ
ભાગી તૂટી હાલતમાં આવી પડેલાં હતાં.”
દે. કા. ઉત્તેજન.

ઈશ્વરને ખોળે બેસવું; (લાક્ષણિક) ઈશ્વ-
રને આશરે કે તેની છાયા તળે રહેવું; ઈ-
શ્વરનું માનીતું અથવા ઈશ્વરે પ્રેમથી પો-
તાનું છે એમ માનેલું થવું.

ઈશ્વરને ઘેર જઈને આવવું; મરતાં અચ-
વું; નવે અવતાર આવવું; મરણ પથારી-
માંથી ઉઠવું.

૨. આગળથી ભવિષ્ય જાણવું.

ઈશ્વરે સામું જોયું, ઈશ્વરની કૃપાદષ્ટિ થઈ.
કાલાવાલા કે વિનંતી સ્વીકારવામાં આવી.
(ઈશ્વર તરફથી)

ઉ .

ઉકરડાની જાત, સ્ત્રી.

‘ ઉકરડાની જાતને વધતાં વાર શી? ’

ઉકરડી નોતરવી, લગ્નમાં જૈરાં ગાતાં ગાતાં
ઉકરડા આગળ પાણી છાંટી પાપડ, પૂરી,
સોપારી તથા પૈસો મૂકે છે, તે મહિયારી
જાયઠી લેછે તે સૌ એ વેળા પેલીને હાડે
હાડે કરે છે તેને ‘ ઉકરડી નોતરવી ’ કહે છે.

ઉકળવું તેલ રેડાવું (છાતીમાં), ચરેડો
પડવો; પ્રેમ, શોક, ભય, વગેરેના જોરસા-
થી પેટમાં ચીચરવટો પેદા થવો; પેટમાં
ઉતું ઉતું થઈ આવવું.

ઉકાળી આપની તોલડો, મતલબ કે કાંઈ
શાયદો ન કર્યો; કાંઈ ધોળ્યું નહિ. કાંઈ સા-
રૂં કાર્ય ન કર્યું હોય ત્યારે એમ બોલાય છે.

ઉખડી જવું, ખરાખેહાલ થવું; પાયમા-
લ થવું; દુર્દશા થવી.

“ તે બિચારો ઉખડી ગયો. ”

૨. (ધર) નસંતાન થવું; નિર્વંશ થવો.

‘ તે બિચારાનું ઉખડી ગયું. ’

“ વાસાના આગકને ઉછેરી મોટું થવાની
આશા ઝાઝી પડતી નથી. તેથી પિયેરનું
ઉખડી ગયા જેવું સમજી ધનલક્ષ્મી આ-
કુંદ કરે તે શોક પાળે. ”

જે બહેનો.

૩. જડમૂળથી નાશ થવો; નિકંદન થવું.

૪. વહી જવું; વંડીજવું; ખગડી જવું;
છાકી જવું. ઉખેડી નાખવું એટલે
પાયમાલ કરવું; દુર્દશામાં આણવું; ધુળ-
ધાણી કરી નાખવું; ખરાખખરત કરી ના-
ખવું.

ઉખલમાં માથું હોવું, ભય- સંકટમાં હોવું.

ઉખળખાળો કાઢવો, (સં-ઉલ્લૂ સ્વલ્લ=ક-
ળીચૂનો) હૈયાની ખળતરા સંભારી સંભા-
રીને બહાર કાઢવી.

ઉગતા સૂરજને પૂજવો, (લાક્ષણિક અર્થે)
ખળ અને સત્તા જેનાં દિનપ્રતિદિન સૂર્ય-
ની પેઠે વધ્યાં જતાં હોય તેવા માણસની
છાયા-આશ્રય તળે રહેવાના સ્વાર્થથી તે-

ને માન આપવું; નબળી દશામાં આવી ગએલાને તણ દઈ ચઢતા દહાડાના ખીન્ન નવા માણસોની પ્રીતિ સંપાદન કરવા કો-શીશ કરવી.

ઉગતું જ ડામવું; મૂળમાંથી જ બાળી મૂકવું—ખરબાદ કરવું; વૃદ્ધિ કે સિદ્ધિ થવા પામે તે પહેલાંજ નાશ કરવો.

“મારાં સુખ તો સ્વપ્નામાં જ વહી ગયાં. મારી ઉમેદ તો ઉગતી જ ડામી ગઈ.”
કરણ્યવેદો.

ઉગી નીકળવું; સારે રસ્તે વપરાયાથી લાભ થવો; ફળવું. “મારી મહેનત આ કામમાં ઉગી નીકળી.”

ઉગ્યા આથમ્યાની ખખર, શુદ્ધિ; સાન. (અચેતન સ્થિતિમાં.)

૨. આપો આપ ખખર પડે એવી નહર થઈ ગએલો આપત વિષે જ્યારે કોઈ અજાણુ રહે સારે તેને વિષે બોલતાં પણ એમ વપરાય છે. જેમકે, “તેને ઉગ્યા આથમ્યાની ખખરજ ક્યાં છે?”

૩. સુખદુઃખની ખખર; દુનિયાદારીની ખખર.

ઉગે છે તેવો આથમે છે, અતિશય ગરીબાઈ દર્શાવતાં વપરાય છે.

“કરો છો મંત્ર ભણીને સેવ, નૈવેદ્ય વિના પૂજો છો દેવ; પૂજ્ય પર્વણી કો નવ જમે, નેવો ઉગે તેવો આથમે.”

સુદામાચરિત્ર.

૨. સવારથી તે સાંજ સુધી જે માણસની વૃત્તિ એકજ વિષય તરફ રોકા-એલી હોય તેને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

“લોભી માણસને લગીર, થીરતા ધિર નવ થાય; ઉગે એવો આથમે, લોભે લક્ષણુ નય.”

૩. (મતલબકે—) ચઢતી પડતી ચાલી-નય છે; માણસને માથે સુખ દુઃખ

આવ્યાંજ કરે છે; એકની એક સ્થિતિ હમેશાં રહેતી નથી. ‘માઠ કોઈનો એ ઉગે છે તેવો આથમે છે કાંઈ?’

ઉઘાડાં ઢાંક્યાં આપવાં, છાતું કે ઉઘાડું કાંઈ આપવું તે; (પીરચું વગેરે.)

૨. મનની તમામ વાત કહી દેવી. (છા-ની જે હોય તે.)

“સલભામા, (જાલેલો હાથ તરછોડી નાંખી) જેને ઉઘાડાં ઢાંક્યાં આપતા હો તેનો જઈ હાથ જાલો. જે, મોટા હાથ જાલનારા દીકા ન હોય તો?”

સલભામાખ્યાન.

ઉઘાડું થવું, ઘરેણું—વજ્ર વિનાનું થવું અથવા તેટલી તુકસાનીમાં આવી પડવું.

“હાય હાય! હું હવે સર્વ પ્રકારે ઉઘાડો થઈ ગયો, મારા મિત્રો હવે મને શું કહે-શે? તે આપડાનો ઉગ્યા પ્રકારનો સર્વ સામાન ચોરાઈ ગયો; આ આટલા સામા-નની કિંમત ભવિષ્યમાં પણ હું તેમને શી રીતે ભરી આપીશ?”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

ઉઘાડું બોલવું, ન સાંભળાય એવું ભૂંડું-ફાટ્યું ફાટ્યું બોલવું; બિભત્સ બોલવું.

“લગ્નને પ્રસંગે જુવાન સ્ત્રીઓ વેવણુ તરફથી કુદીને ઘણું ઘણું ઉઘાડું બોલે છે.”
નર્મગદ્ય.

ઉઘાડું, કહેવું એટલે શરમ રાખ્યા સિવાય બધાના સાંભળતાં ખુલ્લે ખુલ્લું કહેવું.

ઉઘાડું માથું કરીને બેસવું, (વિશેષે કરી-ને કોઈ તિરાહિતને ત્યાં ખાવા બેસવાના અર્થમાં.)

“કોઈને સાં ઉઘાડું માથું કરીને બેસતાં શરમ આવે છે?”

ઉઘાડે છોગે, છચોક; નહર રીતે; બધા દેખે એમ; ખુલ્લી રીતે; બધાના દેખતાં.

“એ નાતમાં જન્મવા જતી સારે મોષે

મીષે અથવા ઉધાડે છોગે લોક એની વાત કરતા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉધાડો હાથ, ખુશી રીતની સામેલગીરી; અથા નણે-જુએ એવી રીતે સામેલ થવું તે. “આ કામમાં એનો ઉધાડો હાથ છે.”

ઉચાળા ભરવા, વપરાતા ધરનો સરસામાન ઉપાડી લઈ નેવો; ધરવાખરો લઈને પલાયન કરવું; આખોભાંગો ગમે તેવો હોય પણ વપરાતો સઘળો સામાન લઈ ચાલતા થવું; ગામ છોડી જવા સાર ધરનો સામાન ગાડામાં ભરવાની તૈયારી કરવી.

“બુંબાણુવત્યું સ્વર્ગ માંહે, અમર ભરે ઉચાળા; પુત્રપત્નીનો કર પ્રહીને, દેવ નાસે પાળા.”

વામનકથા.

ઉછળીને ગુડા ભાગવા, (ગુડા=પગ) હાથે કરીને તુકસાન વહોરી લેવું; પોતે પોતાની ભૂલથી અમવું; એકાદ સાહસ કરી પાછળથી પરતાવું.

“ઉછળતા દરિયાની છોળો વચ્ચે તરતા વેળુના એટ ઉપર વસવું એવી આપણી હાલત છે; માટે કશી વાત ઉછળી ગુડા ભાગવાની કરશો નહિ.”

પ્રતાપનાટક.

ઉછળી ભાગવું એકલું પણ વપરાય છે. જેમકે—

“લાકડું વજેન ફાટે, રાગજી! આવાં કામ તે કામની રીતેજ થાય, એકદમ ઉછળી ભાગવામાં મારી ને તમારી હાંસી થાય અને આપણા રાજ્યને બદ્દો લાગે.”

ગુ. જુની વાર્તા.

ઉજળા પગનું, સારાં પગલાંનું, પરંતુ વાંકામાં નકારાં પગલાંનું.

“આ રાંડ ઉજળાં પગલાંની આવી તે મારે લાલમનિયાર ભાઈ ફાટી પડ્યો!”

ઉજળું કરવું; શોભાવવું; દીપાવવું; આખર વધારવી; તારવું; નામ-ખ્યાતિથી શોભા

વધારવી. (કુળ, વગેરે.)

૨. ફાયદો કરવો અથવા કરી આપવો. “તેમાં તે તે માંડું શું ઉજળું કર્યું, જે વારે ઘડીએ ડબકાણું ખતાવે છે?”

૩. વાંકા અર્થમાં કાંઈસાઈ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વપરાય છે.

ઉજળું વાળવું, ફાયદો કાઢવો.

ઉજળે લૂગડે આવવું, કાંઈ કલંક કે હાની થયા સિવાય આવવું; આખર જાળવીને આવવું.

ઉજળો દહાડો, શુભ અવસર; રૂડો દહાડો; સુખનો-આનંદનો દહાડો.

“ઉજળો દિન દેખી સૌ જાણે,

ન્યાલ થયો આ ઠાણે;

કાલ દિવસ કેવો દેખારો,

એ તો ઈશ્વર જાણે રે. ગમ.”

વેનચરિત્ર.

ઉજળો ખગ, ખગલાની પેટે બહારથી દેખીતો પણ અંદરખાને કપટી એવા પુરુષને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ઉઠી ચાલવું, મરણ પામવું.

ઉઠી જવું, (દિલ, મન.) દિલ ન ચોટવું; ચિત્ત ન લાગવું; મન ખર્ડું થઈ જવું; ના-ઉમેદી થવી.

૨. વહી જવું; અગડી જવું, “મોટી મોટી મીજખાતીઓ કરીને જીડી જવું છે કે શું?” “અક્કલ ઉઠી ગઈ.”

૩. મરી જવું.

“મન તુહી તુહી બોલે રે,

સ્વમાવત તન તારં;

ઓચિંતા ઉઠી જવું રે,

બ્યમ દેવતાને દાર.”

ધીરાભક્ત.

“કાઈ તો કહેવાતા કેવા,

આમના આધાર નેવા;

ઉઠી ગયા એવા એવા રે,

ઓ જીવ જોને.”

વેનચરિત્ર.

૪. મોંઘું થવું. (ખાનરીને ઘેર હડી ગયું છે.)

હડી ખેસવું; કમાઈને તરત ખોવું; ચઢીને તરત પડવું.

૨. અસુક કામનો આરંભ કરી નિ-
રાશાની સાથે વચમાંથી છોડી દેવું.

હડીને ખેડાં થવું, મંડવાડમાંથી સારા થવું;
રોગ મટવો; મંદવાડમાં જે અશક્તિ પેદા
થઈ હોય તે જઈ શક્તિ આવવા માંડવી.

“વૈદ વારની દવાની ઠિકી ઇશ્વરકૃપાએ
લાગશે, અને તમે હડીને ખેડા થશો એવી
મને આશા છે.”

ખે બહેનો.

ઉડતા કાગ પાડે એવું; તોફાની; અટક-
ચાણું; ઉદ્દમાતીઈ; દાવપેચવાણું. વડનાં
વાંદરાં ઉતારે એવું પણ ખોલાય છે.”

ઉડતાં પક્ષી ઝાલવાં, કળી ન શકાય એવાં
કામ કરવાં; અસંભવિત કાર્યની સિદ્ધિ કરવી;
ઉડતાં પક્ષી ઝાલવા જેવું ગમે તેવું મુશ્કેલ
કામ પાર પાડવું.

ઉડતી અક્ષા, ઉલટી પીડા.

“ત્રાલ ત્રાલ સૌ કરે તથાપિ,

કોણુ સાંભળે દાદ;

ઉડતી અક્ષા થાય અરે રે,

કરે કદી ફરિયાદ.”

પાણીપત.

ઉડાઉછર્યુ, વાત અગર નજર ફેરવી નાં-
ખનાર.

ઉડાણુ-ળ ટર્યુ, અદહ; ચળિત; ભટકતું.

હડી જવું; ઉચી જવું; દૂધ દેતું અંધ થવું;
ગાય, ભેંસ, વગેરે એ દૂધ ન આપવું.

“દહાડે દહાડે બકરી હડી ગઈ.”

સાતમી ચોપડી.

૨. અંધનમાંથી છટકી જવું. “એ તો
અધાની પાધડી લઈને હડી જાય એવો છે.”

૩. ફીકું પડવું. (રંગ-ચેહેરો.)

૪. વપરાઈ જવું. (પગાર)

૫. જતું રહેવું. (ઉંધ, વાત.)

૬. નાપાસ થવું. (પરીક્ષાના કોઈવિષયમાં)

૭. મરી જવું.

“અચાનક હડી જશે તારું તન.

ધીરોભક્ત.

હડીને આંખે બાંહે એવું, મન હરી લે
એવું; મનોરંજક; સુંદર; જોઈને આંખ કરી
જાય એવું; મન વેધક; મન આકર્ષી લે
એવું. “હડીને આંખે બાંહે એવા અક્ષર-
ચિત્ર.”

“પોતાનો ઇનસાફ ભાટિયાને પસંદ
પડ્યો, એ જોઈ અજાનમટ જેમ ખુશી
થયો, તેમ હડીને આંખે બાંહે એવાં તાજાં
ને પીળાં ધર્મક જેવાં ખસે પુતળીઆની
ઠગલી જોઈને આનંદમાં આવી ગયો.

ગર્ધવસેન.

“હડીને આંખે બાંહે એવા રંગની ક-
સખી કોરની સાડી વિદ્યાગૌરીએ ઓઢી
હતી.”

ખે બહેનો.

ઉડેલ તખીઅતનું, ઠામ ઠેકાણા વિનાતું;
વાયેલ; અસ્થિર મનતું; અદહ; વાંદી.

ઉતરતાં પાણી, ઘડપણુ (ઘડપણુમાં પાણી-
તેજ ઉતરતું જાય છે, તે ઉપરથી.) વળતાં
પાણી પણ ખોલાય છે.

૨. શાંતિ; ઘટતો જતો જોસ.

ઉતરતી કળા, પડતી દશા; નયળા દહાડા.
(ચંદ્રની કળા એક પક્ષમાં ચઢે છે અને
ખીજ પક્ષમાં ઉતરે છે-ધીમે ધીમે ક્ષીણ
થાય છે તે ઉપરથી) એથી ઉલટું ચઢતી
કળા, ચઢતીકમાન, ચઢતો પાસો, વગેરે.

ઉતરી પડવું, (ગુસ્સામાં) હૃદ મુકીને ખો-
લવું; તપી જવું; ઓછે પાટલે ખેસવું; જો
સમાં આવી જવું.

ઉતાણુખાટ, (સામે ઉભો કરેલો ખાટલો
તે ઉપરથી.) ગર્વિષ્ટ માણુસને વિષે ખોલતાં
વપરાય છે.

ઉતારી પાડવું; કાઠનું ઓલ્યું તોડી પાડવું; કાઠને વિષે ખરાબ ઓલી તેના માનમાં ઘટાડો કરવો; માનભંગ કરવું; શરમિંદુ કરવું; નીચું દેખાડાવવું; હલકું પાડવું.

ઉધડું લેવું, સપડાવવું; એકદમ વાણી-લખાણ કે હાથથી ખીનના પર રીસમાં ઉતરી પડવું; કંઈપણ સાંભળ્યા સિવાય ધમકાવવું; ઠોક દેવો.

“લાડકોરનું હૈયું ભરાઈ આવવાથી તે કાંઈ ઓલી શકી નહિ; પણ આડોશી પાડોશીએ ધનત્રદમીને ઉધડી લીધી.”

એ બહેનો.

ઉધાન ચક્કર, (ઉત્ત=ઉંચે+ઘા=ધારણ કરવું+ચક્કર) ભરતીનું પાણી ચડે છે તેને ઉધાન કહે છે; એટલે ચગડોળે ચઢેલું પાણી તે ઉપરથી સાડાત્રણ પાયાનું; ઢંગઘડા વગરનું; ઉડેલ તખિયતનું; વાયેલ.

ઉધાન પાયા, ચરકેલ; ઝોઘી અક્કલનું; સાડી ત્રણ પાંસળીનું; અઠક પાંસળી; અક્કલ વિનાનું; વલવલનું; અટક; વિચિત્ર; (ઉધાન એ ત્રણનો સંકેત છે તે ઉપરથી ત્રણ-સાડાત્રણ પાયા પણ ઓલાય છે.)

ઉની આંચ, ઉનોવા; નોખમ; નુકશાન; ભય; અપયશ; ડાઘ; ગોઠો.

“તમારો મંદવાડ લંબાણનો જળાય છે પણ દોરી સાખીત હશે, તો ઉની આંચ પણ આવનાર નથી.”

એ બહેનો.

“જીરે આજના વધામણામાં જેકાઈ આવેરે, તેને એક છાડો ન આવે ઉની આંચ, સોનાનો સુરજ ઉગીઓરે.”

રૂપિરાજ.

“રાણાનું કુટુંબ અમારા દેવ જેવું અમે ગણીએ છીએ; તેમને ઉનો વા ન વાય એમ અમે લઈ જઈશું.”

પ્રતાપનાટક.

ઉની વરાળ કાઠવી, હૈયાની ઘઝ-દિલનો જેસો ગરમ થયાથી બહાર કાઢવો.

“કાઠું અંતરની હો વરાળ કોની પાસેરે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉનો વા, જુઓ ઉની આંચ, ઉપર આભ ને નીચે ધરતી, વચ્ચે કાંઈ આધાર વિનાની-અંતરિયાળ લટકતી-નિરાધાર-નિરાશ્રિત સ્થિતિ.

‘મારે તો ઉપર આભ ને નીચે ધરતી છે.’

ઉપર ઉપરથી જોવું, નજર ફેરવી જવી; ઉપરચોટીઠાં જોઈ જવું; એથી ઉચ્છું ઊંડા ઉતરીને જોવું—ખારીકાઠથી જોવું.

ઉપર કરવું (ઓલ્યું), ચઢતું ગણવું; માન્ય કરવું; નીચું પડવા ન દેવું; નિરર્થક જવા ન દેવું.

“તું વૈષ્ણવનું ઉપર કરીશ, સંસાર સાગર તું તેણે તરીશ.”

હારમાળા.

ઉપર ટપકે, કાંઈપણ કામમાં ઊંડા ઉતર્યા વિના ઉપરથી જોઈને દેખાય તેટલા ઉપરથી. ‘ઉપર ટપકે હિસાબ કર્યો.’

૨. રોજમેળામાં જમાં ઉધાર કર્યા વગર.

‘ઉપર ટપકે આપણે કરવી.’

ઉપર થઈને કરવું, કાઠની સંમતિ સિવાય કરવું.

૨. જેણે કરવું જોઈએ તેની પાસે ન કરાવતાં-તેની દરકાર ન કરતાં પોતે કરવું.

ઉપર નીચે થવું, આતુર થવું; અધીરાં બનવું; અમુક ઈચ્છા કે વસ્તુને માટે ઉતાવળા થવું; તૈયાર થઈ રહેવું.

“ગામની ગરીબ સ્ત્રી પોતાના પ્રિય પ્રધાનની ચુલિયલ પત્નીની ખાતર કરવા ઉપર નીચે થઈ રહી હતી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉપર પગ મૂકવો, અનાદર કરવો; અવગણના કરવી; ન લેખવવું; ઉલ્લંઘન કરવું; (બેદરકારીમાં) નમાનવું; ન કબૂલ કરવું; આડે રસ્તે જવું.

“એવું કેવું અગલનું કામ છે જે હજુર શ્રીના હુકમ ઉપર પગ મૂકે?”

મુદ્રારાક્ષસ.

૨. પેટ ઉપર પગ મૂકવો.

૩. છાતીપર પગ મૂકવો.

૪. લોંબપર પગ મૂકવો.

ઉપર રહીને, જતે દેખરેખ રાખીને; પાસે ઉભા રહીને.

“તે આવી પોતાને હાથે ઉપર રહી પીરસાવશે, અને અમારી સાથે ભાણું માંડશે તો જ મુખમાં આસ મૂકીશું.”

પ્રતાપનાટક.

ઉપર હાથ રાખવો, ચઢીઆતાપણું કે ઉપરી પણું ભોગવવું; સત્તા ચલાવવી.

“તેના પર તો ઉપર હાથ રાખી તેને એવો દૂરનો દૂર રાખ્યો હતો કે અઘટિત એક પણ વેણુ તે ઓઢી શક્યો નહોતો.”

અરેમિયન નાઇટ્સ.

૨. પોતાનું ધારેલું અથા ઓલેલું ખંડ પાડવાનો ટેક રાખવો.

‘દરેક આખતમાં તું તો તારો ને તારોજ ઉપર હાથ રાખે છે.’

૩. સંભાળવું; સાચવવું.

“એ ઠોસો આળકની ઉપર ને ઉપર ને ઉપર હાથ રાખે છે, એટલે ઉની આંચ શેની આવે?”

ઉપરનું ઉપર રાખવું (ખોલ્લું), ઓલેલું ખંડ પાડવું; નીચું પડવા ન દેવું; વ્યર્થ નય તેમ ન કરવું; માન ભંગ થવા ન દેવું.

“તે તમારું ખોલ્લું ઉપરનું ઉપર રાખતો.”

૨. લાડમાં ઉલાવી પુલાવીને રાખવું.
(માએ આળકને)

ઉખડસંક્રાંત વળી જવી, ખરાબ થઈ જવું; ધુળધાણી થવું; અગડી જવું.

ઉમરડા-ઉમાડા જેવું મોહું; રીસમાં ચઢેલું મોહું.

“ઉમાડા જેવું મોં ન રાખતાં હસમુખો એહેરો રાખવો, જ્યાં જવો ઘટે સાં તેવો ઉમળકો ને દયા ભાવ દેખાડવો, એ સૌમાં વિદ્યાગૌરી એકકો હતી.”

એ બહેનો.

ઉમરા ઠેકવા, જને તેને સાં વગર અર્થનું જવું; લોટોને ઘેર ફેગટ ધક્કા ખાવા (નવરાતી નિશાનીમાં.)

“ઉમરા ઠેકી એક ખીજના, અતિ કંટાળા આલે; એઠો એઠો પાચ હલાવે, નવરો નખોદ ધાલે.”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ઉમરો ઉખડી જવો, ન સંતાન જવું; ઉછેદિયું થવું; નિર્વશ થવો; પર ભાગવું; વંશનો ઉચ્છેદ થવો.

૨. સર્વસ્વ જવું; ઘડે ખેસવું; ધનમાલ વગેરેનો મોટો નાશ થવો.

ઉમરો ઉઠવો, જુઓ ઉમરો ઉખડી જવો. ઉમરો ખોટી નાંખવો, ઉધરાણીને માટે દરોજ આરણ્ય ખેતવું-વારંવાર ફેરા ખાવા.

ઉમરો ઘસી-વાટી નાંખવો, કાઠને ઘેર વારંવાર આવવું જવું. (ઉમરો ઘસાઇ નય એટલી વખત.-અત્યુક્તિ)

ઉમરો તજવો, કાઠને ઘેર જવું આવવું અંધ કરવું. (રીસમાં કે દ્વેષમાં.)

ઉરાંગ ઉટાંગ, ઉખળવી કાઢેલું; ઉટંગ ઠોકેલું.

“એ વાત નરાતાળ ખોટી છે, પાયા વગરની છે ને મિ. દાદાભાઈની ઉત્તતિથી બળી મરતા તેઓના શત્રુઓનું ઉરાંગ ઉટાંગ ટાલું છે.”

ગૂજરાતી.-હટ્ટ

ઉલટી અક્ષા, પીડા નડતર.

“યોજના એવી ધારી છે કે વગર પ્ર-

યત્ને ચિતોડ છોડી દુશ્મન નવ ગન્ના ન-
મસ્કાર કરી ચાલ્યા જશે, રે ! તેને તો
ઉલટી અક્ષા થશે.”

પ્રતાપનાટક.

ઉદ્ધાને પડવું, પહવાડેથી કાંઈ મુશ્કેલી કે
અડચણ પડવાને લીધે બંધ રહેવું; અટકી
પડવું. (કામ)

ઉઘી જવું, ટળી જવું; નાશ પામવું; બેશી
જવું. (ભારથી નીચે આવવું તે ઉપરથી
લાક્ષણિક.)

“વેલ વૃક્ષ લતા રહી જુલિરે, જમુનાજીમાં;
મારે જોવાતું સુખ ગયું ઉલ્હીરે, પ્રીતમ પાખે.”
દયારામ.

ઉશીકાં ઉથામવાં, (મરતાની ચાકરી થાય
એ એક લહાવો છે એમ લોકો માને છે,
તે ઉપરથી) માંદા માણસની બરોબર ચા-
કરી કરવી. ‘તે બિચારીથી પુરાં ઉશી-
કાંએ ઉથામાયાં નહિ.’ એમ બ્યારે જીવાન
સીનો ઘણી ગુજરી નય છે ત્યારે તેને
વિષે દયાની લાગણીમાં બોલાય છે.

૩.

ઊંધ ઉડવી, શુદ્ધિ ગઈ હોય તે પાછી ઠે-
કાણે આવવી; અક્ષત આવવી; ભાન આ-
વવું; સાવધ થવું; નગૃત થવું; સમજ
આવવી;

ઊંધમાં ઉંધવું, અજાણપણું રાખવું; છેકળ
અજાણકિશ્કીરી રાખવી; પોતાની હારમાં
શું થાય છે, તેનું ભાન ન રાખવું.

ઊંધમાં જવું, ઊંધમાં અથવા અજાણપ-
ણામાં જવું.

ઊંધમાંથી ઉડવું, નગૃત થવું; શુદ્ધિ આ-
વવી; અક્ષત સુઝવી-આવવી; ભાન આવવું.

“અરે સર્વે ઉડી ઊંધથી,
મણુજે જેમ મણુાયે;
મણી કાયદા લઠી કાયદે,
લ્યો લક જેમ લેવાયે.”

પાણીપત.

ઊંધી જવું, પરવારવું; પતી રહેવું; બંધ
પડવું.

“પ્રાચીન મહિલાઓ મોટા વિદ્વાન આ-
ચાર્યોને પરાસ્ત કરતી પણ હાલ તે સઘળું
ઊંધી ગયું છે.”

પંડિતા જમનાશાઈ.

“અક્ષત ઊંધી ગઈ છે એની તો.”

૨. દીસ્તુ રહેવું ‘ઊંધી જા, ન આવું
તો.’

ઊંધી ગયું, દીસ્તુ રહ્યું. જે દરકારીમાં જવાબ
દેતાં વપરાય છે.

“જાત્રિંદરાયે એને છોકરા બરોબર ગણી
ઉછેર્યો તેનો અલ્લો વાળવો તો ઉંધી ગયો,
પણ ઉલટો એ તમને ડસવાને તૈયાર થયો.”
શુ. જીની વાર્તા.

ઊંચા નીચા પાસા નાખવા, આડું અવળું
સમજવી ભમાવવું અથવા ભમાથી પોતાના
મતનું કરવું; આડા અવળા પાટા દેવા; છક્કો
પંજો અથવા દાવપેચ રમવો.

“અમો મજતાને પ્રાણુજ આપું,
પુરું મનની આશ;
તારો મોહ લગાડું નજને,
નાખી ઊંચા નીચા પાશ.”

નળાખ્યાન.

જિંચી આંખ કરવી, ઘણાજ માંદા અને
અશક્ત માણસને વિષે એમ બોલાય છે કે
‘જિંચી આંખ પણ કરતો નથી.’ મતલબ કે

આંખ ઠેરવીને સાચું નેહ શકાતું નથી
એટલો બધો મંદવાડ છે.

૨. સામે થવા હિંમત ધરવી.

જિંચી આંખો કરાવવી, આપેલી આશા
અધિરાઇ ઉપલ્લે એવી રીતે લંબાવવી;
વહાલાંએ વાટ નેવડાવવી; અધીરાઈની સાથે
કાંઈ લાભ લેવા જીવ ઠાંપી રહે એમ કરવું.

જિંચી મૂછ રાખવી, ગર્વ ધરવો; ટેક રા-
ખવો; નાદ રાખવો (મરદામી ખતાવવાની
ખાતર.)

“ તે પોતે પવિત્ર કુળનો કાંકો રાખી
આપણાથી વાંકો હીંડે છે, તે જિંચી મૂછો
રાખી આપણું અપમાન કરે છે, એ ખરે-
ખર આપમાન કરી મરવા સરખું છે. ”

પ્રતાપનાટક.

જિંચું આવવું, સ્વભાવ-માન-ઈચ્છા-કર્મ-
પદ્ધિ-સ્થિતિ-મૂલ્ય વગેરેમાં સાધારણ પીળ
કરતાં વિશેષ ચઢીઆતું થવું; મોટું થવું;
કલ્યાણ થવું; જાંઘીની જિંચી સ્થિતિએ
પહોંચવું.

“ સો સો જણની આગળ કાલાવાલા કરી
દક્ષણા માગી લાવેછો, તોપણ કાંઈ જિંચું
તો આવ્યું નહિ. ”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

“ સઘળી અનીતિઓ એ થકી,

ખહુ કહે તારો અપરાધ;

જિંચું આવે કેમ માલકે,

અરે ફોગટ પાડું સાદ-પ્રભુ.” નર્મ કવિતા.

જિંચું ચઢવું, જિંચી પાયરીએ ચઢવું.

૨. પુલાવું; મગર થવું; (વખાણથી)

આકાશમાં ચઢવું પણ બોલાય છે.

જિંચું ચઢાવવું એટલે જિંચી સ્થિતિ-પદ્ધિએ

આણી મૂકવું અથવા કોઈનાં વખાણ કરી
પુલાવવું.

“ નીચ માણસને જિંચા ચઢાવવા એ મો-
ટાંને છેલ્લા કરતાં વધારે છે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

જિંચું જોવા પામતો નથી, (ધણું શરમાઇ
જવાથી કે જરાપણુ વિસામો ન લેવાય
એવા અતિશય કામની મારામારીમાં.)

“લાઇતો હવે જિંચું એ જોતા નથી,” એ
ગર્વિષ્ટપણામાં.

જિંચું થવું, (દિલ, મન.) નાખુશ થવું; બે-
દિલ થવું; દિલ ન લાગવું; ધ્યાન જતું રહેવું;
નાઉમેદી થવી.

જિંચું નીચું કરવું, વેરાતું ઠેકાણે કરવું; વે-
રણખેરણ પડવું હોય તે ઠેકાણે કરી સાફ-
સુફ કરવું.

જિંચું નીચું થવું, તાલાવેલી થવી, આતુર
થવું; જીવ તલપાપડ થવો; અધીરા થવું;
તૈયાર થઈ રહેવું.

“ ખીન્ને દહાડે બ્યારે હું દરબારગઢમાં
ગયો સારે તેમની પાસે તે વાત કાઢવાને હું
હંચો નીચો થઈ રહ્યો. ”

અરેખિયનનાઈસ.

‘ મિત્ર કોઈ પાસે નહીં,

કહાવે કોની સાથે કહાન;

નીચા જિંચા થઈને બેસે,

સાંભરે રાધાનું ગાન. ”

કવિ દ્વારકાંદાસ.

જિંચું બેસવું; કામ કરવાથી દૂર રહેવું.

૨. (સ્ત્રીને) રતુ આવવો.

જિંચું મન, અપ્રીતિ; કંટાળો. ‘ જિંચે મને
કાંઈ કામ થાય નહિ. ’

“ વૃપથી અમે ન રીઝીએ,

અમથી ન રીઝે રાય;

જિંચાં મન જેનાં થયાં,

અરિ તે અતે થાય. ”

ત્રેમરાય ને ચાશ્મતિ.

૨. ઉદાર મન.

“ જિંચે લોહીએ મરવું એજ

સંતોષ જિંચા જનનો;

જૂઠાં જગતમાં દુર્લભ એ મોક્ષ,

નમંદ જિંચા મનનો. ”

નર્મકવિતા.

જિંચું માથું કરવું, પદ્મિ-કર્મ-સુખમાં ખીન્ન કરતાં ચઢીઆતાપણું દર્શાવવું; નીચી-નકારી હાલતમાંથી જિંચી-સારી હાલતમાં આવવું.

૨. કામની અતિશય મારામારીમાંથી ક્ષ-રાગત થવું.

“ તે બિચારો જિંચું માથું કરવા પામ-તો જ નથી. ”

જિંચું મૂકવું—મેલવું, (ઉપયોગમાં ન લેવા જેવી હોય એવી વસ્તુ અથવા વિચાર આજુએ મૂકવા. જે ચોપડીએ તરત ઉપયોગની ન હોય, તે જિંચે મૂકવામાં આવે છે અને ઘરમાં ન વપરાતાં વાસણો જિંચે અભરાર્થ પર મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) નિરાણું-દૂર રાખી મૂકવું; કોરે મૂકવું; સંતાડવું; છૂપાવવું; રખડતું પડવું હોય તે ડેકાણે મૂકવું.

૨. (ચોરેલું.)

૩. વિસારે મેલવું. “ તેણે ભણવું જિંચું મૂકવું. ”

“ તેણે અડધોઅડધ પોતાની મિલકત જિંચી મૂકી છે, એટલે ફિકર નથી. ”

“ મૂર્ખ જેટલા દુરાચલ હોય છે તેટલા ડાહ્યા હોતા નથી કેમકે મૂર્ખ તેો લાજ શરમ જિંચી મૂકે છે. એટલે પછી તેઓને ખીજ કશી ખીક રહેતી નથી. ”

નળદમયંતીનાટક.

જિંચું ને જિંચું માથું રાખવું, મગફળીમાં મહાલવું; મગફળી અનવું; પતરાજખોર થવું.

જિંચે આભ ને નીચે ધરતી, બ્યારે કો-ધને કશો આધાર કે આશ્રય હોતો નથી સારે તે નિરાશામાં કે દુઃખમાં કહે છે કે મારે તો હવે જિંચે આભ ને નીચે ધરતી છે.

જિંચે—જિંચો જા, મરી જા એવા અર્થમાં તિસ્કારમાં વપરાય છે. “ જિંચો જા ન આવું તો. ”

જિંચે ચઢાવવું, વખાણ કરી ખૂબ ફૂલાવવું; ભમાવવું.

“ છેહ ન દીલે લાડ લડાવીરે,

નવ નાખીએ જિંચે ચઢાવીરે.

નમો. નમો

ઓખાહરણ.

જિંચેને જિંચે શ્વાસે, જિંચે જીવે; નિરાંત વગરની-ગભરાટવાળી સ્થિતિમાં.

જિંચો જીવ, કોઈ એકાદ વિષય-કામ તરફ દિલ ન લાગતું હોય.—ધ્યાન જતું રહ્યું હોય સારે જીવ જિંચો થયો છે એમ બોલાય છે; અપ્રીતિ; કંટાળો.

જિંચો નીચો હાથ પડવો, ચોરીથી મેળવવું; જિંચાં ચતાં કરી સારીપેડે કમાવું.

“ જિંચો નીચો હાથ પડ્યા વિના ધનવાન ન થવાય કપટ અને વિશ્વાસઘાત વિના જગતમાં ક્યારે ચાલે છે ? ”

અભરાક્ષસ

જિંચો ને જિંચો રહ્યો છે, હરામ હાડકાં છે. કામ કરવામાં કંટાળો ખાય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

૨. મગફળીમાં રહેવું; ગર્વમાં જાકી જવું; મોટાઈ રાખવી.

જિંચું પગલું તો જાણતો નથી, જિંચના પગલા જેવી સેહેલી આખત જે જાણતો—

જાણખતો ન હોય, તેવા ખીનમાહિતગાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

જિંડા ઉતરીને જોવું, ચોતરફ નજર પહોંચાડી ચારીકાઈથી જોવું—વિચારવું—તપાસવું. એકાદવિષયની અંદર પેસીને વિચાર કરવો.

જિંડા પાણીમાં ઉતરવું—પેસવું, કોઈ સાહસ કામ માથે લેવું; તુકસાન થઈ એસે એવી આખતમાં વચ્ચે પડવું; જોખમવહોરવું.

“ જિંડા પાણીમાં ઉતરવાની તમારે સાધુ પુ-રુષને કોઈ મતલબ ? ”

તપસ્યાખ્યાન.

ઊંઠાં મૂળ, જેવું કપટ કે મર્મ જલદીથી સમજવામાં ન આવે તેવાને માટે વપરાય છે. ‘એનાં મૂળ તો ખલુ ઊંઠાં છે.’

ઊંઠર બિલાડીનું હોવું, ઊંઠર બિલાડીના જેવું વેર-શત્રુતા-અણખનાવ હોવો.

ઊંઠર બિલાડીનો મેળ પણ એજ અર્થમાં બોલાય છે.

“ ધનલક્ષ્મી અને કુંવરબાઈને ઊંઠર બિલાડીનું છે. એ બેને ઊભા રહે પણ ખનતું નથી. ”

ઊંઠરિયું કરવું, ઘાંતે કરડીને કોઈ વસ્તુ કાપવી.

ઊંઠાં પગલાંનું, ભાગ્યહીન; ખરાબ પગલાંનું. એથી ઉલટું ઉજળાં પગલાંનું, ઘણા એમ માને છે કે ઘરમાં જે કોઈ ભાગ્યશાળીનું આવવું થાય તો તેના સુભાગ્યને યોગે ખલુ ફાયદો અથવા સુખની વૃદ્ધિ થાય છે અને કોઈ કમનસીબની સાથે પાનું પડવાથી ઉલટી હાની થાય છે. જેનાથી ફાયદો થાય તે ઉજળાં પગલાંનું, અને જેનાથી હાનિ થાય તે ઊંઠાં પગલાંનું કહેવાય છે.

ઊંઠા પાટા આંધવા, આડું અવળું સમજવીને ભમાવવું; ઉલટું ઉલટું ખતાવીને ભોળવી નાંખવું; સમજદેર કરી ઊંધે રસ્તે દોરવું.

“ ભાઈ, ધૂતનો ઘાટતો અમે જ ઘડી ખતાવ્યો તો ને? સ્મરવદ્ધકને ઊંઠા પાટા આંધનાર અમેજ. જે અમને ભૂલી ગયા તો હતા તેવા થયા એમ જાણવું. ”

પાંચાલી પ્રસન્નાખ્યાન.

૨. આગળ પાછળનું કાંઈ ન સૂઝે એમ કરવું. અંપલાવું; શુદ્ધિ-ભાન-સમજ ન રાખવી. આંધળિયાં કરવાં.

“ તે ઊંઠા પાટા આંધીને કુવામાં પડ્યો. ”

ઊંઠાં વાળાં વાગવાં, ખેલ અગડવો; જે-ઈએ તે કરતાં ઉલટુંજ થવું; ખરાબી થવી. (દેવયોગે)

ઊંધી પાઘડી મૂકવી, દેવાળું કાઢવું. (નાદારી ખતાવતાં ઊંધી પાઘડી મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી)

ઊંધી પુતળીનું, (પુતળી-કીકી.) ચુંચળી, નાચી ને તીરછી આંખ કરીને જેનાર (પુરુષ અથવા સ્ત્રી;) જેની આંખની કીકી ઊંધી હોય તે. (માણસ.)

હાથીને માટે કહેવાય છે કે તેની આંખની પુતળી ઊંધી છે.

ઊંધું કરી નાખવું, ખાટલે પાડવું; પથારી વશ થાય એમ કરવું; માંદું પાડવું; ઊંધે મોઢે પડે એમ કરવું.

(મુખ્યત્વે કરીને મૂક, ચોટ વગેરેથી ધન કરવાના સંબંધમાં વપરાય છે.)

૨. રીખાવવું; પીડવું; કનડવું. (અતિશય કામ કરાવીને.)

ઊંધું મારવું, ઉલટું કરી ખરાબ કરવું-તુકસાન કરવું; ધારવા કરતાં અવળું કરી અગાડી નાખવું.

“ ચોપદારે ઈર્ષ્યાચંદની વાત કાઠી ને દીવાની કામના અધિકારીઓ સ્વચ્છંદપણે લોકતાં કામ કેવાં ઊંધાં મારે છે, તે દરેક કોરટે ઉથલાવેલા હુકમનામા ઉપરથી ખતાવી આપ્યું. ”

ગર્ધવસેન.

ઊંધું વળી જવું, છેકળ થાકી જવું; ઉઠવાની પણ શક્તિ ન હોય એવી સ્થિતિએ પહોંચવું;

“ કામ કરીને પાછા ઊંધા વળી ગયા તો ! ”

૨. અગડી જવું; ખરાબ થઈ જવું; પાચમાલ થવું; ધુળધાણી થવું.

“ ગુજરાતનું રાજ્ય ઊંધું વળી જાય ને રાજ પદભ્રષ્ટ થાય કે લઠાઈમાં માર્યો જાય, એટલીજ તેની ખુશી હતી. ”

કરણુધેસો.

ઊંધું વાળવું, ફેરવી નાંખવું; અગાડી દેવું; ડાઠ વાળવો; ઉલટું કરી ખરાબ કરવું.

૨. બિંધુ વાશીદું વાળવું. (ઉઠમણાને દિવસે)

બિંધુ વેતરવું, કરવું ભેઈએ કંઈ ચારે કંઈ ખીજુંજ કરવું; ઉલટું કરવું; અવળચંડી રાંડના જેવું કરવું; અવળું કરી ખગાડી નાખવું.

બિંધે મોઢે પડવું, મંદવાડ સેવવે; તાવથી પથારીવશ થવું; માંદા પડવું.

બિનું લોહી, નવો ભેરસો; પ્રસંગ પરત્વે મનની ઉછળતી જે તાજ હાલત તે.

“ હારે તમે નીચા ઠરો છો જગમાં,

કાં ન વધારો બિનું લોહી રગમાં;

દેશીએ ધુમો, ધુમો રે ધુમો ધુમો.”

નર્મકવિતા.

બિલાં હાડકાનું, ખોટાં-હરામ હાડકાનું; કામ કરવે કંટાળો આણે એવું; નીચાં વળી કામ ન કરનાર; મેહેનતથી કંટાળનાર; કામથી કાયર.

બિલા બિલા અવી જવું, તાકીદથી-ઝડપથી આવીને પાછા ઝડ જતા રહેવું. (વચ્ચે કંઈ ખેડા સિવાય.)

બિલા રહેવાની જગ્યા નથી, દુઃખ સાંભળનાર કોઈ નથી; કોઈ દિલાસો કે વિસામો આપે એવું નથી.

બિલી આખરૂએ, ભારમાંને ભારમાં; ભારે ભાર રાખીને, મોભો જળવીને.

‘ ઉભી આખરૂએ ચાલ્યા જાઓ.’

બિલી પૂછડીએ નાસવું, ભયવું માર્યું નેટલી ઉતાવળથી નસાય તેટલું નાસવું; આધું પાછું જોયા વગર નિર્ભય જગા તરફ નાસવું. (ઢોર નાસે છે ત્યારે પૂછડી બિલી કરે છે તે ઉપરથી.)

“ આયલા સિરાજઉદ્દૌલાનો પગ રજુ-ભૂમિમાં ટક્યો નહિ ને ભયભીત થઈ બિલી પૂછડીએ જીવ લઈને નાહો.”

ભરતખંડનો ઈતિહાસ.

“ ત્યાં એક મોટા ભડકો થયો, અને તે તેના શરીર ઉપર વિંટળાઈ જશે એમ લાગ્યાથી બિલી પૂછડીએ નાહો.”

કરજીવેલો.

બિભું બિભું નચાવવું, મરજીમાં આવે તેમ કામ કરાવી થકવવું; રમકડું કરી મેલવું; વશ કરી પોતાના કહામાં રાખવું.

“ પેલી જ્યકુંવર તો પોતાના ધણીને બિભો બિભો નચાવે છે.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

“ મૂરખ મંત્રી કાઢી મેલો,

જૂતા ખાઈ ખદેલા;

જેને તમને નચાવીઆતા,

બિભા બિભા કરી ઘેલા.”

પાણિપત.

બિભું થઈ રહેવું, આતુર થવું; અધીરાં બનવું; તૈયાર થઈ રહેવું.

‘ તે અને પગે લાભ લેવા બિભો થઈરહો.’

૨. આભુંબની જવું; ચકિત થવું; સ્તબ્ધ થઈ જવું; વિસ્મિત થવું; દિગ્મૂઠ બનવું.

બિભુંને બિભું બાળી મૂકવું, સર્વાંગે બળાપો વ્યાપે એમ કરવું; પગથી તે શિખા સુધી ઝાળ ઉપજે એવા બોલ બોલવા અથવા મહેણાં દેવાં.) એકદમ કાળજમાં ચરેડો પાડવો.

“ રાણાનો અક્રેકો બોલ કારભારીને અંતરમાંથી બિભોને બિભો બાળી મૂકવા લાગ્યો, અક્રેકો અક્ષર તેને પગે પગે દેવતાને વિષ દંશ જેવા ચાટકા દેવા લાગ્યો.”

ગધંવસેન.

બિભે ધણીએ, ધણી છતાં, ધણીના જીવતાં. “ પેલી જી બિભે ધણીએ નાતરે ગઈ.”

બિભે પગે, ધણીજ આતુરતાથી કે ધણા આગ્રહથી.

બિભે પગે જઈને આવવું, જઈને તરત પાછા આવવું. (વચ્ચે કંઈ ખેડા સિવાય.)

ઊભે પગે થઈ રહેવું, આતુર બનવું; અ-
ધીરું થવું.

ઊભે ભાલે, ત્રાસ ભેર; ભાલો સામો ઉગા-
માયો હોય, એવી ભયભીત સ્થિતિમાં;
ગભરાટમાં; ઉચ્ચાટમાં; “ ઊભે ભાલે કાંઈ
કામ થાય ? ”

ઊભો મૂળો, મૂળાની પેઠે અક્કડને અક્કડ
રહેનાર; આળસુ; હરામ હાડકાંતું; હાડકાંતું
ભાગલું; કામ કરવે કંટાળો આણે એવું;

અક્કડને ફક્કડ થઈને ફરે પણ મહેનત
કરવામાં કાયર હોય એવા માણસને વિષે
ખોલતાં વપરાય છે.

ઊભો રસ્તો, સીધો ધોરી રસ્તો.

ઊભે રસ્તે જવું ને આવવું એટલે કોઈની
સાથે લપ્પનછપ્પન ન રાખતાં ધોરી રસ્તે
જવું તથા જઈને પાછા આવવું. (વચ્ચે
કાંઈ ધાલમેલ ન કરવી.)

ઊભો રસ્તો દેખાડવો એટલે જાઓ એમ
કહેવું અથવા જા્ય એમ તજવીજ કરવી.

એ.

એક અસ્ત્રે મૂડવું, સારા માઠા બધાને મા-
ટે એકજ રસ્તો—રીત રાખવી. (માણસને
તથા પાડાને મૂડવાનો એકજ અસ્ત્રો હજી-
મે રાખવો તે ઉપરથી.)

“ જીવાડતાને જીવ આપીએ, અને મા-
રતાને મારીએ જ. તમે મિત્ર અને એ શ-
ત્રુ; બેને એક અસ્ત્રે ન મૂડાય. ખાજું અ-
ને ભાજી, બે ટકે શેર થાય તે તો અધે-
રીનગરીમાં જ. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ જાન, માલ અને કાયદાતું જ્યાં સંરક્ષણ
આવી રીતનું મળે, ત્યાં વેપાર રોજગારની
વૃદ્ધિ ન થાય અને “ ટકે શેર ભાજી, ટકે
શેર ખાજી ” એ પ્રમાણે સૌ એક અસ્ત્રે
મૂડાય એમાં શક શો ? ”

ગર્ધવસેન.

“ સૌ કવિને સરખા ગણે, જન જે મૂ-
રખ જાત; એક જ અસ્ત્રે સર્વને, મૂકે મે-
ધોરાત. ”

યુદ્ધિપ્રકાશ.

એક આંખ, એક તરફી નજર. પક્ષપાતી

માણસના સંબંધમાં વપરાય છે. બે આ-
જી ન તપાસતાં એક જ તરફની નજર
રાખવી તે.

“ તેની અદાલતમાં ઈનસાફને એક આં-
ખ હતી; તે મુસલમાન લોકોને જ જોતી
હતી. જે ઈનસાફ થતો હતો તે મુસલમાન
લોકના પક્ષમાં જ થતો હતો. ”

કરણધેસો.

“ કૃષ્ણદેવ—પ્રિયે, હું તો ઉભય અક્ષુએ
સમાન જોનાર જેવા હોય, તેમાંનો એક
છું; તમે અચારે અહીં આવીને ઊભાં રહ્યાં
હોત તો પણ હું તમારે મંદિરે આવવાનો
હતો. શકમણી—આર્ય પુત્રને એક આંખે
જોનાર તે કેમ કહેવાય ? ”

સલભામાખ્યાન.

૧. સામસામી મીટ મંડાવી; નજર
એક થવી.

“ એની ને મારી એક આંખ થઈ હતી
પણ કાંઈ વાત થઈ નહિ. ”

એક આંખમાં હસાવવાં અને એક આં-
ખમાં રડાવવાં (ખાળકને), ભય અને

પ્રીતિ ઉભય રાખવાં; મતલબ કે આળકતે જરૂરને પ્રસંગે રડાવવાં પણ પડે છે, અને કેટલીક વખત હસાવવાં પણ પડે છે.

“ આયડી અને છાંકરાંને તો એક આંખમાં હસાવવાં, અને એક આંખમાં રડાવવાં જોઈએ. ”

ગર્ધવસેન.

એક ઈન્દ્રિયું જ્ઞાન, એકજ દિશા-હેતુનો વિચાર.

“ જમ રજપૂતો થયા ગરીબડા,
તેમ મરાઠા થયા ઘણા;
સખ્ય ખીજું કંઈ કરી ન જાણે,
એક ઈન્દ્રિયા જ્ઞાન તણા. ”

પાણિપત.

એક એકના મોંમાં શુંકે એવા, એક એકથી ચઢિઆતા; એક એકના ગાંજ્યા-છેતરાયા ન જાય એવા; અને સરખા ઉતરે એવા. (મમતમાં, મદમાં, સરસાઈમાં.)

એક કાનથી ખીજે કાનજવું, ફેલાવું; જાહેર થવું; બહાર પડવું. (શુભ વાત-.)

“ તું જાણુતો નથી કે નાગી ભોંયરામાં નાચે તો તે વાત પણ છાની ન રહે, તો તારો આ લવલવાટ કેમ રહેશે? એક કાનથી ખીજે કાને જતાં શો વિલંબ થશે? ”

અરેખિયત નાઈટ્સ.

એક કાને થઈ રહેવું, કાન માંડીને સાંભળવું; સ્વસ્થ ચિત્તે સાંભળવા તત્પર થવું.

“ નેશનલ કોંગ્રેસમાં ઐડલોનું ભાષણ સાંભળવા સધળા પ્રેક્ષક જનો એક કાને થઈ રહ્યા હતા. ”

ગૂજરાતી.

એક કાને સાંભળી ખીજે કાને કાઠી નાખવું, (સાંભળ્યું કે તરતજ જાણે સાંભળ્યું નથી એમ કરવું.) સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કરવું; સાંભળીને અંતરમાં ન ઉતારવું; સાં-

ભળ્યું હોય તે તરફ બેદરકાર રહેવું; અખાડ કરવા.

“ ખરે માર્ગે ચાલવાની તક જોઈ હશે, તે સુકૃત કરવાની સુચના એક કાને સાંભળી ખીજે કાને કાઠી નાખી હશે, તેને માટે વિશ્વના પવિત્ર ન્યાયાધીશને જવાબ આપવો પડશે. ”

સાતમી ચોપડી.

એક ગાંઠ, એકો; સંપ. ‘ તે બેની એક ગાંઠ છે. ’

એક ગાડે જોડાય એવા, સરખી પાંતીના; મળતા આવતા; સરખાજ. (સ્વભાવ-ડોળ વગેરેમાં).

એક ચંદાવો ચઢે એવું, ચઢીઆવું; એક અંશ વધવું. (મમત-મદ-સરસાઈમાં).

એક છે, (એક્ય છે.) મળતા છે; રતેહ-પ્રેમથી બે ટળી એક છે એમ જણાય છે.

એક જીવ થવું, મન મળવું; ભિન્ન ભાવ-વહેરો આંતરો ન ગણવો; મન મળ્યાં હોય તેવું થવું; એક દિલ થવું.

“ સધાગવરીનો અને મણિલાલની પત્નીનો એક જીવ થઈ રહ્યો હતો. ”

સદ્ગુણી વહુ.

૨. ખરાખર ધ્યાન આપવું; ચિત્ત પરોવવું.

એક ટસે ને એક ટસે, એકી નજરે; આંખ મીંચ્યા સિવાય.

“ મિરેન્ડાએ પોતાના પિતા વગર ખીજું મનુષ્ય જન્મારામાં દીઠું નહોતું; તેથી તે રાજકુવરને એક ટસે ને એક ટસે જોઈ રહી. ”

શે. કથાસમાજ.

૨. એક શ્વાસેને શ્વાસે; વિરામ લીધા સિવાય. “ એક ટસે ને એક ટસે ગાય છે. ”

એક તંબે ઊભા રહેવું, (તંબે-સ્થંભે.) સંપસંપીને એક જથામાં રહેવું.

“ તેઓ તેમના મનમાં જાણુતા હતા, કે જ્યાં સુધી આપણી અંગ્રેજી પ્રજામાંના માણસો હિંદુસ્તાનમાં એક તંબે ઊભા છે, ત્યાં સુધી તેઓ આપણને એમ ને એમ બે-પરવાઈથી મરવા દેનાર નથી.”

નતમહેનત.

એક તરફની ઢોલકી વગાડવી, ઢોલકી એકજ તરફ વગાડવાથી એકજ તરફનો અવાજ આવ્યાં કરે છે, તે ઉપરથી એકની એક વાત કહ્યાં કરવી; ખીજા બાજુ પડતી મૂકી એકજ પક્ષનાં ગીત ગાયાં કરવાં.

એક થઈ જવું, મળી જવું; સંપ થવો; એક મતનું થવું; એકજ બંધાવું; દોરતીમાં જોડાવું.

એક દિલ થવું, બે અથવા તેથી વધારે માણસોના જૂદા જૂદા વિચાર એકજ થઈ રહેવા.

૨. સ્નેહ-પ્રેમથી બે ટળી એક જણાવું.

એક દિલે-મને, લક્ષ્યપૂર્વક; કાળજી રાખીને ધ્યાન દઇને;

“અદ્ય યુદ્ધિ માટે મેં કીધી,
પ્રતિજ્ઞા પૂર્વે જોહ;
એક મને થઈ તે સાંભળજે,
સત્યારથ કહું તેહ.”

ભાલજીસમશતી.

એક નાવમાંનું, સરખી સ્થિતિનું; સરખા વિચારનું.

એક પગે થઈ રહેવું, (એક પગ મૂકી ખીજો ધારેલે ઠેકાણે મૂકવા તત્પર થવું, તે ઉપરથી) આતુર થઈ રહેવું; અધીરું થવું; તૈયાર થઈ રહેવું; ઉતાવળું થવું.

“ સ્ત્રીઓ પોતાના વરની સ્થિતિનો વિચાર ન કરતાં પુત્રના લગ્ન સમયે સારાં સારાં જમણવાર કરવાનો લ્હાવો લેવા એક પગે થઈ રહે છે, એ તેમની કેળવણીની મોટી ખામી છે.”

કવિ નર્મદ.

“ રૂક્મણિ—કનકમાલિકા મને મદદ તો કરત પણુ આ તો ગોપબંધુ ઉપર બે દાણુ વધવાને એક પગે થઈ રહી છે.”

સલભામાખ્યાન.

“ ઝટપટ તેણે નીકળવાની તૈયારી કરાવી. પરાક્રમ કરવાને તે એક પગે થઈ રહ્યો હતો.”

વનરાજ ચાવડો.

“ રાજપુત્રના કહેવા પ્રમાણે તે એક પગે (આતુરતાની સાથે) તેના સ્વાર સાથે જવાને તૈયાર થઈ.”

* * * *

“ તમે કહેશો તે પ્રમાણે વર્તવાને હું એક પગે તૈયાર છું.”

અરેખિયત નાઈટ્સ.

એકપર બે કરતાં, શરૂઆતનું ભણુતર ભણુતાં. એકડાપરબગડો કાઢતાં પણુ બોલાય છે;

“ દ્વાવલ નિશાળમાં તો એકપર બે કરતાં પણુ શીખ્યો નહિ, અને એ મૂર્ખનો સરદાર અને ભટકતો ભૂત છે, એમ સૌના મનમાં આવ્યું.”

નતમહેનત.

એક પાણુ ઓછી છે, પોણુઆઠ-આયલો છે; ઢગઘડા વિનાનો છે.

એક ભવમાં બે ભવ થવા, ધર્મબ્રષ્ટ થવું.

૨. નત વણુસવી. (જિંચ નતની સ્ત્રીએ નીચ નતના પુરૂષ સાથે વ્યભિચાર કરવાથી-પાપકર્મ કરવાથી)

“ તેઓના સરદાર આપણું રૂપ જોઈ આપણુપર મોહ પામે, આપણને પરણે, અને આપણા એક ભવમાં બે ભવ થાય-આપણો ધર્મ આપણને લાગ કરવો પડે.”

કરણુધેલો.

“ પરમેશ્વરે આજ્ઞાણુમાં અને તેમાં સૌથી

જિંચી નાગરી ન્યાતમાં મને જન્મ આપ્યો તે સઘળું મિથ્યા, મારા એક ભવમાં બે ભવ થયા.” સાસુ વહુની લડાઇ.

“ સ્ત્રી જન્મમાં લપટાવાથી તું તારા પોતાના વ્રતથી ભ્રષ્ટ થઈશ, તો આ સંસારમાં તારા એક ભવમાં બે ભવ થશે માટે સંભાળને.”

ગુ. જીની વાર્તા.

એક માળાના મણુકા, સરખા સ્વભાવ-કદ-રૂપ-જાત-ગુણ-વિદ્યાના માણસ. (એક માળાના સઘળા મણુકા બરોબર હોય છે, તે ઉપરથી.) પ્રાણી કે પદાર્થને માટે જ વપરાય છે.

એક મૂઠીએ, એકી વખત; સામટું જ; સાથે લાયુ. (રૂપીઆ આપવા કે લેવા, ફડચો આણવો વગેરે.)

એક મૂઠીનું, એકજ સત્તા કે હુકમને તાબે થાય એવું (માણસ.)

એક લાકડીએ હાંકવું, બધાને એક સરખી રીતે ગણવું-ગણી વર્તવું; સરખી નજરે જોઈ સત્તા બેસાડવી; એક તંત્રે ચલાવવું.

એક વેંત સ્વર્ગ બાકી, સ્વર્ગનું સુખ નજીક આવ્યું છે, એમ માનનાર ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ કદી ગણાયા ગુણિ ગ્રાન્થુએટ,
છોટે રહ્યું સ્વર્ગ પછીથી વેંત;
મૂકે ગણી પેટી વિષે મુસારો,
શકે કરી શું શક તે સુધારો ? ”

કવિ બુલાખીરામ.

એક શ્વાસે ને એક શ્વાસે, શ્વાસ મૂક્યા સિવાય; થાક ખાધા વિના; દમ પર દમ; ધીરજ ખમ્યા વિના.

“ બેઠાં બેઠાં ઘણી વખત થઈ, અને જ્યારે દેવ એ વાટે આવ્યા નહિ, સારે હું જીડી તજવીજ કરવા ગઈ તો મને જણાયું કે ગોપબંધુ સહ દેવ અહીં આવ્યા છે, તે

નેવા એક શ્વાસે અહીં આવીછું.”

સલમામાખ્યાન.

એકસો આઠ પેઠી તારવી, આપદાદાની કીર્તિ અજવાળવી-વધારવી.

“ ઝો ગુરૂ ! આપે આજે મારી એકસો આઠ પેઠી તારી; હું કઈ રીતે ઝોશીંગળ થાઉં ? રે ! આપના ગુણ કેવી રીતે ગાઉં ? ”

પ્રતાપનાટક.

એક હાથપર, એક તરફ. બીજા હાથપર-બીજી તરફ.

એકના એક થઈ જવું, મળી જવું; પ્રથમ લઠાઈ થયા પછી સમાધાન થવું; દુસ્મનાઈ તૂટી સંપ થવો-ઐક્ય થવું.

“ એક વજીર છે, સારે બીજો વજીરનો પુત્ર છે. લઠી મરવા દો; તમારા પિતાનું શું જાય છે ? કોઈ દહાડો એ તો એકના એક થઈ જશે, માટે તમારે અપજશિયા બનવાની શી જરૂર છે ? ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

એકના એકાશી, (એકને બદલે એકાશી) ઘણાજ. આશીર્વાદ દેતાં એ વપરાય છે. ‘તારે ઘેર એકના એકાશી થાને.’

એકના તેર કરવા, વધારીને કહેવું; અતિશયોક્તિ કરવી; રજનું ગજ કરવું. (સામા ઘણીને અસર થાય એમ.)

“ પરમાનંદે હજી માત્ર ઘરમાં પગ મૂક્યો નહિ, સાં તો કાગાવેડા કરી, એકના તેર કરીને ડાશીએ કાન ડુંક્યા. પછી શું જીએ છો ? ”

સદગુણી વહુ.

એકનું એક, ફેરફાર વિનાનું.

એકનું બે ન થવું, પોતાનો મત-મમત ન મૂકવો; લીધેલી હક ન છોડવી; મનમાં આવ્યું તે કરવુંજ કરવું, એવી મનની જે હકીલી વૃત્તિ તે ન છોડવી.

“કેટલાક ત્રાહિત લોક આવીને કહેવા લાગ્યા, ભાઈ! એમ તે થતું હશે! ઊંધી પાલી ભરવાનો કોઈ ઠેકાણે રીવાજ નથી; પણ ભાટીઓ એકનો એ થયો નહિ, એટલે સર્વ સરકારમાં ફરિયાદ કરવા ચાલ્યા.”

ગર્ધવસેન.

એકડા વગરનું મીડું, ગણતરી વિનાનું; લેખામાં નહિ એવું; નકામું. ફલાણો માણસ તો એકડા વિનાનું મીડું છે, એટલે તેનામાં ને શક્તિ-સંબંધને યોગે પોતે યોગ્ય સ્થિતિમાં રહી શકે તે નથી-સત્તા નથી.

૨. પાયા-આધાર વિનાનું; કારણરૂપ-પુષ્ટિ રૂપ સહાયતા વિનાનું.

‘એકડા વિનાનાં સો મીડાં નકામાં’ એ કહેવત છે.

એકડે એકથી, શરૂઆતથી; મંડાણથી; પે-હલે આંકડેથી; આરંભથી.

“આ કામ હવે મારે એકડે એકથી કરવાનું રહ્યું.”

એકડો કરવો, સહી કરવી; મતું કરવું; કખૂલાત આપવી; નક્કી કર્યાની નિશાની આપવી.

“કણુખીઓ પાટીદારોને કન્યાઓ દેવામાં ધસાઈ જતા, અને પોતાના છોકરા વાંઠા રહેતા, તેથી તેમણે સંપ કરી પાટીદારોને કન્યા નહિ આપતાં પોતે પોતાનામાંજ દેવાના એકડા કર્યા છે.”

ગર્ધવસેન.

“વૌદસને ખોટા લેખપર એકડો કરવાની નો પાટી કેમકે બેખલપર હાથ મૂકીને તે પ્રમાણે વર્તવાના સોગન આંધા હતા.”

ભ. ઇતિહાસ.

એકડો કાઠી નાંખવો, મમત-હઠ મૂકવી.

૨. નામ જવા દેવું.

એકડો છોડવો પણ ખોલાય છે.

એકડો કાપવો, સમૂહમાંથી દૂર કરવું.

૨. મીડું વાળવું; રદ કરવું.

“બ્રાહ્મણોએ આખો ધાણુ બગાડી નાંખ્યો છે. આ ભરતો એકડો કાપી નાંખી પરલોકનું મહાત્મ્ય વધાર્યું છે.”

નવી પ્રબ્લ.

એકત્રીસપાણુ, રાંડવો; આયત્રો; નમાલો. એકલશૃંગી હોવું, એકલશૃંગી ઋષિની પેઠે એકજ તરફ ધ્યાન હોવું; સંસારની અનેક તરેહની જન્મજોથી વિરક્ત રહેવું.

એકલે હાથે, ખીજા કોઈની મદદ સિવાય; પંડે; કોઈની સહાયતા લીધા વગર; જેમાં કોઈ ખીજનો હાથ ન હોય તેવી સ્થિતિમાં.

એકી જવું, -(સંકેતવાચક.) પિશાખ કરવા જવું; લઘુશંકા કરવા જવું. એકી જવું એટલે ઝાડે ફરવા જવું; દીર્ઘશંકા કરવા જવું. (નિશાળમાં બાળકો મેહેતાજી પાસેથી એક આંગળી બતાવી પિશાખ કરવાની રજા માગે છે.)

એકે કોર કાચી ન રહેવી, સુખ દુઃખ ને આવવાનું હોય, તે સઘળું આવી ચૂકવું; બંધી તરફના વાયરા વાઈ ચૂકવા.

એકે કોર કાચી ન રાખવી, મણા ન રાખવી; બંધી બાણુઓ ઉથલાવવી. (દુઃખ દેવામાં, અથવા પ્રયત્ન કરવામાં.)

એકે પથરો ઉથામ્યા વગરનો નથી રહ્યો, કોઈ કામ અથવા હેતુ પાર પાડવા નેટલો પ્રયત્ન થઈ શક્યો તેટલો કર્યો-નેટલું બની શક્યું તેટલું ચોતરફથી કર્યું. એકે યુક્તિ અજમાવવાની આકી રહી નથી.

એદીનું પાથરણું, ઘણી વાર સુધી ખસાય નહિ એવી હાલત. (એદી માણસને પાથરણામાંથી ઉડવું પડે તે માથાવાદ નેવું લાગે છે તે ઉપરથી.)

ઓ.

ઓધ્યાં કરવાં, (ખાવા પછી ઓધ્યાં આ-
વેછે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખાઈ
જવું; અડાવી જવું.

૨. વગર હકે લઈ જવું; ઉડાવી દેવું; ઉ-
ચાપત કરવું.

“ તે પારકો માલ વગર હકે ઓધ્યાં
કરી ગયો. ”

“ વિચારી જુઓની! પ્રભ પાસેથી ધાન્ય-
નો જે દશાંશ આવે છે તે વિશેષે કરીને
તમે જ ઓધ્યાં કરી જાઓ છો. ”

નળદમયંતી.

ઓકયા ધાન્ય જેવું, અણુગમતું; અળ-
ખામણું; જોતાંજ કંટાળો આવે એવું.

ઓકી કાઠવું, (પેટમાંથી બહાર કાઢવું તે ઉપ-
રથી લાક્ષણિક અર્થે) ગુમ વાત બહાર
પાડવી; પેટમાં રાખવા જેવું જે ગુણ હોય
તે ઉઘાડું પાડવું.

ઓઘડનાથ જવો, જ્યાં નાખ્યો હોય ત્યાં
શૂન્યમૂન્ય પડી રહે એવો. (ઓઘડ-ગો-
રખનાથની પેઠે.)

ઓઘો બાળવો, છાનીવાત ઉઘાડી કરવી-
ટ્ટાડી દેવી; કોઈનો ધારેલો ગુમ બેત જા-
હેર કરવો; ઉલટું કરી બગાડી નાખવું.

“ હેલીનાને ભરસો હતો કે ઉમીટ્ટિયસ
હાર્મિયાનો પત્તો કાઢવા સાડ વનમાં ગયા
વગર રહેનારો નથી; તેથી એ મિષે તેની
સાથે જઈ તેનું સુખ નિરખવાનો જોગ બ-
નશે, એવા વિચારથી તેણે પોતાની બેન-
પણીની વાતનો ઓઘો બાળ્યો. બાકી ખીજે
કંઈ દેખે તેને ઓઘો જ લેવો હતો. ”

શેઠ કથાસમાજ.

ઓચ્છ થવો, આવી બનવું; આક્રમ આવી
પડવી. (વાંકામાં)

“ તું ધીરે ધીરે બોલ; જો કોઈ તારૂ વચન

સાંભળશે, તો આપણા બેઉનો ઓચ્છવ
થશે. ”

સાવિત્રીચરિત્ર નાટક.

ઓછ મૂકવી, મણા રાખવી; કચ્ચાશ રાખવી;
પાછી પાતી કરવી; બાકી રાખવું.

“ મારી શક્તિ અનુસાર સર્વ પ્રકારે હું
શ્રમ કરવામાં ઓછ મૂકનાર નથી. ”

જાત મહેનત.

ઓછી પાંસળી, જરાક ઘેલછવાણું; અદ-
કપાંસળી.

ઓછું આણવું, પોતાને વિષે હલકો વિચાર
આણી દિલગીર-શરમીદ થવું; માઠું આ-
ણવું; સામાનું સુખ જોઈ પોતાને નથી,
એવો વિચાર આણી મનમાં હીજરાવું-
ગળગળું થવું. ઓછું આવવું પણ એ-
વા જ ભાવમાં વપરાય છે.

“ ઓછું ન આણોરે મારા તાતજી રે,
રાખો નાથજી શું નેહ. ”

હારમાળા.

“ વળતા મોટ્યા સારંગપાણુ,
રાય રખે મન ઓછું આણુ. ”

સુરેખાહરણ.

“ હોય સુખ ઘણું પિયેર વિષે,
તોયે ઓછું આવે;
ભાઈ ભોગઈ મેણાં દિયે,
નહારી કહાવે. નાથ વિના. ”

ઓખાહરણ.

“ અલિ! જવા દે એનું નામ? ચાલ, સખી
કને જઈએ; નીકર એના મનને ઓછું
આવશે. ”

તપત્યાખ્યાન.

ઓછું થયું, કાશ ગઈ; કંટક ટળ્યું; દીરવું

રહું. (તિરસ્કારમાં વપરાય છે.) “ઓછો થયો ગયો તો.”

ઓછું પાત્ર, હલકું; કોડીનું; પાછ; જ્ઞાના પેટમાં વાત ન ટકે-રહે એવું; ગુપ્ત વાત ઉઘાડી કરે તેવું.

૨. અડાઈ ખોર, અભિસાતી, ગર્વિષ્ટ; ઠાલી મગરૂરી કરે તેવું; ખોતાતે વિષે અડાઈ હાંકનાર.

૩. હલકા કૂળનું; નીચ તુકમનું; હીણા લોહીનું.

“ઓછું પાત્ર ને અઠકું બણ્યો; વઠકણી વહુએ દીકરો જણ્યો.”

અખોભકત.

ઓછે પાટલે બેસવું, ઉતરી પડવું; હદ મૂકી બોલવું; તપી જવું; જાતપર જવું;

જ્યારે કોઈ માણસ ખોતાને ઓછું આવવાથી રીસમાં આવું જઈ બોલે છે, ત્યારે સામે ધણી કહે છે કે ‘સહેજ સહેજમાં ઓછે પાટલે શું બેસે છે?’

ઓટલે બેસવું, ઉઘરાણી-માગતાને પેટ ત-ગાદો કરવો; આરણે બેસવું; ચાંપીને ઉઘરાણી કરવી.

૨. (રડવાને માટે ઓટલે બેસવાનો રીવાજ છે તે ઉપરથી.) કંઈનું ધન માલ ન હોય, ખોઈ નાંખ્યું હોય, એવી હાલતમાં આવવું.

‘ મારી છોકરીને ઓટલે બેસાડીરે ’ એમ સાસુ રડે છે.

૩. ગુણકાની રાખેલી છોડીએ ખોતાને ધમ્મ લાગવું.

ઓટલો ઉઠવો, હદ ઉપરાંત તુકસાન થવું; પાયમાલ થવું; ખરાબખસ્ત થવું;

૨. ન સંતાન જવું; વંશની સમાપ્તિ આવવી.

ઓટલો ધસી નાખવો, ‘ઉમરો ધસી નાખવો’ જુઓ.

ઓટલો બેસવો, ધણું તુકસાન થવું; કંઈનું ધનમાલ ન હોય-ખોઈ નાંખ્યું હોય-ઉઠાવી દીધું હોય-એવી હાલતમાં આવવું; પડી ભાગવું; દેવલી બેસવી.

૨. નસંતાન જવું; ધરમાં રહેનાર પાછળ કોઈ ન હોવું.

ઓટલો ભાગવો, ધર ભાગવું; ધર વણસવું; ધરની ખરાબી થવી. (ધરમાં કુસંપ થવાથી કે ધર જનાથી ચાલતું હોય, તેવા માણસના મરણથી.)

“ જ્યાં મળે ચોટલા; ત્યાં ભાગે ઓટલા; નિકર છંડાવે રોટલા, એવા એ ચોટલા ” એ કહેવત છે.

ઓટલો વળવો, એક એકના ગુપ્ત-છાતા દોષ કાઢી અતે લઠી ઉઠવું.

“ ચાર મળે ચોટલા, ત્યાં વળે ઓટલા. ” કહેવતસંમલ.

૨. (ઓટલો બેસવો એ અર્થમાં.) ધણું તુકસાન થવું, પડી ભાગવું; છોકરું-કુર્મીમાં આવી જવું.

“ તેં તો જણ્યો છે અમર ચૂડો ને ચોટલો રે; એક દિન વેરાગણુ થઈશ, વળશે ઓટલોરે. ”

ખોધચિંતામણિ.

૩. મીકું વળવું; આવી રહેવું; પતી રહેવું; છો ફરવી. ‘ સુખ દેવાને નામે તો ઓટલો વળ્યો છે. ’

ઓટલો વાળવો, ધણું તુકસાન કરવું; હદથી નહીં કરવું; આડોઆંક વાળવો; છો ફેરવવી; મીકું વાળવું.

“ ગામડાની નિશાળના મહેતાજીઓએ શિક્ષણપદ્ધતિનો તથા વિદ્યાનો ઓટલો વાળ્યો છે ”

જમનાપ્રાઈ.

ઓઠ ઉધડવાં, બોલવાની શક્તિ આવવી,

ઝોઠ કરડવા, પરતાવો પામવો.

ઝોઠ પીસવા, ગુસ્સાનો અભિનય કરવો.

ઝોડતું ચોડ કરવું—વેતરવું, (અવળતું ચવળ એ ઉપરથી.) અવળું—ઊંધું—ઉલટું જ કરવું; કંઈતું કંઈ કરવું; કરવાતું કંઈ ને કરવું કંઈ ખીજું જ.

“ આવેશમાં થએલા સાહસને માટે પાછળથી પરતાવું પડે છે; કેમકે કોઈ વાર ‘ઝોડતું ચોડ’ તેથી થઈ જાય છે, અને ઘણીવાર ધારેલી નેમ પાર પડતી નથી. ”

ગર્ધવસેન.

“ તારી આંખોમાં જાંઘ ભરાણી છે; તે ક્યાંક ઝોડતું ચોડ વેતરીશ. જા, સૂઈ જા, હું ધાને ચેવું છું. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

ઝોઠણું એઠવું, ઝોની પંક્તિમાં આવવું; લાજ કાઢવી.

૨. નામોશી—નાદારી બતાવવી.

ઝોઠને પાથરે એટલું, લાંબું પહોળું; ધણુંજ; ઘાડું; વિસ્તીર્ણું; ફેલાયલું. (હઃખ, અડચણ, કલંક વગેરે.)

‘આપણે ઘેર શું છે? એને ઘેર ઝોઠ ને પાથરે એટલું છે.’

ઝોઠારે ચાંપવો, ચત્તાં સુવાથી છાતી ખંધ થઈ જવી, અને તેથી એકદમ ન હોવા.

ઝોપટી આવવી, (આપત્તિ ઉપરથી.) તંગી—જરૂર એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ, રાજ આવવું; રતુ આવવો. (ઝોને) ઝોરડા સામું જેવું, ધરમાં દ્રવ્ય સંપત્તિ ફેટલી છે તે જેવું; દ્રવ્ય સંબંધી હાલત વિચારવી.

“ શેઠીઆઓ, દ્રવ્યનું સાર્થક કરો. ઝોરડા સામું જેઈ મરવાથી કલ્યાણ નથી. દેશી લોકોના વૃંદમાં યશ રૂપી ઘણી ઉછાળવી

એથી શું અધિક શોભીતું છે ? ”

નર્મગદ્ય.

ઝોરડાને પૂછવું, દ્રવ્ય વાપરવામાં ગળું જોવું; કાંઈ ખર્ચ કરતા પહેલાં ધરની સ્થિતિનો વિચાર કરવો.

ઝોરડે અજવાળું, ધર પૈસેટકે ભરપૂર; પૈસા સંબંધી નિરાંત.

“ ગુજરાત મધ્યેનાં મોટાં શહેરોના શ્રીમંતને ઝોરડે અજવાળાં છે; પણ તેઓ પોતાના પૈસાનો ખરેખરો ઉપયોગ કરી જાણતા નથી. ”

નર્મગદ્ય.

ઝોરડે બેસવું, (વિધવા સ્ત્રીએ) ખૂણો પાળવો—સેવવો.

“ સસરા ગુજરી જવાથી સાસુ ઝોરડે બેસાં; અને આખા ધરનું કામ ઉપાડી લેવાનો ભાર ઉછરતી વહુને માથે પડ્યો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઝોરડો કરવો, સ્ત્રી પુરૂષ ઉમરે આવવાથી તેમને જુદાં સૂવાડવાં.

ઝોરડો તપાસવો, પૈસા ખરચવાના સંબંધમાં પોતાની શક્તિ જોવી; દ્રવ્ય—પૈસો છે કે નહિ, અને છે તો ફેટલો છે તે ખરચ કરતાં અગાઉ જોવું—વિચારવું.

ઝોરડો વસાવો, (ઝોરડે તાળાં દેવાવાં.) ન સંતાન જવું; ઉછેદીઈ થવું; સત્યાનાશ જવું; ધરમાં વસનાર—સંસાર ચલાવનાર કોઈ ન રહેવું.

‘ તારે ઘેર ઝોરડા વસાય ’ એમ બદલાવે દેવામાં આવે છે.

ઝોરડો રહી જવો, મનની ઈચ્છાઓ મનમાં રહી જવી; લહાવો ન લેવાવો; ઈચ્છેલી વસ્તુનો ઉપભોગ ન કરી શકાવો.

“ એ ખાખતનો મને તો ઝોરડો રહી ગયો છે. ”

ઝોરસિયા જેવું કપાળ, ટીલા—ચાંદા વગરનું સાદું.

ઝારિયો વીતવો, ગમતી વસ્તુનો ઉપભોગ કરી સુખ ભોગવવું; હાલો લેવો; ઇચ્છેલાં સુખ-કાંડ-આનંદનો ભોગવટો કરવો.

“ હસતાં મારે લાતો ભાઈ,
એ હોય પ્રિયાની પ્રીત્યો;
મેં મારે મન એમ ભણ્યું જ,
આજ ઝારિયો વીત્યો. ”

વેનચરિત્ર.

“ વહુનો ઝારિયો વીતે ખરો;
કંઈક મોસાળું ઘેરથી કરો. ”

મામેરૂં.

ઝાલ્યો દહાડો, પાંચમો દહાડો. આજ, કાલ, પરમ દહાડો, પેલો દહાડો, અને ઝાલ્યો દહાડો. (કાઠિયાવાડમાં)

ઝાસડ કરવું, રીસ-બળિયેલપણું-ધુંધવાતા-પણું ઠાળવું; શિક્ષા કરવી; અસુક ઝોડ ભુલાવવાની તજવીજ કરવી; સુધારવું. ઝાસડ વાટવું પણુ વપરાય છે.

“બુદ્ધિ ધનનો કાંટો કાઢી નાંખવો અને તેમ કરવામાં ભૂપસિંહ પ્રતિકૂળતા ખતાવે તો તેનું પણુ ઝાસડ કરવું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. રોગ ઉપર દવા ઉપયોગમાં લેવી.

૩. ઝાસડ તૈયાર કરવું.

ઝાસલો ફૂટવો, (સં. ઝરસુ=છાતી) કોઈ છંવતાને નામે ફૂટવું; નહારું ઇચ્છવું; બદ દુવા દેવી; જોરથી છાતી ફૂટવી.

“મેર તારો ઝાસલો ફૂટે. હવે મારા પીટયા, પીટ તારા ભાઈને. તારો ઝાસલો ફૂટું. ફૂટ તારા આપનો ઝાસલો. ”

શ્રી સંભાષણુ.

ઝાસલો ઘડવો, (ઝાસલો-રોટલો તે ઉપરથી.) મારીને નરમ કરી નાંખવું; સંહાર કરવો; ડાટ વાળવો.

ઝાળો ઉતરવું, નિષિદ્ધ વસ્તુની છાયામાં જવું-તેનો સ્પર્શ કરવો. “ હું તો અસત્યને ઝાળો પણુ ઉતરતો નથી. ” ઝાટલે અસત્યની છાયામાં પણુ ઉભો રહેતો નથી-સ્પર્શ પણુ કરતો નથી.

ઝાળો પડવો, અપવિત્ર વસ્તુની છાયા પરથી ખરાબી થવી; ઝાળો-છાયો પડવાથી નુકસાન થવું-અગડવું. “ અચાણુને અભ-ડાયલીનો ઝાળો પડ્યો. ”

ઝાળો બાળ્યો, (ગુજરાતના બિહુક ધા-લાણીની પારસી) ઉઘાડું કર્યું.

ક.

કકકેથી માંડીને, શરૂઆતથી.

“ એ સુદતમાં છેક કકકેથી માંડીને આપ-અક્ષલ અને જાતમહેનતથી જ એ હુન્નર એને શીખવો પડ્યો હતો. ”

જાતમહેનત.

કકકો ફૂટી મારવો, કાળા અક્ષર ફૂટી મારવા; અભણુ હોવું; વાંચતાં લખતાં ન આવડવું; નિરક્ષર હોવું.

“ ફૂટલાંક સુધારા વાળાનાં ઘેરાં તો કકકાને નામે ફૂટી મારે છે. ”

નવી પ્રેજ.

કકકો ખરો કરવો, પોતાના ખરા ખોટા મ-

તને હકથી વળગી રહેવું; પોતાનું કહેવું ખોટું હોય, તોપણુ ખરું કહેવરાવવા ઠકર લેવો. (મમત્વમાં.)

“ એનો પોતાનો કકકો ખરો કરવાની વાત છે. ”

કકકો ભણવો પણુ વપરાય છે.

“ આવી પારમાર્થિક અર્થસંગતિ શ્રી શંકરાચાર્યદિને ઇષ્ટ છે, છતાં આધુનિક સંપ્રદાયવાળા આ શ્લોકને પણુ ચુંથી નાખી પોતાનો કકકો ખરો કરવા મથે છે. ”

પ્રિયંવદા.

કકકો ન હોવો, અભણુ હોવું.

“ કન્યામાં કકકો ન હોવાને લીધે તેમનાં

માખાપો પોતાની મરજી મુજબ વરને પ-
સંદ કરે છે.

પંડિતા જમનાબાઈ.

કંકુના કરવા, (વિવાહ-વેવીશાળ-૩૬ ટાણું
વગેરે શુભકાર્યમાં કંકુનો ઉપયોગ થાય છે;
તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કોઈ પણ શુ-
ભ કામને આરંભે સારા શુકન કરવા.
“જન્મો મિત્રો જઈ પહોંચો, અમેય સમય
થયે કંકુના કરવા આવીશું.”

તપત્યાખ્યાન.

૨. જશના કરવા; ક્ષેત્ર કરવી.

કંકુનાં પગલાં, શુભ પગલાં. (પગલે પગલે
શુકન થાય એવા સદ્ભાગી માણસને વિષે
ખેલતાં વપરાય છે.)

“ રજપૂત રાજ્યોના વખતમાં જેમાં સતી
રજપૂતાણીઓનાં કંકુનાં પગલાં પડતાં; તેમાંજ
આજ દુરાચારિણી અને વાર સ્ત્રીઓનાં
નિષિદ્ધ પગલાં પડતાં હતાં.”

શુ૦ જૂની વાર્તા.

કંકુને પગલે, ભારમાં; ઉભી આખરે; આ-
દર-માન સહિત; શુભ શુકનથી.

“ કંઈ સાનથી માત ભાન ભૂડી એક તા-
નથી જ્ઞાનજ્ઞાન ધર્મ પધારશે કંકુને પગલે;
ને પછી ન ત્યાં તેનું નામ ને નહિ કામ.
ગયો તો મુઝો, આપણે શું ? ”

શુજરાતી.

“ કુમકુમને પગલે,
પધારો હરિ કુમકુમને પગલે;
મસમસતા મોહન ઘેર આવો,
લડસડતે ડગલે-પધારો.”

વૃસિંહ મહેતો.

કંકુનો ચાંદલો, (હિંદુઓ શુભ કાર્યમાં કં-
કુના શુકન કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક
અર્થે) ક્ષેત્ર; યજ્ઞ; વખાણ; ભાગ્યશાળી-
પણું; સુખપ્રાપ્તિ; દેવકૃપા. એથી ઉલટું,
ત્રેશનો ચાંદલો. ‘સૌને કંકુના (ચાંદલા)
વહાલા છે, એમ પણ કહેવાય છે.

કગરાની ટોપલીમાં નાખવું, કચરાની
ટોપલીમાં નાખવા જેવું ગણી તિરસ્કારથી
ફેંકી દેવું.

કચરી ઘાલવું, ઘણા સખત દખાણુ તળે
રાખવું.

“ સુગુણસુંદરી આર વર્ષથી કદખાતું
સેવે છે. તે ખિચારીને એક ખૂણે એવી
કચરી ઘાલી છે કે તે જાંચી ડોક કરવાને
પણ શક્તિમાન નથી.”

ગર્ધવસેન.

કચરી મારવું, ફરીને ઉઠવા ન પામે-જાંચી
સ્થિતિએ ન આવે એવી હાલતે પહોંચાડવું;
છેક દુર્દશામાં આણી મૂકવું.

કચ્ચા આર, (પાસાનો દાવ ૧૨ આંકનો)
કોઈ ખાખતમાં હારે તેના કચ્ચાઆર પછા
અને જીતે તેના પોઆર પછા કહેવાય છે.

કજયા દલાલ, કજઓ કરાવનાર મધ્યસ્થ
માણસ; વચ્ચે રહી લઢાઈ કરાવનાર કોઈ
ખીજુંજ; લઢાઈ સગગાવી વેગળો ખસી
જનાર; ઉશ્કેરી લઢાઈ કરાવનાર.

કજયાનું કાલખૂટ, કજયાનો પાયો-મૂળ;
કજયાનું મૂળ રોપાયું હોય તે.

કજઓ વેચાતો લેવો, પારકી લઢાઈ જાણી
જોઈને માથે ખેંચી લેવી-વહોરી લેવી; કંઈ
પણ સંબંધ વિના કજયામાં ભાગ લેવો.

કચનની નદીઓ વહેવી, નદીના પ્રવાહની
પેટે પુષ્કળ દ્રવ્ય તણાઈ આવવું; ઘણા પૈ-
સાની આવક હોવી-થવી.

કઠણુ રેખા, કમનશીખ.

કડક અંગાળી, લૂગડાં, સત્તાથી અથવા ખો-
લવાથી ઘણો ઘોતાળ લાગતો, પણ પાસે
કંઈ ન હોય તે; પૈસે ટકે ખાલી પણ બ-
હારથી ભપકો દેખાડે તે. ખાખો અંગાળી
પણ વપરાય છે.

૨. ઘણો કંજુસ.

“ લોકો આય પીએ, સારાં સારાં વચ્ચા-
બૂપણુ સને, ને પોતે તો કડક અંગાળી;

તેથી સદા પેટનો બળ્યો ગામ બાળવા નીકળે.”

અરેખિયનતાઈડસ.

કડવી આંખે-નજરે નેતું, ગેરમહેરબાનીથી નેતું; કંટાળો આણી નેતું; નાપસંદ કરતું.

“ એ અનાથ વિધવાનું આ ઘરમાં ગુણસુંદરી વિના કોઈ નહોતું; સર્વ સ્ત્રી મંડળ એના ભણી કડવી નજરે નેતું.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કડવી જીભ, કડવાં વેણુ ખોલનારી જીભ.

કડવું ઝેર નેવું, ઝેર નેવું અળખામણું; અકારું; કંટાળો ઉપખવનારું; પસંદ ન પડે તેવું; ઘણુંજ અપ્રિય.

“ કોઈ સમજી માણસ આગળ અણ-સમજી શીખામણુ દેવા આવે, તો તેને કડવી ઝેર નેવી લાગે.”

ગર્ધવસેન.

કંઠ બંધ થવો, (શ્વાસ રૂંધવો, એ મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) તકરારમાં હારવું; નિરૂત્તર થવું; મોં બંધ થઈ જવું; ઉત્તર-જવાબ ન દેવાય તેવું થવું.

કંઠી આંધવી, (ગુરૂ ઉપદેશ કરતી વખતે શિષ્યની કોટે તુલસી, સુખડ, વગેરેની માળા બાંધે છે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) ખોતાના ગુણુદેવ ખીજાને આપવા; ભણાવી મૂકવું; ઉપદેશ કરવો; ખોધ આપવો; ચેતાવવું.

કંઠે કરવું, મોઢે-પાઠે કરવું; ગોખીને તૈયાર કરવું; મૂખપાઠ કરવો.

કંઠે કાંટા પડવા, (તરસથી) કંઠે સુકાઈ જવો.

“ કંઠે તો કાંટા પડ્યા,

મૂખે પડીઓ શોષ;

મરણુ સમે માંડે કા નહીં,

રસનાએ પુણ્ય શ્લોક.

ભૂલી ભમે છે—”

નળાખ્યાન.

કંઠે પ્રાણુ આવવો, (મરવાની તૈયારીમાં હોવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) અંત આવવો; આવી બનવું; આખર આવવી. અવધ આવી રહેવી.

‘ કંઠે પ્રાણુ આવે છે ત્યારે કામ કરવા ઝેસે છે.’

૨. કંઠે પ્રાણુ આવવા નેવી દશા થવી; છેકળ ગભરાઈ જવું; જીવ જાગવવો બહુ મુશ્કેલ થઈ પડે એવી ખારીક સ્થિતિમાં આવી પડવું; આફત આવી પડવી.

“ આઘું પાછું કે ઊંચું નીચું નેવાની હિંમત નથી, પ્રાણુ કંઠે આવ્યો છે! હ-મણાં ખાધો, હમણાં ખાધો!”

બલરાક્ષસ.

“ દુર્યોધનનું પરાક્રમ બહુ જાણુ;

ભીમના આઘા કંઠે પ્રાણુ.”

કવિ ભાઉ.

૩. ઘણીજ મુશીખત પડવી.

‘ આ કામ કરતાં તો કંઠે પ્રાણુ આવ્યા છે.’

૪. કોઈ વસ્તુ અથવા વિષયમાં સામેલ થવા નાખુશ થવું.

‘ કામ કરવાનું કહેલાં તેને કંઠે પ્રાણુ આવે છે.’

કનકવો રાત, (તાણુતના વરઘોડાના દિવસની આગલી રાત-તે રાત્રે અક્ષીના છોકરા હુસેન અને હસન એ બે ભાઈ કનકલ થઈ ગયા હતા, તે ઉપરથી.) જે રાત્રે કામતી મારામારી ચાલવાની હોય અથવા તો ઘણા નેસથી કામ કરવા નેતું હોય તે રાત્રિને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

કનકવો અપાવવો-મુકાવવો, કનકવો ચગાવનાર હાથમાં દોરી આવી રાખે, ચારપછી ખીજા માણસ તે લઈને થોડેક દૂર જઈ ચગાવનાર તરફ મોં રાખી કાપના એ છેડા આગળથી કનકવો આવી તેને જરાક ઊંચો

કરી, ચગાવનાર તે ખેંચવાને તૈયાર થાય
એટલે હવામાં છોડી દેવો.

કન્યાં લેવાં, એક ચગતા કનકવાની સાથે
કન્યાં આગળથી ખેંચ કરવા.

કપડમટ્ટી કરવી, કોઈ ઔષધાદિ ચીજને
ભટ્ટીમાં પકવવા સાથે તેને કોઈ ઠીકરાના
વાસણમાં ભરી તેનું મોં ઢાંકણીથી ઢાંકી,
ઉપર લૂગડું વીંટી, માટી ચોપડે તે કપડ
મટ્ટી કરી કહેવાય છે.

કપાળ કૂટવું, માથાફેડ કરવી; નકામી મ-
હેનત કરવી; માથું દુખતા સુધી મહેનત
કરવી.

૨. તુકસાન થવાથી દિલગીર થવું; પ-
સ્તાવો પામવો; કપાળ કૂટવા જેવી
દશા થવી.

૨. અસંત નિરાશાને લીધે હાથથી
માથામાં મારવું.

કપાળ કૂટ કે કરમકૂટ કરવી પણ બો-
લાય છે.

કપાળ ઘોઈ જોવું, નશીબના સારા નરતા
લેખ ઉકેલવા અથવા અનુભવવા; નશીબ
અજમાવી જોવું. (વિધાતા દેવી કપાળે
નશીબના લેખ લખી જાય છે એમ કહે-
વાય છે.)

કપાળ કુટવું, ધણું તુકસાન થવું; દુઃખ આ-
વી પડવું; ભાગ્યહીન થવું; બેનશીબ થવું.

૨. ઈચ્છેલું ન મળવું; લાંબા વખતની
આશા ધૂળ મળવી.

૩. કપાળમાં વાગવાથી માંહેથી લોહી
વહેવું.

કપાળમાં ચાંદલો કરવો, નકામું આપી દેવું.

કપાળમાં ચોટવું પણ તિરસ્કારમાં બો-
લાય છે. 'તારા કપાળમાં ચાંદલો ન કરે'
મતલબ કે તને કાંઈજ આપવાનું નથી.

કપાળમાં ડામ, આપવાનું કાંઈજ નથી એવો
અર્થ રાખે છે. (તિરસ્કારમાં.) 'તને શું
આપે, કપાળમાં ડામ.'

કપાળે કાળળ, અપયશ; કંલક; મેશનો ચાં-
લો; કાળીટીલી; નકાંઈ કામ કીધાથી યજ્ઞ-
લી બેઆખર; ખોટું આળ.

"મિથ્યાભિમાની નર જેહને મળ્યો,
તે માનનીનો અવતાર તો બળ્યો;
કરે કઢાપો બહુ સર્વ કાળમાં,
તેને સદા કાળળ છે કપાળમાં."

મિથ્યાભિમાની નાટક,

એથી ઉલટું **કપાળે કંકુ** એટલે યશ;
માન; પ્રતિષ્ઠા; સુખપ્રાપ્તિ.

કપાળે ચોંટવું, નશીબે લખાવું; પાલવે પ-
ડવું; આશ્રયે-શરણે રહેવું; માથે ભાગવું.
'એ રાંડ મારે કપાળે ચોંટી છે તે કાંઈ
ટળવાની છે?'

૨. કંટાળા ભરેલું એવું જે કાંઈ તે
કર્યા વિના અથવા ભોગવ્યા વિના
છૂટકો ન થવો; માથે પડવું.

કપાળે હુંડું-બાજરીઉં વધવું, હુંડું વધ્યું હોય
એમ હળમતના વાળ વધવા; માથે ઘણી
હળમત વધવી.

કપાળે રેલા ઉતરવા, રેલા ઉતરતા સુધી
મેહેનત કરવી; ધણો પ્રયાસ કરવો.

'કપાળે રેલા ઉતરે છે ત્યારે પૈસો દેખીએ
છીએ.'

કપાળે લખેલું, નશીબદેવીએ નિર્માણ કરેલું.
(નન્યા પછી છૂટે દિવસે છોકરાંનું ભ-
વિષ્ય વિધાતા લખી જાય છે એમ કહેવાય
છે તે ઉપરથી)

કપાળે હાથ દેવો, (શોકમાં) કપાળે હાથ
દેવા જેવી દશા થવી; આશાભંગ થવું; પ-
સ્તાવો પામવો; શોક દેખાડવો; નિરાશ
થવું.

"ઘાઈ વચ્ચેનો નાખ્યો પાશ.

કળિજુગ લઈ ચાલ્યો આકારા;

એક વચ્ચે પાંખી ગયો લઈ,

નળ બેઠો કપાળે કર ઈ."

નળાખ્યાન.

કપુરતું વૈતરું, સુખમાં કામ કરતું પડે તે; આ-
નંદ ઉપલે એવી મહેનત.

કપુરે કોગળા કરવા, કપૂર જેવા સૌગંધિક
પદાર્થનો ઉપભોગ કરવો તે ઉપરથી, લાક્ષ-
ણિક અર્થે મોજમઝા-સુખ-વૈભવ માણવો;
સુખ અનુભવવું.

‘એને સાં શું કુઃખછે! તારી છોડીને તેને
ત્યાં નાખીશ, તો કપૂરે કોગળા કરશે.’

કપોળું કાઠણું, કપાળ ઉપરના વાળ
અસ્ત્રાવતી કાઠી નાખવા (આખા
માથાના નહિ.) એ કપોળું નાનાં છો-
કરાં કઢાવે છે અને મોટા માણસો એ પ્ર-
માણે વાળ ચીપીઆવતી ખેંચી કઢાવે છે
તેને ખુટી તાણી કહેછે.

કમલા ચોથ, માંહોમાંહે નકામી ગરમડ કરી-
મૂકવી તે. (મુખ્યત્વે સ્ત્રીઓમાં)

કખાડું કરવું, કંઈનું કંઈ કરવું; નહિ ધારી
શકાય એવા કામમાં ગુંથાવું; ગેરલાભતું
કામ કરવું.

કમર કસવી-ખાંધવી, હિંમત બીડવી; કોઈ
મોટા કામને માટે હિંમતભેર તૈયાર થવું.
કમર તોડવી, ઘણી સખત મહેનત કરવી.
‘જેમાં તેમાં કમર તોડીને કામ કરનાર
તો એજ છે.’

કમરપર કાંકરો મૂકી કામ કરવું, આ-
ડાં અવળા ચસ્કાય નહિ એવી સખત મે-
હેનતથી કોઈ કામમાં મંડ્યા રહેવું.

કમર ખેસવી-લાગવી, નાઉમેદ થવું; આ
શાભંગ થવું; જોસ્સો નરમ પડવો.

કમર લાગવી, નિરાશ કરી નાખવું; ઉત્સાહ
ભંગ કરવો.

કમાડ લાગવાં, ઉધરાણીને માટે ખારણે
ખેસવું; ચાંપીને ઉધરાણી કરવી; તગાદો
કરવો.

કમોદ આપવી, માર મારવો; ખંખ અખવ-
વો; ઠોક દેવા. (વાંકામાં.)

કમોદ ઝીંઝાવવી પણ ખોલાય છે.

કર્મ ખાંધવાં, પાપ કરવાં; પાપનાં પોટલાં
ખાંધવાં; પાપકર્મ એકાં કરવાં.

“ધર્મ ગુર થઇ કર્મ ખાંધે તે શેના રે હોય
દ્યાણ,

પુદ્ધિ કહે છે સેવો ન લોકો, ધર્મ ઠગો
કરે કાણું રે, નીકળ્યું લાલજતું મોપાણું.”

નર્મ કવિતા.

કર્મના કાળા, નશીબના ભૂંડા લેખ.

“શી રીતે એ સધળું પાણું હું,

ખારે વરસે ખાળાજ;

આ ભવ ખગડયો પરભવ ખગડયો,

અરે કરમના કાળાજ.”

વેનચરિત્ર.

કર્મના ભોગ, દૈવયોગ; માઠી દશા કે કુઃખ
જેથી ભોગવવું પડે તે.

કરડવા ધાવું, ચીઠીયાં કરવાં; ખીવડાવવું;
ડરાવવું. ખાવાધાવું પણ ખોલાય છે.

કરવત મૂકાવવું, જીવે માયે ઠાર ખંધાઈ-
ને ગુણ આગળથી કરવત મૂકાવી લાકડા-
ની પેઠે વહેરાઈ જવું. એમ કર્યાથી આવ-
તે જન્મ મનમાન્યું સુખ મળે છે, એ-
વી એક ધર્મધેત્રાઈ અસલ ચાલતી હતી.
આ કરવત લોકો કાશીમાં જઈ મૂકાવતા
હતા, તેથી તે કાશીનું કરવત પણ ક-
હેવાય છે.

કલમ કરવું, (ઝાડની કલમ કરવામાં આ-
વે છે તે ઉપરથી;) કાપી નાખવું; ખંડિત
કરવું.

“જાઓ આ માણસને કોટવાળ પાસે
લેઈ જાઓ, અને તેણે જે હાથે લસણ
ખાધું હોય તે હાથને કલમ કરવાનો મારો
હુકમ કહી સંભળાવો.”

અરેખિયન નાઇટ્સ.

કલમ કાપવી, હકકાપી-કાઠી નાંખવો; ચા-
કરીથી અરતરફ કરવું; નોકરીથી રદ કરવું;
ફરીથી કોઈ દાખલ ન કરે એવી રીતે

નોકરીમાંથી કાઢી મૂકવું; રજા આપવી.

(લાક્ષણિક)

કલાઈ કરાવવી, માથું મુઠાવવું; હજમત કરાવવી.

કલેડું ઊંઘું વાળવું (માથે), માથે હજમત કે ચહેરા વધ્યો હોય ત્યારે તે વિષે બોલતાં વપરાય છે.

કટલો દેવો, પ્રસૂતાને પેટે હાથ દબા રાખવો.

(ઝોર ઊંચી ન ચઢે માટે.)

કસુંબો કાઢવો, સલાહ કરવી; મેળાપ કરવો; તૂટેલી દોસ્તી પાછી સાંધવી.

૨. મસલત કરવી.

(ગરાશીયા, રજપૂત વગેરે લોકોમાં સલાહ કરતી વખતે અથવા મેળાપને પ્રસંગે કસુંબો કાઢવાનો રીવાજ છે.) કસુંબો પીવો પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે.

કસોટીએ ચઢાવવું, કસવું; તાવી જોવું; પરીક્ષા કરી લેવી; અનુભવ કરી જોવો; ઈરાદો અથવા ઈચ્છા જોઈ ખાત્રી કરી લેવી. (સોનાની પરીક્ષા કસોટીએ ચઢાવવાથી થાય છે તે ઉપરથી.)

કહી આપવું, તત્કાળ અસર કરવી. (રામબાણુ દવાએ)

કહુડાં થવાં, ભૂખ્યાં રહેવું.

કહું ન કરવું, અક્કલ કહું કરતી નથી એટલે અક્કલ ચાલતી નથી.

વ. એકાએક અજાણ્ય જોવું લાગે છે; અચરતી પેદા થાય છે.

(૨) આંખ કહું કરતી નથી,

(અ) સાઈ દેખીને ખમાતું નથી;

(વ) જોઈ જોઈને મન આકર્ષાય છે કે આંખ થાકી જાય છે.

(ક) નજર નથી કરતી.

(૩) કાળજી કહું કરતું નથી, કાળજીમાં ઘણીજ અસર થાય છે—લાગણી થઈ આવે છે; કાળજી વશ રહેતું નથી.

‘ તેનું દુઃખ જોઈ માઈ કાળજી કહું કરતું નથી. ’

વ મન કબૂલ કરતું નથી; અંતરમાં ઉતરતું નથી;

‘ ભાઈ તમે કહો છો તે ખરું પણ માઈ કાળજી કહું નથી કરતું ? ’

(૪) છાતી કહું કરતી નથી; ધીરજ રહેતી નથી.

(૫) જીવ કહું કરતો નથી, જીવ ખુશી થતો નથી; તૃપ્તિ થતી નથી.

(૬) પગ કહું કરતા નથી, ખહુ થાક લાગ્યો છે. (ચાલી ચાલીને.) વધારે ચાલવાની શક્તિ નથી; આગળ ચલાય એમ નથી.

(૭) મગજ કહું કરતું નથી, મગજ ભમે છે; મગજ તપી જાય છે—કોષે ભરાય છે; મિજાજ જાય છે. (વ.) અક્કલ ચાલતી નથી.

(૮) મન કહું કરતું નથી, મન કબૂલ કરતું નથી; મન માનતું નથી; મનમાં ઉતરતું નથી; સંતોષ થતો નથી.

‘ તમે કહો છો પણ સાં જવાને માઈ મન કહું નથી કરતું. ’

(વ.) મન વશ નથી રહેતું; વાર્યું વરતું નથી; મન કબૂલમાં રહેતું નથી.

(ક) વિમર્ય પમાય છે; અચંબો ઉપકહેવત આવવી, કલંક આવવું; આળ આવવું.

“ તે પોતાની વર્તણૂક એવી તો અદખની રીતે રાખે કે કંઈ પણ તેણીને કહેવત આવી નહોતી. ”

નવીપ્રજા.

કાળજીગ આવવો—ભરાવો, કાળજીગનાં લક્ષણ આવવાં; કોષ, કલક, કપટચુદ્ધિ વગેરે દુર્ગુણ ભરાવા; દોષ આવવા.

‘ આટલા દહાડા નહોતો પણ હવે તેનામાં

કળજીગ આવવા માંડ્યો છે. ' કળી આ-
વવો પણ બોલાય છે

કળજીગતું માણસ, કળિના જેવું પાપી-
અધર્મી માણસ; જન્મથી તે મરણ પર્યંત
કલિના જેવાં કર્મ આચરનારો.

કળજીગનો પેરો, ઘણા દુર્ગુણી માણસો-
માંજ જેનો વાસ છે તે; અસંત અધર્મી
અને પાપી માણસ.

(કળિયુગનાં ખોટાં લક્ષણો રૂપ ખરા-
બ પાણીમાં તરનારો-ઊંચું માથું કરી અ-
ધર્મ કરનારો, તે ઉપરથી)

કળશિયે જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

કળશિયો થવો, ઝાડો થવો.

કળી ખિલવી, જીવાની પર આવવું; જીવાની
નાં ચિન્હ જણાવાં.

૨. અંતઃકરણની સ્થિતિ બદલાવો; શો-
ભવું; રૂપે સુંદર દેખાવું; દીપવું.

૩. ખુશ થવું; મુખ પ્રકૃલિત થવું; સુ-
રખી આવવી.

કાંઈ કાંઈ થઈ જવું, એવું કાંઈ અસરકારક
દુઃખ થવું કે જે સમજ્યા છતાં જણાવી
ન શકાય.

“વાંકુ માં જેશો વરણાગીઆ,
જેતાં કાળજમાં કંઈ કંઈ થાય છે જીરે.
વાંકુ માં જેશો.”

કવિ દયારામ.

કાંઈવું કાંઈ થઈ જવું એટલે ધારવા
કરતાં ઉત્કૃંધ થઈ જવું.

કાંઈને કાવશ, (કાવશ=ખાલી જગો તે ઉ-
પરથી) કાંઈ કશું પણ નહિ.

કાંકરા કરવા, ધૂળધાણી કરવી; ખરાબી ક-
રવી. (આમર, મનખા, વિગરેના.)

કાંકરીયાળો કરવો, મસ્કરી અથવા ગુસ્સા-
માં એક ખીજ પર કાંકરા મારવા.

કાંકરો કાઢી નાંખવો, કાંકરાની પેટે નડતી
અડચણ દૂર કરવી; હરકત કરનારી વસ્તુ
ટાળવી.

૨. સંદેહ કે મનની લાગણી દૂર કરવી;
ખટકો ટાળવો; બ્રાંતિ ટાળવી.

“ મેં જે ધારણા ધારી છે તેનો સંકેત
સારો જ છે માટે હવે આપણે મેવાડ સામી
નજર માંડવી નથી એમ ગણીને તે તર-
ફનો કાંકરો કાઢી નાંખવો. ”

પ્રતાપનાટક.

કાંચળી પહેરવી, (લાક્ષણિક) સ્ત્રીના રૂપમાં
આવવું; અમળાની પંક્તિમાં આવવું; નાં-
મદં થવું; બાયલા બનવું; જે પુરૂષને શરમ
ન રાખવાની જગોએ શરમ આવતી હોય
તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ એકાએક હડે શું અધિપતિ,
પહેરી બેઠા શું કાંચળી. ”

કવિ શામળ.

“ કોઈ મરદ આજ કીનાવાળો નથી—
બધા મરદો કાંચળી પહેરી બેઠા છે ”

નવીપ્રગ્ન.

કાંટો કાઢવો, નડતર-પીડા ટાળવી; અડચણ
કરતું એવું જે કાંઈ તે દૂર કરવું; સોખત-
માંથી દુષ્ટને અળગો કરવો.

૨. મનની લાગણી દૂર કરવી; ભ્રમ
ટાળવો.

કાંડાં કલમ કરવાં, કાંડાં કાપવાં.

કાંડાં કાપી લેવાં, સહી કરાવી લેવી; કબૂ-
લત કરાવી લેવી; સહી કરાવી બાંધી લેવું.

કાંડાં કાપી આપવાં, સહી કરી બંધા-
વું; ઠરાવ લખી આપવો.

હાથ કાપી આપવા, પણ બોલાય છે.
કાંડિયાં કરવાં, જમવા બેસતાં નહાવાની આ-
ળસે કાંડાં સુધી હાથ પગ ઘોવા. (બાહ્ય-
ણામાં-કાઠિયાવાડ.)

કાંડું પકડવું, કાંડું પકડી કબૂલ કરાવવું.
કાંચું પીંજ્યું કપાસ થવું, કશું કારણ
ધુળ મળી જવું; કરેલી મહેનત ધૂળધાણી
થવી; મહેનત નિષ્ફળ જવાથી એ તે

એ મહેનત કાચમ રહેવી; થએલી મહેનત પર પાણી ફરી વળવું.

“નાગરિકા—અરે! કાંતું પીંજું કપાસ થયું કે શું? હું શ્રીદામાને અહીં ખેસવાનું કહી ગઈ હતી તે મને વધારે વાર લાગી તેથી આલ્યો ગયો કે કેમ!”

સસભામાખ્યાન.

“આજ સુધી તે પોતાનો છે એવું માન નાર અમાલને નક્કી લાગ્યું કે રાજ્યાની ખામત રાણાના મનમાં ભરાશે તો નીકળવી કઠણ થશે, અને પોતાની સર્વ યુક્તિઓ કાંતી પીંજી કપાસ થશે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“કાંતું ને પીંજું હો, કપાસ થઈ નીવડીઈ; પાણી કે પી ગયું હો, જોનારાને ના જડીઈ.”

માંઘાતાખ્યાન.

કાંત્યાં કોકડાં કપાસ થવાં પણ ખોલાય છે
“હવે સુખતો સર્વે સાંસારે.”

અયાં કપાસ કોકડાં કાંસારે.”

માંઘાતાખ્યાન.

કાંદો કાઢવો, ફાયદો મેળવવો; ફળ પ્રાપ્ત કરવું; લાભ લેવો; સાર કાઢવો. (કંદ ઉપરથી)

“કનકમાલિકા—નારે ના, એના તે શા ભાર છે? મારી વાતમાંથી કાંદા કાઢી નય! હું મગનું નામ મરી કહું એવી નથી.”

સસભામાખ્યાન.

“કાંદો કાપીને કંદ ખોળે તે કહો કાંદો શો કાઢે રે.”

વિનયવાણી.

કાંશીજોડાં વગાડવાં, (ગોંસાઈ લોકો એ વગાડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) બીખ માગી આવું અથવા બીખ માગતા થવું.

કોકડા નાખવા, દાન ઠરાવવામાં હાથ ચતા ઊંધા નાખવા. (રમતમાં)

કોકડા મળી જવા, ગજાની ખારી આગળના માંસના લોચા ગરમીથી કે તરસથી એકઠા થઈ જવા.

કોકા મામા કરવા, ખુશામત કે વખાણ કરવાં; જૂઠી તારીફ કરવી. (સગપણનો દાવો કરવો તે ઉપરથી)

૨. કાલાવાલા કરવા; આજીજી કરવી.

કાખલીઓ ફૂટવી, (અનાર્થ લોકો ખુશ થાય છે, ચારે કાખલીઓ ફૂટે છે તે ઉપરથી) ખેલક હરખમાં આવી જવું.

“નરભેરામ પાછળ ઉભો કાખલીઓ ફૂટવા મંડી ગયો અને યુદ્ધિધનના કાનમાં કહે હાશ! ઠીક સ્વતંત્રતા લેવાય છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુલા ફૂટવા પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે.

કાખલીમાં દૂધ આવવું; હર્ષ થવો; આનંદમાં આવી જવું; હરખ ઉભરાઈ જવો.

કાગનું પીંજી થવું, (આ પ્રયોગ ઈસપતીતિની જોડી કાઢેલી વાત ઉપરથી નીકળ્યો જણાય છે.) કાગડાના પીંજાનું જન્મ થયું હતું તેમ થવું; વાત વધીને મોટી થવી; હલકી વાત ભારે થવી.

“કોઈકે રાણી કહે કારમું,

ખોટી એ છે વાત;

કાગનું પીંજી થયું હશે,

જુઠી કિંકરની જાત.”

માંઘાતાખ્યાન.

કાગનો વાધ કરવો, નજીવી વાતને મોટી કરી થાપવી; હોય તેના કરતાં અતિશય વધારીને કહેવું; યકવાટ—અડઅડાટ કરી રજનું ગજ કરવું.

“કનકમાલિકા—ઓહો! એમાં તે શું ખાઈ, આવડું બધું લઈ ખેડાં છો! તમને પણ કાગનો વાધ કરતાં આવડે કેમ? એના તે શા ભાર છે?”

સસભામાખ્યાન.

કાગડા ઉડવા (ધરપર), નસંતાન જવું; ઉ-
છેદિયું થવું; સલાનાશ જવું. અદ્દવા દેવામાં
અહુધા વપરાય છે; જેમકે, - ' તારે ઘેર કા-
ગડા ઉડે. '

૧. અંડેર થઈ જવું;

' એ ઘેર તો હાલ કાગડા ઉડે છે. '

" જે ઘેર નોખત વાજતી,

રૂડા છત્રીસ રાગ;

અંડેર થઈ તે ખાલી પડ્યાં,

કાળા ઉડે છે કાગ-ભૂદ્યો. "

કખીરભક્ત.

કાગડા ઉડી જજે, ગુજરાતના તમામ ભા-
ગમાં અને વિશેષે કરીને કાઠિયાવાડમાં એ-
વો રીવાજ જેવામાં આવે છે કે કોઈ
સ્ત્રીના પુત્ર, કે પતિ, અથવા સ્નેહીને પરદેશ
ગયે ધણા દિવસ થયા હોય અને પત્ર પણ
ન હોય તથા આવવાની તક થઈ ચૂકી
હોય તેવા અવસરપર પોતાના ડ્રજિયામાં કે
ઘર ઉપર કાગડો આવીને એટલો હોય તો
તેને કહે કે " અમારો ફલાણો આવતો
હોય તો કાગડા ઉડી જજે. " આ વખત
કાગડો ઉડી જાય તો પરદેશ ગયેલ મા-
ણસ તરત આવશે એમ ધારે છે અને ન
ઉડે તો વિલંબ છે એમ માને છે. આ
વહેમ વખતે કાકતાલીયન્યાયની પેઠે ફજો છે.

કાગડા કકળવા, સલાનાશ જવું; ન સંતાન
જવું અથવા છેકજ ખરાખી થશે એવા
શુકન થવા.

(કાગડા શકુનશાસ્ત્રવેતા છે એમ કહે-
વાય છે, તે ઉપરથી.)

" શેરીમાં રોયા શ્વાન;

કાગણુ કળકળવા લાગી;

જાઓ ધુવડ ગંભીર,

ભયભીત થઈ રૈયત ભાગી. "

અંગદવિષ્ટિ.

કાગદી જીવાન, (કાગદી-તકલદી) અહુ મ-

હેનત ન થાય એવો નાજુક જીવાન માણસ;
તકલદી આંધાવાળો.

કાગળની કોથળી જેવું, (શરીર) કાગળની
કોથળીની પેઠે શરીરને જરા નેસ લાગેથી
તુકસાન પહોંચે એવું; અશક્ત-નખણું; ધ-
ણુંજ નાજુક-કોમળ-તકલદી.

કાચનો કુખો, કાચના વાસણની પેઠે ન
સચવાય તો જોતજોતામાં નાશ પામે એવું-
તરત ફના-નાશ થાય એવું-અવિશ્વસનીય-
જરા ગદ્ગલત થતાં મોટું તુકસાન પહોંચે
એવું-જરાક જેર લાગેથી ભાગી જાય
એવું-(શરીર.)

" જવાનીના જેરમાં માતો,

હીડે છે રંગમાં રાતો;

કાચા તારી કાચનો કુખો,

હીડે સારે દેશનો સુખો. "

કવિ દયારામ.

" પરપોટો જેમ પાણીનો,

કાચ કળશવત કાચ;

વાર ન લાગે વણસતાં,

જે જાણું તે જાય. "

કાચકૌસ્તુભ.

કાચખાની આંખ, કાચખાની પેઠે કંઈપણ
નજર અહાર જાય નહિ એવી ચંચળ આંખ;
ઈર્ષ્યાથી જોનાર આંખ. (લાક્ષણિક.)

કાચલાં ફૂટવાં, નાળિયેરનાં કાચલાં ફૂટવા
જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; નકામી મહેનત
કરવી; ફાગટ થત કરવો; મહેનતનો અદસો
ન મળે એવી માથાફૂટ કરવી.

કાચા કાનજું, ભોળું; છેતરાઈ જાય એવું;
સમજ અક્કલ-વિનાજું.

કાચા સુતરે-તાંતણું અંધાવું, (પહેલાં બ્યારે
કોઈ રાત્રિ વિજય પામતો સારે, પરાજિતરા-
જને કાચા સુતરે અંધાઈ શરણે આવવાની
ફરજ પડતી હતી તે ઉપરથી). આધીન
ખતવું; કોઈની ઈચ્છા પ્રમાણે વર્તવું; વશ
થઈ જવું; નરમ પડવું; તામે થઈ જવું.

(પાકે દોરડે અંધાવાતું તે જોર જુલમથી અને કાચે સુતરે અંધાવાતું તે મોહપાશ, ચમત્કાર કે પ્રીતિથી.)

“ મેં તો તમને અરખું અંગ,
રીઝ્યો જોઈ તમારો રંગ;
તમે મને વેચો તો વેચાઈ,
કાચે તાંતણે આંધ્યો નજી. ”

દાણવીલા.

કાચી યુદ્ધી, માયા, છેતરાઈ નય એવું; નર-
ત ભોળવાય એવું; ભોળું; મૂર્ખ; ગાફિલ;
સમજ વિનાતું; પાકું નહિ એવું; ઓલિયું.
એથી ઉદ્ભવે પહોંચેલી યુદ્ધી. ‘તમે એને
કાચી યુદ્ધી નહો છો કે? એતો સો લ-
ઈને સાડ ન આપે એમાંનો છે.’

કાચું કઠાવવું, મોપાળું નીકળે એમ કરવું;
ભડ વેરવી.

કાચું ખાવું, (લાક્ષણિક) પેટમાં હાખવું;
ભીડ ભોગવવી. ‘એના વગર તે શું-કાચું
ખાય છે?’ એટલે તેના વગર શું તેને
નથી ચાલતું ?

કાચું સોતું, ઘણીજ દુનઢુપ જમીનને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

“આખા હિંદુસ્તાનમાં ગુજરાત જોવો દુ-
ળવાન તથા દ્રવ્યવાન પ્રાંત કોઈ નથી. તેમાં
હિંદુસ્તાનતું કાચું સોતું પાકે છે.”

કરણુધેલો.

કાચે ઘડે પાણી ભરવું, કાચા ઘડામાં પાણી
ભરવા જોવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; મહેનત
વર્થ નય એવું કામ કરવું-આદરવું; મહ-
ત્વ-મેળ વિનાની વાત કરવી કે જે માન-
વામાંજ ન આવે.

કાચે તાંતણે તણાય એવું, ગમે તે દિશાએ
દોરવું દોરવાય એવું; આપસુદ્ધિ ન વાપ-
રતાં સામાની યુદ્ધિ પ્રમાણે વર્તે એવું; એક-
માર્ગી; ભોળું.

કાચી છૂટી જવી, (ડર-ગભરાટ વિગેરેથી)

હિંમત હારી જવી; ડરી જવું; હોશ ઉડી
જવા.

કાચી ઝાલીને દોડવું, ખલાવકું બનવું; લે-
મેલ થવી; કાંઈ કામ બગડી જવાની ઘાઈ-
તાકી થવી.

કાચીનો છૂટો, લકંગો; વ્યભિચારી; ખેશ-
રમો; છીનાળવો.

૨. હિંમત હારી ગયેલો; કાયર. (પુસ્પ)

કાજળની કોટડી, (કાજળવાળી કોટડીમાં
પેસવાથી કાજળ ઘાગે છે તે ઉપરથી)
કોઈક વખત કલંક એસે એવું-અહુજ સં-
ભાળથી રહેના જવું સ્થાન; કુસંગીનો સંગ.

કવિ બિહારીલાલે કહ્યું છે કે-

કાજલ કી કોટડીમેં, કેસોહિ જતન કરે,
કાજલ કી એક રેખ લાગે હિ લાગે;
દેખો એક વાગનમેં, ફુલનકી વાસનમેં,
કામની કે સંગ, કામ જાગે હિ જાગે;
કહેતે વિહારીલાલ, વૈસો હમારો રુયાલ,
કુસંગકો સંગ, ફંદ લાગે હિ લાગે.

કાજની કૂતરી જોવું, કોઈ ગામમાં એક
કાજ હતો તેવું તે ગામમાં ઘણું માન હતું;
તેણે એક કૂતરી પાળી હતી તે મરી ગઈ
સારે તેને દાટવાને હજારો માણસની ઠં
ભરાઈ હતી; પણ જ્યારે કાજ પોતે મરી
ગયો સારે કોઈ ચકલું પણ તેને દાટવાને
માટે આવ્યું નહિ. તે ઉપરથી બે આંખોની
શરમના અર્થમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

કાટ કાઢવો, હરકત-નડતર દૂર કરવું; કંટક
ટાળવું.

૨. (અર્થ ૧ ઉપરથી) મારી નાંખવું.
કાસળ કાઢવું; કાટલું કરવું.

“ જ્યસિંહનો કાટ કાઢ્યા વગર કે
તેનો હક રદ કરાવ્યા વગર પોતાના પુત્રને
રાજપદ્મિ મળી શકે નહિ એમ કૌભાંડ-
મતિ સારી પેટે બાણુતી હતી. ”

ગર્ધવસેન.

“ આપણા નરપતિએ કાંઈ
શ્રમ કરવો શા માટે;
માંધાતાને મારો આપણુ,
પછે કાઢો સેનાનો કાટ.”

માંધાતાખ્યાન.

૩. પતાવવું; માંડી વાળવું; સમાધાન
કરવું; નિકાલ કરવો; ચુકાદો કરવો;
ખરાખર કરી મૂકવું. ‘એ હિસાબનો
કાટ કાઢોને ભાઈ!’

કાટલાં કુટવાં, કાટલાં કુટવા જેવો અર્થ પ્રયાસ
કરવો.

કાટલાં કુવામાં નાંખવાં, પાછળની-ગર્ભ
ગુજરી વાત વિચારે મેલવી; મનમાંથી ખટ-
ખટ દૂર કરવી.

કાટલાં સાંખવાં, જોખ મેળવી જોવાં.

૨. વ્યાખ્યાન કરવો.

કાટલું કરવું, (કાટલું ટીપી ટીપીને ખરા-
ખર તોલમાં આણેલું હોય છે તે ઉપરથી)
ઘડી ઘડીને પાંશરું કરવું; ટીપી નાંખવું;
તુકસાન કરવું; ગેરકાયદો કરવો; આણું
કરવું; કાપવું (ગુપ્ત રીતે.) કાટલું કરી
નાંખવું એટલે મારી નાંખવું. (જીવથી)

“ બુદ્ધિવનભાઈ, મારે તો હવે એ
ખેતું કાટલું કરવું; મારી આંખમાં ખૂન
ભરાયું છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કાઠી જવું, મડદાને કાઠીમાં ઘાલી આળવા
લઈ જવું. કાઠી નાંખવું એટલે રદ કરવું
અથવા રદ કરી ફેંકી દેવું.

૨. (પૈસા) અર્થ ખર્ચ કરવો.

૩. નાપસંદ કરવું. ‘પરીક્ષકે ગણિતના
વિષયમાં કાઠી નાખ્યો.’

કાઠી મુકવું એટલે હાંકી કાઢવું.

૨. રજા આપવી.

૩. શરીરપરથી ઉતારવું. (લૂગાં)

૪. અસહ જગોએથી કાઠી તરત જડે

અને ઉપયોગમાં આવે એવી રીતે
અને એવી જગોએ ખરાખર મૂકવું.

કાટર મૂકવી, કોઈ વસ્તુ ઉપર કાટર મૂક-
વાથી તે વસ્તુની જેવી ખરાખી થાય છે
તેવી ખરાખી કે ખીગાડ કરવો; ધુળધાણી
કરી નાંખવું; તુકસાન કરવું; જનન કરવું;
હાની કરવી; રદ કરવું.

૨. દગો કરવો; વિશ્વાસઘાત કરવો.

કાટરિયું ખાવું, કોઈની નજરે જોવું.

કાઠવ ફેંકવો, અપયશ મજો-કલંક લાગે એવું
કોઈની પ્રત્યે અયોગ્ય આચરણ કરવું.

કાન આમળવા-ચીમેટવા, કપકો દેવો; શિ-
ક્ષા કરવી-કોક દેવો; સુધારવું; કોઈએ વાંક
કાંધો હોય તો તે વિષે તેને કડવા ઓત્ર
સંભળાવવા-ધમકી દેવી.

કાન આવવા, સાંભળવાની શક્તિ આવવી.

કાન આવવું, કાને આવવું; એકાએક સાંભ-
વામાં આવવું.

કાન ઉઘડવા, વાત મનમાં આવવી; ચેતવું;
જનગતિ-અકલ આવવી; સમજ જવું; જા-
ણવું.

“ સુષ્ટિ લક્ષિતા ઉઘડ્યા કાન,

યુક્તિ સૂઝી છે;

પેઠી ધરમાં કરતી ઝણકાર,

વાત રૂઠી રૂઠી છે.”

(કવિ દ્વારકાંદાસ.)

કાન ઉઘાડવા, ચેતવવું, જાણીતું કરવું; સ-
મજવવું.

કાન ઊલા કરવા, સાવધ થવું; જનગત થવું.

૨. જોંધ ઉરાડવી; સાવધ કરવું.

(ઘોડો, કુરો, વગેરે જોંધ ઉરાડતાં કાન
જોંધા કરે છે તે ઉપરથી)

કાન કરડવા, ગુપ્તગુપ્ત કાનમાં-કાને કાન
મેળવી વાત કરવી; મસજત કરવી; છુપી
વાત કરવી. (કોઈ ત્રીજે ન જાણે એમ.)

“ જુઓ કાન ઘણા કરડાય,

પરસ્પર પાસે;

જુઓ હાથ ધણા ચંપાય,
પરસ્પર હાંસે.”

નર્મકવિતા.

કાન કાપવા, વધારે સરસ-ચઢિયાતું થવું.
(મમત-સરસાઇમાં)

૨. ડંગવું; નુકસાન કરી ઊતરી જવું;
આહું અવળું ગટરપટર સમજવી
કોઈનું કંઈ હરી લેવું.

કાન ખોતરવા, ખુશામત કરવી; મતલબને
સારૂ હદથી નદે તારીફ કરી સાંભળાવવી.

કાન ખોલવા, ચેતવવું; સમજાવવું.

કાન ધણા હોવા, અહુ ભોળા હોવું; જૂદા
જૂદા માણસોના સમજાવવાથી જૂદા જૂદા
વિચારનું થવું; આપખુદિ ન વાપરતાં
ધણાં માણસોના ભંભેરવાથી ભંભેરાવું.

“સાન નહિ ને કાન ધણા તો,
માન ઘટે સૌ સટમાં;
ધ્યાન નહિ ને ભાન ધણાં તો;
જાન પડે ખટપટમાં.”

નર્મગદ્ય.

કાન ઘરેણે મુકવા, અહેરાં નહિ પણ જાણી
જોઈને અહેરાં થવું; બેદરકારીથી અથવા
ગદ્ગલતથી ન સાંભળવું.

“અલિ વિજળી, ઓ વિજળી, અલિ
કાન ઘરેણે મુક્યા છે કે શું?”

ભામિનીભૂપણ્ય.

કાન ઝલાવવા, ભૂલ દેખાડવી-કબૂલ કરાવવી;
કસુર પોતાના તરફથી થઈ છે એમ કહે-
વડાવવું.

૨. પસ્તાવો કરાવવો; એકાહું નહાઈ
કામ કર્યાથી પછવાડેથી જીવને બ-
ળાપો કરાવવો.

‘એ તો ભલભલાના કાન ઝલાવે
એવો છે.’

કાન ડંડા થવા, (અહુ સાંભળીને) કાન
અહેરા ડુંક થઈ જવા.

૨. એકની એક વાત વારંવાર સાંભળ-
વાથી તેની કાંઈ અસર ન થવી.

કાન દેવા, ધ્યાન દેઈ સાંભળવું.

કાન નીચે કાઢી નાખવું, ન લેખવવું; જે સાં-
ભળ્યું હોય તે તરફ બેદરકાર રહેવું; ઉ-
ડાવવું; ધ્યાનમાં ન લેવું; ન ગણુકારવું.
માને છે કે નહિ હે મૂઠ;
કાન તજે કાઢેછે ગતિ ગૂઠ;

માંઘાતાખ્યાન.

કાન પકડાવવા, કાન ઝલાવવા જુઓ.

કાનપટ્ટી પકડાવવી, કાન પકડાવવા; ભૂલ
દેખાડી કબૂલ કરાવવી.

“આ કામમાં વિદ્યાગૌરી કુશળ થઈ હતી
એટલુંજ નહિ પણ તે રોજબેજ, ખાતા-
વહી, અને વ્યાજ ગણવાની આખતમાં પુ-
રૂપને પણ કાનપટ્ટીઓ પકડાવે એવી પા-
વરથી થઈ હતી.”

જે અહેનો.

કાનપર હાથ મૂકવો, નાકબૂલ કરવું. ૨. કા-
નું કહેણ ન સાંભળવું અથવા તે સાંભ-
ળવા તરફ બેદરકાર રહેવું.

કાન ડુંકવા, (ગુરૂ મંત્ર આપતી વખતે કાન
ડુંકે છે તે ઉપરથી) મંત્ર આપવો; ઉપદેશ
કરવો; સમજાવવું.

“કોઈ સદ્ગુરૂ તમને મળ્યો.

તેણે કાન શું ડુંકયો;

વેરાગી ત્યાગી થયા,

સંસાર શું મુકયો.”

સુદામાચરિત્ર.

૨. ભોળાવવું; ભંભેરવું; ભમાવવું; ભ-
માવી પોતાના તરફનું કરવું.

“જેને માલમ મજે નહિ મોક્ષની રે,
ડુંકે ચલમને કાન ડુંકનાર,

એ તો જમના ધરાક સતો જાણજે રે.”

૩. ચેતવવું. બોધચિંતામણિ.

કાન ડુટી જવા, અહેરા અથવા અહેરા જેવું
થવું. (ધણા ઘોંઘાટથી)

કાન ફેડી નાખવા, બહેરું અથવા બહેરા
જેવું કરવું. (ઘણા ઘોંઘાટથી) કાનના
ઢાલ ફેડી નાખવા પણ બોલાયછે.

કાન બહેર મારી ગયા છે, (રોગથી કે, તે-
પના ભડકા વગેરેથી)

કાન ભરવા-ભંભેરવા, વાતો સંભળાવી
પોતાના તરફનું કરવું; કંઈનું કંઈ કહીને
જૂઠું સમજાવવું; આડુંતેડું ગટરપટર કહી-
ને છેતરવું; ઠગવું.

“ હરિનંદ ઉપર મારો દાખ જખરો હતો.
તે એવી યુક્તિથી એના કાન એની વહુ-
ની નિંદાથી ભરે કે તેના મનમાં વેર ઉ-
ત્પન્ન થાય.”

સાસુવહુની લડાઈ.

“ તારા જેવી કાન ભંભેરનારીઓએ કાંઈક
કર્ણું હશે તે ક્યાં સુધી નભવાનું છે ?”

તપત્યાખ્યાન.

કાન માંડવા, કાન દેવા જીઓ.

કાન વીંધી નાખવા, કાનમાં જખરી અસર
કરવી.

“ આ શું સંભળાય છે ? આ દુઃખજનક-
વિલાપ જે મારા કાનને વીંધી નાખે છે તે
ક્યાંથી આવે છે ?”

અરેગિયનનાઈટ્સ.

કાન સુના થવા, કાન બહેરા થવા; કાન બ-
હેર મારી જવા; કંઈજ સંભળાતું ન હોય
તેવી હાલત થવી.

“ શ્રવણ સુના થયા શામળા શ્રીહરિ, લ-
ક્ષ્મિના નાથ શું નિદ્રા આવી.”

હારમાળા.

કાનના કીડા ખરવા, રોમાંચ ખડાં થવા; કમ-
કમાટી ઉત્પન્ન થવી. (ઘણાજ અસભ્ય શ-
બ્દોથી)

“ રોજ આઈઓ ને ભાઈઓ ગાળમગાળા
આવે, ને કાનમાંથી કીડા ખરે એવાં ભજ-
નિયાં તેઓ એક ખીજને સંભળાવે.”

ગર્ધવસેન.

“ ઈજરદારો પાટીદારોની મા દીકરી-
ઓને ચોરે બોલાવે, કાનમાંથી કીડા ખરે
એવી ગાળો ભંડે; અને લોકોના દેખતાં
તેમની આખર પણ લેવરાવે.”

ગુ. જીતી વાર્તા.

કાનની ખૂટ પકડવી, શિક્ષા-બોધ લેવો. ‘એવા-
તની તો મેં કાનની ખૂટ પકડી છે.’

૨. ભૂલ કબૂલ કરવી કે પ્રથમ ન માન-
તાં છેવટ હારી થાકવું.

“ સવારમાં ઊઠ્યો ભારે તે કાંઈક ઠાઠો પડ્યો
અને કાનની ખૂટ પકડીને પાછો તે દુકા-
નમાં આવી જોડા શીવવા લાગ્યો.”

જાતમહેનત.

કાનનું કાચું, ભોળું; છેતરાઈ જાય એવું; સમ-
જાણું ઝટ સમજી જાય એવું; પોતાની યુ-
દ્ધિ ન વાપરતાં ખીજના કહ્યા પ્રમાણે વર્તે
એવું; ભંભેરીએ તો ભંભેરાય એવું; કોઈ-
ના પર ભરોંસો રાખે એવું; કોઈનું સમ-
જાણવું ખરું છે એમ માનનાર; સાંભળતાં જ
તરત ભોળવાઈ જાય તેવું; સમજ-વકુદ્-
વિનાનું.

“ ભોજોભીમ કાનનો કાચો, માથાનો ફરે-
લ, અને રણુનો શરો હતો.”

નર્મગદ્ય.

“ જ્યારે સઘળા નાણુશ રહે ને રાજા કા-
નનો કાચો ભારે ગમે તેટલી ઊંચી પદ્ધિ-
નો શો ભરોંસો ?”

કરણુધેસો.

“ એટલામાં નાનો પુત્ર પરમાનંદ ઘેર આ-
વ્યો; તે સ્વભાવે કાચાકાનનો, ટીખળી અને
તિતાકીઓ હતો.”

સદ્ગુણીવહુ.

૨. થોડું બહેરું; અડધુંપડધું સાંભળે તેવું.

કાનનું હલકું પણ અર્થ ૧ માં
વપરાય છે.

કાનમાં આંગળીઓ ધાલવી, ન સાંભળ-
તું અથવા સાંભળવા તરફ બેદરકાર કહેવું;
(સાંભળવા જેવું ન હોવાથી) કોઈનું કહેવું
કાનપર ન લેવું.

“ એક દહાડા તમારા ઓકરાનું તોફાન નજરેનજર જોઈને મેં તથા એમણે કાનમાં આંગળીઓ ધાવી. ”

એ બેહેનો.

કાનમાં ઉકળતું તેલ રેડવું, કમકમાટી ઉપજવવી; કંપાવવું; ઘુમવવું. (કંઈ કંઈ ભોલ કે મહેણાં કહી સાંભળાવીને)

“ ક્ષત્રી અગ્યો હોત તો આ કાનમાં ઉકળતું તેલ રેડવા જવાં વેણુ સાંભળી જાણી વાગતાં ગુણમાંથી ગર્જના કરતો કે- શરી મેદાનમાં આવે તેમ તું આવ્યો હોત.”

પ્રતાપનાટક.

કાનમાં કહેવું, ગુપ્તગુપ્ત કહેવું; કાંઈ ખીન્ને ન સાંભળે તેમ ગુપ્તગુપ્તી કહેવું.

“ આ પ્રમાણે તને આવીને તારા કાનમાં તેઓ કહેશે, પણ એવા તકલદી અને હુ- ગુણી વિચાર ઉપર તું લક્ષ આપતો ના.”

૨. તત્કાળ અસર કરવી; તરત ગુણુ આપવો-ખતાવવો. (રામચાણુઓપધે.)

‘ આ દવા તું બે દહાડા ખાઈ જોઈશ તો તને કાનમાં કહેશે. ’

કાનમાં કીડા ખદખદવા, રોમાંચ ખડાં થવાં; કમકમાટી ઉપજવવી; ઘુમવવો વધુવવો; કંપવું. (ખિલત્સ કે અપવિત્ર શબ્દો સાંભળવાથી.)

“ પુનર્વિવાહ શબ્દ સાંભળીને જ્યોના કાનમાં કીડા ખદખદતાતેઓ જ આજ કહે છે કે ખાળારાંડો માંડેલી થાય તો સાર.”

નર્મગદ્ય.

કાનમાં ફૂંચા મારવા, ન સાંભળવું.

કાનમાં પૂમડાં ઘાલવાં, ન સાંભળવું અથવા સાંભળવા તરફ બેદરકાર રહેવું.

કાનમાં પેશીને, કાનેકાન મેળવીને; ગુપ્ત- ગુપ્ત; કાંઈ ખીન્ને ન જાણે એમ.

‘ કાનમાં પેશીને શી વાત કરે છે? ’

કાનમાં કુંક મારવી, (ગુરૂ મંત્ર આપતી વખતે કાનમાં કુંક મારે છે તે ઉપરથી-

લાક્ષણિક અર્થે) છુપી મસલત કરવી; સમજવી પોતાના મતનું કરવું; ભમાવવું.

૨. બોધ આપવો; ઉપદેશ કરવો; શી- ખામણુ દેવી.

૩. ચેતવણી આપવી.

કાનમાં ભરાવું, જુઓ કાનમાં પેસવું.

કાનમાં મંત્ર મૂકવો, (લાક્ષણિક) ઉપદેશ કરવો; બોધ આપવો; ચેતવવું.

૧. સમજવી પોતાના તરફનું કરવું; ભોળવવું; કહેવું ખરૂં માને તેમ કરવું.

“ શામળિયા છો સ્વતંત્ર,
કંઈ લાગ્યો ખીન્ને તંત્ર;
કે કાંઈએ મૂક્યો કાનમાં મંત્ર,
કે ખાંધ્યો શોકલડીએ જંત્ર.”

કવિ દારકાંદાસ.

કાનમાં વિષ રેડવું, કાંઈને વિષે ખોટું બોલી સામાના મનમાં માડી અસર કરવી; કાન ભંભેરવા; જૂઠું જૂઠું સમજવવું; ભોળવી નાખવું.

“ ખાકનનાં ઉમદાં કામો તેનાથી જઈ શ- કાતાં નહિ; તે રાજનતા કાનમાં તેને વિષે વિષ રેડી આપડાનું અનિષ્ટ જોવાને તે સત્ર તપર રહેતો હતો.”

અરેભિયનનાઈટ્સ.

કાને ડાટા દેવા, (ડાટા દીધા હોય તેમ) ન સાંભળવું; સાંભળવા તરફ બેદરકાર રહેવું; ન સાંભળાય તેમ કરવું.

કાને નાંખવું, સાંભળાવવું; ખર અપવી- અપાવવી; કહીને જાણીતું કરવું; કહેવું; કહી છૂટવું; જાહેર કરવું; જણાવવું.

“ એ ઉપરથી તેઓએ ડરાવ કાંધે કે એ સઘળી વાત કરણને જોઈને કહેવી ને તેને કાને નાખી કામ કરવું.”

કાને હાથ દેવા, ન સાંભળવું અથવા સાં- ભળવાની દરકાર ન રાખવી.

૨. હું કાંઈ જાણુતો નથી એમ દર્શાવવું.
(કાનપર હાથ દાખને.)

કાનેથી કાઢી નાખવું; સાંભળ્યું ન સાંભ-
ભળ્યું કરવું; સાંભળેલું ઉડાવી દેવું અથવા
તે તરફ લક્ષ ન આપવું; અનળ્યા થવું.

કાનોકાન, શ્વે-પીળ માણસની મારફત
વગર; પંડે; જાતે; પોતે.

૨. એક કાનેથી પીળે કાને-ત્રીજે કાને

(એમ વાત ફેલાવવાના સંબંધમાં.)

કાનછેરિયાં ખરવાં, શ્વે શ્વાં ઊભાં થવાં;
રોમાંચ ખડાં થવાં. (ભૂડા શખ્દો સહન ન
યઈ શકવાથી) કાનછેરિયાં અમળાવાં
પણ ખોલાય છે.

કામ કરી આપવું, ક્ષયદો કરી આપવો.

કામ કાઢી લેવું, પોતાનો સ્વાર્થ સાધી લેવો
(તજવીજ-યુક્તિથી.) “ અંધેર રાજ્યની
ભર અગ્નલતમાં પક્ષકારો પોતાનાં કામ
કાઢી લેવાની ખાતર ન્યાયાધીશની ગાદી
ઉપર પૈસાની થેલીઓ પાથરે છે.”

ગર્ધવસેન.

“ વેપારીઓમાં સંપત હોય તો પરદેશના
લોકો એક પીળને આડું અવળું સમજવીને
પોતાનાં કામ કાઢી લે, માટે માત્ર સ્વાર્થ
ઉપર જ આધાર રાખીને પરદેશીઓને હાથ
નાણું જવા દેવું નહિ.”

નર્મગદ્ય.

કામ થવું, પાર થવું; ડેકાણે થવું; મરણ
પામવું. “ ગંભીરસંગળ આપણ કામ
થયા.”

કામમાં કામ કાઢી લેવું, એક કામ કરતાં
પીળું કામ કરી લેવું; એ કામ સાથે-માં-
યમળતાં કરી લેવાં; ‘ એક પંથ દો કાજ ’
એવી રીત રાખવી.

કાયા દેખાડવી, શરીરના યુક્ત ભાગ દેખા-
ડવા. (દરદીએ વૈદને, સ્ત્રીએ પુરુષને, કે
વિધવાએ પીળની સાથે લગ્ન થયા પછી
તેણે-વગેરેએ)

કાલ ઉઠીને, થોડા વખતમાં; આગળ જતાં;
ભવિષ્યમાં;

કાલાં કપાઈ જવાં, કાલાંમાંથી બહાર દે-
ખાતો કપાસ કોઈ કાપી જાય અને જીવું
નુકસાન થાય તેવું નુકસાન થવું; મોટો
ખીગાડ થવો; અનર્થ થવો.

૨. કાલાં કપાવાથી જેવી અસર થાય
તેવી અસર થવી; હોશ ઉડી જવા;
હિંમત હારી જવી. (લાક્ષણિક.)

કાશ કાઢવી, કંટક ટાળવું; નડતર દૂર કરવું;
પીડા ટાળવી.

કાશળ-કાસલ કાઢવું, (સં. કદમલ-મેલ-
પાપ ઉપરથી) પીડા ટાળવી; અડચણ-હરકત
કરનારું એવું જે કાંઈ તે દૂર કરવું (મારીને અ-
થવા ખીજ કોઈ યુક્તિથી.) નારી અને
નાન્યતર ખંને જાતિમાં વપરાય છે.

“ કનકાવતીને ઘેર દાનાજી પડ્યો હતો.
તેને આ સમાચાર મળતાં ક્રોધાયમાન થઈ
ખોશ્યો, એ ચોર કાઢ્યો, પણ ઠીક છે.
હવે હું એમની કાસલ કાઢીશ; હું એમને
જીવતા જવા નહિ દઉં.”

વનરાજ ચાવડો.

“ જેઓ લાંચ લાલચથી ડગે નહિ અને
સામા યઈ આડા આવે એમ જાણવામાં
આવે કે આઈ તથા તેના સાગરિતા તેમનું
હરેક રીતે કાસલ કાઢે.”

ગર્ધવસેન.

કાશીએ સંઘ જવો, ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ
થવી; ફતેહમંદીથી પાર ઉતરવું.

કાશીનું કરવત, કરવત મુકાવવું જુઓ.
કાષ્ટ લક્ષણ કરવાં, અગ્નિકાષ્ટ લક્ષણ
કરવાં જુઓ.

કાળ ખૂટવો, આવી ખનવું; પાર વાગી જવા;
આફત આવી પડવી.

કાળચક્ર ફરવું; (માથે) દશાંતર-સ્થિત્ય-
તર થવું.

૨. મોત ભમવું; આવી ખનવું; આખર
આવવી; આફત આવી પડવી.

કાળના કોદરા કાઢવા, (અગણોતરા કે કોઈ

કાળના જૂતા તે ઉપરથી) બહુ જૂની લાંબા વખત ઉપરની વાતો ઉચ્ચાવવી; જૂની પુરાણી આવતો કહી ખતાવવી (નિંદાના રૂપમાં.)

કાળના કોદરા ખાઈને આવ્યો છે, બહુ જુનો અને બહુ અનુભવી બન્યો છે; બહુ જીવોને બહુ પાકો થયો છે.

કાળમાંથી આવવું, (લાક્ષણિક) ખાવાની અતિશય લલુતા વાળા-ભૂખાળવા માણસને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે 'એ તો કાળમાંથી આવ્યો છે.

કાળજી વિનાનો, એ દરકાર; સાહસિક; છાતી વાળો.

કાળજીની કોર, કાળજીની કોર જોડકું વહાલું; ઘણુંજ વહાલું; પ્રાણ સરખું જરૂરું ને વહાલું.

“ મારો કીકો તો કાળજીની કોર છે, એને હું પરદેશ શી રીતે મોકલું ? ”

સુબોધપ્રકાશ.

હૈયાનો હાર, આંખની કીકી, મોંતું પાન, મૂછનો વાળ, વગેરે એજ મતલબના પ્રયોગો છે.

કાળજીનું ખસેલું, અદકપાંસળી; ઘેલું; ઉડેલ તબિયતનું; અસ્થિર મગજનું; વાયેલ; વાઢંડી; દાધારંગું; અદલ.

કાળજીનું નરું, સાવધાન; સાવધ; ખગડદાર; હોશિયારીથી વર્તનાર; ચોપાસ નજર રાખી શકે એવું; ચોક્કસ કાળજીનું; ગાફિલ ન હોય એવું.

૨. વિસરી ન જાય એવું.

કાળજીનો ડંખ, કારી ધા; કાળજીમાં થએલી જખરી અસર.

૨. હાડવૈર; કીત્તો; કઠ્ઠી દુસ્મનાઈ.

“ તને પ્રેમથી આલિંગન આપવા સારૂ ગમત કરી એવું ખતાવશે, પરંતુ એના કાળજીનો ડંખ તાજે ને તાજે રહેશે. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

કાળજીમાં કટારી છે, પેટમાં કાતી છે-કીનો છે-વેર છે. બહાર દેખીતો નહિ પણ અંદરખાતેથી વેર લેવાનો-તુક્કાન કરવાનો જોરસો છે.

“ શણગારી તરવાર ઉપર સારી, અંતર રહે કટારીરે; તેમ સુંદર સ્ત્રી મોહન વયની, કાળજી માંહિ કટારીરે. ”

કવિ દયારામ.

કાળજીમાં કોતરી રાખવું, યાદ રાખવું, વિસ્મરણ ન થાય એમ ખુબ ધ્યાનમાં રાખવું; ન ભૂલી જવાય એમ કરવું; કાળજીમાંથી ન ખસે એવું સુદલ કરવું;

“ એક વાત તમોને કહી રાખું છું તે વાત તમારે કાળજી કોતરી રાખવી જોઈએ. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

કાળજીમાં લખી રાખવું, યાદ રાખવું; ન વિસરાય એમ કરવું; મનમાં ઠસાવવું; જરૂર પડે કે તરત સાંભરી આવે એમ કરવું.

કાળજીમાં લોઢાની મેખ છે, અતિશય કાળજી-દીલગીરી છે; હમશે ખુબ્યાં કરે એવી ગુમ અથવા મહત્વની ચિંતા છે.

કાળજીનું કપાઈ જવું, કાળજીનું કપાઈ-ચીરાતું હોય તેવું દુઃખ થવું; પ્રાણ જવા જેવું થવું.

“ તમારી આ દુઃખદાયક સ્થિતિથી મને અતિશય ચિંતા થાય છે ને એ વૃત્તાંતથી મારું કાળજીનું કપાઈ જાય છે. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

કાળજીના કડકા કરવા પણ બોલાય છે.

“ વિવાહ દિન વરઘોડો દેખું, ચિંતાના લાગે ચટકા; લોકોને હર્ષભર્યા દેખું, કાળજી થાયે કટકા. ”

વેનચરિત્ર.

કાળજીનું કાચું છે, ઝટ અસર થાય તેવું છે; ખીકણું છે; ધિરજ-હિંમત મૂકી દે તેવું છે; પોચું છે; છાતી કુમળી છે.

કાળજી કુતરે કરડયું છે, શુદ્ધિ-ભાન રહેતું નથી; ખબડદારી નથી-રહેતી નથી.

યાદ રહેતું નથી; વારંવાર ભૂલી જવાય છે. “પણ તમને સાંભરે શું કરવા ને! તમારું કાળજી તો કુતરે કરડેલું છે.”

વિધાવિલાસ.

કાળજી કોતરવું; સંતાપવું; કનડવું; રિઆવ્યાં કરવું.

કાળજી ખંડાઈ જવું, કાળજી ખંડાતું હોય તેવું દુઃખ થવું-કાળજીમાં વેદના થવી; ધણું હેરાન થવું; પ્રાણુ જવા જેવું થવું (અદે-ખાઈથી, ચિંતાથી કે કાળજીમાં વેદના થવાથી.)

“વૃદ્ધ પુરુષોની નવીઓ રૂપાળીના સુખની અદેખાઈ કરવા લાગી; પોતાને દુઃખ અને તેને સુખ થશે, તેથી કટલીક સ્ત્રીઓનાં કાળજીમાં ખંડાઈ જવા લાગ્યાં.”

ગું જીની વાંતી.

કાળજી ખસવું, કાળજી ઠેકાણે ન હોવું; મન ભ્રમિત થવું; ઘેલું-ઉડેલ તબિયતનું-દાધારંગું-અદૃઢ થવું.

કાળજી ખાઈ જવું, કાયર કરવું; સંતાપવું; દુઃખ હેવું.

કાળજી છોલવું, સંતાપવું; કાયર કરવું.

કાળજી ટાકું હોવું; નિરાંત હોવી; સંતોષ હોવો; વૃત્તિ હોવી.

કાળજી ઠરવું-કંડું થવું, સંતોષ થવો; ઈચ્છા પૂરી પડવાથી ધરાવું; વૃત્તિ થવું; નિરાંત વળવી; સુખી થવું. “તારા જેવો ડાહ્યા પુત્ર ઈશ્વરે મને આપ્યો છે તેથી હું તેનો ઓશિંગણુ થયો છું હવે મારું કાળજી ઠરું મને નિરાંતે મોત આવશે, ને મારું કલ્યાણુ થશે.”

વનરાજઆવડો.

કાળજી ઠેકાણે હોવું, શુદ્ધિ-ભાન હોવું; જાગૃતિ-ખબડદારી-હોશિયારી હોવી; ચારે

પાસ નજર રાખવાની શક્તિ હોવી; વિવેકમાં-મર્યાદામાં હોવું.

“ઈશ્વર સિવાય ખીજી કોઈ મહાન અને શક્તિમાન નથી, અગર જે મારું કાળજી તો ઠેકાણે છે પણ મને સઘળા દીવાનો ગણી કાઢશે.”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

કાળજી તપી આવવું, ગુસ્સે થવું; કોધથી તપ્ત થવું; રોશી ભરાવું; અતિ ઉચ્ચ લાગણી થવાથી કાળજીમાંથી લોહીનો ઉછળો આવવો; ગરમ થઈ જવું.

કાળજી ધડકવું, હિંમત હારવી; ભયભીત થવું; પોતિયાં વછૂટી જવાં; ગભરામણુ થવી.

કાળજી પકડી રાખવું, હિંમત ન છોડવી; ધીરજ ન છોડવી; કાળજી વશ રાખવું; કાળજી ધડકવા ન દેવું; ગભરામણુ ન થાય એમ કરવું.

કાળજી પાકું (છે), ન છેતરાય એવું; ગાંજ્યું ન જાય એવું; અતુભવી; વાકિફગાર; ખંધાઈ સમજી જાય એવું.

૨. વિસરી ન જાય એવું; સ્મરણુમાં રાખનારું.

૭. ઝટ અસર ન થાય એવું.

કાળજી ફટકી જવું, ડાગળી ખસવી; ઘેલા થવું; ચળી જવું; શુદ્ધિ ભ્રષ્ટ થવી; ખલાવડું થઈ રહેવું.

“ન્યારથી મેં તને દીઠો છે સારથી મારું કાળજી ફટકી ગયું છે; મેં ઘણી સ્ત્રીઓ નોઈ છે, પણ તારા જેવી રૂપસુંદરી તો હું તને જ નોઈ છું.”

મનોરમા.

કાળજી કાટી જવું, ભય ચિંતા વગેરેથી છેક ચોંકા ઉઠી અકળાવું.

૨. આશ્ચર્યકારક દેખાવ નોઈ હાકી જવું; ખેહદ વિસ્મિત થવું; મર્યાદા બહાર જવું; અવિવેકી થવું.

“ જીવાનીઆનાં કાળજાં દ્રાટી જ્ય તેવી તતડભતડ ચોળી અને તેનાપર કા. મીની આંખોનાં તેજ હરી લે એવા હીરાનો હાર જીવાન પટ્ટા જેવી સ્ત્રીએ ધારણ કર્યો.”

ગુ. જીની વાર્તા.

કાળજી પુસ્તક, અક્ષય જવી; ખખડદારી જતી રહેવું; શુદ્ધિ-ભાન ન હોવું.

૨. યાદ ન રહેવું; વારંવાર ભૂલી જવું.

“ તેનો ઉપરનો દેખાવ રૂઠ અને સભ્ય છતાં ભાઈસાહેબ અંદરથી પુટેલા કાળજના જણાય છે.”

અરેબિયનનાઈસ.

કાળજી ફેલીને ખાઈ જવું, સંતાપવું; દુઃખ દેવું; રીખાયાં કરવું.

(ઉપરથી ન દેખાય એમ અથવા કોઈ ન જાણે તેવી રીતે.)

“ નરમ સ્વભાવના આદમીને લોકો કાળજી ફેલી ખાનારા તથા ટાઢા ડાંડ કહે છે અને કાવતી તકે તેમને વળી સાલસ સ્વભાવના સારા માણસમાં ખપાવે છે.”

દુનિયાંદર્પણ.

કાળજી ખળી જવું, દિલગીર થઈ દુઃખ થવું; નેસ્સાથી અકળાવું; ગભરાવું; ચરેડો પડવો; કાળજમાં ચીચરવટો પેદા થવો; બહારથી ન દેખાય પણ અંદરની કોઈગુમ ચિંતાથી અંતર ખળવું.

૨. અદેખાઈ થવી; ઈર્ષ્યા થવી; સામાના સુખ જેવું પોતાને તેવું સુખ નહિ હોવાથી આશંકા આવવો; ચિંતા થવી (ઈર્ષ્યાની નજરે.)

૩. શુદ્ધિ-ભાન જવું.

“ રાંડોને કશી વાતની ખખર તો રાખવી નહિ; પહેલી આ ગોરની કાંઈ સોઈ કરવી કે નહિ! રાંડોનાં કાળજાં ખળી ગયાં છે.”

વિદ્યાવિલાસ.

કાળજી ખોતેર હાથ છે, કાળજી ઠેકાણે છે-ચોક્કસ છે; શુદ્ધિ છે; જગૃતિ છે; હોશિયારી-ખખડદારી છે; ચારે પાસ નજર રાખવાની શક્તિ છે.

કાળજી ભરાઈ આવવું, હુમો જમવો; રડાય-ખોલાય નહિ તેવી રીતે આચકાની સાથે અસર થઈ આવવી.

કાળજી રીઠું થવું, (વાસણ જેમ વપરાઈને રીઠું થાય છે તેમ ઘણી જાતના અનુભવ થવાથી-ઘણા ખત્તા ખાવાથી-ઘણી ઘણી અડચણો ભોગવીને કંઠણ થવું; ખમી ખમીને પાંશરૂં થવું; કંઈજ અસર ન થાય તેવું પાકું થવું.

કાળજી સવામણને સાતશેરવું છે, કાળજી વજૂ જેવું-અસર ન થાય તેવું કંઠણ છે.

૨. ઘણું હિંમતવાન છે.

૨. ચોક્કસ છે; ગફલત કરે એવું નથી.

કાળજી કોરાઈ રહેવું, યાદ રહેવું; ભૂલી ન જવાય એવું થવું; કાળજમાંથી ન ખસે એવું દઢ થવું.

“ અરજ કરનારે જે એ ચાર તીખાં વેણુ રાજને કલાં હતાં તે તેને કાળજી કોરાઈ રલાં હતાં.”

વિજ્ઞાનવિલાસ.

કાળજી ટાઢક કરવો, સંતોષ ઉપજવવો; નિરાંત કરવી.

કાળજી હાથ ધરવો-રાખવો, નિરાંત રાખવી; ધીરજ રાખવી; સાંસતા રહેવું; નિશ્ચિંત રહેવું.

૨. ધીરજ આપવી.

કાળજી પથ્થર, કાળજી પથ્થર ખહુ કંઠણ હોય છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે નિધુર અંતઃકરણના-કંઈ અસર ન થાય એવા નિર્દય અથવા જડ માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

કાળાં ઘોળાં કરવાં કાળને રંગડવું ને કાળને

ન્યાય કરવું; ઉંધાંચતાં કરવાં; સારાં નર-
તાં (કર્મ) કરવાં.

“લોકો લાખો રૂપિયા મેળવે છે તે કા-
ળાં ઘોળાં કીધા વગર મેળવતા નથી.”

સં-મા.

કાળા અક્ષર કુટી મારવા, લખતાં ન આ-
વડવું; કેવળ મૂર્ખ હોવું; અક્ષરશૂન્ય હો-
વું; લખીને વાંચતાં ન આવડવું. કોકો
કુટી મારવો પણ બોલાય છે.

“કારભારીઓ કાળા અક્ષરને કુટી મારે
એવા વિદ્વાન હોવાથી તેઓ રાજકારભાર
કેવી રીતે ચલાવતા હશે, તેનો વિચાર
વાંચનારે જ કરી લેવો.”

ગર્ધવસેન.

કાળા તલ ચોરવા, (એ હિંદુ ધર્મશાસ્ત્રમાં
મોટો અપરાધ ગણાય છે. કોઈ આદાણુ
કોઈ તલના ખેતરમાં થઈને જતાં અગ્ન-
ણુતાં તેના કપડામાં તલસરા આવેલા તેને
લીધે ખીન્ને જન્મે તે ખેતરવાળો ન્યારે ધાંચી
થયો, ત્યારે તે આદાણુ તેને સાં બળદ રૂપે
રહ્યો અને તેની ધાણીએ જોડાયો. એક વ-
ખત તલ ધરતી બહાર પડેલા તે ધાંચી
બહાર ગયેલો તે વખતે તેની પાડોશણુને
તે લેવાનું મન થયું, તે ઉપરથી તે સૂપડું
લઈ ભરવા માટે આવી, તે જોઈ તે બળ-
દને વાચા થઈ અને બોલ્યો કે પેલે જ-
ન્મ મેં માત્ર બે ત્રણ તલના દાણુ ચોરેલા
તે બદલ મારે આટલી મજુરી કરવી પડે
છે, તો તને આટલા બધાની ચોરી માટે
શી શિક્ષા થશે તેનો જ વિચાર કર.)

કાળા અડદિયા ચોરવા પણ બો-
લાય છે.

“કાં તો કાપ્યા હશે પિંપળા,

બાબ્યાં હશે તુળશીનાં વન છ.

કાં તો કાળા તલ ચોરીયા,

દુબ્યાં હશે તપસીનાં તન છ.”

વેતચરિત્ર.

“મેં તે કયા જન્મના કાળા તલ ચો-
ર્યા હતા કે તમે મને દુઃખ દેવાને જ સર-
ન્યા ?”

સલભામાખ્યાન.

કાળા માથાનું માનવી, માણસગત; મનુ-
ષ્યપ્રજા.

“કાળા માથાનું માનવી શું ન કરી
શકે ?”

“કપૂલ કઈ છું કે આ અડચણુ ખરી
છે, ને તેના દેખાવથી તું બૂલાવો ખાય
અને તેના મગજમાં શું શું ભરેલું છે તે
જાણવું કાળા માથાના માનવીની શક્તિ ઉ-
રાંતનું કામ છે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“આ કાળા માથાનો માનવી;

એને નિર્દયતા હોય ઘણી.”

નળાખ્યાન.

કાળી ઘોડી પર ચઢવું, (કાળી ઘોડી અફ્રી-
ણુને કહે છે. તે ઉપરથી) અફ્રીણુની પુર
નિશા-ખુમારીમાં આવવું.

કાળી ટીલી, કલંક; બદનામી; બટ્ટો; ઘણું
હીણું કામ કર્યાનો ઠપકો; લોકમાં નકારું
કહેવાવું તે; અપજ્જા.

“મારા કુટુંબનું તથા મારું પોતાનું રક્ષ-
ણુ કરવું એ મારો મુખ્યધર્મ છે, એમ ન
કરું તો મારા ઉપર દોષ, અરે, મને કાળી
ટીલી ચોંટશે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

કાળી નાગણુ, ઘણીજ ખારીલી ને ડંખીલી
સ્ત્રીને વિષે બોલતાં વપરાય છે. પુરૂષને
માટે કાળો નાગ-સાપ વપરાય છે.

“હઉં ઝેરી હું કાળો સાપ,
માટે સમજીને કરજો માફ.”

નર્મકવિતા.

“અરે દુષ્ટ કૌભાંડમતિ ! અરે કાળી
નાગણુ ! તું શું કરવા બેઠી છું ! તારાં કૌ-
ભાંડ કોઈ કળી શકે એમ નથી.”

ગર્ધવસેન.

કાળીઓ વહનાગ, મહા ઝેરીલા અને ડં-
ખીલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.
કાળું કર, ખસ; ચલ; નિકળ; જતો રહે;
દીસ્તો રહે; ભાગી જ; સૂઝતું કર. (તિ-
સ્કારમાં.)

“ આવતાં તું પાસ મારી,
કેમ લજવાતો નથી;
જા જા મારી પાસથી,
તું કાળું કર જાં થકી. ”

કવિ નર્મદ.

કાળું કરવું, કલંકિત કરવું.

કાળું કુતરું એ ભાવ નથી પૂછતું, કુતરા
જેવું કોઈ હલકું પ્રાણી પણ ગણના કે
દરકાર કરતું નથી. “ એતું તો કોઈ કાળું
કુતરું એ ભાવ પૂછતું નથી. એને તો શાનો
મોટો ભા કરીને તમે થાપ્યો છે. ? ”

કાળું ગોરું, (આ દુનિયાની એ બાજુઓ
છે. તેમાંનું એક પાસું બળપ્રપંચ, કાવ-
તરાં, વિશ્વાસઘાત, હરામખોરી, અસલતા,
કુરતા વગેરે દુરાચરણના કાજળ-મેશો કરીને
કાળું છે અને બીજું પાસું કે જે આગલા
કાળા પાસાને મુકાબલે ધણુંજ વિષમ રીતે
નહાતું અને તે પણ જેમ પ્રહણને વિષે
ચંદ્રના બિંબનો મોટો ભાગ અગ્રાસ થઈને
કંકણાકાર માલૂમ પડે છે તેમ માત્ર એક
ઝાંખી રેખા જેટલું જ માલૂમ પડતું ધર્મ,
નીતિ, પરમાર્થ-પ્રેમ-દયા-સલતા વગેરે સ-
દાચરણના સહેજ આભાસથી ઉજળું-ગોરું છે
તે જવલ્લેજ-કોઈકોઈ પ્રસંગે ઉડી તથા શો-
ધક દૃષ્ટિએ જેતાં બેમાલૂમ રીતે જણાય
છે. કાળા પાસામાં રહેવાથી કાળો રંગ
અને ઉજળા પાસામાં રહેવાથી ઉજળો પાશ
લાગે છે. તે ઉપરથી) સદાચરણી વા દુરા-
ચરણી; સાઈ વા માહું.

“ નાગરિકા-સખિ, આપણાથી એવું યાય ?
આપણે કોણ માયાપના છોઈ કહેવાઈએ !

કોઈ કાળું ગોરું કહે તો વિષ ખાઈ મ-
રવું પડે. ”

સલભામાખ્યાન.

“ અમને આશા તમતણી છે,
અમે તમારાં છોઈ;
લાજ લાગે વૃદ્ધને, કોઈ કહેશે
કાળું ગોરું. ”

ઓખાહરણ.

(વિશેષે નકારા ભાવમાંજ વપરાય છે.)

કાળું પહેરવું, (સ્ત્રીઓએ શોકમાં), શો-
કની નિશાનીમાં કાળો પોશાક પહેરવો.

કાળે પાણીએ કાઠવું, સમુદ્રપાર કરવું;
દેશનિકાલ કરવું. (ગુન્હેગારને)

“ જેમને કાળેપાણીએ એટલે દરિયાપાર
મોકલ્યા તેમને આનંદમાન બેટમાં પૂર્યા. ”
ભરતખંડનો ઇતિહાસ.

કાળે પાણીએ ચઢવું, ગુન્હેગારે દેશપાર
થવું; દરિયો ઝોળાંગી બીજે દેશ જઈ જી-
વતા સુધી સાંજ રહેવું.

કાળો ચાંદલો, બટ્ટો-કલંક; બદનામી; અપ-
જશ; કાળી ટીલી;

“ પરાધીનપણાનો કાળો ચાંદલો કપાળે,
છે હજાર વર્ષ થયાં ચોંટ્યો તે કુણુ ઠાળે. ”
બાળલજ્જનપત્રીશી.

કાળો ચોર, કાળાં કર્મ કરનાર; કુકર્મી; હુષ્ટ;
છૂપી રીતે અધોર કર્મ કરવાવાળો.

“ કાળા ચોરના કાઠી લાવીને પણ હું
તેનાં નાણાં આપવા શક્તિ ધરાવું છું. ”

કાળો ડાઘ, કલંક; અપયશ; લાંછન; ખો;
માત-પ્રતિજ્ઞાની હાનિ; નકાઈ કામ કીધાથી
થતી બેઆખર (ક્ષીટે નહિ એવી.)

“ શૃંગાર ને વ્યભિચાર કરી દયારામે લો-
કાની નીતિમાં બગાડ કર્યો છે અને પો-
તાના નામને કાળો ડાઘ લગાડ્યો છે. ”

નર્મદગદ.

કિંગલાણે ચઢવું, હરખમાં આવી જવું.

કિનારે આવેલું વહાણ હુબહુ, નજીક આવેલું સુખ ગુમ થઈ જવું.

કિયે માટે ? શી આખરથી ? શું મોઢું લઈને ? ક્યા સદ્ગુણથી ? શી શોભાથી ?

“ સુવતાનની ભેટ લેવી હું જાણું છું કે મુશ્કેલ નથી પણ ભાંડ જઈ કિયે મોઢે માગણી કરે ? ”

અરેખિયનનાઈરૂસ.

કીડીઆર ઉભરાવું, કીડીઓની ઈંડાળ ગોળ, ખાંડ કે મધના વાસથી ઉભરાય છે અથવા ચોમાસા આગમ્ય જેઠ અપાઠની ગરમીથી ઉભરાય છે તે ઉપરથી ગળ્યું ગળ્યું ખાવાની-કાંઈ ફાયદો મેળવવાની આશાથી અથવા તેવા કોઈ ખાસ પ્રસંગપર લોકોનું ભરાવું-એકઠું થવું.

કીડીઓ ઉભરાવાં પણ કહેવાય છે.

“ ભાંડ ભવૈયા વગેરે જ્યક માણસની ગામમાં કીડીઓ ઉભરાઈ રહી છે. ”

પાંચાલી મસનાખ્યાન.

કીડીઓ ચઢવી (પગે), અશક્તિ આવવી; ઉડીને કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

કીડીનો વાઘ, નજીવી વસ્તુને મોટી કરી થાપવી તે; નાની અથવા નજીવી વાતને ઘણી અગત્યની અને મોટી કરી બેસાડવી તે. કાગનો વાઘ અને કીડીનો કુંજર પણ બોલાય છે.

કુકવો કરવો, મરી ગએલાને નામે રડવું.

૨. અવસરે ખરચ ન કરવો; દહાડાને અવસરે રડી ઉડવું.

‘ તે તો આપને નામે કુકવો કરશે. ’

કુખ ફાટવી, છોકરાં થવાં; સંતાન થવાં; સંતતિ થવી. “ મારા નિસાસા લાગ્યા તે રાંડની કુખ જ ફાટી નહિ. ”

સ્ત્રી સંભાષણ.

કુખો નીચોવવી, વિત્ત ઝોણું કરવું. (મહેનત મજૂરીનું દુઃખ વેડીને.)

‘ કુખો નીચોવીને પૈસો ભેગો કર્યો છે, ભાઈ ? ’

“ કુવો તો કુખો નીચોવીને પાણી આપે છે માટે સમુદ્રના કરતાં તેને ધન્ય છે ! ”

કુમારપાળપ્રબંધ.

કુટી કાઢવું, પરાકાષ્ટા એ પ્રાપ્ત કરવું.

“ તે બધામાંથી રોજના રોટલા જેટલું પણ કુટી કાઢીશું. ”

કરણુધેવો.

કુંડાળાં કરવાં—વાળવાં, ગરબડગોટો કરવો; લોચા વાળવા; હિસાબમાં ગોટો વાળવો; ગાળોપિંડાળો કરવો.

“ સાહેબને અષ્ટપષ્ટ સમજાવ્યો, હિસાબમાં કુંડાળાં વાળ્યાં અને ખીજ પાંચ વરસ સુધી ગરાસ દરખારના હાથમાં રહે એવો ફેંસલો થયો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુતરાં બિલાડાં જેવું, બભે રહે ન અને એવું. (કુતરાં બિલાડાંની પેઠે).

કુતરાં બિલાડાંનો અવતાર, કુતરાં બિલાડાંની પેઠે જેની ઉપજીવકાને આધાર ખીજની મરજી ઉપર છે અથવા જેને હ-મેશાં ફિક્કરમાં રહી રખડતાં રખડતાં જે મળ્યું તે પર જ ગુજરાન ચલાવવાનો આધાર છે તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. રધવાયો અવતાર.

૨. કુતરાંના જેવો ધરમાં અપ્રીતિવાળો સંસાર.

“ જે ભોગજોગે એક બે છોકરાં પેટપાંચાં તો પછી કુતરાંનો અવતાર જોઈલ્યો. ”

ભામિનીભૂષણ.

કુતરાં ભસાવવાં, લઠાવી મારવું અથવા લઠાઈનું મૂળ રોપવું.

‘ તે જ્યાં હોય ભાંડ કુતરાં ભસાવતો ફરે છે ? ’

૨ માથું મારવું; જૂઠા જૂઠા વિષય તરફ મન ધાલવું.

‘એય ઠેર ઠેર કુતરાં ભસાવે છે તો !’

કુતરાની ઊંઘ, ઊંઘમાંથી જરા ખખડાટ થતાં જટ નગી ઉઠે એવા ચંચળ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે ‘એની તો કુતરાની ઊંઘ છે.

કુતરાની પૂછડી, કુતરાની પૂછડીના જેવું વાંકું ને વાંકું; ગમે તેટલું સમગ્રમા છતાં પણ ન સમજે એવા એક મતિયાને હડીલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે; પોતાનો દુષ્ટ સ્વભાવ ન છોડે તે.

૨. જ્ઞાન વિનાની ફેગટ પંડિતાઈને વિષે બોલતાં પણ કેટલીક વાર વપરાય છે.

કુતરાને નાખવું, ફેગટ ગુમાવવું; જે રસ્તે વાપરવું જોઈએ તે રસ્તે ન વાપરવું.

‘વરસ કુતરાને નાખ્યાં.’

‘ખાધેલું કુતરાને નાખ્યું’ એટલે ખાધું પીધું દીપી ન નીકળ્યું; ખાધા પીધાથી જે શક્તિ આપવી જોઈએ તે ન આવી.

કુતરાને મોતે મરવું, કુતરાનું મોત બહુ માઠું ગણાય છે તે ઉપરથી).

અવગતિયું થવું; જીવ ગતે ન જવો; કોઈ સંભાળ લેનાર ન હોય એવી સ્થિતિમાં અધવચ બ્રમણામાં પરાણે જીવ જવો,

“બચ્યા કાયદો કપરો છે, કપરો છે, કુતરાને મોતે માર્યા જશો.”

ભટનું બોપાણું.

કુતરું કાન કરે છે, કુતરું કાન ક્ષેડાવે છે—અપશુકન થાય છે.

કુત્તી દેવી, દોરી કે માંજે જલદીથી તૂટી જાય તેમ કરવાને દાંત અગર નખ વડે તેમાં જરાક ખાડો પાડવો; દત્તી દેવી.

(કનકવાને)

કુલ્હો મારવો, વગર વિચારે સાહસ કરવું; શક્તિ ઉપરાંત જ્ઞાન ભરવી.

કુલ્હરતું દેવું આપવું—વાળવું, મરણ પામવું; મરી જવું.

કુંદનમાં જડવા જેવું, (લાક્ષણિક અર્થે.)

આ પ્રયોગ બહુધા વાંકામાં વપરાય છે. વિધા-ધન-યશથી શોભે એવું.

કુંદી કરવી, (કુંદી-સં. કન્દ=મારવું.) (ધોળી લોકો ધોળેલાં લૂગડાંમાં કરચલી કે ધૂળ ન રહે અને સફાઈ આવે તેને સારૂ લાકડાનો ધોકો ઠોકો છે તેને કુંદી કહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) લાકડીથી મારવું; ખુચ માર મારવો; ધમધમાવવું કે ધમકાવવું. (વાંકાપણું કે આડાઈ ટાળવાને માટે.)

“તેણે તે ધોડેસ્વારના સરદારની વળી વધારે કુંદી કરવા માંડી”

અરેખિયનનાઈટસ.

કુંદીપાક આપવો, માર મારવો; લાકડી કે દંડી-કાવતે મારવું. (વાંકામાં)

“હું જેવો બેઠો થયો તેવામાં ખીન્ને આદમી મારી ગાંસડી લઈ નાહો; હું તેની પાછળ દોડ્યો અને કેટલેક છેટે તે બેઠાએ એકડા મળીને મને કુંદીપાક આપવા માંડ્યો.”

વનરાજ આવડો.

કુંભ મૂકવો, નવા ઘરમાં વાસ કરતી વખતે મુહૂર્તમાં આગળથી એક જગ્યાએ સાથીઓ પૂરી તે ઉપર ઘડોનાળિયેર મૂકવાં.

૨. માતાના કુંભનું સ્થાપન કરવું.

કુંભકરણની ઊંઘ, (કુંભકરણને વિષે એમ કહેવાય છે કે તેની ઊંઘ એટલી બધી જાપરી હતી કે તેને ઉડાડવાને માટે વાજાં-ત્રો વગડાવતા, તેના શરીરપર હાથી દોડાવતા અને રાક્ષસો પાસે નસકોરાં દબાવતા ચારે તે ઊંઘમાંથી નગતો એ ઉપરથી) રાક્ષસી ઊંઘ; ઘોર નિદ્રા.

કુંભારતું કર, (કુંભારનો ધંધો કર) એમ ખીનઆવડતવાળા માણસને વિષે બોલતાં તિરસ્કારમાં વપરાય છે.

કુલડીમાં ગોળ ભાગી આવો, ઘરને ખૂણે પતાવવું; જે કાયદો લેવાનો હોય તે માંહો-માંહે સમજીને લઈ લેવો. (કોઈ ત્રાહિત

માણસને ભાંજગડમાં નાખ્યા સિવાય)
કુલે કોદરા ભરડવા, મહા મહા દુઃખ ભો-
ગવું (અતિશય મહેનતથી.)

કુલે પાનીઓ વગાડવી, ગજ ઉપરાંત
વર્તવું. લાંબા ઠેકડા ભરવા; શક્તિ ઉપરાંત
દાળ ભરવી; કુદી રહેવું;

“ ભૂખણુ-અલ્યા અંબુ ? તારા આપની
પેડે તું પણ શું કુલે પાનીઓ વગાડી રહ્યો
છે કે ? ”

કુલો ગોઠવો, આદરેલા ધંધાપર નિરાંત-
સંતોષ વળવો; ચેન પડવું; ગમવું; મન
માનવું; પસંદ પડવું વારંવાર જને ઉઠાંતસ
કરવાનું મન થઈ આવેછે તેને વિષે બોલાય
છે કે ‘એનો કુલો તો કંઈએ ગોઠતો નથી.’

કુલોમાં હાથ મેલાવવો, લાઠયમાં નાખવું.
કામ કાઢી લેવા સારૂ મોટી આશાઓ
આપવી-ફાયદો બતાવવો.

(ધીના કુલોમાં હાથ મેલાવી ધીની લા-
લય આપવી તે ઉપરથી.)

કુવામાં નાખવું, (નુકશાનના ખાડામાં ઉતા-
રવું; કુવામાં નાખવા જેવી દુર્દશાએ પહોં-
ચાડવું.

“ દાઝતું હોય તો દયાહીણ માખાપો
કળેડાં આંધીને દીકરીઓને કુવામાં નાખે ? ”
કુંવારીકન્યા.

કુવામાં ઉતારવું એનો વિશેષ અર્થ એ કે
આહું અવળું (યુક્તિ પ્રયુક્તિથી સમજવી
-ભોળવી નુકશાનના ખાડામાં નાખવું; ફ-
સાવવું.

કુવામાંનો દેડકો, કુવાના દેડકાને જેમ સ-
મુદ્રમયાદની ખચર હોતી નથી તેમ જને
કાંઈ બહારની અગલની આખત માલમ
નથી તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે; જગ-
તમાં જાણે શીખવા સમજવાનું આકી રહું
નથી એમ જે માને છે તે.

કુવો કરવો-પૂરવો, દુઃખનું માર્યું કુવામાં પડી
આપઘાત કરવો.

કુવો હવાડો કરવો, આત્મહત્યા કરવા કુ-
વામાં કે હવાડામાં જઈ પડવું.

“ ઈશ્વરે ઓશીયાળી કરી, માટે મારે
સૌના તાખામાં રહેવું ને સૌનું સાંખવું; આખ-
ણાથી આવું વેડાવાનું નથી, માટે કુવો
હવાડો કરવાની જરૂર પડશે. મને રાંડને મો-
ત શેં નથી આવતું ! ”

એ બહેનો.

કુવો તળાવ પણ બોલાય છે.

“ કાઠું અંતરની હો વરાળ

કોની પાસે રે,

કરું હું કુવો કે તળાવ,

મન મૂઝાયેરે,

જઈકહે જો મા ને આપ દીકરી તમારીરે”
સરસ્વતીચંદ્ર.

કુશકા કાઠયા, દુઃખ દઈ દઈને અશક્ત-મા-
લ વિનાનું કરી મેલવું; થકવી દઈ તામે
કરવું; વિત્ત કાઢી નાખવું. (માર મારી
કે અતિશય કામ કરાવીને)

કુશકા ખાંડવા, કુશકા ખાંડવા જેવો મિથ્યા
પ્રયાસ કરવો; ખાલી માથાફાંડ કરવી.

કુશાચ્યુદ્ધિ, (કુશ=કામ; કામનો અગ્ર ભાગ
બહુ તીક્ષ્ણ હોય છે તે ઉપરથી) તીક્ષ્ણ-
સુદમ યુદ્ધિ. એથી ઉલટું મોલાચ્યુદ્ધિ.

“ ચાર્સ ફેકસ સાહેબ કરતાં અધિક
યુદ્ધિમાન અને હાથમાં લીધેલું કામ પાર-
પાડવામાં કુશાચ્યુદ્ધિવાળા માણસો મળ-
વા કઠણ છે.”

સં૦ મા.

કુહાડીનો હાથો, એકજ કુળના કે વંશના-
કોઈને હણનાર; ધર કાણું કરનાર, (કુહા-
ડીના હાથાની ઉત્પત્તિલાકડામાંથી થયેલી છે
અને તે પછી કુહાડીની સાથે રહી પોતા-
ના વર્ગનાજ કોઈ ઝાડને કાપે છે-એની

સહાયતા વિના કુહાડી એકલી ઝાડ કાપી શકતી નથી તે ઉપરથી.)

કુળનો અંગારો, આપદાદાની મેળવેલી આ અફને કલકલગાડનાર-વણુસાડનાર (કુપુત્ર.)
“શાંતિ ખસીને વસશે હૈયે, કલહ કલેશ અપાર; ગાંધારીનો વડો પુત્ર તે, કુળમાં છે અંગાર.”

દ્રોપદી દર્શન.

“ધિક્ ધિક્ તારા હસ્તી ઘોડા, ધિક્ તારો ભંડાર; ફટ પાપી તારું મુખ ન જોઈ, ઉપજ્યો કુળઅંગાર.”

હારમાળા.

“ખેડો તે શત્રુને શું ભજે, તું તો ઉપજ્યો કુળઅંગાર.”

કવિ કલિદાસ.

કુળમાં દીવો, કુળદીપક; કુળને અજવાળનાર, કીર્તિને ફેલાવનાર; ગુણુ-વિદ્યાથી કુળને પ્રસિદ્ધિમાં આણુનારા સુપુત્રને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

કૂંચી ફેરવવી, યુક્તિસર સમજવી પોતાના તરફનું કરવું; એવી કોઈ યુક્તિ કરવી કે બધો ખેત ફરી જાય; યુક્તિ-તજવીજથી ચક્ર ફેરવી દેવું.

કૂંચી મળવી, નાડ મળવી.

કૂંચી હાથ લાગવી, ભેદ સમજવો; મર્મ પામવો; કૂંચી-નાડ મળવી; અંતઃકરણની છાની વાત જાણવી.

૨. તાજો મળવો.

કૂંચી હાથ હોવી, ખીજના મનનું વલણ પોતાના કબજામાં હોવું.

“હે મહારાજ, આટલું કામ તો કરાવી આપો; સિદ્ધરાજ મહારાજની કૂંચી તમારે હાથ છે.”

વીરમતીનાટક.

કૂંચા કાઢવા, શક્તિ ઉપરાંત અતિશે કામ કરાવી થકવી દેવું; નરમ કરી નાખવું; કાચર કરવું; અશક્ત કરવું.

૨. હલકું કરવું (માર મારીને); મારીને હાંડકાં પાંસળાં નરમ કરવાં.

૩. ઘાણુ કાઢવો; સંહાર કરવો.

કૂંચો કરવો, (ચાવીચાવીને) અતિશય નિંદા કરવી; ભુંડું બોલવું. (કાઠને વિષે. બોટું-બોટું બોલી હલકું પાડવું.

૨. સઘળું સારી પેઠે સમજી અભ્યાસ કરી લેવો; પાકું કરવું. ‘ચોપડીનો કૂંચો કર્યો.’

૩. એકની એક વાત બકયાં કરવી. ‘જીભનો કૂંચો કર્યો છે.’

‘કૂંચો કરતો પરવારે લારે કેની?’

કૂંચો વાળવો, (બોલવામાં) લોચા વાળવા; સમજ ન પડે એમ વચમાં વચમાં અટકી પડવું; ચાવી ચાવીને બોલવું.

૨. (જીભનો) સ્પષ્ટ ઉચ્ચારને માટે જીભને ટેવવી; વારેવારે બોલીને જીભને સહવાસ કરાવવો.

કૂટ પાંચશેરી, માથાફાડ કર. એમ સમજવું ન સમજે લારે હારી થાકી કહેવામાં આવે છે.

કૂટો કરવો-વાળવો, સંહાર કરવો.

કૂટલી વીસે સો થાયછે, સંસારમાં કેમ અનુભવ થાય છે-કેમ વીતે છે.

“તમારા ભાઈએ હાથેલીમાં નચાવેલી તેથી સંસાર માથે પડ્યો અને આથડીયાં-ખાવાં પડ્યાં; હું લારે નહોતી જાણતી જે આટલી વીસે સો થાયછે.”

નવીપ્રજા.

“કૂટલી વીસે સો થાયછે તે હું તને હમણાં બતાવી આપુંછું.”

કેડ ઝાલવી, આશ્રય લેવો; આધાર ધરવો. (કાંઈ કામ થવા અગર સંકટમાંથી ઉગરવા.)

કેડના કેડા થઈ જવા, કેડમાં દુઃખ થવું; કેડ ફાટવી.

કેડના મકોડા મરડાઈ જવા, કેડો ખેવડ

વળી જવી. (કામ કરી થાકી જવાથી.)

“ નીચાં નમીને કામ કરતાં તો કેડના મંકોડા મરડાઇ જાયછે.”

પાંચાલીપ્રસન્નાપ્પાન.

કેડવું ભાગલું, કમર લુલી થઈ ગઈ હોય-
ટટાર ન હોય તેવું.

૨. સુસ્ત, આળસ, નીચા વળી જનાથી સંતોષકારક કામ ન થાય તેવું; હરામ હા-
ડકાંતું.

કેડપોતીઉં કરવું, કેડ સુધી નાહી લેવું. કે-
ડીઉં કરવું પણ બોલાયછે.

કેડમાં લાકડું ધાલવું, લાકડું ધાલ્યું હોય
તેમ નીચું ન વળી શકાવું.

‘ મારી કેડોમાં તો લાકડું ધાલ્યું છે’ એમ
એકની એક સ્થિતિમાં લાંબા વખત
સુધી રહેવાથી એકદમ કેડથી ઊભું ન
થઈ શકાય ત્યારે બોલાય છે.

કેડે પડવું, આગ્રહ કરી માગવું; ખતે પડ-
વું; કાયર કરવું; સંતાપવું; ખલુખોજ કર-
વી; પછવાડે લાગવું; ચાનક રાખી મંડ્યાં
રહેવું.

“ માડી નંદનો કુંવર મારી કેડે પડયો-
રે-માડી૦ મિષેમિષે આવે મારે અંગે અ-
યોરે-માડી૦”

કવિ દયારામ.

કેડા લેવો પણ વપરાય છે.

કેદારો કરવો, (કેદારો એક જાતનો રાગછે.
તે તાણતાં બહુ મુશ્કેલી પડેછે; નરસિંહ
મેહેતાએ કેદારો રાગ ધરાણે મુક્યો હતો
અને તે છોડવતાં તેને બહુ મુશ્કેલી પડી
હતી એમ કહેવાય છે; તે ઉપરથી અથવા
ભજનમંડળીમાં પણ છેલ્લો કેદારો ગ-
વાયછે અને પછી થાળ ધરાયછે તે ઉપર-
થી) મોટું જોર મારવું-પરાક્રમ કરી ખતા-
વવું; નામ કરવું.

૨. કાંઈ સાઈ-મોટું કામ ન કર્યું હોય
ત્યારે વાંકામાં વપરાય છે.

કેરાં બોરાં, કેરાં બોરાંના જેવું હલકું; માલ-
વિસાત-શૈય વિનાતું; લેખામાં નહિ એવું.
કેરી હિંદોળે ચઢી છે, કેરી ઉનાળાની રૂ-
તુમાં થાય છે અને ઉનાળામાં વસંત રૂ-
તુમાં થએલી ઘેલછા વધે છે અને તે ઉપ-
રથી કેરી જેમ હિંદોળે ચઢે છે તેમ હિં-
દોળે ચઢેલા-મગજના ભમેલા-ઘેલા-બ્રમિત
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ઉના-
ળાની રૂતુમાં જ બોલાય છે એમ એથી સ્પષ્ટ
સમજાય છે.

કેશ કાપી લેવા, છેતરી જવું.

૨. તુકસાન કરવું; ઝાણું કરવું.

“ એ તે શા મારા કેશ કાપી લેનારો
હતો ?”

કેશરીપાક જમાડવો, માર મારવો; કુંદીપાક
આપવો (વાંકામાં.)

કેસરિયાં કરવાં, મરણિયાં થઈ યુદ્ધમાં જતી
વેળા છેલ્લો કસુંબો પી લેવો. (રજપુત
(લોકોમાં)

કેલાસ પધારવું, ગુજરી જવું; ગત થવું;
કેલાસવાસી થવું પણ બોલાય છે.

કોકડું ગુંચાવું, કોકડું ગુંચાવું હોય ત્યારે તે
ઉકેલવાની જેમ મુશ્કેલી પડે છે-ઉકેલ-
વાની સૂઝ પડતી નથી તેવી જ રીતે કામ
ગોટાળામાં પડવું; નિકાલ ન થાય ને ખોટી
થઈ રહેવું પડે એવો ગુંચવેડો થવો; રસ્તો
ન નીકળે-કામમાં સૂઝ ન પડે તેવી હાલતમાં
કે સાંકડમાં આવી પડવું; ગોટાળો થવો.

“ અરે ગુરુ ! અફસોસ, અફસોસ, સ-
ધળું કોકડું ગુંચાવું છે, તે ભદ્રભટ્ટાદિ સુ-
ભટો વહાણું વાયું એ નહોતું તેવામાં અં-
ધારામાં જ પલાયન કરી ગયા છે.”

સુદ્રારાક્ષસ.

કોગળો કરવો, કુકવો કરવો; કોઘને નામે
રડવા જવું.

(મરણ પ્રસંગે રડવા પછી પાણીના કો-
ગળાથી દીલાસો આપવાનો સંપ્રદાય છે તે
ઉપરથી.)

કોચરાંની સાલ, (કોચરાં+સાલ, કુચર= ધીમે ધીમે જતું) એકાદું ચોક્કસ નહિ પણ ગમે તે જુના કાળનું કોઈ વસ્તુ. કોચરાંની સાલનું એટલે ઘણું જુનું—જુનું પુરાણું.

કોટ કરવી, એરાંએ એક ખીજની કોટે વળગી રડવું. કોટે વળગવું પણ ખોલાય છે.

કોટ કરવો, (પાનાંની રમતમાં.)

કોટનું માદળિયું, કોટનું માદળિયું નેમ છાતી પર ને છાતી પરજ રહે છે તેવું છાતીપર પ્રેમભેર રહેનારું. ઘણું જ વહાલું; ઘણીજ અગલનું અને પ્યારું.

કોટડીમાં પૂરવું, કેદ કરવું; અંધીવાન કરવું; કેદમાં નાખવું.

દામ અને કાકુ અંતેને લઈ સિપાઈઓએ પોતાના નાયકને સ્વાધીન કર્યા, અને નાયકે કાકુને કોટડીમાં પૂર્યો. ”

વનરાજ આવડો.

કોટે કોડીઉં આંધીને ફર, (મતલબ કે) બીજ માગી ખા.

કોટે ધાલવું, પોતાને માથે આવેલું નુકસાન કે આળ ખીજને માથે નય તેમ કરવું.

૨. પોતે કરવાનું કામ ખીજને સોંપવું (જવામદારીમાં.) આ અર્થમાં ગળે ધાલવું પણ ખોલાય છે.

૩. કોટે પહેરવું. (ઘરેણું વગેરે.)

કોટે આંધવું, વળગાડવું. (વ્યસન, પાપ લક્ષ્ણ વગેરે દુઃખરૂપ એવું ને કંઈ તે.)

૨. પાલણુપોષણ કે દેખરેખ કરવાને અર્થે કોઈને હવાલો લેવો.

કોહું આપવું, મોહું બતાવવું—દેખાડવું; દરકાર રાખવી; પરવા—ગરબ રાખવી. (કોહું= મોહું.)

૨. રમ આપવી; કાઠી મૂકવું; વિદાય કરવું; અરતરફ કરવું; નાલાયક કરી

નોકરી—આકરીમાંથી ફર કરવું. (વાંકામાં)

૩. નકામું આપી દેવું. ‘ તને શું આપે કોહું. ’

કોઠો ધીકવો—લાગવો, કાળજી અતિશય બળવું; અંતરની ગુમ ચિંતાથી બળાપો થવો.

કોઠાલાગી, એટલે કોઠો નેનો લાગેલો છે એવી સ્ત્રી. (પુરુષમાં એ પ્રયોગ લાગ્યે જ વપરાતો સાંભળવામાં આવે છે.)

કોડિયા જેવું કપાળ, કુટલું નશીય; કમનશીય.

કોઠી ખોઠી કાઠવી, એક વખત સંપ કર્યા પછી ફરીથી કજીઓ બિભો કરવો. (નીચ વર્ણમાં)

કોઠી ઘાટવી, (હિંદુની નીચ જાતમાં લડાઈ ટોટો થયા પછી ન્યારે સંપ કરી કજીઓ પતાવવો હોય છે ત્યારે અને પક્ષના લોકો ભેગા થઈને કુહાડીને લડાઈનું લક્ષણસુચક હથિયાર ગણી ઘાટે છે તે ઉપરથી) કજીઓ માંડી વાળવો— પતાવવો; એક થઈ જવું; સંપ કરવો. ઘણું અર્થ નીચ વર્ણમાંજ આ પ્રયોગ જોવાય છે.

કોણી વિંઝવો, આગેવાની કરી—આગળ પડી જેસભેર કામ કરવું.

“ નજી પારકે ઘેર કોણીઓ વીંઝતા હોય તેઓ પોતાને ઘેર ન્યારે અવસર આવે ત્યારે ખસી નય એ શરમ ભરેલું કહેવાય. ”

પુસ્તકમાળા.

કોથળી રૂપીઆ, હળ્લર રૂપિયાનો સંકેત. કોથળે ધાલવું, અંધ રાખવું; ગુમ રાખવું; ઠેકાણે કરી દેવું.

કોરે—આશુએ મૂકવું.

“ તે વાત કોથળે ધાલો. ”

કોથળો કરવો, કોથળામાં માલ નાખી

ગામના મહોક્ષામાં કે આસપાસનાં ગામ-
ડાંમાં વેચી વેપાર કરવો (અમુક પ્રકારની
દુકાન સ્થાપીને નહિ.)

૨. કોથળામાં ઘાલવું; કેદ કરવું.

“ શહેરમાં અરકમદારકું અનેક ઓઠલા,
ગુનેગારકું કરે કોથળા ” એ કહેવત છે.

કોપરાપાક આપવો, માર મારવો (વાં-
કામાં.)

કોઈ લીલું કરવું, નાના પાળકને બીનામાંથી
કોરામાં સુવાડી કોરામાંથી બીનામાં પોતે
સુધ રહેવું. (માએ.)

કોરે લૂગડે આવવું, કલંક રહિત કે હાની
ભોગવ્યા વિના આવવું.

‘ કરસનદાસ પણ કોરે લૂગડે ઘેર આવી
શય્યા નહિ.’

સ્વદેશવત્સળ.

કોરો મોરો કકડધજ, ધન-માલ વિનાનો;
ઢાંડ; ભમકા ભારી ને ખીસા ખાલી-પાસે
કાંઈ હોય નહિ એવી સ્થિતિનો જે કોઈ તે.

૨. વેગજો; હાગતું વળગતું ન હોય
એવો; સંબંધ વિનાનો; અલગ.

કોણા ધાન્ય જેવું, અળખામણું; અપ્રિ-

ય; કંટાળા ભરેલું; કંટાળો ઉત્પન્ન કરે તેવું;
અકારું; રદ કરવા જેવું; નમાલું.

“ જીવાન જેઈ જોગી કહે મુખે,

તાઈ હમણું નહિ કામ,

કોણા ધાન્ય જેવો તું દિસે છે,

ન ભજ જઈ એકો રામ,

કાન નહિ આવેરે-

અમે ન જાયે ભાલ્યો ”

ધીરોભક્ત.

કોહી પાંદ્ય કાપી નાખવી, જે મનથી
ઉતરી ગયું હોય તે દૂર કરવું-વિમારે મૂકવું.

કોળીઓ કરી જવો, (લાક્ષણિક) ઉચાપત
કરવું; પચાવી ષડવું; વગર હકેલઈ લેવું;
ઓઈયાં કરી જવું.

“ ખીડું લઈ ભડ એમ ખોલીઓ, પાંડવ
પાંચનો કઈ કોળીઓ. ”

કવિભાઉ.

કૌવચની શય્યા, કૌવચની શય્યામાં સુવાથી
મનની જેવી અસ્વસ્થતા રહે તેવી અસ્વ-
સ્થતા ઉપજવનારું એવું જે કંઈ તે. શાંતિ
અને સુખ ટાળનારું એવું જે ભય ભરેલું
સ્થાન તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ખ.

ખંધનો ખાટલો, (ખ્ય-ક્ષય. ક્ષય રોગ એવો
ભયંકર છે કે તે લાંબી મુદત સુધી મંદ-
વાડ ભોગવવા છતાં પણ ભાગ્યેજ મટે છે
તે ઉપરથી) મૂરું થતાં ધણો કાળ લાગે ને
ઘણી માયાદૂટ કરવી પડે એવું કામ; મહે-
નત કરીએ ને કંટાળો ઉપજે એવું લાંબા
વખત સુધી પહોંચનારું જામું કામ.

ખંખેરી નાંખવું, ઉધડું લેવું; ખુબ ધમકા-
વું; જાપરા ઠોક દેવા.

૨. માર મારીને હલકું કરવું. (લાક્ષણિક)

ખટું થઈ જવું, (દિલ-મન-જીવ) ના ઉ-
મેદ થવું; દિલગીર થવું; નિરાશ થવું; આશા-
ભંગ થવું; ઉતરી જવું.

ખડખડજોગ, કંકાસ; કજીઓ; લડાઈ.

ખડખડીઉં આપવું, (ખડખડતું એવું જે
શ્રીફળ-નાળિયેર તે આપવું તે ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) રગ આપવી; અરતરફ
કરવું; શ્રીફળ આપવું; દૂર કરવું; નોકરી-
માંથી રદ કરવું; કાઠી મેલવું. (વાંકામાં
વિદાય કરતી વખતે નાળિયેર આપવાનો
રીવાજ છે તે ઉપરથી)

“ એ બંનેનાં કાર્ય હું એકલો કરીશ પણ
એમને તો અસારે જ ખડખડતું આપો.”

તપસ્યાખ્યાન.

ખડખડતું નાળિયેર આપવું પણ
બોલાય છે.

ખડાખાસટ્ટું—ખાટકું, અણુબનાવ.

(ષડાષ્ટકે મરણં ધ્રુવં. જ્યોતિષમાં વર
અથવા કન્યા એમની પરસ્પરની રાશી થકી
પરસ્પરની રાશી છૂટું અને આઠે હોય તો
તેને ખડાખાસટ્ટું કહે છે;—

ષ્ટે સ્ત્રી પુંસયોર્વૈરં

મૃત્યુઃ સ્યાદષ્ટમે ધ્રુવં

દ્વિદ્વાદશે ચ દારિદ્ર્યં

નવમે પંચમે કલિઃ ॥

શીઘ્રબોધ.

ખડિયાખડખડ, (ખડિયો+ખડખડ) સ-
મૂળગો નાશ; તળિયા ઝાટક.

૨. ભાગી તૂટી ગયેલી હાલત. (ધર,
કિલ્લા વગેરેની).

૩. મોટી આફત; તુકસાન.

આ પ્રયોગ વિશેષણ રૂપે વપરાય છે.

ખડીયા ભરવા, (ખડિયા ભરીને ગામ જવા
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ઉપર ઉપરનો
લઈ જવાય એવો સામાન લેઈ
ઉપડી જવું; ઉડાંતરી કરવી; જતા રહેવું;
ઉચાળા ભરવા.

ખડીયા પોટલાં બાંધવાં પણ બોલાય છે.

ખત ફાટવું, ગુજરાતી લોકો દીકરીનો અવ-
તાર પથરા જેવો ગણે છે; કારણ કે તેઓ
તેને નકામી અને બોનરૂપ ગણે છે. આવી
ખાસીયતથી બિનતજવીને ઉછરેલી બિ-
ચારી છોકરીને આળપણમાં કદાચ પરણ્યા
પહેલાં ગુજરી જાય તો તેનાં સગાંવહાલાંએ
તેના માઆપનો જે કાંઈ જેવો તેવો શોક
જણાવે તે શમાવવા ‘અરે! એ તો

પાંચસે હજારનું ખત ફાટવું; છોકરીમાં
ઝાડું રોવું શું?’ એમ કહે છે. મતલબ કે
તેને પરણાવવામાં જે ખર્ચ હતો તે
અચ્ચો. !!

ખતરવટ થઈને લાગવું, પછવાડે લાગવું;
કૂડો લેવો. (આગ્રહથી)

૨. ચાનક રાખવી; કાળજી રાખવી; આ-
ગ્રહપૂર્વક પાછળ મંડવું.

૩. ભૂલ બોલ્યાં કરવી; અણુબોજ કરવી.
“ પેલી કુમુદી રાંડ મારી પાછળ ખત-
રવટ થઈને લાગી છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખતરો મટાડવો, (શંકા મટાડવી તે ઉપરથી)
ઝાડે ફરવા જવું.

ખંતે પડવું, પછવાડે લાગવું; કાયર કરવું;
સંતાપવું; પાછળ પડી કનડવું.

૨. ચાનક રાખવી; આગ્રહપૂર્વક મંડવું.
(કોઈ કામની પાછળ).

૩. ભૂલ બોલ્યાં કરવી; અણુબોજ કરવી;
ખંતથી કોઈના દોષ કાઢ્યાં કરવા;
નિંદા કરવી.

ખખરમાં લેવું, ખાઈ જવું; કરડી ખાવું;
ચૂસી લેવું.

૨. મારી નાખવા, તુકસાન કરવાના હે-
તુથી પોતાના કબજામાં લેવું; તુકસાન
કરવાની ખાતર પોતાની દોટમાં લેવું.
‘ મેં હવે લીધો છે એને ખખરમાં.’

ખખી જવું, નાશ પામવું; મરી જવું; ભોગ
થઈ પડવું. દેવીના ખખરમાં આપવું
એટલે દેવીના ભોગ થઈ પડવું.

“ એક ફરશિએ ફરશુરામે,
શર ક્ષત્રિ ચકચૂર કર્યા;
રહ્યા ન યોદ્ધા એક જીવતા,
ખખરમાં સૌ ખખી ગયા.”

પાણિપત.

ખખર લેવી, માર મારવા—તુકસાન કરવાની

તળવીજમાં રહેવું. આ અર્થમાં ખખર લઈ નાખવી પણ ખોલાય છે. “ રે દુષ્ટો, છોડી દો મને, નહિ તો એક એકની ખખર લઈ નાખીશ. ”

અહારાક્ષસ

“ તને લાડ લગાવ્યો, લાલ્યો પાલ્યો, તેનો ઉપકાર તેં આવીજ રીતે વાલ્યો તે ! કશી ચિંતા નહિ. તારી તથા પેલા દુષ્ટ ડાકરા અખહુલાની હું હવે સારી રીતે ખખર લઉં છું. ”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

૨. સંભાળ રાખવી; ચોકશી રાખવી.

૩. ડોઘને વિષે પૂછવું; સમાચાર જાણવા.

(ખખર આપવી-કાઠવી-રાખવી-કરવી વગેરે પ્રયોગ થાય છે.)

અભાપર માથું હોવું, માથે નેખમ-માર ટકાવી રાખવાની શક્તિ હોવી.

“ આવા ભય અને ગભરાટના વખતમાં ઘણાં માણસો ભોગ થઈ પડ્યા હોત પણ આગેવાનના અભાપર માથું હતું તેથી ઘણો અચાવ થયો. ”

“ અભાપર માથું હોય તો આવી જ સામો. ”

અભે હાથ મૂકવા, સોગત ખાવા.

અભો ચઢાવવો, ના કહેવી. (સંકેતમાં)

અંભાતી તાળાં દેવાવાં, નિર્વેશ જવો; વંશમાં કોઈ પાછળ ન રહેવું. (અંભાતી તાળાં બહુ મોટાં, મજબૂત અને ઝટ ઉઘડે નહિ એવાં હોય છે તે ઉપરથી.)

અમતખામણું કરવું; ક્ષમા માગવી. (જૈન લોકમાં)

અમતી આસામી, કોઈ જાતનો બોળે અથવા તુકસાન આવી પડે તો ખમી શકે એવો માણસ; સદ્દર આસામી.

અમાસણું કરવું, શ્રાવકોમાં વહુ, સાસુને એસતા વરસને દહાડે અમાવીને-ક્ષમા માગીને કેટ-

લાક રૂપિયા આપે છે તેને અમાસણું કહ્યું કહે છે.

ખખરખરે જવું, રડવા જવું; શોક કરવા જવું. (મરી ગયેલાંનો) ખખરખરો કરવા જવું પણ ખોલાય છે.

ખચખાવાં, નાતવરા બહુ કરવા.

ખચખાણી કરવાં, મરી ગયાંની પાછળ તેનો દહાડો કરવો; દહાડો પાણી કરવાં.

“ છોકરા છે તે ડોસાને અજવાળશે ને પાછળ સાંઠે ખચખાણી કરશે. ”

સ્ત્રી સંભાળવું.

ખચી ખાવું; નાણું વાપરી ખાવું—દેવું.

૨. વઠાવીને ખાવું.

ખચીપાણી કરવાં, ઉડાવી દેવું; ઘણીને ન આપવું અથવા તેને ખખર ન પડે તેમ ખાઈ જવું; વાપરી નાખવું; ખચીને પૈસા કે ધનમાલતું પાણી કરવું.

ખચીપાણી ખુટવાં, પૈસા ટકા ધરીજવા; ઉડાવવાનું સાહિલ પાસે ન રહેવું; ખચ કરવાની કાંઈ સવડ ન હોવી.

ખચું જવું, ઝાડે ફરવા જવું; દિશાએ જવું; કળશીએ જવું; લોટે જવું.

ખરતા તારા દેખાડવા (ધોળે દહાડે), ખરતા તારાના જેવી દશા કરવી; મરણતોલ કરવું; ઠાર કરવું.

“ જો તે દુષ્ટ સ્ત્રીએ તારો ઘાટ ઘડવાનું મનમાં આણ્યું તો તરત હું તેણીને ધોળે દહાડે ખરતા તારા દેખાડાવ્યા વિના રહીશ નહિ. ”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

ખરા કરવા, મંદવાડમાંથી બેઠા થવું, (માણસે;) સાગ્ન થઈ અસલની સારી રિયતિ એ આપવું;

“ બિમાર ખરા કરવાનો નથી એવું જાણ્યા પછી ઘણુંકરીને તેને એસડ મળતું નથી. ”

માસિક સારસંગ્રહ.

૨. સલામત રહેવું.

“ સઢો ક્યાં ક્યાં ઉડી ગયા દૂર, ફડફડ થઈ ચીંચરાં; છૂટ્યો ભારી ભૂડો વટોળ, ફરે જન કયમ ખરા.”

નર્મકવિતા.

ખરું કરવું એટલે મોઢે-પાઠે-તૈયાર કરવું.

ખરા પરસેવાનું; ખરી મહેનતથી પેદા કરેલું; મુશ્કેલીએ પ્રાપ્ત કરેલું.

“ખરા પરસેવાનો પૈસો ખરચવા જીવ ચાલતો નથી પણ નજીવી મહેનતે મેળવેલો સાબ વાપરતાં કૃપણ માણસનું પણ મોટું મન થાય છે.”

કુંવારી કન્યા.

ખરા ખપોર, પૂર્ણ વ્યાખાદી; ચઢતીનો સમય. મધ્યાહ્નના સૂર્ય પણ ખોલાય છે.

“ ભાઈ એના તો હાલમાં ખરા ખપોર ચાલે છે.”

ખરાખ કરવું; અગાડવું; અનીતિમાન કરવું; નહારું કરવું; ઘડી જવા દેવું.

૨. મુકસાન કરવું; દુઃખ દેવું.

૩. પાયમાલ કરવું; માશ કરવો; પડતી હાલમાં આણી મૂકવું.

૪. (પૈસા) ખોટે રસ્તે વાપરવા-ખર્ચ કરવો.

ખરાખીના ખાટલો, ઘણીજ ખરાખી.

ખરાખે પડવું; (વહાણ ખરાખે અથડાઈ હતું ન હતું થાયછે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) મિથ્યા જવું; ખરબાદ જવું; ખરાખે પડવું હોય એમ ભાગી તૂટી હાલત પર આવી જવું.

“ જો જ, તું આટલી ડાહી છું તે ઘૂળમાં જાય નહિ; આટલો પરિશ્રમ કરી વિદ્યા આપી છે તે મિરઠક થાય નહિ, અમે તારી પવિત્ર સંસ્કૃત વિદ્યા, ખરાખે પડી ગણાય નહિ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખરું લોહું, (ખરું લોહું-ગજવેલ જ્યારે સરાણે ચઢેછે ત્યારે તેમાંથી વ્યંજિત કરે છે પણ મોજું લોહું સરાણે ચઢતાં તેમાંથી એક તણુજો પણ કરતો નથી, તેમ રણમાં ઝાઝું પરાક્રમ દર્શાવી શકે અને દુશ્મનનું અપમાન સહન ન કરી શકે એવા વીર પુરુષને વિષે ખોલતાં એ વપરાય છે.

૨. ખરા લોહાના જેવું ગરમ મિગ્ગનું; સલ નિષા વાળું; તીખા સ્વભાવનું; પોલાદના જેવું તીખું; જેનાથી અપમાન નિંદા સહન ન થાય તે.

ખસતું કરવું; દૂર કરવું; કાઢી મેલવું; રમ આપવી; જાય એમ કરવું; જતું કરવું.

૨. ડાખું કરવું; અળખામણું કરવું.

ખાંજરે નાખી મૂકવું, એક ખૂણે દરકાર વિનાતું રાખી મૂકવું; જ્યાં હાથ વારેયડીએ ન જાય તેવે ઠેકાણે એદરકારીથી મૂકવું. ‘ તેણે તે કામ ખાંજરે નાખી મૂક્યું છે.’

“ સસભામા-(સજળ નેત્ર) જાઓ છો ક્યાં? આ જીવ લેઈ જવું હોય તો કરારે જાઓ; જો આમ કરવું હતું તો મને શા કાને ખાંજરે નાખી? ”

સસભામાખ્યાન.

ખાંજરે પડવું; ખૂણે પડી રહેવું; યુદ્ધ રહેવું; દરકાર વિનાની સ્થિતિમાં રહેવું; ડાઠની એદરકારીને લીધે અજવાળામાં ન આવવું.

“ હવે તો આ શૈલ પડી ખાંજરે.”

દ્વિધિપર હક્ષો.

ખાંડ ખા, ‘ જ, જ ખાંડ ખા ’ એટલે તું કહે છે તેમ નથી અગર મને દરકાર નથી. ખાંડ ભરવી (મોંમાં), મીઠું મીઠું ખોલવું; જાળે વીઠાણીને વાત કરવી.

ખાંડવું નાખિયેર, જેમાંથી ડાઠ પણ ભાગ કાઢી નાખવા જેવો ન હોય તેવી વસ્તુ-વાત; ખાંધ આવવી, પાડા, અળદ વગેરે ગાડાએ

નેડ્યાથી તેની ખાંધપરતી ચામડી ઘસાઈ ઘસાઈને પાકી જવી.

ખાંધ દેવી, મડદાને લઈ જવાના સંબંધમાં વપરાય છે.

ખા લાડવો, (લાક્ષણિક) લે કાયદોઃ કાઠ કાંદો.

“અમે દયા આણી તેનું આ દુબ. રાંડ દયા ડાકણી છે. મેં રાંડને કહ્યું હતું કે એવા તો હજારે આવશે; લે, ખા હવે લાડવો.”

મર્ધવસેન.

ખાઈ પીને મંડવું, ખતથી મંડ્યા રહેવું; મચ્યા રહેવું.

૨. ચાનક કે કાળજી રાખતી.

૩. ભૂલ ખોલ્યાં કરવી; ખતથી ડાઘના દોષ કાઢ્યાં કરવા;

“શાહજાદા પ્રિન્સ જોઈ વેલ્સને છપી પાડવાનો હુકમ શીખવાનો શોખ થયો છે, તેથી તે કામ પછવાડે ખાઈ પીને મંડ્યો છે.” ગુજરાતી.

“એકવાર પુનર્વિવાહનો ચાલ ચલાવવાને આતુર થઈ જઈ તે અર્થે ઉદ્યોગ કરતા હતા અને એક વાર આપણે વલ્લભમતને તોડી પાડવાને ખાઈ પીને મંડ્યા હતા.”

નર્મગઘ.

ખાઈ જવું, ન લેખવવું; દરકાર ના રાખતી.

૨. દીઠું ન દીઠું કે સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કરવું.

૩. સહન ન કરવું.

૪. હક વગર છુપી રીતે ડાઘની પાસેથી લેવું; લાંચ લેવી.

સોંપેલા માલ કે નાણાંની ચોરી કરવી; ઉચાપત કરવું.

૫. અધવચ કેટલુંક મૂકી દઈ, ક્રિયા શરૂ કરવી (ખોલવાની.) “એ બાંચવામાં કેટલાક સજ્જો ખાઈ ગયો.”

૬. કમાઈ જવું.

ખાઈ પી લેવું-કેટરું, ભોગવવું; ઉપભોગ

કરવો; સંસારની મોજ મઝા માણી લેવી. સુખવિલાસ અનુભવી લેવાં; ધરડા થવું.

“ગોવિંદરામના મનમાં તર્ક હોવા કે પ્રધાનવટું તો જશે તહિ! જશે તોમે શું દે હવે ખાઈ પી ઉતર્યા છિયે.”

૩. જીતી વાતી.

ખાઈ ભગાડવું, ખાઈને ખોદવું; નિમકહરામ થવું; જેવું ખાઈ હોય તેનુંજ ઉકસાન કરવું.

૨. ન પચવાથી ઝાકો થવો.

૩. ખાધાથી ને શક્તિ આવવી જોઈએ તે ન આવવી.

ખાઈને ખોઈ કરવું, લુણ્ણહરામ થવું.

“ખાઈને ખોઈ કીધું એમ મનુષ્યે કદી ના કહેવડાવવું.”

માસિક સારસંગ્રહ.

ખાઈને ખોડવું, જેવું અન્ન ખાઈ હોય તેનેજ અપકાર કરવો; લુણ્ણહરામ થવું; કૃતમ્ન થવું; નગણું થવું; ઉપકારના પદ્ધતિમાં અપકાર કરવો.

કુશ્લેત્ર થઈ કુશ્સાથનો, ધાણુ કઢાવ્યો તેં હાથે, દોષ ધરે તું પર કો માણુસ ખાઈ ખોદિયું એ માટે.”

પાણિપત.

ખાઈને ઝખ મારવી, ખાધા પછી તરત કંટાળા ભરેલું ને કામ કરવું પડે તે. (વાસણુ અજવાળવાં; એકલાડો કાઢવો પ્રગેરે.)

૨. ઉપભોગ કરી મરતાવું.

ખાખરની ખીલોડી, ખાખરના ઝાડમાં રહેનારી ખીલોડી માત્ર તેજ ઝાડને જોળખ્યાં કરે છે તેમ જ માણુસે જાંજા પ્રકારતું સુખ જોયું કે અનુભવ્યું ન હોય અતે એક જ જાતનો અનુભવ લયાં કરતું હોય તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે; ખાખરની ખીલોડીની પેઠે એકજ જાતનો અનુભવ લયાં કરનાર.

“ખાખરની ખીલોડી અંગઠ, સ્વાદ શું જાણે સાકરનો.”

અંગઠવિણિ.

ખાખી ખંગાળી, પાસે કુટી બદામ ન હોય ને લાલાજી થઈ ફરે તે; ફાંકડા થઈ ફરનાર. ફક્કડ; ઘરમાં જોઈએ તો હાથાં કુસ્તી કરે ને બહાર લાલજી મનિયાર થઈ ફરે તે; દાંડ; પાસે કાંઈ હોય નહિ અને ખાલી ભપકો મારે તે; માલમતા ઉડાવી દીધી હોય તેવું.

ખાખી આવો, પાસે કંઈજ ન હોય એવો પુરૂષ; માલમતા ઉડાવી દીધી હોય તેવું.

૩. ચીઢાઈ જાય એવો તમોચુણી પુરૂષ.

(ખાખીની પેઠે)

ખાટલી જવી, ખાટલી જવા જેવી દશાયવી; મરીજવું. 'હુતતારીખાટલી જાય' એટલે તું મરી જાય એમ બદ્દવા દેવામાં બોલાય છે;

ખાટલે પડવું, ખાટલો ભોગવવો; મંદવાડ આવવાથી પથારીવશ થવું.

"ઘા વાગે ને ખાટલે પડીએ સારે કોણુ શીરો ખવડાવનાર છે?"

વનરાજ ચાવડો.

"તે ઘરડી અશક્ત થઈ ખાટલે પડે સારે રાંડેલી છોકરી તેની ચાકરી કરવામાં લાખ રૂપીઆની થઈ પડે છે."

કરણુધેલો.

ખાટલો આવવો, (સુવાવડનો.)

ખાટલો ઉપરો થવો, (ઘરમાં) ઘરમાંથી મંદવાડ જવો-ખસવો. 'દેવ જાણે એ માસથી શુ થયું છે કે મારા ઘરમાંથી ખાટલો ઉપરો થતો જ નથી.'

ખાટલો ભોગવવો, મંદવાડ સેવવો; આગરથી પથારી સેવવી; પથારીવશ થવું.

"કદી અવસ્થાને લીધે ખાટલો સેવવાનો વખત આવ્યો હોત ને સાંજ પડે એ આના ન લાવતો હોત તો તું મારી શી અરદાશ કરત?"

કુંવારી કન્યા.

ખાટલો હોવો, (મંદવાડ કે સુવાવડનો.)

'મારે સાં ખાટલો છે' એમ કહેવાય છે.

ખાટું ખાટું ચાખવું, સુખ દુઃખનો અનુભવ લેવો; સંસારમાં રહીને ચઢતી પડતી અનુભવવી; તડકોળંચો જોવો.

ખાટું થઈ જવું, (દિલ) નિરાશ થવું; નાઉમેદ થવું; કચવાવું; દિલગીર થવું; આશા ભંગ થવું.

ખાટું મોળું થઈ જવું, અગડી જવું; ખરાખ થવું; તુકસાન થવું; ઉપયોગમાં ન આવે એવું થવું. (કંઈ વસ્તુ ઉતરી જાય છે સારે ખાધાના કામમાંથી રદ થાય છે તે ઉપરથી.)

"આવીએ છીએ! શું ખાટું મોળું થઈ જાય છે તે; અમારું કહેવું તો કાનેય કોણુ ધરે છે?"

પાંચાળીપ્રસન્નાખ્યાન.

૨. તપી જવું; ચઢી જવું; ઉતરી પડવું.

"આટલા બધા ખાટા મોળા કોના ઉપર થાઓ છો?"

સલભામાખ્યાન.

ખાડામાં ઉતારવું-નાખવું, ખાડામાં નાખવું હોય એવી દુર્દશા કરવી-તુકસાન કરવું.

"જ્યાં સાં સમજતા છોકરા કહે છે કે અમને નાનપણમાં પરણાવીને માયાપે ખાડામાં નાખ્યા છે."

"આવી રીતે પહાણુને દશ પંદર હજારના ખાડામાં ઉતાર્યો જોઈ, વાણિયાએ તે સંબંધી વાતચીત બંધ કરી."

કૌતુકમાળા.

ખાડો પડવો, (ત્રિજ્ઞેરીમાં) તળિયું દેખાવું.

૨. તૂટ-તંગી પડવી.

"તેમની રૈયતની કંગાલિયતને લીધે તેમની આવકમાં ઊંડા ખાડા પડ્યા છે."

દે. કા. ઉત્તજન.

ખાણું ખરાખ થવું, ખાવે ખીવે હેરાન થવું; પેટનું પુરું કરવાના સાંસા પડવા.

૨. રાજી તૂટવી; જે ઘમ્મી-રોજગાર

કે કામ ઉપર ગુજરાન ચાલતું હોય તે અટકવું; આજીવિકા બંધ થવી. આધેલું કુતરાને નાખ્યું, જુઓ કુતરાને નાખવું.

આપરે કોઠીઓ, ઘડીમાં લહે અને ઘડીમાં એક થાય એવા જે બે તેમાંનો એક જણ.

૨. સરખે સરખા હરિકેમાંનો એકેક.

૩. એક ખીજની સાંસણીથી નકાદે કામ કરનારામાંનો જે એકેક તે.

આયણિયામાં ઘાલીને ખાંડવું, બહાર ન દેખાય-કોઈ ન જાણે એમ ખૂબ સંતાપવું; કબજામાં લઇને અતિશય દુઃખ દેવું; કનડવું.

આયણિયામાં માથું મૂકીને સુવું, સાવચેત ન રહીએ તો ખંડાઈ જવાય એવી ભયંકર-જોખમ ભરેલી સ્થિતિમાં રહેવું.

“ આયણિયામાં માથું મૂકી સુવાની ન જરૂર પહોંચતી હોય તોજ આ દુઃખ જેવા રાજમાં રહેજો.”

પ્રતાપનાટક.

ખારિયાં થવાં, ભૂખે મરવું; ભૂખ્યાં રહેવું. ‘આજ તો મારે ખારિયાં થયાં.’ આ પ્રયોગ બહુ વચનમાંજ વપરાય છે.

ખાલી હાથે જવું, મરી જવું; પૂણ્યનો સંચય કીધા વિના જેવા જન્મ્યા હતા તેવા મરી જવું.

“ સંચસ્તા હાથી ઘોડા,

હબરો જેની સાથે;

તે હોંઝા ખાલી હાથે રે;

જગીને જોને.”

જોધચિંતામણિ.

૨. ઘેસો લીધા વગર કે પાસે રાખ્યા સિવાય જવું.

“ આટલે વર્ષે આમ ખાલી હાથે મયા કરતાં તો ન જવું એજ ફીક છે; -વિધારામ શું પોતાની પૂજનો અર્ધો ભાગ મને આપનાર છે ? ”

અક્ષરાક્ષસ.

ખાવા ધાવું, બિહામણું લાગવું; ભયંકર-ડરામણું લાગવું; ભય ઉપજાવવો.

૨. ચીઠીઆં કરવાં; ખીવડાવવું; ધુરકવું; ગુસ્સે થવું.

“ એ કિશોરી શીખામણુ આપનારને ખાવા ધાતી. અને ભમર ચઢાવી હોઠ વડે પોકાર કરી, મ્હોં મરડી કહેતી કે વાર, વાર, જોયા એ લોક ! ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ અરે આ ઉજડખંખ વાડી કેવી ખાવા ધાય છે ! ”

મુદ્રારાક્ષસ.

“ નદિ દરિયો મેદાનને,

છે ગંભીર આકાશ;

દશ દિશ ખાવા ધાય છે,

શોકખીકનો વાસ.

કવિ નર્મદ.

“ તે કૃત્ય તેને રાત દહાડો ખાવા ધાવું હશે અને તેથીજ તેણીનો અંત આવ્યો તેમાં કશો સંશય નહિ.”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

ખાવા પીવાનો દહાડો, આનંદનો-સુખ ભોગવવાનો દિવસ.

૨. આખાદીનો દિવસ.

ખાવા લેવા (રૂપીઆ,) શિરસ્તા કરતાં વધારે લેવા. (કન્યા પરણાવવા.)

ખાસડાંખાઉ, ખાસડાં ખાય એવો નીચ માણસ.

ખાસડાં ખાવાં, ખત્તા ખાવા; પરતાવો પામવો (તુકસાન થયેથી;) ડોકરો ખાવી.

“ આખાદીમાં જેણે સબ્યતા રાખેલી તેની અવદશામાં એ શોભા રહે છે, ને જે મગરૂરી કરે છે તે ખાસડાં ખાય છે.”

વનરાજ ચાવડો.

“ ઇશ્વરની ઇચ્છા આગળથી,

હળથી કેમ છુટારો,

ધર ખુડયાનું સુણી ધર આલે,
ખૂખ ખાસડાં ખાશેરે ”

વેનચરિત્ર.

ખાસડાંખાણ ખેલવી, મશ્કરીમાં અથવા
ગુરસામાં એક ખીન્નપર ખાસડાં મારવાં.

૨. હોળીમાં એક ખીન્નપર ખાસડાં ફેં-
કવાં.

ખાસડાં મારવાં, ઠોક દેવા; ઠપકો દઈ શરમી-
દ કરવું; ડામ દેવા; કઠણ વચન કહેવાં;
ધમકાવવું; ધમધમાવવું.

ખાસડારાત, હું કંઈ જાણતો નથી તેમ
જાણવાની દરકાર નથી એ અર્થમાં બે દર-
કારીનો જવાબ દેતાં વપરાય છે.

“ અહીં કયા ખાસડા રાતને કહી બતાવે
છે. પકોને તુંને તારો છોકરો ખેચ ફૂવામાં ! ”

ખાસડાને તોડ, (ખાસડાના તોડનું-અરો-
ખરીનું) હલકું; વિસાત વિનાનું; પાણ;
નીચ; દમ કે માત્ર વિનાનું.

“ નથી તમારા આપનું રાજરે,

મારી મામાને કર્યું કાજરે;

તમે ઉપાનને સમાનરે,

બોલ્યો દુર્બોધન રાજનરે. ”

લલમણાહરણ.

ખાસડે દાળ વહેંચવી, ખાસડાં વડે લડવું.

ખાસડે મારી, દીસ્તું રહું, ધર્યું રહું; એ અ-
ર્થમાં બેદરકારીનો જવાબ આપતાં બોલ-
વામાં આવે છે.

“ મરી ગઈ તો ખાસડે મારી, પણ ડા-
કણ બે ઝોડને વળગાડતી ગઈ. ”

મણિ અને મોહન.

‘ ખાસડાને તળીએ મારી ’ પણ વપ-
રાય છે.

ખાસાનું ખીડું, મહારાજને માટે ખાસ બ-
નાવેલું ખોખું ખીડું (મંદિરમાં.]

ખાસું દીવા જેવું, ચોખ્ખું ચટ; તરત સ-
મજન્ય એવું; પરંતુ વાંકામાં સાફ, કશું મળે
નહિ-હાય ન લાગે એવું.

ખાળે જવું, પિશાબ કરવા જવું, સ્ત્રીઓ
આ પ્રયોગ વાપરે છે.—(લાક્ષણિક)

ખાળે બેસવું, પિશાબ કરવા,—ઝાડે કરવા
બેસવું. (માંદા માણસે.)

ખીંટીએ પોતીઉં, કંઈ જોખમ, ઉચ્ચાર વ-
ગરની જે સ્થિતિ તે; નિરાંત; મનની અ-
જાણત-ગભરાટ-અકળામણ કે ચિંતા વિ-
નાતી જે હાલત તે.

ખીંટીએ મકવું, જીવું મેલવું; દૂર રાખવું;
વિસારે મકવું; ઠેકાણે કરવું.

ખીચડો કરી તાખવો, ભેળસેળ કરી તા-
ખવું (લાક્ષણિક.)

ખીલાને જોરે ફૂંદવું, જેમ ઠોર ખીલાને
જોરે ફૂંદે છે તેમ કોઈ મોટા-સત્તાવાળા-
પક્ષવાળા માણસને આધારે બકરફુંદીઓ
કરવી-મહાલવું.

ખીલી ખટકો, અડચણ; નડતર; આડ; વિઘ્ન;
હરકત.

“ દીકરી, આવરી શા માટે બને છે ! હજી
સુધી ખીલી ખટકો થયો નથી. મેં એવો
ઘાટ ઉતાર્યો છે કે કોઈનો વાળ પણ વાંકો
થાય નહિ. ”

શે. કથાસમાજ.

૨. ફૂડકપટ.

૩. વહેમ.

ખીલી ઠોકવી, વચમાં અડચણ નાખી ચા-
લતું કામ અટકાવવું; વિઘ્ન આણી મૂકવું;

૨. મુકામ નાખવો; પાયો નાખવો.

ખીલો મજબૂત છે, આધાર સખળ છે; વગ
મોટી છે; આશ્રયદાતા જાણે છે.

ખીસામાં ધાલવું, ન લેખવવું; ન ગણકારવું;
હિસાબમાં ન લેવું; ન ગણવું; ખીસામાં
ધાલતા જેવું વુચ્છ ગણવું.

“ આ સદ્ગણિત બંને આવે ક્તી તો એને
તો ખીસામાં ધાલું અને તેને મારા ધરમાં
રાજ્યાની સાથે રાખું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખીસું ભરવું, પારકું નાણું વગર હકે પોતાના ઉપયોગમાં લેવું; અપ્રમાણિકપણે કોઈની પાસેથી લાલચ ખતાવી નાણું કઠાવવાં; લાંચ લેવી.

૨. સ્વાર્થની ખાતર કોઈને વગર હકનાં નાણું આપવાં.

ખીસાં તર કરવાં એટલે પૈસે ટકે તાજ થવું.

ખુંટો ધાલવો, પગ પેસાડવો; દાખલ થવું; જતું આવતું થવું.

૨. પાયો નાખવો.

ખુંટો જખરો છે, આધાર સમ્પત્તિ છે.

ખુંટો ડોકવો, એક તે એક ડેકાણે લાંચા વખત સુધી ઠરી રહેવું—થોભવું.

૨. નિશ્ચય કરવો; તોડ આપવો; નિકાલ પર આવવું.

૩ પાયો નાખવો; શરૂઆત કરવી.

ખુંટો ઠીલો થવો, મગરૂરી ઝોઠી થવી; અશક્ત થવું (આધાર નખજો થવાથી.)

ખુંડલે ચોકે, ઉઘાડે છોગે; જાહેર રીતે.

ખૂણામાં નાખવું, ગુણ પ્રકાશ ન થાય એવી જગાએ આણી મૂકવું.

ખૂણે પડી રહેવું, અંધારામાં રહેવું; ગુણપ્રકાશ ન થાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું.

ખૂણે હોવું, શોકમાં ઘરમાં ઘલાઈ રહેવું. (વિધવાએ)

ખૂણા પાળવો, રાંડેલી સ્ત્રીએ ઘરમાં ઘલાઈ રહેવાનાં સિવાજને અનુસરવું.

ખેનનો ખાટલો, મોટી અડચણ; મુશ્કેલી.

ખેરસક્ષા કરવા, હડાવી દેવું; ખોઈ નાખવું; વાપરી નાખવું. (ખેરસક્ષા એટલે સુખ શાંતિ ભોગવવી તે ઉપરથી)

ખેસ કાપી લેવા, જુઓ કેશ કાપી લેવા.

ખેસ ખંખેરવા, કોઈ જ્ઞેખમ કે જવાબદારીમાંથી છૂટા થવું.

ખેસે વળગવું, પાલવે પડવું; આશ્રયે રહેવું.

૨. ન છૂટે એવું કોઈ લક્ષ્યે વળગવું.

“ એના નિશ્ચય થકી નર તરિયાં કંઈ થઈ ગયા સંતમહંત,

એણે ન ઉરમાં જોઈ આપ્યા તે, ભૂમિમાં હજી ભમંત, લક્ષ યોરાશીરે, ખાંતે વળગી ખેસે, ”—કોઈનું.

ધીરોભક્ત.

૨. પાછળ લાગવું; કૂટો લેવો; આશ્રયથી માગવું; કાયર કરવું.

ખેડ વાળવી, ખેતરમાં અનાજને પાણી પાવું.

ખેડીએ ગવાર એ જાતના ગવાર પાણીમાં ઝટ ઝોગળતા નથી તે ઉપરથી સમજાવ્યો પણ ન સમજે એવા મૂર્ખ,—જડસાતે વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ખોખંડું કરવું, માર મારી હલકું કરવું.

ખોખંડું નાળિયેર, ખોખરા નાળિયેરના જેવું ફાયદા વિનાનું—ઉપયોગ વિનાનું જે કામ તે. (કામ—વસ્તુ—વિચાર.)

ખોટાં હાડકાંનું, આજસુ; મહેનત કરવે કંટાળો ખાય એવું; કામમાં મદદ ન કરે એવું. આખાં હાડકાંનું પણ ખોલાય છે.

ખોટા થવા, (પૈસા,) ડુલવા.

ખોટું કાટણું, ખરા ન કરે—મંદવાડમાંથી ખેટો ન થાય એવા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે ખોટો રૂપિયો પણ ખોલાય છે.

ખોટું નીકળવું, ખેવણ થવું; ખેવચની નીવડવું; ખેઈમાન થવું; ફૂતક્ષી—અપકારી થવું.

‘ આખરે એ માથુક ખોટી નીકળી. ’

ખોટો રૂપિયો, મંદવાડમાંથી ખેટું ને થાય—ખરા ન કરે તેવું માણસ. ખરો રૂપિયો જન્મ ખજારમાં ચાલતો—નખતો નથી તેમ સંસારમાં નકામો થઈ પડતાર—આખરસાલપર આવી ગયેલા માણસની આશા મૂકતાં એ ખોલવામાં આવે છે.

ખોડો કાઢી નાખવો, જડમૂળથી ઉખેડી નાખવું; નાશ કરવું; ખોડારૂપ નડતું એવું જે કંઈ તેનો નાશ કરવો.

“ખોડો જ્યમ ક્ષત્રિનો કાઢી, શ્રાદ્ધ સાર્થકું પણિપતે, મારી કાઢવા તેમ મુસદ્દા, અહ લગાડ્યા એવિ લતે.

પાણિપત.

“પાડે પાડા લહે ને ઝાડોનો ખોડો કાઢે એ કહેવત છે.”

૨. ધમકાવવું; ધુમાડા કાઢી નાખવા.

૩. સંહાર કરવો.

(માણસ કે ઠોરનો.)

‘મુંબાઈની મરકીએ હજારો માણસોનો ખોડો કાઢી નાખ્યો.’

ખોડો નીકળી જવો, નાશ થવો; સંહાર થવો;

“ઘાસ ચારાની તંગીથી ઠોરમાં ભૂખ-મરો ને મરકી ચાલી તેથી તેમનો ખોડો નીકળી ગયો.”

(એ એહેનો)

ખોપરીમાં પવન લારાવો, મિગ્ગળ વધી-જવો; શિરજેરી કરવી; તખિયત આકરી થવી; ગર્વિષ્ઠ થવું; ફાટી જવું; છાકી જવું.

ખોળિયામાં જીવ આવવો, એકા એક ગભરાઈ જવાથી અથવા ફાળ પડવાથી જીવ ઉડી ગયો હોય તે પાછો હેઠે એસે અથવા નિવૃત્તિ યાય ચારે ખોળિયામાં જીવ આવ્યો એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી નિવૃત્તિ થવી; જીવમાં જીવ આવવો; નિરાંત વળવી; જીવ હેઠે એસવો; ચેન વળવું.

“જીવ વોણાં ખોળિયાં તે, ખીજ ખીજ ઘેર ગઈ; રાહી રાધા ચંદ્રભાગા લાં-તી લાં ખેશી રહી.

દાણુલીલા—વૃસિંહ મહેતા.

“તેના મુખતા એ શખ્દો સાંભળતાં વાર મારા ખોળિયામાં જીવ આવ્યો; મારી સઘળી ચિંતાનો વિનાશ થયો, એટલુંજ નહિ પણ

તેના પરના મારા પ્રેમમાં વૃદ્ધિ થઈ.”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

તેથી ઉલટું ખોળિયામાંથી જીવ ઉડી જવો, એટલે ગભરામણ થવો; ગભરાટ ઉપજવો; ઉચ્ચાટ થવો.

“વધામણિયો વધામણી કહેછે તેમ ખો-લને હુકમની રીતે ખોલવાથી મારો તો ખો-ળિયામાંથી જીવ પણ ઉડી ગયો.

કેશરીચરિત.

ખોળે એસાડવું, કન્યાને તેનાં સાસુસસરા-ના ખોળામાં એસાડવો. (વિવાહ, ચાંદો, ના-ળિયેર આપતી વખતની એ એક રીત છે.)

ખોળે માથું મૂકવું, સંકટમાંથી બચાવવાને કો-ઈ સમર્થની સહાય કે આશ્રયમાં જઈ રહેવું; તન સોંપી દેવું; આશ્રય ધરવો; શરણે જવું; તાએ થવું.

“સેવક કચેરીએ કચેરીએ ધક્કા ખાઈને થાક્યો અને સરકારને ખોળે માથું મૂકવાની ઘણીએ તજવીજ કરી પણ તે વ્યર્થ ગઈ.”

(ગર્ધવસેન.)

જેને ખોળે માથું હોય,

તે તેને ઝટ કાપે,

જેને વચને છાતી સોંપી,

તેવુંજ વચન ઉઠાપે,—

દુનિયાં જૂઠાંની જૂઠાંની,

એ અનુભવ વાત પ્રમાણી ”

નર્મકવિતા.

ખોળે લેવું, દાક કરી લેવું.

ખોળે સોંપવું, ભરોંસાપર આપવું; આધાર-આશ્રય સમજી હવાલે કરવું; કોઈની સંભા-ળ નીચે આપવું; ભલામણ કરવી; ભાળ-વવા આપવું.

“મંદીરના ગુરૂજરે મંદિરના ગુરૂજ,

મંદીરના ગુરૂજ, સુદેવજરે,

તમારે ખોળે સોંપું, એ તંન.

મોસાળ પધારો.”—

નળાખ્યાન.

બોળે હોવું એટલે આશ્રય કે આધાર તમે હોવું.

“ સુંદરી, એ દીક નહિ, આ બાળકે હજી દુનિયા શ્રવણેય સાંભળી નથી. એ તમારે બોળે છે.”

મુદ્રારાક્ષસ.

બોળો પાથરવો નમવું; આજી કરવી; કાલાવાલા કરવા;

કરગરવું; કોઈ વાતને સાર છેકગરી-આછથી બોલવું; રડવા સરખું મોહું કરી માગીલેવું; દીનતાથી પ્રાર્થના કરવી.

“ મોટા મોટા શ્રીમંતની સુંદરીઓ પણ ગુર્જર નરેન્દ્ર આગળ બોળા પાથરે તો ઝોડ્યુની શી ગુન્નશ ?

યશોમાખેલન.

“ હું પ્રભુ પાસે બોળા પાથરી માથું છું કે ગમે તો જાજમાં વસવાતો દી લાવને પણ રાજમાં જઈ લાજ બોવાતો દી ના લાવીશ.”

પ્રતાપનાટક.

બોળો ભરવો, અધરણીરાતને દેવ આગળ બેસાડી સાસુએ ચોખા, નાળિયેર, રૂપાનાણું, એ સૌ પ્રથમ પોતાના બોળામાં લઈ પછી તે વહુના બોળામાં આપવું.

“ આજ મારા ભાઈની વહુને બોળો ભરવાનો છે; અમારી ગરીબ સ્થિતિ હોવાથી આજના શુભ દિવસે તે આપડીને સારી સાડી કે સારી ચોળી પણ પહેરવાની નથી.”

મણિ અને મોહન.

૭

ગગનનાં પક્ષી ઝાલવાં, બુઓ આકાશનાં પક્ષી ઝાલવાં.

ગંગાની ધાંચણુ, એ નામની ધાંચણુના નેવી ધણીજ મેક્ષી અને ધુવડ સ્ત્રીને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ગંગા ગોળી, (મસ્કરીમાં) પાણી પીવાની ને ગોળીમાંથી ધણુ જણે તેની તે લોટી બોક્ષીને પાણી પીધું હોય તે; પવિત્ર ગોળી.

ગંગાજળ નેવું, પવિત્ર. (સર્વ પાણીમાં ગંગાજળ પવિત્ર ગણાય છે તે ઉપરથી)

“ એવાં વચન સુણીને રે,
વધાં વળતાં વહુજ;
ગંગાજળ સરખાં રે,
હો સાંભળો સાસુજ.

કવિ ધ્યારામ.

૨. પ્રમાણમાં પાણી બહુ હોય એવી (દાળ.)

ગંગા ન્હાયા, પાપ-નુકસાન-દુઃખમાંથી છુટ્યા એવા અર્થમાં વપરાય છે. (ગંગામાં

ન્હાયા નેટલું પૂણ્ય થયું તે ઉપરથી.)

ગંગા ગંગેતિ યો બ્રુયાત્

યોજનાનામ્ શતૈરપિ

મુચ્યતે સર્વ પાપેભ્યો

વિષ્ણુલોકં સગચ્છતિ ॥

નદ્યોજલાવગાહેન પાવયન્તીતરાજનાન્
દર્શનાત્સ્પર્શનાત્પાનાત્તથા

ગંગેતિકીર્તનાત્

પુનાસ પુણ્યાન્ પુરુપાન્ શતશોથસહસ્રશઃ
ગંગાતસ્માત્ પિવેત્તસ્યા જલંસંસારતારકં ॥

“ દીકરો સારો થાય ને કંઈ રસ્તે પડે અને આ નેહું સુખી થાય એટલે ગંગા ન્હાયા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ નાગરિકા, -(નિઃશ્વાસ નાખી,) તારૂં માનવાથી આ દશા થઈ અને મારૂં માનવાથી એ આપડીબે કેદ પડવું પડ્યું, હવે

તે પરમ દહાડે એનો હાથેવાળો મળી
જાય એટલે ગંગા નહાયા.”

સલભામાખ્યાન.

“પ્રભુ પહેને કૃપા કરે ને એનાં સૌ
દુઃખ આપણને આવે તો જાણે ગંગા
નહાયા.”

તપસાખ્યાન.

ગંગા ભાગીરથી, વિધવાને એ રીતે પત્રમાં
લખવાનો રિવાજ છે.

ગંગા સ્વરૂપ, (ગંગાના જેવી પવિત્ર) પો-
તાની વધુ સિવાયની વરીલ સ્ત્રીઓના પત્રમાં
એ પ્રમાણે લખવાની રીતિ છે.

ગંગાનો પ્રવાહ, ગંગાના પ્રવાહ જેવી એક
ધારા; અસ્ખલિત ને એલવાની છટા તે;
વાશુધારા; (મહાદેવની જટા તે મુખ,
પવિત્ર ગંગાજી તે ઉત્તમ વિષય અને તેનો
પ્રવાહ તે અસ્ખલિત વાચા.)

૨. પવિત્ર. ‘નાત તો ગંગાનો પ્રવાહ છે.

ગચ્છન્તિ કરી જવું, (સં. ગમ્ (ગચ્છ
ઉપરથી) નાશી જવું; છટકી જવું; અગી-
આરા ગણવા; છ પાંચ કરી જવું. ગચ્છી
જવું પણ બોલાય છે.

“એક વર્ષ પૂરું થયું એટલામાં તો ત્રિ-
નેરીતું તળિયું ઢેખાયું અને મારા મેજ પર
મારી સાથે બેસી જમનારા મિત્રો પણ
ગચ્છન્તિ કરી ગયા.” અરેમિયનનાઈસ.

ગજ ગજ કુદવું, (હર્ષમાં) મસ્તીમાં આવવું;
પતરાજખેર થવું; તોરમાં રહેવું.

“અલકકિશોરીને આતંક માયો નહિ
અને તેનું ચાલત તો તે ગજ ગજ કુદત.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગજલ જોષ્ટિ; વાતચિત; ગપ્પાં; ટાઢા પહો-
રના ગપાઠા.

ગજ વાગવા, અજભાવેલું જોર ફાયદાકારક
નીવડવું; જોર ફાવવું; યોગ્ય ઠેકાણે યોગ્ય
રીતે શક્તિ કામે લાગવી.

ગજવાં ભરવાં, (પૈસાથી) લાંચ આપવી;

પૈસા આપવા; મોં પૂરવું.

“એવે વખતે તેનું ગજવું ભરવાને
જે આનાકાની કરે તેની ખરેખરી કમખખી
જાણવી.”

કરણુલેલો.

૨. લાંચ લઈ ગજવાં તર કરવાં; અદ
દાનતથી પુષ્કળ પૈસા એકઠા કરવા;
ખીસાં ભરવાં.

“આવ્યો આવ્યો રે સુરતી લાલ,
મુંબાઈ ઠગવાને;
લાવ્યો લાવ્યો રે સુરતી ચાલ,
ગજવું ભરવાને.”

નર્મકવિતા.

ગજવાનો વર, પહેરામણીનો વર; ગજવું
ભરાય એટલી પહેરામણી મળે એવો ક-
લિન વર.

ગજવામાં ઘાલવું; ન ગણવું; તુચ્છ ગણી
કાઢવું; દરકાર ન કરવી; માન ન આપવું;
ન માનવું; ન લેખવવું.

‘ઉવોટના વારામાં ઉવોટને ગજવામાં
ઘાલીને ફેરે એના વિદ્વાન નર ઘણા હતા.’

મતમરેનત.

ગંજમાંનો સાપ, શુભ શત્રુ; જોવામાં કે
જાણવામાં ન આવે એવો દુશ્મન; ઉપર
ઉપરથી મીઠુંબોલનાર પણ અંદરખાનેથી
વેર રાખનાર; મોઢેથી મિત્ર પણ અંદરથી
દુશ્મન.

ગટ કરી જવું, (લાક્ષણિક) પૈસા-માલ વગેરે
લઈ નાશી જવું; પચાવી પડવું; ઉચાપત
કરવું; હરામનું ખાઈ જવું; ઓછમાં કરી
જવું; કોઈનું કાંઈ વગર હકે પોતાના ઉપ-
યોગમાં લેવું.

ગડગડિયું આપવું, (ગડગડિયું-ગડગડવું
એવું જે શ્રીફળ-નાળિયેર તે. એ ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) રજ આપવી; અરતરક
કરવું; પાણીચું આપવું.

ગોવાતું ગડગડિયું આપવું પણ
બોલાય છે.

ગઢકું બનવું, તન્મય થઈ જવું; ગરક થઈ
જવું.

ગઠ ઉકેલવો-ઉથલાવવો, ગઠ ઉકેલવા જેવું
કાઈ મહાભારત-અહાહુરી ભરેલું કામ
કરવું; પરાક્રમ કરવું; મોટો ફેરફાર કરી
નાખવો; ઉથલાપાથલ કરી નાખવી.

“ એકલી બેડી ગઠ ઉકેલે એવી સુગણ-
સુંદરીને તમે અમળા ગણી કે કાચુવગ-
રની લેખાને નિર્મળા માનતા હો તો તેમાં
તમારી ચૂક છે. ”

ગર્ધવસેન.

ગણુપતિ પધારવા, (ગણુપતિના જેવું મોટું
પેટ થવું, તે ઉપરથી મળકમાં) ગર્ભ રહેવો;
હંદાણું પેટ થવું.

૨. શુભ કામનો આરંભ થવો.

“ જમના મૈયા કરસન રાધા,

આંસા મોઠી રામજી;

સેવે ન ગણુપતિ પધાર્યા,

પેટમળી આડે જામ.

સાચું કહું છું જી.

નર્મકવિતા.

ગણેશ માંડવા, એક સમે વિષ્ણુ અને ગ-
ણુપતિ લડતા હતા. એટલામાં શિવે વચમાં
પડી ગણુપતિનું ડોકું કાપી નાખ્યું. એ વાત
પાર્વતીએ જાણી એટલે શિવને શાપ દેવા
માંડ્યો. પછી શિવે એક દાંતના હાથીનું
ડોકું કાપી લાવી ગણુપતિના ઘડને ચોંટાડી
જીવતા કર્યા. માસ પુત્રને વરવો કર્યો તેથી
હવે એને કોઈ બોલાવશે નહિ એમ કહી
પાર્વતીએ શોક કર્યો. ત્યારે શિવે કહ્યું કે,
સર્વ દેવમાં એ પહેલો પૂજારો ને સર્વ શુભ
કામમાં તેનું આરાધન થશે. એથી હરકોઈ
શુભ પ્રસંગે પ્રથમ એમની સ્થાપના કર-
વામાં આવે છે. તે ઉપરથી શરૂઆત કરવી;

આરંભ કરવો; પહેલ કરવી; મૂળ રાખવું.
ગણેશ બેસવા એટલે સારા માઠા કોઈ કા-
મનો આરંભ થવો.

ગઢમદિયાં થયાં, પુષ્કળ નાણાતું ઉછળવું;
ધણા પૈસા એકઠા થવા. ‘તેની પાસે તો
આજ કાલ ખૂબ ગઢમદિયાં થયાં છે.’ (ખ
હુવચનમાં જ બોલાય છે.)

ગતે ઘાલવું, શ્રાદ્ધ કરીને સદ્ગતિએ પહોં-
ચાડવું.

૨. કામે લગાડવું; ઠેકાણે પાડવું; ઉપ-
યોગમાં લેવું.

“ જ્યારે કુંવરની આંખ મીંચાય ત્યારે
ખીજને ખડો કરી મરનારને એવી રીતે
ગતે ઘાલવામાં આવે કે તેની કોઈને સ-
મજ પડે નહિ ”

ગર્ધવસેન.

ગતેગતું થવું, જોડું વાપરું-ગયું હોય તેટલું
પાછું આવવું; જોડ પૂરી પડવી.

“ આ વેપારમાં મારે માટે ગતેગતું થાય
એટલે બસ. ”

ગદ્દાપચીશી, સોળચી પચીસ વર્ષની ઉંમર
સુધીના માણસનો વખત તોફાન અને ઉ-
દ્ધતાઈમાં નકામો જાય છે તે ઉપરથી જી
વાનીઆઓની મરતી કે તોફાનને વિષે ધિક્કા-
રમાં બોલતાં વપરાય છે.

ગદ્દામટહાર, ખરાબ રાગને વિષે તિરસ્કા-
રમાં બોલતાં વપરાય છે.

ગઢેડા બનવું, મૂર્ખમાં ખપવું; એવકુદ્ધ બનવું.
ગઢેડા વૈતઈ કરવું, ગઢેડાની પેટે ભાર માંત્ર
વહાં કરવો; મહેનતનો પૂરતો બદલો ન
મળે એવી મહેનત કરી થાકી જવું.

“ તેઓનાં મન રાજી રાખવાને તેઓ સ-
વારથી સાંજ સુધી ગદ્દાવૈતઈ કરે છે, તે-
ઓની મરજી સંભાળે છે અને તેઓની સાથે
હેતથી રહે છે. ”

કરજુઘેલો.

ગઢેડાનાં પૂજાં આમળો એવું, બિન આ-
વડતવાળું, મૂર્ખ.

ગધેડાનું પૂછડું પકડી રાખવું, ગધેડાનું પૂછડું પકડવું હોય તે લાતો મારે, લોહી નીકળે પણ છોડવું નહિ તે ઉપરથી ગમે તેવું નુકસાન થાય પણ લીધેલી હક છોડવી નહિ એવા અર્થમાં વપરાય છે.

ગધેડાનો પાછલો પગ, દોઢડાહું; મૂર્ખ; એ વકુર. સમજ વિના ડહાપણ ડાળનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ગધેડે ગવાવું, ગધેડું પણ લાભ લઈ શકે એટલી એટલી કીમતે વેચાવું; છત ઘણી હોવાથી સસ્તો ભાવ થવો.

“આ સાલ કેરીઓ ગધેડે ગવાય છે”

૨. (લાક્ષણિક.) ફળેત થવું; રેવડી ઉડવી; બેઆમર થવી.

ગધેડે ચઢવું, (અસલના વખતમાં કોઈ ગુનેગારની ફળેત કરવી હોય તો તેને મોઢે કાયલાને દીવેલ ચોપડી ગધેડાપર બેસાડી ગામમાં ફેરવવામાં આવતો હતો, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ફળેત થવું; રેવડી ઉડવી; બેઆમર થવી; વગોવાવું.

“ભાઈસાહેબ, હવે બરોબર ગધેડે ચઢ્યા, અભાર સુધી એમના માથામાં ને મગરૂરી ભરાઈ હતી તે બધી એક સામટી નીકળી ગઈ.”

ગુજરાતી.

ગપાટક ગાળો, (અટકનો શિવાજ પહેલાં ઘણો હતો; જેમ નર્મદાટક-ગંગાટક-વગેરે તેવી રીતે આ વળી ગપાટક-ગપનું અટક. તે ઉપરથી) ગપનો ગાળો; જુડો તડાકો ને એક કાનેથી બીજે કાને, વળી ત્રીજે એમ સપાટાખંધ ચાલ્યો આવતો હોય તે. ‘ગપાટકગાળો ને ભેંશનો ડાળો’ એ કહેવત છે.

ગપેગપ ચુંઆળસો, ખરા ખોટાનો તપાસ થયા સિવાય ફેલાયલી-ચાલેલી ગપ; અલેલપ્પુ ઠોકવું તે; રામઆશરે કંઈ કહી દેવું તે.

ગપોલિયું કરવું, ગુપચુપ-ધીમે ધીમે ઘખલ થઈ જવું.

ગખડી મારવી, નાશી જવું; સટ્ટી જવું; દોડી જવું. (કોઈ કામમાંથી કે જોખમમાંથી છટકી જવા સાર.)

ગમ ખાવી, સાંખી રહેવું, ખામોશ ખાવી-રાખવી; ગળી જવું; વિચારશક્તિથી ખમવું; ધીરજ રાખવી; સચુરી રાખવી-ધરવી.

“આ વખત ઘણાં ઘણાં વિધનો આવે છે, પણ ગમ ખાઈ જવાની ટેવ રાખ્યાથી અથવા સંપમાં રહેવાનું પસંદ કીધાથી અને તેવીજ કાશીશ કીધાથી તે વિધનો પોતાની મેજે ગમે ત્યાં સંતાર્થ જાય છે.”
નર્મગદ્ય.

“લલિતા ખાએ સમ,
રાધા નૂહી છે;
ખાધી રાધા રાણીએ ગમ;
રાધા નૂહી છે.”

કવિ દ્વારકાંદાસ.

ગમતું ઘડાવવું, કોઈ કહે કે મને ગમતું નથી તો તેના ઉત્તરમાં મસ્કરીમાં એમ કહેવામાં આવે છે કે ‘ગમતું ન હોય તો ગમતું ઘડાવો. અથવા ગમતું ઘડાવવા સોનીને ત્યાં નાખ્યું છે.’ મતલબ કે ગમે તે રીતે ગમવું જોઈએ. (અહીં ગમતું એ એક ધરણું કહ્યું છે.)

ગર્ગાચાર્યનું સુહૃત, (સસૈંદ્ય પહેલાં પાંચ ઘડીથી ત્રીજી ઘડી સુધીનો વખત; આ વખત મુસાફરીમાં નીકળવાને શુભ છે એમ ગર્ગાચાર્યે કહ્યું છે તે ઉપરથી) ફેર ના પકે એવું સુહૃત; કોઈ ચોક્કસ સુહૃત-વખત-સમય. ગર્ગાચાર્ય મિથિલાપુરીમાં જન્મ્યા હતા, તે ગંડકી ઉપર તપશ્ચર્યા કરતા. એ જન્મના ગોર હતા. એમણે કૃષ્ણ બળરામનાં નામ પાઝ્યાં હતાં તે ઉપવિતસંસ્કાર પણ કરાવ્યો હતો.

ગરદન કાંઠાપર નથી, ઘણાજ મગર અને ઘિકારને પાત્ર એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે, ગરદન નમરી, આખર જવી; મુડી નીમી થઈ જવી.

૨. ખોટ આવવી; ભાગવું. તુકસાન પહોંચવું.

૩. પડતી દશા આવવી; નમળું થવું.

૪. દેવાળું કાઢવું.

૫. (મરી જતાં.)

ગરદન નાખી દેવી, (મરી જતાં) પાછી ટટાર ન થાય તેમ ખભા ઉપર મૂકી દેવી.

ગરદન મારવું, જીવ લેવો; મારી નાખવું; ઢોચકું ઉરાડી દેવું; ડોકું ઉરાડવું.

૨. ઘણાજ તુકસાન કરવું; જીવતું મારવું; પાયમાલ કરવું; ખરાબખસ્ત કરવું.

‘તને ગરદન મારે’ એમ સોંપેલું કામ કરવાની ના પાડનાર છોકરાને લાડમાં કહેવામાં આવે છે.

ગરખડોટા વાળવો, ગરખડ કરી બેળ-શેળ કરી નાખવું; જીંધું ચતું કરી મેલવું; ખગાડી નાખવું; ઘાલમેલ કરી કામતો ઉકેલ ન થાય એવી ગુંચવણ કરી મૂકવી.

૨. બોલવામાં આચકા ખાવા; સાંભળનાર ન સમજે તેવું બોલવું.

૩. ઉલટું ઉલટું કરવું; ખોટું કરી મેલવું. હિસાબમાં લોચા વાળવા.

ગરાસ જવો, ગરાસ જવા જેવું તુકસાન થવું.

“આ રાંડના શીકારીઓ કોણુ જાણે ક્યાં થીએ આવી લાગ્યા; એમના આપનો માંહેથી શો ગરાસ જતો હતો કે તેઓ વગર હકના વચ્ચે પડ્યા ?”

ગર્ધવસેન.

ગલ આપવો, મનનો મર્મ-પાર આપવો; મનનો સંકેત જણાવવો. (નિખાસપણે)

૨. લાંચ આપવી; લાંચમાં કંઈ આપવું કે ખતાવવું; લાલચ દેખાડવી.

ગળતી ગોદડીએ, વીલે મોઢે; લીલે તોરણે; કામ-અર્થની સિદ્ધિ યથા સિવાય; આઆ તેમના તેમ;

“ માનસિંધને ગળતીગોદડી એ રાણાનો પ્રોણાચાર પહોંચ્યો ગણી ભૂખ્યાને તરસ્યા ભરે ભાણે ઉડી હાલ્યા આવવાનું થયું.”

પ્રતાપનાટક.

ગળાલગી, (ધરાઈ જવાના તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ઘણું; પુષ્કળ; (દુઃખ વગેરે).

૨. પૂરેપૂરું; મનમાન્યું; સંપૂર્ણ.

“ તારા કર્તુકની ખાત્રી મને ગળા સુધી થઈ છે.”

“ મને તારો ગળા લગી ભરોસો છે.”

ગળામાં જીલ ઘાલવી, બોલતાં અંધ રહેવું; બોલતું અટકવું; બહુ બોલ બોલ કરી કંટાળો આપતા હોય સારે તેને કહેશે કે ‘ગળામાં જીલ ઘાલ હવે.’

ગળામાં જોતરું ઘાલવું, કોઈને કોઈ નવા કામમાં કે જાનજામાં પહેલવહેલું નાખવું; પીડા વળગાડવી; પોતાના કામમાં નડે એવું ખીજું કોઈ કામ કરાવવું.

ગળામાં ટાંટીઆ, ગળે ટાંટીઆ ભરાયા હોય એવી સાંકડમાં આવી પડવું તે; ઘણીજ મુશીબત; જીવ જોખમાય એવી સ્થિતિમાં આવી પડવું તે; માથે જોખમ.

“ ગઢવી, તમે તો ઉલટા મારે ગળેજ ટાંટીયા ભરવ્યા ને હું તમને કહું છું સારે ઉલટા તમે મનેજ લઈ પડોછે.”

મુદ્રારાક્ષસ.

ગળીઓ ખળદ, (ગાડીએ જેડી ચલાવતાં ખેશી જાય એવા હડીલાખળદને ગળીઓ ખળદ કહેછે તે ઉપરથી.) ખરાબ કામ ન કરી શકે અથવા કરતાં કરતાં અટકી જાય એવા

મંદ માણસને વિષે બોધતાં વપરાયછે.

“આણી પાસ અમાયનો ઉસાહી પ્રયત્ન પાણીદાર ઘોડા પેઠે વેગપર દોડતો હતો સારે કારભારી ગળીઆ બળદ જેવો થઈને એક ખુરશી ઉપર બેઠો હતો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગળી ખાવી-નાખવી, અદ્વીણ વગેરેના સદ્દામાં તેજ મંદી ઉપર અમુક રકમ લેવાની અમુક રીતની સરત મારવી; સદ્દામાં તેજ મંદી ઉપર સરત કરવી.

ગળી જવું, આમોશ ખાવી; ગમ ખાધ જવી; સાંખી રહેવું; સહન કરવું.

ગળું કાપવું, (લાક્ષણિક) વિશ્વાસઘાત કરવો; અવળું-ગટરપટર સમજવી કોઈનું કંઈ હરી લેવું; ભરોંસા ઉપર ને રહું હોય તેને દગો દેવો. ગળું કરવું પણ બોલાય છે.

“ગરીબનાં ગળાં કરતાં મનજીને કોઈ પ્રકારે દયા નહોતી. રાંડી રાંડોની યાપણો ઝાળવતાં પરમેશ્વરનો ડર આવતો નહોતો.”

કુંવારી કન્યા.

“જેમાં લાભ હોય તેમાં આખો દિવસ ગાળતો અને લોકોનાં ગળાં કાપીને પાપનાં પોટલાં આંધતો.”

મા. સારસંગ્રહ.

ગળું રહેંસવું પણ એજ અર્થમાં વપરાયછે.

“ગળાં રહેંસીને ઘણું ફરેછે, જીવ ખરચે જોવાય; પાપનો લઈને પોટલો, હારે અંતે એકિલાં જાય.

બોધચિંતામણિ.

“જે પોતાની પ્રાણ પ્રિય પત્ની તેજ તેવું ગળું રહેંસવા બિમી થાય સારે શું સમજવું.” શિવ! શિવ! શિવ!

ગર્ધવસેન.

“દેવ અને નીતિની વાતો, લોકિક સાઈં ભાજે; શત્રુ મિત્ર છે સમાન કહીને, ગળાંજ

કાપી નાંખે—જીવ.”

નર્મકવિતા.

ગળું પડવું, ઘણું રડવાથી, જાંચેથી પડવાથી અથવા ગરમીથી આળકના ગળામાંનો કાકડો લુલો થઈ આડો ખરી જવો. તેથી બચ્યાંથી રડાવું નથી.

ગળું ખેરી જવું, જાડું ખોખરા અવાજ વાળું થવું.

ગળે આવવું, ધર્મ-કરજ-ચિન્તા-હરકત પોતાને ભોગવવી પડવી.

ગળે ઉતરવું, હૃદય, મનમાં વાત ઠસવી; સમજવું.

“શામળિયો શાંત પડ્યો. ગોવિંદરાયે તેને ને ને કહ્યું તે તેને ગળે ઉતર્યું અને બોલ્યો કે પ્રધાનજી, જે થઈ તે ખરી.”

શુ. જીની વાર્તા.

ગળેગળું મળી જવું, ગળું સુકાઈ જવું (તરસને લીધે.)

“ટાલપર તાવ કકડીને આવ્યો, માથું તેમ દુઃખે, પગ તેમ ચુંથાય, પાણીની તરસ કહે માઈ કામ, ગળેગળું મળી જાય, એમ કહેતી જાય, અને આંખમાંથી આંસુ પાડતી જાય.”

સાસુવહુની લડાઈ.

ગળે ઘાલવું, કોઈ ખીજને સોંપવું; જવાબદારી કોઈ ખીજને માથે નાખવી.

૨. હાથે કરીને ગળામાં શસ્ત્ર મારવું.

૩. માથે વહોરી લેવું.

ગળે-ગળાપર છરી મૂકવી, (મારી નાખવું અથવા પ્રાણનાશની ધમકી આપવી એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) ઘણુંજ તુકસાન કરવું; પાયમાલ કરવું.

૨. વિશ્વાસઘાત કરવો; ભરોંસો તોડવો.

૩. ધમકી ખતાવવી.

ગળે જોતરૂં વળગાડવું, કોઈને કોઈ નવીજ જાળમાં રોકવું; કોઈ નવાસવા કામમાં દાખલ કરવું.

ગણે ઝલાવું, ગણે ઝલાયા જેવી બારીકસ્થિ-
તિમાં આવી પડવું; આફત કે સાંકડમાં
આવી પડવું

“ તારા બાઈ ગણે ઝલાયા હશે તો પણ
તેમને તેં સવાકો ધીરો નથી અને તેથી
તે તારા પર હેત રાખતા નથી. ”

સ્વદેશવત્સલ.

ગણે દારી આવવી, પ્રાણુ રૂંધાય અને અ-
કળામણુ થાય એવી સાંકડમાં આવી જવું;
કંઠે પ્રાણુ આવવા; જીવ પર આ-
વવું. જીવ જોખમાય એવી સ્થિતિમાં આ-
વી પડવું. એથી ઉલટું ગણેથી દારી
કાઠી નાખવી એટલે માથેથી જોખમ ઉતા-
રી નાખવું. ‘ગણે પવિત્રાં આવવાં’ પણ
બોલાય છે.)

૨. જુઓ ગણે આવવું.

૨. મુશીખત પડવી; ઘણુંજ ખલાવરું
બની જવું; ઘણુંજ ગભરાઈ જવું.

ગણે નાખવું, માથે ઢોળી પાડવું; જવાબ-
દારી અથવા જોખમ કોઈને શીર નાખવું.

ગણે પડવું, આળ ચઢાવવું; તહોમત મૂકવું;
દોષ દેવો; ગુન્હામાં આણવું.

૧. કબૂલ કરવાની ફરજ પાડવી; કોઈ
કામ કરાવી લેવાને કાલાનાલાથી
બળાકાર કરવો; સામા માણસને
કરવાની જરૂર પડે તેવા અતિશે કા-
લાવાલા કરવા.

૩. બથાવી પડવું; વગર હકે જખર-
દસ્તીથી માગવું; પારકું તે પોતાવું
છે એમ કરી દાવો કરવો.

૪. (વ્યસન.) ‘અફોણુ ગણે પડ્યું છે.’

“ અફોણુને અખળા છે સરખી,
ગણે પઆં નવ છૂટેરે. ”

કવિ દયારામ.

ગણે પાણી ન પડવા દેવું, અતિશય સં-
તાપવું; નિરાંતવાળી બેસવા ન દેવું; ઘણી
ઘણી રીતે દુઃખ દેવું.

ગણે ફાંસી આવવી, જીવતા જોખમમાં
આવી પડવું; ફસાવું; સપડાવું

ગણે બાંધવું, જોરજુલમ-બળાકાર કરવો;
માથે નાખવું.

૨. પાલણુપોપણુ કે દેખરેખ કરવા અ-
થેં કોઈનો હવાલો લેવો.

૩. કબૂલત આવવી-

૪. આરોપ મૂકવો.

૫. વ્યસન રાખવું.

ગણે હાથ મૂકવો, સોગન ખાવા; સમ ખાવા;

“ તમે જૂઠા ગણે હાથ વાઓ;
તમે મુજને મારી ઘેર જાઓ. ”

પ્રાચીનકાવ્ય.

ગણે હાથ નાખવો એ પ્રેમના આવેશમાં.

ગાંઠ કરવી, પંસો એકઠો કરીને ગાંઠે બાં-
ધવો.

“ છો રાંઠ અથડાતી; ગાંઠ કરીને બેઠી છે
તે મને ઝેર ખાવાનેય, કામમાં નથી લાગતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ પડવી, વેર બંધાવું; અંટસ પડવો;
હૈયામાં આંટી રાખવી; અદાવત-કીનો-વેર
રાખવું.

૨. મૈત્રી બંધાવી; એકય થવું.

“ શશિઉરમાં લપટાઈ, આ શાંતિઘરે પ્ર-
કાશ, જુઓ જુઓ પ્રિયગાંઠ, એ બેની કે
વી પડી આ, એવી ગાંઠ મુજ શું રચેની? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ બાંધવી-વાળવી, સ્મરણમાં રાખવું.

(ઘણા લોકો અમુક બાખત યાદ રહે એ-
ટલા માટે કસે ગાંઠ બાંધે છે તે ઉપરથી)

૨. અંટસ-કીનો રાખવો.

૩. નિશ્ચય કરવો; નક્કી કરવું; ખાત્રી
કરવી (મનસાથે.)

“ ઘરમાંથી બેળા થઇને સૌ બોલ્યા એવું
માળી; પુખ્ત પત્ર દિવને તહિ દધએ અમે
ગાંઠ એ વાળીરે. ” વસ્તી.

વેનચરિત્ર.

“ आर्धभाणुस साये अेकान्तमां हवे न रहेवुं अेनी मनमां गांड वाणी. ”

सरस्वतीचंद्र.

गांड भारवी, उपर के नीयेनां कनां आगण कनकवेा वधारे कोटे अगर वधारे कोटतो होय तो ते कमी कोटे अेठला माटे गांड आंधवी.

गांडगड्ढे, कुडकपट; वांधोवयको; आध; संशय; वहेम; अटको.

गांडतुं गोपीचंदन, गांडतो-पोतानोअ अर्थ; जेरक्षायदो; (-करवुं-भोवुं-धसवुं अेम क-हेवाय छे)

“ ने विद्वानोते लभवानो अेक शोअन पडी गयो छे-लभवानुं व्यसनन लागुं छे ते इकत गांडतुं गोपीचंदन करीने पणु अे काम अजवे छे. ”

प्रियंवदा.

“कवि यवा को न करे मन तेनां अे डारणु, गांडतुं गोपीचंदन धसवानो अेक छे. ”

विजयवाणी.

गांडे करवुं, संग्रह करवो (पैसानो.)

‘ अेले डीक पैसो गांडे क्यो छे! ’

गांडे आंधवुं, पोतानुं करी लर्ध पासे राअ-वुं-कमजमां राअवुं.

“ वहुने पियर तरइथी ने मजे ते सा-सुने नहि आपतां पोतानी गांडे आंधे छे. ”

गांडुं धेखुं थवुं, कुरआन थवुं; धेला थवुं; यकित थर्धनवुं; विरमय पामवुं. (हर्षमां अथवा प्रेमना आवेशमां.)

“ ते पुत्रीनां माआप अेने नेध गांडां धेलां अनी गयां हतां. ”

नवीप्रन.

गागर नेवडुं चेट, मोटुं चेट (कडमां.)

सागर नेवडुं चेट अे उदारतामां.

गाणर ताणुवुं, गाणरना नेवा आअरतुं कपाजे दीखुं करवुं (मश्करीमां.)

“ गजे मोटा इराक्षना मणुक्षानी भाणा प-

हुरेकी हती ने कपाजे गाणर ताणुं हतुं, ”
ताराआर्ध.

गाडरियो प्रवाह, गाडरनी पेठे अेके कर्धु ते-म अीजअे करवुं, अेवी ने रीत -न्याय ते; विचार क्यो विना अेकनी पाछण अी-नअे धसडावुं ते. गाडरियो संध पणु कहेवाय छे. अेक कविअे कहुं छे के,

गतानुगतिको लोको

न लोकः पारमार्थिकः

तातस्य कूपोऽभितिं

क्षारा मूढः पिबत्यपः ॥

गाडाना पैडानेवो (इधियो,) गाण मटो-ण अने धखेण नररतो; धखी नगाअे काम आवे तेवो.

गाडाना हुडा नेवडुं नाक, धखुण मोटुं नाक; प्रमाणमां नेवडुं नेधअे तेथी वधारे मोटुं.

गाडुं गअडावुं, काम अंध न पडवा हेतां आगण यलावुं. (धीमेधीमे थतुं होय ते.)

गाडुं आलवादा, काम आगण थवादा; धी-मेधीमे आगल वधो; थोभो-अटको नहि.

गाडे गाडां आअर, अेआअर (वाकामां.) नाभीया लुअ्याने विषे ओलतां अे वप-यछे.

आअर उलराध लयछे-वेराध ल-यछे अेम पणु ओलायछे.

गाडे यहीने अहणु नेवुं, तारी माअे गाडे यहीने अहणु नेवुं हतुं के शुं? अेम अ-हणुधेला छोकराने विषे ओलतां वपरायछे.

गाडे यहीने मोत आववुं, ओअितुं आ-वी अनवुं.

“ पछी पंडिताअे विचार क्यो के हवे गाडे यहीने मोब आवुं. ”

भोगसुभोधरत्नभाणा.

गाडे जेडावुं-जेतरावुं, अणद गाडे जे-तराया होय अेनी स्थितिमां आववुं; पीडा-मां पडवुं; डाधने कोठ नवा काममां के न-

નગમાં પહેલવહેલું નાખ્યું હોય એવી સ્થિતિમાં આવી પડવું; દુઃખ દેતું-હરકત કરતું-કંટાળો આણતું જે કામ તેમાં નવું સવું ગુંથાવું.

૨. સંગતિદોષ આવવા; કોઈનું જોઈને તેના જેવું કરવું; દેખાઈખી કરવું (નકારી આપતમાં.)

‘ તું એ તેની સાથે પાછો ગાડે જોડાયો?’ ગાદીએ બેસવું, રાજની આણુ ફરવી; અમલ ચાલુ થવો.

ગાખડી મારી જવું, એકએક ગેરહાજર થઈ રહેવું અથવા ખડાનું કાઢી જવું રહેવું; મોહું દેખાડી જઈએ એમ કહ્યા સિવાય પોઆરા ગણવા. (કોઈ કામમાંથી કે જવાબદારીમાંથી છટકી જવા સાર)

ગાખડું પૂરાવું, ખોટ-તુકસાન-ખાડા પૂરાવા. (કરજ વગેરેના)

‘ તેવું ગાખડું પૂરાવું બહુ મુશ્કેલ છે.)

ગાભા કાઢી નાખવા, માર મારીને કે અતિશય કામ કરાવીને ઘાણુ-ભેંચા કાઢી નાખવા; હાંડકાં પાંસળાં નરમ કરી નાખવાં; આટો કાઢી નાખવો.

ગામ ગાંડું કરવું, રૂપ-ગુણુ-ખુખીથી વશ કરી નાખી મોહ પમાડવો-મોહ પમાડી સમાજને ગાંડા જેવો કરી મૂકવો.

“ નંદ નંદન અલખેલડોરે, એનાં વહાલાં લાગે છે વેણુ, સાંભળ સહી મારી.”

“ ઘેલું ક્રીધું ગામ ગોકળાઈરે, એનાં કામણુ-ગારાં નેણુ; સાંભળ સહી મારી.”

કવિ દયારામ.

“ ગામ સર્વને રે તેં ઘેલું કર્યું, અ.વ્યોઆ-અમારે હાથ.”

હારમાળા.

ગામ માથે કરવું, કંઈ ખોવાયું હોય તેને માટે આખા ગામમાં શોધી વળવું.

ગામ હુલાવીનાખવું, જગત કરવું; કા-

લાવવું; ઉશ્કેરવું; જગાડવું; હોકારા પાઠી ચંચળ-જગત-ધામધુમવાણુ-ગાજતું કરવુ. ગામનું પાપ, ગામના લોકને દુઃખ દેતું માણુસ; આમકંટક.

ગામનો ઉતાર, ગામનો ખરાબમાં ખરાબ માણુસ; આમકંટક; ગામના સઘળા લોક પૈકી દુઃખ દેતો-જુઝમગાર માણુસ; ગામને કતડનારો.

ગામેગામનાં પાણી પીવાં, ઘણી મુસાફરી કરી હોશિયાર બનવું; બહુ મહુ જાતનો-ઠેર ઠેરનો અનુભવ મેળવી પાકા થવું.

ગાયકવાડી ચાલવી, અવ્યવસ્થા-અધેર ચાલવું. (પ્રથમ ગાયકવાડી રાજ્યમાં બહુ અધેર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

ગાય વીઆરી, બે કે તે કરતાં વધારે છોકરાં (નાનાં) સાથે જમવા બેઠાં હોય તો ‘કોની ગાય વહેલી વીઆય છે’ એમ વડલ તરફથી તેઓ ઝટ ખાઈ લે અથવા કાંઈક વધારે ખાવાની લહેજતમાં પડે એટલા માટે પોતાની તરફ ધ્યાન ખેંચતાં કહેવામાં આવે છે.

ગાયતા લાઇ જેવું, મૂર્ખ; ખુડથત; સમજાવ્યું કંઈ ન સમજે એવું.

ગાયતું લેંસ તળે અને લેંસનું ગાય તળે, અવસ્થા વિતાવું; અગડં અગડં; જ્યાં જોઈએ ત્યાં નહિ અને ન જોઈએ ત્યાં ખૂંદે; અવ્યવસ્થિત; ગરબડ સરબડ; ઊંધું છતું-સથરપથર કરી મૂકેલું એવું જે કંઈ તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ગાલપર ગાલ ચઢવા, ગાલ પુષ્ટ થવા; બેવડા થવા હોય એમ જણાવું.

ગાલમાં હસવું, મંદ મંદ હસવું; મોહું મલકાવવું; બહારથી ગંબીર ચહેરો રાખી મનમાં હસવું; દાંત ન જણાઈ આવે એવી રીતે હસવું.

ગાલવું કાઢવું, જે કરવું જોઈએ તે ખડાનું કાઢી ન કરવું.

ગાળિયું કાઢી નાખવું, કામ કરતાં વચ-
માંથી જતા રહેવું; યુક્તિ કરી અંધનમાંથી
છટકી જવું-મુક્ત થઈ જવું; માથે નાખેલા
કામમાંથી ખસી જવું; જે કરવું જોઈયે તે
બહાનું કાઢી ન કરવું.

“ આવાપીવામાં તેને કોઈ તરેહની
હરકત પડવા દેતી નહિ; કોઈ વાર અળ-
સાઈને ગાળિયું કાઢી નાખવા ધારતી હોય
તો મોંએ ચઢાવેલી દનલક્ષ્મી તેનું ઠટ્ટું
ચાલવા પણ ન દે.”

એ બેહેનો.

ગાળી ગાળીને, (કામ કરવું), વિચારીને
વિચારીને; સમજી સમજીને. સાત ગળણે
ગાળીને પણ બોલાય છે.

ગાળે ગાળે ઘોવું, ઉપરા ઉપરી ગાળો ભાંડી
હલકું પાડવું.

ગિફ્તા ગણવા, નિંદા થવી. ગિફ્તા ઉડા-
વવા-કરવા-ગણવા એમ પ્રયોગ થાય છે.

‘તેના બહુ ગિફ્તા ગણાય છે.’

ગીત ગા ગા કરવું, ઉપકાર વગેરે કર્યું હોય
તે વારંવાર કહી બતાવવું; વખાણુ કર્યાં કરવાં.

ગાણું ગાણું પણ બોલાય છે.

“ તારૂં ગાણું ગાય રે આઈ ગોરાંદે.”

દેશી ગીત.

ગુણુ ભરી જવા, (ગુણુ=દાણુ ભરી ગધેડા
ઉપર લાદવાની કોથળી, તે ઉપરથી) સર-
સામાન લઈ જતું રહેવું; નાશી જવું; પો-
આરા ગણવા; ધર વાખરો ઉપાડી જવો.

ખડીયા ભરવા પણ બોલાય છે.

‘ અધિકારીની અદ્દલીની સાથેજ જડભ-
રત આશ્રિતોને ગુણુ ભરવા પડે છે.’

ગર્ધવસેન.

ગુંદરીઝી ચોટવું, લકરૂં વળગવું; છુટકો ન
થાય એવી પીડા વળગવી.

“ તથી માતાપિતા સહુ ખોટું છે.

એ તો તને માયાનું ગુંદરીઝી ચોટવું છે.”

કવિ આપુ.

ગુંદીપાક આપવો, (વાંકામાં) મુઠીએ મુઠીએ
મારી નરમ કરવું; નરમ ઘેંસ કરવું.

“ માર્ગમાં જે માણસ મળતું ગયું તેને
ગુંદીપાક ખવરાવીને સંતાડેલો ખમ્મનો
ખોળી આપવાની ફરજ પાડવા માંડી.”

કુંવારી કન્યા.

ગુમ્મ ગંગા, જેના મનનો મર્મ ન જણાય
એવી સ્ત્રી. (શિવની જઠામાં સંતોઈ રહેલી
તે ઉપરથી)

ગુમ્મડે ઘસી ચોપડવાનો? મતલબ કે શા
અર્થનો? જે માણસ કોઈ જરૂરને પ્રસંગે
કામમાં ન આવતું હોય તેને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

“ ગુણુસુંદરી ભૂખે મરે તો સાહસરાય
એને ઝેર આવા ટોડી સરખી આપવાનો
હતો? અને દુઃખઆનું પટલું અત્યારે
ગુમ્મડે ઘસી ચોપડવાના કામનું? નહિ, એમ
હું નહિ થવા દઉં.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગુરૂ આદેશ, કાનફટા વગેરે નાથ લોકો એક
ખીન્નને મળતાં એમ બોલે છે.

ગુરૂ મંત્ર મૂકવો, ચેતવવું; ભણાવવું; ઈસારો
કરવો; ઉસ્કેરવું.

ગુરૂ મળવા, પોતાનાથી ચઢિયાતા ગુણુવાળો
અથવા પોતાનેજ બોધ આપનારો ખીન્ને
કોઈ અધિક શક્તિવાળો મળવો.

“ તું પણ મારો ગુરૂ મળ્યો, અલ્યા
મારૂંજ ખુન?”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગુલાખી ઝંઘ, (ગુલાખના પુલમાં માર્દવત
અને આહલાદકત્વના ગુણુ છે તે ઉપરથી)
ઘણી મીઠી ઝંઘ.

“ સવારના પહોરની ગુલાખી ઝંઘ ખો-
વરાવી અર્થ વગરનું રોજ હડેલહોમ કરાવો
છો એમાં શો માલ છે?”

ગર્ધવસેન.

ગોકુળપુરી, હૈયાંછોકરાં, ચાકર નકર, ડો-

રહાંખર જ્યાં પુષ્કળ હોય એવું ઘર કે ગામ.

‘ઘરમાં ગોકુળપુરી જેવું લાગે છે.’

ગોકુળિયો રોગ, કામથી-વિરહથી થતો રોગ-પીડા.

“આ ભૈરી, અરે, નાની છોકરીના મોં ઉપર કાંઈ રોગ તો જણાતો નથી; એને તો ગોકુળિયો રોગ થયો છે.”

ભટનું ભોપાળું.

ગોખી નાખવું; (ઘુષ્=ખૂમ પાડવી તે ઉ-રથી) અધમૂઠું કરી નાખવું. ધમકી આપતાં પણ વપરાય છે. ‘અહુ બોલ્યો તો ગોખી નાખીશ.’

ગોચલાં ગણવાં, મનમાંને મનમાં કોઈ અ-મુક આપતને માટે તર્ક વિતર્ક કે શંકા ઉ-દાસ્યાં કરવી; દૃઢ નિશ્ચય પર આવી વા-તનો ખુલાસો ન કરવો.

“એ કેન્ટોનિયો પૈસા વાસ્તે ઘણો આ-તુર હતો તેથી શાઈ લોક મનમાં ગોચલાં ગણે છે ને કાંઈ ઉત્તર આપતો નથી.”

શે. કથાસમાજ.

ગોરપોટ કરવું; અંગ્રેજી ભાંગું તૂટું બોલવું.

ગોટીધાલ્યો, (ગળે ગોટી-નાની સરખી ગાંઠ નીકળે છે ત્યારે બરાબર ખવાતું નથી તે ઉપરથી) એ પ્રયોગ બાળકોને લાડમાં ધમકાવતાં વપરાય છે.

ગોટો ધાલવો, ઉકેલ-ખુલાસો ન માલમ પડે તેમ અસ્તોઅસ્ત કરી નાખવું; યુવવલુ-ભૂલ કરવી;

૨. રૂપિયા વગેરે લઈ છાતુંમાતું નાસી જવું.

૩. દેવતા મૂકવો.

૪. વચ્ચે ફાંસ મારવી; અડચણ આ-ણી મૂકવી; સલાહસંપ ચાલતો હોય ત્યાં કુસંપ કરાવવો.

ગોટો વાળવો, ઊંધું ચપું કરી નાખવું; ઉ-

થલપાથલ કરી ગોટાગો-ગરખડ કરી મ-કવી. (કામમાં)

“ઉપરીઓ ફરીયાદ કરનારને ગમે તેમ સમજવી કાઢી મૂકે અથવા કામ ચલાવ-વાની જરૂર પડે તો તેમના કામનો ગોટો વાળી ઉડાવી દે.”

ગર્ધવસેન.

૨. બોલવામાં લયડવું; અટકી પડવું; અચકવું. ‘તેણે હવે ગોટા વાળવા માંડ્યા.’

૩. રૂપિયા વગેરે લઈ છાતુંમાતું નાસી જવું.

૪. યુવવલુ-ભૂલ કરવી.

ગોણણી વાળવી, સુવાસણુને જમાડવી.

ગોથ ખાવી-મારવી, કનકવાતું ઊંધે માથે નીચું વળી જવું-સુઈ જવું.

ગોથું ખાવું; છેતરાવું; ભૂલ કરવી; ભૂલાવા-માં પડવું; ગફલત કરવી.

“કનકમાલિકાને સુવર્ણસરોજિકામાં શોધ કરવા મોકલી તે ત્યાંની ત્યાંજ રહી, ગોપબંધુએ એને પણ ગોથું ખવરાવ્યું છે કે શું? ને એમ ન હોય તો આટલી અધી વાર કેમ લાગે?”

સત્યભામાખ્યાન.

‘તેણે તે કામમાં જઈ ગોથું ખાધું.’

“જેનું કામ તે તેણે થાય,

ખીજ કરે તે ગોથું ખાય.”

પ્રાચીન કાવ્ય.

ગોથું મારીને સુઈ જા એટલે ઊંધે માથે પડી રહે.

ગોધરાની ડાકણ, (ગોધરા તરફ ડાકણો અહુ હોય છે તે ઉપરથી) ગોધરાની ડા-કણ જેવી દેખાતી હરકોઈ સ્ત્રીને વિષે બો-લતાં વપરાય છે. (ખેડા કે પંચમહાલ જિલ્લા તરફ)

ગોધે આવવું; ગામે સવાણે આવવું.

ગોપીચંદન કરવું, વસ્તુને ભાગી તોડી તેવું નામ ન રહે તેમ કરવું; સંહાર કરવો.

૨. તુકસાન કરવું; ખિગાડ કરવો.

ગોફણિયા લાડુ, ગોફણમાંના ગોળા નવા નાના થોડા ધીના ગળડતા લાડુ.

ગોર્ધન પર્વત, અન્નનો મોટો ન્વયો.

કાતિક શુદ્ધ ૧ ને દિવસે ગોર્ધન પર્વતને નિમિત્તે અન્નના સમુદાયનો ગોર્ધન કરી તે ગોર્ધન સહિત શ્રી કૃષ્ણ પ્રીત્યર્થે ગોર્ધન પૂજન ગોપાલપૂજનાત્મક મહોત્સવં કરિષ્યે । એવો સંકલ્પ કરી ગોવાળોની પૂજન કરવાની શ્રદ્ધિ છે, એ શ્રદ્ધિમાં પોતાની સંપત્તિ પ્રમાણે મહા નૈવેદ્ય (અન્નનો પર્વત કરી) દેવામાં આવે છે તે ઉપરથી ભાણુમાં બહુ પીરસાયું હોય ત્યારે કહેશે કે આ શો ગોર્ધન પર્વત પૂર્યો છે ?

ગોર્ભો ધાલવો, રસ્તો ન નીકળે; કામમાં સ્ત્રા ન પડે એવી સાંકડમાં આણી મૂકવું; ચુંથારો કરી મેલવો; નીકાલ ન થાય તે ખોટી થઈ રહેવું પડે એવી અડચણ લાવી મૂકવી.

૨. ધુમાવું; ધુંધવાવું મોઢું રાખવું.

૩. વરસાદ વઢી આવવો.

ગોલખમાં નાખવું—મૂકવું, ઠેકાણે કરી દેવું; ગણામાં મેલવું; પોતાવું કરીને પોતાના કબજામાં રાખવું.

ગોવાનું ગડગડિયું, (ગડગડિયું—ગડગડ થતા અવાજવાળું શ્રીકૃષ્ણ કોષ્ટને વિદાય કરતી વખતે આપવાની શ્રદ્ધિ છે. ગોવામાં શ્રીકૃષ્ણની છત વિશેષ છે તે ઉપરથી ગોવાનું ગડગડિયું અને તેના લઃક્ષણિક અર્થે) રગ્ગ; બરતરશ્શી; શ્રીકૃષ્ણ; વિદાયગિરી.

“ દાવાનળ વખતે ન્વમ લીલું સુકું સર્વ બળીને ખાખ થઈ નય છે તેમ અધિકારીની બહી થતાં નાલાયક આશ્રિતોની

સાથે ભોગનેગે સારો નોકર રહી ગયો હોય તેને પણ ગોવાનું ગડગડિયું મળે છે.”
ગર્ધવસેન.

ગોળ ખાધા સાથે કામ, ખીજી લખ્ખન-છખ્ખનમાં ન પડતાં દ્રાયદો મેળવ્યા સાથે કે અર્ધની સિદ્ધિ સાથે કામ.

“ આપણે ગોળ ખાધા સાથે કામ રાખવું; તેનો હાએ હા ભણીને હળવે હળવે બધું કામ કાઢી લેવું.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ વયસ્થ, આ અવસર ગમે ત્યાં ખેસી ગોળ ખાઈ લીધા ન્વેવો છે.”

તપત્યાખ્યાન.

ગોળગોળ, મતલબ ન સમજાય તેવું; ગરબડિયું; અડધુંપડધું; અહિંતું તહિંતું. ગોળ-ગોળ કરી નાખવું એટલે મીઠું ખોલી સામાનું મન પીગળાવી દેવું; ગોળ ન્વું નરમ કરી દેવું; મન પલાળવું; પોતાના મતમાં લાવવું.

“ વાક્યાતુર્થથી સરદારખાએ સુખાને ગોળ ગોળ કરી નાખ્યો, અને વાતમાં ને વાતમાં કહ્યું કે સુખાસાહેબ, શોખીન થઈ કેમ ભૂલો છો ?”

ગુ. જુની વાર્તા.

ગોળધાણુ વહેંચવા, વધામણીમાં અથવા સારા કામના આરંભમાં ખુશખખ્ખતી દાખલ ગોળધાણુ વહેંચવાની રીત છે તે ઉપરથી ખુશખખ્ખતી થવી; ગળ્યાં મોઢાં થવાં; વિનય-શ્તેહ થવી; આનંદ દર્શાવવો.

ગોળ ભમરડા ન્વું, ન સમજાય તેવું.

૨. ભમરડાના આકારતું; મોઢું મીઠું; રઢ; ખાતલ.

ગોળવાળી જીભ, મીઠી-મધુર શખ્ખો ખોલનારી જીભ. “ એની જીભમાં ગોળ છે ” એમ પણ ખોલાયછે.

ગોળના પાણીએ ન્હાયા, છેતરાઈ ગયા; ભૂલ થાપ આધી; ભૂલાવામાં પડ્યા.

‘આવ્યા એવા જાઓ ને ગોળના પાણી એ ન્હાઓ’ એ કહેવત છે.

ગોળનું ગાડું, ખુશાલી ઉપજે તે મોઢાં ગળ્યાં થાય એવો કોઈ મોટો લાભ.

“રામ નામની ધુન લગાવે, અલમસ્ત જોગી અનેક, ત્યારે યાદ પરશુરામ કરાવે વિસરાવી વાણીને વિવેક, ગોળનું ગાડું દા-જેરે, કર્મકૃટ કેતી કહું.”

ધીરો ભકત.

“એ ન્યાયાધીશની પાસે એકાદ મુકદ્દમો, ટોટો કે ફરિયાદ આવી કે જાણે ગોળનું ગાડું મળ્યું.”

કોતુકમાળા.

ગોળમટોળ, મીઠું; અને તે પરથી લાક્ષણિક અર્થે શન્ય; રદ; ખાતલ.

ગોળાને તળિયે તાવ આવ્યો, તાવ આવ્યો ન હોય અને શરીર ગોળાના તળિયા જેવું ઠંડું હોય તેમ છતાં કોઈ કહેશે કે મને તાવ આવ્યો છે તો તેને કહેવામાં આવે છે કે શું તને ગોળાને તળિયે તાવ આવ્યો છે ? (મશ્કરીમાં)

ગોળી એસવી, ઘોડકા પહોંચવો; માણસ અથવા ચૈસા સંબંધી મોટું નુકસાન થવું; માણસ અથવા ચૈસે ટકે ભાગી જવું.

એ બિચારા ને ઘેર ગોળી ખેડી.”

“આ તો કંસારના મેમાન છે તેથી પાંચ-સાત રૂપિયાને ઘેર ગોળી આવે એવું છે.”

કોતુકમાળા.

ગોળી વાગવી, ગોળી વાગી હોય તેવી દશા થવી; ઘોડકો લાગવો; માર્યું જવું.

૨. એકાએક અડચણ આવી પડવાને લીધે કંઈ કામ ન થઈ શકવું.

ગોળીએ પડવું, કોઈ ઘોઝા-નુકસાનને લીધે માર્યું જવું.

“બુદ્ધિ રણમાં પડી ગોળિયે, શૈયર્થ થયું દીસે ઘાયલ; માથું રે’ ઘડપર ચોટયું પણ, પડે પાઘડું ઉઠે હેડળ.”

પાણિપત.

ગોળીનું પાણી સુકાવું, માણસે ભાગી જવું; માણસ કે ચૈસા તરફનું મોટું નુકસાન થવું. ‘કંકાસથી ગોળીનું પાણી પણ સુકાય.’

ગોળે વીંટાળીને કહેવું, સામા માણસને સાઈં લાગે એમ મધુર શબ્દોથી ખોલવું; ઉપર ઉપરથી મધુર શબ્દો વાપરી પોતાને જ કહેવું હોય તે અંધ ખેસતું કહેવું.

ગોળો ગમડાવવો, વચમાં હરકત કરવી; અડચણ નાખવી (કાંઈ ખોલીને અથવા કોઈ ન જાણે એમ યુક્તિથી-પ્રપંચથી.)

ભવિષ્ય ભાવનાના રંગપર ચઢી મિથ્યા મનોરાજ્યના ગેખી ગોળા તે ગમડાવવા લાગ્યો.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

“માણસે એકાં એકાં ઘડપણમાં કેવા ગોળા ગમડાવે છે તે કંઈ જાણ્યું કે? ખીજ પત્ની ની તપાસ કરાવે છે.”

તપત્યાખ્યાન.

ગોળોને ગોડણુ સાથે ગઈ, અથા બલા બધી સામટી ટળી ગઈ, -જતી રહી; તમામ નડતર દૂર થયું.

ગોળોપિંડાળો, ગોટાળો; ગરખડ ગોટો; ઊંઘું ચતું-સથર પથરકરી મૂકવું તે.

“આ ઠેકાણે ફારશી શબ્દ કેમ લખ્યો ને આ ઠેકાણે સંસ્કૃત કેમ લખ્યો એવી આભડછેટથી અમે ડરતા નથી પણ અમુક વિચાર પદ્ધતિમાં ગોળોપિંડાળો વળતો હોય તેથી અમે બહુ ભય પામીએ છીએ.

પ્રિયંવદા.

ગોળો વાળવો, ઊંઘું ચતું કરી ખેલવું; ન સમજાય એવું સથરવથર કરી નાખવું;

અગડઅગડ—ભલિવાર વિનાનું કરી અગાડી નાખવું.

ગૌડ અંગાળી, (ગૌડ અને અંગાળા એ દે-
શના લોકો જાદુઈ કળાને માટે પ્રખ્યાત છે.
તે ઉપરથી) જાદુગર—જાદુ મંત્ર જાણનારો.

૨. સાધારણ બુદ્ધિના લોકથી ન સમ-
જન્ય અને અચંપો લાગે એવી કૃતિઓ
જાણનારો; કારણ—યુક્તિ ન માલમ પડે એ-
વો અજ્ઞાન ખેલ કરનારો.

ગૌસુખો વાધ, જેવું મોટું ગાયના જેવું ગ-
રીબ પણ કાળજી વાધના જેવું ફૂર હોય
તે; અંદરથી વાધ જેવો નિર્દય પણ બહાર-
થી ગાય જેવો દેખાતો હોય તેવો પુરુષ
અથવા સ્ત્રી.

અહ કંઠણ થના, દિવસ વાંકા થવા; નસીબ-
દૈવ પ્રતિકૂળ થવું.

અહ ગામ જવા, દહાડા વાંકા હોવા; નસીબ
પ્રતિકૂળ હોવું; સારા અહ કેકાણે ન હોવા;
સિકંદર પાધરો ન હોવો.

૨. અક્ષલ—શુદ્ધિ જવી.

“ અહ પૂઝો તો મારા દહાડાજ વાંકા ખેડા
છે અને મારા સઘળા અહોએ ગામ જવા
માંડયું છે અને મારી દુર્દશા થવાનો સમય
પાસે આવતો જાય છે.”

કરણ ઘેલો.

“ મારા અહ ગામ ગયા નથી કે એક વાર
વઢવા આવી, સોળ સહસ્ર સાલ હોવામાં અને
બીજી વાર લઢવા આવી કંઈનું કંઈ કરાવું?”

સલભામાખ્યાન.

“ ભૂભાસ્કર કહ્યું, જો, હવે કંઈ મારા
અહ ગામ નથી ગયા કે હું વિચાર કર્યા વિ-
ના તારી સાથે ખોલું?”

ભામિનીભૂપણ.

અહ ઘરેણે મૂકવા, નશીબ પ્રતિકૂળ હોવું.

૨. અક્ષલ ગુમાવવી; શુદ્ધિ ખોવી.

“ મારા અહ ઘરેણે નથી મૂક્યા તો, કે હું
તમારું માનું—કદાપિ તમારું કહેવું અહ હોય
તોપણ.”

તપત્યાખ્યાન.

અહ વાંકા હોવા, સિતારો પાધરો ન હોવો;
દહાડા નખળા હોવા; નસીબ અનુકૂળ નહોવું.

“ મધુરીમેના મુખે, હરિ ગુણો સુણતા પા-
ધરા થાય અહ હોય વાંકા.”

નર્મ કવિતા.

અહણુ કાઢવું, (ઘરમાંથી), ઘર લીપવું, વાળ-
વું, ઝાડવું, ભોંતોને છાપરાં સાફ કરવાં, વળી
નવેણુ ધોળવો, દીવીઓ આડાં વગેરે સાફ કરવાં,
કલેઠાં, કોડીઆં વગેરે કાઢી નાખવાં, તમામ
વપરાતાં કપડાં ધોવાં વગેરે; ઘર ધોળી કરી
ને સાફ કરવું.

ઘ.

ઘઉં ભરવા જવું, મરી જવું.

(અગાઉ લોકો માળવામાં ઘઉં ભરવા જ-
તા હતા, તે ભાગ્યેજ પાછા ઘર તરફ આ-
વી શકતા હતા; કારણ કે તે વખતે ડ્રાંસિ-
યા અને ડગ લોકોનો ભય ખડુ હતો. તે
ઉપરથી)

ઘટસ્ફોટ કરવો, ફરીથી નજ કરવો એવા નિ-
શ્ચયથી સંબંધ છેલ્લો તોડી નાખવો; છેડા
છુટકા કરવા; (મડલાને ખાળીને ચીતા છાં-
ટ્યા પછી છેલ્લી વારે તે ઠેકાણે મોટું ફે-
રવી તોડી ફાડી નાખે છે, તે ઉપરથી લા-

ક્ષણિક અર્થે, અથવા ઘટસ્ફોટ સંબંધી ધર્મ
સિદ્ધિમાં આ પ્રમાણે લખેલું છે—

**यस्य घटस्फोटः कृतस्तेनसह
संभाषण स्पर्शादि संसर्गो न
केनापि कार्यः ।**

करणे पतित तुल्यता.

અર્થ.—જેતો ઘટસ્ફોટ ડાલે તેની સાથે
ખોલવું, સ્પર્શ ઇત્યાદિ સંબંધ કાણે પણ ક-
રવો નહિ, કરે તો તે પતિત સરખો થાય

છે તે ઉપરથી)

“ સુલતાનની પુત્રી સાથે પોતાના પુત્રનાં લગ્ન થાય તે ઉમેદ તો વજીરની પાર પડી પણ તેણે જોયું કે પોતાના પુત્રે પાંચો ઠરાવ કીધો છે કે હવે ઘટસ્ફોટ કરવો ત્યારે તેવો નિશ્ચય જોઈ તે ઘણો ગભરાયો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

૧. નિશ્ચય-નિકાલ જાહેર કરવો; તોડ કરવો; છેવટ આણવું.

૩. ઠેકાણે કરવું; મારી નાખવું.

ઘટસ્ફોટ થવો, (પ્રેતને લઈ જતી વંખને પાણીનો ઘડો ફેડો નાખવાની રીત છે તે ઉપરથી) મોત ફરી વળવું; ઘટસ્ફોટ થયો હોય તેવી દશા થવી; મોટી હુદ્દશામાં આવી પડવું.

૨. ઠેકાણે થવું.

“ મારો ઘટસ્ફોટ ત્યાં જ જાણે થઈ ગયો એટલે કે મારા સંરક્ષણનો પણ કાંઈ ઉપાય રહ્યો નહિ.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

૩. જાહેર થવું.

ઘડાના કળશિયા કરવા, નકામી ભાંગ ફેડ કરી તુકસાન વેઠવું; ખોટનો ઘંધો કરવો.

ઘડાઈ ઘડાઈ ને ઠેકાણે આવવું, ઠોકર ખાઈ ખાઈને સુધરવું; અતુભવી ખતવું; પુષ્ટ થવું; પાંશરું થવું.

‘ભાઈ ઘડાઈ ઘડાઈને હવે ઠેકાણે આઆ છે!’

ઘડી નાખવું, મારી મારી પાંશરું કરવું; માર મારવો. (ઘાતને ઘડી ઘડીને પાંશરી કરે છે તેમ) ઘડાઈ જવું એટલે માર આવો. ઘડીઓ ગણવી, ઘણીજ આતુરતાથી વાટ જોયાં કરવી;

૨. મરવાની તૈયારી પર આવવું.

“ મહમુદે પણ જાણિ વાત કે, કુદાવિ ઘોડો ચઢ્યો રહ્યો; આવી ઉમો જ્યાં હતું તિ-

રૈરી, ભૂખિ પાણિપત ઘડી ગણે.

પાણીપત.

ઘડીઓ ગણવી, (શાસ્ત્રમાં એમ મનાય છે કે માણસનું મુકરર આયુષ્ય હોય છે, ત્યાં સુધી તે જીવે છે. તે ઉપરથી ખાકી રહેલી ઘડીઓ પૂરી થતાં તેનો જીવ જવાનો એવા નિશ્ચયથી મરણપથારી પાસે સંબંધી વર્ગ ખેશી રહે છે તે ઉપરથી) મરવાની તૈયારી થવી; અંતસમય નજદીક આવવો. “ એક ગયો મશાણમાં, ખીજનું ઓસડ થાયરે. ત્રીજની ઘડીઓ ગણાય છે, ચોથાની ઠાકી અંધાયરે, સરજનહાર.

કવિ બાપુ.

ઘડીના છઠ્ઠા ભાગમાં, સહજ વારમાં; જો જોતામાં; થોડીવારમાં.

“ આ પ્રવાસની વાત સાંભળવામાં લેસ-ડિમોનાતું ચિત્ત એટલું બધું પરોવાતું કે જો કોઈ વેળા ઘરમાં કોઈ કામે ખોલાવે તો તે વહેલી વહેલી ઘડીના છઠ્ઠા ભાગમાં પરવારી ને ઝટ પાછી આવતી.”

શે. કથાસમાજ

“ મોટા મોટા મુનિયોનાં વ્રત તો અપ્સ રાઓ એ ઘડીના છઠ્ઠા ભાગમાં ભંગ કરાવ્યાં છે.”

નવી પ્રજા.

ઘડો ગાગર થવી, સારો નરતો નિકાલ-ફેંસલો થવો; આખરનું પરિણામ આવવું. (કોઈ અનિશ્ચિત વાતને માટે વપરાય છે.)

‘ચાક ઉપર પેડો’-ઘડો ઉતરશે કે ગાગર એ શામળ ભટ્ટની બનાવેલી વાત ઉપરથી આ પ્રયોગ નીકળ્યો છે.

ઘડોઘાટ, નિકાલ; ફેંસલો. ઘડોઘાટ કરવો એટલે મારી નાખવું; ઠેકાણે કરી દેવું; નિકાલ આણવો; ખરાબ દશાને પ્રાપ્ત કરવું; મોટા તુકસાનમાં આણી મૂકવું; ઘડો ફૂટી જવા જેવી માઠી દશા થવી. (જુઓ ઘટસ્ફોટ કરવો.)

“રણુજીતને રૂપાળી સાથે સંબંધ હોતો, એ દુષ્ટરાયને માલમ પડવાથી એનો ઘડો ઘાટ કરવાનો વિચાર થયો. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર

ધડો ડુટવો, (જીઓ ઘટસ્કેટ થવો.)

૨. છુપું રહેલું જે કંઈ તે ઉઘાડું પડવું;

જાહેર થવું. ‘પાપનો ઘડો ડુટવો.’

૩. (આયુષ્યનો) મરી જવું અથવા

મરી જવાજેવી હાલતમાં આવવું; મોટું

નુકસાન થવું; તંગોમાં આવી પડવું;

પાયમાલ થવું; નહિ જેવું થઈ જવું;

ખરાખખસ્ત થવું; દુર્દશામાં આવી પડવું;

ખરાખેલાય થવું; ખંડિત થવું; પડી

ભાગવું; ધન્યાય નમઃ થઈ જવું.

“ ડંકો વાગ્યો આજ ખુબ સુધારા તણો જે

ઘડો ડુટી ગયો ટપ વજ્રમ મતનો જે; ”

નર્મ કવિતા.

ધડો ભરાવો, ઠેક સૂધી પહોંચવું; શિખરે

પહોંચવું; અદ્ભુત અથવા શિક્ષા જે મળવા-

નું હોય તે મળવાની તૈયારી પર આવવું.

“ તેના પાપનો ઘડો હવે ભરાયો છે. ”

૨. (આયુષ્યનો) મરી જવાની તૈયારી

પર આવવું.

ધડોલાડવો થવો, (પ્રેતશ્રાદ્ધ કર્યા પછી

ઘડા ઉપર લાડવો મૂકીને બ્રાહ્મણને આપ-

વામાં આવે છે તે ઉપરથી) મોત થવું;

મૃત્યુ પામવું.

૨. ખરાખ થવું; મોટી નુકસાનીમાં આ-

વી પડવું; ઘડો લાડવો થયો હોય એવી

દશા થવી. (લાક્ષણિક)

૩. પાર પડવું—થવું; એક નિશ્ચય

પર આવવું.

“ આ આખરના પ્રયત્ને હું તેના હાથમાં

સળડ સપડાઇ અને સુભાગ્યે કરીને આ પ્ર-

સંગે તમે ત્યાં હાજર હતા તેથીજ હું ખ-

ચી, નહિતર મારો ઘડો લાડવો થવામાં

બિલકુલ આંધી નહોતી. ”

અરેબિયનનાઈસ.

“ જે આપણો ઘડો લાડવો થઈ ગયો તે

કોઈ નથી રીસાવનાર કે મનાવનાર, માટે

ચાલો જઈ જીની આંખે નવા તમાસા જે-

ઈએ. ”

તપસ્યાખ્યાન.

ઘંટ વાગવો, ખાલી થઈ જવું; ખપી જવું;

વપરાઈ જવું. શંખ વાગવો પણ ખોલાય

છે. ‘ ઘરમાં ઘંટ વાગે છે. ’

ઘંટડી વગાડો, મતલબ કે ઘંટડી વગાડી ભી-

ખી ખાઓ-ભીખ માગો. ગાંસાઈ લોકો

વગાડી ભીખી ખાયછે તે ઉપરથી અમુક

વસ્તુ ખુટી પડેછે ત્યારે એમ ખોલાયછે.

ઘંટીટકારો કરવો, ઘંટીના અવાજની પેઠે વા-

રંવાર ટકોર ટકોર-ટોક ટોક કરવું.

ઘંટીનું પડ ટાંગવું-(ડોકે), ઘંટીનું પડ

ટાંગવા જેવું કોઈ વસતું લાગે એવું કામ

વળગાડવું.

ઘણ વખતે સાપ કાઢવો, અણીને પ્રસંગે

વચમાં અટકાવ નાખવો.

ઘણાં વાનાં, ઘણી રીતની સમજણ; બહુ બ-

હુ રીતે સમજવવું તે.

૨. ઘણો વખત રોકે એવું કામ શર

કરવું અને પછી તે ઉતાવળથી પૂ-

રું કરવાની આશા રાખવી.

ઘણાઘણી, ઘણો સ્નેહ-વ્યવહાર.

ઘણું કરવું, ઘણાં ઘણાં વાનાં કરવાં; બહુ

બહુ રીતે સમજવવું.

ઘણું હોવું, ઘણો મંદવાડ હોવો.

‘ હાલમાં એને ઘણું છે માટે જેવા

જાઓ. ”

ઘનચક્ર, (ઘન-વાદળ+ચક્ર) ઘનચક્ર-વાવા

ઝડમાં ચઢેલું-વાયે ચઢેલું તે ઉપરથી ઉ-

ધાનપાયા; વલવલવું; ચરકેલ; ઉડાઉ ત-

બિયતનું; વાદંડી; કુંઠંગી.

ઘનપાઠી વેદીઓ, (વેદ બળવાના એક

પ્રકારને ઘનપાઠ કહે છે તે ઉપરથી) સાર

૮

ટકા કરવા, પૈસાને માટે વસ્તુ વેચવી; વેચીને પૈસા કરવા.

૨. પૈસા એકઠા કરવા; પુંજી કરવી; દ્રવ્યનો સંગ્રહ કરવો.

ટકા ચઢાવવા, વધારી વધારીને કહેવું; અતિ-શયોકિત કરવી, મીઠું મરચું ભભરાવીને ખોલવું.

ટકાના ત્રણ શેર, સસ્તામાં ગણી કાઢેલું તેવું; કંઈ લેખામાં નહિ તેવું. “લંડન એ સૈાને ટકાના ત્રણશેર કરી મૂકે છે. શું નાના કે મોટા, રાજા કે રાણા, ગરીબ કે તવંગર સૈાની કિંમત લંડનમાં સરખી છે. દેશના નાક, હીરા કે પથરા તે પણ લંડનમાં ટકાના ત્રણશેર ખપે છે.”

ગુજરાતી (૨૫-૬-૯૩.)

“ટકાના ત્રણશેર ને ઉપર ખે માગ્યા” એમ પણ ખોલાય છે. વળી કેટલાક ‘ટકે શેર’ પણ વાપરે છે.”

“આજકાલ મુંબઈમાં પણ રાજાઓ ટકે શેર છે તો પછી ઈંગ્લાંડમાં તેઓને ભાવ મોટો ને જાંચો હોય ક્યાંથી ?”

ગુજરાતી.

ટકાની પિંજરી, ગરીબ; નમણું; હલકું અને ખીકણ; માલ વિનાતું. (માણસ)

ટકાનું માણસ, (જોઈ કીમતતું.) જોઈ પાત્ર; વિવાહનું પારમું કરે એવો; લાંબી અક્કલ વિનાતું; હલકું; પાણ.

“ટકા પણ કિંમત તેની ન હોય.”

કવિ દ્વપતરામ.

“ટકાની ડોશી ને ઢણ મુઠામણી એ કહેવત.

ટકોરો મારે એવું, આંઠવે એવું; ગુણ-મતમાં ચઢીઆતું-વધે એવું. પીંજની સાથે સરસાઈમાં ચઢીઆતું. ગુણ-સ્વભાવ-કર્મ વગેરેમાં વપરાય છે.

“છગનલાલ, ગીરધરલાલને ભણવાની આખતમાં ટકોરો મારે એવો છે.”

“દીવમાં ગેંડાની ને કચકડાની દાખડીઓ થાય છે તે વિલાયતી દાખડીઓને ટકોરો મારે એવી હોય છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ટકી ઉડવી-થવી, અપમાન કે ધિક્કારને પાત્ર થવું.

ટકું ચાલવું, (ધીમે ધીમે થતું કામ તે ટકું.) કામ ચાલવું; કામ નભવું-થવું-પાર પડવું.

૨. ચલણ હોવું.

૩. ઉપાય-ઈલાજ ચાલવો.

“લાડકેર કોઈ વાર અળસાઈને ગાળિયું કાઢી નાખવા ધારતી હોય તો મોંએ ચઢાવેલી ને હડીલી ધનલક્ષ્મી તેનું ટકું ચાલવા પણ ન દે.”

એ બહેનો.

“વેશ ધરી વિદ્વાનનો,
ભરી સભામાં જય;
ટકું નીભે લાં સુધી,
પાખંડી પૂજાય.

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ટપલા પાઈ પાઈને ધડાવું, ટપકા પાઈ પાઈ સુધરવું; ડોકરો પાઈને રીતમાં આવવું; દુઃખ વેડી-અડચણો ખમી ડોકાણે આવવું.

(કુંભાર માટીનાં વાસણને ટપલાથી ટીપી ઘાટમાં આણે છે તે ઉપરથી.)

ટપલી મારવી, (દીવાને.) દીવાને વડો કરવા સાર હાથની ઝપટ મારવી.

ટપલો માથે રહી જવો, તહોમત-બદ્દો-દોષ-આળ-કેળી ચાલવી (લોકમાં.)

“મંછીવહુની અધરણીની નાતને દોઢ વરસથી ટપલો માથે રહી ગયો છે તે તો ઉતારવો જોઈએ !”

“ ટપલો મૂકવો—રહી જવો” એમ પ્રયોગ થાય છે.

ટપવું ટપી જવું, ફલંગ મારી કુદી જવું.

ટપ્યો મારવો, ગપ ચલાવવી—ફેલાવવી.

૨. યુક્તિસર બંધ બેસતા શબ્દો બોલવા.

ટહલે ચઢાવવું, વાયદા કરવા; આશા આપી ફેગટ ફેરા ખવડાવવા; રખડાવવું.

૨. જિયે ચઢાવવું; ઉશ્કેરવું; ડુલાવવું; ચઢાવવું.

ટહ્લા ખવડાવવા, પણ અર્થ ૧ માં બોલાય છે.

ટાંકી લાગવી, રોગપર દવાની અસર થવી.

૨. પત્તો ન લાગવો.

ટાચકા ફેડવા, દોષની ચરચા કરવી; નિંદા કરી હલકું પાડવું; તતડાવવું.

“ જના હોય તેના ટાચકા શું ફેડયા કરે છે ? ”

ટાટલું કરવું, એમાં વાસણ માંજ સાફ કરવાં.

ટાંઠિયા કહ્યું કરતા નથી, ચાલી ચાલીને પગ યાદી ગયા છે અથવા પગમાં ઘણી કળતર થાય છે.

ટાંઠિયા ગળે આવવા, જુઓ ગળે આવવું.

“ પુરાવાની સાંકળ તો તૈયાર કરી પણ એટલું કર્યો છતાં આખરે મારા ટાંઠિયા મારાજ ગળામાં આવ્યા તો કરવું કેમ ? ”

મણિ અને મોહન.

ટાંઠિયા જોરમાં હોવા, ઉમંગ-ઉત્સાહની સ્થિતિમાં હોવું; આશાભર્યું હોવું. “ આજ કાલ તેના ટાંઠિયા જોરમાં જણાય છે. ”

ટાંઠિયા ભાગવા-બેસવા, એ તેથી ઉલટો પ્રયોગ છે.

ટાંઠિયા તૂટી પડવા, યાદી જવું અથવા પગમાં ઘણી જ કળતર થવી.

ટાંઠિયા રહી જવા પણ બોલાય છે. જમ-“ મારા તો ચાલી ચાલીને ટાંઠિયાજ રહિ ગયા. ”

ટાંઠિયા તોડવા, નકામા ધક્કા ખાવા—ફેરા ખાવા. (કંટાળામાં વિશેષ વપરાય છે.)

“ બેસતી અમસ્તો ભાઈ, કાલી ટાંઠિયા તોડવા કાણે કહ્યા છે. ? ”

ટાંઠિયા પહોળા થઈ જવા, ગભરાઈ જવું; ભયથી સથરવથર થઈ જવું; શીયાંવીયાં થઈ જવું. (પગની સ્થિરતા ન રહેવી તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

ટાંઠિયા બેસવા, છેકળ નિરાશ થઈ જવું; હિંમત હારી જવી; આશાભંગ થવું; નાઉમેદ થઈ જવું.

ટાંઠિયા ભાગવા, (કાંઈ અકસ્માત માઠો ખનાવ આવશે એવા વહેમથી, ઘડપણથી, નયજાઈથી, સખત માંદગીથી, નિર-ત્સાહથી કે નિરાશ થઈ જવાથી.) અશક્ત થવું; પગમાં જે જોર હોય તે નયજાઈ પડી જવું; પગે નયજાઈ આવવી.

“ અમુક વર્ષે મરવાતું છે એમ કોઈ ભવિષ્ય કહે ને તે આપણા મનમાં ઠસી જાય તો તેની ચિંતા આજથી થાય અને તે વર્ષ નજીક આવતું જાય તેમ તેમ સો-રણ ને સંતાપથી આપણા ટાંઠિયા ભાગતા જાય. ”

બે બેહેનો.

“ અરેરે, તે જતો રહ્યા હોય તો મારા ટાંઠિયા ભાગી ગયા, હાય હાય ? મારી કમ્મર લચી પડી, અરે હું શું કરું ? ”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

૨. નયજાઈ કરવું; જે મૂળ જોર હોય તે કમી કરવું.

૩. આગળ વધવાની હિંમત જતી રહેવી; ના ઉમેદ થઈ જવું.

ટાંઠિયા મેળવવા, મેળ મેળવવો. (હિસાબમાં)

ટાંઠિયા રંગવા, જુઓ ટાંઠિયા ભાગવા.

ટાંઠિયો કાઢવો—ટાળવો, દૂર કરવું; જવું કરવું; આવતું જવું બંધ થાય એવી તબ-વીજ કરવી; પગ ટાળવો; ચલણ બંધ કરવું; ઘરમાં આવતું અટકાવવું. (ધિક્કાર-

કંટાળાને પાત્ર થયેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.)

ટાંટિયો ટકવો, એકને એક જગોએ કે ધંધામાં સ્થિરતા વાળી રહેવું; નિરાંત ભોગવવી; પગ ઠેરવીને નિરાંતે બેસવું; નિરાંત વાળી લાંબા વખત સુધી ચોભવું.

“ ભાઈ, મારી રાંડના દુઃખની તે હું શી વાત કહું? તેનો ટાંટિયો ધરમાં ટકતોજ નથી, રોજ ઝોઝમાં ઝોઝી તે ચાળીસ વખત બહાર રઝળવા જાય છે. ”

સુબોધપ્રકાશ.

ટાંટિયો વાળવો, થાક ઉતારવો-ખાવો; વિસામો લેવો.

ટાંડર કરવી, વાંધો ઉઠાવી કજીઓ કરવો.
૨. ધુજવું.

ટાઢ તડકો, સુખદુઃખ. તડકોછાંચડો પણ બોલાય છે.

‘ એ બિચારાએ ટાઢતડકો મુઠ્ઠે જોયો નથી. ’

ટાઢ ફેરા મારે છે, ટાઢ પાસે આવી શક્તી નથી; ટાઢ વાતી નથી.

“ શિયાળામાં એક બનાતનું બદન પહેરું કે ટાઢ ફેરાજ મારે. ”

ટાઢક કરવી, એકાદો પદાર્થ ખાઈ-ચોપડી શરીરને ટાઢું લાગે તેમ કરવું; પદાર્થમાં રહેલા ગુણથી ગરમી શમાવવી.

ટાઢ ચઢવી, તાવમાં ટાઢ ચડે છે ત્યારે કામ થઈ શકતું નથી તે ઉપર કોઈ કામ કરવાની ના પાડતું હોય અથવા કંટાળતું હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં બોલતાં વપરાય છે.

‘ ખાવાનું જોઈએ છીએ તે કામ કરતાં તો ટાઢ ચઢે છે. ’

ટાઢાં પાટિયાં કરવાં, ખાઈ પી નિરાંત ધરવી.

ટાઢા દેવા, (ટાઢા ડામ દેવા.) ઉપરથી દેખીતું સાફ પણુ કાળજીમાં તીર વાગે તેવું કોઈ પ્રત્યે બોલવું; ડાવકે મોઢે મહે-

ણાં મારી સામા માણસનો જીવ ખાળવો. (બહાર દેખીતો ફેલ્લો ન ઉઠે પણ કાળજી બળે એવા જે ગુપ્ત ડામ તે ટાઢા ડામ કહેવાય છે.)

ટાઢા પથરા જેવો, (માણસના સંબંધમાં) ધીમું; સુસ્ત; એકને એક ઠેકાણે પડી રહે એવો ચંચળતા વિનાનો પુરુષ; પથરાની પેઠે એકને એક ઠેકાણે પડ્યો રહે, અને જાચકીએ-ધમકાવીએ ત્યારે ખીજી જગોએ ખસે તેવો.

“ સલભામા, -અહો, એના તો ઉત્તર અનેક છે, પણ જવું તો ખરું. ચાલ્ય, ચાલ્ય, તું વહેલી ચાલ્ય; અલિ, વાહરે ! કેટલી વાર ! ટાઢા પથરા જેવી દેખાય છે ને શું ?

સલભામાખ્યાન.

૨. ટાઢું ઘેરાયા જેવું, (રાંધેલું) ટાઢું શીતળ, (પાણી.)

ટાઢા પહોરનું, (ડંડા પહોરની ડંડા પવનની લહરીમાં જેમ વૃક્ષપત્ર આનંદથી હાલે છે અને તે ઉપર બેસનારાં કોકિલાદિ પક્ષીઓ ગુલતાન રહે છે તેમ ટાઢા પહોરની વાતો કે ગપાટામાં પણ ભેગા થયેલા માણસો ગુલતાન થઈ વાયરે ચઢે છે તે ઉપરથી) નવરાશની વખતનું; નકામા-ગમતની ખાતર બરોબરિયામાં બેડા હોઈએ તેવી નિરાંતની વખતનું; ડંડા કાળજીનું. ‘ ટાઢા પહોરના ગપાટા. ’

ટાંઠાં પાટીઆં કરવાં, ખાઈને નિરાંત વાળવી. ટાઢા પાણીએ ખસ જવી, વગર ચત્ને કંટક ટળવું; વગર પ્રયાસે પીડા નાશ પામવી.

ટાઢા પાણીનું માટલું, ચું કે ચાં કયાં સિવાય સઘળું મૂગે મોઢે જોયાં કરનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

૨. ડંડા ભિન્નજનું; શાંત સ્તભાવનું પણ લાગ આવે તો ગોગો ગખડાવે-ઉંધું છતું કરે તેવું.

ટાઢા સમ, સમ ખવડાવવાની અસલ ન્હૂદી ન્હૂદી રીતો હતી. કોઈ મૂર્તિ આગળથી ધરાવેલાં ફૂલ ઉપાડી લેવાં અથવા કોઈ દેવને પગે હાથ મૂકવા એ ટાઢા સમ કહેવાય છે ઘણા આકરા ટાઢા સમ ખવરાવવામાં આવે ત્યારે આહ્વાણને ગળે હાથ મૂકાવે છે અથવા એ કરતાં પણ ઘણા સખત ખવરાવવા હોય તો ગાયને ગળે છરી મૂકાવવામાં આવે છે. એમ કરાવવાનો હેતુ એટલેજ કે ન્હૂડા સમ ખાય તો આહ્વાણ કે ગાયને માર્યા નેટલું પાપ લાગે.

વળી ઉના તપાવેલા સોઢાની, ઉના ઉકળતા પાણીની, કે ઉના તેલની કોઈ અમુક સરતથી સમ ખવડાવવામાં આવે તેને ઉના સમ કહે છે.

ટાઢિયો તાવ આવવો, આ પ્રકારના તાવવાં બગાસાં આવે છે, અંગ ભાગે છે અને કામખર ચિત્ત લાગતું નથી તે ઉપરથી ને માણસ કામ કરતાં કંટાળતો હોય અથવા નાખુશી બતાવતો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે એને તો ટાટીઓ તાવ આવ્યો છે અથવા કામ કરતાં તો ટાટીઓ તાવ આવે છે.

ટાઢું ગાર નેટું, તેજ વિનાતું; નમાલું. (માણસ.)

ટાઢું થયું, શાંતિ થવી; નિરાંત વળવી.

“ પાંડવ હરિએ મૂક્યા નથી, કૌરવપતિ ક્યાં થાઓ દુર્ભતિ,

“વન ગયા તો ટાઢું થયું, હજી તમારું કપટ ન ગયું.”

સુરેખાહરણ.

ટાઢું છમ કરવું, ગટ કરી નઈ—પચાવી પડી કેકાણે કરવી (વસ્તુ.)

કોઈનું નાણું ઉચાપત કરી તે વિષે કાંઈ નાણુતા નથી એમ બતાવવું.

“ ઘણું વર્ષ સુધી વહિયાત રૂપિયા લેવા આવ્યો નહિ, એટલે તો મુઠ્ઠાંજીએ રૂપિયા ટાઢા છમ કરવા નિશ્ચય કર્યો.”

ગર્ધવસેન.

ટાઢું પડયું, શાંત થયું; ચઢેલો ગુસ્સો—તામ-સવૃત્તિનું શાંતવન થયું; નરમ પડયું; જોર કમી થયું; શાંતિ થવી; અંધ પડયું; શમયું.

‘ વાત ટાઢી પડી—હુલડ ટાઢું પડયું, ઈ. ’

તે મારા ઉપર નેટલો તપી ગયો હતો તેટલેજ આખરે પસ્તાઇને ટાઢો પડ્યો.”

૨. ઝાંખું થયું.

“ માલ ટાઢો પડે તેથી કેટલીક વાર તો જોટ મૂકીને પણ તે વધેરી દેવો પડે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

૩. યુઝવું.

‘ દેવતા ટાઢો પડ્યો. ’

ટાઢું પાડયું, શાંત કરવું; જોરસો ઠંડો પાડવો.

૨. યુઝવું.

ટાઢું પાડી પલાળવું, તપી ગયેલો—ગરમ થયેલો મિઝનજ શાંત પાડી પોતાના મતનું કરવું; ધીમેધીમે યુક્તિસર સમજવું; પરમોહયું.

“ હું તેને ટાઢો પાડી પલાળવા તો ગયો પણ શેનો પલજો ? એકનો એ થયો નહિ.”

ટાઢું પાણી રેડયું, (મનની વૃત્તિ પર) અસર કમી કરવી; શાંત પાડવું; જોર ધીમું પાડવું—નરમ પાડવું.

“ આ રાત તેના ઘણી સાથે આનંદમાં કાઢવાનો ઠરાવ કર્યો હતો પણ કરણના દિલગીર ચહેરાએ તેના ઉદ્વાસ ઉપર ટાઢું પાણી રેડયું; ”

કરણવેલો.

ટાકું પેટ, નિરાંત; સંતોષ; કાંઈપણ ઉચાટ ન હોય એવી સ્થિતિ; નિશ્ચિંત હાલત. ટા- ઠાં પેટ, વસતાં પેટ, દીકરા જણને ને ધર ભરજો ' એમ આશીર્વાદ દેતાં સ્ત્રીઓ વાપરે છે.

ટાકું લોહી, (ન્યારે નિરાંત અથવા શાંતિ હોય છે સારે લોહી ઠંડું હોય છે અને ન્યારે ચિંતા-ઉચ્ચતા-તમોચુલુ હોય છે સારે લોહી ગરમ થાય છે તે ઉપરથી.) નિરાંત; કોઈપણ તરફની ચિંતા ન હોય તેવી સ્થિતિ શાંતિ; ઉચાટ પિનાની સ્થિતિ.

“ ભાઈ તમારે ટાઢા લોહીના રોટલા ખાવાના છે એટલે મકરકુંદીઓ શા સાર ન સૂએ ? ”

“ શરવીર રજપૂતાણિયોએ પોતાનાં પે- ઠથી પણ વડાલાં આજકોને પતિની પાછળ જવા માટે ટાઢા લોહીમાં કતલ કર્યા. ”

ગૂ. જૂની વાર્તા.

ટાકું હીમ જેવું, ઘણું ટાકું.

૨. ઘણુંજ પ્રિય અને શાંતિ ઉપજાવનાર.

“ હું જે વખત કાંઈ નમાલી ખાવાની જણુસ કે પાઈ પૈસો ચોરી લાવતો તે વખત તેને ટાઢો હીમ જેવો લાગતો હતો તે શાઆશી આપતી હતી. ”

કૌતુકમાળા.

ટાઢો ઢાળવો, અહુ તાપથી તપી ગયા હો- ઇએ સારે અડ વગેરેને છાંયે બેસી વિ- રામ લેવો.

“ અપોર થવા આવ્યા એટલે જરા ટાઢો વાળવાને એક કુવા આગળ અડને છાંયે બેઠા. ”

શિવલક્ષ્મીની વાર્તા.

ટાઢો માર મારવો, મુઠીઓ અને લાતથી સખત માર મારવો.

ટાળો દેવો, વાપણ કર્યા કરવા; ઉડાવ્યાં કર- વું.

“ ગુરજએ ટાળો દીધો, તૃપથી કેમ વિખૂટો કીધો. ”

માંધાતાખ્યાન.

ટીકો કરવો, (કપાળમાં.) નકાસું આપી દેવું.

ટીલીઆ ભગત, (ઠેર ઠેર ટીલાં કરનાર.) ટીલાં કરી ભક્તિનો ખોટો આડંબર કરનાર.

ટીલું ચાટી જવું, મખખીચૂસના જેવું આ- ચરણ કરવું.

૨. કોઈનું હરણ કરી લેવું; છેતરવું; ડગવું.

ટુંકું કરવું, અચુક ચાલતી વાત ટુંકાવવી; જતી કરવી.

૨. આ અર્થમાં “આયુષ્ય” અધ્યાહાર રહ્યો છે. જમકે-‘માતાએ મને ગળ- યુથીમાં ઝેર કેમ ન પાયું ? પોતાના મરતા પહેલાં મને ટુંકી કેમ ન કરી ? ”

મણિ અને મોહન.

૩. પતાવવું; દરગુજર કરવું.

ટુંપી નાખવું, ચુંટી ચુંટી છૂટું કરવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) નિંદા કરી હ- લકું પાડવું; મહેણાં ઢઈ શરમીંદ કરવું; નીચું જોવડાવવું; ઠોક મારી મારી નાખવું કરવું.

ટુંપો દેવો, કોઈને નફે ખુંચવી લેવો; કો- ઇને નફે ખાવા ન દેવો; કોઈને નફે લેતાં વચ્ચે અટકાવ કરવો.

ટેકનો તારો, મહા ટેકીલો માણસ.

“ રે તું તો કોઈ ટેકનો તોરો જણાય છે. નાક પર માંખ બેસે તો નાક કાપી નાખે એવો. ”

પ્રતાપનાટક.

ટેકનું પૂતળું પણ વપરાય છે.

ટેકરાં ટીપવાં, જાડા જાડા રોટલા ધડવા. (તિરસ્કારમાં અથવા બેદરકારીમાં વપ- રાય છે.)

ટેકો આપવો, મદદ આપવી; અનુભવિ આપવી.

ટેકો કરવો, મદદ કરવી.

૨. આશ્રય આપવો.

ટેકો પડી ભાગવો, (ધરનો ટેકો પડી ભાગવો એટલે ધર નિભાવનારું—જેને આધારે ધર ચાલતું હોય તે માણસ ગત થવું.)

જેના ઉપર આધાર હોય તે માણસ અથવા વસ્તુ જૂઠી પડવી—છુટી પડવી—ગત થવી; જેના પર ઝંઝુમાતું હોય તેથી રહિત થવું; નિરાધાર અનુભવું.

ટોપી લઈ જવી, છેતરવું.

ટોપી ધાલવી, દેવાળું કાઢવું.

૨. જનસમૂહમાં હલકું પડવું; નિર્લજ થવું.

૩. ખાખી થવું.

૪. સંસારમાંથી નીકળી જવું.

ટોટલે મૂકવું, ન લેખવવું; ન ગણવું; દરકાર ન કરવી; ધ્યાન ન આપવું; બેદરકાર

રીતી જાયે દૂર મૂકી દેવું; કોરે મૂકવું; જાચું મૂકવું; વિસારી દેવું; સંતાડવું; મૂકી છાંડવું.

“ છેલ્લે તેણે ઓથેલોને એવી સલાહ આપી તાવી કે ક્યાશીઓ સાથે સમાધાન કરવાની વાત હમણાં જરા ટોલે મૂકો એટલે તમને જણ્યારો કે ડેસડિમોના કેમ આતુરતાથી ક્યાશીઓની વતી તમને સમજાવે છે.”

શ્રી. ક્યાસમાજ.

“ મોટા મોટા કેટલાએક દ્રવ્યવાન શરમાશરમી અને મોટાછમાં પારકાને સાથે મોટી ટીપો ભરે છે ને પ્રત્યક્ષ ને દેશી ગરીબો તેઓને આપવાનું અને દેશ સુધારવાનું કામ ટોલે મૂકી છાંડે છે.”

નર્મગદ.

ટોટલો મારવો, વિલંબ કરવાને અર્થે જૂઠી જૂઠી આશા આપી કામ લંબાવવું; મુલતવી રાખવું. ટોટલો દેવો પણ બોલાય છે.

૬

ઠગ પાટણનો રહેવાશી, (મોટું બહોળું અને જ્યાં ઠગાર્થ જવાય એવું જે પાટણ તે ઉપરથી.) લુચ્ચું; ખંડું; શઠ; ધુતારું.

“ સલભામા—(મર્મ સમજવા જેવે વેધે) હલા નાગરિકા ! આતો અંનેય ઠગ પાટણનાં રહેવાશી દેખું ! અરેરે ! વિધાતાય વાડમાં વરસ્યો લાગે છે !”

x x x x x x
“ કૃષ્ણદેવ—અહો વરાનને ! અમે ઠગ પાટણના નથી એટલે અસલ બોલનારે નથી.”

સલભામાખ્યાન.

ઠકું ગચું ગાડું, ફરી પતો ના લાગે એવી

વસ્તુના સંબંધમાં એ વપરાય છે;

‘ ઇતિહાસ ભૂગોળમાં પણ ઠકું ગચું ગાડું હતું.’

બાળકોનો આનંદ.

ઠકુની ડાકણ, વેશ્યા; લંપટ સ્ત્રી.

‘ લોકોની સ્ત્રીઓને અનીતિને રસ્તે દોરનાર રાંડ ઠકુની ડાકણ તું શૈરવ નર્કમાં પડ્યા વિના રહેનાર નથી.’

મણિ અને મોહન.

ઠંઠેરી કાઠવું, તિરસ્કારથી કાઠી મેલવું.

“ ગંડુપુરીને બીતિ પેડી કે એ લુચ્ચો દખણી રખેને ક્યાવી જાય ને મને ઠંઠેરી

કઠાવી દીવાનગીરી મેળવી લે, ”

ગર્ધવસેન.

હંડક કરવી-દેવી, ધીમું-ઠાહું પાડી યુ-
ક્તિથી સમજવવું. (ગરમ મિનજવાળા
માણસને.) મધુર શબ્દો બોલી ગરમ થ-
યેલા મિનજને શાંત કરવો.

૨. ઠાહક કરવી જુઓ.

હંડા લોહીનું, નિરાંતનું; ઉચાટ વગરનું; સુ-
ખ્યેનનું.

હંડી મશ્કરી, ઉપરથી સમજાય નહિ તે અં-
દરખાને મશ્કરી થતી હોય તેને માટે
આ પ્રયોગ વપરાયછે. ઠાવકું મોં રાખી ક-
રેલી મજાક.

હંડીલ જવું, ઝાડે જવું; દિશાએ જવું;
ખરચું જવું. (શ્રાવણમાં)

હંડું પાણી રેડવું, શાંત પાડવું; નાઉમેદ
કરવું; નિરાશ કરવું; નિરાશ કરવું; અસ-
ર ઓછી કરવી.

“ આ સ્વદેશાભિમાનીએ એક કંપની
બની કરવા માગણી કરી પણ ડાહ્યા મા-
ણસો એ તેની આ યુક્તિ ઉપર હંડું પાણી
રેડ્યું. ”

હંડે પેટે, નિરાંતે; ઠાહા લોહીએ; સંતોષ રા-
ખીને.

૨. મોહું ઠાવકું રાખીને.

“ કીક હંડે પેટે એમ મશ્કરી કરતાં શી-
ખ્યો છે ? બકરી આહુ ખાતાં શીખી ખ-
રી ? ”

હણુ હણુ પાક આપવો, માર મારવો.

હણુ હણુ પાળ, સમજ કે દ્રવ્ય વિનાનો પુરૂષ
‘ હણુ હણુ પાળને મદન ગોપાળ ’ એ ક-
હેવત છે.

હમક દીવી, સુંદર આંધાની અને મનોહર
ચાલતી સ્ત્રી.

હરી હામ ખેસવું, નિરાંત વાળીને ખેસવું;
અસલ ઠેકાણે ખેસવું-કરવું. નિવૃત્ત સ્થિતિ
માં રહેવું; આડી અવળી ઉપાધિ ટાળી એ-

ક વૃત્તિએ રહેવું; હારી થાકી નિરાંત વા-
ળીને રહેવું.

“ પચાસે જઈ પહોંચ્યોરે, ઠેકાણે ન ખે-
ઠા ઠરી. ”

દયારામ.

હાગા મારવા, મોઢમાં હંડા મારવા. (રમત-
માં.)

હાઠાં ખેસવાં, દુર્દશામાં આવી પડવું; પ-
ડતી હાલતમાં આવી જવું.

૨. નાઉમેદ થઈ જવું; આશાભંગ
થવું; હિંમત હારી જવી. (લીધેલા
કામમાં નિષ્ફળ થવાથી.)

હાઠાં ભાગવાં-રંગવાં, પુષ્કળ માર માર-
વો.

૨. એકદમ બિંચેથી પડી જવાથી હાઠાં-
માં ઇન્ન થવી.

હાઠાં રંગાઈ જવાં, હાઠાંમાં સખ ઇન્ન થાય
એવી રીતે વાગવું-પછડાવું.

“ જય છે કે નહિ; અહિં ઉભો-
તો હાઠાં રંગાઈ જશે તારાં. ”

૨. અણુધારી તુકસાનીમાં આવી પડવું.

હાઠાં વેરી નાખવો, મારી મારીને શક્તિ-
હીન કરવું.

“ બહુ બોલ્યો તો હાઠાં વેરી નાખીશ, ”
હાઠાં-કમ્મરતાં હાડકાં જૂદાં જૂદાં કરી
નાખીશ.

હાઠિયું ખેસી જવું, પડી ભાગવું; દુર્દશા-
માં આવી પડવું; જે આધારે કામ નબળું
જતું હોય તે આધાર પડી ભાગવો.

હામ ખેસવું, -પડવું, ખોવાયલું જડવું-હાથ
લાગવું.

“ મારું શોક્ય પગલું ખોવાયું હતું તે
હવે હામ ખેડું અથવા ઠેકાણે પડ્યું ખરું. ”

૨. રંડાયલી સ્ત્રીએ નાતરે જવું; (કા-
ળી-કણુખી વગેરે નીચ જતિમાં.)
‘ ફલાણી ફલાણાને લાં હામ ખેડી ’

૩. હારીથાકી નિરાંત વાળીને રહેવું.

“ પોતાનાથી ન ચાલ્યું એટલે હવે હરીને કામ બેઠો.”

કામ કીકરાં ઉપાડવાં, ક્યાળા ભરવા; ધરવાખરો ઉપાડી લઈ જવો; ધરનો વપરાતો તમામ સામાન લઈ ઉપડી જવું.

કામ ઠેકાણા વિનાનું, પાયા વિનાનું; ઢંગ વિનાનું; ઉડેલ તખિયતનું; જરાક ચેલછા વાળું; વાયેલ; ભલિવાર વિનાનું.

૧. ગોટાળા ભરેલું; ગરબડાટવાળું; અચ્ચવસ્થિત.

“ આ કામ કામ ઠેકાણા વગરનું છે” એટલે એમાં કંઈ ચોખવટ-ભલિવાર નથી

“ મુરખને કહેતાં શું બેસે નાહું. મિથ્યા લવરી કરે મન ગમતી, નહિ તેમાં કામને ઠેકાણું.—મૂ ”

દ્યારામ.

૩. પાયા વિનાનું.

“ કામ ઠેકાણા વિનાનું માણસ ” તે કામ વિનાનું ઢોળવું કહેવાય.

કાર-કાર કરવું, હથિયારથી તરતજ જીવ જીવ તેમ કરવું; ખુન કરવું; મારી નાખવું.

૨. ઘણી નુકસાનીમાં ચાલવું.

કીક છે, ખગર લઈશ-નેઈ લેઈશ એવા અર્થમાં વેર લેવાના સંબંધમાં વપરાયછે. ‘કી-ક છે, યાદે રાખજો.’

૨. નેઈશ-વિચાર કરીશ. ‘આ કામ-કરજો; કીક છે.’

૩. સાઈ છે. ‘કેમ છે? કીક છે.’

કીકરાં ફેડવાં (કેર કેર), થોડા થોડા પણ અનુભવ લેવો; માથું મારવું; જૂઠા જૂઠા વિષય તરફ મન કરવું.

(જે માણસ પગ ફેરવીને ઘેઘો ન કરે પણ અહીંથી તહીં ને તહીંથી અહીં એમ થોડા થોડા દિવસ રહે અને ઠેકાણે ન પડે સારે એમ બોલાય છે.)

૨. નકામી લઠાઈ જિભી કરવી-કરાવવી.

૩. વચ્ચે પડવું.

કીકરામાં ધૂળ પડવી, ખાધા પીધા પર ધિક્કાર પડવો; બળ્યું એનું ખાધુંપીધું અને બળી એની અક્કલ; ખાધું પીધું છુટી પડવું અર્થ જવું.

૨. ચાલતું ગુજરાત અટકી પડવું.

“ એનાં કીકરાંમાં ધૂળ પડી કે પોતાના એકના એક છોકરાને મહા મહા દુઃખ પાડે છે.”

‘કીકરામાં ધૂળ નાખવી’ એટલે ખાધું પીધું ખરાબ કરવું; ઘડપણમાં કલંકિત થવું; બદનામ કરવું; મેળવેલી કીર્તિને ઝાંખ લગાડવી; અથવા તેનો ખીન્ને અર્થ ખાળું ખરાબ કરવું; ખાવે પીવે હેરાન કરવું; ચાલતું ગુજરાત અટકાવવું.

કીકરું ફટવું, ખાળું ખરાબ થવું; ખાધે પીધે હેરાન થવું.

૨. રોજી તૂટવો; જે વડે ગુજરાત ચાલતું હોય તે બંધ થવું.

કીકરું ફેડવું; કાઠની ઉપજીવિકાનો આધાર જીવ એમ કરવું; કાઠના ચાલતા ગુજરાતમાં વિક્ષેપ કરવો.

કુંગાપાણી કરવાં, નાસ્તો કરવો; થોડુંક ખાઈ લેવું. (સવારમાં.) (અદીણી લોકો અદીણુ ખાધા પછી જે મિઠાઈ વગેરે ખાયછે તેને કુંગાપાણી કહેછે તે ઉપરથી.)

કુંઠવો મૂકવો, રડવું. (પોક મૂકીને)

“આ નથી જેવાતું રે મારા નાથ? એમ કહી વળી કુંઠવો મૂક્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુંઠામાં ઠેલવું, (કાડતું કુંઠું જેમ કાડના લેખામાં નહિ તેમ.) ન ગણકારવું; વિત વગરનું-માલ વગરનું હોય એમ ગણી કાઢવું; કાઠના તરફ બેદરકારીથી જોવું.

કુંમકો આવવો-મારવો, દોરી તાણવી-ખેંચવી-(કનકવાની.)

હુસ કાઢવી, ચકવવું; કાયર કરવું. (માર મારી કે મહેનત કરાવી.)

ઠેકાણું કરવું; (વગે એમાડવું-કરવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી)

ધંધા રોજગારની જગો શોધવી.

૨. મારવા-તુકસાન કરવાનો ઘાટ ધડવો.

ઠેકાણું ક્યાં બાજુ છે ? મોલવામાં ઢંગ ધડો.-ધડ માથું ન હોય તેવા માણસને માટે વપરાય છે.

૨. ધ્યાન-દરકાર કે કામ કરવામાં જીવ ન હોય તેવાને માટે પ્રજી વપરાય છે.

જેમ-“હું તો તૈયાર છું પણ તારું ઠેકાણું ક્યાં બાજુ છે ” એમ રીસમાં બોલાય છે.

ઠેકાણું આવવું; રાગમાં આવવું; રીતમાં આવવું; મર્યાદાશીલ થવું; પાંશરું થવું. (માણસ)
“વનિતા વંડી નેહ, ઠામ એતો નવ આવે.”

શામળભટ્ટ.

૨. થોડું થોડું કખૂલ કરવું.

“તેનો વાંક કખૂલ કરાવવાને માટે આટલો બધો યત્ન કર્યો તારે હમણાં ઠેકાણું આવ્યો.” અથવા—

“પછી તે નિરાશ થઈ પોતાના સ્વાર્થ તરફ નજર રાખી આપોઆપ ઠેકાણું આવી જશે.”

કરજીવેશો.

ઠેકાણું કરવું; બ્યાંનું લાં મૂકવું. (વેરાતું.)

૨. સંતાડવું-ઘાટવું. (નાણું.)

૩. ઉડાવી દેવું. (પૈસા.)

૪. ઠાર કરવું; મારી નાખવું.

“વિદ્યારામ ની પાસે મોહોરો હતી તે લેઈ લેવાને લક્ષ્મીરામે એને રસ્તામાં ઠેકાણું કર્યો.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

“શું તે અભાગિયો જીવે છે ? મેં તો ધાકું કે તે તેને ઠેકાણું કરી દીધો હશે.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

ઠેકાણું થયું; પોત પોતાની જગ્યાએ જતા રહેવું.

૨. ગુમ થઈ જવું; મરી જવું.

ઠેકાણું પડવું; મુકામે પહોંચવું.

“અરે આપણે તો ઠેકાણું પડ્યા પણ રાજાજી ઠાણું જાણે ક્યાંય રખડતા હશે. ? પ્રતાપનાટક.

૨. રોજગારે લાગવું; ધંધે વળગવું.

“જ્યારે તું ઠેકાણું પડી બે પૈસા લાવતો થઈશ તારે મારી આંખ ઠરશે.”

૩. અવસ્થામાં આવવું; પાંધરું થવું; રાગે પડવું.

૪. ખોવાયલી વસ્તુ જડવી-હાથ લાગવી.

ઠેકાણું રહેવું; કાટી ન જવું; ઘેલા ન બનવું; વિવેકથી રહેવું; રીતસર-મર્યાદામાં રહેવું.

“તારું મગજ ક્યાં ઠેકાણું રહે છે. ?”

ઠેકાણું રાખવું; ચોક્કસ રાખવું; સાવધ રાખવું; બેમર્યાદ ન થવું અથવા ન થવા દેવું. (કાળજી, ચિત્ત; જીવ; મગજ.)

“નિશ્ચે વરશે તમને રામ, ચિત્ત રાખો તમારું ઠામ.”

કવિ ગીરધર.

ઠેકાણું લાવવું; મર્યાદામાં આણવું; વહી જવા ન દેવું; રીતમાં આણવું.

ઠેકાણું પહોંચાડવું; ધારેલે ઠેકાણું લઈ જવું. તુકસાન કરવાના અર્થમાં વપરાય છે.

“યાદ રાખજે હું તને ઠેકાણું પહોંચાડીશ.”

ઠેર ઠેર કુતરાં ભસાવવાં, ઠેકાણું ઠેકાણું લઢાઈનાં મૂળ રાપવાં અથવા નારદવેડા કરી માંહો-માંહે લઢાઈ બની કરી વેર વહોરવું; ઠેરઠેર લોકોની નિંદા વહોરવી.

૨. ઠેકાણું ઠેકાણેથી પણ થોડા થોડા અતુભવ લેવો. માથું મારવું; છપ્પન

વખારીની પેઠે જ્યાં સાં ધુસી જવું;
જૂદા જૂદા વિષયમાં મન ધાલવું.

“ નાની નાની રકમ માટે ઠેર ઠેર કુતરાં
બસાવવા જેવું આ કામ નથી. આતો એક
મોટી રકમ છે. તેનો હાથ મારવા મૂકવું
એ એક પસ્તાવાતું કામ છે.”

કૌતુકમાલા.

ઠેરના ઠેર, જે સ્થિતિમાં હતા તેને તે સ્થિ-
તિમાં; હતા તેમને તેમ.

ઠેરી જવી, કજીઓ કે ખોલાચાલી થવા.
જામીગઈ, ઠેરી ગઈ, ખની ગઈ, એ-
મ ખોલાય છે.

ઠેસવે ચઢાવવું; ધક્કે ચઢાવવું; વાયદા કરવા.
૨. ન લેખવું; ન ગણકારવું.
૩. ખત્તા—જકડ ખવડાવવી.

ઠાકર મારીને અડચણની સામે થઈને થોડી
મહેનતે અને સહેજ વારમાં.

“ ઠાકર મારીને પૈસો પૈદા કરે એવો છું;
તુ મને કેવો ધારે છે? ”

“ ઠાકર મારીને કામ કરીએ ત્યારે બહા-
દુરી! ”

ઠાકર વાગવી, અડચણ ખમવી; ખત્તા ખાવા.

“ આ સંસારમાં જેને ઠેકાણે અને જેને
પ્રસંગે જેટલી ઠાકરો વાગેલી છે તે બધી
ખતાવી દેવી એ કામ પ્રત્યેકે કરવું જે-
ધએ. ”

સં૦ મા૦

ઠાકર ખાવી પણ વપરાય છે.

‘ ઠાકર વાગે ત્યારે સમજણ ’ આવે એ
કહેવત છે.

ઠાકી ખેસાડવું; યુક્તિસર ગોડવી દેવું; અંધ
ખેસતું આણી મકવું; યુક્તિથી ઠેકાણેઆણવું.
“ તે જગોએ તેમણે કોઈ નીચ જતના
કુંવરને ઠાકી ખેસાડ્યો છે ”

ગર્ધવસેન.

ઠાલિયાવાણું; મસ્કરી ઠંઠા કરનાર ઠંગ વ-
ગરના માણસોની ટોળી.

૬

ઠગલું ઝોળખવું, વલણ જોવું; સ્વભાવ
ઝોળખવો.

ઠગલું ભરવું, કંઈ કામ કરવા તત્પર થવું;
(સમજીને ઠગલું ભરવું.)

“ જે કરતાં પરિણામે હાનિ,
તે કારણ ના કરવું જ;
આપણી પહોંચ પ્રમાણે સઘળે,
સમજી ઠગલું ભરવું,
શિક્ષા શાણાને.”

ધ્યારામ.

“ જેશીઓની રજા વિના તે ઠગલું ન
ભરતો.”

ડંકો કરવો-વગાડવો, (જે પક્ષ-લડાઈમાં
જીતે છે તે પક્ષ તરફથી વિજયનો ડંકો
વગાડવામાં આવે છે અથવા ન્યારે નવો
રાજા ગાદીએ બેસે છે ત્યારે તેના નામનો
ડંકો વગાડવામાં આવે છે તે ઉપરથી લા-
ક્ષણિક અર્થે)

છાપ ખેસાડવી; વિખ્યાતિ-નામના મેળ-
વવી; કીર્તિ દેખાવવી.

“ મરવાની અગાઉ ૧૫-૨૦ દહાડા
કવિએ જેથી રણજોડને કહ્યું કે અલ્યા
છોકરા, મેં તો આખા હિંદુસ્તાનમાં ડંકો
કીધો છે, હવે મારે ફરી અવતાર લેવો
નથી. ”

નર્મગદ્ય.

ઉપો મારવો, મોટા મોટા કોળીઆથી ઉતાવળે ખાઈ લેવું.

ડમ્કાણુ હાંકવી, ખોટી ગપ ચલાવવી-ફેલાવવી. ડરથે વિખ ના વળે એવું, ઘણુંજ ખારીકું; ડસીકું. (સાપ જેવું.)

“ જહાંપનાહ, એનો વહેમ ખસે એવો નથી, એ તો વખત જતાં ઉલટો વધ્યો છે; તે * * * ડરથે વિખ ના વળે એવો થયો છે. ”

પ્રતાપનાટક.

ડહાપણુ ડાહ્યો, વગર કારણે જેમાં તેમાં સમજ વિના માથું ધાલી ડહાપણુ ડોળનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ડહાપણુ ડોળવું, પતરાજી કરવી; સમજ વિના માથું ધાલી આગવું ડહાપણુ ચલાવવું; ડુલાશ-અડાઈ કરવી.

ડાગળી ચસકવી-ખસવી, ગાંડા બનવું; ઘેલા થવું; મગજ ભમી જવું; ફાટી જવું; ખલાવડું બનવું; ચળી જવું.

‘ ભટજની ડાગળી ખસેલી જોઈ સિદ્ધરાને કહું કે મારી ચિટ્ટી તો નહિ ચાલે પણ હું જુક્તિ બતાવું તે કરે તમારી મન-કામના પાર પડશે. ’

સંઘરાણેસંઘ.

ડાટ વાળવો, એકદમ ઊંધું વાળી નાખવું; ગમે તે કરી નાખી સલાનાશ વાળવું; મોટું તુકસાન કરી મૂકવું; સંહાર કરવો.

“ ડાટ વાળ્યો રે ડાશીએ ડાટ વાળ્યો. વડ સાસુ વેરણુ થઈ મારી, હરખ હૈયાનો ટાળ્યો રે. ”

ડાશીએ. મામેરું.

“ ડહાપણુ તો ડાટ વાળ્યો. ધર્મનો માર્ગ ટાળ્યો ”

દ્યારામ.

ડાટા કરવા-દેવા, અપવાસ કરવાને આગલે કિવસે સારી પેઠે ખાઈ લેવું.

“ નળ-ડાટો દેવાયો હોય તો, હવે પેલી વાત આગળ ચલાવ.

વિદુષક-રહો, થાય છે, આટલો લાડ ખાઈ લેવા દો. ”

નળદમયંતી નાટક.

ડાટી દેવું, સંતાડવું; ડાખી રાખવું; કોઈના જાણવામાં ન આવે એમ કરવું. છૂપાવવું. (લાક્ષણિક.)

“ હવે તે વાત અહીં ને અહીં દાટી દે ભાઈ, નહિ તો તારી વાત તેં જાણી. ” ડાખા જમણી કરવું, વહાલું અજખામણું કરવું.

૨ આંખ આડા કાન કરવા.

ડાંડે પડવું, જતું રહેવું; રસ્તો પકડવો; નીકળી જવું; સટકી જવું.

ડાખા પગનો અંગારો, ડાખા પગની ધૂળથી મા છોકરાને કપાળે દ્રષ્ટિ ખેડી હોય તે દૂર કરવા નિશાની કરે છે તે.

ડાખી આંખ ફરકવી, બ્યારે ડાખી આંખ ફરકે છે ચારે પુરૂષો અપશુકન અને સ્ત્રીઓ શુભ શુકન માને છે.

પુંસાંદક્ષિણ નેત્રસ્ય સ્ફુરણ મિષ્ટ મુચયતે નારીणां વિપરીતં ચ વિપરીતં તयोः पुनः॥

“ શલ્યસુભટ રણમાં પડ્યો, દુર્યોધનને પડિ ફાળ; દેહ ધૂળે ફરકે ડાખી આંખડી, હવે આવ્યો કાળ. ”

કવિ ભાઉ.

“ સખિ ! આજે મારી ડાખી આંખ ફરકે છે ! થોડા સમયમાં પતિ આવ્યા જાણુ. ”

સત્યભામાખ્યાન.

ડાખું મૂકવું, અજખામણું-અજામાનીતું કરવું. (માનીતો છોકરો જમણા ખોળાપર ખેસે અને અજામાનીતો ડાખાપર ખેસે એવી જ પરંપરાની રીત કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

“ પરાપૂર્વથી પ્રભુના છે, તેતો પ્રભુતણા શુભ ગાય;

દ્યો દુષ્ટને ડામો મૂકી,
ભને શ્રી વ્રજરાય-માટે શ્રમ ”

દયારામ.

ડાખું કરવું, પણ બોલાય છે.

ડાખું જમાણું કરવું એટલે વહાલું અ-
ળખામણું કરવું.

ડામ દેવા, મહેણાં મારી સામા માણસને
જીવ બાળવો ! કહણ વચન કહી સામાનું
અંતર બાળવું.

“ ત્રણે ભુવનની અમને તૃણા, હનરવાર
હરામ; વિપથી જનને વેણુ હમારાં, દીધા
જેણુ ડામ. ન્યારો ભાઈ. ”

બોધચિંતામણિ.

૨. નકામું આપી દેવું.

“ આવાજ વક્કરે દીકરા ઝળતા નથી તો;
એમ કરે કોઈ ડામ દેવાનું નથી. ”

નવી પ્રજા.

૩. જીલ્લે ડામ દેવો જુઓ.

૪. ટાઢો ડામ દેવો જુઓ.

૫. કપાળમાં ડામ જુઓ.

ડાહો ડાહો ડાખા જેવો, મૂર્ખ.

ડાણું પાંખડું ન જાણવું; (ઝાડતું ડાણું
કયું અને પાંખડું કયું એ પણ જેની જાણ
બહાર છે એવા માણસને માટે વપરાય
છે.) આરંભ ક્યાંથી ને સમાપ્તિ ક્યાં તે
કાંઈ ન જાણવું; કેવળ અજ્ઞાનપણાની
સ્થિતિમાં હોવું.

“ નિહાળવા આવે કોક, સારે મંત્ર બોલે
મોટા, પત્ર ડાંખણું ન જાણે મંત્ર લાગે
પેખવા. ”

મિત્રધર્માખ્યાન (વક્ષભ)

ડાળે વળગાડવું, (જે માણસ ડાળે વળગ્યું
હોય તે પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ઝાડપરનાં
ફળાદિ ખાય તે ઉપર તેની આજીવિકા
આલે તે ઉપરથી.) ધંધે લગાડી કમાઈ ખાય
એમ કરવું. ધંધે રોજગારે લગાડવું; કમાઈને

ચુજરાન ચલાવે તેને માટે કંઈ આધારઆપવો.
“ દાદાની ઈચ્છા હરેક રીતે નોકરી
પતા કરી ડાળે વળગાડવાની હતી એટલે
તેનો ઉપાય આલે એમ નહોતું. ”

એ બેહેનો.

ડિંગ ઠોકવી-મારવી, જુડી ગપ ચલાવવી.

ડિંગમારની ચોકી, (ડિંગમાર એટલે જુડી
વાત ઉરાડનાર અને તે ઉપરથી જુડી-ખો-
ટી સત્તા ભોગવનાર.) સત્તા ન છતાં જુ-
લમ કરવો તે; ખોટી સત્તા.

ડુંગરો નવડાવવો, બીલ લોકોનાં પગનાં
તળિયાં જડાં થઈ જાય અને જેડા પહેર-
વા પડે નહિ એટલા માટે ડુંગરા સળગા-
વવાની આધા રાખે છે તેને ડુંગરો નવરા-
વ્યો કહે છે. ડુંગરો ટાઢો કરવો પણ બો-
લાય છે. વળી એ જાતમાં કેટલાક જ્યારે
બાળક જન્મે છે સારે તેની ખુશાલીમાં
અથવા કુટુંબમાં કોઈ માંદુ પડે છે તેને
આરામ થવાની માનતામાં પણ ડુંગર નવ-
ડાવવાની આધા રાખે છે. (નવડાવવો એ-
ટલે અગ્નિવડે સળગાવી મૂકવો.)

ડુચ્યા કાઢવા, ઘણી મહેનત કરાવી થકવવું.

“ ગાળા જેવડું પેટ થયું હોય તેઓ આ-
ખો દહાડો ડામ કરાવી ડુચ્યા કાઢેને તેની
જોડે મહેણાં તૂણાનો પાર નહિ. ”

સાસુવહુની લઢાઈ.

૨. ધમધમાવવું; ધમકાવવું.

૩. (માર મારીને.) હલકું કરવું; અશક્ત
કરવું.

બહુવચનમાંજ વપરાય છે.

ડુંડી પીટવી, ડુંડી પીટીને લોકોને જણાવવું;

ઉઘાડું કરવું; જાહેર કરવું; પ્રસિદ્ધ કરવું.

“ ગેલશું, ખેલશું, રેલશું નગરમાં,

દેશ આધામાં તે પીટું ડુંડી;

તાહરે મન અલ્યા લંકપતિ છત્રપતિ,

માહરે મન લંકપતિ એક ડુંડી. ”

અંગદવિદિ.

કુંડું વધવું (માથે), હજમત વધવી; (હસવામાં.) માથે બાજરીના કુંડા ન્હી-બહુ હજમત વધી હોય ત્યારે એમ બોલાય છે. બાજરિયું વધવું પણ કહેવાય છે.

કુબ્જી ખાઈ ન્હી-મારી ન્હી, (કોઈ પ્રાણી પાણીમાં કુબ્જી મારે છે ત્યારે તે બહાર નજીતું નથી એટલે ઉપર દેખાતું અંધ થાય છે તે ઉપરથી.) કામ કરતાં વચમાં જતા રહેવું; નજર ચૂકવી સટકી જવું. (કં-ટાળો પામવાથી કે માથેથી નોખમ ઉતારી નાખવાના હેતુથી.)

કુબ્જી મારી આવવી, (નેમ પાણીમાં કોઈ કુબ્જી મારી થોડીવારમાં બહાર આવે છે તેમ.) જરાવારમાં જઈ પાછું આવવું.

કેરા દેવા (ઉપર), મુકામ કરવો;

૨. તદ્દુપ થઈ જવું.

“ સંતો દિયારે અગમપર કેરા. ”

પ્રાચીન કવિતા.

કાક ઊંચી કરવી, અંધારામાંથી અજવાળામાં આવવું-બહાર પડવું.

૨. ગરીબાઈમાંથી ઊંચી સ્થિતિએ આવવું.

૩. મંદવાડની પથારીમાંથી બેઠા થવું; સારી સ્થિતિએ પહોંચવું.

કાક ઊંચી ન કરવી, હલકાપણાને લીધે અથવા શરમને લીધે દયાઈને-નમીને ચાલવું-વર્તવું.

૨. ધણાજ કામમાં ગુંથાયાને લીધે આસપાસ શું થાય છે તે ઊંચું માથું કરી ન જોવું.

કાકી ભાગવી, કોઈનું જોર તોડવું. (અચત નાણાતું કે રકમતું.)

૨. પૂર્ણતા તોડવી.

નેમ-“ પાંચસે રૂપિયાની કાકી ભાગી ત્યારે લગ્ન થયું, ચાર પૈસાને માટે રૂપિયાની કાકી ભાગવી પડી. ”

કાકું કાપવું, વિશ્વાસઘાત કરવો.

“ નેને પાળીપોળી આટલો મોટો ક્યો તે તું હવે મારું જ કાકું કાપવા બોલો થયો છું. ? ”

કાકું ઘરવું, અણીને પ્રસંગે-તકપર વચ્ચે પડી અડચણ નાખવી કે કામ અટકાવવું. (કોઈ માણસે.)

કાકું ધૂણાવવું, હા અગર ના કહેવી (કાકું ધૂણાવી.)

કાકાં છોલવાં, (અહુવચનમાંજ વપરાય છે.) બિનઆવડતવાળા માણસને માટે બોલવામાં આવે છે; ધંધો રોજગાર ન હોવો. “ શું કરે છે ધૂળ એ, બેઠો બેઠો કાકાં છોલે છે. ”

કાખાં ચારવાં, બિનઆવડતનું રહેવું.

કાશી મારવી, લોટ બાફવો; પોટીસ નેવું ગોતાબાફણું કરવું; લાખશી કરવી. (મસ્કરીમાં.)

કાશીના રેંટીઓ, કાશીના રેંટીઆની પેટે ખખડકખડ ચાલતું ધીમું કામ.

કાસલાં બેસવાં, (મરી ગયેલાની યાદદાસ્ત દાખલ પારસી મંડળમાં જે સંવત્સરી-ચા-પિંક ક્રિયા-કરે છે તેને કાસલાં કહે છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.) તુકસાનીમાં આવી પડવું; પડતી હાલતમાં આવવું.

૨. નાહમેદ થઈ જવું; હિંમત હારી જવી.

કાળ કાઠવા, (તુવેર વગેરેને બરડવાથી જે દાળ પડે છે તેમાં રહેલા જે આખા દાણા તેને કાળ કહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) અધખોખરું કરવું; અધમુહું કરવું; થકવી દેવું; વિત્ત ઓછું કરવું (કામ કરાવી કરાવીને).

૨. ધમકો-ધાસ્તી આપવી.

કાળા ઉઘડવા, ચાતક ભાગવી; અક્કલ આવવી; શુદ્ધિ આવવી; આંખ ઉઘડવી; ભાન આવવું.

“ કોકર ખાધી ને પછડાયો ત્યારે એના

ડોળા ઉઘડયા; અચાર સુધી કોઈનું કહેવું એના મગજમાં ઉતરતું નહોતું.”

ડોળા ઊંચે-ખોચીએ જવા, કોઈની તરફ નરમ નજરે ન જોતાં પોતાના તોરમાં રહેવું; મગજીમાં રહેવું.

૨. (આશ્ચર્ય પામતાં.)

“ મિસિસ બ્લાકલી કોઈ જાણીતી અને દરજ્જા ત્રાણી સ્ત્રી હશે કેમકે તેણીનું નામ સાંભળતાં મિસિસ સમીનના ડોળા ઊંચે ચઢી ગયા અને તે વખતથી તે મારા તરફ બહુ માનથી જોવા લાગી. ” જત મહેનત.

ડોળા ખેંચાવવા, વાટ જોવડાવવી.

“ ભાદરવો એકી મચાવ્યા વગર ડોળા ખેંચાવી ખેંચાવીને વીલ્યો. ”

સોરડી સોમનાથ.

ડોળી આવવી, કોઈની મરણ રૂપકાનિ કે દ્રવ્ય રૂપ હાનિ થવી; માઠા સમાચાર થવા-આવવા (માંદા અથવા ધાયલ માણસને ઉંચકી લઈ જવાની જે માંચી તેને ડોળી

કહેછે તે ઉપરથી) ‘એને ઘેર ડોળી આવી.’

ડોળીઓ વળવી, ડોળીઓ વળવા જેવી દશા થવી; આવી બનવું; મરણ રૂપ કે દ્રવ્ય રૂપ હાનિ થવી. ‘એને ઘેર ડોળીઓ વળી.’ ‘તારે ઘેર ડોળીઓ વળે’ એમ બદલવા દેતાં પણ ખોલેછે.

ડોળો ચસકવો, કોઈનું સાઈ દેખી તે લેઈ લેવાની દાનત થવી.

“ દ્રવ્યથી દેશના રાજનું મન ચમકે છે, અને પરદેશના રાજનો ડોળો ચસકે છે. ” સરસ્વતીચંદ્ર.

ડોળો ફટકી જવો, મરવાની તૈયારીમાં આવવું.

ડોળો ફરવો, છાકટું કે ઘેલું થવું.

ડોળો ફુટવો, આંધળા થવું.

૨. ધ્યાન જતું રહેવું; ભાન જવું; શુદ્ધિ જવી.

ડોળો ફેરવવો, ગુસ્સાભરી નજરે જોવું; કરડી દ્રષ્ટિથી જોવું.

૯

ઢગલો થઈ પડવું, થાકીને લોથ થઈ જવું-પડવું; અશક્ત થઈ જવું.

ઢગલો વળી જવો, ઢગલો થઈને અચેતન પડવું; નંખાઈ જવું.

“ જેમ-બિચારો ઘેલાભાઈ આરોગમાં સપડાયો અને એક દસ્ત થતાંજ તે ઢગલો વળી ગયો. ”

એ બહેનો.

ઢંકાયલી પીઠ, દાખડ દુખડ નભી રહેલી કીર્તિ.

ઢંકાયલો હીરો, પાસા પાડયા વિનાનો. તે ઉપરથી સારા ગુણ હોવા છતાં બહાર નહિ પડેલો; લોકોની નજરે નહિ ચઢેલો; પ્રસિદ્ધિ નહિ પામેલો માણસ.

ઢંગ ઢાળ-ઘડા વગરનો, (ઘડા વગરનું ત્રા-

જવું) ગમે તેમ નમે તે ઉપરથી જેના વિચાર ધડીમાં ફરી નવ્ય એવા અસ્થિર હોય અને જેના કામકાજમાં કે ખોલવાચાલવામાં કાંઈ રીતમાત કે સુઘડતા-બલિવાર ન હોય તેવાને માટે ખોલવામાં આવે છે.) કામ કેકાણા વિનાનું; ઉડેલ તખિયતનું; વાદંડી; પ્રમાણ વિનાનું. (માણસ.)

૨. પાયા વગરનું.

“ અરે ભાઈ આતે શું? તું આમ ઢંગ-ઘડા વગર ખોલે છે શું? આતું અવળ ચવળ ક્યાંથી ખોલે છે? અરે તને ભૂત-ખલાતો વળગી નથી કે આમ બંકે છે? ”

અરેખિયનનાઈદસ.

ઢઢો-ઢઢો જવો, ઢ; અક્ષરશત્ય; જડસો.

દહેરો પીટવો, લોકમાં નહેર કરવું; ખુલ્લું કરી દેવું.

“ કેમ-તારે પેટી વાતનો દહેરો પીટવાનો વિચાર છે? તેમ હોય તો કહી દે.” ઢળતો કાંદો, ઢળતી-નમતી દોરી; સ્વતંત્રતા-છૂટ આપવાની સરત.

ઢળી પડવું, મરી જવું.

ઢાંકપિછોડો કરવો, (પિછોડી નાખી ઢાંકી દેવું તે ઉપરથી.) દોપને ઢાંકી નાખવા તજવીજ કરવી-બહાનું કાઢી દોપ ઉડાવી દેવો; છાવરવું; વાંક-ગુનો ઢાંકવો “ સ્ત્રીના દોપનો ઢાંકપિછોડો કરવાથી અતીતિમાં વધારો થાય છે.”

૨. માફીની રાહો હશે એમ કરી ઉડાવી દેવું; માંડી-ભૂસી વાળવું; ઢાંકી નાખવું.

ઢાંક્યાં ઉઘાડાં જોવાં, સારાં નરતાં કર્મની ખણખોળ કરવી.

“ રક્ષમણિ-દેવ, એવાં ખોતરણાં કાઢવાની અને કોઈનાં ઢાંક્યાં ઉઘાડાં જોવાની મારે ક્યાં ડાખા હાથની આધા છે કે તે હું જોવા ખેસુ.”

સલભામાખ્યાન.

ઢાંક્યું ઢીકવું, અંતરની ગુપ્ત ચિંતાથી બળવું; એવી કોઈ ચિંતા અથવા લાગણી થવી કે જે કોઈને કહી ન શકાય; કોઈને ન જણાવતાં અંતરમાં ને અંતરમાં શોસાયાં કરવું; છાનું કાળજી આળવું; મનમાં બળ્યાં કરવું.

“ હું ઢાંકી ઢીકું છું, રાત દિવસ મારા વહાલા, આપના વિયોગે નથી ચેન રે જી—”

દ્યારામ.

ઢાલે તરવારે બન્યો, (બહાર પડવું, ઉઘાડું પડવું, નહેરમાં આવવું એ તેના મૂળ-અર્થ ઉપરથી) વગોવાયો; લાજ આબ-ર મેલી; વફર ખોયો.

ઢાળણી પડવી, કાપણી કાપવાનો વખત થવો.

ઢીલી દાળનો ખાનારો, કમજોર; પોચું; નબળું; કમતાકાદવાળું.

“ ઢીલિ દાળ ખાનારા હિંદુ તણું માંસ નહિ ગમ્યું હશે; માટે મુસલમાન ખોળિયા પણુ તું તૃપ્ત ન થઈ કરો.”

પાણીપત.

ઢીલી દોરી, રહેમ નજર; મરજી મુજબ કરવાની થોડી છૂટ.

“ જ્યાં આપણી સત્તા પરિપૂર્ણ ન હોય ત્યાં ઢીલી દોરી મૂકવાની જરૂર પડે છે; પણ જ્યારે લાગ જાય ત્યારે ગમે તે કરીએ.”

ગર્ધવસેન.

૨. ઢીલી છાતીનું; કમજોર; પોચું; નબળું.

ઢીલું મૂકવું, (લાક્ષણિક) કૃપાદ્રષ્ટિ રાખવી; રહેમનજર રાખવી; જરા છૂટ આપવી.

સોમનાથ.—હા, ખરેખર એમજ થયેલું; ફેજદારનો પણ ભાગ હશે.”

રથનાથ—તેથીજ ફેજદાર ઢીલું મૂકે છે તો.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

ઢેકો નમાવવો, જે માણસથી નીચાં વળી-મન દર્ષ મહેનત થતી નથી તેને વિષે એમ ખોલાય છે કે—

“ ભાઈનો ઢેકો તો નમતો નથી. લગાર ઢેકો નમાવીને કામ તો કરો.”

જેમાં મહેનત પડે એવા કામના સંબંધમાં જ આમ ખોલી શકાય છે.

ઢેડ ગુજરાતી, છેક અશુદ્ધ-સંકર-બ્રહ્મ એવી ભાષાને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“ અમો ખજભળતાં તમે ખજભળાવો, ગોડુળમાં કેમ રહી શકશો; વૃંદાવનમાં રાધિકાની સંગે, અમો વિના આનંદ કેમ કરશો, દેવા અમચી વારકાં,

એ દલ હોયલા અપુલ્યા;
ભકત કાં બિસરી ગેલા. ”

હારમાળા.

આ કવિતા દેડ ગુજરાતી કહેવાય.

દેડ ફનેતી, દેડ જેવી નીચ વર્ણની પેઠે ઘડી
ઘડી લઢીને ઘડી ઘડી એકઠા થવાથી
લોકમાં જે વગોણું થવું તે; સહેજ-
સાજમાં ગાજ ભાંડી લઢવું ને પછી ટેક
છોડી મળી જવું; ફનેતીના સાધારણ અ-
ર્થમાં વપરાય છે.

“ પાંચમો કહે, ગધાડે એસાડી દેડ ફ-
નેતી કરશે તો કેવું નીચું જેવાતું થશે ! ”
વનરાજ્યાવડો.

“ એ તો મહારાજ ચંદ્રગુપ્તની આજ્ઞાથી
રાજદ્રોહી ગોરજી જીવસિદ્ધિને દેડફનેતી
સાથે હદપાર કરે છે. ”

મુદ્રારાક્ષસ.

દેડીઆ વાણું, નીચ-હલકી જતનું ટોણું
એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ
એવો થાય છે કે નીચ લોકની પેઠે ગા-
ળાગાળી-ધોલ છકકડ ચલાવતા હોય તેવા
લોકની ટોળી.

દેપું કાઠી નાખવું, ખૂબ ધમકાવવું; ધૂળ
કાઠી નાખવી; ખુબ ઝાટકવું; ગભરાવવું;
હલકું પાડવું; પત્તર રગડી નાખવી.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

દેખરાં બાંધીને, ખાઈખપુચીને; ખરા ખંત
અને ઉત્સાહથી. (દેખરાં બાંધીને મંડ્યો
છે.) આ પ્રયોગ ગ્રામ્ય છે પણ વપ-
રાય છે.

દેકળીઉં વેલણુ, રોટલી ખનાવવાતું લાકડાતું
નાતું વેલણુ.

દેંગ ધતુરો કરવો, (ધતુરો-ધૂર્ત) દેંગ
કરવા અને ધૂર્તવેડા કરવા; દંભ-કપટ આ-
ચરવું; ઠગવાને પ્રપંચ કરવો.

દોચકું ઉરાડવું, માથું કાપી નાખવું—જૂડું
પાડવું.

દોલ વાગવું, ખરાખ કાર્યથી પ્રખ્યાત થવું.

૨. (પૂર્વ ગૂજરાત તરફ અથવા જ્યાં
અનાર્થ લોકોની વસ્તી હોય છે સાં
સો સો છાપરાનાં ગામ તે મોટાં
ગામ ગણાય છે. અને ગામોનો
ઘેરાવો મોટા શહેર જેટલો હોય છે.
સો કે અસેં છાપરાનાં ગામ કોઈ
કોઈ વાર તો પાંચ પાંચ ને છ છ
માઈલ લાંબાં પહોળાં હોય છે તેથી
જ્યારે હાજરી આપવી હોય ત્યારે કે
ગામ મેળાવો હોય ત્યારે, કે આખું
ગામ ભેગું કરવું હોય ત્યારે ગામના
પટેલને સાં એક દોલ રાખેલું હોય
છે તે જાંચા ટેકરા પર ચઢીને
વગાડે છે તેનો અવાજ સાંભળીને
ઘેર ઘેરથી માણસો દોડ્યા આવે છે.
તે ઉપરથી) જાહેર થવું.

દોલકી ખનવવી—વગાડવી, (નાચનારની
પછવાડે ઊભા રહી વગાડવી તે ઉપરથી)
ખુશામતમાં વખાણ કરવાં; ખંતે તરફની
દોલકી વગાડવી; એટલે ખંતે પક્ષમાં ભળી
જવું; ઉભય પક્ષનું મન સચવાય એમ અ-
હીંનું તહીં ને તહીંનું અહીં કહી દેવું; સા
ચાં જૂડાં કરી લઢાવી મારવું.

દોલે વાગતું જવું, (દોલ વાજાં વગેરે વા-
ગવાથી જે માણસ ન જાણતું હોય તે
પણ જાણે તે ઉપરથી)

જાહેર થવું ચાલવું, ફનેતી જાહેર થવી;
ફનેતી જાણકે ચઢવી—લૂટાવી; વરઘોડે
ચઢવું.

“ અફસોસ, આજસ તાઈ સલાનાશ.
અરે આજસથી આદમીઓતું દોલે વાગતું
જાય છે ને. ”

મા. સા. સં.

ઢોલ તાંસાં વાગવાં પણુ ખોલાય છે.
ઢોળીપોડવું—નાખવું, તકરારમાં ઉતારી
પોડવું.

૩. જોખમ કોઈને માથે નાખવું; જો-
ખમ કે કોઈ એવીજ તુકસાનકારી
વસ્તુ—આપત ખીજને માથે જય
તેમ કરવું; પોતાને માથેથી કાઢી
નાખી ખીજને ગળે ઢાલવું.

૩. હાર ખવડાવવી; નિષ્ક્રમ કરવું; ના-

સીપાસ કરવું.

૪. અપમાન કરવું; માનભંગ કરવું.

ઢોળી મૂકવું, (વહેતું મૂકવું.) ન ગણુકા-
રવું; ધ્યાનપર ન લેવું; દરકાર ન કરવી;
હર ખસેડી દેવું.

“ વારિ માટે લજતા વહેમ, પત્નીવ્રત
મૂક્યાં’ ક્ષેમ; ધર્મ કર્મને મૂક્યા ઢોળી,
વાળી વૈશ્ય કૃષિકારે ઝોળી.

રશ્યશૃંગાખ્યાન.

ત

તગાઈ વધવું, ખાઈ ખાઈને પેટ વધવું.
(હસવામાં.)

“ જમ્યા જમાયું જટલું,
જદુરામ ભટ નેટ;
વધ્યું તગાઈ દેખીને,
હસતાં દુઃખે પેટ.”

કવિ યુલાખીરામ.

તગાઈ ભરવું, આ શબ્દ ઈચ્છીને ભરેલા પે
ટને લગાડવામાં આવે છે. (હસવામાં)

તડકો છાંયડો વેડવો, સંસારતું સુખ
દુઃખ ભોગવી રીઠું ખનવું; પાકા થવું;
ચઢતીપડતી વેડી કસાવું; અનુભવી ખનવું;
સુખ દુઃખ અનુભવવું. (તડકો એ સુખ
અને છાંયો એ દુઃખ.)

“ તડકોછાંયડો તો સર્વ માણુસને એક
વાર આવે છે જ.”

ભામિનીભૂપણ.

“ લાખેણું તો લાડ લડાવ્યાં,
દીકા ન છાયા તડકા;
ખાજ રંડાયે ખજિખજિ થાતી,
ભીતરમાં લાગે ભડકા.
તમે એવું શીઠ સાંખો,
અરેરે એ ચાલ નાશ કરી નાખો.”

વેનચરિત્ર.

તડકને લડક, જમ જે આવ્યું તે તડકાલ.
તડકા મારવા—હાંકવા, નવરાશની નિશા-
નીમાં—પુરસદની વેળાએ આડી તેડી વાતો
કરવી.

તડકો ચાલવો, લાભ-પ્રાપ્તિ સારી થવી.
તડે મકોડે, ખૂબ તૈયારીમાં. ૨. તત્પર; અ-
લોતુર.

“ એતો લઢવાને તડેમકોડે થઈ રહ્યા
છે.”

તણાઈ જવું, રોગથી લોહી માંસ સુકાઈ
નખણું—કૃષ્ઠ થતું જવું; તવાઈ જવું (શ-
રીર.)

૨. કોઈ માનસિક વૃત્તિના પૂર જોસમાં
ધસડાવું. અભિમાન—મિજનમાં ત-
ણાઈ જય છે એટલે ઘણો અભિ-
માની કે મિજજ છે.

૩. ઉડી જવું; જતું રહેવું; નિષ્ક્રમ
થવું. ‘હસવામાં તણાઈ જય છે.’

૪. ઘણો ખર્ચ કરી દુર્દશામાં આવવું.
(લાક્ષણિક)

તણાઈ મરવું, ખીજના વાદે પોતે તુકસા-
નના ખાડામાં ઉતરવું.

“ પૈસાદારની જનમાં આખું ગામ આ
વવા તૈયાર થાય અને તેથી કન્યાના ખા-
પને તણાઈ મરવું પડે.”

એ અહેનો.

તત્ત્વ ક્રમકે, તત્ત્વ ક્રમકે ઢંઢેરો પીટવો; લો
કમાં જાહેર કરવું.

૨. દેવાળું કાઢવું.

તથાસ્વરૂપ, થાય અથવા ન થાય એવું દ-
શાવે છે. અનિશ્ચિત; ઢ્યુપચ્યુ-નકી
નહિ તે.

‘મારે ગામ જવાનું તથાસ્વરૂપ છે.’

તંત તાણવો—આંધવો વાદ કરવો. (પ્રા-
ચીન કવિતામાં.)

તંતુ કામે લગાડવા, આ કામ કરવામાં મેં
મારા સઘળા તંતુઓ કામે લગાડયા એટલે
તેમાં મેં મારાથી અને તેટલો પ્રયાસ કર્યો,
મારાથી નેટલું થયું તેટલું કર્યું, કાંઈ મણા
ન રાખી.

તનખા મારવા, રીસનાં વેણુ ઉચ્ચારવાં;
છણુકા કરીને ખોલવું. (લાક્ષણિક)

“ કહીએ છીએ તે કરતા નથી અને
બ્યારે હોય બ્યારે તનખા માર્યા કરોછો?”

તન્નમ તન્ના, (ગાનતાનમાં યુલતાન તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થે) મોજ શોખ; સુખ
એન; રંગરાગ.

તપ કરવું, (લાક્ષણિક.) મૂગે મોઢે હાલ્યા
ચાલ્યા સિવાયની સ્થિતિમાં રહેવું; સ્થિરતા-
થી ચૂપ રહેવું.

૨. કોઈ અમુક આખતમાં ધ્યાન રાખ્યાં
કરવું. કોઈ નિશ્ચય વિષયનું ધ્યાન ધરવું;
એકની એક વાત ચલાવ્યાં કરવી.

“ તું તો એવું ને એવું તપ કર્યો કરે છે. ”

તખોળ છાંટવો, લગ્નમાં વરવહુએ એક
ખીજનાં પાનેતર ઉપર પાનની પીચકારી
મારવી. (નાગર વગેરે કેટલીક જ્ઞાતોમાં.)

તખોળ વહોચવો, લગ્ન, જનોઈ વગેરેમાં
રનાદેવ ઉઠે છે તે દહાડે માતા ખુંદનારી
સીઓને ખારેક, પતાસાં, પૈસા વગેરે આ-
પવું. (એ એક ચાલતી રીત છે.)

તમાચો મારી મોં રાતું રાખવું, જહા
ભપકાથી પૈસાદાર દેખાવું; ખહાર લોકોમાં
ઉઘાડું ન પડે તેમ આપદાદાની લાજ દુઃખ
વેડીને પણ જાળવી રાખવી.

“ નરભેરામે કાનમાં કરેલી વાતથી
તેનું અંતઃકરણ નખળું પડ્યું હતું
પણ પ્રસંગ સાચવવા તમાચો મારી
ગાલ રાતો રાખવા પ્રયત્ન કરી જાણેલી
વાત ઢાંકી રાણા સાથે દમભેર વાત કરી
હતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ હવે પરતાવો પામતાં છતાં તમાચો
મારી મોં લાલ રાખવા જન્ય છે તો તે
મારાથી કાંઈ અજાણ્યું નથી. ”

મણિ અને મોહન.

તરણાં ચુંથવાં, તરણાં ચુંથવાં જેવો વ્યર્થ
પ્રયાસ કરવો; મુખ્ય મુદ્દાની વાત મૂકીને
નજીવી વાતમાં માથું ઘાલી મહેનત કર્યાં
કરવી.

તરણાને તોલે, તણખલાને તોલ પણ વપ-
રાય છે. તરણા જેવું હલકું; ભાર વકર
ધરી ગયો હોય તેવું; લેખામાં નહિ એવું;
તણખલાની કિંમતનું; નમાલું; ગણતરી
વિનાનું.

“ તને ન ગણે તણખલા તોલે, એવાં વ-
ચન શ્પિરાજ ખોલે

સલભામાશ્પણું.

લોકો સર્વ ધણીઆતીનો પક્ષ કરીને ખોલે
જેને માથે ધણી નહિ તે નારી તરણા તોલે.”
વેનચરિત્ર.

“ નારદ સલભામામંદિર ગયા, માંડી
સર્વ સમાચાર કહ્યા; તમને ન ગણે તણખ-
લા તોલે, એવાં વચન શ્પિરાજ ખોલે. ”

સલભામાનું શ્પણું.

તરણાનો મેરૂ કરવો, રંકનો રાજ ખનાવી
દેવો; નીચનું ઊંચ કરી દેવું. (તણખલાનો.

મોટા મેરૂ પર્વત બનાવવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક-મેરૂ પર્વત એ સમ ખંડની મધ્યે છે. એની ઊંચાઈ ચોરાશી હજાર જેઠન છે જેમાંના સોળ હજાર જેઠન તો જમીનની સપાટી નીચે છે. મેરૂના શિખર ઉપર અઘાદિ દેવ, રૂપિને ગંધર્વો રહે છે. એ મેરૂ પર્વત સુવર્ણને મણિથી ભરેલો છે.)

“ તરણાનો મેરૂ ઈશ્વર કરે, અહંકાર શા આણવા. ”

કવિ. સામળભટ્ટ.

“ સેવક જન ઉગારી લીધો, તરણા તણો લાં મેરૂ કીધો. ”

૨. (લાક્ષણિક.) અતિશયોક્તિ કરવી; વધારી વધારીને લાંબું કરવું; જુજ બાબતને મોટું રૂપ આપી કહેવું.

“ પતવટ ઉપર વાત થતાં જૈરાંએ તરણાનો મેરૂ બનાવી દીધો. અને એક કાનથી બીજા, બીજાથી ત્રીજા એમ બધે અક્ષર વધતી ને વધતી વાત આખા ઈડરમાં પ્રસરી રહી. ”

ગુ. જ્ઞાની વા ૧.

તરવારની ધારપર રહેવું, તરવારની ધારપર રહેવું ઘણું જોખમ ભરેલું છે અને તેથી એવી વખતે ઘણી સંભાળ અને ખમડદારી રાખવાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ઘણીજ સંભાળથી રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું; ઘણા જોખમમાં રહેવું.

“ આ પતિનો સ્વભાવ વેડવો એ તરવારની ધારપર ચાલવા જેવું હતું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ છોકરાંની માને તો તરવારની ધારપર રહેવાતું. ”

ભામિનીબૂષણ.

“ મારે તરવારની ધારપર ચાલવું પડતું; મારું આવરણ કાચા સુતરે લટકાયેલું હતું. ”

કરણુધેસો.

તરવારની ધાર જેવું એટલે તીવ્ર; પ્રવેશ ન થઈ શકે એવું;

તરાપો કુખવો, આ સંસારસાગરમાં દેહરૂપ તરાપો ડુખી જઈ ધૂળધાણી થઈ જવો; આ ભવસાગર તરવાનું સાધન ગૂમ થઈ જવું; જેના આધારથી બધો વ્યવહાર ચાલતો હોય તે ટળી જવો; કોઈ જીવાન પુરૂષ મરી જાય અને તેની પછવાડે કોઈ ન હોય ત્યારે તેની જીને વિષે ખોલતાં એમ વપરાય છે. કે તેનો તો તરાપો ડુખી ગયો.

તરી પાર ઉતરવું, સંસારની મોજમઝા માણી લેવી; સંસારનો લ્હાવો લઈ ઘરડા થવું. (સંસારરૂપી સાગર.) સંસારનું જોખમ ખેડી છેલ્લી દશાએ પહોંચવું.

“ વિવાહ સંબંધી શું કહેવાનું છે ? મારાં તો બધાં છોકરાં સંચાઈ ગયાં છે, નાના કીકાનો વિવાહ થઈ ચૂક્યો છે, એટલે હવે હું તો તરી પાર ઉતરી છું. ”

એ બહેનો.

તરી ઉતરવું પણ ખોલાય છે.

તરી પાર કરવું, તરીને અથવા હોડીમાં બેસીને પેલી પાર જવું.

૨. ગુ-હેગારને વહાણમાં બેસાડી બીજા દેશ મોકલી દેવો; દેશનિકાલ કરવું.

તરીલાં તાણવાં, (કોશ ખેંચવાને લગાડેલા બળદને ખાંધે ધાલવામાં આવે છે તેને તરીલાં કહે છે. એ તરીલાંનો ભાર આખો દહાડો બળદ વહાં કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ઘર સંસારનો બોજો વહાં કરવો.

“ જીવની વાત કોઈ નવ જાણે, આખા પછું અતુમાન માણે, મરતાં સુધી તરીલાં તાણે ગરડ ગફ ગયા, પહોંચ્યાના પરમાણ્યાં કોઈએ ન મોકલ્યાં. ”

ધીરોભક્ત.

તલપાપડ થઈ રહેવું, (પાપડ શેકાય છે ત્યારે જેમ ઝડપથી ઉડે છે તે પુટે છે તેમ-તે-

વા જોસ્સાવાળું થવું; અધીરાં બનવું; આતુર થઈ રહેવું; તાલાવેલી થવી; તલ-સવું.

“ જીવ તલપાપડ થઈ રહ્યો છે. ”

“ પોતાના મનનો ઉભરો ઝુઝોદી ઉપર ન કઢાય પણ પેલીધાની ઉપર કાઢવાને તે તલપાપડ થઈ રહ્યો. ”

અરેખિયતનાઈટ્સ.

“ આખી રજની રડતાં વીતી,

કંથ વિના કેમ રહિયેરે, ”

તલપાપડ થઈ રજની ગાળી,

એવું થયે નહિ સહિયેરે,

વૃસિંહ મહેતા.

“ તેનું એવું આચરણુ અવલ સાસુજીથી સહન થઈ શક્યું નહિ. તેનું અદેખું હૃદય અંદરનું અંદર બળીતે તલપાપડ થઈ ગયું. ”

સદ્ગુણી વહુ.

તળાવ જવું, (ગામડાના લોક તળાવ ઉપર ઝાડે ફરવા ખેસે છે તે ઉપરથી.) ઝાડે ફરવા જવું; દિશાએ જવું.

તળિયા ઝાટક, છેક તળેના ભાગ સુધી જાણે સાવરણી ફેરવી હોય એમ અથવા જડમૂળથી ઉખેડી નાખ્યું હોય એવો કોઈ વસ્તુનો નાશ-એવી દશા; મોટી આફત; નુકસાન; ભાગી-તૂટી ગયેલી હાલત. સમૂળો નાશ; ખડિયા ખડખડ. આ પ્રયોગ વિશેષણ તરીકે વપરાય છે.

“ મંદ મંદ વાયુ આવીને સઘળા સૃષ્ટિને સુખ આપે છે તે તથા વંટોળીઓ અને તોફાની વા ઝાડ તથા ઘરને તળિયા ઝાટક કરે છે તે પરમેશ્વર છે એમ કહી સંભળાવે છે. ”

કરણધેસો.

તળિયાઈ ટાહું હોવાનું-થવું, (તળિયાઈ-પેટ-હસવામાં) માંડે ગરથ થવો-હોવો; અંદ-

રખાનેથી ભરપૂર હોવું; નિરાંત હોવી; અ-મણી બહુ હોવી.

૨. સતોપ થવો; વૃષ્ટિ થવી-હોવી.

“ મળ્યાં સુખે મોજનને સંતતિ, તરૂણિ રહ્યો નહિ તાપ; તળિયાઈ ટાહું છે તાઈ, શા વળતી સંતાપ. ”

વેનચરિત્ર.

તળિયું ઝાડવું, (પુંજે વાળવો તે ઉપરથી) સાફ કરી નાખવું; સફા કરવું; ઉડાવી દેવું; તળિયા ઝાટક કરવું; ખુટાડી દેવું; ખાલી ખમ કરવું.

૨. ખુખ ધમકાવવું; ઠોક ઘઈ હલકું પાડવું.

તળે ઉપર થઈ રહેવું, (વિલંબ થવાથી કે ખીન્ન કોઈ કારણથી) આતુર થવું. તાલાવેલી થવી; તલસી રહેવું; અધીરા થવું; એક પગે થઈ રહેવું; જોસ્સાવાળું થવું.

“ આપ જે કાર્યને માટે એટલા તળે ઉપર થઈ રહ્યા છો તે મને આપ જણાવશો તો ઠીક પડશે. ”

અ. તા. ભા. ૧ લો.

તાંતણે પ્રાણ વળગી રહેવો, નાશ પામવાની-મરી જવાની તૈયારી પર આવી રહેવું;

૨. ખવાઈ જવું; ખરખરી જવું; જર્જરી જવું.

૩. જીવ ઉંચો રહેવો; ઘણુંજ આતુર રહેવું; અધીરા થવું; ઘણું ચહાવું.

તાંબાનો રૂપિયો, એ રૂપિયો વ્યવહારમાં જેમ સાચો કરતો નથી તેમ જે માણસનું જીવન આ સંસારમાં ઝાઝું ટકવાનું ન હોય એવા મરણપયારીએ પડેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (ખોટા રૂપિયા જેવું નકામું.)

“ હવે એટલું કહોને કે આખરે રૂપાનો રૂપિયો છે કે તાંબાનો ? ”

વેધ-ખરેખર કહેતાં તો મારી જીભ કેમ ઉપડે ?”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

તાક્યું તીર લાગવું, (જે શિકારપર નિશાન તાક્યું હોય તે શિકાર પડે ત્યારે શિકારીનું તાક્યું તીર લાગ્યું એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી કોઈ કામ કે વિચારની સિદ્ધિ દર્શાવતાં એ વપરાય છે.

ધારેલો વિચાર પાર પડવો; ધાર્યું કામ થવું; મહેનત બર આવવી.

“ ચંદ્રાગવરીએ ક્ષીરની કીર્તિ બહુ સાંભળી હતી; ઘણાને મોઢે એણે સાંભળ્યું હતું કે એનું તીર તાક્યું લાગે છે. જેની કોઈને આશા તહિ તેવી એક સ્ત્રીને શ્રી-મંત આણી આયું. ”

સાસુવહુની લગાઈ.

તાગડધિન્ના (તુકટ ધિન્ના-નરધાનું મહોરું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક.) મોજ મજા-ગાનતાનમાં મશગુલ રહેવું તે; રંગરાગ.

તાગડે તેવડ રાખવી, (તાગડો એટલે તાંતણો.) જોઈવિચારીને ખર્ચ કરવો.

તાડનો ત્રીજો ભાગ, ઘણા ઊંચા-ટુંડેલ માણસને માટે એમ બોલાય છે.

તાણી કાઢેલું, ઘણુંજ પાતળું (છોકરું-માણસ) લાક્ષણિક.

તાણીને લાંબું કરવું, વાત સુંથવી; ઢુંકું કરી પતવી દેવાને બદલે વધારી વધારીને મોઢું રૂપ કરવું.

તાણી એસાડવું, આહુંઅવળું નમ તેમ કરી જુકતેજુકતું આણવું; ઠેકાણાસર આણવું-લાવી મૂકવું; યુક્તિથી બંધ એસતું આણવું.

તાતે ધાએ, (ખીલો કે એવી જ કોઈ લોહાની વસ્તુ ગરમ કર્યા પછી ધા મારીએ તો તેને નમ વાળીએ તેમ વળી શકે છે પણ

ઠંડી પડ્યા પછી ધા મારવાથી વળી શકતી નથી તે ઉપરથી.) ઉતાવળમાં; એકદમ; એક સપાટે; તરતજ.

“ તાતે ધાએ કોઈ કામ બને. ?”

તાન મારવી-લેવી, ગળામાંથી સુર કાઢી બતાવવા.

“ શું ગાન કરવાથી આપનું મન પ્રસન્ન થશે ? તો અહીં ક્યાં શીખવા જવું પડે એમ છે ? (મિત્ર, તાન મારું કે એમને એમ ગાઉં ?”

તપત્યાખ્યાન.

તાન લાગવી, કોઈ વિષયમાં મશગુલ રહેવું; કોઈ આગતમાં નિમગ્ન રહેવું; ધ્યાન લાગ્યું રહેવું.

તાનમાં આવવું, લહેરમાં-મરતીમાં આવવું. તાનસેનને ટક્કર મારે તેવું, તાનસેન જે ઉત્તમ ગવૈયો તેને પણ હઠાવે એવું; ગાવામાં ઘણોજ સરસ.

તાપી કુવો કરવો, (સુરત તરફ.)

“ તાપી નદીમાં કે કુવામાં પડી આપધાત કરવો. કુવો તળાવ કરવો પણ વપરાય છે.

“ દુઃખની મારી કદાપિ તે જે તાપી કુવો કરશે; લોકોમાં હતભાગી તેતો આતમધાતી કરશે-સુણો. ”

વેનચરિત્ર.

તાડું તે શેનું માથું છે ? , (મતલબ કે લોહાનું છે, પથ્થરનું છે કે વજૂનું છે ? માણસનું હોય ત્યારે તો દુખ્યા વગર ન રહે એવો ભાવ સમાયેલો છે.)

ખોલતાં ન થાકે એવા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

તારો અસ્ત થવો, (તારો-સીતારો) પડતી દશા આવવી; પડતી થવી; હઠાડા વાંકા થવા.

“ તું દરબારમાં હમણાં જ જા અને દુષ્ટરાયના સામે તું ફરિયાદ કર-તેનો તારો અ-

સ્ત થવા ખેડોછે માટે તુ કહીશ તે માનશે”
સરસ્વતીચંદ્ર.

તાળવે ગોળ ચોંટાડવો, મીઠું મીઠું ખોલી
મોટી આશાઓં આપવી.

“ માત્ર યુક્તિથી હલકા જનો કનેથી
તાળવે ગોળ ચોંટાડી માહિતી મેળવી લેવી
જોઈએ.”

મણિ અને મોહન.

તાળાં દેવાયાં, ઉછેદિયું થવું; કોઈ પાછળ
વાપરનાર ન હોવું; ન સંતાન જવું.

“ પુત્ર વગર ધરને તાળાં દેવાશે અને
ધરનો નિર્વંશ થશે એ વિચારથી તેને ભારે
દિલગીરી થતી.”

ગર્ધવસેન.

તાળી પાડવી, (હર્ષનાદ કરવો.)

૨. (લાક્ષણિક.) તાળી પાડી લોકોમાં
ફેલેતી કરવી.

“ મોઢે કાચવા ને દિવેલ ચોપડી ગઘેડે
એસાડશે તો કેવા નકારા દેખાઈશું! લોકો
હસશે ને તાળીઓ પાડશે ને ધિક્કારશે.”

વનરાજ આવડો

“ ગયા દારિકાં સુદામા રૂપિ,
દેખી વેપ થયા આળ ખુશી;
ફેંકે કાંકરા ને દાંત કાઢે,
વળિ પાછળ તાળિયો પાડે.”

સુદામાખ્યાન.

“ હસે લોક રૂપે લીલવાળી,
પૂઠે છોકરા પાડે તાળી.”

સુદામાચરિત્ર.

તાળું દેવાયું, શરમથી અથવા ઠપકાની ધા-
સ્તીથી અથવા થયેલી ફેલેતીથી મોઢું બંધ
થવું.

“ હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે.”

“ જૈરાંને મોઢે તાળું છે.” એટલે જૈરાંનું
મોઢું શરમને લીધે ઉઘડવું નથી.

૨. સરકારની જમી આપવી.

૩. એને ઘેર તાળાં દેવાયાં એટલે
તેનું સલાનાશ—ન સંતાન ગયું,
વંશની સમાપ્તિ થઈ.

“ દુકાને દેવાશે તાળું,
આપણુ ખેતું ફૂંકાશે દેવાયું.”
નરસિંહજીની હુંડી.

“ હવે પૂર્વના રંગ તે ક્યાંહ ભાળું.
યશસ્વી તણે દાર દેવાયું તાળું.”
નર્મકવિતા.

“ નથી નથી સમ આવે,
રે હવે કોઈ બહાલું.
પ્રિય પતિ સુત મવે,
ઘેર દેવાયું તાળું.”

નર્મકવિતા.

“ તારા નશીબે તાળું દેવાયું.” એટલે
તારું ભાગ્ય ફરી વળ્યું; પડતી ખેડી; આ-
વી બન્યું.

તિન પાંચ કરવી, પતરાજી કરવી; શોખાઈ
કરવી.

“ રાંડ આવશે ને તિન પાંચ કરવા
જશે તો આપણે ક્યાં કાચા છિયે ! ફિકર
શી છે. ?”

વિદ્યાવિલાસ.

“ હવે પછી તે વધારે તિન પાંચ કરશે
ખરો ? શું તેને મારો કરો પણ ભય ઉપ-
જતો નહિ હોય ?”

મણિ અને મોહન.

તિસમારખાં, (વિશેષ નામ ઉપરથી.) શુ-
રાતનનો ઢોંગ કરનાર—બહાદુરી બતાવનાર
તમોગુણી માણસ.

૨. બડાઈ હાંકનાર.

તીખું મરી, તીખાં મરીના જેવા ગરમ મિ-
ગળ—સ્વભાવનું.

“ અમારો અનિરૂદ્ધ તીખો મરી,
તે તો સ્વપ્નામાં ગયો વરી.”

ઓખાહરણ.

તીતીઘોડો, હરેક કામમાં ઉતાવળ કરનાર માણસ.

તુમડાં ચાળવવાં-અથડાવવાં, (તુમડાં=માયાનાં તાલકાં) જે પક્ષને લડાવી મારવા; ખટપટ કરી લડાવી મારવું; લડાઈ ઊભી કરવી; ઝપ્પાઝપ્પી થાય એમ કરવું.

તુમડાં ફેડવાં, તુકસાન કરવું; વિત્ત વગરનું કરવું; નિરાધાર કરવું.

‘મારા પિતાનાં તુમડાં તો તુંજ ફેડનાર છે!’

તુમડી રહી જવી, -(માથાની), તાલકું ધસાઈ રીઠું-ખરું થવું.

(માથે ભાર ઊંચકી ઊંચકીને.)

‘ભાઈ સાકપાનના ટોપલા માથે મૂકી ખરે ખપોરે ગામડે જઈ જઈને તુમડી રહી ગઈ છે. મારા દુઃખમાં કંઈ મળ્યા નહોતી. હવે ઈશ્વરે કાંઈક સામું બેયું છે.’

તુમડીમાં કાંકરા, સમજણ ન પડે તેવું જ કાંઈ તે.

તુમડું રંગી નાખવું, માથામાં મારી લોહી કાઢવું.

૨. ઘણીજ તુકસાનીમાં આણી મેલવું.

તુમડે તરવું, (પોતાને.) આપખળીની સંસાર સાગરમાં આગળ ધપવું.

‘જે માણસ પોતાના પંડ ઉપરજ એતે કાદ રાખે છે અને જોણે મન મારતાં જણ્યું છે તે પોતાને તુમડે જ તરવાનો, આપ રોજીનું ખાશે અને તે ખરી રીતે ચાકરી કરીને ભાખરી મેળવશે.’

જાતમહેનત.

તેત્રીસમું જાગવું, કાંઈ અવનવું થવું; કાંઈ અણુધાર્યું (અડચણ-આશતવગેરે) આવી પડવું.

તેરી એરો કરવી, હુંકારા ટુંકારા કરવા.

તેલ કાઢવું, પીલવું; કનડવું; ઘણીજ મહેનત કરાવી થકવું; સત્ત કાઢવું; વિત્ત ઓછું

કરવું; (જીલમી કામ કરાવો) અપુશ કાઢવી; નરમ કરી નાખવું; હંકાવવું. (લાક્ષણિક.)

‘કામ કરાવી કરાવી માઈ તેલ કાઢ્યું.’

‘ગુજરાતને વશ કરવાનું કામ ભૂવડને વિકટ માલમ પડ્યું; કેટલાક શરા ને ખુદ્દિ માનુ ગઢવીઓએ તેવું તેલ કાઢ્યું.’

વનરાજ આવડો.

તેલ ઘાલવું, (માથે.) કોઈ સગાંના મરણનો શોક હોય છે સારે જૈરાં માથે તેલ ઘાલવાનું અંધ રાખે છે તે ઉતારવાની નિશાનીમાં પાછું ઘાલવું શરૂ કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે શોક ઉતારવો.

તેલ નીકળવું, (લાક્ષણિક.) તલની પેટે ખૂબ પીલાવું; ડોળ નીકળી જવા; અતિશય કામ કરી થાકી જવું; રગડામણ થવી.

‘હુકમ કરે ખહુ તાખડતાય,

રાખીને રાણીનો રોપ;

સેવક જનનું નીકળે તેલ,

કહેવું રહેલ કરવું મુશ્કેલ ’

વિજયવાણી.

તેલ પૂરવું; જે કનકવાના જ્યારે પેચ થયા હોય છે સારે ત્રીજાએ તેમાં પોતાનો કનકવો નાખી પેચ કરવા. લંગરિયામાં પણ તેલ પૂરવું કહેવાય છે.

તેલ રેડાવું, (કાળજામાં.) જાણે કાળજામાં તેલ રેડ્યું હોય એવી સ્થિતિ થવી; અકસ્માત અણુચિંતવી ચિંતા-ફિકર થઈ ઉઠવી; કાળજામાં ચરેડો પડવો; ચીચરવટો પેદા થવો; કાળજી યજવું.

૨. (પેટમાં.) ધાસ્તી ઉપજવી; ધ્રાસકો પડવો; જોરસાથી અકળાવું; ધાસ્તીથી ચોંકી ઉડવું.

૩. અદેખાઈ થવી; સામાનું સાઈં થવાથી દિલમાં હિજરાવું.

તેલપળી કરવી, જેમ તેમ કરીને ગુજરાન

ચલાવવું; આહું પાતળું જે ખાવાનું મળે તેથી સંતોષ થરવો.

“તેલપળી કરીને પેક બરનારને ઘેર પુરું પાધરું પેટ પણ નહિ ભરાય ને મહેનન મનૂરી કરીને માથાનું તાલકું પણ ધસાઈ જશે.”

કુંવારી કન્યા.

તેલમાં માખ ખૂડવી, તેલમાં ખૂડેલી માખની પેકે ગાત્ર શિથિલ થઈ જવાં. ઢીલું પડી જવું; નીચું જોઈ ભોંય જોતરવી.

“હું હારી હવે રે,
ન આકી કઈ;
યાકી પડી માખી તેલે રે.”

નર્મ કવિતા.

તેલીઆ રાજ, તેલમાં જોઈને ગુજરેલી વાત કહેનારો; તેલથી નહાનારો ભયક-માગણ. **તેડીઆ ગવાર,** મૂર્ખ; જડસો; ઠેકાણે નઆવે એવો.

તોપ છોડવી, ગપ મૂકવી;

૨. વા છોડવો. (લાક્ષણિક.)

તોપ મારવી, ડહાંસ હાંકવી; ગપ ઠોકવી; ખરો જોટો હાજર જવાખ દઈ દેવો.

“છોકરાના હાથમાં વિધાની રેખા હોય પણ છોકરીઓના હાથમાં તે હોતી નથી એ તો જોશીખાવાએ એક નકામી ને ઉટંગ તોપજ મારી હતી.”

એ બહેનો.

તોખરો ચઢવો, ઘોડાને તોખરો ચઢાવવામાં આવે છે આરે તેનું મોં જેમ પ્રુલેલું જણાય છે તેમ જેનું મોઢું રીસમાં પ્રુલેલું જણાય તેને વિષે બોલતાં એ વપરાય છે; દા-થરો ચઢવો; રીસમાં મોઢું ચઢવું; નાખુ-શ થવું; ગુસ્સે થવું. (ઇચ્છા ઉપરાંત કે ભણી જોઈને.)

“ ધન વિના ધરેણું તે શેનાં, નારીને તો જોઈએ છે ધરેણું, કહું ના તો ઝટ તોખ-

રો ચઢે, માટે થરો થરો કહું મોઢે. ”

“રાધાવહુનો રંગ જોઈ અવલસાસુ કપાળની કરચલી વાળી ગાલ પ્રુલાવી તો-ખરો ચઢાવી ચમત્કારિક થઈ રહ્યાં હતાં.”

સદ્ગુણી વહુ.

તોખરા જેવું મોઢું એટલે ચઢેલું-રીસા-યેલું મોં.

“ જીવણુરામ એક દહાડો નિશાળેથી આ-વ્યો તેવોજ એક ખૂણે પોતાનું દફતર ફે-કી તોખરા જેવું મોં કરી બડખડતો ખે-ઠો. ”

વાંચનમાળા.

તોરણુ આવવું, છેક નજીકમાં આવી પહોં-ચવું; લગોલગ આવવું. (લાક્ષણિક) વર **તોરણુ આવ્યો** એટલે ચોરી આગળ આ-વ્યો.

તોલડી તનનન કરેછે, (તનનન=આનંદ એ ઉપરથી વાંકામાં) ખાવાનું ખૂટ્યું હો-ય આરે કે ગરીબાઈ દર્શાવતાં પણ વપરા-ય છે.

તોલાં જોખવાં, (પલ્લું જેમ ભારથી નીચું નમે છે તેમ નિદ્રાના ભારથી માથું ની-ચું થવું.) જીંઘમાં ડોલાં ખાવાં.

ત્રણ ટકાનું, હલકું; લેખામાં નહિ એવું; પા-છ; કંઈ હિસાખ વિનાનું. તેથી ઉલટું લા-ખ ટકાનું એટલે પ્રમાણિક ને ભલું. (ત્રણ-આ સંખ્યા એ પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૂઢ સંખ્યા મનાય છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શિવ એ ત્રણની ત્રિપુટી ગણાય છે; જ્ઞાન, જ્યે અને જ્ઞાતા; ધ્યાન, ધ્યેય અને ધ્યાતા; કર્તા, કર્મ અને ક્રિયાપદ, વગેરે અનેક ભતની ત્રિપુટી ગણાય છે; વનિહ પણ ત્રણ પ્રકારના લખ્યા છે; વળી રજો, તમો અને સ-ત્વ એ ત્રિગુણ કહેવાય છે; અહીં આગળ ત્રણનો અર્થ આવા પ્રકારનો નથી. પરંતુ

તેનો અર્થ કટલાક-થોડાક એવો થાયછે.
તે ઉપરથી)

ત્રણ પાયા, ઠામઠેકાણા-ઢંગધડા વિનાનું;
સમજણ રહિત. “શી ગાંડી વાત કરો છો
મારા ભાઈ? આ તે ત્રણ પાયા તમે દેખા-
ઓ છો કે શું ?

ભામિનીબ્રૂપણ.

ત્રણ બદામનું, હલકું; વુચ્છ; કિંમત વિના-
નું; ગણતરી વિનાનું.

“નોકરી તો છોડવી નહિ. નોકરી છોડ્યે
તેઓ ત્રણ બદામના લોકોમાં ગણાય.”
નવીપ્રજા.

ત્રાજવું ભારે થવું, ગર્વિષ્ઠ થવું.

૨. માર ખાવાની નિશાની થવી અથ-
વા એવા ગુણુ ધારણુ કરવા; માર મા-
રી હલકું કરવાની જરૂર પડે એવા માણુ-
સને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ત્રાજવું ઊંચું ચઢવું, માન પ્રતિષ્ઠા આદિ
વધવાં.

ત્રાજવું નમવું, સુખ-ચઢતીના દહાડા આ-
વવા; પાયરી-રિયતિમાં ચઢતા થવું-વ-
ધવું; લાભ થવો. ‘તેનું ત્રાજવું નમતું જા-
ય છે.’

ત્રિશંકુની અવસ્થા, (અયોધ્યાના સર્પવં-
શી રાજા ત્રિશંકુએ સ્વર્ગે જવાની ઇચ્છા-
થી મહાયજ્ઞ કરવાને વસિષ્ઠને ખોલાવ્યા.
એણે ના કહી ભારે રાજાએ વિશ્વામિત્રને
તેડાવ્યા. એણે સર્વ દેવને આમંત્રણ કર્યા
પણ કોઈ આવ્યું નહિ; એ ઉપરથી વિશ્વા-
મિત્રે ક્રોધાયમાન થઈ પોતાના તપોબળ-
થી ત્રિશંકુને સ્વર્ગમાં મોકલ્યો પણ ઈંદ્રા-

દિ દેવોએ તેને નીચે ઢાળી પડ્યો; એ
વેળા વિશ્વામિત્રે પોતાની શક્તિથી તેને
નીચે આવતાં અધવચ અટકાવ્યો. એથી
રાજા આકાશ અને પૃથ્વી વચ્ચે લટકતો
રહ્યો તે ઉપરથી) અધવચ-અંતરિયાળ
લટકી રહેવું પડે એવી સંકુચિત દશા.

ત્રીજું નેત્ર ઉઘડવું, શિવજીના ત્રીજા નેત્રમાં
વન્ધિ છે, તે જ્યારે ઉઘડે છે ભારે પ્રલય
થાય છે. એક સમયે શિવપાર્વતીને ત્રોપાટ
ખેલવા રકઝક થયેથી તે રિસાઈને ઉડી ગયાં
ને પછી બંનેએ ઉચ્ચ તપ કરવાં માંડ્યું.
એ તપથી પ્રલયાગ્નિ ઉત્પન્ન થયો ને દે-
વતા ગભરાયા. એઓએ શિવને કહ્યું કે
તમે પાર્વતીને પાછાં ખોલાવો. શિવ ખોલ્યા
હું તો નહિ ખોલાવું. તેની ઇચ્છા હોય તો
આવે; પછી ગંગાએ પાર્વતીને સમજાવ્યાં
ને એ ભીલડીને વેશે આવ્યા. ઈંદ્રે કામને
કહ્યું હતું કે પાર્વતી ભીલડી થઈ આવે કે
તારે તારું આણુ શિવને મારવું, તેથી કામે
તેમ કર્યું ને શિવ મોહિત થયા. પછી
પાર્વતી પોતાને રૂપે પ્રગટ થયાં, પરંતુ શિવે
કામના ઉપર ક્રોધે ભરાઈ તેને પોતાના
ત્રીજા નયનની જવાળાથી આળી નાખ્યો.

ક્રોધં પ્રમો સંહર સંહરેતિ,
યાવદ્ ગીરઃસ્ત્રે મહતાં ચરન્તિ;
તાવત્ સવન્હી જ્વનેત્ર જન્મા,
જસ્માવશેષં મદનં ચકાર.

તેઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ખુબ ક્રોધાવિષ્ણવું;
અતિશય ક્રોધાયમાન થવું; કંઈક નવુંજન્મ
થઈ જાય એવા ગુરસાના આવેશમાં આ-
વી જવું; એકાએક ગુરસો ફાટી નીકળવો.

થ

થડથી માંડીને, પહેલેથી; આરંભથી; શરૂ-આતથી. થડથી તે પાંખડા સુધી એટલે અથથી તે ઈતિ સુધી.

“તે હાથ જોડી રાજ આગળ ઉભો રહ્યો અને પોતાની સઘળી વાત થડથી માંડીને કહી.”

થતું નથી, એમ સ્ત્રીને રતુ આવે છે ભારે ભેરાં બોલે છે.

(તેવી સ્ત્રીથી કામકાજ થતું નથી તે ઉપરથી.)

થનથન કરી રહેવું-નાચી રહેવું,(માથાપર) આ પ્રયોગ માણસના મિનજના સંબંધમાં બોલાય છે. પોતાના મગજમાં આવ્યું હોય તેજ પ્રમાણે વર્તવાને હડ કરી થકવવું; બહેકી જઈ-ફાટી જઈ દુઃખ દેવું; કહ્યું ન માનવું; શિરજોરી કરવી.

થપડ ખાવી, મારખાવો; તુકસાન ખમવું. થાક્યાના ગાઉ, ચાલતાં ચાલતાં પગ થાકી જાય અને પછી જેટલા ગાઉ વધારે ચાલવાનું હોય તેટલા ગાઉ થાક્યાના ગાઉ કહેવાય એ ઉપરથી એનો લાક્ષણિક અર્થ એવો થાય છે કે અસુક કામ પૂરું કરતાં પહેલાં વચમાં થાકી જવાથી આગળ ન વધાય એવી હાલત.

થાથાથાખડી, પોતાની સ્ત્રીને પુલાવી પુલાવીને બહેકાવી મૂકવી તે. અતિશય લાડમાં થાખડવું તે. ‘થાથા થાખડીને વહુ આપડી’ એમ કહેવાય છે.

થાપ ખાઈ જવી, ચૂક-ભૂલ કરવી; છેતરાઈ જવું; ભૂલાવામાં પડવું. (એકાએક) “તે એ કામમાં થાપ ખાઈ ગયો.” થપડ ખાવી પણ વપરાય છે. એથી ઉલટું થાપ મારી જવી.

૨. તુકસાનમાં આવી પડવું. [લાક્ષણિક.]

“એટલી ભારે માગણી કરીને રાજકન્યા

ભૂલાવવા ધાર્યું તેમાં સુલતાને સજ્જડ થાપ ખાધી છે.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

થાપડ થાપડ ભાણું કરવાં, (પોતાની સ્ત્રીને.) લાડમાં થાખડવું. થાથાથાખડી કરવી; હુલાવી પુલાવી બહેકી જાય એમકરવું. વિશેષે સ્ત્રીના સંબંધમાં વપરાય છે.

“દિવસના કંકાસના ઉમરાઓ વરની આગળ રાત્રે સુવાના વખતમાં કાઢે છે; વર જો સમજી હોય છે તો થાપડ થાપડ ભાણું કરી હસાડી રમાડી સુવાડે છે.”

નર્મગદ્ય.

થાળી જેવડું કપાળ, મોડું કપાળ મોડું ભાજ્ય સૂચવે છે.]

“રાજકુંવરી સૌથી અળગી રહેતી હતી તો પણ પૂનેમના ચંદ્ર જેવું તેનું મોં તથા થાળી જેવડું તેનું કપાળ છાતું રહ્યું નહિ.”

ગૂ. જુની વાર્તા.

થાળી ફેરવવી, થાળી વગાડી ઢંઢેરો પીટવો; લોકમાં જાહેર કરવું; શુભ વાત ઉઘાડી પાડવી. (લાક્ષણિક)

“રૈયતનો ગભરાટ ટાળવાને સુરપાળે જાહેરનામાં કરી થાળી ફેરવી કે કાંઈએ ડર રાખવો નહિ.”

વનરાજ ચાવડો.

૨. ચૈસા ઉધરાવવા.

થાળે પડવું, શાંત પડવું; (વહેતું પાણી થાળામાં પડતાં સ્થિર થાય છે તે ઉપરથી.)

“જેમ જેમ કામ થાળે પડતું ગયું અને જેમ જેમ પોતાની કમાણી વધતી ગઈ તેમ તેમ ડાહ્યાભાઈને પેઠીનું કામ કમી થતું ગયું.”

એ બહેનો.

થુંક ઉરાડવું, જેના બોલવાથી કાંઈ નીપજે નહિ અથવા તેા નકામું બોલ્યાંજ કરે એવા માણસના સંબંધમાં આ વપરાય છે; થુંકની પેઠેબોલેલા બોલ વહી જવા દેવા; મિથ્યા બોલવું.—નકામા જય તેવા હીણા બોલ બોલવા.

૨. ગાળ દેવી; અસબ્ય બોલવું.

“ભાઈ તમે નકામું થુંક શું કરવા ઉરાડો છો? તમારી તકરાર શી છે તે અમને કહો તો તોડ પાડી આપીએ.”

“સુવ્રતાન વજીર અથવા વજીરના છોકરા સામે ફોકટ થુંક ઉરાડી ઉભરો કાઢવાને બદલે તે ફક્ત એટલુંજ બોલ્યો કે.—”

અરે બિયન નાઈટ્સ.

“બધું થઈ ગયું; હવે થુંક ઉરાડશો તે મિથ્યા.

ભટનું ભોપાળું.

થુંકેલું ગળવું; થુંકેલું પાછું ગળવાની પેઠે આપેલું વચન અથવા બોલેલા બોલ પાછા મોંમાં ધાલવા—મિથ્યા કરવા;—તે ઉપરથી બોલેલું વેણ ન પાળવું. (ધિક્કારમાં બોલાય છે.)

થુલું કાઢવું; દુઃખ દધને અશક્ત—માલવિના-

નાનું કરી મેલવું; ખૂબ થકવી દેવું. (કામ કરાવીને.)

૨. હલકું કરવું. (માર મારીને.)

૩ હલકું પાડવું; માનભંગ કરવું.

(ધમકાવીને)

થૂ તેના નામ—મોંપર, ધિક્કાર છે એના મોંને. (તેના નામ—મોંને થુંકવાની જગા જાણવી તે ઉપરથી.)

“અજબ છે કે આપણે ધરતીમાં ગરક થઈ જતા નથી? એ કાફર લોકોના દીન (થુ તેઓના મોં ઉપર) અને આપણા દીનનો મુકાબલો કરવો. ? ”

કરણુધેલો.

થોડી ઘડીનો પરોણો, થોડોજ વખત જીવવાની આશા હોય એવા મરણુપયારીએ પડેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ તેને લાગ્યું કે ઘેલાભાઈ હવે થોડી ઘડીનો પરોણો છે. ”

એ બહેનો.

થોરીઆ રોપવા, લઢાઈનાં મૂળ રોપવાં.

“ તે તો ઠેર ઠેર થોરીઆ રોપે છે. ”

દ

દઈ વર્તાવવી, (દુવાઈ ઉપરથી દઈ—આણુ.)
હુકમ ચલાવવો.

“ અભિમાની ઝોરતો ધરતું કામકાજ કરવાથી બેદરકાર રહી બોલે છે કે ‘ શું અમને કોઈએ વેચાતાં લીધાં છે કે શું, અમારાં આપને કાંઈ દઈ વાંતાંવે છે? પૈસા ગણાવ્યા હોય તો રાખે પાછા. ”

પંડિતા જમનાબાઈ.

દમ કાઠી નાખવો, સતાવવું; સંતાપવું; કંટાળો આપવો; ધણોજ આગ્રહ કરી કનડવું, કાયર કરવું; જીવને ધણોજ અકળાવવો; દુઃખ દેવું.

પ્રેમના આવેશમાં ભોગ આપવો તે ઉપરથી કુરમાન થવું; ધણું ચલાવું; આતુર રહેવું. દમ શબ્દ ઉપરથી વ્યાકરણને લગતા ધણા પ્રયોગ થયા છે, જેમકે,—

દમ રાખવો એટલે થાક ખાવો; વિસામો લેવો; ધીરજ રાખવી.

દમ નીકળી જવો એટલે જીવ જવો; થાકી જવું.

દમ ખેંચવો એટલે ધીરજ ધરવી; ચૂપકીથી સહન કરવું અથવા તમાકુ વગેરેનો.—

દમ મારવો એટલે થાક ખાવો; ધીરજ ધરવી—રાખવી.

દમ દેવો—આપવો એટલે ધમકાવવું; ધારતી આપવી.

દમ છોડવો એટલે આશા, વિશ્વાસ કે હિંમત છોડી દેવી. ૨. મરી જવું.

દમ પકડવો એટલે ધીરજ ધરવી.

દમ રાખવો એટલે તન—મન ધનના જોરનું અભિમાન રાખવું.

દમ થવો એટલે દમનો રોગ થવો.

દમ તાણવો, ચૂપ રહેવું અગર ચૂપકીથી સહન કરવું.

દમ ધરવો, થાક આવો; અટકવું.

૨. ધીરજ રાખવી.

૩. હિંમત ધરવી.

દમ બાંધીને ચાલવું, ઉતાવળે ચાલવું.

‘તેણે દમ બાંધીને ચાલવા માંડ્યું.’

દમ ભીડાવવો, ધાક દેખાડવી; ધારતી આપવી; ધમકાવવું.

“જમના પહેરામાંથી ચોરી થઈ તે સ્વારોને દમ ભીડાવ્યો અને કેટલાકને પરહેજ કર્યા.”

સધરાજસંગ.

દમ મારવો, નિરાંત—ધીરજ ધરવી; થાક આવો.

૨. (તમાકુ વગેરેનો.)

“એણે ભુલ ખાઈ અથવા તો રોજભકિતની ઘેલછામાં તણાઈ, ખરી તક આવતાં સુધી દમ મારવાને બદલે પોતાની ઉતાવળથી ઉલટું તે દુષ્ટના મનમાં પાકો વહેમ આણવાનું કર્યું.”

દમ રહેવો, ગુણ—સત્વનું રહેવું.

દમ લેવો, શ્વાસ નીચો પડવો.

૨. ધીરજ રાખવી.

દમ લઈ નાંખવો એટલે સંતાપવું; કાયર કરવું.

દર ઉઘડવું, માર્ગ ઉઘડવો; દાર ખુલ્લું થવું; ધંધો મળવો.

દર પાડવું, પ્રવેશ કરવો; રસ્તો કાઢવો—પાડવો.

દરવાજા ઉઘાડા છે, જેને જોઈ તરફ જવું હોય તેને તેણી તરફ જવાની છૂટ છે. જવાને કોઈ જાતનો અટકાવ—પ્રતિબંધ થાય એમ નથી, રસ્તા મોકળા છે—ગમે તે રસ્તે જાઓ. મતલબકે જવા દેવાની ના નથી. (વહુ કરીને પ્રાચીન શહેરની આસપાસ કોટ બાંધેલા હોય છે તેના—જેમાં થઈને લોકોની અવજા થાય છે, તે ઉપરથી.)

દરિયા જેવડું પેટ, ઉદાર; જે હોય તે સમાય એવું વિશાળ; સહન કરે એવું. સહનશીલતા વાળા માણસને માટે વિશેષ વપરાય છે. (દરિયામાં જેમ અનેક નદીઓનાં જૂદાં જૂદાં પાણી સમાઈ જાય છે તેમ.) મોટું પેટ પણ વપરાય છે. તેથી ઉલટું આખો—ચિયા જેવું—સાંકડું પેટ.

દરિયામાં ડુબકી, પતો ન લાગે એવી શોધ કે ચત.

દરિયામાં ડુબવું, મોટી તુકસાનીમાં આવી પડવું; પડતીમાં આવવું.

૨. પાપી થવું; કરમ બાંધવાં; સંસારની દુગ્ધામાં રિખાયાં કરવું.

દરિયો ઝાળંગવો, દરિયો ઝાળંગવા જેવું કોઈ મહાભારત કામ કરી કૃતાર્થ થવું; દરિયા જેવું મોટું કામ પૂરું કરી સુખ રૂપ કિનારે પહોંચવું.

એકાદું મોટું કામ પાર પાડી તે તરફની નિરાંત મેળવવી; માથે લીધેલું મહાભારત કામ પાર પાડવું—પૂરું કરવું. દરિયો ઝાળંગવામાં ખડક, અને હિંસક પ્રાણીઓ આદિની અનેક અડચણો નડે છે તે અડચણોની સામે થઈ ઉતાઈ જ્યારે કિનારે પહોંચે છે ત્યારે તેના મનને નિરાંત વળે છે તેમ જે કામમાં અનેક અડચણો આવી પડતી હોય, તેમ છતાં તે કર્યા વિના છુટકો ન હોય તો તે અડચણો ખસેડીને પશુ જ્યારે કોઈ ધારેલું કામ પાર પાડી

ફતેહ મેળવેછે ત્યારે તેણે દરિયો ઝોળંગ્યો
ઝેમ કહેવાયછે.

દશા કરવી, (દશાહ ઉપરથી.) મુઝા મા-
ણસનું દસમું કરવું.

દશા ખેડી છે, વાંકા દહાડા થયાછે; પડતી
દશા આવી છે.

દશીવીસી, ચઢતી પડતી દશા; સુખ હુઃખ.
'દશી વીસી સૌની એવી.'

દશૈયાં ચરવાં, પરણ્યા પછી તરત થોડા
દિવસ વરે વહુને ઘેર અને વહુએ વરને
ઘેર જમવા જવું.

(ઘણું કરી દશ દિવસ સુધી જમવા જ-
વ છે તે ઉપરથી.)

દસ ઉઠણુ, સ્ત્રીને છોકરું સાંપડ્યા પછી દસ-
મે દિવસે ને અશુદ્ધિ કાઢવી તે.

દસરાનો પાડો મારવો, હિંમત વિનાનું
કામ કરી ખોટું પરાક્રમ દેખાડવું.

(દસરાને દિવસે પાડાનો વધ થાયછે.

તે એવી રીતે કે એક એ માસ અગાઉ તે
પાડાને સારી રીતે ખવડાવી પીવડાવી મા-
તેલો કરી રાખે છે. જ્યારે દસરાનો દિવસ
આવેછે ત્યારે તેને ધામધુમમાં ઠેરવેલે ઠે-
કાણે લઈ જાય છે અને ત્યાં ચારે તરફ-
થી કમળ કરાવી ભોગ લેનાર તે ખિચારાનો
તરવારથી ભોગ લેછે તે ઉપરથી.)

દહાડા નાખવા, દિવસ ગુનરવા; દહાડા કા-
ઢવા પણ ખોલાય છે. (શોકમાં-નિરાશામાં.)

"પાંડવે દહાડા નાખ્યા શોઈ, હુઃશાસને
પાંચાળી વગોઈ."

(પ્રે. ૬) સુખન્વાખ્યાન.

દહાડા ભરાઈ જવા, દહાડા આવી રહેવા;
મોત આવવું.

"મણિશંકરે ક્રોધથી પગ પછાડીને
કહ્યું, દુષ્ટો, તમારા દહાડા ભરાઈ ચૂક્યાછે,
તમારા રાઈ નેટલા તુકડે તુકડા કરવા મા-
ટેજ હું અત્યારે અહીં આવ્યો છું."

મણિ અને મોહન.

દહાડા ભાગવા, નકામા દહાડા ગુમાવવા.

દહાડા રહેવા, ગર્ભ રહેવો. દહાડા છે એટલે
ગર્ભ છે.

દહાડા લેવા, દહાડા ગાળવા-(ઘણું કરીને
નિરાશામાં ખોલતાં એ વપરાય છે.)

દહાડાની ચાલ, ગ્રહયોગ.

દહાડાવાળી ગર્ભવંતી સ્ત્રી.

દહાડે લાગવું, ધંધે રોજગારે વળગવું.

દહાડો આથમવો, પડતી દશામાં આવવું.

દહાડો ઉધડવો, સારી સ્થિતિમાં આવવું.
(દહાડો ઉધડે છે ત્યારે પ્રકાશ મારે છે-
અજવાળું વધે છે તે ઉપરથી.)

દહાડો ઉઠવો, અસ્ત થવું; પડતી દશા આ-
વવી; સારી સ્થિતિમાંથી નહારી હાલતમાં
આવવું.

"એનો દહાડો ઉઠ્યો જણાય છે ને
આવી ને આવી ઊંધી સમજ રાખતો જા-
યછે."

દહાડો જગવો-ફળવો. એ પ્રયોગ
એથી ઉદ્ભવે છે.

દહાડો ખેંચવો, નકારડો ખેંચવો; કંઈ
પણ ખાધું ન હોય એવો ખરેખરો અ-
પવાસ કરવો.

"આને અગિયારસનો દહાડો ખેંચી
કાઢ."

દહાડો ચઢવો, (સ્ત્રીને)

દહાડો પાણી, મરનારની પાછળ ને ક્રિયા
ખરચ કરવો તે. અવસર પાણી પણ ખો-
લાય છે.

"આપનું દિવસપાણી તેણે કરકસર-
થી કર્યું; તેથી નાતમાં તેને માટે ચરચા
ચાલી."

એ મેહેનો.

દહાડો ફરવો, નહારી સ્થિતિમાંથી સારી
સ્થિતિમાં આવવું; ભાગ્યોદય થવો; દશા
ફરવી.

“ માટે કહે નર્મદ દેશીને, જોરસા ઊંચ વધારો; મથો શોધવા પ્રસંગ નથી, ફર્યો પેખરો દા 'ડો. ”

કવિ નર્મદ.

દહાડો વળવો-જગવો, ઉદ્ય થવો; નહા-રી સ્થિતિમાંથી સારી સ્થિતિમાં આવવું. ભાગ્યોદય થવો.

દહાડો વટવો, અળગું ચઢવું. (જીને.)

દહાડો વળવો, ભાગ્યોદય થવો; સારી સ્થિતિમાં આવવું.

૨. ફાયદો થવો. દહાડો ઉધડવો પણ એજ અર્થમાં ખોલાય છે.

દહાડો વાંકો છે, નશીમં પ્રતિકૂળ છે; સિતારો પાધરો નથી; સંભાળીને ચાલતાં પણ વાંકું થાય એવા પ્રયોગ છે; પડતી દશા છે.

‘ જ્યાં સુધી દહાડો વાંકો છે ત્યાં સુધી આપણું ધાયું કાંઈ થનાર નથી. ”

દહાડો સિકંદર થવો, સિકંદર એ શબ્દ મુસલમાની રાજ્યે આ દેશની ભાષાઓમાં નવો દાખલ કર્યો છે. ફલાણાનો દહાડો સિકંદર છે એમ કોઈ ખોલે છે અને જાણે તે શબ્દના ઉપર મોહ તથા આશ્ચર્યથી મનમાં જેતા હોય તેવા દેખાય છે. સિકંદર એ ગ્રીક વિજયી રાજા હતો તે કોઈ લડાઈમાં પાછો હકયો નથી-તે સઘળીજ લડાઈઓ જીત્યો છે તે ઉપરથી,-

પડતી હાલતમાંથી સારી હાલતમાં આવવું; ચઢતી થવી; અબ્યુદય થવો; સિતારો પાંશરો થવો; નશીમ અનુકૂળ થવું.

દહાડી મૂકીને ચાટજે, નિરર્થક રાખી મૂકજે. કેટલીક જગોએ મધ મૂકીને ચાટજે એમ પણ ખોલાય છે.

દહાડીના ઘોડો, ‘ એણે ‘જેણે.’ એ નામની રમતમાં દાનવાજો છોકરો.

દહાડું દહાડું, દહાડું દહાડું જેવું મોટી માથા-ફાડું અને કંટાળા બરેલું કામ કરવું.

૨. (કોઈતું.) શક્તિ ઉપરાંત-ન સહન થઈ શકે એવું. કામ સોંપી છેકળ થકવી દેવું; આટો કાઢી નાખવો; કામ કરાવી કરાવીને હાડકાં પાંસળાં છેકળ નરમ કરી નાખવાં.

“ તું તો માંજેળ દહાડું દહાડું બેઠો છે. ”
દહાડું દહાડું, કરેલું માથાફૂટતું કામ પાછું ફરીથી કરવું; કંટાળાની સાથે ફરીથી પાછું તેને તેજ કરવું.

દાંડો પકડવો, આધાર ગ્રહણ કરવો (દરા-ગ્રહમાં)

‘ એતો શાસ્ત્રનોજ દાંડો પકડી રહ્યો છે. ”

દાખલો આવો, પત્તો લાગવો.

દાગળી ખસવી-ચસકવી, ઘેલા થવું; સુદ્ધિશુદ્ધિ જવી; દીવાના થવું; વાપર જવું. દાઢ ગળી થવી, ગળ્યું ગળ્યું ખાવાતું મન થવું.

“ આવી પડ્યા તેના મુખ આગળ જેની દાઢ ગળી હતી. ”

પાણીપત.

દાઢ પેઢવી-સળકવી, ખાવાતું વધારે વધારે મન થવું.

૨. લાલચ વધવી.

“ હિંદુસ્તાનની દોલતથી મોહ પામી સિકંદરની દાઢ સળકી. ”

“ વાઘજી આપુ, ભાઈની યુક્તિ ફાવી. કુ-મુદ્સુંદરીથી એમની દાઢ સળકી રહી છે તે આપા જાણતા નથી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દાઢ સળકવી, ખાવાતું મન થવું.

દાઢમાં ધાલવું-લેવું, મારવા-નુકસાન કરવાની કે સપડાવવાની તજવીજમાં રહેવું; કીનો-વેર રાખવું. બચરડી નાખવાની યુક્તિ શોધવી.

દાઢ આવવી એટલે દાઢને લગતી ચામડી સજી આવવી.

દાઢીમાં હાથ ધાલવા, અતિશય આજીજી

કરવી; કાલાવાલા કરવા- (અભિનય.)

ઢાંઢે લાગવું, ખાવાનું વધારે વધારે મન થવું; લાલચ થવી.

ઢાણા જોવા, (નજર ઉતારીને આંકું ઝાળખવા માટે.)

ઢાણા વાળવા, કુચકો ઉતારી ઢાણા ખાંધી રાખવા; ઘહુંના ઢાણા, મીઠાનો કાંકરો, માટીનું ઢેપું, અને કાચો ઝેટલાં વાનાં ભેગાં કરીને સાતવાર માથાપર ફેરવીને લગડામાં ખાંધી રાખવામાં આવે છે અને તે પછી જોશીને ખતાવવામાં આવે છે, તેપરથી જોશી આંકું વગેરે જુએ છે.

ઢાણો પાડવો, (ઢાણો અથવા ચોખો નાખવો તે ઉપરથી.) વિપ્રવાને ફરી પરણાવવી. (નાતરીયા નામતમાં વિશેષ બોલાય છે.)

ઢાણોપાણી, ખાવાપીવાનું; ગુજરાત; અંજળપાણી.

૨. સર્જીત; નશીબ.

“જ્યાં ઢાણોપાણી લખ્યું હશે ત્યાં જવાનું થશે.”

ઢાંઢ આવવા, (ઢાંઢ સિવાય બરાબર બોલાવું નથી તે ઉપરથી અથવા બાળકને ઢાંઢ આવ્યા પછી તે બોલતાં શીખે છે તે ઉપરથી.) બોલવાનું શૈર્ય આવવું.

ઢાંઢ ઉઠવા-બેસવા, (કરડવાથી.)

ઢાંઢ કકડવા, (રોગથી.)

ઢાંઢ કકડાવવા, ગુસ્સાનો અભિનય કરવો.

૨. (ઢાંઢમાં કે જીઢમાં.)

ઢાંઢ કરડવા, હારી ચાકવું; હાર ખાવાથી લીધેલું કામ પડ્યું મૂકવું.

૨. શરમની લાગણી થવી.

ઢાંઢ કાઢવા-ઢેખાડવા, સારી પેઢે ઢાંઢ બહાર ઢેખાય એવી રીતે ખડખડ હસવું.

“ ઘરનાં વડીલો શું હજિમજિ ચાલે, રાખે સખિશું હેત; ”

ઢાવકી રહીને વિનોદ કરે, પણ ઢાંઢ ન કાઢે છેક.

નર્મ કવિતા.

ઢાંઢ કાઢવા એનો અર્થ ચીડીઆં કરવાં પણ થાય છે.

૨. કોઈનું કહેલું હસી કાઢવું-ન ગણકારવું-ઉડાવવું.

“ જભેવાળા માગવા આવ્યા ત્યારે ભાર ભાગી ગયો ઝેટલે લોક ચઢી આવ્યા ત્યારે ઢાંઢ ઢેખાડ્યા. ”

વિજ્ઞાતવિલાસ.

ઢાંઢ ચાવવાના જૂદા ને ખતાવવાના જૂદા, પેટમાં કપટ સૂચવે છે; બોલવું મીઠું મીઠું ને કરવું કાંઈક જૂદું; બહારથી ખતાવવાનું જૂદું ને ખોતે કરવાનું જૂદું.

(હાથીના ઢાંઢ જેમ ચાવવાના અને બહાર ઢેખાડવાના જૂદા જૂદા હોય છે તેમ.)

ઢાંઢ ટીટીઆરો કરવો, ખીજવાઇને લવારો કરવો; નકામું લવ્યાં કરવું; કોઇનો અભિનય કરવો.

ઢાંઢ પડવા, હાર અથવા શરમની લાગણી થવી; નરમ પડી જવું; નાઉમેદ થઈ જવું.

ઢાંઢ પિસવા, (ગુસ્સામાં.)

“ ઢાંઢ પિસીને બોલ્યો કે બચ્યા આવ. ”
વનરાજ આવડો.

ઢાંઢ ભાગી નાખીશ, એમ ધમકી આપતાં બોલાય છે.

ઢાંઢ હોવા (પેટમાં.) વેર હોવું.

શૈર્ય-જોસ્સો હોવો (ખાઈ જવાનો.)

મારવા-સપડાવવા-ખીવડાવવાનો જોસ્સો હોવો.

“ ઢેવાળિયાના દિકરા તું સમજતો નહિ કે આમાં મિયાંનો માલ છે તે તને પચશે ? પણ આ તો પછવાડે આવડા આવડા ઢાંઢવાળા બેઠા છીએ તે તારો જીવ લેશે ? માટે ઝટઢને રૂપિયા કાઢી આપ. ”

કૌતુકમાળા.

દાંતમાં છેડો ધાલવો, આખર સાચવવી-
નળવવી; મર્યાદામાં રહેવું. (સ્ત્રીઓમાં જ
વપરાય છે.)

“ દાંતમાં છેડો ધાલી દહાડા કાઢવામાં
સન્નારીનું બૂધણુ છે. ”

દાંતીઆં કરવાં, ચીડાઈ જવું; ખોલવાનું
કૌવત ન હોય તે છતાં ગુસ્સામાં બળાતકારે
ખોલવું-ચીડાવું.

દાંતે ચઢવું, ચરચાવું; વગોણું થવું.

દાંતે તરણું લેવડાવવાં, ગરીબાઈ કખૂલ
કરાવવી; ઘણું-ઘણું જ દુઃખ દેવું; સંતા-
પવું; નરમ પાડવું; હાર અથવા તાખેદારી
કખૂલ કરાવવી; ત્રાસ આપી હલકું પાડવું.

(પહેલાં જ્યારે કોઈ રાજ્ય વિજય પા-
મતો ત્યારે પરાજય પામેલો રાજ્ય દાંતે ત-
રણું લઈ અને કાચા સુતરે અંધાઈ તેને
શરણે જવાની ફરજ પડતી હતી તે
ઉપરથી.)

“ કાચે સુતરે હાથ આંધી દાંતે તરણું
લઈ આવવાનો હુકમ નહિ કરતાં સિદ્ધરાજે
મદનવર્મને માન આપી પોતાની પાસે ખે-
સાડી ધીરજ આપી. ”

સધરાજેસંઘ.

દાંતે મેલ આવવો, પૈસાદાર થવું.

દાંતણુ કરવું, દાંતણુથી દાંત ધસી મોઢું
ધોવું.

દાંતણુની દીવી જેવો, દાંતણુની દીવીને
ફીટી જતાં અને તે ઉપર મૂકેલા દીવાને
નાશ પામતાં જેમ વાર લાગતી નથી તેમ.
જેને એકનો એક છોકરો હોય છે તેના
સંબંધમાં એમ વપરાય છે કે તે બિચા-
રીને તો દાંતણુની દીવી જેવો એકનો એક
છોકરો છે. સંકેત એવો છે કે જેના ઉપર
દીવો-વંશ જળવાઈ રહેવાનો આધાર છે

તે મોંઘો અને લાડકવાયો છોકરો.

૨. સુકલકડી શરીરવાળા માણસને માટે
પણ અતિશયોક્તિમાં વપરાય છે.

દાંતણુપાણી કરવું, સવારમાં ઉઠી ઝાડે ક-
રવા જવું, દાંતણુ કરવું વગેરે જે કામ પ-
હેલું કરવાનું તે કરી લેવું.

દાંતરકું ને અંધિયા, એની પાસે શું છે દા-
તરકું ને અંધિયા ? (મતલબ કે કંઈ જ
નથી.) અધું ખોઈ નાખ્યું કે વાપરી
નાખ્યું છે.

(ધાસ લેવાને દાંતરકું ને અંધીઆ સાથે
કોઈ ખેડૂત ખેતરમાં ગયો પણ ત્યાંથી ધાસ
ન મળ્યું કે કાપીને લાવતાં અધવચ ખોયું
તેથી તેની પાસે રહ્યાં માત્ર દાંતરકું ને અં-
ધીઆં, તે ઉપરથી)

દાંત લેવાં, વરકન્યાએ અથવા પરણેલાં સ્ત્રી
પુરૂષે ગુરુ સન્મુખ ભેટ મૂકી તેમની પા-
સેથી મંત્ર લેવો; દીક્ષા-ખોધ ગ્રહણ કરવો
દાંડગાળો સળગવો, લઢાઈ-કજીઓ ચા-
લવો. (ઘણા જ સાધારણ અર્થમાં.)

દાંવે સોગટી મારવી, લાગ જોઈને કામ
કરવું; આલ્યો પ્રસંગ ન ચૂકવો.

“ એમ હશે તો પણ ચઢાઈનાં પુષ્કળ
અનુકૂળ કારણ હોય ને પછી અપચિન્હ જોઈ
દાંવે સોગટી મારી હોય તો તો જશર ક-
તેહ જ મળે. ”

મુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ હારણત એ ધર્મ ક્ષત્રીનો,
વળી દાંવે સોગટી માઈ રે;
જો એણે મને હણ્યો નથી તો,
હું લગાડું એને સાઈ રે. ”

માંધાતાખ્યાન.

દાળ પરણાવવી, દાળ વધારવાને અંદર પાણી
રેડવું.

દાળમાં કંઈ કાળું છે, છૂપું પાપ, કલંક કે
ગુન્હો છે; છૂપો ભેદ-છૂપો મર્મ રહેલો છે.

દાળમાં નાખજે, નિરર્થક રાખી મૂકજે.
'દાળમાં નાખી વધારી ખાજે' એમ પણ
બોલાય છે.

દિકરીએ દીવો રહેવો, દિકરીના સંતાન
વડે વંશ રહેવો; દિકરી વડે વંશ જળવાવો.
'એનો તો દિકરીએય દીવો રહેવાનો
નથી.'

"બાપજી દિકરીએ દીવો સહુ બોલવું,
તોય તમે સાંચું ઘણું દામરે-સામા થતા.
કવિ બાપુ.

દિન જાગવું, ધર્મને નામે મુસલમાનમાં
ખખેડો થવો; ખંડ ઊઠવું. (મુસલમાન
લોકો નેસ્સામાં આવતાં દિન દિન પોકારે
છે તે ઉપરથી.)

દિન જાગવો, ભાગ્યોદય થવો; માઠી દશામાં-
થી સારી દશામાં આવવું.

દિનમાન ઊઠવો, કમનશીય થવું; નમતો
દહાડો થવો; દુર્ભાગ્ય થવું.

" માઈજ ભાગ્ય નખળું,

દિનમાન ઊઠવો;

મારા અરિષ્ટ અરથે,

મુજ દૈવ રૂંધ્યો. "

વેણીસંહાર નાટક.

એનો દિનમાન ઘેર નથી એમ પણ
બોલાય છે.

દિલ આપવું, મનના વિચાર જણાવવા.
(કોઈ સ્નેહી કે અંતરના માણસને.)

દિલ ઉતારી નાખવું, પ્રેમ-સ્નેહ ખેંચી
લેવો.

દિલ ઉઠી જવું, મન-કાળજી ન રહેવી; ના-
રાજ થવું; ભાવ જતો રહેવો; રૂચી કમી
થવી.

૨. સ્નેહ તૂટવો.

દિલ ઊંચું થવું, નારાજ થવું; પ્રીતિ ઉઠી
જવી; બેદાલી પેદા થવી.

દિલ ધાલવું, શરીર વધારવું; જાત વધારવી;
શરીર પુષ્ટ કરવું.

૨. મન ધાલવું; ચિત્ત પરોવવું.

દિલ થવું, મન થવું; મરજી-ધૃત્તિ થવી.

દિલ ભરાવું, તાવનાં ચિન્હ જણાવાં; તાવ
આવવો.

૨. હૂમો-ડીબો જામવો; ગળમળું થવું;
ગળગળી જવું.

" દેજો પત્રથી દર્શન આપને,

રડતાં રહો ખહેન હવે નહિ ઢીલ;

ભરાયું મુજ દિલ,

મંગળ કરો ખહેનને. "

નર્મકવિતા.

દિલ ભારે થવું, તાવનાં ચિન્હ થવાં-જણાવાં;
તાવ આવવો.

દિલ લેવું, શરીરે પુષ્ટ થવું. લોહી લેવું પણ
બોલાય છે.

૨. મન લગાડવું; ચિત્ત પરોવવું.

" શેઠાણીને મનમાં સદેહ પડ્યો કે પુટ્ટો
હવે મારા કામકાજમાં કાંઈ દિલ લેતો
નથી. "

નવી પ્રજા.

દિલ સાફ છે, નિષ્કપટી છે; સ્પષ્ટ રીતે કહી દે
એવો છે. (પ્રમાણિક છે.)

દિલ્લીનો ડગ, નામીયો ડગ-લુચ્ચો.

" આ પુરાણી કોઈ દિલ્લીનો ડગ કે
મુંબાઈનો ભામટો હોવો જોઈએ. "

મણિ અને મોહન.

દિલ્લીનો શાહુકાર, લઈને પાછું ન આપે
અથવા બોલીને ફરી જાય એવો મહા લુ-
ચ્ચાનો લુચ્ચો.

(દિલ્લી શહેરમાં ડગ ઘણા હતા તે ઉ-
પરથી વાંકામાં.)

દિવસ ગણવા, જે માણસ થોડા દિવસ જીવ-
નારો હોય તેવા અતિશય માંદા માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દિવસ ઘેર નથી, નશીબ અતુકળ નથી;
અહ વાંકા છે.

" પોતાના સ્વામી ને દેના વંશના અવ-

યવી ભૂત ચંદ્રગુપ્તને મૂકી મલયકેતુ જેવા પરાયાને અધિક કરી માનો છો તેથી અચૂક તમારો દિવસ ઘેર નથી. ”

મુદ્રા રાક્ષસની ટીકા.

દિવસપાણી, જુઓ અવસર પાણી.

દિવસ ફરવો, નશીમ બદલાવું. (સારે માટે ઉભય પ્રકારે વપરાય છે.)

“ દિવસ ફર્યો એટલે મેળવેલું ગયું અને કરજ થયું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ દિવસ ફર્યો એટલે સર્વ વાત તેને અનુકુળ થઈ પડી. ”

રાજવાણી.

દિવા જેવું, ચોખ્ખું; ઝટ સમગ્ય એવું; ભૂલવિનાતું. કર્યું દિવા જેવું એટલે કાંઈસાંઈ ન કર્યું એમ વાંકામાં બોલાય છે.

દિવા પછવાડે અંધારું, નામાંકિત માણસના મરણ પછી તેનાં કામ વગેરેની જે અવ્યવસ્થા-ખરાબી થઈ જાય તે અથવા તેનો વંશજ અધારામાં પડી રહે-નઠારો નીકળે તે.

દિવાની જ્યોત જેવું, (નાક.) અણિયાળું. તેલની ધાર જેવું અને પોપટની ચાંચ જેવું પણ બોલાય છે.

દિવાસળી ચાંપવી, ઉશ્કેરી લડાઈ જીતી કરવી. (એ પક્ષ વચ્ચે.)

૨. સળગતી દિવાસળી ચાંપી આળી મૂકવું.

દિવાળીના દહાડો, દિવાળીના જેવા ઉત્સવ-આનંદનો દહાડો.

દિવો ઉઠવો, કોઈ અમુકે ગુણવિદ્યાએ કરીને પ્રસિદ્ધિ પામવી.

“ તે તો કુળમાં દિવો ઉઠ્યો છે. ”

દિવો કરવો, કાંઈ સાંઈ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વાંકામાં વપરાય છે.

દિવો ઘેર જવો, બોલાઈ જવો; ગુલ થવો.

“ ખુટયું તેલ દિવો ઘેર ગયો, પડી રહી વાટ તે. ”

નર્મકવિતા.

‘ હિંદુઓમાં દિવો એ પૂજ્ય ગણાય છે. ‘દિવો બોલવી નાખ’ એમ કેટલાક કહેતા નથી પણ ‘દિવો ઘેર કર’ એમ કહે છે; ‘સળગાવ’ એમ કહેતા નથી પણ ‘પ્રગટાવ’ એમ કહે છે. દિવો રાજ થવો, રાણો થવો એમ બોલાય છે. વળી દિવાના સંબંધમાં બેરાં આ પ્રમાણે બોલે છે.

‘ કુળ દિવા કલ્યાણ કરવું, માંઈ ઘર સોનૈયે ભરવું, પાડોશીતું પૈસે ભરવું, અ-દેખાતું ઘંટાળે ભરવું, આવતા ચોરને આંધળો કરવું, સાંજ પડે પાછો વહેતો આવવું, વગેરે વગેરે. ”

વળી-‘ જ દિવા તું દારકા, તારી માને મારા નેશ્રીકૃષ્ણ કહેવું, ઘેર જઈને દૂધને ભાત ખાવું’ વગેરે.

દિવો મૂકવો, હિંદુ લોકો મોટી નદીઓમાં વૃક્ષનાં પાંદડાંમાં ધીના હજારો દિવા પાણીમાં તરતા મૂકવામાં પૂજ્ય સમજે છે. એથી તેઓ સમજે છે કે પાપ તરતું મૂક્યું અને હૃદયમાં સત્યધર્મનો પ્રકાશ થયો; અજ્ઞાનરૂપી અંધારું દૂર થયું ને જ્ઞાનરૂપી દિવો પ્રગટ્યો.

૨. ધર્મના તહેવારે અથવા અગીઆરસ અમાસે આર્યપત્નીઓ ને પુરૂષો વિવિધ પ્રકારનાં વસ્ત્રાલંકાર પહેરી નદીમાં નાળીએર પધરાવી પાંદડામાં ધીના દિવા કરીને પરમેશ્વરની પ્રાર્થના કરે છે.

દિવો રહેવો, પાછળ વંશ રહેવો; પાછળ ધરતી-કુળની કીર્તિ અજવાળનાર સુપુત્રની હયાતી રહેવી.

“ તારો દિકરીએ પણ દિવો રહેશે નહિ એમ બોલાય છે. ”

દિવો રામ થવો-રાણો થવો, દિવો ગુલ થવો.

૨. (પ્રાણુનો.) મૃત્યુ પામવું; છવ જવો.

૩. શ્વેર.) અંધારું થવું; અસ્તોઅસ્ત થવું.

૪. નિર્વશ થવો.

દિવો વડો થવો, ઓલાઈ જવો.

દિશાએ જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

દી ઉઠવો-રૂઠવો, જુઓ દહાડો ઉઠવો.

“ વાર આપુછ ? ને એમ હોય તો કેના દી રૂઠયા છે કે આવું કરે ?

તપસ્યાખ્યાન.

દી વાળવો, દી ઉગળવો; કાર્તિ મજે એમ કરવું; સત્કર્મ કરવું કે જેથી કાર્તિ મજે.

દીહું પડવું, આખર જવી. કોઈ જરૂરના માણસની જેરહાજરીને લીધે કામ અટકી પડવું અથવા તેની ખોટ પડવી.

“ માણસની પડતી આવી અને આવે વખતે સેનાપતિ થનાર કોઈ ન મજે તો મારા ધણિયું દીહું પડે, માટે મારેજ જવું.”

ગુ. ની જૂની વાર્તા.

દીસતો રહ્યો, બલે નજરે પડતો દૂર રહે — ટળે-જતો રહે. એમ બેદરકારીમાં ખોલાય છે.

દુઃખડાં લેવાં, ઝોવારણાં લેવાં; સામા માણસના માયા તરફ પોતાના હાથ લઈ જઈ તે હાથ પાછા પોતાના લમણા સાથે દાખી ટાયકા ખોલાવી ઈચ્છવું, કે તારાં દુઃખ ભાગો. આવી રીતે બાયડીઓમાં માન આપવાની રીત છે.

દુઃખનાં ઝાડ ઉગવાં, (માથે) પુષ્કળ દુઃખ આવી પડવું.

“ માખાપે મને બાળપણમાં,

બહુ લડાઈયાં લાડ,

આજ મહા દુઃખનાં મુજ માથે,

ઝાઝાં ઉઝાં ઝાડ,

વેનચરિત્ર.

“ કન્યાનો જન્મ થવાથી માખાપ દુઃખ પામે છે તેનું કારણ એટલુંજ કે જન્મે પેટ દિકરી તેને માથે દુઃખનું ઝાડ.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

દુઃખનાં વાદળ પણ એજ અર્થમાં વપરાય- છે. દુઃખનો ડુંગર પણ ખોલાય છે.

દુઃખનું વાદળ, આકસ્મિક ચોતરફથી આવી પડેલું દુઃખ.

(દુઃખનું વાદળ ઘેરાવા માંડયું, પૃથ્વી રૂપ હૃદયમાં અંધકાર થઈ ગયો, વિપત્તિરૂપ વિજળી ચમકવા લાગી, હૃદયમંડળમાં સુખના તારા દેખાતા બંધ પડયા અને હ-મણ્યાં દુઃખનો વદસાદ પડશે એવાં ચિન્હ જણાયાં.—એક અંધકાર.)

દુઃખવટે જવું, કાણે જવું; શોકમાં ભાગ લેવા જવું.

દુઃખે પાપે, દુઃખદાયક પ્રયત્ન કે ધણી મા-યાફાઈથી.

દુઝતી ગાય, જની પાસેથી કાંઈ કાંઈ પણ હમેશાં મળ્યાં કરે છે તે; છૂટા હાથનું એ-વું ને કોઈ તે.

દુંદાળો દેવ, ગણપતિના જ્વે મોટી ફાંદ-વાળો માણસ. (વિશેષે કરીને ખાલાણુ.)

દુનિયાપાર કરવું, દેશનિકાલ કરવું.

૨. મારી નાખવું.

દુનિયાપારનું, અલૌકિક; દુનિયાથી-સમાજથી વિચિત્ર; અકાલપનિક.

દુનિયામાંથી જવું, સમાજમાંથી નીકળી જવું; ઉચ્છ્રંખલ થવું; અમર્યાદ થવું.

૨. પુરૂષવમાંથી જવું; લોકવ્યવહારથી બાતલ થવું.

“ પીટયા કોઈ દહાડો દુનિયામાંથી ની-કળી જવાનો છે; ને તારી મોક્ષાણુ, આ સીસા પડયા છે.

બટનું બોપાણું.

“ આ કળિયુગમાં સાઠ વર્ષનું આયુષ્ય. માટે વર પચાસ વરસનો યાય લારે દુ-

નિયામાંથી ગયો સમજવો ને લાર પછી એને પરણેલી હોય તેનો એ સંસાર વગર ગયે ગયો સમજવો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દુસ્મનની રાત, દુસ્મન જેવી દુઃખકર રાત્રિ. દુસરી નીપજવી, જેવા જેવું થવું; નવું જીવું મરવું; ધારવા કરતાં કાંઈ ઉલટું જ થવું.

દૂધપીતું કરવું, તરતના જન્મેલા બાળકને દૂધમાં બોળી અકળાવી મારી નાખવું.

દૂધમાં એળિયો ભેળવવો, દૂધમાં એળિયો ભેળવી ખરાબ કરી નાખવાની પેટે સારામાં નરસું ભેળી ખગાડી નાખવું; ખરાબ કરી નાખવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું; કાંઈ કાંઈ કરવું; બિગાડ કરવો.

૨. માડા-અજીવતા બોલ બોલી કહી-ઓ-અજીવતાવ થાય તેમ કરવું.

દૂધમાં કાળું હોવું, કલંક-કાળુંગોરું હોવું. ગુ-હો કરેથી લાજ-શરમ હોવી (સારા કુલીનમાં.) છૂપો મર્મ-ભેદ હોવો.

“ ત્રણને કાને તપ કરોછો ઇલાદિથી કેવી કલ્પના કરી શકાય છે? તેમ આર્ય પુત્રનું ધ્યાન પણ દૃઢ નથી; માટે જરૂર કાંઈ દૂધમાં કાળું છે.”

તપત્યાખ્યાન.

દૂધમાંથી પોરા કાઢવા, ભૂલ ન હોય તેમાંથી ભૂલ કાઢવાનો યત્ન કરવો; ઘણીજ આરીકાથી તપાસ-તજવીજ કરવી. ગેરવાજબી રીતે આરીક તપાસવું.

(શુદ્ધ દૂધમાંથી પોરા બોળવાની ખજીબોજ કરવાની પેઠે.)

દૂધિયા દાંત, નાનપણના દૂધપીતા-દૂધથી ભરેલા દાંત. કાચી વયના બાળકોને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દૂધિયું લોહી, તાજું લોહી; નવો જોસ્સો.

દૂધે ઘોઘને આપવું, શુદ્ધ ભાવથી બની આ બરૂએ આપવું (દેવું.)

“ ભાઈ તારા રૂપિયા હું દૂધે ઘોઘને આપીશ; તેની તારે બિલકુલ કાળજી રાખવી નહિ.”

દૂધે મેહુ વરસવા, સર્વત્ર આનંદ ફેલાવો; ન્યાલ થવું.

દેડકાંની પાંચશેરી, ઉદમાતીઆ—તોફાની બાળકને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દેન ઘોઘ નથી, (ઘેતુ દોહી નથી.) જેની ઘેતુ દહોવાય તેવું દૂધ પીએ તે ઉપરથી તેનામાંજ શક્તિ આવે એ અન્યથે)

મગદુર નથી—શક્તિ નથી એવો અર્થ દર્શાવે છે.

“ કાંતી દેન ઘોઘ છે કે મારી આગળ આવે ? ”

દેવ કરવો, (પૂર્વ ગૂજરાતના હુંગરી-અનાર્ય કાળી બીલ લોકોમાં.) એ લોક દાર્થી બેભાન થયા ન હોય ત્યાં સુધી તે પોતાના દેવના જીકા સોગન ખાતા નથી. એ દેવ માટીનો, ઘોડાનો, લાકડાના ચાંબલાનો કે પથરાના પુતળાનો પોતાના ગામમાં જંગલમાં બેસાડેલો હોય છે. બધા ગામના લોક દેવની આધા હોય ત્યારે કે ગામઝાંપો કરવો હોય ત્યારે કે દસરા દિવાળી હોય ત્યારે એ દેવ આગળ જઈ મરઘડાં, બકરાં કે પાડાનો ભોગ આપે છે ને દાર પીએ છે, તેને તેઓ દેવ કયો કહે છે.

દેવ કાશીએ જવા, પુરપાતન રહિત થવું; દેવત જવું; દેવતા ઉડી જવા.

દેવજી ઘસાડીઓ, કદરૂપા અને વિચિત્ર માણસને વિષે બોલતાં કોઈ કોઈ વાર વપરાય છે.

દેવનાં દર્શન, જે માણસ ભાગ્યેજ મળી શકે છે અને મળતાં પણ થોડીજ વાર થોભે છે એવાને વિષે બોલતાં કહેવાય છે કે દેવનાં દર્શન થયાં. (દેવનાં દર્શન જેમ હુલ્લભ છે તેમ.)

દેવનું નામ લેવું, કાઈ કામમાં કે ધંધામાં દાખલ થવું.

દેવનું કુંડું લાવવું, (કુંડું=કુમનું.) દેવના માથા ઉપરથી કુમનું લાવવા જેવું એકાદું મોટું પરાક્રમ કરવું.

“ તું શું દેવનું કુંડું લાવ્યો કે તને વધારે આપે ? ” વાઘનું માથું લાવ્યો-એર માર્યો એમ પણ બોલાય છે.

દેવતા ઉઠવો, બળી જવું; વધે જવું.

૨. દેવ રૂઠવો; નશીબ પ્રતિફળ થવું.
‘દેવતા ઉઠ્યો એમાં જવા દે ને નામ.’
‘એનો દેવતા ઉઠ્યો હવે.’

દેવતા ઉઠી ગયા, (શરીરમાંથી) ઇન્દ્રિ-ઓની શક્તિ નાશ પામવી; નિસ્તેજ થવું.

દેવતા ઝરવો, કજ્જો થવો; લડાઈ સળગવી.
(અંતે પક્ષની અથડાઅથડીમાં)

દેવતા મૂક્યું, બહુ—દીરું રહ્યું.

દેવતા રેડાવો, (કાળજામાં.) કાળજું બ-બનવું; અતિશય ચિંતા થવી.

૨. અદેખાઈથી બળવું.

દેવડી બેઠી, (દેહલી=ઉમરો. તે ઉપરથી) મોટું તુકસાન થવું.

૨. હિંમત જતી રહી.

દેવલોક પામવું, મરણ પામવું.

દેવાઈ ગયું, (દેવામાં અપાઈ ગયું.) મતલબ કે કાંઈ બાકીમાં રહ્યું નથી. ‘એને ઘેર શું દેવાઈ ગયું છે’ એટલે તેને ઘેર કાંઈ ખાવા પીવાનું બૂટ્યું છે ?

દેવાળું કાઢવું, (દેવું ન આપી શકાવું તે ઉપરથી.) આપવાને પાસે કંઈજ ન હોવું.
(લાક્ષણિક.)

દેવી આવવાં, ધુનવું; કંપવું; દેવીએ અંગમાં પ્રવેશ કરવો.

દેહ છોડવો, મરી જવું; મરણ પામવું.

દેહ પડવો, મરણ પામવું; દેહમાંથી જીવ

નૂદો પડવાથી ચેતન જવું; જીવ ઉડી જવો.

“ અમે આપનાજ અનુચારી છીએ અને દેવશ્રીની શોધમાં આ દેહ પડશે તો જન્મનું સફળ ગણીશું. ”

તપસ્યાખ્યાન.

દેવના ઘરની વેઠ, મોટું દુઃખ-નડતર-માર-પીડા.

૨. કંઠાજો આપે તેવું માણસ.

દેા ગોટીલો (દમ ગોટીલો) કરવો, રમ્યાં કરવું. (દમ ગોટીલો નામની એક રમત છે તે ઉપરથી.)

દોઢ ડાહ્યો, જોઈએ તેથી ઘણું વધારે-ઝાડું ડાહાપણ બતાવે તેવું.

પોતાનું ડાહાપણ આપું માને અને બીજાનું અરધું માને તથા તે બંનેનું મળીને થયેલું દોઢ ડાહાપણ પોતાના એકલામાં છે એમ માને તે દોઢ ડાહ્યો કહેવાય છે-અથવા ડાહાપણ નહતાં ડાહાપણ માન નારો બીજાની બતાવેલી સૂચના ઉપર ધ્યાન નહિ આપનારો.

દોઢ પાયો, બોલવે ચાલવે સુઘડ નહિ એવું; ઝોલિયું.

દોઢ મણુની ચાપડવી, ભુંડી ગાળ દેવી.
(સહન ન થઈ શકે એવી.)

દોઢી મંગળ થઈ, (દેશી સંસ્થાનમાં દોઢી બંધ થઈ એમ કહેવું એ અશુભ ગણાય છે, માટે તેને બદલે દોઢી મંગળ થઈ એમ કહેવાનો પ્રથા ચાલે છે. (દોઢી, દેહલી ઉપરથી.)

દારી તૂટવી, (આયુષ્યની) આયુષ્ય આવી રહેવું; મોત આવવું.

દારકાની છાપ, કીર્તિ કે એકાદ સારા કામની નિશાની.

૨. નિશાની થાય એવો સખત માર.

(ઘણા દૂર દૂરના પ્રાંતોના લોક જત્રા માટે દારકા જાય છે. ગોમતીમાં ન્હાઈને ડેરા-

માં જઈ છાપ લેછે. એ છાપ મારવાના છાપા લોઢાના બનાવેલા હોય છે અને તે પર શંખ, ચક્ર, પદ્મ એવા આકાર પાડેલા હોય છે તે તપાવીને હાથપર પાડેછે, એ-

ટલે તેનો ડામ પડી રહે છે અને તે કોઈ દહાડો જતો નથી. ઘણું કરીને વેરાગી બંધુ લે છે, એવું બતાવવાને કે અમે દારકા જઈ આવ્યા છીએ.

ધ.

ધકેલપત્રાં દોઢસો, માત્ર અટકળથી ઠોકેલી ગપ; કેવળ કલ્પના. ધકેલપાંચશેરી ક-રવી પણ બોલાય છે. (અહીંઆગળ દોઢસો એ એક અનિશ્ચિત સંખ્યા છે.)

ધગધગતો ચાંપવો, (લોઢાને ખુબ તપાવી કપાળમાં ચાંદો કરવો-ડામ દેવો.) કંઈ ન આપવાના અર્થમાં તિરસ્કારમાં વપરાયછે. કોઈ અમુક વસ્તુની માગણી કરતો હોય અને તેને તે વસ્તુ ન આપવી હોય અથવા ન આપવા જેવી હોય તો તેને એમ કહેવામાં આવે કે 'શેતું આપે, ધગ ધગ-તો ચાંપે નહિ તારા કપાળમાં !'

ધજ્જ ઉડી રહેવી, છાપ ખેસવી; જ્યાં જ્યાં વિખ્યાતિ-નામના થવી. (લાક્ષણિક અર્થે)

૨. નકારી વાતમાં પ્રખ્યાતિ થવી. (વાંકામાં) 'એના નામની તો ધજ્જ ઉડી રહી છે.'

ધજ્જ બાંધવી, ધજ્જ બાંધી જશનાકરવા; જાહેર થાય એમ કરવું; લોકોતું ધ્યાન ખેંચવું; જાની વાત ફેલાવવી.

"અહીંની વાત તહીં ને તહીંની વાત અહીં એ એક બીજાને કહી કહાવીને કંઈ જાની વાત હોય તોય ધજ્જ બાંધે?"

ભામિનીબૂપણ.

૨. કીર્તિ ફેલાવવી; નામના પ્રસારવી (રાજા કે કોઈ પુણ્યશાળી પરાક્રમી-પ્રતાપી માણસે.)

૩. [ધર્મની] આ ધજ્જ એવી હોય છે કે કોઈ ગુનેગાર એ ધજ્જને આશ્રયે જા-

ય તો તેને સજામાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.

ધડ માથું, (રણક્ષેત્રમાં જ્યાં હજારો મુડદાં પડ્યાં હોય ત્યાં કોઈતું ધડ ક્યાં, કોઈતું માથું ક્યાં એમ અસ્તોવ-સી અવયવો પડેલા હોય છે. એ બધા સમૂહમાંથી અમુકતું ધડ કે માથું ન જણાતું હોય તો તે મરી ગયો છે કે જીવતો છે તે સમજતું નથી; તે ઉપરથી) સમજ પડે તેવો આધાર અથવા પાયો.

ધડીમલો લેવો, ધડ ધડ કુટવું.

ધડે ખેસવું, પડી ભાગવું; ભાગી પડવું; પા-યમાલ થવું; ખરાબખસ્ત થવું; ધમાયનમ; ચર્ષ જવું; ઘણીજ ખરાબ હાલતથવી.

ધડે રહેવું, ઠેકાણે રહેવું; અસલ સ્થિતિ કે મર્યાદામાં રહેવું.

'અનાજનો ભાવ ધડે રહ્યો છે.'

ધતપર ખેસાડવું-મારવું, ન લેખવવું; ન ગણકારવું; તુચ્છ ગણી કાઢવું. (તુચ્છ કાર-તિરસ્કારમાં વપરાય છે)

ધમાય નમઃ, અટકોપડવું-પડી ભાગવું તે; કોઈ પણ ચાલતી ક્રિયા બંધ પડે છે ત્યારે એમ વપરાય છે.

૨. મરી જવું તે.

૩. ઠોઠ વૃત્તિનું થવું તે.

"શેઠ, મમતે મુસલમાન ત થાઓ. આંખે જાંખ તો વળે છે ને પૂરું ધમાયનમઃ કરવા ખેઠા છો?"

ભટ્ટનું ભોપાણું.

ધખી જવું; મરી જવું.

૨. પડી જવું.

ધમ ઘોઠો ને ચાપુ ચણા, (ધમ દધને ઘો-
ઠા મારે અને તેથી જો રડે તો ચાપુ ચ-
ણા આપી ખુશ કરે તે ઉપરથી ઠોઠ બહા-
લું વાંકું ચાલતું હોય ત્યારે તેને સીધું ક-
રવાના ઉદ્દેશમાં પણ મજાકમાં બોલાય છે.
માર; ચૈદમું રતન.

“ ધમ ઘોઠો ને ચાપુ ચણા આપ્યા
સિવાય એ પાંચરો થવાનો નથી તો.”

ધમ પાંચશેરી લેવી, (પાંચશેરીથી ધમધમ
કુટવું તે ઉપરથી) ધમધમાવી નાખવું; સ-
ખત ઠોક દેવા.

૨. ઠોકોની નિંદા કરી કે કજીઆ વહો-
રી માથું કૂટયાં કરવું.

“હું જરા આડો અવજો ચરકું તો મા-
રી માધમપાંચશેરી લઈ એસે એવી છે.”

ધમલો કુટવો, ધમપાંચશેરી લેવી જુઓ.
ધખી જવું, ચોરવું; લૂટવું.

ધર્મનો કાંટો, જ્યારે જોઈ વત્તા વજનના
સંબંધમાં એ જણ વચ્ચે વાંધો પડે-તકરા-
ર થાય ત્યારે ચોક્કસ વજન ઠરાવવા ઠોઠ
અમુક જગોએ જ્યાં કાંટો રાખેલો હોય ત્યાં
જઈ તોળાવે છે. તે તોળાવનાર પાસેથી જે
પૈસા લેવામાં આવે છે તે ધર્માદા કામમાં વપ-
રાય છે. એવો જે કાંટો તે ધર્મનો કાંટો
કહેવાય છે.

ધર્મશાળાનો ઉમરો, વેશ્યા કે સાધારણ
સાર્વજનિક મકાન.

ધરદહાડેથી, પ્રથમથી; મૂળથી; શરૂઆતથી;
પહેલે ધરથી.

“ ધર દહાડેથી મેં તને કહ્યુંજ હતું તો;
પછી પસ્તાઈ તે હું શું કરું ? ”

“ બહાલાજીરે ધર દહાડેથી જાણ્યું નહિ
તે થયો અતિશે અનર્થ, બહાલાજીરે. હાવાં ”

ધ્યારામ.

ધરતીપર પગેય ન મૂકે, જે માણસ ગર્વિષ્ટ-
પણામાં જાયો તે જાયો રહે છે, તેને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

“ મૂળ તો મિનજી છે ને જો પાંચ પ-
ચીસ રૂપિયાની નોકરી મળે તો ધરતીપર
પગેય ન મૂકે.”

“ ધરતીપર જો પગ મૂકેતો, મૂછ ની-
ચી થઈ જાય, એવું સમજે છે ગર્વિષ્ટ, પો-
તાના મનમાં; એ આંગળા છે સ્વર્ગ બાકી
ત્યાં ધરતીનું શું કેવું, આભ ફાટ્યો ત્યાં
કેવી રીતે, જઈને થીંગડું દેવું ”

પ્રાચીન કવિતા.

“ પગ ધરતીપર નવ ધરતા, પાપ બાંધ
તારે; વળિ આંબળિઆં છે, જીવડા જવું
છે. જાણજે ”

બો. ચિ.

“ લાખ વગર લેખાં નવ કરે, ધરતી
ઉપર પગ નવ ધરે; ધામ વિષે પણ ન મળે
ધૂળ, એતો ફૂલાભાઈની ફૂલ.”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ધરતીનો છોટો, આડો આંક; હદ. બહુ થયું,
એવા અર્થમાં વપરાય છે.

જ્યારે ઠોઠ માણસ હેલ્લે પાટલે જઈ
એસે અથવા હદ ઉપરાંત ન બોલવા જેવું
બોલે ત્યારે કહેશે કે ભાઈ, હવે ધરતીનો
છોટો આવી રહ્યો, બહુ થયું, બસકારો. હ-
વે બહુ કહેવામાં માલ નથી.

ધરતીમાં પેસી જવું, અદૃશ્ય થવું; દેખાતું
બંધ થવું.

“ તેને એટલી તો શરમ લાગી કે જો તે
વખતે ધરતી માર્ગ આપે તો તે માંહે પેસી
જાય.”

કરણવેલો.

જ્યારે ઠોઠએ કંઈ હીણું કમ કયું હોય
અને તે વિષે તેના મનમાં ઉચ્ચ લાગણી
થઈ આવે ત્યારે તે કહેશે કે ધરતી માતા
માર્ગ આપે તો માંહે સમાઈ જાઉં. (શર-

મને લાધે લોકોને પોતાનું મોટું નહિ બતાવવાની ઇચ્છાથી.)

ધરમડાંડીઓ, જ્યેષ્ઠી દોરી હોય તેટલી તમામ દોરી મૂકી દઇને માત્ર એક રહેલ જોવાને જ માટે જ દોરીનો આખરે છેડો મૂકી દેવામાં આવે છે તેવી દોરીવાળો જાઓ આસ્માન પર ડોલતો ડોલતો જતો જ કનકવો તે.

૨. ધર્મને બહાને પાપ કરનારો.

ધરમ ધકકો, ક્રોધક્રોધો; વગર કાયદાનો નકામો ફેરો. ફેરાનું ફળ ન મળે ત્યારે એ શબ્દ વપરાય છે. (ધર્મોદ્ધાન કામમાં ખાધા હોય તેવો ધકકો)

ધરમ ફરી વળવો, સારી ચાલ ચાલવાથી પરમેશ્વરે બદલો વાળવો.

ધરમરાખનો ગોળ, ધર્મોદ્ધાનમાં વહેંચાયેલો મદ્દતનો ગોળ તે ઉપરથી વગર યત્ને મળેલો કાયદો.

“ ધરમરાખનો ગોળ કોને ન મીઠો ન લાગે ? ”

૨. ધર્મરાખ જેવા કુડકપટ વિનાના માણસને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

ધરમસંકટ, (ધર્મના કામમાં જે સંકટ આવી પડે તે) ઉપાધિ પરત્વે આવી પડેલું મોટું સંકટ. **બ્રહ્મ સંકટ** પણ કહેવાય છે.

ધરાખોળ જવું, રેલછેલ થવી; સમુદ્રે મર્યાદા મૂકવી; પ્રલય થવો; બધું નાશ પામવું; પૃથ્વી રસાતાળ જવી; ગળ્ય થવો.

૨. નસંતાન જવું; ઉછેદિયું થવું; વંશ કુટી જવો. (ધરના સંબંધમાં-લાક્ષણિક)

ધરામાં નાખવું, તુકસાનના મોટા ખાડામાં નાખવું; ખાડામાં નાખ્યું હોય એવી દુર્દશાએ પહોંચાડવું.

ધરામાં પડવું, (ધરો-મોટો ખાડો) ધરામાં પડ્યો હોય તેમ દેખાતું અંધ થવું અથવા દુર્દશાને પામવું. આ પ્રયોગ વિશેષે આચાર-

થમાંજ વપરાય છે અને કોઈના વિષે બેદરકારીમાં જવાબ આપતાં બોલાય છે.

“ ન આવે તો પડ ધરામાં જઈને. ”

ધરી ઝીલવી, કોઈનું ગાડું-કામ ચાલે એવી રીતે આશ્રય આપવો; આધારભૂત થવું. ‘ અમારે કોઈ ધરી ઝીલનાર નથી. (ધરી ઝીલનાર બળદ હોય તોજ ગાડું ચાલે છે તે ઉપરથી.)

ધરો કરવી, મુએલા માણસની પાછળ આવણ કે ભાદરવા માસમાં જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે.

ધર્યું રહ્યું, પડી રહ્યું; મૂકી દીધું; રહેવા દીધું.

૨. દીસતું રહ્યું.

“ ધર્યું રહ્યું નહિ થાય તો હું કેમ કરું ? ”

“ ધનુના મુખમાં ધર્યાં રહ્યાં તણખલાં, હારે નાગ ડોલે નવે કુળ દહાડી; અથાહ નાદ આ તે કેવો રે, હારે વાલીડે વાંસળી વગાડી. ”

મો. ચિ.

ધવતવળરી, ધવ-પુષ્ટિ-ક્રાંતિ-તેજ આવવું; સ્થિતિ સુધરવી. (તનની કે ધનની.)

“ એને તાવ આવી ગયા પછી ધવત વળતી નથી. ”

ધાડ મારવી, ધાડ મારવા જેવું પરાક્રમ કરવું; ધાડ મારી નામના કરવી; એકાદું મોટું કામ કરવું.

“ એમાં શી તેં મોટી ધાડ મારી તે આટલું તાન ચઢે છે. ”

“ શું તમારું કશું ચાલ્યુંજ નહિ! પોતાની દિકરીને પણ તમે ઘેર લાવી શક્યા નહિ ત્યારે તમે શી ધાડ મારી ? ”

મણીમોહન.

ધાણીદાળિયા થવા, (ચૂડાના) તતડીને ચૂડાપરથી છોડાં ઉખડવાં, (ધાણી-દાળ તતડે છે ત્યારે તેનાપરથી છોડાં ઉખડી જાય છે તે ઉપરથી.)

ધાણીદાળિયા જૂદા થવા, યોગ્ય સંબંધ તૂટવો; પ્રીતિ તૂટવી; અણખનાવ થવો. (ધાણી અને ચણાની દાળનો જે સંબંધ તે તૂટવો તે ઉપરથી.)

ધાણી ડુટવી, ધાણી રોકાય છે ત્યારે જેમ એક પછી એક એમ કટકટ અવાજ થઈ કૂટે છે તેવીજ રીતે કોઈ માણસના મોંમાંથી એક પછી એક પટપટ અસરકારક શબ્દો બહાર નીકળતા હોય ત્યારે કહેશે કે તેની બોલવાની છટા કેવી સરસ છે? એક પછી એક શબ્દ એના મોંમાંથી નીકળે છે તે જાણે ધાણી ડુટી.

ધાણી શેકવી, જુલમ કરવો, સંતાપવું; થકવવું.
ધાપ મારવી, આડો અવળો હાથ મારવો; અયોગ્ય રીતે સારી ખેડે કમાવું.

“મનેતો લાગે છે કે પોતાનો હાથ ભીડમાં છે તેથી ધાપ મારી હશે.”

બે બહેનો.

ધારપર આવવું, સખત અમલ કે અવસ્થા તળે આવવું; ઘણી જોખમ ભરેલી સ્થિતિમાં આવવું.

૨. પાંશરૂ થવું; સુધરવું; કેકાણે આવવું.

ધારપર રહેવું, ઘણી જ સંભાળથી રહેવું; જીવ જોખમાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું. (તરવારની ધાર પર રહેવું ઘણું જોખમ ભરેલું છે અને એવી વેળાએ ઘણી સંભાળ અને ખખડ-દારી રાખવી પડે છે તે ઉપરથી.)

ધારાવાડી દેવી, (પાણીની) જમવાનું શરૂ કરતાં અગાઉ ખાલણોમાં આચમન કરવાનો અને બાણાની આસપાસ પાણીનું કુંડાળું કરી તે ઉપર પાંચ ડાળીઆ છેટે મૂકવાનો રિવાજ છે તેને ધારાવાડી દેવી કહે છે. એ રિવાજ શાસ્ત્રવિધિએ કરવાનો છે.

૨. (દૂધની) નવા ઘરનું વાસ્તુપૂજન થતું હોય ત્યારે બ્રાહ્મણો તે ઘરની આસ-

પાસ સુતર વીંટી તે ઉપર દૂધની ધારા કરે છે તેને પણ ધારાવાડી કહે છે; અથવા માતા, બળિયાકાકા વગેરેની આસપાસ જે દૂધનું કુંડાળું કરે છે તેને પણ કહે છે.

૩. (ધીની) ગણેશ બેસાડે છે ત્યારે ગોત્રજ દેવા આગળ આવા U આકારમાં સુતર ચોંટાડી વચ્ચે ધીના રેલા ઉતારે છે તેને પણ ધારાવાડી દેવી કહે છે.

ધાર્યું તીર વાગવું, ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ થવી; નશીબ અતુકળ હોવું.

ધાર્યો પાસો પડ્યો, નશીબ અતુકળ હોવું; ધારણા સફળ થવી.

“કારભારીનો છેલ્લો પાસો ધાર્યો ન પડ્યો તે નિરાશ થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ધીગતી સગડી, અતિશય ચિંતા; કાળજની બળતરા. ધીગતી સગડી છાતીએ બાંધી છે એટલે સગડી જેમ ધીકડાં કરે છે તેમ છાતી પણ ચિંતાથી બળ્યાં કરે છે.

ધૂણી ધાલીને બેસવું, ઘણા જ આગ્રહથી માગવા બેસવું; એક નિશ્ચય કરી-લાંબી પથારી કરી માગવા બેસવું. (સાધુ લોકો ધૂણી ધાલી ઘણી મુદત સુધી રહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

ધૂણીપાણીનો સોખતી, પૂર્વના ઘણા જ ઘાડા સોખતી.

(એમ કહેવાય છે કે પૂર્વ જન્મે એક ગુરૂ હતો અને ખીજો શિષ્ય હતો. એ તેને માટે ધૂણી સળગાવતો અને પાણી લાવી આપતો; એ જ બંને જણોના આ જન્મે પણ સંબંધ થયો છે એમ આ પ્રયોગનું સચ્ચન છે. ન્યારે કોઈએ માણસો ઘણી જ ઘાડી મિત્રતાનો સંબંધ ધરાવતા હોય ત્યારે તેમને વિષે બોલતાં વપરાય છે.)

ધૂણીસંસ્કાર, સર્જન; ઘણી જ ઘાડી મિત્રતા અથવા પૂર્વનો ઘણો જ ઘાડો સંબંધ. ધૂત બે કરવું, તિરસ્કાર કરવો; માનભંગ કરવું;

તિરસ્કારની નજરે જોવું; હાડછેડ કરવી.

ધૂતારપાટણ, જીઓ ઠગપાટણ.

“ આ ગામ ધૂતારપાટણ લાગે છે. આ સોનીને ઝોળખતો નથી તેમ જ સાંકળી કરવાનું કહ્યું નથી તેમ છતાં તે સાંકળી આપી ચાલ્યો ગયો.”

પાંચાલીપ્રસન્નાચ્ચાન.

ધૂમાડાના ગોટા, વૃથા-મિથ્યા એવું જે કાંઈ તે. મિથ્યા એવો જે આ દેહ તેને વિષે ખોલતાં પણ વપરાય છે.

“ ગજઆણી મુમતી ને દોરીઓ પહેરો, ત્રીણા ઝોટોને શાલજોટા, ઠકા તે ગજની ખાધીરે પહેરો, અતે ધૂમાડાના ગોટા—વિચારી જૂઓ ન જાણશે જે અમે મોટા.”

કવિ આપુ.

ધૂમાડામાં મળી જવું, (ધૂમાડામાં મળી ગયે-લું કશું હાથ ન આવે તે ઉપરથી) વ્યર્થ જવું; નિરપયોગી થવું.

“ મારા કરેલા સઘળા પ્રયત્ન ધૂમાડામાં મળી ગયા.”

ધૂમાડીના ખાચકા-મૂઠી, ધૂમાડીમાં ખાચકા ભરવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ; ફળ વગરની મહેનત; મિથ્યા યત્ન; ફાંફાં.

૨. અતે સત્ય નહિ તે; જૂઠું. (અધ્યાત્મ પ્રકરણમાં.)

“ ધૂમાડાની મૂઠી જેવી ઠાલી કમ, ગાંધર્વ કેવી નગરી તો ખાલી ખમ; એમ સકળ જગત કેરું જૂઠું સુખ, અરેરે આ તો દીસે છે હુઃખ હુઃખ.”

રૂપિરાજ.

“ જેવો ધૂમાડાના ખાચકા, તેવા સકળ સંસાર.”

પ્રેમાનંદ.

ધૂમાડો કાઢી નાખવો, ધૂમાડો કાઢી નાખવાના ત્રણ ઉપાય છે. એક તો ઢાઝયાની

ખીક ન રાખતાં લાકડાને ઉંચકી ફેંકી દેવું; ખીજું ફૂંકી ફૂંકીને ખગતું કરવું ને ત્રીજું—પાણી રેડવું, તે ઉપરથી તેના અનુક્રમે અર્થ કરવા જઈએ તો ખરાખ કરવું; ઉંચકી-ને ફેંક્યું હોય એવી દશાએ પહોંચાડવું, અથવા ખોજી રીતે પાછળ-ખતે પડી સતાવ્યાં કરવું કે એમ નહિ તો ત્રીજું કોઈ પણ ઉપાયે-કોક દઈ શાંત કરવું એમ થાય તે ઉપરથી આ પ્રયોગ કોક દેવા, ધમકાવવું, અથવા ધમકાવી નરમ પાડવું, એવા સાધારણ અર્થમાં વપરાય છે.

ધુંધવાતાપણું જતું રહે એવી તજવીજ કરવી; માર મારવો અથવા માર મારી હલકું કરવું.

ધૂળ ઉડવી, ઉગડ પડવું, “જે જગાએ પ્રથમ રાગની હવેલી હતી તે જગાએ હાલ ધૂળ ઉડે છે.”

ધૂળ ઉડી જવી, “ધોલ મારી તો ધૂળ ઉડી ગઈ એમ માનવું” એટલે સઘળું અપમાન સહન કરવું.

૨. ખરાખખરાત થવું.

૩ મિટ્ટીમાં મિટ્ટી મળી જવી.

ધૂળ કશું, કાંઈજ ન કશું હોય સારે એમ ખોલાય છે.

૨. ધૂળ જેવું નકામું કશું.

ધૂળ કાઢી-ખંખેરી—ઝાટકી નાખવી, ખૂબ ધમકાવવું; ગભરાવવું, પત્તર રગડી નાખવી.

“ તેને પાછો તો આવવા દો—જે તમે કશું નહિ કહેશો તો હું તેની ધૂળ કાઢ્યા વિના કદીજ રહેવાની નથી.

+ x x x x +

જીવેદીનો મિગળ છેકળ જતો રહ્યા, મશરૂ ધાત્રીને ખોલવા ન દીધી અને ધૂળ ઝાટકી.”

અરબિયનનાઈટ્સ.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

૩. (માથાની) માથેથી જોખમ ઉતારી નાખવું.

૪. (યગની) જવા આવવાનો કે સામેલ થવાનો સંબંધ કાઢી નાખવો.

ધૂળ ખાવી, એમ મનાય છે કે જેવું ધાન્ય ખાય તેવો અક્કલ આવે; તે ઉપરથી ધૂળ ખાવાથી ધૂળ જેવી અકકલ-હોશિયારી આવવી-થવી.

“ તમે એમ જશો એટલે હું જમખુરભણી જઈશ. તમે તો અન્ન ખાઓ છો અને અમે તો ધૂળ ખાતાં હોઈશું નહિ વા? પણ હું સાં સુધી તો તમારી સાથેજ આવું છું. પણ મારે જમ કરવું હશે તેમ કરીશ.”

૨. અઘટવું ખોલવું કે અઘટવું આચરણ કરવું.

અમસ્તો શું કરવા ધૂળ ખાય છે.

૩ પરતાવું. ‘ધૂળ ખાવા એમ કયું હતું ત્યારે?’

ધૂળ ધાલવી, ખરાબ કરવું; ઝાંખ લગાડવી; વણસાડવું.

“ કુળમાં ધૂળ ધાલી સાં શું ? ક્ષત્રીપણું પરવારી ગયું.”

પ્રતાપ નાટક.

ધૂળ આટવું કરવું, હેઠે પાડી ધૂળની સાથે રગદોળવું; મરણતોલ કરી નાખવું.

‘ એ ઘણો બળિયો છે. એણે તો અનેક વાઘોને ધૂળ આટતા કીધા છે.”

દિલ્હીપર હલ્લો.

ધૂળ જવું, વ્યર્થ જવું; બગડવું.

“ કરી કારવી મહેનત બધી ધૂળ ગઈ.”

ધૂળ ધમાસાની, નજીવી—માલ વિનાની. (વાતો) ધૂળ ગળની વાત, ધૂળ ધમાસો એમ પણ વપરાય છે. ‘ધૂળ ધમાસાની વાતમાં તકરાર કરી એસે છે.’

ધૂળ ઘાણી વા-રાખવાણી, છેક નકામું-અસ્માદ—ખરાબખરાબ થયું હોય તે.

“ ધાત કરી જાણે વિશ્વાસઘાતકી ને, કરે ધૂળઘાણી રોક કેરું કાજ; એ તો જમના ધરાક, સંતો જાણુજેરે.”

ઓ. ચિ.

ધૂળ ઘાણી કરવું ધૂળ મેળવવું; તુકસાન કરવું; જાન કરવું; ખરાબ કરવું.

“ ધારણા ધૂળઘાણી કરી નાખી, ધરણીપતે ધરી ધીર; વેગે વળવા વિચાર કરતો, ધર ભણિ ગુણ ગંભીર.”

માંઘાતાખ્યાન.

ધૂળ ઘાણી થવું—થઈ જવું, બગડી જવું. ખરાબ થવું; પાચમાલ થવું; નકામું થઈ જવું.

“ અકરમીને અમૃત લાધ્યું, પીતાં આળસ આણીરે; ઢળી ગયું રૂવે દુશકે, કામ થયું ધૂળઘાણીરે.”

દ્યારામ.

ધૂળ નાખવી, (નામપર) બળ્યું એવું નામ-મોહું, એમ ધિક્કારમાં ખોલાય છે. ધૂળનાખી એટલે બળ્યું; હશે; દીસતું રહ્યું.

“ દળવું, ખાંડવું આદિ સર્વ કામ સુંદરની કને કરાવે-કરાવે તો ધૂળ નાખી, પણ કયા પછી જશ ને કેકાણે જીતીઓ આપે.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

૨. (પાટીપર) ભણતાં આવડવું. ‘ પાટીપર ધૂળ નાખી છે?’ એટલે ભણ્યો છે? હાલની પેઠે બ્યારે સ્વેટો વપરાતી નહોતી ત્યારે પાટીપર ધૂળ નાખી ભણુતર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

૩. (ભાણામાં) ખાણું ખરાબ કરવું.

૪. (ધોળામાં) ઘડપણને લાંબન લગાડવું. ઘડપણ સુધી જાળવેલી કીર્તિ ઝાંખી કરવી.

“રહ્યા પુરૂષો યુદ્ધાપણે શિદ ધોળામાં ધૂળ નાખતા હશે?”

મણિ અને મોહન.

ધૂળને પાડે, નજીવી. કિમતે; ધૂળ જેવા મૂલે. ધૂળની કિમત પણ વપરાય છે.

‘તેનો ધણે વખત ધૂળની કિમતે જાય છે.’

“જેતેનો છૂટકો કરવાનો ઉપાય લઈ શકતા નથી તો લેણુદાર તેમને ત્યાં જમિ લઈ જાય છે, અને માલ ઉપર ટાંચ લાવીને ધૂળને પાડે લીલામ કરાવી ફેણુદારની ખરાબી કરી મૂકે છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ધૂળને પેટે ઘાલવું; મહેણાં-ડામ દહ ધમકાવી હલકું પાડવું; શરમોંદુ કરવું-ઉડતા વી નાખવું; ઉતારી પાડવું; પત્તર રગડી નાખવી.

ધૂળપટ્ટી કરવી, ધમકાવવું; ખેઆખર કરવી; ધૂળ કાઢી નાખવી.

ધૂળ પડવી, (જન્મારામાં, ધોળામાં) ઝાંખવણવી (ધિકારમાં ખોલાય છે.)

“એ ખોલવામાં ધૂળ પડી સમજવું. એ ના કરતાં ન એલે તો સાઈ.”

સાસુવહુની લટાઇ.

ધૂળ પર હેકાં, ઉપર ઉપરની ટાપટીપ-માં હે કાંઈ નહિ; નાખોશી.

ધૂળ ફેકાવવી, દરકાર નહિ રાખવી; પત ન કરવું; ખેલાલ કરવું; ટેક ઓછો કરવો.

૨. પાછળથી પસ્તાય એમ કરવું.

૩. ખેલાલ કરવું; ધૂળ ફાકવું કરવું; ખરાબખસ્ત કરવું.

“કેટલીક સ્ત્રીઓની પાછળ પડી તેને ફસાવી તેના ઘરમાંથી કઢાવી, વેશ્યા બનાવી આખરે ધૂળ ફાકતી અને ભિક્ષા માંગતી કરી દીધી હશે.”

મણિ અને મોહન.

“આઠ ખરકમદાર, ચાર તીરકામઠાંવાળા અને ખીજ છ આઠ હથીઆરવાળા હતા, તોપણ તે બધાને ધૂળ ફેકાવી હરામખોરો માલ તફડાવી ગયા.”

પ્રતાપનાટક.

ધૂળ ફાકવું જવું, નિરાશ થઈ-પસ્તાવો પામી પાછું જવું.

ધૂળ ફાકવું-થઈ જવું, ખરાબખસ્ત કરવું; ખેલાલ, કરવું; આધાના સાંસા પડે એવી દશાએ પહોંચવું.

“તે બિચારો વેપારી હવે ધૂળ ફાકતો થઈ ગયો.”

ધૂળ ફાકવી, ટેક ખોવો કે જતો રહેવો; ધૂળ ફાકીને પસ્તાવો દેખડાવવો.

“કે” બહાલા કયાં નહીં, ધૂળ ફાકું હું વિરામ કયાં પાઠો.”

નર્મ કવિતા.

ધૂળ ફાકે છે (બધા,) મતલબ કે એ બધાની કાણુ દરકાર રાખે છે? એ શું કરવાના છે?

૨. વલખાં મારે છે. ‘જમ છોકરાં થવા સાથે તે બિચારો ધૂળ ફાકે છે.’

ધૂળ ભેગું કરવું, જમીનદોસ્ત કરવું; મારી તોડી હેઠે પાડી ધૂળની સાથે રગદોળવું.

“અમે અમારા ઘોડા એની પાછળ મારી મૂક્યા પણ અમરનો ઘોડો તેણે મોટા હરણુને ધૂળ ભેગો કરેલો તે તે ઠામે જ અટક્યો.”

પ્રતાપનાટક.

“જાણતી નથી કે મિનજન જશે તો ધૂળ ભેગી કરી નાખીશ”

ભામિનીભૂષણ.

ધૂળ મળવું, વ્યર્થ જવું; ઉપયોગમાં ન આવવું; ફના થવું; અગડવું; ખરાબ થઈ જવું;

“આ ઉહાપણુ તાઈ મળ્યું ધૂળમાં, ચૂલે પડી ચતુરાઈ; તું સેવા સ્મરણમાં ન

સમજ્યો, અત્ર ગગાડયું ખાઈ રે” —
ચેત ચેત.

દ્યારામ.

“દિકરા સલાનાશ ગયું ! તેં સુલતા-
નતા વચનપર ભરોંસો રાખ્યો છે. પણ
હવે અધું ધૂળ મળી ગયું ?”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

“વાત તો ખરી છે ને યુધિષ્ઠિરનું ધૂળ
મળી ગયું છે તે સાંથી તેના આશ્રિતો ર-
ખડતા થયા છે.”

દ્રોપદીદર્શન.

ધૂળ મેળવવું, વુકસાન કરવું; ખરામ કરવું.
ફના કરવું; વ્યર્થ કરવું.

“ પોલીક્રિસનીજના ગયા પછી તે
બોલી કે જોણે આપણું ધાર્યું ધૂળ મેળવ્યું,”

શે. કથાસમાજ

ધૂળ વાળવી-ફેરવવી (ઉપર), વ્યર્થ કરવું;
પાણી ફેરવવું; અરબાદ કરવું; ફેકટ જય
એમ કરવું.

“ એ મહાત્મા મારો ગુરૂ છે, અંધુછે,
ઈષ્ટ મિત્ર છે અને મારો પ્રાણદાતા છે;
પણ મેં પાપીએ તે અધા ઉપર ધૂળ વા-
ળી છે.”

અક્ષરાદાસ.

ધૂળથી ભુંડું કરવું, છેક હલકું કરી નાખ-
વું; છેકજ માનભંગ કરવું; ખુબ ધમકા-
વવું.

ધૂળમાં જવું, વ્યર્થ જવું; અગડવું. ધૂળ
જવું પણ બોલાય છે.

“ હવે ઘેર જઈએ તે તો ખોટું;
આટલી અધી તાલમેલ લગાવી તે તો
ધૂળ જય ”

સરસ્વતીચંદ્ર

ધૂળમાં મળી જવું, ખરામખસ્ત થવું; પા-
ચમાલ થવું; છેક નષ્ટ થવું; નાશ પામવું.

૨. મરી જવું.

ધૂળમાંથી સોતું મળવું, અણચિંતવ્યો

લાલ થવો; ધૂળ જેવી નજીવી આખતમાં-
થી પણ મોટો લાલ થવો.

ધોઈ નાખવું, ફૂટવું; માર મારવો; મારી
મારીને અશકત કરવું.

૨. પાણી ફેરવવું; વ્યર્થ જય એમ ક-
રવું; વહું જય એમ કરવું.

૩. (વૃત્તિને) મનમાંથી હાંકી કાઢવી;
નિરાશાને ધોઈ નાખવી.

૪. ઠોક ઘર્ષ-નિંદા કરી માન ઘટાડવું.

“ હાય હાય ? તમારા માંહેલા એકનું

મૃત્યુ પણ થયું હશે તો તમને સઘળાને છો-
ડાયાની ખુશીને ધોઈ નાખવાને બસ છે ”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

ધોઈ પીવું, ધોઈ પીવાના કામમાં પણ ન
આવે તેવું નકામું રાખી મૂકવું. ‘ધોઈ પીને
ન આવે તો.’

૨. ન લેખવું; ન ગણકારવું; હિસાબ-
માં ન લેવું; અખાડા કરવા; સાંભ-
જવું બેદરકારીથી ખીન્ને કાને કાઢી ના-
ખવું. (લાક્ષણિક)

ધોઈ વાળવું, ઘામડહામડ કરી માંહેમાંહે
માંડી વાળવું; ભૂસી વાળવું; વેરી મારવું;

પતાવવું (રહેમ નજરથી); જાણે કાંઈ
ચયુંજ નથી એમ દરગુજર કરી ઉડાવી દેવું.

ધોતીઆં ઢીલાં થઈ જવાં, ખહેખાડણું
થઈ જવું; ગભરાટથી નખણું પડી જવું;
ડરથી હામકી જવું; કાળજી ધડકવું.

ધોતીઆં લેવાઈ જવાં-છૂટી જવાં, ગભરાઈ
જવું; ભયથી શીયાંવીયાં થઈ જવું; ભય-
ભીત થવું.

“ તેનાં ધોતીયાં લેવાયાં ભાઈરે હવે ક્યાં
નાસી ભરાશે ભાઈરે-તેનો

નર્મકવિતા.

“ આજણુભાઈનાં ધોતીઆં છુટી ગયાં.
કુહાડા યુહાડા પાસે હતા તે જ્યાં ત્યાં ફેંકી
દીધાં તે પોક મૂકવા મંજ્યા. ”

સાસુવહુની લઠાઈ,

“ હુસ્મનના હુમલાથી તેમનાં ધોલીઆં છૂટી જાય તે પાધરા નાસે. ”

વનરાજ આવડો.

ધો ધોવા, ધોખી ધુએ છે ત્યારે લૂગડા ઉપર લાકડાના પાયાથી ઠોક દે છે તે ઉપરથી) ઠોક દઈ હલકું પાડવું; ખૂબ ધમકાવવું.

૨. માર મારવો.

ધોમ ધખવો, અતિશય ગુસ્સે થવું. (પ્રાચીન કવિતામાં).

“ દિલથી કોખો દિલ્હીનો પાદશાહ, ધોમ ધખિયો અપારરે. ”

બોજોબક્ત.

ધોયલો કાઢવો, (અડદના લાડવાને ધોયલો કહે છે તે ઉપરથી) અડદલો કાઢવો, સખત માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવીને થકવી દેવું.

૩. ખૂબ ધમકાવવું; ઠોક દેવા.

ધોયલો પાક આપવો, સખત માર મારવો. (વાંકામાં)

ધોયલો મૂળો, (મૂળો સ્વચ્છ, ધોળો અને સરસ દેખાતો પણ ખાતાં-અનુભવતાં તો પોલો અને તીખો હોય છે તે ઉપરથી)

ઉપર ઉપરથી ભપકો ખતાવનાર; ખાલી આડંબર કરનાર; ઈંદ્રિયાણું; ખિસ્સા ખાલી પણ ભરમ ભારી, એવી જેની પ્રકૃતિ છે તે. બહારથી સાફ દેખાડી અંદરથી ભપકો રાખનાર; માલમતા ન હોય એવો. પૈસે ટકે ખાલી હોવા છતાં ઈશકી લાલ થઈને ફરે તે. ‘ છોયલો કુવો ને ધોયલો મૂળો એ કહેવત છે. ’

૨. સગાંવહાલાં વિનાનો એકલો; ડાંડ.

“ ભલાં હોય છે તે અધાંને ભલાં દેખે છે. અપ્રીણુંનું પુલ ઉપરથી લાલચોળ હોય છે. પણ ભીતરમાં ઝેર હોય છે. તેમ કેટલાક અગધ્યાની ઉપરથી ધોયલા મૂળા જેવા

પણ અંદરથી ઘણા પાખી હોય છે. ”

નળદમયંતી નાટક.

ધોયલું મોતી, સુંદર ખીલતા ચહેરાનું માણસ. ધોવાઈ જવું, અર્થ જવું; ખરખાદ જવું; નિર્થક જવું; અર્થ રહિત થવું; ઉપર પાણી ફરવું.

“ મુઓ, આ છેવો-પેલાના ખોળામાંજ જઈને ખેસે છે. આતું વચન એકવાર તેના મુખમાંથી નીકળી ગયું તે ડોશીને કાને પડ્યું અને ગુમાન મોંતી મીકાશ રાખતી તે પણ ધોવાઈ ગઈ. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. (શરીર) નમળું પડી જવું, તવાઈ જવું; નીચોવાઈ જવું; લોહીનું પાણી થઈ જવું.

૩. (મહેનત) ઉપર પાણી ફરી વળવું; અર્થ જવું.

“ આળકો બેહાલ થાયે, ફેશ ડૂબી જાયે; ધર્મ ધોવાઈ ગયો, એ તે ક્યમ સંખાયે. ”

આળલક્ષ્મીચીરી.

ધોળકું કરીને આવવું, નકામો-ફેકટ ફેરો ખાઈને આવવું; કાંઈ કામ કર્યા વિના પાછું આવવું. ‘ એ તો ભટવું ધોળકું કરી આવ્યો. ’ (સદેશો લીધા સિવાય ભટ ધોળકે ગયો હતો તે ઉપરથી.)

ધોળકું ધોળવું, અજવાળું કરવું; કાચદો કરવો-કરી આપવો.

૨. કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વાકામાં વપરાય છે.

“ નાગરિકા-તમે શું ધોળકું ધોળી આવ્યા તે; જુઓ હું તો આ પ્રમાણે સહુ સિદ્ધ કરી આવી. હવે જ અને દેવનું મન મનાવ. ”

સલમામાખ્યાન.

ધોળાપર કાણું કરવું, લખવું. (ધોળા કામગણપર કાળી સાહીથી)

“ ઘોળાપર કાળું કરતાં આવડે છે કે નહિ? ”

“ હું તમને કદી નવ સંભારતો, લાવતો ઘાસ મહિષો ચારતો; નવ જાણતો ઘોળા પર કાળો, માભીએ મને કીધો ગોવાળો. ”

મામેરું.

“ જે લોકને ઘોળાપર કાળું કરતાં આવડું નથી અને ઘોળાપર કાળું કર્યાનું સમજાવું (લખેલું) કે વંચાનું નથી તે, પછી ગમે તે ખીજા વ્યવસાયમાં નિપૂણ હોય તો પણ તેને અજ્ઞાની કહેવાનો ચાલ પડી ગયો છે. ”

સં-મા.

ઘોળી આવવું, કામ પાર પાડવું; કાચદો કરી આપવો.

૨. કાંઈ સાઈ કામ ન કર્યું હોય ચારે વાંકામાં ભોલતાં વપરાય છે.

ઘોળ્યું ને ઉઘડ્યું, (વાંકામાં) કાંઈ સાઈ કામ ન કર્યું હોય ચારે એ વિષે ભોલતાં વપરાય છે.

ઘોળે દહાડે, અથવા લોક દેખે તેવા દિવસના પ્રકાશમાં. ‘ ઘોળે દહાડે ઘાડ પડી. ’

ઘુવનો તારો, અચળ એવું જે કાંઈ તેને વિષે ભોલતાં વપરાય છે.

“ છોકરી જુદી પડી જાય તો શેડાણીથી રહેવાયજ કેમ? તે તો હૈડાનો હાર અને દુઃખમાં ઘુવનો તારો હતો. ”

ન

ન કરે નારાયણુ, કહું છું તે પ્રમાણે ઈશ્વર ન કરે પણ વખત છે. આ ઉપવાક્ય ભવિષ્યમાં અતાવનારી માહી-અશુભ આ-અતને વિષે ભોલતાં વાક્યની આગળ મુકવામાં આવે છે.

“ મહારાજ, ન કરે નારાયણુને-કદી પાછો પગ પડ્યો તો પર્વતના મથાળા ઉપર રહેલા આપણા ભીલો દુશ્મનના ટોળા ઉપર તીરનો અને પથ્થરનો વરસાદ વરસાવી મુકશે. ”

પ્રતાપનાટક.

“ ન કરે નારાયણુ ને કંઈક થયું તો પછી શી વલે. ? ”

“ ન કરે નારાયણુ પણ કહો જોઈએ એ મરવા પડેલો છુટો કેટલા વર્ષ જીવવાનો છે. ? ”

મણિ અને મોહન.

ન ઘણીઆવું દુઃખ, જેવું મૂળ ન માલમ

પડે એવું દુઃખ; જેના મૂળની કે ઉત્પત્તિની સમજ ન પડે એવું.

ન ઘણીઆવો ગોઘો, નિરંકુશ મરતાન મા-જુસને માટે વપરાય છે; મરજી માફક મહા-લ્યા કરે તે.

નકટાની નાત, નારાયણુદર્શી ટોળું.

(કોઈ ચોરે ચોરી કરવાથી ન્યાયાધીશે તેનું નાક કાપવાની સજા કરી. જે વખત પેલો ધૂત ચોર નાક કપાઈ જતાં દુઃખું, નાચવું, ગાવું, વગેરે ખુશીનાં ચિન્હો અતાવવા લાગ્યો તે વખતે તેથી આશ્ચર્ય પામતા લોકોએ તેને તેમ કરવાનું કારણ પૂછતાં ચોર કહેવા લાગ્યો કે નાકની અડચણ જવાથી હું તો સાક્ષાત્ નારાયણુને દેખું છું, તેમ તમે પણ કરો તો નારાયણુનાં દર્શન થાય. આ ઉપરથી કોઈ અક્ષલ વિનાના આદમીએ નાક કપાવી ચોરે તેને કાનમાં કુંચું કે ચૂપ કર, નહિ તો મારી તારી અનેની

મસ્કરી થશે ચારે તે માણસ પણ સમ-
જ્યો કે હવે નાક આવશે નહિ માટે મારે
પણ કહેવું કે નારાયણનાં દર્શન થાય છે.
એ ઉપરથી બીજાં માણસો પણ ભળવા
લાગ્યાં. અને તે નારાયણદર્શી ટોળું અ-
થવા નકટાની નાત એવા નામથી ઝોળ-
ખાવા લાગ્યું. આ ટોળીએ અસંખ્ય માણ-
સોને નકટાં કર્યા તે ઉપરથી.) જોટું જોટું
સમજાવી પોતાના જેવા બીજાને કરવાનો
પ્રયત્ન કરનારું મંડળ.

નકટીનું નાક કાપે એવું, બુટું; ધાર વિનાનું
(છરી-ચપ્પુ.) (નકટીને નાક હોય નહિ
અને ચપ્પુ કે છરી તે કાપે નહિ તે ઉ-
પરથી.)

નક્કી થઈ જવું, મરી જવું; મરણ પામવું;
હાર થઈ જવું; ઠેકાણે થવું.

“ એ ગરખડાટમાં એક ઝટકે લાગ્યાથી
દેવળદેવી તો નક્કી થઈ જત.”

કરણ્યેસો.

નકો દામવો, ઢાર નાસી ન જાય માટે તેને
મોઢે મોહોરી ઘાલી તેનો છેડો આગલે પ-
ગે બાંધવો.

નકોરડો ખેંચવો, ફરાળ કર્યા સિવાય કો-
રોમોરો અપવાસ કરવો; કાંઈ ખાવું ન
હોય તેવો ખરેખરો અપવાસ કરવો.

નખ ખુંપવો, કાચુ એસવો; પ્રવેશ થવો.

નખ જેટલું, ઘણું નાનું-હલકું; વિસાત વિ-
નાનું. (વસ્તુ, કામ, દેવું, વાંક, માણસ.)

નખ નખ બોલવું, બહુ બીચે સ્વરે અને
ગવિંદ્રપણે ઝડપથી બોલવું.

નખથી તે શિખા સુધી, આખે શરીરે,
પગથી તે માથા સુધી; સર્વાંગ; રૂવે રૂવે.

“ નખથી તે શિખા સુધી એને કોઈ
આખો.”

“ નખથી તે શિખા સુધી નરક ભર્યું છે;
તે દેખી જોતાં દિલકુંડે, ગંદી દેહનો અ-
ભિમાન કૃણ કરે.”

બો. ચિ.

નખપર દહાડા ગણવા, અલંત આતુરતાથી
આશા રાખવી-વાટ જોવી. (કોઈ બહા-
લાતી.)

નખમાં રોગ નથી, તંદુરસ્ત માણસને માટે
વપરાય છે.

નગદ ઘરાક, ખમતી આસામી; ટોટા કે
નુકસાન ખમી શકે એવો. (નગદ-રોકડું
એ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ચોખ્ખું.)

નગદ થઈને એસવું, જોણે રોકડ રૂપિયા
કમજામાં લઈ ગાંઠે કર્યા હોય એવા મા-
ણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે; વળી જે
પોતાની મિલકત ન દેખાડતાં રોકડા પ્રત્યુ-
ત્તર આપતો હોય તેવા-નાદારી બતાવનાર
માણસને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

નગદ નારાયણ, જે ચૈસાટકા વિનાનો કે
મિત્ર વિનાનો કંગાલ પુરૂષ હોય તેને વિષે
વાંકામાં બોલતાં વપરાય છે.

૨. રોકડ થાપણ જની પાસે છે તે; ધ-
નાહય; ચૈસાદાર.

નંગભારથી, અકલ વિનાનો.

નંદનું ગોકુળ, કૈયાં છોકરાં, ચાકર નક્કર, ઢાર
ઢાંખર, જ્યાં પુષ્કળ હોય એવું ઘર કે
મિલકત.

નજર ઉતારવી-વાળવી,-નાદારી દ્રષ્ટિ પડી
હોય તે દુચકાથી મટાડવી.

નજર ઉતારી નાખવી એટલે મહે-
રબાની કમી કરવી; કૃપાદષ્ટિ ઝાંછી
કરવી.

નજર ટૂંકી છે. બુદ્ધિ નથી દોડતી, લાંબી
પહોંચ નથી; તર્કશકિત નથી.

૨. ઉદાર વૃત્તિ નથી; કંબુસાઈ-કૃ-
પણતા છે.

નજર ઘાલવી, ધ્યાન લગાડવું; ચિત્ત પરો-
વવું; દષ્ટિ ફેરવવી.

નજર ચૂકવવી, ભૂલયાપ દેવી.

નજર ન પહોંચવી, દષ્ટિમર્યાદાની બહાર
હોવું; (ઘણું બહુ; ઘણું લાંબું, અસંખ્ય,

અહોળું વગેરે જે કાંઈ તે વિષે બોલતાં વપરાય છે. જેમ આ કુવામાં તો નાખી નજર પણ નથી પહોંચતી.)

૨. યુદ્ધિ ન ચાલવી; તર્ક ન પહોંચવો.

નજર અગડવી, અપ્રમાણિકપણે કોઈ કામ કરવા કોશીશ કરવી.

૨. આંખનો દુરપયોગ કરવો.

૩. અદેખાઈથી કોઈનું સાઈં જોઈ તે પોતાને નથી એમ જાણી તેનું લઈ લેવાની દાનત થવી.

નજરનો ખોટો, પાપી; નકારી દૃષ્ટિનો.

૨. ચોર; અપ્રમાણિક.

૩. અદેખો.

નજરમાં ઘાલવું, કોઈને તુકસાન કરવાની તજવીજમાં રહેવું અથવા એવી તજવીજનો લાગ બોળતા રહેવું.

“હા મહારાજ, મોટા દેવ, તમે મને નજરમાં તો ઘાલ્યો નથી ને!”

નળદમયંતી નાટક.

નથુભાઈ જાણે, હું કાંઈ જાણતો નથી એમ બેદરકારીમાં જવાબ આપતાં બોલાય છે.

નથુશાઈ હીરો, ધણેજ ઉત્તમ-યશસ્વી માણસ, પણ અહુધા વાંકામાં મૂર્ખને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નદીનાવનો સંજોગ, એકબીજાને મળવાનો-એકાએક પ્રાપ્ત થયેલો જે શુભ યોગ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નનામી આંધવી, ઠાંઠી આંધવી (નનામી-નામ ન દેવાય એવી જે અશુભ ઠાંઠી તે.)

“તેની નનામી આંધી રામ બોલો ભાઈ રામ કરતા તેને રમશાનભૂમિમાં લઈ જવામાં આવ્યો.”

કરણધેલો.

૨. ‘તારી નનામી આંધાય’ એટલે તે મરી જાય એમ ચીડમાં વડીલ નાનાને કહે છે.

નત્રો વાસવો, ના કહેવી—ભણવી; નકારમાં વાત કરવી.

નમતી કમાન, પડતી દશા.

નમ્યું આપવું, ટેક છોડવો; નરમ થવું; ખમી ખાવું; નરમાશ રાખવી; કહેણને તાબે થવું.

“એમાંથી એક પણ નમ્યું ન આપે તો લડાઈનો અંત આવે નહિ.”

એ બેહેનો.

“શું હું કોઈને નમ્યું આપું? શું કોઈ માંડે સમોવડીલું થવા યોગ્ય છે?”

સરસ્વતીચંદ્ર

૨. વ્રસાઈને નરમ પડવું; ઠીલું થવું; જીલું થવું. (કોઈવરતુ)

“આવા એ ચલોડા તમે મરજીમાં આવે તેમ બેદરકારપણે ને નિચ વાપરો તાપણ તેઓ અરાઠ મહિના સુધી નમ્યું આપનાર નથી.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

નમતી દોરી, રહેમનજર; મરજી મુજબ વર્તવાની જરા છૂટ આપવી તે.

“એની મા મરી ગઈ તે પાછળથી જો નમતી દોરી મૂકી તેની ખરખર ન રાખીએ તો તારી ને મારી આખા મુલકમાં વાતો થાય.”

કુંવારી કન્યા.

નમતી બેસવી, પડતી આવવી; પડતી દશા આવવી.

“આ સમે મોગલાઈની નમતી બેઠી હતી, તથા પાદશાહ યુદ્ધિહીન ને નમળા હતા અને તેના સરદારોમાં ફાટકુટ હતી.”

ભ. ઇતિહાસ.

નમતું મૂકવું, રહેમનજર રાખવી; કૃપા દેખીથી જોવું; ગમ ખાઈ જવી; સહન કરવું; જરા છૂટથી વર્તવા દેવું.

નમતો દિવસ, પડતા દહાડા; પડતી દશા;

અસ્તકાળ. તેથી ઉલટું ચઢતો દિવસ
એટલે આપાદી.

“ એ રીતે ધર્માધ સિંકદર, યથો પ્રજા
ને અણુગમતો, દેવિ જાગી ઉઠિ બક્ષ મા-
ગતી, ચાલ્યો લોદિ દિવસ નમતો. ”

પાણીપત.

નમારમુંડો, (નિમાળા+મુંડવું.) કુટુંબ પરિ-
વાર વિનાનો.

૨. કામધંધા વિનાનો; નવરો. કાંઈપ-
ણુ ઉઘમે વળગેલો નહિ તે.

નમો નારાયણુ, આલણુ સન્યાસીને મળતાં
એમ ખોલાય છે.

૨. અતીતમાં પણ અસ્પર્શ મળતાં
વપરાય છે.

નરકનો ટોપલો, દેવું, ખરાબ થઈ ગયેલું
કામ, નાપસંદ કામ, કલંક, અપમાન વ-
ગેરે જે કંઈ અણુગમો ઉપજાવે તેને માટે
વપરાય છે.

‘ નરકનો ટોપલો માથે લેવો-મૂકવો ’
એમ ખોલાય છે.

નરકમાં ડુબવું, દેવામાં ડુલી જવું.

નરસી મહેતા, રણવાની શક્તિ ન હોય તે-
વાને માટે વપરાય છે; ભોજનધનાં મહેણાં
ન ખમાવાથી જેમ નરસી મહેતા વનમાં
ચાલી નીકળ્યા હતા તેમ ધરચાર ઉપરથી
અભાવ ઉત્પન્ન કરનાર પુરુષ.

“ આવા નરસી મહેતા જેવા ધ-
ણી મારે માથે ક્યાં રાખી મૂક્યા હતા? ”

નવી પ્રજા.

નરસિંહજીની પાલખી, જે કોઈ અમુક
કામને માટે તેના નૈયાયિકો-માણસો ની-
મ્યાન હોય પણ દૈવગતિથી ચાલ્યું જતું
હોય એવા કામને વિષે ખોલતાં વપરાય
છે. બેદિકરાઈથી માથે લીધેલું જે કામ તે;
રામઆશરે ચાલતું કામ; (નરસિંહજીની
પાલખી જે હોય તે હંચકે તે ઉપરથી)

નરો વા કુંજરો વા, (અશ્વત્થામા નામ-
નો કૌરવદળમાંનો એક હાથી. તેને બીમે
કૃષ્ણના કલાથી મારી નાખ્યો હતો અને
ધર્મરાજા પાસે ‘નરો વા કુંજરો વા’ એટલે દ્રો-
ણાચાર્યના યુદ્ધ પ્રસંગે માણસ કિંવા હાથી
ગમે તે હોય એમ કહેવડાવ્યું હતું તે
ઉપરથી.) પૂછેલી ખાતતનો ખાતરીબંધ
નહિ પણ બેદરકારી અથવા ઉડાવવાનો
જવાબ દેતાં વપરાય છે. અજાણપણું-અસ્પ-
ષ્ટ વચન.

નવ ગજના નમસ્કાર, (નવ-આ સંખ્યા
એક પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૂઢ સંખ્યા
છે એમ પાશ્ચિમાલ્ય પ્રજા માને છે. આ-
પણા હિંદુમાં પણ એ સંખ્યા બહુમાન્ય
છે. નવ ઉપરથી બધા અંક નીકળ્યા છે
એમ કહેવાય છે. નવમા આંકડા જેવી
મિત્રતા રાખવી એમ એક ઠેકાણે કહેલું છે.
 $૯ \times ૨ = (૧+૮=૯) ૧૮$. $૯ \times ૩ = (૨+૭=૯)$
 ૨૭ . $૯ \times ૪ = (૩+૬=૯) ૩૬$. એ પ્રમાણે આખા
આંકમાં નવનો અંક ફરતો નથી તેમ સ-
જ્જન મિત્ર પણ વિચારમાં ફરતો
નથી; વળી ગ્રહ પણ નવ છે; ખંડ નવ
છે અને નદીઓ પણ નવસેં નવાણું કહેવાય
છે. એટલી સંખ્યા ઈશ્વરને બહુ પ્રિય છે.
કોઈને શુભ કામમાં અથવા ધર્માદામાં રૂ-
પિયા આપવા હશે તો એટલીમાં સંખ્યા
આપવાનો સિવાજ નથી. લક્ષમાં ચાલેલો
કરવો હશે તો કાંતો ૫૯૯ કરશે કે ૩ ૧૦૧)
કરશે પણ એટલી સંખ્યા આણુશે નહિ.
આ પ્રયોગમાં નવ એ ચોક્કસ-મુકરર સં-
ખ્યા નથી પણ અહીં નવ એટલે કેટલાક,
એવો અર્થ થાય છે. તે ઉપરથી)

હારી છૂટ્યા; થાક્યા; પગે લાગ્યા; ન જો-
ઈએ એવા અર્થમાં વપરાય છે. (વાંકામાં.)
“ તમારી સુવાવડ સુવાની ઝોરડીને
તો નવ ગજના નમસ્કાર. ”

એ બહેનો.

૮

ટકા કરવા, પૈસાને માટે વસ્તુ વેચવી; વેચીને પૈસા કરવા.

૨. પૈસા એકઠા કરવા; પુંજી કરવી; દ્રવ્યનો સંગ્રહ કરવો.

ટકા ચઢાવવા, વધારી વધારીને કહેવું; અતિ-શયોકિત કરવી, મીઠું મરચું ભભરાવીને ખોલવું.

ટકાના ત્રણ શેર, સસ્તામાં ગણી કાઢેલું તેવું; કંઈ લેખામાં નહિ તેવું. “લંડન એ સૌને ટકાના ત્રણશેર કરી મૂકે છે. શું નાના કે મોટા, રાજા કે રાણા, ગરીબ કે તવંગર સૌની કિંમત લંડનમાં સરખી છે. દેશના નાક, હીરા કે પથરા તે પણ લંડનમાં ટકાના ત્રણશેર ખપે છે.”

ગુજરાતી (૨૫-૬-૯૩.)

“ટકાના ત્રણશેર ને ઉપર ખે માગ્યા” એમ પણ ખોલાય છે. વળી કેટલાક ‘ટકે શેર’ પણ વાપરે છે.”

“આજકાલ મુંબઈમાં પણ રાજાઓ ટકે શેર છે તો પછી ઈંગ્લાંડમાં તેઓને ભાવ મોટો ને જાંચો હોય ક્યાંથી ?”

ગુજરાતી.

ટકાની પિંજરી, ગરીબ; નમણું; હલકું અને ખીકણ; માલ વિનાતું. (માણસ)

ટકાનું માણસ, (જોછી કિંમતતું.) જોછું પાત્ર; વિવાહનું પારમું કરે એવો; લાંબી અક્કલ વિનાતું; હલકું; પાછ.

“ટકા પણ કિંમત તેની ન હોય.”

કવિ દ્વપતરામ.

“ટકાની ડોશી ને ઢણ મુઠામણી એ કહેવત.

ટકોરો મારે એવું, આંટવે એવું; ગુણ-મતમાં ચઢીઆતું-વધે એવું. પીંજની સાથે સરસાઈમાં ચઢીઆતું. ગુણ-સ્વભાવ-કર્મ વગેરેમાં વપરાય છે.

“છગનલાલ, ગીરધરલાલને ભણવાની આપતમાં ટકોરો મારે એવો છે.”

“દીવમાં ગેંડાની ને કચકડાની દાખડીઓ થાય છે તે વિલાયતી દાખડીઓને ટકોરો મારે એવી હોય છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ટટ્ટી ઉડવી-થવી, અપમાન કે ધિક્કારને પાત્ર થવું.

ટટ્ટુ ચાલવું, (ધીમે ધીમે થતું કામ તે ટટ્ટુ.) કામ ચાલવું; કામ નભવું-થવું-પાર પડવું.

૨. ચલણ હોવું.

૩. ઉપાય-ઈલાજ ચાલવો.

“લાડકેર કોઈ વાર અળસાઈને ગાળિયું કાઢી નાખવા ધારતી હોય તો મોંએ ચઢાવેલી ને હડીલી ધનલક્ષ્મી તેનું ટટ્ટુ ચાલવા પણ ન દે.”

એ બહેનો.

“વેશ ધરી વિદ્વાનો,
ભરી સભામાં જ્ય;
ટટ્ટુ નીભે લાં સુધી,
પાખંડી પૂજાય.

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ટપલા પાઈ પાઈને ધડાવું, ટપકા પાઈ પાઈ સુધરવું; ડોકરો પાઈને રીતમાં આવવું; દુઃખ વેડી-અડચણો ખમી ડોકાણે આવવું.

(કુંભાર માટીનાં વાસણને ટપલાથી ટીપી ઘાટમાં આણે છે તે ઉપરથી.)

ટપલી મારવી, (દીવાને.) દીવાને વડો કરવા સાર હાથની ઝપટ મારવી.

ટપલો માથે રહી જવો, તહોમત-બદ્દો-દોષ-આળ-કેળી ચાલવી (લોકમાં.)

“મંછીવહુની અધરણીની નાતને દોઢ વરસથી ટપલો માથે રહી ગયો છે તે તો ઉતારવો જોઈએ !”

“ ટપલો મૂકવો—રહી જવો” એમ પ્રયોગ થાય છે.

ટપવું ટપી જવું, ફલંગ મારી કુદી જવું.

ટપ્યો મારવો, ગપ ચલાવવી—ફેલાવવી.

૨. યુક્તિસર બંધ બેસતા શબ્દો બોલવા.

ટહલે ચઢાવવું, વાયદા કરવા; આશા આપી ફેગટ ફેરા ખવડાવવા; રખડાવવું.

૨. જિયે ચઢાવવું; ઉશ્કેરવું; ડુલાવવું; ચઢાવવું.

ટહ્યા ખવડાવવા, પણ અર્થ ૧ માં બોલાય છે.

ટાંકી લાગવી, રોગપર દવાની અસર થવી.

૨. પત્તો ન લાગવો.

ટાચકા ફેડવા, દોષની ચરચા કરવી; નિંદા કરી હલકું પાડવું; તતડાવવું.

“ જના હોય તેના ટાચકા શું ફેડયા કરે છે ? ”

ટાટલું કરવું, એમાં વાસણ માંજ સાફ કરવાં.

ટાંટિયા કહ્યું કરતા નથી, ચાલી ચાલીને પગ યાદી ગયા છે અથવા પગમાં ઘણી કળતર થાય છે.

ટાંટિયા ગળે આવવા, જુઓ ગળે આવવું.

“ પુરાવાની સાંકળ તો તૈયાર કરી પણ એટલું કર્યા છતાં આખરે મારા ટાંટિયા મારાજ ગળામાં આવ્યા તો કરવું કેમ ? ”

મણિ અને મોહન.

ટાંટિયા જોરમાં હોવા, ઉમંગ-ઉત્સાહની સ્થિતિમાં હોવું; આશાભર્યું હોવું. “ આજ કાલ તેના ટાંટિયા જોરમાં જણાય છે. ”

ટાંટિયા ભાગવા-બેસવા, એ તેથી ઉલટો પ્રયોગ છે.

ટાંટિયા તૂટી પડવા, યાદી જવું અથવા પગમાં ઘણી જ કળતર થવી.

ટાંટિયા રહી જવા પણ બોલાય છે. જમ-“ મારા તો ચાલી ચાલીને ટાંટિયાજ રહિ ગયા. ”

ટાંટિયા તોડવા, નકામા ધક્કા ખાવા—ફેરા ખાવા. (કંટાળામાં વિશેષ વપરાય છે.)

“ બેસતી અમસ્તો ભાઈ, કાલી ટાંટિયા તોડવા કાણે કહ્યા છે. ? ”

ટાંટિયા પહોળા થઈ જવા, ગભરાઈ જવું; ભયથી સથરવથર થઈ જવું; શીયાંવીયાં થઈ જવું. (પગની સ્થિરતા ન રહેવી તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

ટાંટિયા બેસવા, છેકળ નિરાશ થઈ જવું; હિંમત હારી જવી; આશાભંગ થવું; નાઉમેદ થઈ જવું.

ટાંટિયા ભાગવા, (કાંઈ અકસ્માત માઠો ખનાવ આવશે એવા વહેમથી, ઘડપણથી, નયજાઈથી, સખત માંદગીથી, નિર-ત્સાહથી કે નિરાશ થઈ જવાથી.) અશક્ત થવું; પગમાં જે જોર હોય તે નયજાઈ પડી જવું; પગે નયજાઈ આવવી.

“ અમુક વર્ષે મરવાતું છે એમ કોઈ ભવિષ્ય કહે ને તે આપણા મનમાં ઠસી જાય તો તેની ચિંતા આજથી થાય અને તે વર્ષ નજીક આવતું જાય તેમ તેમ સો-રણ ને સંતાપથી આપણા ટાંટિયા ભાગતા જાય. ”

બે બેહેનો.

“ અરેરે, તે જતો રહ્યા હોય તો મારા ટાંટિયા ભાગી ગયા, હાય હાય ? મારી કમ્મર લચી પડી, અરે હું શું કરું ? ”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

૨. નયજાઈ કરવું; જે મૂળ જોર હોય તે કમી કરવું.

૩. આગળ વધવાની હિંમત જતી રહેવી; ના ઉમેદ થઈ જવું.

ટાંટિયા મેળવવા, મેળ મેળવવો. (હિસાબમાં)

ટાંટિયા રંગવા, જુઓ ટાંટિયા ભાગવા.

ટાંટિયો કાઢવો—ટાળવો, દૂર કરવું; જવું કરવું; આવતું જવું બંધ થાય એવી તબ-વીજ કરવી; પગ ટાળવો; ચલણ બંધ કરવું; ઘરમાં આવતું અટકાવવું. (ધિક્કાર-

કંટાળાને પાત્ર થયેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.)

ટાંટિયો ટકવો, એકને એક જગોએ કે ધંધામાં સ્થિરતા વાળી રહેવું; નિરાંત ભોગવવી; પગ ઠેરવીને નિરાંતે બેસવું; નિરાંત વાળી લાંબા વખત સુધી ચોભવું.

“ભાઈ, મારી રાંડના દુઃખની તે હું શી વાત કહું? તેનો ટાંટિયો ધરમાં ટકતોજ નથી, રોજ ઝોઝમાં ઝોઝી તે ચાળીસ વખત બહાર રઝળવા જાય છે.”

સુબોધપ્રકાશ.

ટાંટિયો વાળવો, થાક ઉતારવો-ખાવો; વિસામો લેવો.

ટાંડર કરવી, વાંધો ઉઠાવી કજીઓ કરવો.
૨. ધુજવું.

ટાઢ તડકો, સુખદુઃખ. તડકોછાંચડો પણ બોલાય છે.

‘એ બિચારાએ ટાઢતડકો મુઠ્ઠે જોયો નથી.’

ટાઢ ફેરા મારે છે, ટાઢ પાસે આવી શક્તી નથી; ટાઢ વાતી નથી.

“શિયાળામાં એક બનાતનું બદન પહેરું કે ટાઢ ફેરાજ મારે.”

ટાઢક કરવી, એકાદો પદાર્થ ખાઈ-ચોપડી શરીરને ટાઢું લાગે તેમ કરવું; પદાર્થમાં રહેલા ગુણથી ગરમી શમાવવી.

ટાઢ ચઢવી, તાવમાં ટાઢ ચડે છે ત્યારે કામ થઈ શકતું નથી તે ઉપર કોઈ કામ કરવાની ના પાડતું હોય અથવા કંટાળતું હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં બોલતાં વપરાય છે.

‘ખાવાનું જોઈએ છીએ તે કામ કરતાં તો ટાઢ ચઢે છે.’

ટાઢાં પાટિયાં કરવાં, ખાઈ પી નિરાંત ધરવી.

ટાઢા દેવા, (ટાઢા ડામ દેવા.) ઉપરથી દેખીતું સાફ પણુ કાળજીમાં તીર વાગે તેવું કોઈ પ્રત્યે બોલવું; ડાવકે મોઢે મહે-

ણાં મારી સામા માણસનો જીવ ખાળવો. (બહાર દેખીતો ફેલ્લો ન ઉઠે પણ કાળજી બળે એવા જે ગુપ્ત ડામ તે ટાઢા ડામ કહેવાય છે.)

ટાઢા પથરા જેવો, (માણસના સંબંધમાં) ધીમું; સુસ્ત; એકને એક ઠેકાણે પડી રહે એવો ચંચળતા વિનાનો પુરુષ; પથરાની પેઠે એકને એક ઠેકાણે પડ્યો રહે, અને જાચકીએ-ધમકાવીએ ત્યારે ખીજી જગોએ ખસે તેવો.

“સલભામા, -અહો, એના તો ઉત્તર અનેક છે, પણ જવું તો ખરું. ચાલ્ય, ચાલ્ય, તું વહેલી ચાલ્ય; અલિ, વાહરે ! કેટલી વાર ! ટાઢા પથરા જેવી દેખાય છે ને શું ?

સલભામાખ્યાન.

૨. ટાઢું ઘેરાયા જેવું, (રાંધેલું) ટાઢું શીતળ, (પાણી.)

ટાઢા પહોરનું, (ડંડા પહોરની ડંડા પવનની લહરીમાં જેમ વૃક્ષપત્ર આનંદથી હાલે છે અને તે ઉપર બેસનારાં કોકિલાદિ પક્ષીઓ ગુલતાન રહે છે તેમ ટાઢા પહોરની વાતો કે ગપાટામાં પણ ભેગા થયેલા માણસો ગુલતાન થઈ વાયરે ચઢે છે તે ઉપરથી) નવરાશની વખતનું; નકામા-ગમતની ખાતર બરોબરિયામાં બેડા હોઈએ તેવી નિરાંતની વખતનું; ડંડા કાળજીનું. ‘ટાઢા પહોરના ગપાટા.’

ટાંઠાં પાટીઆં કરવાં, ખાઈને નિરાંત વાળવી. ટાઢા પાણીએ ખસ જવી, વગર ચત્ને કંટક ટળવું; વગર પ્રયાસે પીડા નાશ પામવી.

ટાઢા પાણીનું માટલું, ચું કે ચાં કયાં સિવાય સઘળું મૂગે મોઢે જોયાં કરનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

૨. ડંડા ભિન્નજનું; શાંત સ્તભાવનું પણ લાગ આવે તો ગોગો ગખડાવે-ઉંધું છતું કરે તેવું.

ટાઢા સમ, સમ ખવડાવવાની અસલ ન્હૂદી ન્હૂદી રીતો હતી. કોઈ મૂર્તિ આગળથી ધરાવેલાં ફૂલ ઉપાડી લેવાં અથવા કોઈ દેવને પગે હાથ મૂકવા એ ટાઢા સમ કહેવાય છે ઘણા આકરા ટાઢા સમ ખવરાવવામાં આવે ત્યારે આહ્વાણને ગળે હાથ મૂકાવે છે અથવા એ કરતાં પણ ઘણા સખત ખવરાવવા હોય તો ગાયને ગળે છરી મૂકાવવામાં આવે છે. એમ કરાવવાનો હેતુ એટલોજ કે ન્હૂકા સમ ખાય તો આહ્વાણ કે ગાયને માર્યા નેટલું પાપ લાગે.

વળી ઉના તપાવેલા સોઢાની, ઉના ઉકળતા પાણીની, કે ઉના તેલની કોઈ અમુક સરતથી સમ ખવડાવવામાં આવે તેને ઉના સમ કહે છે.

ટાઢિયો તાવ આવવો, આ પ્રકારના તાવવાં બગાસાં આવે છે, અંગ ભાગે છે અને કામપર ચિત્ત લાગતું નથી તે ઉપરથી ને માણસ કામ કરતાં કંટાળતો હોય અથવા નાખુશી બતાવતો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે એને તો ટાટીઓ તાવ આવ્યો છે અથવા કામ કરતાં તો ટાટીઓ તાવ આવે છે.

ટાઢું ગાર નેટું, તેજ વિનાતું; નમાહું. (માણસ.)

ટાઢું થયું, શાંતિ થવી; નિરાંત વળવી.

“ પાંડવ હરિએ મૂક્યા નથી, કૌરવપતિ ક્યાં થાઓ દુર્ભતિ,

“વન ગયા તો ટાઢું થયું, હજી તમારું કપટ ન ગયું.”

સુરેખાહરણ.

ટાઢું છમ કરવું, ગટ કરી નઈ—પચાવી પડી કેકાણે કરવી (વસ્તુ.)

કોઈનું નાણું ઉચાપત કરી તે વિષે કાંઈ બાણ્યતા નથી એમ બતાવવું.

“ ઘણું વર્ષ સુધી વહિયાત રૂપિયા લેવા આવ્યો નહિ, એટલે તો મુઠ્ઠાંજીએ રૂપિયા ટાઢા છમ કરવા નિશ્ચય કર્યો.”

ગર્ધવસેન.

ટાઢું પડયું, શાંત થયું; ચઢેલો ગુસ્સો—તામ-સવૃત્તિનું શાંતવન થયું; નરમ પડયું; જોર કમી થયું; શાંતિ થવી; અંધ પડયું; શમયું.

‘ વાત ટાઢી પડી—હુલડ ટાઢું પડયું, ઈ. ’

તે મારા ઉપર નેટલો તપી ગયો હતો તેટલોજ આખરે પરતાઈને ટાઢો પડ્યો.”

૨. ઝાંખું થયું.

“ માલ ટાઢો પડે તેથી ફેટલીક વાર તો જોટ મૂકીને પણ તે વધેરી દેવો પડે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

૩. યુઝવું.

‘ દેવતા ટાઢો પડ્યો. ’

ટાઢું પાડયું, શાંત કરવું; જોરસો ઠંડો પાડવો.

૨. યુઝવું.

ટાઢું પાડી પલાળવું, તપી ગયેલો—ગરમ થયેલો મિઝનજ શાંત પાડી પોતાના મતનું કરવું; ધીમેધીમે યુક્તિસર સમજવવું; પરમોહવું.

“ હું તેને ટાઢો પાડી પલાળવા તો ગયો પણ શેનો પલજો ? એકનો એ થયો નહિ.”

ટાઢું પાણી રેડયું, (મનની વૃત્તિ પર) અસર કમી કરવી; શાંત પાડવું; જોર ધીમું પાડવું—નરમ પાડવું.

“ આ રાત તેના ઘણી સાથે આનંદમાં કાઢવાનો ઠરાવ કર્યો હતો પણ કરણના દિલગીર ચહેરાએ તેના ઉદ્વાસ ઉપર ટાઢું પાણી રેડયું; ”

કરણવેલો.

ટાકું પેટ, નિરાંત; સંતોષ; કાંઈપણ ઉચાટ ન હોય એવી સ્થિતિ; નિશ્ચિંત હાલત. ટા-
ઠાં પેટ, વસતાં પેટ, દીકરા જણને ને
ધર ભરજો ' એમ આશીર્વાદ દેતાં સ્ત્રીઓ
વાપરે છે.

ટાકું લોહી, (ન્યારે નિરાંત અથવા શાંતિ
હોય છે સારે લોહી હંદું હોય છે અને
ન્યારે ચિંતા-ઉચ્ચતા-તમોચુલુ હોય છે સારે
લોહી ગરમ થાય છે તે ઉપરથી.) નિરાંત;
કોઈપણ તરફની ચિંતા ન હોય તેવી
સ્થિતિ શાંતિ; ઉચાટ પિનાની સ્થિતિ.

“ ભાઈ તમારે ટાઠા લોહીના રોટલા
ખાવાના છે એટલે મકરકુંદીઓ શા સાર
ન સૂએ ? ”

“ શરવીર રજપૂતાણિયોએ પોતાનાં પે-
ટથી પણ વડાલાં આજકોને પતિની પાછળ
જવા માટે ટાઠા લોહીમાં કતલ કર્યા. ”

ગૂ. જૂની વાર્તા.

ટાકું હીમ જેવું, ઘણું ટાકું.

૨. ઘણુંજ પ્રિય અને શાંતિ ઉપજા-
વનાર.

“ હું જે વખત કાંઈ નમાલી ખાવાની
જણુસ કે પાઈ પૈસો ચોરી લાવતો તે વ-
ખત તેને ટાઠો હીમ જેવો લાગતો હતો
ને શાઆશી આપતી હતી. ”

કૌતુકમાળા.

ટાઠો ઠાળવો, અહુ તાપથી તપી ગયા હો-
ઈએ સારે ઝાડ વગેરેને છાંયે બેસી વિ-
રામ લેવો.

“ અપોર થવા આવ્યા એટલે જરા ટાઠો
વાળવાને એક કુવા આગળ ઝાડને છાંયે
બેઠા. ”

શિવલક્ષ્મીની વાર્તા.

ટાઠો માર મારવો, મુઠીઓ અને લાતથી
સખત માર મારવો.

ટાળો દેવો, વાપણ કર્યા કરવા; ઉડાવ્યાં ક-
રવું.

“ ગુરજીએ ટાળો દીધો,
નૃપથી કેમ વિખૂટો કીધો. ”

માંધાતાખ્યાન.

ટીકો કરવો, (કપાળમાં.) નકાસું આપી
દેવું.

ટીલીઆ ભગત, (ઠેર ઠેર ટીલાં કરનાર.)
ટીલાં કરી ભક્તિનો ખોટો આડંબર ક-
રનાર.

ટીલું ચાટી જવું, મખખીચૂસના જેવું આ-
ચરણ કરવું.

૨. કોઈનું હરણ કરી લેવું; છેતરવું;
કગવું.

ટુંકું કરવું, અચુક ચાલતી વાત ટુંકાવવી;
જતી કરવી.

૨. આ અર્થમાં “આચુખ્ય” અધ્યાહાર
રહ્યો છે. જેમકે-‘માતાએ મને ગળ-
થુથીમાં ઝેર કેમ ન પાયું ? પોતાના
મરતા પહેલાં મને ટુંકી કેમ ન કરી ?’

મણિ અને મોહન.

૩. પતાવવું; દરગુજર કરવું.

ટુંપી નાખવું, ચુંટી ચુંટી છૂટું કરવું એ
તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) નિંદા કરી હ-
લકું પાડવું; મહેણાં ઠઈ શરમીંદ કરવું;
નીચું બેવડાવવું; ઠોક મારી મારી નાખવું
કરવું.

ટુંપો દેવો, કોઈને નફે ખુંચવી લેવો; કો-
ઈને નફે ખાવા ન દેવો; કોઈને નફે લેતાં
વચ્ચે અટકાવ કરવો.

ટેકનો તારો, મહા ટેકીલો માણસ.

“ રે તું તો કોઈ ટેકનો તોરો જણાય
છે. નાક પર માંખ બેસે તો નાક કાપી
નાખે એવો. ”

પ્રતાપનાટક.

ટેકનું પૂતળું પણ વપરાય છે.

ટેકરાં ટીપવાં, જાડા જાડા રોટલા ધડવા.
(તિરસ્કારમાં અથવા બેદરકારીમાં વપ-
રાય છે.)

ટેકો આપવો, મદદ આપવી; અનુભવિ આપવી.

ટેકો કરવો, મદદ કરવી.

૨. આશ્રય આપવો.

ટેકો પડી ભાગવો, (ધરનો ટેકો પડી ભાગવો એટલે ધર નિભાવનાઈ—જેને આધારે ધર ચાલતું હોય તે માણસ ગત થવું.)

જેના ઉપર આધાર હોય તે માણસ અથવા વસ્તુ જૂઠી પડવી—છુટી પડવી—ગત થવી; જેના પર ઝંજુમાતું હોય તેથી રહિત થવું; નિરાધાર અનવું.

ટોપી લઈ જવી, છેતરવું.

ટોપી ધાલવી, દેવાળું કાઢવું.

૨. જનસમૂહમાં હલકું પડવું; નિર્લજ થવું.

૩. ખાખી થવું.

૪. સંસારમાંથી નીકળી જવું.

ટોટલે મૂકવું, ન લેખવવું; ન ગણવું; દરકાર ન કરવી; ધ્યાન ન આપવું; બેદરકાર

રીતી જાયે દૂર મૂકી દેવું; કોરે મૂકવું; જાચું મૂકવું; વિસારી દેવું; સંતાડવું; મૂકી છાંડવું.

“ છેલ્લે તેણે ઓથેલોને એવી સલાહ આપી તાવી કે ક્યાશીઓ સાથે સમાધાન કરવાની વાત હમણાં જરા ટોલે મૂકો એટલે તમને જણારો કે કેસડિમોના કેમ આતુરતાથી ક્યાશીઓની વતી તમને સમજાવે છે.”

શે. ક્યાસમાજ.

“ મોટા મોટા કેટલાએક દ્રવ્યવાન શરમાશરમી અને મોટાઇમાં પારકાને સાથે મોટી ટીપો ભરે છે ને પ્રત્યક્ષ ને દેશી ગરીબો તેઓને આપવાનું અને દેશ સુધારવાનું કામ ટોલે મૂકી છાંડે છે.”

નર્મગદ.

ટોટલો મારવો, વિલંબ કરવાને અર્થે જૂઠી જૂઠી આશા આપી કામ લંબાવવું; મુલતવી રાખવું. ટોટલો દેવો પણ બોલાય છે.

૬

ઠગ પાટણનો રહેવાશી, (મોટું બહોળું અને જ્યાં ઠગાઈ જવાય એવું જે પાટણ તે ઉપરથી.) લુચ્ચું; ખંડું; શઠ; ધુતારું.

“ સલમામા—(મર્મ સમજવા જેવે વેષે) હલા નાગરિકા ! આતો અંનેય ઠગ પાટણનાં રહેવાશી દેખું ! અરેરે ! વિધાતાય વાડમાં વરસ્યો લાગે છે !”

× × × × × × ×
“ કૃષ્ણદેવ—અહો વરાનને ! અમે ઠગ પાટણના નથી એટલે અસલ બોલનારે નથી.”

સલમામાખ્યાન.

ઠકું ગચું ગાડું, ફરી પતો ના લાગે એવી

વસ્તુના સંબંધમાં એ વપરાય છે;

‘ ઇતિહાસ ભૂગોળમાં પણ ઠકું ગચું ગાડું હતું.’

બાળકોનો આનંદ.

ઠકુની ડાકણ, વેશ્યા; લંપટ સ્ત્રી.

‘ લોકોની સ્ત્રીઓને અનીતિને રસ્તે દોરનાર રાંડ ઠકુની ડાકણ તું શૈરવ નર્કમાં પડ્યા વિના રહેનાર નથી.’

મણિ અને મોહન.

ઠંઠેરી કાઠવું, તિરસ્કારથી કાઠી મેલવું.

“ ગંડુપુરીને બીતિ પેડી કે એ લુચ્ચો દખણી રખેને ક્યાવી જાય ને મને ઠંઠેરી

કઠાવી દીવાનગીરી મેળવી લે, ”

ગર્ધવસેન.

હંડક કરવી-દેવી, ધીમું-ઠાહું પાડી યુક્તિથી સમજવવું. (ગરમ મિનજવાળા માણસને.) મધુર શબ્દો બોલી ગરમ થયેલા મિનજને શાંત કરવો.

૨. ઠાહક કરવી જુઓ.

હંડા લોહીનું, નિરાંતનું; ઉચાટ વગરનું; સુખ્યેતનું.

હંડી મશ્કરી, ઉપરથી સમજાય નહિ તે અંદરખાને મશ્કરી થતી હોય તેને માટે આ પ્રયોગ વપરાયછે. ઠાવકું મોં રાખી ક-રેલી મનક.

હંડીલ જવું, ઝાડે જવું; દિશાએ જવું; ખરસું જવું. (શ્રાવણમાં)

હંડું પાણી રેડવું, શાંત પાડવું; નાઉમેદ કરવું; નિરાશ કરવું; નિરાશ કરવું; અસર ઓછી કરવી.

“ આ સ્વદેશાભિમાનીએ એક કંપની બની કરવા માગણી કરી પણ ડાહ્યા માણસો એ તેની આ યુક્તિ ઉપર હંડું પાણી રેડ્યું. ”

હંડે પેટે, નિરાંતે; ઠાહા લોહીએ; સંતોષ રાખીને.

૨. મોહું ઠાવકું રાખીને.

“ હીક હંડે પેટે એમ મશ્કરી કરતાં શીખ્યો છે ? અકરી આહુ ખાતાં શીખી ખરી ? ”

હણુ હણુ પાક આપવો, માર મારવો.

હણુ હણુ પાળ, સમજ કે દ્રવ્ય વિનાનો પુરૂષ ‘ હણુ હણુ પાળને મદન ગોપાળ ’ એ કહેવત છે.

હમક દીવી, સુંદર આંધાની અને મનોહર ચાલતી સ્ત્રી.

હરી હામ ખેસવું, નિરાંત વાળીને ખેસવું; અસલ ઠેકાણે ખેસવું-કરવું. નિવૃત્ત સ્થિતિ માં રહેવું; આડી અવળી ઉપાધિ ટાળી એ-

ક વૃત્તિએ રહેવું; હારી થાકી નિરાંત વાળીને રહેવું.

“ પચાસે જઈ પહોંચ્યોરે, ઠેકાણે ન ખેડા ઠરી. ”

દયારામ.

હાગા મારવા, મોઢમાં હંડા મારવા. (રમત-માં.)

હાઠાં ખેસવાં, દુર્દશામાં આવી પડવું; પડતી હાલતમાં આવી જવું.

૨. નાઉમેદ થઈ જવું; આશાભંગ થવું; હિંમત હારી જવી. (લીધેલા કામમાં નિષ્ફળ થવાથી.)

હાઠાં ભાગવાં-રંગવાં, પુષ્કળ માર મારવો.

૨. એકદમ બિંચેથી પડી જવાથી હાઠાંમાં ઇજા થવી.

હાઠાં રંગાઈ જવાં, હાઠાંમાં સખ્ત ઈજા થાય એવી રીતે વાગવું-પછડાવું.

“ જય છે કે નહિ; અહિં ઉભો-તો હાઠાં રંગાઈ જશે તારાં. ”

૨. અણુધારી તુકસાનીમાં આવી પડવું.

હાઠાં વેરી નાખવો, મારી મારીને શક્તિ-હીન કરવું.

“ અહુ બોલ્યો તો હાઠાં વેરી નાખીશ, ”
હાઠાં-કમ્મરતાં હાડકાં જૂદાં જૂદાં કરી નાખીશ.

હાઠિયું ખેસી જવું, પડી ભાગવું; દુર્દશામાં આવી પડવું; જે આધારે કામ નબળું જતું હોય તે આધાર પડી ભાગવો.

હામ ખેસવું, -પડવું, ખોવાયલું જડવું-હાથ લાગવું.

“ મારું શોક્ય પગલું ખોવાયું હતું તે હવે હામ ખેડું અથવા ઠેકાણે પડ્યું ખરું. ”

૨. રંડાયલી સ્ત્રીએ નાતરે જવું; (કાળી-કણુખી વગેરે નીચ જાતિમાં.)
‘ ફલાણી ફલાણાને લાં હામ ખેડી ’

૩. હારીથાકી નિરાંત વાળીને રહેવું.

“ પોતાનાથી ન ચાલ્યું એટલે હવે હરીને કામ બેઠો.”

કામ કીકરાં ઉપાડવાં, ક્યાળા ભરવા; ધરવાખરો ઉપાડી લઈ જવો; ધરનો વપરાતો તમામ સામાન લઈ ઉપડી જવું.

કામ ઠેકાણા વિનાનું, પાયા વિનાનું; ઢંગ વિનાનું; ઉડેલ તખિયતનું; જરાક ચેલછા વાળું; વાયેલ; ભલિવાર વિનાનું.

૧. ગોટાળા ભરેલું; ગરબડાટવાળું; અચ્ચવસ્થિત.

“ આ કામ કામ ઠેકાણા વગરનું છે” એટલે એમાં કંઈ ચોખવટ-ભલિવાર નથી

“ મુરખને કહેતાં શું બેસે નાહું. મિથ્યા લવરી કરે મન ગમતી, નહિ તેમાં કામને ઠેકાણું.—મૂ ”

દ્યારામ.

૩. પાયા વિનાનું.

“ કામ ઠેકાણા વિનાનું માણસ ” તે કામ વિનાનું ઢોળવું કહેવાય.

કાર-કાર કરવું, હથિયારથી તરતજ જીવ જીવ તેમ કરવું; ખુન કરવું; મારી નાખવું.

૨. ઘણી નુકસાનીમાં ચાલવું.

કીક છે, ખગર લઈશ-નેઈ લેઈશ એવા અર્થમાં વેર લેવાના સંબંધમાં વપરાયછે. ‘કી-ક છે, યાદે રાખજો.’

૨. નેઈશ-વિચાર કરીશ. ‘આ કામ-કરજો; કીક છે.’

૩. સાઈ છે. ‘કેમ છે? કીક છે.’

કીકરાં ફેડવાં (કેર કેર), થોડા થોડા પણ અનુભવ લેવો; માથું મારવું; જૂઠા જૂઠા વિષય તરફ મન કરવું.

(જે માણસ પગ ફેરવીને ઘેઘો ન કરે પણ અહીંથી તહીં ને તહીંથી અહીં એમ થોડા થોડા દિવસ રહે અને ઠેકાણે ન પડે સારે એમ બોલાય છે.)

૨. નકામી લઠાઈ જિભી કરવી-કરાવવી.

૩. વચ્ચે પડવું.

કીકરામાં ધૂળ પડવી, ખાધા પીધા પર ધિક્કાર પડવો; બળ્યું એનું ખાધુંપીધું અને બળી એની અક્કલ; ખાધું પીધું છુટી પડવું અર્થ જવું.

૨. ચાલતું ગુજરાત અટકી પડવું.

“ એનાં કીકરાંમાં ધૂળ પડી કે પોતાના એકના એક છોકરાને મહા મહા દુઃખ પાડે છે.”

‘કીકરામાં ધૂળ નાખવી’ એટલે ખાધું પીધું ખરાબ કરવું; ઘડપણમાં કલંકિત થવું; બદનામ કરવું; મેળવેલી કીર્તિને ઝાંખ લગાડવી; અથવા તેનો ખીન્ને અર્થ ખાળું ખરાબ કરવું; ખાવે પીવે હેરાન કરવું; ચાલતું ગુજરાત અટકાવવું.

કીકરું ફટવું, ખાળું ખરાબ થવું; ખાધે પીધે હેરાન થવું.

૨. રોજી તૂટવો; જે વડે ગુજરાત ચાલતું હોય તે બંધ થવું.

કીકરું ફેડવું; કાઠની ઉપજીવિકાનો આધાર જીવ એમ કરવું; કાઠના ચાલતા ગુજરાતમાં વિક્ષેપ કરવો.

કુંગાપાણી કરવાં, નાસ્તો કરવો; થોડુંક ખાઈ લેવું. (સવારમાં.) (અદીણી લોકો અદીણ ખાધા પછી જે મિઠાઈ વગેરે ખાયછે તેને કુંગાપાણી કહેછે તે ઉપરથી.)

કુંઠવો મૂકવો, રડવું. (પોક મૂકીને)

“ આ નથી જોવાતું રે મારા નાથ? એમ કહી વળી કુંઠવો મૂક્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુંઠામાં ઠેલવું, (કાડતું કુંઠું જેમ કાડના લેખામાં નહિ તેમ.) ન ગણકારવું; વિત વગરનું-માલ વગરનું હોય એમ ગણી કાઢવું; કાઠના તરફ બેદરકારીથી જોવું.

કુંમકો આવવો-મારવો, દોરી તાણવી-ખેંચવી-(કનકવાની.)

હુસ કાઢવી, ચકવવું; કાયર કરવું. (માર મારી કે મહેનત કરાવી.)

ઠેકાણું કરવું; (વગે એમાડવું-કરવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી)

ધંધા રોજગારની જગો શોધવી.

૨. મારવા-તુકસાન કરવાનો ઘાટ ઘડવો.

ઠેકાણું ક્યાં બાજુ છે ? મોલવામાં ઢંગ ઘડો.-ઘડ માથું ન હોય તેવા માણસને માટે વપરાય છે.

૨. ધ્યાન-દરકાર કે કામ કરવામાં જીવ ન હોય તેવાને માટે પ્રજી વપરાય છે.

જેમ-“હું તો તૈયાર છું પણ તારું ઠેકાણું ક્યાં બાજુ છે ” એમ રીસમાં બોલાય છે.

ઠેકાણું આવવું; રાગમાં આવવું; રીતમાં આવવું; મર્યાદાશીલ થવું; પાંશરું થવું. (માણસ)
“વનિતા વંડી નેહ, ઠામ એતો નવ આવે.”

શામળભટ્ટ.

૨. થોડું થોડું કખૂલ કરવું.

“તેનો વાંક કખૂલ કરાવવાને માટે આટલો બધો યત્ન કર્યો તારે હમણાં ઠેકાણું આવ્યો.” અથવા—

“પછી તે નિરાશ થઈ પોતાના સ્વાર્થ તરફ નજર રાખી આપોઆપ ઠેકાણું આવી જશે.”

કરજીવેશો.

ઠેકાણું કરવું; બ્યાંનું લાં મૂકવું. (વેરાતું.)

૨. સંતાડવું-ઘાટવું. (નાણું.)

૩. ઉડાવી દેવું. (પૈસા.)

૪. ઠાર કરવું; મારી નાખવું.

“વિદ્યારામ ની પાસે મોહોરો હતી તે લેઈ લેવાને લક્ષ્મીરામે એને રસ્તામાં ઠેકાણું કર્યો.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

“શું તે અભાગિયો જીવે છે ? મેં તો ધાકું કે તે તેને ઠેકાણું કરી દીધો હશે.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

ઠેકાણું થયું; પોત પોતાની જગ્યાએ જતા રહેવું.

૨. ગુમ થઈ જવું; મરી જવું.

ઠેકાણું પડવું; મુકામે પહોંચવું.

“અરે આપણે તો ઠેકાણું પડ્યા પણ રાજાજી ઠાણું જાણે ક્યાંય રખડતા હશે. ? પ્રતાપનાટક.

૨. રોજગારે લાગવું; ધંધે વળગવું.

“જ્યારે તું ઠેકાણું પડી બે પૈસા લાવતો થઈશ તારે મારી આંખ ઠરશે.”

૩. અવસ્થામાં આવવું; પાંધરું થવું; રાગે પડવું.

૪. ખોવાયલી વસ્તુ જડવી-હાથ લાગવી.

ઠેકાણું રહેવું; કાટી ન જવું; ઘેલા ન બનવું; વિવેકથી રહેવું; રીતસર-મર્યાદામાં રહેવું.

“તારું મગજ ક્યાં ઠેકાણું રહે છે. ?”

ઠેકાણું રાખવું; ચોક્કસ રાખવું; સાવધ રાખવું; બેમર્યાદ ન થવું અથવા ન થવા દેવું. (કાળજી, ચિત્ત; જીવ; મગજ.)

“નિશ્ચે વરશે તમને રામ, ચિત્ત રાખો તમારું ઠામ.”

કવિ ગીરધર.

ઠેકાણું લાવવું; મર્યાદામાં આણવું; વહી જવા ન દેવું; રીતમાં આણવું.

ઠેકાણું પહોંચાડવું; ધારેલે ઠેકાણું લઈ જવું. તુકસાન કરવાના અર્થમાં વપરાય છે.

“યાદ રાખજે હું તને ઠેકાણું પહોંચાડીશ.”

ઠેર ઠેર કુતરાં ભસાવવાં, ઠેકાણું ઠેકાણું લઢાઈનાં મૂળ રાપવાં અથવા નારદવેડા કરી માંહો-માંહે લઢાઈ બની કરી વેર વહોરવું; ઠેરઠેર લોકોની નિંદા વહોરવી.

૨. ઠેકાણું ઠેકાણેથી પણ થોડા થોડા અતુભવ લેવો. માથું મારવું; છપ્પન

વખારીની પેઠે જ્યાં સાં ધુસી જવું;
જૂદા જૂદા વિષયમાં મન ધાલવું.

“ નાની નાની રકમ માટે ઠેર ઠેર કુતરાં
બસાવવા જેવું આ કામ નથી. આતો એક
મોટી રકમ છે. તેનો હાથ મારવા મૂકવું
એ એક પસ્તાવાતું કામ છે.”

કૌતુકમાલા.

ઠેરના ઠેર, જે સ્થિતિમાં હતા તેને તે સ્થિ-
તિમાં; હતા તેમને તેમ.

ઠેરી જવી, કજીઓ કે ખોલાચાલી થવા.
જામીગઈ, ઠેરી ગઈ, ખની ગઈ, એ-
મ ખોલાય છે.

ઠેસવે ચઢાવવું; ધક્કે ચઢાવવું; વાયદા કરવા.
૨. ન લેખવું; ન ગણકારવું.
૩. ખત્તા—જકડ ખવડાવવી.

ઠાકર મારીને અડચણની સામે થઈને થોડી
મહેનતે અને સહેજ વારમાં.

“ ઠાકર મારીને પૈસો પૈદા કરે એવો છું;
તુ મને કેવો ધારે છે? ”

“ ઠાકર મારીને કામ કરીએ ત્યારે બહા-
દુરી! ”

ઠાકર વાગવી, અડચણ ખમવી; ખત્તા ખાવા.

“ આ સંસારમાં જેને ઠેકાણે અને જેને
પ્રસંગે જેટલી ઠાકરો વાગેલી છે તે બધી
ખતાવી દેવી એ કામ પ્રત્યેકે કરવું જે-
ધએ. ”

સં૦ મા૦

ઠાકર ખાવી પણ વપરાય છે.

‘ ઠાકર વાગે ત્યારે સમજણુ ’ આવે એ
કહેવત છે.

ઠાકી ખેસાડવું; યુક્તિસર ગોડવી દેવું; અંધ
ખેસતું આણી મકવું; યુક્તિથી ઠેકાણેઆણવું.
“ તે જગોએ તેમણે કોઈ નીચ જતના
કુંવરને ઠાકી ખેસાડ્યો છે ”

ગર્ધવસેન.

ઠાલિયાવાણું; મશ્કરી ઠંઠા કરનાર ઠંગ વ-
ગરના માણસોની ઠોળી.

૬

ઠગલું ઝોળખવું, વલણ જોવું; સ્વભાવ
ઝોળખવો.

ઠગલું ભરવું, કંઈ કામ કરવા તત્પર થવું;
(સમજીને ઠગલું ભરવું.)

“ જે કરતાં પરિણામે હાનિ,
તે કારણ ના કરવું જ;
આપણી પહોંચ પ્રમાણે સઘળે,
સમજી ઠગલું ભરવું,
શિક્ષા શાણાને.”

ધ્યારામ.

“ જેશીઓની રજા વિના તે ઠગલું ન
ભરતો.”

ડંકો કરવો-વગાડવો, (જે પક્ષ-લડાઈમાં
જીતે છે તે પક્ષ તરફથી વિજયનો ડંકો
વગાડવામાં આવે છે અથવા ન્યારે નવો
રાજા ગાદીએ બેસે છે ત્યારે તેના નામનો
ડંકો વગાડવામાં આવે છે તે ઉપરથી લા-
ક્ષણિક અર્થે)

છાપ ખેસાડવી; વિખ્યાતિ-નામના મેળ-
વવી; કીર્તિ દેખાવવી.

“ મરવાની અગાઉ ૧૫-૨૦ દહાડા
કવિએ જેથી રણજોડને કહ્યું કે અલ્યા
છોકરા, મેં તો આખા હિંદુસ્તાનમાં ડંકો
કીધો છે, હવે મારે ફરી અવતાર લેવો
નથી. ”

નર્મગદ્ય.

ઉપો મારવો, મોટા મોટા કોળીઆથી ઉતાવળે ખાઈ લેવું.

ડમ્કાણુ હાંકવી, ખોટી ગપ ચલાવવી-ફેલાવવી. ડરથે વિખ ના વળે એવું, ઘણુંજ ખારીકું; ડસીકું. (સાપ જેવું.)

“ જહાંપનાહ, એનો વહેમ ખસે એવો નથી, એ તો વખત જતાં ઉલટો વધ્યો છે; તે * * * ડરથે વિખ ના વળે એવો થયો છે.”

પ્રતાપનાટક.

ડહાપણુ ડાહ્યો, વગર કારણે જેમાં તેમાં સમજ વિના માથું ધાલી ડહાપણુ ડોળનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ડહાપણુ ડોળવું, પતરાજી કરવી; સમજ વિના માથું ધાલી આગવું ડહાપણુ ચલાવવું; ડુલાશ-ખડાઈ કરવી.

ડાગળી ચસકવી-ખસવી, ગાંડા ખનવું; ઘેલા થવું; મગજ ભમી જવું; ફાટી જવું; ખ્હાવરું ખનવું; ચળી જવું.

‘ ભટજની ડાગળી ખસેલી જોઈ સિદ્ધરાને કહું કે મારી ચિટ્ટી તો નહિ આવે પણ હું જુક્તિ ખતાવું તે કરે તમારી મન-કામના પાર પડશે.’

સંઘરાણેસંઘ.

ડાટ વાળવો, એકદમ ઊંધું વાળી નાખવું; ગમે તે કરી નાખી સલાનાશ વાળવું; મોટું તુકસાન કરી મૂકવું; સંહાર કરવો.

“ ડાટ વાળ્યો રે ડાશીએ ડાટ વાળ્યો. વડ સાસુ વેરણુ થઈ મારી, હરખ હૈયાનો ટાળ્યો રે.”

ડાશીએ. મામેરું.

“ ડહાપણુ તો ડાટ વાળ્યો. ધર્મનો માર્ગ ટાળ્યો ”

દ્યારામ.

ડાટા કરવા-દેવા, અપવાસ કરવાને આગલે કિવસે સારી પેઠે ખાઈ લેવું.

“ નળ-ડાટો દેવાયો હોય તો, હવે પેલી વાત આગળ ચલાવ.

વિદુષક-રહો, થાય છે, આટલો લાડ ખાઈ લેવા દો. ”

નળદમયંતી નાટક.

ડાટી દેવું, સંતાડવું; ડાખી રાખવું; કોઈના જાણવામાં ન આવે એમ કરવું. છૂપાવવું. (લાક્ષણિક.)

“ હવે તે વાત અહીં ને અહીં દાટી દે ભાઈ, નહિ તો તારી વાત તેં જાણી.” ડાખા જમણી કરવું, જ્હાલું અજખામણું કરવું.

૨ આંખ આડા કાન કરવા.

ડાંડે પડવું, જતું રહેવું; રસ્તો પકડવો; નીકળી જવું; સટકી જવું.

ડાખા પગનો અંગારો, ડાખા પગની ધૂળથી મા છોકરાને કપાળે દ્રષ્ટિ ખેડી હોય તે દૂર કરવા નિશાની કરે છે તે.

ડાખી આંખ ફરકવી, જ્યારે ડાખી આંખ ફરકે છે ત્યારે પુરૂષો અપશુકન અને સ્ત્રીઓ શુભ શુકન માને છે.

પુંસાંદક્ષિણ નેત્રસ્ય સ્ફુરણ મિષ્ટ મુચયતે નારીણાં વિપરીતં ચ વિપરીતં તયોઃ પુનઃ॥

“ શલ્યસુભટ રણમાં પડ્યો, દુર્યોધનને પડિ ફાળ; દેહ ધૂળે ફરકે ડાખી આંખડી, હવે આવ્યો કાળ.”

કવિ ભાઉ.

“ સખિ! આજે મારી ડાખી આંખ ફરકે છે! થોડા સમયમાં પતિ આવ્યા જાણુ.”

સત્યભામાખ્યાન.

ડાખું મૂકવું, અજખામણું-અજખામણીતું કરવું. (માનીતો છોકરો જમણા ખોળાપર ખેસે અને અજખામણીતો ડાખાપર ખેસે એવી જ પરંપરાની રીત કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

“ પરાપૂર્વથી પ્રભુના છે, તેતો પ્રભુતણા શુભ ગાય;

દ્યો દુષ્ટને ડામો મૂકી,
ભને શ્રી વ્રજરાય-માટે શ્રમ ”

દયારામ.

ડાખું કરવું, પણ બોલાય છે.

ડાખું જમાણું કરવું એટલે વહાલું અ-
ળખામણું કરવું.

ડામ દેવા, મહેણાં મારી સામા માણસને
જીવ બાળવો ! કહણ વચન કહી સામાનું
અંતર બાળવું.

“ ત્રણે ભુવનની અમને તૃણા, હનરવાર
હરામ; વિપથી જનને વેણુ હમારાં, દીધા
જેણુ ડામ. ન્યારો ભાઈ. ”

બોધચિંતામણિ.

૨. નકામું આપી દેવું.

“ આવાજ વક્કરે દીકરા ઝળતા નથી તો;
એમ કરે કોઈ ડામ દેવાનું નથી. ”

નવી પ્રજા.

૩. જીલે ડામ દેવો જુઓ.

૪. ટાઢો ડામ દેવો જુઓ.

૫. કપાળમાં ડામ જુઓ.

ડાહો ડાહો ડાખા જેવો, મૂર્ખ.

ડાણું પાંખડું ન જાણવું; (ઝાડનું ડાણું
કયું અને પાંખડું કયું એ પણ જેની જાણ
બહાર છે એવા માણસને માટે વપરાય
છે.) આરંભ ક્યાંથી ને સમાપ્તિ ક્યાં તે
કાંઈ ન જાણવું; કેવળ અજ્ઞાનપણાની
સ્થિતિમાં હોવું.

“ નિહાળવા આવે કોક, સારે મંત્ર બોલે
મોટા, પત્ર ડાંખણું ન જાણે મંત્ર લાગે
પેખવા. ”

મિત્રધર્માખ્યાન (વક્ષભ)

ડાળે વળગાડવું, (જે માણસ ડાળે વળગ્યું
હોય તે પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ઝાડપરનાં
ફળાદિ ખાય તે ઉપર તેની આજીવિકા
આલે તે ઉપરથી.) ધંધે લગાડી કમાઈ ખાય
એમ કરવું. ધંધે રોજગારે લગાડવું; કમાઈને

ચુજરાન ચલાવે તેને માટે કંઈ આધારઆપવો.

“ દાદાની ઈચ્છા હરેક રીતે નોકરી
પતા કરી ડાળે વળગાડવાની હતી એટલે
તેનો ઉપાય આલે એમ નહોતું. ”

એ બેહેનો.

ડિંગ ઠોકવી-મારવી, જુડી ગપ ચલાવવી.

ડિંગમારની ચોકી, (ડિંગમાર એટલે જુડી
વાત ઉરાડનાર અને તે ઉપરથી જુડી-ખો-
ટી સત્તા ભોગવનાર.) સત્તા ન છતાં જુ-
લમ કરવો તે; ખોટી સત્તા.

ડુંગરો નવડાવવો, બીલ લોકોનાં પગનાં
તળિયાં જડાં થઈ જાય અને જેડા પહેર-
વા પડે નહિ એટલા માટે ડુંગરા સળગા-
વવાની આધા રાખે છે તેને ડુંગરો નવરા-
વ્યો કહે છે. ડુંગરો ટાઢો કરવો પણ બો-
લાય છે. વળી એ જાતમાં કેટલાક જ્યારે
બાળક જન્મે છે સારે તેની ખુશાલીમાં
અથવા કુટુંબમાં કોઈ માંદુ પડે છે તેને
આરામ થવાની માનતામાં પણ ડુંગર નવ-
ડાવવાની આધા રાખે છે. (નવડાવવો એ-
ટલે અગ્નિવડે સળગાવી મૂકવો.)

ડુચ્યા કાઢવા, ઘણી મહેનત કરાવી થકવવું.

“ ગાળા જેવડું પેટ થયું હોય તેઓ આ-
ખો દહાડો ડામ કરાવી ડુચ્યા કાઢેને તેની
જોડે મહેણાં તૂણાનો પાર નહિ. ”

સાસુવહુની લઢાઈ.

૨. ધમધમાવવું; ધમકાવવું.

૩. (માર મારીને.) હલકું કરવું; અશક્ત
કરવું.

બહુવચનમાંજ વપરાય છે.

ડુંડી પીટવી, ડુંડી પીટીને લોકોને જણાવવું;

ઉઘાડું કરવું; જાહેર કરવું; પ્રસિદ્ધ કરવું.

“ ગેલશું, ખેલશું, રેલશું નગરમાં,

દેશ આધામાં તે પીટું ડુંડી;

તાહરે મન અલ્યા લંકપતિ છત્રપતિ,

માહરે મન લંકપતિ એક ડુંડી. ”

અંગદવિદિ.

કુંડું વધવું (માથે), હઝમત વધવી; (હસવામાં.) માથે બાજરીના કુંડા ન્હી-બહુ હઝમત વધી હોય ત્યારે એમ બોલાય છે. બાજરિયું વધવું પણ કહેવાય છે.

કુબ્જી ખાઈ ન્હી-મારી ન્હી, (કોઈ પ્રાણી પાણીમાં કુબ્જી મારે છે ત્યારે તે બહાર નજીવું નથી એટલે ઉપર દેખાતું અંધ થાય છે તે ઉપરથી.) કામ કરતાં વચમાં જતા રહેવું; નજર ચૂકવી સટકી જવું. (કં-ટાળો પામવાથી કે માથેથી નોખમ ઉતારી નાખવાના હેતુથી.)

કુબ્જી મારી આવવી, (નેમ પાણીમાં કોઈ કુબ્જી મારી થોડીવારમાં બહાર આવે છે તેમ.) જરાવારમાં જઈ પાછું આવવું.

કેરા દેવા (ઉપર), મુકામ કરવો;

૨. તદ્દુપ થઈ જવું.

“ સંતો દિયારે અગમપર કેરા. ”

પ્રાચીન કવિતા.

કાક ઊંચી કરવી, અંધારામાંથી અજવાળામાં આવવું-બહાર પડવું.

૨. ગરીબાઈમાંથી ઊંચી સ્થિતિએ આવવું.

૩. મંદવાડની પથારીમાંથી બેઠા થવું; સારી સ્થિતિએ પહોંચવું.

કાક ઊંચી ન કરવી, હલકાપણાને લીધે અથવા શરમને લીધે દયાઈને-નમીને ચાલવું-વર્તવું.

૨. ધણાજ કામમાં શુંથાયાને લીધે આસપાસ શું થાય છે તે ઊંચું માથું કરી ન જોવું.

કાકી ભાગવી, કોઈનું જોર તોડવું. (અચત નાણાતું કે રકમતું.)

૨. પૂર્ણતા તોડવી.

નેમ-“ પાંચસે રૂપિયાની કાકી ભાગી ત્યારે લગ્ન થયું, ચાર પૈસાને માટે રૂપિયાની કાકી ભાગવી પડી. ”

કાકું કાપવું, વિશ્વાસઘાત કરવો.

“ નેને પાળીપોળી આટલો મોટો ક્યો તે તું હવે મારું જ કાકું કાપવા બોલો થયો છું. ? ”

કાકું ઘરવું, અણીને પ્રસંગે-તકપર વચ્ચે પડી અડચણ નાખવી કે કામ અટકાવવું. (કોઈ માણસે.)

કાકું ધૂણાવવું, હા અગર ના કહેવી (કાકું ધૂણાવી.)

કાકાં છોલવાં, (બહુવચનમાંજ વપરાય છે.) બિનઆવડતવાળા માણસને માટે બોલવામાં આવે છે; ધંધો રોજગાર ન હોવો. “ શું કરે છે ધૂળ એ, બેઠો બેઠો કાકાં છોલે છે. ”

કાખાં ચારવાં, બિનઆવડતનું રહેવું.

કાશી મારવી, લોટ બાફવો; પોટીસ જેવું ગોતાબાફણું કરવું; લાખશી કરવી. (મસ્કરીમાં.)

કાશીના રેંટીઓ, કાશીના રેંટીઆની પેટે ખખડકખડ ચાલતું ધીમું કામ.

કાસલાં બેસવાં, (મરી ગયેલાની યાદદાસ્ત દાખલ પારસી મંડળમાં જે સંવત્સરી-ચા-પિંક ક્રિયા-કરે છે તેને કાસલાં કહે છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.) તુકસાનીમાં આવી પડવું; પડતી હાલતમાં આવવું.

૨. નાહમેદ થઈ જવું; હિંમત હારી જવી.

કાળ કાઠવા, (તુવેર વગેરેને બરડવાથી જે દાળ પડે છે તેમાં રહેલા જે આખા દાણા તેને કાળ કહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) અધખોખરું કરવું; અધમુઠું કરવું; થકવી દેવું; વિત્ત ઓછું કરવું (કામ કરાવી કરાવીને).

૨. ધમકો-ધાર્તી આપવી.

કાળા ઉઘડવા, ચાતક ભાગવી; અક્કલ આવવી; શુદ્ધિ આવવી; આંખ ઉઘડવી; ભાન આવવું.

“ કોકર ખાધી ને પછડાયો ત્યારે એના

ડોળા ઉઘડયા; અચાર સુધી કોઈનું કહેવું એના મગજમાં ઉતરતું નહોતું.”

ડોળા ઊંચે-ખોચીએ જવા, કોઈની તરફ નરમ નજરે ન જોતાં પોતાના તોરમાં રહેવું; મગજીમાં રહેવું.

૨. (આશ્ચર્ય પામતાં.)

“ મિસિસ બ્લાકલી કોઈ જાણીતી અને દરજ્જા ત્રાણી સ્ત્રી હશે કેમકે તેણીનું નામ સાંભળતાં મિસિસ સમીનના ડોળા ઊંચે ચઢી ગયા અને તે વખતથી તે મારા તરફ બહુ માનથી જોવા લાગી. ” જત મહેનત.

ડોળા ખેંચાવવા, વાટ જોવડાવવી.

“ ભાદરવો એકી મચાવ્યા વગર ડોળા ખેંચાવી ખેંચાવીને વીલ્યો. ”

સોરડી સોમનાથ.

ડોળી આવવી, કોઈની મરણ રૂપકાનિ કે દ્રવ્ય રૂપ હાનિ થવી; માઠા સમાચાર થવા-આવવા (માંદા અથવા ધાયલ માણસને ઉંચકી લઈ જવાની જે માંચી તેને ડોળી

કહે છે તે ઉપરથી) ‘એને ઘેર ડોળી આવી.’

ડોળીઓ વળવી, ડોળીઓ વળવા જેવી દશા થવી; આવી બનવું; મરણ રૂપ કે દ્રવ્ય રૂપ હાનિ થવી. ‘એને ઘેર ડોળીઓ વળી.’ ‘તારે ઘેર ડોળીઓ વળે’ એમ બદલવા દેતાં પણ ખોલે છે.

ડોળો ચસકવો, કોઈનું સાઈ દેખી તે લેઈ લેવાની દાનત થવી.

“ દ્રવ્યથી દેશના રાજનું મન ચમકે છે, અને પરદેશના રાજનો ડોળો ચસકે છે. ” સરસ્વતીચંદ્ર.

ડોળો ફટકી જવો, મરવાની તૈયારીમાં આવવું.

ડોળો ફરવો, છાકટું કે ઘેલું થવું.

ડોળો ફુટવો, આંધળા થવું.

૨. ધ્યાન જતું રહેવું; ભાન જવું; શુદ્ધિ જવી.

ડોળો ફેરવવો, ગુસ્સાભરી નજરે જોવું; કરડી દ્રષ્ટિથી જોવું.

૯

ઢગલો થઈ પડવું, થાકીને લોથ થઈ જવું-પડવું; અશક્ત થઈ જવું.

ઢગલો વળી જવો, ઢગલો થઈને અચેતન પડવું; નંખાઈ જવું.

“ જેમ-બિચારો ઘેલાભાઈ આરોગમાં સપડાયો અને એક દસ્ત થતાંજ તે ઢગલો વળી ગયો. ”

એ બહેનો.

ઢંકાયલી પીઠ, દાખડ દુખડ નભી રહેલી કીર્તિ.

ઢંકાયલો હીરો, પાસા પાડયા વિનાનો. તે ઉપરથી સારા ગુણ હોવા છતાં બહાર નહિ પડેલો; લોકોની નજરે નહિ ચઢેલો; પ્રસિદ્ધિ નહિ પામેલો માણસ.

ઢંગ ઢાળ-ઘડા વગરનો, (ઘડા વગરનું ત્રા-

જવું) ગમે તેમ નમે તે ઉપરથી જેના વિચાર ધડીમાં ફરી નવ્ય એવા અસ્થિર હોય અને જેના કામકાજમાં કે ખોલવાચાલવામાં કાંઈ રીતમાત કે સુઘડતા-બલિવાર ન હોય તેવાને માટે ખોલવામાં આવે છે.) કામ ઉકાળા વિનાનું; ઉડેલ તખિયતનું; વાદંડી; પ્રમાણ વિનાનું. (માણસ.)

૨. પાયા વગરનું.

“ અરે ભાઈ આતે શું? તું આમ ઢંગ-ઘડા વગર ખોલે છે શું? આતું અવળ ચવળ ક્યાંથી ખોલે છે? અરે તને ભૂત-ખલાતો વળગી નથી કે આમ બંકે છે? ”

અરેખિયનનાઈદસ.

ઢઢો-ઢઢો જવો, ઢ; અક્ષરશત્ય; જડસો.

દહેરો પીટવો, લોકમાં નહેર કરવું; ખુલ્લું કરી દેવું.

“ કેમ-તારે પેટી વાતનો દહેરો પીટવાનો વિચાર છે? તેમ હોય તો કહી દે.” ઢળતો કાંદો, ઢળતી-નમતી દોરી; સ્વતંત્રતા-છૂટ આપવાની સરત.

ઢળી પડવું, મરી જવું.

ઢાંકપિછોડો કરવો, (પિછોડી નાખી ઢાંકી દેવું તે ઉપરથી.) દોપને ઢાંકી નાખવા તજવીજ કરવી-બહાનું કાઢી દોપ ઉડાવી દેવો; છાવરવું; વાંક-ગુનો ઢાંકવો “ સ્ત્રીના દોપનો ઢાંકપિછોડો કરવાથી અનીતિમાં વધારો થાય છે.”

૨. માફીની રાહો હશે એમ કરી ઉડાવી દેવું; માંડી-ભૂસી વાળવું; ઢાંકી નાખવું.

ઢાંક્યાં ઉઘાડાં જોવાં, સારાં નરતાં કર્મની ખણખોળ કરવી.

“ રક્ષમણિ-દેવ, એવાં ખોતરણાં કાઢવાની અને કોઈનાં ઢાંક્યાં ઉઘાડાં જોવાની મારે ક્યાં ડાખા હાથની આધા છે કે તે હું જોવા ખેસુ.”

સલભામાખ્યાન.

ઢાંકવું ઢીકવું, અંતરની ગુપ્ત ચિંતાથી બળવું; એવી કોઈ ચિંતા અથવા લાગણી થવી કે જે કોઈને કહી ન શકાય; કોઈને ન જણાવતાં અંતરમાં ને અંતરમાં શોસાયાં કરવું; છાનું કાળજી આળવું; મનમાં બળ્યાં કરવું.

“ હું ઢાંકી ઢીકું છું, રાત દિવસ મારા વહાલા, આપના વિયોગે નથી ચેન રે જી—”

દ્યારામ.

ઢાલે તરવારે બન્યો, (બહાર પડવું, ઉઘાડું પડવું, નહેરમાં આવવું એ તેના મૂળ-અર્થ ઉપરથી) વગોવાયો; લાજ આબ-ર મેલી; વફર ખોયો.

ઢાળણી પડવી, કાપણી કાપવાનો વખત થવો.

ઢીલી દાળનો ખાનારો, કમજોર; પોચું; નબળું; કમતાકાદવાળું.

“ ઢીલિ દાળ ખાનારા હિંદુ તણું માંસ નહિ ગમ્યું હશે; માટે મુસલમાન ખોળિયા પણુ તું તૃપ્ત ન થઈ કરો.”

પાણીપત.

ઢીલી દોરી, રહેમ નજર; મરજી મુજબ કરવાની થોડી છૂટ.

“ જ્યાં આપણી સત્તા પરિપૂર્ણ ન હોય ત્યાં ઢીલી દોરી મૂકવાની જરૂર પડે છે; પણ જ્યારે લાગ જાય ત્યારે ગમે તે કરીએ.”

ગર્ધવસેન.

૨. ઢીલી છાતીનું; કમજોર; પોચું; નબળું.

ઢીલું મૂકવું, (લાક્ષણિક) કૃપાદ્રષ્ટિ રાખવી; રહેમનજર રાખવી; જરા છૂટ આપવી.

સોમનાથ.—હા, ખરેખર એમજ થયેલું; ફેજદારનો પણ ભાગ હશે.”

રથનાથ—તેથીજ ફેજદાર ઢીલું મૂકે છે તો.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

ઢેકો નમાવવો, જે માણસથી નીચાં વળી-મન દર્ષ મહેનત થતી નથી તેને વિષે એમ ખોલાય છે કે—

“ ભાઈનો ઢેકો તો નમતો નથી. લગાર ઢેકો નમાવીને કામ તો કરો.”

જેમાં મહેનત પડે એવા કામના સંબંધમાં જ આમ ખોલી શકાય છે.

ઢેડ ગુજરાતી, છેક અશુદ્ધ-સંકર-બ્રહ્મ એવી ભાષાને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“ અમો ખજભળતાં તમે ખજભળાવો, ગોડુળમાં કેમ રહી શકશો; વૃંદાવનમાં રાધિકાની સંગે, અમો વિના આનંદ કેમ કરશો, દેવા અમચી વારકાં,

એ દલ હોયલા અપુલ્યા;
ભકત કાં બિસરી ગેલા. ”

હારમાળા.

આ કવિતા દેડ ગુજરાતી કહેવાય.

દેડ ફનેતી, દેડ જીવી નીચ વર્ણની પેઠે ધડી ધડી લઢીને ધડી ધડી એકઠા થવાથી લોકમાં જે વગોણું થવું તે; સહેજ-સાજમાં ગાજ ભાંડી લઢવું ને પછી ટેક છોડી મળી જવું; ફનેતીના સાધારણ અર્થમાં વપરાય છે.

“ પાંચમો કહે, ગધાડે એસાડી દેડ ફનેતી કરશે તો કેવું નીચું જોવાતું થશે ! ”
વનરાજ્યાવડો.

“ એ તો મહારાજ ચંદ્રગુપ્તની આજ્ઞાથી રાજદ્રોહી ગોરજ જીવસિદ્ધિને દેડફનેતી સાથે હદપાર કરે છે. ”

મુદ્રારાક્ષસ.

દેડીઆ વાણું, નીચ-હલકી જતનું ટોણું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ એવો થાય છે કે નીચ લોકની પેઠે ગાળાગાળી-ધોલ છકડ ચલાવતા હોય તેવા લોકની ટોળી.

દેપું કાઠી નાખવું, ખૂચ ધમકાવવું; ધૂળ કાઠી નાખવી; ખુચ ઝાટકવું; ગભરાવવું; હલકું પાડવું; પત્તર રગડી નાખવી.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

દેખરાં બાંધીને, ખાઈખપુચીને; ખરા ખંત અને ઉત્સાહથી. (દેખરાં બાંધીને મંડ્યો છે.) આ પ્રયોગ ગ્રામ્ય છે પણ વપરાય છે.

દેકળીઉં વેલણુ, રોટલી ખનાવવાતું લાકડાતું નાતું વેલણુ.

દેંગ ધતુરો કરવો, (ધતુરો-ધૂર્ત) દેંગ કરવા અને ધૂર્તવેડા કરવા; દંભ-કપટ આચરવું; ઠગવાને પ્રપંચ કરવો.

દેચકું ઉરાડવું, માથું કાપી નાખવું—જૂડું પાડવું.

દેલ વાગવું, ખરાખ કાર્યથી પ્રખ્યાત થવું.

૨. (પૂર્વ ગૂજરાત તરફ અથવા જ્યાં અનાર્થ લોકોની વસ્તી હોય છે એાં એાં છાપરાનાં ગામ તે મોટાં ગામ ગણાય છે. અને ગામોનો ઘેરાવો મોટા શહેર જેટલો હોય છે. એાં કે એસેં છાપરાનાં ગામ કોઈ કોઈ વાર તેા પાંચ પાંચ ને છ છ માર્દલ લાંબાં પહોળાં હોય છે તેથી જ્યારે હાજરી આપવી હોય ત્યારે કે ગામ મેળાવો હોય ત્યારે, કે આખું ગામ ભેગું કરવું હોય ત્યારે ગામના પટેલને એાં એક દેલ રાખેલું હોય છે તે જાંચા ટેકરા પર ચઢીને વગાડે છે તેનો અવાજ સાંભળીને ઘેર ઘેરથી માણુસો દોડ્યા આવે છે. તે ઉપરથી) જાહેર થવું.

દેલકી ખનવવી—વગાડવી, (નાચનારની પછવાડે ઊભા રહી વગાડવી તે ઉપરથી) ખુશામતમાં વખાણ કરવાં; ખંતે તરફની દેલકી વગાડવી; એટલે ખંતે પક્ષમાં ભળી જવું; ઉભય પક્ષનું મન સચવાય એમ અહીંનું તહીં ને તહીંનું અહીં કહી દેવું; સાચાં જૂડાં કરી લઢાવી મારવું.

દેલે વાગતું જવું, (દેલ વાજાં વગેરે વાગવાથી જે માણુસ ન જાણતું હોય તે પણ જાણે તે ઉપરથી)

જાહેર થવું ચાલવું, ફનેતી જાહેર થવી; ફનેતી જાણકે ચઢવી—લૂટાવી; વરઘોડે ચઢવું.

“ અફસોસ, આજસ તાઈ સલાનાશ. અરે આજસથી આદમીઓતું દેલે વાગતું જાય છે ને. ”

મા. સા. સં.

ઢોલ તાંસાં વાગવાં પણુ ખોલાય છે.
ઢોળીપોડવું—નાખવું, તકરારમાં ઉતારી
પોડવું.

૩. જ્ઞેખમ કોઈને માયે નાખવું; જ્ઞે-
ખમ કે કોઈ એવીજ તુકસાનકારી
વસ્તુ—આપત ખીજને માયે જય
તેમ કરવું; પોતાને માયેથી કાઢી
નાખી ખીજને ગજો ઢાલવું.

૩. હાર ખવડાવવી; નિષ્ક્રમ કરવું; ના-

સીપાસ કરવું.

૪. અપમાન કરવું; માનભંગ કરવું.

ઢોળી મૂકવું, (વહેતું મૂકવું.) ન ગણુકા-
રવું; ધ્યાનપર ન લેવું; દરકાર ન કરવી;
હર ખસેડી દેવું.

“ વારિ માટે લજતા વહેમ, પત્નીવ્રત
મૂક્યાં’ ક્ષેમ; ધર્મ કર્મને મૂક્યા ઢોળી,
વાળી વૈશ્ય કૃષિકારે ઝોળી.

રશ્યશૃંગાખ્યાન.

ત

તગાઈ વધવું, ખાઈ ખાઈને પેટ વધવું.
(હસવામાં.)

“ જમ્યા જમાયું જટલું,
જદુરામ ભટ નેટ;
વધ્યું તગાઈ દેખીને,
હસતાં દુઃખે પેટ.”

કવિ યુલાખીરામ.

તગાઈ ભરવું, આ શબ્દ ઈચ્છીને ભરેલા પે
ટને લગાડવામાં આવે છે. (હસવામાં)
તડકો છાંયડો વેડવો, સંસારતું સુખ
દુઃખ ભોગવી રીઠું ખનવું; પાકા થવું;
ચઢતીપડતી વેડી કસાવું; અનુભવી ખનવું;
સુખ દુઃખ અનુભવવું. (તડકો એ સુખ
અને છાંયો એ દુઃખ.)

“ તડકોછાંયડો તો સર્વ માણુસને એક
વાર આવે છે જ.”

ભામિનીભૂપણ.

“ લાખેણું તો લાડ લડાવ્યાં,
દીકા ન છાયા તડકા;
ખાજ રંડાયે ખજિખજિ થાતી,
ભીતરમાં લાગે ભડકા.
તમે એવું શીઠ સાંખો,
અરેરે એ ચાલ નાશ કરી નાખો.”

વેનચરિત્ર.

તડકને લડક, જમ જ આવ્યું તે તડકાલ.
તડકા મારવા—હાંકવા, નવરાશની નિશા-
નીમાં—પુરસદની વેળાએ આડી તેડી વાતો
કરવી.

તડકો ચાલવો, લાભ-પ્રાપ્તિ સારી થવી.
તડે મકોડે, ખૂબ તૈયારીમાં. ૨. તત્પર; અ-
લોતુર.

“ એતો લઢવાને તડેમકોડે થઈ રહ્યા
છે.”

તણાઈ જવું, રોગથી લોહી માંસ સુકાઈ
નખણું—કૃષ્ઠ થતું જવું; તવાઈ જવું (શ-
રીર.)

૨. કોઈ માનસિક વૃત્તિના પૂર જ્ઞેસમાં
ધસડાવું. અભિમાન—મિજનમાં ત-
ણાઈ જય છે એટલે ઘણો અભિ-
માની કે મિજજ છે.

૩. ઉડી જવું; જતું રહેવું; નિષ્ક્રમ
થવું. ‘હસવામાં તણાઈ જય છે.’

૪. ઘણો ખર્ચ કરી દુર્દશામાં આવવું.
(લાક્ષણિક)

તણાઈ મરવું, ખીજના વાદે પોતે તુકસા-
નના ખાડામાં ઉતરવું.

“ પૈસાદારની જનમાં આખું ગામ આ
વવા તૈયાર થાય અને તેથી કન્યાના ખા-
પને તણાઈ મરવું પડે.”

એ અહેનો.

તત્ત્વ ક્રમકે, તત્ત્વ ક્રમકે ઢંઢેરો પીટવો; લો ક્રમાં જાહેર કરવું.

૨. દેવાળું કાઢવું.

તથાસ્વરૂપ, થાય અથવા ન થાય એવું દ-
શાવે છે. અનિશ્ચિત; ઢ્યુપચ્યુ-નક્રી
નહિ તે.

‘મારે ગામ જવાનું તથાસ્વરૂપ છે.’

તંત તાણવો—આંધવો વાદ કરવો. (પ્રા-
ચીન કવિતામાં.)

તંતુ કામે લગાડવા, આ કામ કરવામાં મેં
મારા સઘળા તંતુઓ કામે લગાડયા એટલે
તેમાં મેં મારાથી અને તેટલો પ્રયાસ કર્યો,
મારાથી જેટલું થયું તેટલું કર્યું, કાંઈ મણા
ન રાખી.

તનખા મારવા, રીસનાં વેણુ ઉચ્ચારવાં;
છણુકા કરીને ખોલવું. (લાક્ષણિક)

“ કહીએ છીએ તે કરતા નથી અને
જ્યારે હોય ત્યારે તનખા માર્યા કરોછો?”

તન્નમ તન્ના, (ગાનતાનમાં યુલતાન તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થે) મોજ શોખ; સુખ
એન; રંગરાગ.

તપ કરવું, (લાક્ષણિક.) મૂગે મોઢે હાલ્યા
ચાલ્યા સિવાયની સ્થિતિમાં રહેવું; સ્થિરતા-
થી ચૂપ રહેવું.

૨. કોઈ અમુક આખતમાં ધ્યાન રાખ્યાં
કરવું. કોઈ નિશ્ચય વિષયનું ધ્યાન ધરવું;
એકની એક વાત ચલાવ્યાં કરવી.

“ તું તો એવું ને એવું તપ કર્યો કરે છે. ”

તખોળ છાંટવો, લગ્નમાં વરવહુએ એક
ખીજનાં પાનેતર ઉપર પાનની પીચકારી
મારવી. (નાગર વગેરે કેટલીક જ્ઞાતોમાં.)

તખોળ વહોચવો, લગ્ન, જનોઈ વગેરેમાં
રનાદેવ ઉઠે છે તે દહાડે માતા ખુંદનારી
સીઓને ખારેક, પતાસાં, પૈસા વગેરે આ-
પવું. (એ એક ચાલતી રીત છે.)

તમાચો મારી મોં રાતું રાખવું, જહા
ભપકાથી પૈસાદાર દેખાવું; ખહાર લોકોમાં
ઉઘાડું ન પડે તેમ આપદાદાની લાજ દુઃખ
વેડીને પણ જાળવી રાખવી.

“ નરભેરામે કાનમાં કરેલી વાતથી
તેનું અંતઃકરણ નખળું પડ્યું હતું
પણ પ્રસંગ સાચવવા તમાચો મારી
ગાલ રાતો રાખવા પ્રયત્ન કરી જાણેલી
વાત ઢાંકી રાણા સાથે દમભેર વાત કરી
હતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ હવે પરતાવો પામતાં છતાં તમાચો
મારી મોં લાલ રાખવા જન્ય છે તો તે
મારાથી કાંઈ અજાણ્યું નથી. ”

મણિ અને મોહન.

તરણાં ચુંથવાં, તરણાં ચુંથવાં જેવો વ્યર્થ
પ્રયાસ કરવો; મુખ્ય મુદ્દાની વાત મૂકીને
નજીવી વાતમાં માથું ઘાલી મહેનત કર્યા
કરવી.

તરણાને તોલે, તણખલાને તોલ પણ વપ-
રાય છે. તરણા જેવું હલકું; ભાર વકર
ધરી ગયો હોય તેવું; લેખામાં નહિ એવું;
તણખલાની કિંમતનું; નમાલું; ગણતરી
વિનાનું.

“ તને ન ગણે તણખલા તોલે, એવાં વ-
ચન રૂપિરાજ ખોલે

સલભામારૂપણું.

લોકો સર્વ ધણીઆતીનો પક્ષ કરીને ખોલે
જેને માથે ધણી નહિ તે નારી તરણા તોલે.”
વેનચરિત્ર.

“ નારદ સલભામામંદિર ગયા, માંડી
સર્વ સમાચાર કહ્યા; તમને ન ગણે તણખ-
લા તોલે, એવાં વચન રૂપિરાજ ખોલે. ”

સલભામાનું રૂપણું.

તરણાનો મેરૂ કરવો, રંકનો રાજ ખનાવી
દેવો; નીચનું ઊંચ કરી દેવું. (તણખલાનો.

મોટા મેરૂ પર્વત બનાવવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક-મેરૂ પર્વત એ સમ ખંડની મધ્યે છે. એની ઊંચાઈ ચોરાશી હજાર જેઠન છે જેમાંના સોળ હજાર જેઠન તો જમીનની સપાટી નીચે છે. મેરૂના શિખર ઉપર અઠ્ઠાદિ દેવ, રૂપિને ગંધર્વો રહે છે. એ મેરૂ પર્વત સુવર્ણને મણિથી ભરેલો છે.)

“ તરણાનો મેરૂ ઈશ્વર કરે, અહંકાર શા આણવા. ”

કવિ. સામળભટ્ટ.

“ સેવક જન ઉગારી લીધો, તરણા તણો લાં મેરૂ કીધો. ”

૨. (લાક્ષણિક.) અતિશયોકિત કરવી; વધારી વધારીને લાંબું કરવું; જુજ બાબતને મોટું રૂપ આપી કહેવું.

“ પતવટ ઉપર વાત થતાં જૈરાંએ તરણાનો મેરૂ બનાવી દીધો. અને એક કાનથી બીજા, બીજાથી ત્રીજા એમ બધે અક્ષર વધતી ને વધતી વાત આખા ઈડરમાં પ્રસરી રહી. ”

ગુ. જ્ઞાની વા ૧.

તરવારની ધારપર રહેવું, તરવારની ધારપર રહેવું ઘણું જોખમ ભરેલું છે અને તેથી એવી વખતે ઘણી સંભાળ અને ખમડદારી રાખવાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ઘણીજ સંભાળથી રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું; ઘણા જોખમમાં રહેવું.

“ આ પતિનો સ્વભાવ વેડવો એ તરવારની ધારપર ચાલવા જેવું હતું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ છોકરાંની માને તો તરવારની ધારપર રહેવાતું. ”

ભામિનીબૂષણ.

“ મારે તરવારની ધારપર ચાલવું પડતું; મારું આવરણ કાચા સુતરે લટકાયેલું હતું. ”

કરણુધેસો.

તરવારની ધાર જેવું એટલે તીવ્ર; પ્રવેશ ન થઈ શકે એવું;

તરાપો કુખવો, આ સંસારસાગરમાં દેહરૂપ તરાપો ડુખી જઈ ધૂળધાણી થઈ જવો; આ ભવસાગર તરવાનું સાધન ગૂમ થઈ જવું; જેના આધારથી બધો વ્યવહાર ચાલતો હોય તે ટળી જવો; કોઈ જીવાન પુરૂષ મરી જાય અને તેની પછવાડે કોઈ ન હોય ત્યારે તેની જીને વિષે ખોલતાં એમ વપરાય છે. કે તેનો તો તરાપો ડુખી ગયો.

તરી પાર ઉતરવું, સંસારની મોજમઝા માણી લેવી; સંસારનો લ્હાવો લઈ ઘરડા થવું. (સંસારરૂપી સાગર.) સંસારનું જોખમ ખેડી છેલ્લી દશાએ પહોંચવું.

“ વિવાહ સંબંધી શું કહેવાનું છે ? મારાં તો બધાં છોકરાં સંચાઈ ગયાં છે, નાના કીકાનો વિવાહ થઈ ચૂક્યો છે, એટલે હવે હું તો તરી પાર ઉતરી છું. ”

એ બહેનો.

તરી ઉતરવું પણ ખોલાય છે.

તરી પાર કરવું, તરીને અથવા હોડીમાં બેસીને પેલી પાર જવું.

૨. ગુ-હેગારને વહાણમાં બેસાડી બીજા દેશ મોકલી દેવો; દેશનિકાલ કરવું.

તરીલાં તાણવાં, (કોશ ખેંચવાને લગાડેલા બળદને ખાંધે ધાલવામાં આવે છે તેને તરીલાં કહે છે. એ તરીલાંનો ભાર આખો દહાડો બળદ વહાં કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ઘર સંસારનો બોજો વહાં કરવો.

“ જીવની વાત કોઈ નવ જાણે, આખા પછું અતુમાન માણે, મરતાં સુધી તરીલાં તાણે ગરડ ગફ ગયા, પહોંચ્યાના પરમાણાં કોઈએ ન મોકલ્યાં. ”

ધીરોભક્ત.

તલપાપડ થઈ રહેવું, (પાપડ શેકાય છે ત્યારે જેમ ઝડપથી ઉડે છે તે પુટે છે તેમ-તે-

વા જોસ્સાવાળું થવું; અધીરાં બનવું; આતુર થઈ રહેવું; તાલાવેલી થવી; તલ-સવું.

“ જીવ તલપાપડ થઈ રહ્યો છે. ”

“ પોતાના મનનો ઉભરો ઝુઝેદી ઉપર ન કઢાય પણ પેલીધાની ઉપર કાઢવાને તે તલપાપડ થઈ રહ્યો. ”

અરેખિયતનાઈટ્સ.

“ આખી રજની રડતાં વીતી,
કંથ વિના કેમ રહિયેરે, ”
તલપાપડ થઈ રજની ગાળી,
એવું થયે નહિ સહિયેરે,

વૃસિંહ મહેતા.

“ તેનું એવું આચરણુ અવલ સાસુજીથી સહન થઈ શક્યું નહિ. તેનું અદેખું હૃદય અંદરનું અંદર બળીતે તલપાપડ થઈ ગયું. ”

સદ્ગુણી વહુ.

તળાવ જવું, (ગામડાના લોક તળાવ ઉપર ઝાડે ફરવા ખેસે છે તે ઉપરથી.) ઝાડે ફરવા જવું; દિશાએ જવું.

તળિયા ઝાટક, છેક તળેના ભાગ સુધી જાણે સાવરણી ફેરવી હોય એમ અથવા જડમૂળથી ઉખેડી નાખ્યું હોય એવો કોઈ વસ્તુનો નાશ-એવી દશા; મોટી આફત; તુ-કસાન; ભાગી-તૂટી ગયેલી હાલત. સમૂળો નાશ; ખડિયા ખડખડ. આ પ્રયોગ વિશેષણ તરીકે વપરાય છે.

“ મંદ મંદ વાયુ આવીને સઘળા સૃષ્ટિને સુખ આપે છે તે તથા વંટાળીઆ અને તોફાની વા ઝાડ તથા ઘરને તળિયા ઝાટક કરે છે તે પરમેશ્વર છે એમ કહી સંભળાવે છે. ”

કરણધેસો.

તળિયાઈ ટાહું હોવું-થવું, (તળિયાઈ-પેટ-હસવામાં) માંડે ગરથ થવો-હોવો; અંદ-

રખાનેથી ભરપૂર હોવું; નિરાંત હોવી; અ-મણી બહુ હોવી.

૨. સતોપ થવો; વૃષ્ટિ થવી-હોવી.

“ મળ્યાં સુખે મોજનને સંતતિ, તરૂણિ રહ્યો નહિ તાપ; તળિયાઈ ટાહું છે તાઈ, શા વળતી સંતાપ. ”

વેનચરિત્ર.

તળિયું ઝાડવું, (પુંજે વાળવો તે ઉપરથી) સાફ કરી નાખવું; સફા કરવું; ઉડાવી દેવું; તળિયા ઝાટક કરવું; ખુટાડી દેવું; ખાલી ખમ કરવું.

૨. ખુખ ધમકાવવું; ઠોક ઘઈ હલકું પાડવું.

તળે ઉપર થઈ રહેવું, (વિલંબ થવાથી કે ખીન્ન કોઈ કારણથી) આતુર થવું. તાલાવેલી થવી; તલસી રહેવું; અધીરા થવું; એક પગે થઈ રહેવું; જોસ્સાવાળું થવું. “ આપ જે કાર્યને માટે એટલા તળે ઉપર થઈ રહ્યા છો તે મને આપ જણાવશો તો ઠીક પડશે. ”

અ. તા. ભા. ૧ લો.

તાંતણે પ્રાણ વળગી રહેવો, નાશ પામવાની-મરી જવાની તૈયારી પર આવી રહેવું;

૨. ખવાઈ જવું; ખરખરી જવું; જર્જરી જવું.

૩. જીવ ઉંચો રહેવો; ઘણુંજ આતુર રહેવું; અધીરા થવું; ઘણું ચહાવું.

તાંબાનો રૂપિયો, એ રૂપિયો વ્યવહારમાં જેમ સાચો કરતો નથી તેમ જે માણસનું જીવન આ સંસારમાં ઝાઝું ટકવાનું ન હોય એવા મરણપયારીએ પડેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (ખોટા રૂપિયા જેવું નકામું.)

“ હવે એટલું કહોને કે આખરે રૂપાનો રૂપિયો છે કે તાંબાનો ? ”

વેધ-ખરેખર કહેતાં તો મારી જીભ કમ ઉપડે ?”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

તાક્યું તીર લાગવું, (જે શિકારપર નિશાન તાક્યું હોય તે શિકાર પડે ત્યારે શિકારીનું તાક્યું તીર લાગ્યું એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી કોઈ કામ કે વિચારની સિદ્ધિ દર્શાવતાં એ વપરાય છે.

ધારેલો વિચાર પાર પડવો; ધાર્યું કામ થવું; મહેનત બર આવવી.

“ ચંદ્રાગવરીએ ક્ષીરની કીર્તિ બહુ સાંભળી હતી; ઘણાને મોઢે એણે સાંભળ્યું હતું કે એનું તીર તાક્યું લાગે છે. જેની કોઈને આશા તહિ તેવી એક સ્ત્રીને શ્રી-મંત આણી આયું. ”

સાસુવહુની લગાઈ.

તાગડધિન્ના (તુકટ ધિન્ના-નરધાનું મહોરું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક.) મોજ મજા-ગાનતાનમાં મશગુલ રહેવું તે; રંગરાગ.

તાગડે તેવડ રાખવી, (તાગડો એટલે તાંતણો.) જોઈવિચારીને ખર્ચ કરવો.

તાડનો ત્રીજો ભાગ, ઘણા ઊંચા-ટુંડેલ માણસને માટે એમ બોલાય છે.

તાણી કાઢેલું, ઘણુંજ પાતળું (છોકરું-માણસ) લાક્ષણિક.

તાણીને લાંબું કરવું, વાત સુંથવી; ઢુંકું કરી પતવી દેવાને બદલે વધારી વધારીને મોઢું રૂપ કરવું.

તાણી એસાડવું, આહુંઅવળું નમ તેમ કરી જુકતેજુકતું આણવું; ઠેકાણાસર આણવું-લાવી મૂકવું; યુક્તિથી બંધ એસતું આણવું.

તાતે ધાએ, (ખીલો કે એવી જ કોઈ લોઢાની વસ્તુ ગરમ કર્યા પછી ધા મારીએ તો તેને નમ વાળીએ તેમ વળી શકે છે પણ

ઠંડી પડ્યા પછી ધા મારવાથી વળી શકતી નથી તે ઉપરથી.) ઉતાવળમાં; એકદમ; એક સપાટે; તરતજ.

“ તાતે ધાએ કોઈ કામ બને. ?”

તાન મારવી-લેવી, ગળામાંથી સુર કાઢી બતાવવા.

“ શું ગાન કરવાથી આપનું મન પ્રસન્ન થશે ? તો અહીં ક્યાં શીખવા જવું પડે એમ છે ? (મિત્ર, તાન મારું કે એમને એમ ગાઉં ?”

તપત્યાખ્યાન.

તાન લાગવી, કોઈ વિષયમાં મશગુલ રહેવું; કોઈ આગતમાં નિમગ્ન રહેવું; ધ્યાન લાગ્યું રહેવું.

તાનમાં આવવું, લહેરમાં-મરતીમાં આવવું. તાનસેનને ટક્કર મારે તેવું, તાનસેન જે ઉત્તમ ગવૈયો તેને પણ હઠાવે એવું; ગાવામાં ઘણોજ સરસ.

તાપી કુવો કરવો, (સુરત તરફ.)

“ તાપી નદીમાં કે કુવામાં પડી આપધાત કરવો. કુવો તળાવ કરવો પણ વપરાય છે.

“ દુઃખની મારી કદાપિ તે જે તાપી કુવો કરશે; લોકોમાં હતભાગી તેતો આતમ-ધાતી કરશે-સુણો. ”

વેનચરિત્ર.

તાડું તે શેનું માથું છે ? , (મતલબ કે લોઢાનું છે, પથ્થરનું છે કે વજૂનું છે ? માણસનું હોય ત્યારે તો દુખ્યા વગર ન રહે એવો ભાવ સમાયેલો છે.)

ખોલતાં ન થાકે એવા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

તારો અસ્ત થવો, (તારો-સીતારો) પડતી દશા આવવી; પડતી થવી; હઠાડા વાંકા થવા.

“ તું દરબારમાં હમણાં જ જા અને દુષ્ટ-રાયના સામે તું ફરિયાદ કર-તેનો તારો અ-

સ્ત થવા ખેડોછે માટે તુ કહીશ તે માનશે”
સરસ્વતીચંદ્ર.

તાળવે ગોળ ચોંટાડવો, મીઠું મીઠું ખોલી
મોટી આશાઓં આપવી.

“ માત્ર યુક્તિથી હલકા જનો કનેથી
તાળવે ગોળ ચોંટાડી માહિતી મેળવી લેવી
જોઈએ.”

મણિ અને મોહન.

તાળાં દેવાયાં, ઉછેદિયું થવું; કોઈ પાછળ
વાપરનાર ન હોવું; ન સંતાન જવું.

“ પુત્ર વગર ધરને તાળાં દેવાશે અને
ધરનો નિર્વંશ થશે એ વિચારથી તેને ભારે
દિલગીરી થતી.”

ગર્ધવસેન.

તાળી પાડવી, (હર્ષનાદ કરવો.)

૨. (લાક્ષણિક.) તાળી પાડી લોકોમાં
ફેલેતી કરવી.

“ મોઢે કાચલા ને દિવેલ ચોપડી ગઘેડે
એસાડશે તો કેવા નકારા દેખાઈશું! લોકો
હસશે ને તાળીઓ પાડશે ને ધિક્કારશે.”

વનરાજ આવડો

“ ગયા દારિકાં સુદામા રૂપિ,
દેખી વેપ થયા આળ ખુશી;
ફેંકે કાંકરા ને દાંત કાઢે,
વળિ પાછળ તાળિયો પાડે.”

સુદામાખ્યાન.

“ હસે લોક રૂપે લીલવાળી,
પૂઠે છોકરા પાડે તાળી.”

સુદામાચરિત્ર.

તાળું દેવાયું, શરમથી અથવા ઠપકાની ધા-
સ્તીથી અથવા થયેલી ફેલેતીથી મોઢું બંધ
થવું.

“ હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે.”

“ જૈરાંને મોઢે તાળું છે.” એટલે જૈરાંનું
મોઢું શરમને લીધે ઉઘડતું નથી.

૨. સરકારની જમી આપવી.

૩. એને ઘેર તાળાં દેવાયાં એટલે
તેનું સલાનાશ—ન સંતાન ગયું,
વંશની સમાપ્તિ થઈ.

“ દુકાને દેવાશે તાળું,
આપણુ ખેતું ફૂંકાશે દેવાયું.”
નરસિંહજીની હુંડી.

“ હવે પૂર્વના રંગ તે ક્યાંહ ભાળું.
યશસ્વી તણે દાર દેવાયું તાળું.”
નર્મકવિતા.

“ નથી નથી સમ આવે,
રે હવે કોઈ બહાલું.
પ્રિય પતિ સુત મવે,
ઘેર દેવાયું તાળું.”

નર્મકવિતા.

“ તારા નશીબે તાળું દેવાયું.” એટલે
તારું ભાગ્ય ફરી વળ્યું; પડતી ખેડી; આ-
વી બન્યું.

તિન પાંચ કરવી, પતરાજી કરવી; શોખાઈ
કરવી.

“ રાંડ આવશે ને તિન પાંચ કરવા
જશે તો આપણે ક્યાં કાચા છિયે ! ફિકર
શી છે. ?”

વિદ્યાવિલાસ.

“ હવે પછી તે વધારે તિન પાંચ કરશે
ખરો ? શું તેને મારો કરો પણ ભય ઉપ-
જતો નહિ હોય ?”

મણિ અને મોહન.

તિસમારખાં, (વિશેષ નામ ઉપરથી.) શુ-
રાતનનો ઢોંગ કરનાર—બહાદુરી બતાવનાર
તમોગુણી માણસ.

૨. બડાઈ હાંકનાર.

તીખું મરી, તીખાં મરીના જેવા ગરમ મિ-
ગળ—સ્વભાવનું.

“ અમારો અનિરૂદ્ધ તીખો મરી,
તે તો સ્વપ્નામાં ગયો વરી.”

ઓખાહરણ.

તીતીઘોડો, હરેક કામમાં ઉતાવળ કરનાર માણસ.

તુમડાં ચાળવવાં-અથડાવવાં, (તુમડાં=માયાનાં તાલકાં) જે પક્ષને લડાવી મારવા; ખટપટ કરી લડાવી મારવું; લડાઈ ઊભી કરવી; ઝપ્પાઝપ્પી થાય એમ કરવું.

તુમડાં ફેડવાં, તુકસાન કરવું; વિત્ત વગરનું કરવું; નિરાધાર કરવું.

‘મારા પિતાનાં તુમડાં તો તુંજ ફેડનાર છે!’

તુમડી રહી જવી, -(માથાની), તાલકું ધસાઈ રીઠું-ખરું થવું.

(માથે ભાર ઊંચકી ઊંચકીને.)

‘ભાઈ સાકપાનના ટોપલા માથે મૂકી ખરે ખપોરે ગામડે જઈ જઈને તુમડી રહી ગઈ છે. મારા દુઃખમાં કંઈ મળ્યા નહોતી. હવે ઈશ્વરે કાંઈક સામું બેયું છે.’

તુમડીમાં કાંકરા, સમજણ ન પડે તેવું જ કાંઈ તે.

તુમડું રંગી નાખવું, માથામાં મારી લોહી કાઢવું.

૨. ઘણીજ તુકસાનીમાં આણી મેલવું.

તુમડે તરવું, (પોતાને.) આપખળીની સંસાર સાગરમાં આગળ ધપવું.

‘જે માણસ પોતાના પંડ ઉપરજ એતે કાદ રાખે છે અને જોણે મન મારતાં જણ્યું છે તે પોતાને તુમડે જ તરવાનો, આપ રોજીનું ખાશે અને તે ખરી રીતે ચાકરી કરીને ભાખરી મેળવશે.’

જાતમહેનત.

તેત્રીસમું જાગવું, કાંઈ અવનવું થવું; કાંઈ અણુધાર્યું (અડચણ-આશતવગેરે) આવી પડવું.

તેરી એરો કરવી, હુંકારા ટુંકારા કરવા.

તેલ કાઢવું, પીલવું; કનડવું; ઘણીજ મહેનત કરાવી થકવું; સત્ત કાઢવું; વિત્ત ઓછું

કરવું; (જીલમી કામ કરાવો) અપુશ કાઢવી; નરમ કરી નાખવું; હંકાવવું. (લાક્ષણિક.)

‘કામ કરાવી કરાવી માઈ તેલ કાઢ્યું.’

‘ગુજરાતને વશ કરવાનું કામ ભૂવડને વિકટ માલમ પડ્યું; કેટલાક શરા ને ખુદ્દિ માનુ ગઢવીઓએ તેનું તેલ કાઢ્યું.’

વનરાજ આવડો.

તેલ ઘાલવું, (માથે.) કોઈ સગાંના મરણનો શોક હોય છે સારે જૈરાં માથે તેલ ઘાલવાનું અંધ રાખે છે તે ઉતારવાની નિશાનીમાં પાછું ઘાલવું શરૂ કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે શોક ઉતારવો.

તેલ નીકળવું, (લાક્ષણિક.) તલની પેટે ખૂબ પીલાવું; ડોળ નીકળી જવા; અતિશય કામ કરી થાકી જવું; રગડામણ થવી.

‘હુકમ કરે ખહુ તાખડતાય,

રાખીને રાણીનો રોપ;

સેવક જનનું નીકળે તેલ,

કહેવું રહેલ કરવું મુશ્કેલ ’

વિજયવાણી.

તેલ પૂરવું; જે કનકવાના જ્યારે પેચ થયા હોય છે સારે ત્રીજાએ તેમાં પોતાનો કનકવો નાખી પેચ કરવા. લંગરિયામાં પણ તેલ પૂરવું કહેવાય છે.

તેલ રેડાવું, (કાળજામાં.) જાણે કાળજામાં તેલ રેડ્યું હોય એવી સ્થિતિ થવી; અકસ્માત અણુચિંતવી ચિંતા-ફિકર થઈ ઉઠવી; કાળજામાં ચરેડો પડવો; ચીચરવટો પેદા થવો; કાળજી અણવું.

૨. (પેટમાં.) ધાસ્તી ઉપજવી; ધ્રાસકો પડવો; જોરસાથી અકળાવું; ધાસ્તીથી ચોંકી ઉડવું.

૩. અદેખાઈ થવી; સામાનું સાઈં થવાથી દિલમાં હિજરાવું.

તેલપળી કરવી, જેમ તેમ કરીને ગુજરાન

ચલાવવું; આહું પાતળું જે ખાવાનું મળે તેથી સંતોષ થરવો.

“તેલપળી કરીને પેક બરનારને ઘેર પુરું પાકરું પેટ પણ નહિ ભરાય ને મહેનન મનૂરી કરીને માથાનું તાલકું પણ ધસાઈ જશે.”

કુંવારી કન્યા.

તેલમાં માખ ખૂડવી, તેલમાં ખૂડેલી માખની પેકે ગાત્ર શિથિલ થઈ જવાં. ઘીકું પડી જવું; નીચું જોઈ ભોંય જોતરવી.

“હું હારી હવે રે,
ન આકી કઈ;
યાકી પડી માખી તેલે રે.”

નર્મ કવિતા.

તેલીઆ રાજ, તેલમાં જોઈને ગુજરેલી વાત કહેનારો; તેલથી નહાનારો નચક-માગણ. **તૈડીઆ ગવાર,** મૂર્ખ; જડસો; ઠેકાણે નઆવે એવો.

તોપ છોડવી, ગપ મૂકવી;

૨. વા છોડવો. (લાક્ષણિક.)

તોપ મારવી, ડહાંસ હાંકવી; ગપ ઠોકવી; ખરો જોટો હાજર જવાખ દઈ દેવો.

“છોકરાના હાથમાં વિધાની રેખા હોય પણ છોકરીઓના હાથમાં તે હોતી નથી એ તો જોશીખાવાએ એક નકામી ને ઉટંગ તોપજ મારી હતી.”

એ બહેનો.

તોખરો ચઢવો, ઘોડાને તોખરો ચઢાવવામાં આવે છે આરે તેનું મોં જેમ પ્રુલેલું જણાય છે તેમ જેનું મોઢું રીસમાં પ્રુલેલું જણાય તેને વિષે બોલતાં એ વપરાય છે; દા-થરો ચઢવો; રીસમાં મોઢું ચઢવું; નાખુ-શ થવું; ગુસ્સે થવું. (ઇચ્છા ઉપરાંત કે જાણી જોઈને.)

“ધન વિના ધરેણું તે શેનાં, નારીને તો જોઈએ છે ધરેણું, કહું ના તો ઝટ તોખ-

રો ચઢે, માટે થરો થરો કહું મોઢે.”

“રાધાવહુનો રંગ જોઈ અવલસાસુ કપાળની કરચલી વાળી ગાલ પ્રુલાવી તો-ખરો ચઢાવી ચમત્કારિક થઈ રહ્યાં હતાં.”

સદ્ગુણી વહુ.

તોખરા જેવું મોઢું એટલે ચઢેલું-રીસા-યેલું મોં.

“જીવણુરામ એક દહાડો નિશાળેથી આ-વ્યો તેવોજ એક ખૂણે પોતાનું દફતર ફે-કી તોખરા જેવું મોં કરી ખડખડતો ખે-ઠો.”

વાંચનમાળા.

તોરણુ આવવું, છેક નજીકમાં આવી પહોં-ચવું; લગોલગ આવવું. (લાક્ષણિક) વર **તોરણુ આવ્યો** એટલે ચોરી આગળ આ-વ્યો.

તોલડી તનનન કરેછે, (તનનન=આનંદ એ ઉપરથી વાંકામાં) ખાવાનું ખૂટ્યું હો-ય આરે કે ગરીબાઈ દર્શાવતાં પણ વપરા-ય છે.

તોલાં જોખવાં, (પલ્લું જેમ ભારથી નીચું નમે છે તેમ નિદ્રાના ભારથી માથું ની-ચું થવું.) જિંઘમાં ડોલાં ખાવાં.

ત્રણ ટકાનું, હલકું; લેખામાં નહિ એવું; પા-છ; કંઈ હિસાખ વિનાનું. તેથી ઉલટું લા-ખ ટકાનું એટલે પ્રમાણિક ને બહું. (ત્રણ-આ સંખ્યા એ પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૂઢ સંખ્યા મનાય છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શિવ એ ત્રણની ત્રિપુટી ગણાય છે; જ્ઞાન, જ્યે અને જ્ઞાતા; ધ્યાન, ધ્યેય અને ધ્યાતા; કર્તા, કર્મ અને ક્રિયાપદ, વગેરે અનેક જાતની ત્રિપુટી ગણાય છે; વનિહ પણ ત્રણ પ્રકારના લખ્યા છે; વળી રજો, તમો અને સ-ત્વ એ ત્રિગુણ કહેવાય છે; અહીં આગળ ત્રણનો અર્થ આવા પ્રકારનો નથી. પરંતુ

તેનો અર્થ કટલાક-થોડાક એવો થાયછે.
તે ઉપરથી)

ત્રણ પાયા, ઠામઠેકાણા-ઢંગધડા વિનાનું;
સમજણ રહિત. “શી ગાંડી વાત કરો છો
મારા ભાઈ? આ તે ત્રણ પાયા તમે દેખા-
ઓ છો કે શું ?

ભામિનીબ્રૂપણ.

ત્રણ બદામનું, હલકું; વુચ્છ; કિંમત વિના-
નું; ગણતરી વિનાનું.

“નોકરી તો છોડવી નહિ. નોકરી છોડ્યે
તેઓ ત્રણ બદામના લોકોમાં ગણાય.”
નવીપ્રજા.

ત્રાજવું ભારે થવું, ગર્વિષ્ઠ થવું.

૨. માર ખાવાની નિશાની થવી અથ-
વા એવા ગુણુ ધારણુ કરવા; માર મા-
રી હલકું કરવાની જરૂર પડે એવા માણુ-
સને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ત્રાજવું ઊંચું ચઢવું, માન પ્રતિષ્ઠા આદિ
વધવાં.

ત્રાજવું નમવું, સુખ-ચઢતીના દહાડા આ-
વવા; પાયરી-રિચિતિમાં ચઢતા થવું-વ-
ધવું; લાભ થવો. ‘તેનું ત્રાજવું નમતું જા-
ય છે.’

ત્રિશંકુની અવસ્થા, (અયોધ્યાના સર્વવં-
શી રાજા ત્રિશંકુએ સ્વર્ગે જવાની ઇચ્છા-
થી મહાયજ્ઞ કરવાને વસિષ્ઠને ખોલાવ્યા.
એણે ના કહી ભારે રાજાએ વિશ્વામિત્રને
તેડાવ્યા. એણે સર્વ દેવને આમંત્રણુ કર્યા
પણુ કોઈ આજ્ઞું નહિ; એ ઉપરથી વિશ્વા-
મિત્રે ક્રોધાયમાન થઈ પોતાના તપોબળ-
થી ત્રિશંકુને સ્વર્ગમાં મોકલ્યો પણુ ઈંદ્રા-

દિ દેવોએ તેને નીચે ઢાળી પડ્યો; એ
વેળા વિશ્વામિત્રે પોતાની શક્તિથી તેને
નીચે આવતાં અધવચ અટકાવ્યો. એથી
રાજા આકાશ અને પૃથ્વી વચ્ચે લટકતો
રહ્યો તે ઉપરથી) અધવચ-અંતરિયાળ
લટકી રહેવું પડે એવી સંકુચિત દશા.

ત્રીજું નેત્ર ઉઘડવું, શિવજીના ત્રીજા નેત્રમાં
વન્ધિ છે, તે જ્યારે ઉઘડે છે ભારે પ્રલય
થાય છે. એક સમયે શિવપાર્વતીને ત્રોપાટ
ખેલવા રકઝક થયેથી તે રિસાઈને ઉડી ગયાં
ને પછી બંનેએ ઉચ્ચ તપ કરવાં માંડ્યું.
એ તપથી પ્રલયાગ્નિ ઉત્પન્ન થયો ને દે-
વતા ગભરાયા. એઓએ શિવને કહ્યું કે
તમે પાર્વતીને પાછાં ખોલાવો. શિવ ખોલ્યા
હું તો નહિ ખોલાવું. તેની ઇચ્છા હોય તો
આવે; પછી ગંગાએ પાર્વતીને સમજાવ્યાં
ને એ ભીલડીને વેશે આવ્યા. ઈંદ્રે કામને
કહ્યું હતું કે પાર્વતી ભીલડી થઈ આવે કે
તારે તારું આણુ શિવને મારવું, તેથી કામે
તેમ કર્યું ને શિવ મોહિત થયા. પછી
પાર્વતી પોતાને રૂપે પ્રગટ થયાં, પરંતુ શિવે
કામના ઉપર ક્રોધે ભરાઈ તેને પોતાના
ત્રીજા નયનની જવાળાથી આળી નાખ્યો.

ક્રોધં પ્રમો સંહર સંહરેતિ,
યાવદ્ ગીરઃસ્ત્રે મહતાં ચરન્તિ;
તાવત્ સવન્હી જ્વનેત્ર જન્મા,
જસ્માવશેષં મદનં ચકાર.

તેઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ખુબ ક્રોધાવિષ્ણવું;
અતિશય ક્રોધાયમાન થવું; કંઈક નવુંજન્મ
થઈ જાય એવા ગુરસાના આવેશમાં આ-
વી જવું; એકાએક ગુરસો ફાટી નીકળવો.

થ

થડથી માંડીને, પહેલેથી; આરંભથી; શરૂ-આતથી. થડથી તે પાંખડા સુધી એટલે અથથી તે ઈતિ સુધી.

“તે હાથ જોડી રાજ આગળ ઉભો રહ્યો અને પોતાની સઘળી વાત થડથી માંડીને કહી.”

થતું નથી, એમ સ્ત્રીને રતુ આવે છે ભારે ભૈરાં બોલે છે.

(તેવી સ્ત્રીથી કામકાજ થતું નથી તે ઉપરથી.)

થનથન કરી રહેવું-નાચી રહેવું,(માયાપર) આ પ્રયોગ માણસના મિનનના સંબંધમાં બોલાય છે. પોતાના મગજમાં આવ્યું હોય તેજ પ્રમાણે વર્તવાને હડ કરી થકવવું; બહેકી જઈ-ફાટી જઈ દુઃખ દેવું; કહ્યું ન માનવું; શિરજોરી કરવી.

થપડ ખાવી, મારખાવો; તુકસાન ખમવું. થાક્યાના ગાઉ, ચાલતાં ચાલતાં પગ થાકી જાય અને પછી જેટલા ગાઉ વધારે ચાલવાનું હોય તેટલા ગાઉ થાક્યાના ગાઉ કહેવાય એ ઉપરથી એનો લાક્ષણિક અર્થ એવો થાય છે કે અસુક કામ પૂરું કરતાં પહેલાં વચમાં થાકી જવાથી આગળ ન વધાય એવી હાલત.

થાથાથાખડી, પોતાની સ્ત્રીને પુલાવી પુલાવીને બહેકાવી મૂકવી તે. અતિશય લાડમાં થાખડવું તે. ‘થાથા થાખડીને વહુ આપડી’ એમ કહેવાય છે.

થાપ ખાઈ જવી, ચૂક-ભૂલ કરવી; છેતરાઈ જવું; ભૂલાવામાં પડવું. (એકાએક) “તે એ કામમાં થાપ ખાઈ ગયો.” થપડ ખાવી પણ વપરાય છે. એથી ઉલટું થાપ મારી જવી.

૨. તુકસાનમાં આવી પડવું. [લાક્ષણિક.]

“એટલી ભારે માગણી કરીને રાજકન્યા

ભૂલાવવા ધાર્યું તેમાં સુલતાને સજ્જડ થાપ ખાધી છે.”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

થાપડ થાપડ ભાણું કરવાં, (પોતાની સ્ત્રીને.) લાડમાં થાખડવું. થાથાથાખડી કરવી; હુલાવી પુલાવી બહેકી જાય એમકરવું. વિશેષે સ્ત્રીના સંબંધમાં વપરાય છે.

“દિવસના કંકાસના ઉમરાઓ વરની આગળ રાત્રે સુવાના વખતમાં કાઢે છે; વર જો સમજી હોય છે તો થાપડ થાપડ ભાણું કરી હસાડી રમાડી સુવાડે છે.”

નર્મગદ્ય.

થાળી જેવડું કપાળ, મોડું કપાળ મોડું ભાજ્ય સૂચવે છે.]

“રાજકુંવરી સૌથી અળગી રહેતી હતી તો પણ પૂતેમના ચંદ્ર જેવું તેનું મોં તથા થાળી જેવડું તેનું કપાળ છાતું રહ્યું નહિ.”

ગૂ. જુની વાર્તા.

થાળી ફેરવવી, થાળી વગાડી ઢંઢેરો પીટવો; લોકમાં જાહેર કરવું; શુભ વાત ઉઘાડી પાડવી. (લાક્ષણિક)

“રૈયતનો ગભરાટ ટાળવાને સુરપાળે જાહેરનામાં કરી થાળી ફેરવી કે કાંઈએ ડર રાખવો નહિ.”

વનરાજ ચાવડો.

૨. ચૈસા ઉધરાવવા.

થાળે પડવું, શાંત પડવું; (વહેતું પાણી થાળામાં પડતાં સ્થિર થાય છે તે ઉપરથી.)

“જેમ જેમ કામ થાળે પડતું ગયું અને જેમ જેમ પોતાની કમાણી વધતી ગઈ તેમ તેમ ડાહ્યાભાઈને પેઠીનું કામ કમી થતું ગયું.”

એ બહેનો.

થુંક ઉરાડવું, જેના બોલવાથી કાંઈ નીપજે નહિ અથવા તેા નકામું બોલ્યાંજ કરે એવા માણસના સંબંધમાં આ વપરાય છે; થુંકની પેઠેબોલેલા બોલ વહી જવા દેવા; મિથ્યા બોલવું.—નકામા જય તેવા હીણા બોલ બોલવા.

૨. ગાળ દેવી; અસભ્ય બોલવું.

“ભાઈ તમે નકામું થુંક શું કરવા ઉરાડો છો? તમારી તકરાર શી છે તે અમને કહો તો તોડ પાડી આપીએ.”

“સુવ્રતાન વજીર અથવા વજીરના છોકરા સામે ફોકટ થુંક ઉરાડી ઉભરો કાઢવાને બદલે તે ફક્ત એટલુંજ બોલ્યો કે.—”

અરે બિયન નાઈટ્સ.

“બધું થઈ ગયું; હવે થુંક ઉરાડશો તે મિથ્યા. ભટનું ભોપાળું.”

થુંકેલું ગળવું; થુંકેલું પાછું ગળવાની પેઠે આપેલું વચન અથવા બોલેલા બોલ પાછા મોંમાં ધાલવા—મિથ્યા કરવા;—તે ઉપરથી બોલેલું વેણ ન પાળવું. (ધિક્કારમાં બોલાય છે.)

થુલું કાઢવું; દુઃખ દધને અશક્ત—માલવિના-

નાનું કરી મેલવું; ખૂબ થકવી દેવું. (કામ કરાવીને.)

૨. હલકું કરવું. (માર મારીને.)

૩ હલકું પાડવું; માનભંગ કરવું. (ધમકાવીને)

થૂ તેના નામ—મોંપર, ધિક્કાર છે એના મોંને. (તેના નામ—મોંને થુંકવાની જગા જાણવી તે ઉપરથી.)

“ અજબ છે કે આપણે ધરતીમાં ગરક થઈ જતા નથી? એ કાફર લોકોના દીન (થુ તેઓના મોં ઉપર) અને આપણા દીનનો મુકાબલો કરવો. ? ”

કરણુધેલો.

થોડી ઘડીનો પરોણો, થોડાજ વખત જીવવાની આશા હોય એવા મરણુપયારીએ પડેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ તેને લાગ્યું કે ઘેલાભાઈ હવે થોડી ઘડીનો પરોણો છે. ”

એ બહેનો.

થોરીઆ રોપવા, લઢાઈનાં મૂળ રોપવાં.

“ તે તો ઠેર ઠેર થોરીઆ રોપે છે. ”

દ

દઈ વર્તાવવી, (દુવાઈ ઉપરથી દઈ—આણુ.) હુકમ ચલાવવો.

“ અભિમાની ઝોરતો ધરતું કામકાજ કરવાથી બેદરકાર રહી બોલે છે કે ‘ શું અમને કોઈએ વેચાતાં લીધાં છે કે શું, અમારાં આપને કાંઈ દઈ વાંતાંવે છે? પૈસા ગણાવ્યા હોય તો રાખે પાછા. ”

પંડિતા જમનાબાઈ.

દમ કાઠી નાખવો, સતાવવું; સંતાપવું; કંટાળો આપવો; ધણોજ આગ્રહ કરી કનડવું, કાયર કરવું; જીવને ધણોજ અકળાવવો; દુઃખ દેવું.

પ્રેમના આવેશમાં ભોગ આપવો તે ઉપરથી કુરમાન થવું; ધણું ચલાવું; આતુર રહેવું. દમ શબ્દ ઉપરથી વ્યાકરણને લગતા ધણા પ્રયોગ થયા છે, જેમકે,—

દમ રાખવો એટલે થાક ખાવો; વિસામો લેવો; ધીરજ રાખવી.

દમ નીકળી જવો એટલે જીવ જવો; થાકી જવું.

દમ ખેંચવો એટલે ધીરજ ધરવી; ચૂપકીથી સહન કરવું અથવા તમાકુ વગેરેનો.—

દમ મારવો એટલે થાક ખાવો; ધીરજ ધરવી—રાખવી.

દમ દેવો—આપવો એટલે ધમકાવવું; ધારતી આપવી.

દમ છોડવો એટલે આશા, વિશ્વાસ કે હિંમત છોડી દેવી. ૨. મરી જવું.

દમ પકડવો એટલે ધીરજ ધરવી.

દમ રાખવો એટલે તન—મન ધનના જોરનું અભિમાન રાખવું.

દમ થવો એટલે દમનો રોગ થવો.

દમ તાણવો, ચૂપ રહેવું અગર ચૂપકીથી સહન કરવું.

દમ ધરવો, થાક ખાવો; અટકવું.

૨. ધીરજ રાખવી.

૩. હિંમત ધરવી.

દમ બાંધીને ચાલવું, ઉતાવળે ચાલવું.

‘તેણે દમ બાંધીને ચાલવા માંડ્યું.’

દમ ભીડાવવો, ધાક દેખાડવી; ધારતી આપવી; ધમકાવવું.

“જમના પહેરામાંથી ચોરી થઈ તે સ્વારોને દમ ભીડાવ્યો અને કેટલાકને પરહેજ કર્યા.”

સધરાજસંગ.

દમ મારવો, નિરાંત—ધીરજ ધરવી; થાક ખાવો.

૨. (તમાકુ વગેરેનો.)

“એણે ભુલ ખાઈ અથવા તો રોજબકિતની ઘેલછામાં તણાઈ, ખરી તક આવતાં સુધી દમ મારવાને બદલે પોતાની ઉતાવળથી ઉલટું તે દુષ્ટના મનમાં પાકો વહેમ આણવાનું કર્યું.”

દમ રહેવો, ગુણ—સત્વનું રહેવું.

દમ લેવો, શ્વાસ નીચો પડવો.

૨. ધીરજ રાખવી.

દમ લઈ નાંખવો એટલે સંતાપવું; કાયર કરવું.

દર ઉઘડવું, માર્ગ ઉઘડવો; દાર ખુલ્લું થવું; ધંધો મળવો.

દર પાડવું, પ્રવેશ કરવો; રસ્તો કાઢવો—પાડવો.

દરવાજા ઉઘાડા છે, જેને જોઈ તરફ જવું હોય તેને તેણી તરફ જવાની છૂટ છે. જવાને કોઈ જાતનો અટકાવ—પ્રતિબંધ થાય એમ નથી, રસ્તા મોકળા છે—ગમે તે રસ્તે જાઓ. મતલબકે જવા દેવાની ના નથી. (વહુ કરીને પ્રાચીન શહેરની આસપાસ કોટ બાંધેલા હોય છે તેના—જેમાં થઈને લોકોની અવજા થાય છે, તે ઉપરથી.)

દરિયા જેવડું પેટ, ઉદાર; જે હોય તે સમાય એવું વિશાળ; સહન કરે એવું. સહનશીલતા વાળા માણસને માટે વિશેષ વપરાય છે. (દરિયામાં જેમ અનેક નદીઓનાં જૂદાં જૂદાં પાણી સમાઈ જાય છે તેમ.) મોટું પેટ પણ વપરાય છે. તેથી ઉલટું આખો—ચિયા જેવું—સાંકડું પેટ.

દરિયામાં ડુબકી, પતો ન લાગે એવી શોધ કે ચત.

દરિયામાં ડુબવું, મોટી તુકસાનીમાં આવી પડવું; પડતીમાં આવવું.

૨. પાપી થવું; કરમ બાંધવાં; સંસારની દુગ્ધામાં રિખાયાં કરવું.

દરિયો ઝાળંગવો, દરિયો ઝાળંગવા જેવું કોઈ મહાભારત કામ કરી કૃતાર્થ થવું; દરિયા જેવું મોટું કામ પૂરું કરી સુખ રૂપ કિનારે પહોંચવું.

એકાદું મોટું કામ પાર પાડી તે તરફની નિરાંત મેળવવી; માથે લીધેલું મહાભારત કામ પાર પાડવું—પૂરું કરવું. દરિયો ઝાળંગવામાં ખડક, અને હિંસક પ્રાણીઓ આદિની અનેક અડચણો નડે છે તે અડચણોની સામે થઈ ઉતાઈ જ્યારે કિનારે પહોંચે છે ત્યારે તેના મનને નિરાંત વળે છે તેમ જે કામમાં અનેક અડચણો આવી પડતી હોય, તેમ છતાં તે કર્યા વિના છુટકો ન હોય તો તે અડચણો ખસેડીને પશુ જ્યારે કોઈ ધારેલું કામ પાર પાડી

ફતેહ મેળવેછે ત્યારે તેણે દરિયો ઝોળંગ્યો
એમ કહેવાયછે.

દશા કરવી, (દશાહ ઉપરથી.) મુઝા મા-
ણસનું દસમું કરવું.

દશા ખેડી છે, વાંકા દહાડા થયાછે; પડતી
દશા આવી છે.

દશીવીસી, ચઢતી પડતી દશા; સુખ હુઃખ.
'દશી વીસી સૌની એવી.'

દશૈયાં ચરવાં, પરણ્યા પછી તરત થોડા
દિવસ વરે વહુને ઘેર અને વહુએ વરને
ઘેર જમવા જવું.

(ઘણું કરી દશ દિવસ સુધી જમવા જ-
વ છે તે ઉપરથી.)

દસ ઉઠણુ, સ્ત્રીને છોકરું સાંપડ્યા પછી દસ-
મે દિવસે ને અશુદ્ધિ કાઢવી તે.

દસરાનો પાડો મારવો, હિંમત વિનાનું
કામ કરી ખોટું પરાક્રમ દેખાડવું.

(દસરાને દિવસે પાડાનો વધ થાયછે.

તે એવી રીતે કે એક એ માસ અગાઉ તે
પાડાને સારી રીતે ખવડાવી પીવડાવી મા-
તેલો કરી રાખે છે. જ્યારે દસરાનો દિવસ
આવેછે ત્યારે તેને ધામધુમમાં ઠેરવેલે ઠે-
કાણે લઈ જાય છે અને ત્યાં ચારે તરફ-
થી કમળ કરાવી ભોગ લેનાર તે ખિચારાનો
તરવારથી ભોગ લેછે તે ઉપરથી.)

દહાડા નાખવા, દિવસ ગુનરવા; દહાડા કા-
ઢવા પણ ખોલાય છે. (શોકમાં-નિરાશામાં.)

"પાંડવે દહાડા નાખ્યા રોઈ, હુઃશાસને
પાંચાળી વગોઈ."

(પ્રે. ૬) સુધન્વાખ્યાન.

દહાડા ભરાઈ જવા, દહાડા આવી રહેવા;
મોત આવવું.

"મણિશંકરે ક્રોધથી પગ પછાડીને
કહ્યું, દુષ્ટો, તમારા દહાડા ભરાઈ ચૂક્યાછે,
તમારા રાઈ નેટલા તુકડે તુકડા કરવા મા-
ટેજ હું અત્યારે અહીં આવ્યો છું."

મણિ અને મોહન.

દહાડા ભાગવા, નકામા દહાડા ગુમાવવા.

દહાડા રહેવા, ગર્ભ રહેવો. દહાડા છે એટલે
ગર્ભ છે.

દહાડા લેવા, દહાડા ગાળવા-(ઘણું કરીને
નિરાશામાં ખોલતાં એ વપરાય છે.)

દહાડાની ચાલ, ગ્રહયોગ.

દહાડાવાળી ગર્ભવંતી સ્ત્રી.

દહાડે લાગવું, ધંધે રોજગારે વળગવું.

દહાડો આથમવો, પડતી દશામાં આવવું.

દહાડો ઉધડવો, સારી સ્થિતિમાં આવવું.
(દહાડો ઉધડે છે ત્યારે પ્રકાશ મારે છે-
અજવાળું વધે છે તે ઉપરથી.)

દહાડો ઉઠવો, અસ્ત થવું; પડતી દશા આ-
વવી; સારી સ્થિતિમાંથી નહારી હાલતમાં
આવવું.

"એનો દહાડો ઉઠ્યો જણાય છે ને
આવી ને આવી ઊંધી સમજ રાખતો જા-
યછે."

દહાડો જગવો-ફળવો. એ પ્રયોગ
એથી ઉદ્ભવે છે.

દહાડો ખેંચવો, નકારડો ખેંચવો; કંઈ
પણ ખાધું ન હોય એવો ખરેખરો અ-
પવાસ કરવો.

"આને અગિયારસનો દહાડો ખેંચી
કાઢ."

દહાડો ચઢવો, (સ્ત્રીને)

દહાડો પાણી, મરનારની પાછળ ને ક્રિયા
ખરચ કરવો તે. અવસર પાણી પણ ખો-
લાય છે.

"આપનું દિવસપાણી તેણે કરકસર-
થી કર્યું; તેથી નાતમાં તેને માટે ચરચા
ચાલી."

એ મેહેનો.

દહાડો ફરવો, નહારી સ્થિતિમાંથી સારી
સ્થિતિમાં આવવું; ભાગ્યોદય થવો; દશા
ફરવી.

“ માટે કહે નર્મદ દેશીને, જોરસા ઊંચ વધારો; મથો શોધવા પ્રસંગ નથી, ફર્યો પેખરો દા 'ડો. ”

કવિ નર્મદ.

દહાડો વળવો-જગવો, ઉદ્ય થવો; નહા-રી સ્થિતિમાંથી સારી સ્થિતિમાં આવવું. ભાગ્યોદય થવો.

દહાડો વટવો, અળગું ચઢવું. (જીને.)

દહાડો વળવો, ભાગ્યોદય થવો; સારી સ્થિતિમાં આવવું.

૨. ફાયદો થવો. દહાડો ઉધડવો પણ એજ અર્થમાં ખોલાય છે.

દહાડો વાંકો છે, નશીમં પ્રતિકૂળ છે; સિતારો પાધરો નથી; સંભાળીને ચાલતાં પણ વાંકું થાય એવા પ્રયોગ છે; પડતી દશા છે.

‘ જ્યાં સુધી દહાડો વાંકો છે ત્યાં સુધી આપણું ધાયું કાંઈ થનાર નથી. ”

દહાડો સિકંદર થવો, સિકંદર એ શબ્દ મુસલમાની રાજ્યે આ દેશની ભાષાઓમાં નવો દાખલ કર્યો છે. ફલાણાનો દહાડો સિકંદર છે એમ કોઈ ખોલે છે અને જાણે તે શબ્દના ઉપર મોહ તથા આશ્ચર્યથી મનમાં જેતા હોય તેવા દેખાય છે. સિકંદર એ ગ્રીક વિજયી રાજા હતો તે કોઈ લડાઈમાં પાછો હકયો નથી-તે સઘળીજ લડાઈઓ જીત્યો છે તે ઉપરથી,-

પડતી હાલતમાંથી સારી હાલતમાં આવવું; ચઢતી થવી; અભ્યુદય થવો; સિતારો પાંશરો થવો; નશીમ અનુકૂળ થવું.

દહાડી મૂકીને ચાટજે, નિરર્થક રાખી મૂકજે. કેટલીક જગોએ મધ મૂકીને ચાટજે એમ પણ ખોલાય છે.

દહાડીના ઘોડો, ‘ એણે ‘જેણે.’ એ નામની રમતમાં દાનવાજો છોકરો.

દહાણું દહણું, દહણું દહવા જેવું મોટી માથા-ફાડનું અને કંટાળા બરેલું કામ કરવું.

૨. (કોઈનું.) શક્તિ ઉપરાંત-ન સહન થઈ શકે એવું. કામ સોંપી છેકળ થકવી જેવું; આટો કાઠી નાખવો; કામ કરાવી કરાવીને હાડકાં પાંસળાં છેકળ નરમ કરી નાખવાં.

“ તું તો માંજેળ દળણુ દળવા ખેટો છે. ”
દળેલું દળણું, કરેલું માથાફૂટનું કામ પાછું ફરીથી કરવું; કંટાળાની સાથે ફરીથી પાછું તેને તેજ કરવું.

દાંડો પકડવો, આધાર ગ્રહણ કરવો (દરા-ગ્રહમાં)

‘ એતો શાસ્ત્રનોજ દાંડો પકડી રહ્યો છે. ”

દાખલો આવો, પત્તો લાગવો.

દાગળી ખસવી-ચસકવી, ઘેલા થવું; સુદ્ધિશુદ્ધિ જવી; દીવાના થવું; વાપર જવું. દાઢ ગળી થવી, ગળ્યું ગળ્યું ખાવાનું મન થવું.

“ આવી પડ્યા તેના મુખ આગળ જેની દાઢ ગળી હતી. ”

પાણીપત.

દાઢ પેઢવી-સળકવી, ખાવાનું વધારે વધારે મન થવું.

૨. લાલચ વધવી.

“ હિંદુસ્તાનની દોલતથી મોહ પામી સિકંદરની દાઢ સળકી. ”

“ વાઘજી આપુ, ભાઈની યુક્તિ ફાવી. કુ-મુદ્સુંદરીથી એમની દાઢ સળકી રહી છે તે આપા જાણુતા નથી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દાઢ સળકવી, ખાવાનું મન થવું.

દાઢમાં ધાલણું-લેણું, મારવા-નુકસાન કરવાની કે સપડાવવાની તજવીજમાં રહેવું; કીનો-વેર રાખવું. ભચરડી નાખવાની યુક્તિ શોધવી.

દાઢ આવવી એટલે દાઢને લગતી ચામડી સજી આવવી.

દાઢીમાં હાથ ધાલવા, અતિશય આજીજી

કરવી; કાલાવાલા કરવા- (અભિનય.)

ઢાઢે લાગવું, ખાવાનું વધારે વધારે મન થવું; લાલચ થવી.

ઢાણા જોવા, (નજર ઉતારીને આંડું ઝોળખવા માટે.)

ઢાણા વાળવા, કુચકો ઉતારી ઢાણા ખાંધી રાખવા; ઘઠુંના ઢાણા, મીઠાનો કાંકરો, માટીનું ઢેપું, અને કાચો ઝેટલાં વાનાં ભેગાં કરીને સાતવાર માથાપર ફેરવીને લગડામાં ખાંધી રાખવામાં આવે છે અને તે પછી જોશીને ખતાવવામાં આવે છે, તેપરથી જોશી આંડું વગેરે જુએ છે.

ઢાણો પાડવો, (ઢાણો અથવા ચોખો નાખવો તે ઉપરથી.) વિપ્રવાને ફરી પરણાવવી. (નાતરીયા નામતમાં વિશેષ બોલાય છે.)

ઢાણોપાણી, ખાવાપીવાનું; ગુજરાત; અંજળપાણી.

૨. સર્જત; નશીબ.

“જ્યાં ઢાણોપાણી લખ્યું હશે લાં જવાનું થશે.”

ઢાંત આવવા, (ઢાંત સિવાય બરાબર બોલાવું નથી તે ઉપરથી અથવા બાળકને ઢાંત આવ્યા પછી તે બોલતાં શીખે છે તે ઉપરથી.) બોલવાનું શૈર્ય આવવું.

ઢાંત ઉઠવા-બેસવા, (કરડવાથી.)

ઢાંત કકડવા, (રોગથી.)

ઢાંત કકડાવવા, ગુસ્સાનો અભિનય કરવો.

૨. (ઢાઢમાં કે જીઢમાં.)

ઢાંત કરડવા, હારી ચાકવું; હાર ખાવાથી લીધેલું કામ પડ્યું મૂકવું.

૨. શરમની લાગણી થવી.

ઢાંત કાઢવા-ઢેખાડવા, સારી પેઢે ઢાંત બહાર ઢેખાય એવી રીતે ખડખડ હસવું.

“ ઘરનાં વડીલો શું હજિમજિ ચાલે, રાખે સખિશું હેત; ”

ઢાવકી રહીને વિનોદ કરે, પણ ઢાંત ન કાઢે છેક.

નર્મ કવિતા.

ઢાંત કાઢવા એનો અર્થ ચીડીઆં કરવાં પણ થાય છે.

૨. કોઈનું કહેલું હસી કાઢવું-ન ગણકારવું-ઉડાવવું.

“ જભેવાળા માગવા આવ્યા ત્યારે ભાર ભાગી ગયો ઝેટલે લોક ચઢી આવ્યા ત્યારે ઢાંત ઢેખાડ્યા. ”

વિજ્ઞાતવિલાસ.

ઢાંત ચાવવાના જૂઢા ને ખતાવવાના જૂઢા, પેટમાં કપટ સૂચવે છે; બોલવું મીઠું મીઠું ને કરવું કાંઈક જૂઢું; બહારથી ખતાવવાનું જૂઢું ને પોતે કરવાનું જૂઢું.

(હાથીના ઢાંત જેમ ચાવવાના અને બહાર ઢેખાડવાના જૂઢા જૂઢા હોય છે તેમ.)

ઢાંત ટીટીઆરો કરવો, ખીજવાઇને લવારો કરવો; નકામું લવ્યાં કરવું; કોઇનો અભિનય કરવો.

ઢાંત પડવા, હાર અથવા શરમની લાગણી થવી; નરમ પડી જવું; નાઉમેદ થઈ જવું.

ઢાંત પિસવા, (ગુસ્સામાં.)

“ ઢાંત પિસીને બોલ્યો કે બચ્યા આવ. ”
વનરાજ આવડો.

ઢાંત લાગી નાખીશ, એમ ધમકી આપતાં બોલાય છે.

ઢાંત હોવા (પેટમાં.) વેર હોવું.

શૈર્ય-જોસ્સો હોવો (ખાઈ જવાનો.)

મારવા-સપડાવવા-ખીવડાવવાનો જોસ્સો હોવો.

“ ઢેવાજિયાના દિકરા તું સમજતો નહિ કે આમાં મિયાંનો માલ છે તે તને પચશે ? પણ આ તો પછવાડે આવડા આવડા ઢાંતવાળા બેઠા છીએ તે તારો જીવ લેશું ? માટે ઝટઢને રૂપિયા કાઢી આપ. ”

કૌતુકમાળા.

દાંતમાં છેડો ધાલવો, આખર સાચવવી-
નળવવી; મર્યાદામાં રહેવું. (સ્ત્રીઓમાં જ
વપરાય છે.)

“ દાંતમાં છેડો ધાલી દહાડા કાઢવામાં
સન્નારીનું બૂધણુ છે. ”

દાંતીઆં કરવાં, ચીડાઈ જવું; ખોલવાનું
કૌવત ન હોય તે છતાં ગુસ્સામાં બળાતકારે
ખોલવું-ચીડાવું.

દાંતે ચઢવું, ચરચાવું; વગોણું થવું.

દાંતે તરણું લેવડાવવાં, ગરીબાઈ કખૂલ
કરાવવી; ઘણું-ઘણું જ દુઃખ દેવું; સંતા-
પવું; નરમ પાડવું; હાર અથવા તાબેદારી
કખૂલ કરાવવી; ત્રાસ આપી હલકું પાડવું.

(પહેલાં જ્યારે કોઈ રાજા વિજય પા-
મતો ત્યારે પરાજય પામેલો રાજા દાંતે ત-
રણું લઈ અને કાચા સુતરે અંધાઈ તેને
શરણે જવાની ફરજ પડતી હતી તે
ઉપરથી.)

“ કાચે સુતરે હાથ આંધી દાંતે તરણું
લઈ આવવાનો હુકમ નહિ કરતાં સિદ્ધરાજે
મદનવર્મને માન આપી પોતાની પાસે ખે-
સાડી ધીરજ આપી. ”

સધરાજેસંઘ.

દાંતે મેલ આવવો, પૈસાદાર થવું.

દાંતણુ કરવું, દાંતણુથી દાંત ધસી મોઢું
ધોવું.

દાંતણુની દીવી જેવો, દાંતણુની દીવીને
ફીટી જતાં અને તે ઉપર મૂકેલા દીવાને
નાશ પામતાં જેમ વાર લાગતી નથી તેમ.
જેને એકનો એક છોકરો હોય છે તેના
સંબંધમાં એમ વપરાય છે કે તે બિચા-
રીને તો દાંતણુની દીવી જેવો એકનો એક
છોકરો છે. સંકેત એવો છે કે જેના ઉપર
દીવો-વંશ જળવાઈ રહેવાનો આધાર છે

તે મોંઘો અને લાડકવાયો છોકરો.

૨. સુકલકડી શરીરવાળા માણસને માટે
પણ અતિશયોક્તિમાં વપરાય છે.

દાંતણુપાણી કરવું, સવારમાં ઉઠી ઝાડે ક-
રવા જવું, દાંતણુ કરવું વગેરે જે કામ પ-
હેલું કરવાનું તે કરી લેવું.

દાંતરકું ને અંધિયા, એની પાસે શું છે દા-
તરકું ને અંધિયા ? (મતલબ કે કંઈ જ
નથી.) અધું ખોઈ નાખ્યું કે વાપરી
નાખ્યું છે.

(ધાસ લેવાને દાંતરકું ને અંધીઆ સાથે
કોઈ ખેડૂત ખેતરમાં ગયો પણ ત્યાંથી ધાસ
ન મળ્યું કે કાપીને લાવતાં અધવચ ખોયું
તેથી તેની પાસે રહ્યાં માત્ર દાંતરકું ને અં-
ધીઆં, તે ઉપરથી)

દાંત લેવાં, વરકન્યાએ અથવા પરણેલાં સ્ત્રી
પુરૂષે ગુરુ સન્મુખ ભેટ મૂકી તેમની પા-
સેથી મંત્ર લેવો; દીક્ષા-ખોધ ગ્રહણ કરવો
દાંડગાળો સળગવો, લઢાઈ-કજીઓ ચા-
લવો. (ઘણા જ સાધારણ અર્થમાં.)

દાંવે સોગટી મારવી, લાગ જોઈને કામ
કરવું; આલ્યો પ્રસંગ ન ચૂકવો.

“ એમ હશે તો પણ ચઢાઈનાં પુષ્કળ
અનુકૂળ કારણ હોય ને પછી અપચિન્હ જોઈ
દાંવે સોગટી મારી હોય તો તો જશર ક-
તેહ જ મળે. ”

મુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ હારણત એ ધર્મ ક્ષત્રીનો,
વળી દાંવે સોગટી માઈ રે;
જે એણે મને હણ્યો નથી તો,
હું લગાડું એને સાઈ રે. ”

માંધાતાખ્યાન.

દાળ પરણાવવી, દાળ વધારવાને અંદર પાણી
રેડવું.

દાળમાં કંઈ કાળું છે, છૂપું પાપ, કલંક કે
ગુન્હો છે; છૂપો ભેદ-છૂપો મર્મ રહેલો છે.

દાળમાં નાખજે, નિરર્થક રાખી મૂકજે.
'દાળમાં નાખી વધારી ખાજે' એમ પણ
બોલાય છે.

દિકરીએ દીવો રહેવો, દિકરીના સંતાન
વડે વંશ રહેવો; દિકરી વડે વંશ જળવાવો.
'એનો તો દિકરીએય દીવો રહેવાનો
નથી.'

"આપણ દિકરીએ દીવો સહુ બોલવું,
તોય તમે સાંચું ઘણું દામરે-સામા થતા.
કવિ આપુ.

દિન જાગવું, ધર્મને નામે મુસલમાનમાં
ખખેડો થવો; અંડ ઉઠવું. (મુસલમાન
લોકો નેસ્સામાં આવતાં દિન દિન પોકારે
છે તે ઉપરથી.)

દિન જાગવો, ભાગ્યોદય થવો; માઠી દશામાં-
થી સારી દશામાં આવવું.

દિનમાન ઉઠવો, કમનશીય થવું; નમતો
દહાડો થવો; દુર્ભાગ્ય થવું.

" માઈજ ભાગ્ય નખળું,

દિનમાન ઉઠવો;

મારા અરિષ્ટ અરથે,

મુજ દૈવ રૂંધ્યો. "

વેણીસંહાર નાટક.

એનો દિનમાન ઘેર નથી એમ પણ
બોલાય છે.

દિલ આપવું, મનના વિચાર જણાવવા.
(કોઈ સ્નેહી કે અંતરના માણસને.)

દિલ ઉતારી નાખવું, પ્રેમ-સ્નેહ ખેંચી
લેવો.

દિલ ઉઠી જવું, મન-કાળજી ન રહેવી; ના-
રાજ થવું; ભાવ જતો રહેવો; રૂચી કમી
થવી.

૨. સ્નેહ તૂટવો.

દિલ ઊંચું થવું, નારાજ થવું; પ્રીતિ ઉઠી
જવી; બેદાલી પેદા થવી.

દિલ ધાલવું, શરીર વધારવું; જાત વધારવી;
શરીર પુષ્ટ કરવું.

૨. મન ધાલવું; ચિત્ત પરોવવું.

દિલ થવું, મન થવું; મરજી-ધૃત્તિ થવી.

દિલ ભરાવું, તાવનાં ચિન્હ જણાવાં; તાવ
આવવો.

૨. હૂમો-ડીબો જામવો; ગળમળું થવું;
ગળગળી જવું.

" દેજો પત્રથી દર્શન આપને,

રડતાં રહો ખહેન હવે નહિ ઢીલ;

ભરાયું મુજ દિલ,

મંગળ કરો ખહેનને. "

નર્મકવિતા.

દિલ ભારે થવું, તાવનાં ચિન્હ થવાં-જણાવાં;
તાવ આવવો.

દિલ લેવું, શરીરે પુષ્ટ થવું. લોહી લેવું પણ
બોલાય છે.

૨. મન લગાડવું; ચિત્ત પરોવવું.

" શેઠાણીને મનમાં સદેહ પડ્યો કે પુટ્ટો
હવે મારા કામકાજમાં કાંઈ દિલ લેતો
નથી. "

નવી પ્રજા.

દિલ સાફ છે, નિષ્કપટી છે; સ્પષ્ટ રીતે કહી દે
એવો છે. (પ્રમાણિક છે.)

દિલ્લીનો ડગ, નામીયો ડગ-લુચ્ચો.

" આ પુરાણી કોઈ દિલ્લીનો ડગ કે
મુંખાઇનો ભામટો હોવો જોઈએ. "

મણિ અને મોહન.

દિલ્લીનો શાહુકાર, લઇને પાછું ન આપે
અથવા બોલીને ફરી જાય એવો મહા લુ-
ચ્ચાનો લુચ્ચો.

(દિલ્લી શહેરમાં ડગ ઘણા હતા તે ઉ-
પરથી વાંકામાં.)

દિવસ ગણવા, જે માણસ યોગ્ય દિવસ જીવ-
નારો હોય તેવા અતિશય માંદા માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દિવસ ઘેર નથી, નશીબ અતુકળ નથી;
અહ વાંકા છે.

" પોતાના સ્વામી ને દેના વંશના અવ-

યવી ભૂત ચંદ્રગુપ્તને મૂકી મલયકેતુ જેવા પરાયાને અધિક કરી માનો છો તેથી અચૂક તમારો દિવસ ઘેર નથી. ”

મુદ્રા રાક્ષસની ટીકા.

દિવસપાણી, જુઓ અવસર પાણી.

દિવસ ફરવો, નશીમ બદલાવું. (સારે માટે ઉભય પ્રકારે વપરાય છે.)

“ દિવસ ફર્યો એટલે મેળવેલું ગયું અને કરજ થયું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ દિવસ ફર્યો એટલે સર્વ વાત તેને અનુકુળ થઈ પડી. ”

રાજવાણી.

દિવા જેવું, ચોખ્ખું; ઝટ સમગ્ર્ય એવું; ભૂલવિનાતું. કર્યું દિવા જેવું એટલે કાંઈ સાઈ ન કર્યું એમ વાંકામાં બોલાય છે.

દિવા પછવાડે અંધાઈ, નામાંકિત માણસના મરણ પછી તેનાં કામ વગેરેની જે અવસ્થા-ખરાબી થઈ જાય તે અથવા તેનો વંશજ અધારામાં પડી રહે-નઠારો નીકળે તે.

દિવાની જ્યોત જેવું, (નાક.) અણિયાળું. તેલની ધાર જેવું અને પોપટની ચાંચ જેવું પણ બોલાય છે.

દિવાસળી ચાંપવી, ઉશ્કેરી લડાઈ બલી કરવી. (એ પક્ષ વચ્ચે.)

૨. સળગતી દિવાસળી ચાંપી આળી મૂકવું.

દિવાળીના દહાડો, દિવાળીના જેવા ઉત્સવ-આનંદનો દહાડો.

દિવો ઉઠવો, કોઈ અમુકે ગુણવિદ્યાએ કરીને પ્રસિદ્ધિ પામવી.

“ તે તો કુળમાં દિવો ઉઠ્યો છે. ”

દિવો કરવો, કાંઈ સાઈ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વાંકામાં વપરાય છે.

દિવો ઘેર જવો, બોલાઈ જવો; ગુલ થવો.

“ ખુટયું તેલ દિવો ઘેર ગયો, પડી રહી વાટ તે. ”

નર્મકવિતા.

‘ હિંદુઓમાં દિવો એ પૂજ્ય ગણાય છે. ‘દિવો બોલવી નાખ’ એમ કેટલાક કહેતા નથી પણ ‘દિવો ઘેર કર’ એમ કહે છે; ‘સળગાવ’ એમ કહેતા નથી પણ ‘પ્રગટાવ’ એમ કહે છે. દિવો રાજ થવો, રાણો થવો એમ બોલાય છે. વળી દિવાના સંબંધમાં બેરાં આ પ્રમાણે બોલે છે.

‘ કુળ દિવા કલ્યાણ કરવું, માઈ ઘર સોનેયે ભરવું, પાડોશીનું પૈસે ભરવું, અ-દેખાતું ઘંટાળે ભરવું, આવતા ચોરને આંધળો કરવું, સાંજ પડે પાછો વહેતો આવવું, વગેરે વગેરે. ”

વળી-‘ જ દિવા તું દારકા, તારી માને મારા નેશ્રીકૃષ્ણ કહેવું, ઘેર જઈને દૂધને ભાત ખાવું’ વગેરે.

દિવો મૂકવો, હિંદુ લોકો મોટી નદીઓમાં વૃક્ષનાં પાંદડાંમાં ધીના હજારો દિવા પાણીમાં તરતા મૂકવામાં પૂજ્ય સમજે છે. એથી તેઓ સમજે છે કે પાપ તરતું મૂક્યું અને હૃદયમાં સત્યધર્મનો પ્રકાશ થયો; અજ્ઞાનરૂપી અંધારૂં દૂર થયું ને જ્ઞાનરૂપી દિવો પ્રગટ્યો.

૨. ધર્મના તહેવારે અથવા અગીઆરસ અમાસે આર્યપત્નીઓ ને પુરૂષો વિવિધ પ્રકારનાં વસ્ત્રાલંકાર પહેરી નદીમાં નાળીએર પધરાવી પાંદડામાં ધીના દિવા કરીને પરમેશ્વરની પ્રાર્થના કરે છે.

દિવો રહેવો, પાછળ વંશ રહેવો; પાછળ ધરતી-કુળની કીર્તિ અજવાળનાર સુપુત્રની હયાતી રહેવી.

“ તારો દિકરીએ પણ દિવો રહેશે નહિ એમ બોલાય છે. ”

દિવો રામ થવો-રાણો થવો, દિવો ગુલ થવો.

૨. (પ્રાણુનો.) મૃત્યુ પામવું; છવ જવો.

૩. શ્વેર.) અંધારું થવું; અસ્તોઅસ્ત થવું.

૪. નિર્વશ થવો.

દિવો વડો થવો, ઓલાઈ જવો.

દિશાએ જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

દી ઉઠવો-રૂઠવો, જુઓ દહાડો ઉઠવો.

“ વાર આપુછ ? ને એમ હોય તો કેના દી રૂઠયા છે કે આવું કરે ?

તપસ્યાખ્યાન.

દી વાળવો, દી ઉગળવો; કાર્તિ મજે એમ કરવું; સત્કર્મ કરવું કે જેથી કાર્તિ મજે.

દીહું પડવું, આખર જવી. કોઈ જરૂરના માણસની જેરહાજરીને લીધે કામ અટકી પડવું અથવા તેની ખોટ પડવી.

“ માણસની પડતી આવી અને આવે વખતે સેનાપતિ થનાર કોઈ ન મજે તો મારા ધણિયું દીહું પડે, માટે મારેજ જવું.”

ગુ. ની જૂની વાર્તા.

દીસતો રહ્યો, બલે નજરે પડતો દૂર રહે — ટળે-જતો રહે. એમ બેદરકારીમાં ખોલાય છે.

દુઃખડાં લેવાં, ઝોવારણાં લેવાં; સામા માણસના માયા તરફ પોતાના હાથ લઈ જઈ તે હાથ પાછા પોતાના લમણા સાથે દાખી ટાયકા ખોલાવી ઈચ્છવું, કે તારાં દુઃખ ભાગો. આવી રીતે બાયડીઓમાં માન આપવાની રીત છે.

દુઃખનાં ઝાડ ઉગવાં, (માથે) પુષ્કળ દુઃખ આવી પડવું.

“ માખાપે મને બાળપણમાં,

બહુ લડાઈયાં લાડ,

આજ મહા દુઃખનાં મુજ માથે,

ઝાઝાં ઉઝાં ઝાડ,

વેનચરિત્ર.

“ કન્યાનો જન્મ થવાથી માખાપ દુઃખ પામે છે તેનું કારણ એટલુંજ કે જન્મે પેટ દિકરી તેને માથે દુઃખનું ઝાડ.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

દુઃખનાં વાદળ પણુ એજ અર્થમાં વપરાય- છે. દુઃખનો ડુંગર પણુ બોલાય છે.

દુઃખનું વાદળ, આકસ્મિક ચોતરફથી આવી પડેલું દુઃખ.

(દુઃખનું વાદળ ઘેરાવા માંડયું, પૃથ્વી રૂપ હૃદયમાં અંધકાર યઈ ગયો, વિપત્તિરૂપ વિજળી ચમકવા લાગી, હૃદયમંડળમાં સુખના તારા દેખાતા બંધ પડયા અને હ-મણ્યાં દુઃખનો વદસાદ પડશે એવાં ચિન્હ જણાયાં.—એક અંધકાર.)

દુઃખવટે જવું, કાણે જવું; શોકમાં ભાગ લેવા જવું.

દુઃખે પાપે, દુઃખદાયક પ્રયત્ન કે ધણી મા-યાફાઈથી.

દુઝતી ગાય, જની પાસેથી કાંઈ કાંઈ પણુ હમેશાં મળ્યાં કરે છે તે; છૂટા હાથનું એ-વું ને કોઈ તે.

દુંદાળો દેવ, ગણુપતિના જ્વે મોટી ફાંદ-વાળો માણસ. (વિશેષે કરીને ખાલાણુ.)

દુનિયાપાર કરવું, દેશનિકાલ કરવું.

૨. મારી નાખવું.

દુનિયાપારનું, અલૌકિક; દુનિયાથી-સમાજથી વિચિત્ર; અકાલપનિક.

દુનિયામાંથી જવું, સમાજમાંથી નીકળી જવું; ઉચ્છ્વંખલ થવું; અમર્યાદ થવું.

૨. પુરૂષવમાંથી જવું; લોકવ્યવહારથી આતલ થવું.

“ પીટયા કોઈ દહાડો દુનિયામાંથી ની-કળી જવાનો છે; ને તારી મોક્ષાણુ, આ સીસા પડયા છે.

બટનું બોપાણું.

“ આ કળિયુગમાં સાઠ વર્ષનું આયુષ્ય. માટે વર પચાસ વરસનો યાય લારે દુ-

નિયામાંથી ગયો સમજવો ને સાર પછી એને પરણેલી હોય તેનો એ સંસાર વગર ગયે ગયો સમજવો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દુસ્મનની રાત, દુસ્મન જેવી દુઃખકર રાત્રિ. દુસરી નીપજવી, જેવા જેવું થવું; નવું જીવું મરવું; ધારવા કરતાં કાંઈ ઉલટું જ થવું.

દૂધપીતું કરવું, તરતના જન્મેલા બાળકને દૂધમાં બોળી અકળાવી મારી નાખવું.

દૂધમાંએળિયો ભેળવવો, દૂધમાં એળિયો ભેળવી ખરાબ કરી નાખવાની પેટે સારામાં નરસું ભેળી ખગાડી નાખવું; ખરાબ કરી નાખવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું; કંઈક કંઈ કરવું; બિગાડ કરવો.

૨. માડા-અજીવતા બોલ બોલી કહી-ઓ-અજીવતાવ થાય તેમ કરવું.

દૂધમાં કાળું હોવું, કલંક-કાળુંગોરું હોવું. ગુ-હો કરેથી લાજ-શરમ હોવી (સારા કુલીનમાં.) છૂપો મર્મ-ભેદ હોવો.

“ ત્રણને કાને તપ કરોછો ઇલાદિથી કેવી કલ્પના કરી શકાય છે? તેમ આર્ય પુત્રનું ધ્યાન પણ દૃઢ નથી; માટે જરૂર કાંઈ દૂધમાં કાળું છે.”

તપત્યાખ્યાન.

દૂધમાંથી પોરા કાઢવા, ભૂલ ન હોય તેમાંથી ભૂલ કાઢવાનો યત્ન કરવો; ઘણીજ આરીકાથી તપાસ-તજવીજ કરવી. ગેરવાજબી રીતે આરીક તપાસવું.

(શુદ્ધ દૂધમાંથી પોરા બોળવાની ખજીબોજ કરવાની પેઠે.)

દૂધિયા દાંત, નાનપણના દૂધપીતા-દૂધથી ભરેલા દાંત. કાચી વયના બાળકોને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દૂધિયું લોહી, તાજું લોહી; નવો જોસ્સો.

દૂધે ઘોઘને આપવું, શુદ્ધ ભાવથી બની આ બરૂએ આપવું (દેવું.)

“ ભાઈ તારા રૂપિયા હું દૂધે ઘોઘને આપીશ; તેની તારે બિલકુલ કાળજી રાખવી નહિ.”

દૂધે મેહુ વરસવા, સર્વત્ર આનંદ ફેલાવો; ન્યાલ થવું.

દેડકાંની પાંચશેરી, ઉદમાતીઆ—તોફાની બાળકને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દેન ઘોઘ નથી, (ઘેતુ દોહી નથી.) જેની ઘેતુ દહોવાય તેવું દૂધ પીએ તે ઉપરથી તેનામાંજ શક્તિ આવે એ અન્યથે)

મગદુર નથી—શક્તિ નથી એવો અર્થ દર્શાવે છે.

“ કાંતી દેન ઘોઘ છે કે મારી આગળ આવે ? ”

દેવ કરવો, (પૂર્વ ગૂજરાતના હુંગરી-અનાર્ય કાળી બીલ લોકોમાં.) એ લોક દાર્થી બેભાન થયા ન હોય ત્યાં સુધી તે પોતાના દેવના જીકા સોગન ખાતા નથી. એ દેવ માટીનો, ઘોડાનો, લાકડાના ચાંબલાનો કે પથરાના પુતળાનો પોતાના ગામમાં જંગલમાં બેસાડેલો હોય છે. બધા ગામના લોક દેવની આધા હોય સારે કે ગામઝંપો કરવો હોય સારે કે દસરા દિવાળી હોય સારે એ દેવ આગળ જઈ મરઘડાં, બકરાં કે પાડાનો ભોગ આપે છે ને દાર પીએ છે, તેને તેઓ દેવ કયો કહે છે.

દેવ કાશીએ જવા, પુરપાતન રહિત થવું; દેવત જવું; દેવતા ઉડી જવા.

દેવજી ઘસાડીઓ, કદરૂપા અને વિચિત્ર માણસને વિષે બોલતાં કોઈ કોઈ વાર વપરાય છે.

દેવનાં દર્શન, જે માણસ ભાગ્યેજ મળી શકે છે અને મળતાં પણ થોડીજ વાર થોભે છે એવાને વિષે બોલતાં કહેવાય છે કે દેવનાં દર્શન થયાં. (દેવનાં દર્શન જેમ હુલ્લભ છે તેમ.)

દેવનું નામ લેવું, કાઈ કામમાં કે ધંધામાં દાખલ થવું.

દેવનું કુંડું લાવવું, (કુંડું=કુમનું.) દેવના માથા ઉપરથી કુમનું લાવવા જેવું એકાદું મોટું પરાક્રમ કરવું.

“ તું શું દેવનું કુંડું લાવ્યો કે તને વધારે આપે ? ” વાઘનું માથું લાવ્યો-એર માર્યો એમ પણ બોલાય છે.

દેવતા ઉઠવો, બળી જવું; વધે જવું.

૨. દેવ રૂઠવો; નશીબ પ્રતિફળ થવું.
‘દેવતા ઉઠ્યો એમાં જવા દે ને નામ.’
‘એનો દેવતા ઉઠ્યો હવે.’

દેવતા ઉઠી ગયા, (શરીરમાંથી) ઇન્દ્રિ-ઓની શક્તિ નાશ પામવી; નિસ્તેજ થવું.

દેવતા ઝરવો, કજ્જો થવો; લડાઈ સળગવી.
(અંતે પક્ષની અથડાઅથડીમાં)

દેવતા મૂક્યું, બહુ—દીરું રહ્યું.

દેવતા રેડાવો, (કાળજામાં.) કાળજું બ-બનવું; અતિશય ચિંતા થવી.

૨. અદેખાઈથી બળવું.

દેવડી બેઠી, (દેહલી=ઉમરો. તે ઉપરથી) મોટું તુકસાન થવું.

૨. હિંમત જતી રહી.

દેવલોક પામવું, મરણ પામવું.

દેવાઈ ગયું, (દેવામાં અપાઈ ગયું.) મતલબ કે કાંઈ બાકીમાં રહ્યું નથી. ‘એને ઘેર શું દેવાઈ ગયું છે’ એટલે તેને ઘેર કાંઈ ખાવા પીવાનું બૂટ્યું છે ?

દેવાળું કાઢવું, (દેવું ન આપી શકાવું તે ઉપરથી.) આપવાને પાસે કંઈજ ન હોવું.
(લાક્ષણિક.)

દેવી આવવાં, ધુનવું; કંપવું; દેવીએ અંગમાં પ્રવેશ કરવો.

દેહ છોડવો, મરી જવું; મરણ પામવું.

દેહ પડવો, મરણ પામવું; દેહમાંથી જીવ

નૂદો પડવાથી ચેતન જવું; જીવ ઉડી જવો.

“ અમે આપનાજ અનુચારી છીએ અને દેવશ્રીની શોધમાં આ દેહ પડશે તો જન્મનું સફળ ગણીશું. ”

તપસ્યાખ્યાન.

દેવના ઘરની વેઠ, મોટું દુઃખ-નડતર-માર-પીડા.

૨. કંઠાજો આપે તેવું માણસ.

દેા ગોટીલો (દમ ગોટીલો) કરવો, રમ્યાં કરવું. (દમ ગોટીલો નામની એક રમત છે તે ઉપરથી.)

દોઢ ડાહ્યો, જોઈએ તેથી ઘણું વધારે-ડાચું ડાહાપણ બતાવે તેવું.

પોતાનું ડાહાપણ આપું માને અને બીજાનું અરધું માને તથા તે બંનેનું મળીને થયેલું દોઢ ડાહાપણ પોતાના એકલામાં છે એમ માને તે દોઢ ડાહ્યો કહેવાય છે-અથવા ડાહાપણ નહતાં ડાહાપણ માન નારો બીજાની બતાવેલી સૂચના ઉપર ધ્યાન નહિ આપનારો.

દોઢ પાયો, બોલવે ચાલવે સુઘડ નહિ એવું; જોલિયું.

દોઢ મણુની ચાપડવી, ભુંડી ગાળ દેવી.
(સહન ન થઈ શકે એવી.)

દોઢી મંગળ થઈ, (દેશી સંસ્થાનમાં દોઢી બંધ થઈ એમ કહેવું એ અશુભ ગણાય છે, માટે તેને બદલે દોઢી મંગળ થઈ એમ કહેવાનો પ્રથા ચાલે છે. (દોઢી, દેહલી ઉપરથી.)

દોઢી તૂટવી, (આયુષ્યની) આયુષ્ય આવી રહેવું; મોત આવવું.

દારકાની છાપ, કીર્તિ કે એકાદ સારા કામની નિશાની.

૨. નિશાની થાય એવો સખત માર.

(ઘણા દૂર દૂરના પ્રાંતોના લોક જત્રા માટે દારકા જાય છે. ગોમતીમાં ન્હાઈને ડેરા-

માં જઈ છાપ લેછે. એ છાપ મારવાના છાપા લોઢાના બનાવેલા હોય છે અને તે પર શંખ, ચક્ર, પદ્મ એવા આકાર પાડેલા હોય છે તે તપાવીને હાથપર પાડેછે, એ-

ટલે તેનો ડામ પડી રહે છે અને તે કોઈ દહાડો જતો નથી. ઘણું કરીને વેરાગી બંધુ લે છે, એવું બતાવવાને કે અમે દારકા જઈ આવ્યા છીએ.

ધ.

ધકેલપત્રાં દોઢસો, માત્ર અટકળથી ઠોકેલી ગપ; કેવળ કલ્પના. ધકેલપાંચશેરી કંઈ પણ બોલાય છે. (અહીંઆગળ દોઢસો એ એક અનિશ્ચિત સંખ્યા છે.)

ધગધગતો ચાંપવો, (લોઢાને ખુબ તપાવી કપાળમાં ચાંદો કરવો-ડામ દેવો.) કંઈ ન આપવાના અર્થમાં તિરસ્કારમાં વપરાયછે. કોઈ અમુક વસ્તુની માગણી કરતો હોય અને તેને તે વસ્તુ ન આપવી હોય અથવા ન આપવા જેવી હોય તો તેને એમ કહેવામાં આવે કે 'શેતું આપે, ધગ ધગ-તો ચાંપે નહિ તારા કપાળમાં !'

ધજ્જ ઉડી રહેવી, છાપ ખેસવી; જ્યાં જ્યાં વિખ્યાતિ-નામના થવી. (લાક્ષણિક અર્થે)

૨. નકારી વાતમાં પ્રખ્યાતિ થવી. (વાંકામાં) 'એના નામની તો ધજ્જ ઉડી રહી છે.'

ધજ્જ બાંધવી, ધજ્જ બાંધી જશનાકરવા; જાહેર થાય એમ કરવું; લોકોતું ધ્યાન ખેંચવું; જાની વાત ફેલાવવી.

"અહીંની વાત તહીં ને તહીંની વાત અહીં એ એક બીજાને કહી કહાવીને કંઈ જાની વાત હોય તોય ધજ્જ બાંધે?"

ભામિનીબૂપણ.

૨. કીર્તિ ફેલાવવી; નામના પ્રસારવી (રાજા કે કોઈ પુણ્યશાળી પરાક્રમી-પ્રતાપી માણસે.)

૩. [ધર્મની] આ ધજ્જ એવી હોય છે કે કોઈ ગુનેગાર એ ધજ્જને આશ્રયે જા-

ય તો તેને સજામાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.

ધડ માથું, (રણક્ષેત્રમાં જ્યાં હજારો મુઠ્ઠાં પડ્યાં હોય ત્યાં કોઈતું ધડ ક્યાં, કોઈતું માથું ક્યાં એમ અસ્તોચ્ચ-સી અવયવો પડેલા હોય છે. એ બધા સમૂહમાંથી અમુકતું ધડ કે માથું ન જણાતું હોય તો તે મરી ગયો છે કે જીવતો છે તે સમજતું નથી; તે ઉપરથી) સમજ પડે તેવો આધાર અથવા પાયો.

ધડીમલો લેવો, ધડ ધડ કુટવું.

ધડે ખેસવું, પડી ભામવું; ભાગી પડવું; પા-યમાલ થવું; ખરાબખસ્ત થવું; ધમાયનમ; ધઈ જવું; ધણીજ ખરાબ હાલતથવી.

ધડે રહેવું, ઠેકાણે રહેવું; અસલ સ્થિતિ કે મર્યાદામાં રહેવું.

'અનાજનો ભાવ ધડે રહ્યો છે.'

ધતપર ખેસાડવું-મારવું, ન લેખવવું; ન ગણકારવું; તુચ્છ ગણી કાઢવું. (તુચ્છ કાર-તિરસ્કારમાં વપરાય છે)

ધમાય નમઃ, અટકાવડવું-પડી ભાગવું તે; કોઈ પણ ચાલતી ક્રિયા બંધ પડે છે ત્યારે એમ વપરાય છે.

૨. મરી જવું તે.

૩. ઠોઠ વૃત્તિનું થવું તે.

"શેઠ, મમતે મુસલમાન ત થાઓ. આંખે જાંખ તો વળે છે ને પૂરું ધમાયનમઃ કરવા ખેઠા છો?"

ભટ્ટનું ભોપાણું.

ધખી જવું; મરી જવું.

૨. પડી જવું.

ધમ ઘોઠો ને ચાપુ ચણા, (ધમ દહને ઘો-
ઠા મારે અને તેથી જો રહે તો ચાપુ ચ-
ણા આપી ખુશ કરે તે ઉપરથી ઠોઠ બહા-
લું વાંકું ચાલતું હોય ત્યારે તેને સીધું ક-
રવાના ઉદ્દેશમાં પણ મજાકમાં બોલાય છે.
માર; ચૈદમું રતન.

“ ધમ ઘોઠો ને ચાપુ ચણા આપ્યા
સિવાય એ પાંશરો થવાનો નથી તો.”

ધમ પાંચશેરી લેવી, (પાંચશેરીથી ધમધમ
કુટવું તે ઉપરથી) ધમધમાવી નાખવું; સ-
ખત ઠોક દેવા.

૨. લોકોની નિંદા કરી કે કજીઆ વહો-
રી માથું કૂટયાં કરવું.

“હું જરા આડો અવજો ચરકું તો મા-
રી માધમપાંચશેરી લઈ એસે એવી છે.”

ધમલો કુટવો, ધમપાંચશેરી લેવી જુઓ.
ધમી જવું, ચોરવું; લૂટવું.

ધર્મનો કાંટો, જ્યારે ઝોઘા વત્તા વજનના
સંબંધમાં એ જણ વચ્ચે વાંધો પડે-તકરા-
ર થાય ત્યારે ચોક્કસ વજન ઠરાવવા કોઈ
અમુક જગોએ જ્યાં કાંટો રાખેલો હોય ત્યાં
જઈ તોળાવે છે. તે તોળાવનાર પાસેથી જે
પૈસા લેવામાં આવે છે તે ધર્માદા કામમાં વપ-
રાય છે. એવો જે કાંટો તે ધર્મનો કાંટો
કહેવાય છે.

ધર્મશાળાનો ઉમરો, વેશ્યા કે સાધારણ
સાર્વજનિક મકાન.

ધરદહાડેથી, પ્રથમથી; મૂળથી; શરૂઆતથી;
પહેલે ધરથી.

“ ધર દહાડેથી મેં તને કહ્યુંજ હતું તો;
પછી પસ્તાઈ તે હું શું કરું ? ”

“ બહાલાજીરે ધર દહાડાથી જાણ્યું નહિ
તે થયો અતિશે અનર્થ, બહાલાજીરે. હાવાં ”

ધ્યારામ.

ધરતીપર પગેય ન મૂકે, જે માણસ ગર્વિષ્ટ-
પણામાં બંધો ને બંધો રહે છે, તેને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

“ મૂળ તો મિનજી છે ને જો પાંચ પ-
ચીસ રૂપિયાની નોકરી મળે તો ધરતીપર
પગેય ન મૂકે.”

“ ધરતીપર જો પગ મૂકેતો, મૂછ ની-
ચી થઈ જાય, એવું સમજે છે ગર્વિષ્ટ, પો-
તાના મનમાં; એ આંગળા છે સ્વર્ગ બાકી
ત્યાં ધરતીનું શું કેવું, આભ ફાટ્યો ત્યાં
કેવી રીતે, જઈને થીંગડું દેવું ”

પ્રાચીન કવિતા.

“ પગ ધરતીપર નવ ધરતા, પાપ બાંધ
તારે; વળિ આંબળિઆં છે, જીવડા જવું
છે. જાણજે ”

બો. ચિ.

“ લાખ વગર લેખાં નવ કરે, ધરતી
ઉપર પગ નવ ધરે; ધામ વિષે પણ ન મળે
ધૂળ, એતો ફૂલાભાઈની ફૂલ.”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ધરતીનો છોટો, આડો આંક; હદ. બહુ થયું,
એવા અર્થમાં વપરાય છે.

જ્યારે કોઈ માણસ હેલ્લે પાટલે જઈ
એસે અથવા હદ ઉપરાંત ન બોલવા જેવું
બોલે ત્યારે કહેશે કે ભાઈ, હવે ધરતીનો
છોટો આવી રહ્યો, બહુ થયું, બસકારો. હ-
વે બહુ કહેવામાં માલ નથી.

ધરતીમાં પેસી જવું, અદૃશ્ય થવું; દેખાતું
બંધ થવું.

“ તેને એટલી તો શરમ લાગી કે જો તે
વખતે ધરતી માર્ગ આપે તો તે માંહે પેસી
જાય.”

કરણવેલો.

જ્યારે કોઈએ કંઈ હીણું કંઈ કયું હોય
અને તે વિષે તેના મનમાં ઉચ્ચ લાગણી
થઈ આવે ત્યારે તે કહેશે કે ધરતી માતા
માર્ગ આપે તો માંહે સમાઈ જાઉં. (શર-

મને લાધે લોકોને પોતાનું મોટું નહિ બતાવવાની ઇચ્છાથી.)

ધરમડાંડીઓ, જ્યેષ્ઠી દોરી હોય તેટલી તમામ દોરી મૂકી દઇને માત્ર એક રહેલ જોવાને જ માટે જ દોરીનો આખરે છેડો મૂકી દેવામાં આવે છે તેવી દોરીવાળો જાઓ આરમાન પર ડોલતો ડોલતો જતો જ કનકવો તે.

૨. ધર્મને બહાને પાપ કરનારો.

ધરમ ધકકો, ક્રોધક્રોધો; વગર કાયદાનો નકામો ફેરો. ફેરાનું ફળ ન મળે ત્યારે એ શબ્દ વપરાય છે. (ધર્મોદ્ધાન કામમાં ખાધા હોય તેવો ધકકો)

ધરમ ફરી વળવો, સારી ચાલ ચાલવાથી પરમેશ્વરે બદલો વાળવો.

ધરમરાજનો ગોળ, ધર્મોદ્ધાનમાં વહેંચાયેલો મદ્દતનો ગોળ તે ઉપરથી વગર યત્ને મળેલો કાયદો.

“ ધરમરાજનો ગોળ કોને ન મીઠો ન લાગે ? ”

૨. ધર્મરાજ જેવા કુડકપટ વિનાના માણસને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

ધરમસંકટ, (ધર્મના કામમાં જે સંકટ આવી પડે તે) ઉપાધિ પરત્વે આવી પડેલું મોટું સંકટ. **બ્રહ્મ સંકટ** પણ કહેવાય છે.

ધરાખોળ જવું, રેલછેલ થવી; સમુદ્રે મર્યાદા મૂકવી; પ્રલય થવો; બધું નાશ પામવું; પૃથ્વી રસાતાળ જવી; ગળ્ય થવો.

૨. નસંતાન જવું; ઉછેદિયું થવું; વંશ કુટી જવો. (ધરના સંબંધમાં-લાક્ષણિક)

ધરામાં નાખવું, તુકસાનના મોટા ખાડામાં નાખવું; ખાડામાં નાખવું હોય એવી દુર્દશાએ પહોંચાડવું.

ધરામાં પડવું, (ધરો-મોટો ખાડો) ધરામાં પડ્યો હોય તેમ દેખાતું અંધ થવું અથવા દુર્દશાને પામવું. આ પ્રયોગ વિશેષે આચાર-

થમાંજ વપરાય છે અને કોઈના વિષે બેદરકારીમાં જવાબ આપતાં મોઢાય છે.

“ ન આવે તો પડ ધરામાં જઇને. ”

ધરી ઝીલવી, કોઈનું ગાડું-કામ ચાલે એવી રીતે આશ્રય આપવો; આધારભૂત થવું. ‘ અમારે કોઈ ધરી ઝીલનાર નથી. (ધરી ઝીલનાર બળદ હોય તોજ ગાડું ચાલે છે તે ઉપરથી.)

ધરો કરવી, મુએલા માણસની પાછળ આવણ કે ભાદરવા માસમાં જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે.

ધર્યું રહ્યું, પડી રહ્યું; મૂકી દીધું; રહેવા દીધું.

૨. દીસતું રહ્યું.

“ ધર્યું રહ્યું નહિ થાય તો હું કેમ કરું ? ”

“ ધનુના મુખમાં ધર્યાં રહ્યાં તણખલાં, હારે નાગ ડોલે નવે કુળ દહાડી; અથાહ નાદ આ તે કેવો રે, હારે વાલીડે વાંસળી વગાડી. ”

મો. ચિ. ૦

ધવતવળરી, ધવ-પુષ્ટિ-ક્રાંતિ-તેજ આવવું; સ્થિતિ સુધરવી. (તનની કે ધનની.)

“ એને તાવ આવી ગયા પછી ધવત વળતી નથી. ”

ધાડ મારવી, ધાડ મારવા જેવું પરાક્રમ કરવું; ધાડ મારી નામના કરવી; એકાદું મોટું કામ કરવું.

“ એમાં શી તેં મોટી ધાડ મારી તે આટલું તાન ચઢે છે. ”

“ શું તમારું કશું ચાલ્યુંજ નહિ! પોતાની દિકરીને પણ તમે ઘેર લાવી શક્યા નહિ ત્યારે તમે શી ધાડ મારી ? ”

મણીમોહન.

ધાણીદાળિયા થવા, (ચૂડાના) તતડીને ચૂડાપરથી છોડાં ઉખડવાં, (ધાણી-દાળ તતડે છે ત્યારે તેનાપરથી છોડાં ઉખડી જાય છે તે ઉપરથી.)

ધાણીદાળિયા જૂદા થવા, યોગ્ય સંબંધ તૂટવો; પ્રીતિ તૂટવી; અણબનાવ થવો. (ધાણી અને ચણાની દાળનો જે સંબંધ તે તૂટવો તે ઉપરથી.)

ધાણી ડુટવી, ધાણી રોકાય છે ત્યારે જેમ એક પછી એક એમ કટકટ અવાજ થઈ કૂટે છે તેવીજ રીતે કોઈ માણસના મોંમાંથી એક પછી એક પટપટ અસરકારક શબ્દો બહાર નીકળતા હોય ત્યારે કહેશે કે તેની બોલવાની છટા કેવી સરસ છે? એક પછી એક શબ્દ એના મોંમાંથી નીકળે છે તે જાણે ધાણી ડુટી.

ધાણી શેકવી, જુલમ કરવો, સંતાપવું; થકવવું.
ધાપ મારવી, આડો અવળો હાથ મારવો; અયોગ્ય રીતે સારી ખેડે કમાવું.

“મનેતો લાગે છે કે પોતાનો હાથ ભીડમાં છે તેથી ધાપ મારી હશે.”

બે બહેનો.

ધારપર આવવું, સખત અમલ કે અવસ્થા તળે આવવું; ઘણી જોખમ ભરેલી સ્થિતિમાં આવવું.

૨. પાંશરૂ થવું; સુધરવું; કેકાણે આવવું.

ધારપર રહેવું, ઘણી જ સંભાળથી રહેવું; જીવ જોખમાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું. (તરવારની ધાર પર રહેવું ઘણું જોખમ ભરેલું છે અને એવી વેળાએ ઘણી સંભાળ અને ખખડ-દારી રાખવી પડે છે તે ઉપરથી.)

ધારાવાડી દેવી, (પાણીની) જમવાનું શરૂ કરતાં અગાઉ ખાહણોમાં આચમન કરવાનો અને બાણાની આસપાસ પાણીનું કુંડાળું કરી તે ઉપર પાંચ કોળીઆ છેટે મૂકવાનો રિવાજ છે તેને ધારાવાડી દેવી કહે છે. એ રિવાજ શાસ્ત્રવિધિએ કરવાનો છે.

૨. (દૂધની) નવા ઘરનું વાસ્તુપૂજન થતું હોય ત્યારે ખાહણો તે ઘરની આસ-

પાસ સુતર વીંટી તે ઉપર દૂધની ધારા કરે છે તેને પણ ધારાવાડી કહે છે; અથવા માતા, બળિયાકાકા વગેરેની આસપાસ જે દૂધનું કુંડાળું કરે છે તેને પણ કહે છે.

૩. (ધીની) ગણેશ બેસાડે છે ત્યારે ગોત્રજ દેવા આગળ આવા U આકારમાં સુતર ચોંટાડી વચ્ચે ધીના રેલા ઉતારે છે તેને પણ ધારાવાડી દેવી કહે છે.

ધાર્યું તીર વાગવું, ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ થવી; નશીબ અતુકળ હોવું.

ધાર્યો પાસો પડ્યો, નશીબ અતુકળ હોવું; ધારણા સફળ થવી.

“કારભારીનો છેલ્લો પાસો ધાર્યો ન પડ્યો તે નિરાશ થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ધીગતી સગડી, અતિશય ચિંતા; કાળજની બળતરા. ધીગતી સગડી છાતીએ બાંધી છે એટલે સગડી જેમ ધીક્યાં કરે છે તેમ છાતી પણ ચિંતાથી બળ્યાં કરે છે.

ધૂણી ધાલીને બેસવું, ઘણા જ આગ્રહથી માગવા બેસવું; એક નિશ્ચય કરી-લાંબી પથારી કરી માગવા બેસવું. (સાધુ લોકો ધૂણી ધાલી ઘણી મુદત સુધી રહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

ધૂણીપાણીનો સોખતી, પૂર્વના ઘણા જ ઘાડા સોખતી.

(એમ કહેવાય છે કે પૂર્વ જન્મે એક ગુરૂ હતો અને ખીજો શિષ્ય હતો. એ તેને માટે ધૂણી સળગાવતો અને પાણી લાવી આપતો; એ જ બંને જણોના આ જન્મે પણ સંબંધ થયો છે એમ આ પ્રયોગનું સચ્ચન છે. ન્યારે કોઈએ માણસો ઘણી જ ઘાડી મિત્રતાનો સંબંધ ધરાવતા હોય ત્યારે તેમને વિષે બોલતાં વપરાય છે.)

ધૂણીસંસ્કાર, સર્જન; ઘણી જ ઘાડી મિત્રતા અથવા પૂર્વનો ઘણો જ ઘાડો સંબંધ. ધૂત બે કરવું, તિરસ્કાર કરવો; માનભંગ કરવું;

તિરસ્કારની નજરે જોવું; હાડછેડ કરવી.

ધૂતારપાટણ, જીઓ ઠગપાટણ.

“ આ ગામ ધૂતારપાટણ લાગે છે. આ સોનીને ઝોળખતો નથી તેમ જ સાંકળી કરવાનું કહ્યું નથી તેમ છતાં તે સાંકળી આપી ચાલ્યો ગયો.”

પાંચાલીપ્રસન્નાચ્ચાન.

ધૂમાડાના ગોટા, વૃથા-મિથ્યા એવું જે કાંઈ તે. મિથ્યા એવો જે આ દેહ તેને વિષે ખોલતાં પણ વપરાય છે.

“ ગજઆણી મુમતી ને દોરીઓ પહેરો, ત્રીણા ઝોટોને શાલજોટા, ઠકા તે ગજની ખાધીરે પહેરો, અતે ધૂમાડાના ગોટા—વિચારી જૂઓ ન જાણશે જે અમે મોટા.”

કવિ આપુ.

ધૂમાડામાં મળી જવું, (ધૂમાડામાં મળી ગયે-લું કશું હાથ ન આવે તે ઉપરથી) વ્યર્થ જવું; નિરૂપયોગી થવું.

“ મારા કરેલા સઘળા પ્રયત્ન ધૂમાડામાં મળી ગયા.”

ધૂમાડીના ખાચકા-મૂઠી, ધૂમાડીમાં ખાચકા ભરવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ; ફળ વગરની મહેનત; મિથ્યા યત્ન; ફાંફાં.

૨. અતે સત્ય નહિ તે; જૂઠું. (અધ્યાત્મ પ્રકરણમાં.)

“ ધૂમાડાની મૂઠી જેવી ઠાલી કમ, ગાંધર્વ કેવી નગરી તો ખાલી ખમ; એમ સકળ જગત કેરું જૂઠું સુખ, અરેરે આ તો દીસે છે હુઃખ હુઃખ.”

રૂપિરાજ.

“ જેવો ધૂમાડાના ખાચકા, તેવા સકળ સંસાર.”

પ્રેમાનંદ.

ધૂમાડો કાઢી નાખવો, ધૂમાડો કાઢી નાખવાના ત્રણ ઉપાય છે. એક તો ઢાઝયાની

ખીક ન રાખતાં લાકડાને ઉંચકી ફેંકી દેવું; ખીજું ફૂંકી ફૂંકીને ખગતું કરવું ને ત્રીજું—પાણી રેડવું, તે ઉપરથી તેના અનુક્રમે અર્થ કરવા જઈએ તો ખરાખ કરવું; ઉંચકી-ને ફેંક્યું હોય એવી દશાએ પહોંચાડવું, અથવા ખોજી રીતે પાછળ-ખતે પડી સતાવ્યાં કરવું કે એમ નહિ તો ત્રીજું કોઈ પણ ઉપાયે-કોક દઈ શાંત કરવું એમ થાય તે ઉપરથી આ પ્રયોગ કોક દેવા, ધમકાવવું, અથવા ધમકાવી નરમ પાડવું, એવા સાધારણ અર્થમાં વપરાય છે.

ધુંધવાતાપણું જતું રહે એવી તજવીજ કરવી; માર મારવો અથવા માર મારી હલકું કરવું.

ધૂળ ઉડવી, ઉગડ પડવું, “જે જગાએ પ્રથમ રાગની હવેલી હતી તે જગાએ હાલ ધૂળ ઉડે છે.”

ધૂળ ઉડી જવી, “ધોલ મારી તો ધૂળ ઉડી ગઈ એમ માનવું” એટલે સઘળું અપમાન સહન કરવું.

૨. ખરાખખરાત થવું.

૩ મિટ્ટીમાં મિટ્ટી મળી જવી.

ધૂળ કશું, કાંઈજ ન કશું હોય ત્યારે એમ ખોલાય છે.

૨. ધૂળ જેવું નકામું કશું.

ધૂળ કાઢી-ખંખેરી—ઝાટકી નાખવી, ખૂબ ધમકાવવું; ગભરાવવું, પત્તર રગડી નાખવી.

“ તેને પાછો તો આવવા દો—જે તમે કશું નહિ કહેશો તો હું તેની ધૂળ કાઢ્યા વિના કદીજ રહેવાની નથી.

+ x x x x +

જીવેદીનો મિગળ છેકળ જતો રહ્યા, મશરૂ ધાત્રીને ખોલવા ન દીધી અને ધૂળ ઝાટકી.”

અરબિયનનાઈટ્સ.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

૩. (માથાની) માથેથી જોખમ ઉતારી નાખવું.

૪. (યગની) જવા આવવાનો કે સામેલ થવાનો સંબંધ કાઢી નાખવો.

ધૂળ ખાવી, એમ મનાય છે કે જેવું ધાન્ય ખાય તેવો અક્કલ આવે; તે ઉપરથી ધૂળ ખાવાથી ધૂળ જેવી અકકલ-હોશિયારી આવવી-થવી.

“ તમે એમ જશો એટલે હું જમખુરબણી જઈશ. તમે તો અન્ન ખાઓ છો અને અમે તો ધૂળ ખાતાં હોઈશું નહિ વા? પણ હું સાં સુધી તો તમારી સાથેજ આવું છું. પણ મારે જમ કરવું હશે તેમ કરીશ.”

૨. અઘટવું ખોલવું કે અઘટવું આચરણ કરવું.

અમસ્તો શું કરવા ધૂળ ખાય છે.

૩ પરતાવું. ‘ધૂળ ખાવા એમ કયું હતું ત્યારે?’

ધૂળ ધાલવી, ખરાબ કરવું; ઝાંખ લગાડવી; વણસાડવું.

“ કુળમાં ધૂળ ધાલી સાં શું ? ક્ષત્રીપણું પરવારી ગયું.”

પ્રતાપ નાટક.

ધૂળ આટવું કરવું, હેઠે પાડી ધૂળની સાથે રગદોળવું; મરણતોલ કરી નાખવું.

‘ એ ઘણો બળિયો છે. એણે તો અનેક વાઘોને ધૂળ આટતા કીધા છે.”

દિલીપર હલ્લો.

ધૂળ જવું, વ્યર્થ જવું; બગડવું.

“ કરી કારવી મહેનત બધી ધૂળ ગઈ.”

ધૂળ ધમાસાની, નજીવી—માલ વિનાની. (વાતો) ધૂળ ગળની વાત, ધૂળ ધમાસો એમ પણ વપરાય છે. ‘ધૂળ ધમાસાની વાતમાં તકરાર કરી એસે છે.’

ધૂળ ઘાણી વા-રાખવાણી, છેક નકામું-અસ્માદ—ખરાબખરાબ થયું હોય તે.

“ ધાત કરી જાણે વિશ્વાસઘાતકી ને, કરે ધૂળઘાણી રોક કેરું કાજ; એ તો જમના ધરાક, સંતો જાણુજેરે.”

ઓ. ચિ.

ધૂળ ઘાણી કરવું ધૂળ મેળવવું; તુકસાન કરવું; જાન કરવું; ખરાબ કરવું.

“ ધારણા ધૂળઘાણી કરી નાખી, ધરણીપતે ધરી ધીર; વેગે વળવા વિચાર કરતો, ધર ભણિ ગુણ ગંભીર.”

માંઘાતાખ્યાન.

ધૂળ ઘાણી થવું—થઈ જવું, બગડી જવું. ખરાબ થવું; પાચમાલ થવું; નકામું થઈ જવું.

“ અકરમીને અમૃત લાધ્યું, પીતાં આળસ આણીરે; ઢળી ગયું રૂવે દુશકે, કામ થયું ધૂળઘાણીરે.”

દ્યારામ.

ધૂળ નાખવી, (નામપર) બળ્યું એવું નામ-મોહું, એમ ધિક્કારમાં ખોલાય છે. ધૂળનાખી એટલે બળ્યું; હશે; દીસતું રહ્યું.

“ દળવું, ખાંડવું આદિ સર્વ કામ સુંદરની કને કરાવે-કરાવે તો ધૂળ નાખી, પણ કયા પછી જશ ને કેકાણે જીતીઓ આપે.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

૨. (પાટીપર) ભણતાં આવડવું. ‘ પાટીપર ધૂળ નાખી છે?’ એટલે ભણ્યો છે? હાલની પેઠે બ્યારે સ્વેટો વપરાતી નહોતી ત્યારે પાટીપર ધૂળ નાખી ભણુતર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

૩. (ભાણામાં) ખાણું ખરાબ કરવું.

૪. (ધોળામાં) ઘડપણને લાંબન લગાડવું. ઘડપણ સુધી જાળવેલી કીર્તિ ઝાંખી કરવી.

“રહ્યા પુરૂષો યુદ્ધાપણે શિદ ધોળામાં ધૂળ નાખતા હશે?”

મણિ અને મોહન.

ધૂળને પાડે, નજીવી. કિમતે; ધૂળ જેવા મૂલે. ધૂળની કિમત પણ વપરાય છે.

‘તેનો ધણે વખત ધૂળની કિમતે જાય છે.’

“જેતેનો છૂટકો કરવાનો ઉપાય લઈ શકતા નથી તો લેણુદાર તેમને ત્યાં જમિ લઈ જાય છે, અને માલ ઉપર ટાંચ લાવીને ધૂળને પાડે લીલામ કરાવી ફેણુદારની ખરાબી કરી મૂકે છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ધૂળને પેટે ઘાલવું; મહેણાં-ડામ દહ ધમકાવી હલકું પાડવું; શરમોંદુ કરવું-ઉડતા વી નાખવું; ઉતારી પાડવું; પત્તર રગડી નાખવી.

ધૂળપટ્ટી કરવી, ધમકાવવું; ખેઆખર કરવી; ધૂળ કાઢી નાખવી.

ધૂળ પડવી, (જન્મારામાં, ધોળામાં) ઝાંખવણવી (ધિકારમાં ખોલાય છે.)

“એ ખોલવામાં ધૂળ પડી સમજવું. એ ના કરતાં ન ખોલે તો સાઈ.”

સાસુવહુની લટાઇ.

ધૂળ પર હેકાં, ઉપર ઉપરની ટાપટીપ-માં હે કાંઈ નહિ; નાખોશી.

ધૂળ ફેકાવવી, દરકાર નહિ રાખવી; પત ન કરવું; ખેલાલ કરવું; ટેક ઓછો કરવો.

૨. પાછળથી પસ્તાય એમ કરવું.

૩. ખેલાલ કરવું; ધૂળ ફાકવું કરવું; ખરાબખસ્ત કરવું.

“કેટલીક સ્ત્રીઓની પાછળ પડી તેને ફસાવી તેના ઘરમાંથી કઢાવી, વેશ્યા બનાવી આખરે ધૂળ ફાકતી અને ભિક્ષા માંગતી કરી દીધી હશે.”

મણિ અને મોહન.

“આઠ ખરકમદાર, ચાર તીરકામઠાંવાળા અને ખીજ છ આઠ હથીઆરવાળા હતા, તોપણ તે બધાને ધૂળ ફેકાવી હરામખોરો માલ તફડાવી ગયા.”

પ્રતાપનાટક.

ધૂળ ફાકવું જવું, નિરાશ થઈ-પસ્તાવો પામી પાછું જવું.

ધૂળ ફાકવું-થઈ જવું, ખરાબખસ્ત કરવું; ખેલાલ, કરવું; આધાના સાંસા પડે એવી દશાએ પહોંચવું.

“તે બિચારો વેપારી હવે ધૂળ ફાકતો થઈ ગયો.”

ધૂળ ફાકવી, ટેક ખોવો કે જતો રહેવો; ધૂળ ફાકીને પસ્તાવો દેખડાવવો.

“કે” બહાલા કયાં નહીં, ધૂળ ફાકું હું વિરામ કયાં પાઠો.”

નર્મ કવિતા.

ધૂળ ફાકે છે (બધા,) મતલબ કે એ બધાની કાણુ દરકાર રાખે છે? એ શું કરવાના છે?

૨. વલખાં મારે છે. ‘જમ છોકરાં થવા સાથે તે બિચારો ધૂળ ફાકે છે.’

ધૂળ ભેગું કરવું, જમીનદોસ્ત કરવું; મારી તોડી હેઠે પાડી ધૂળની સાથે રગદોળવું.

“અમે અમારા ઘોડા એની પાછળ મારી મૂક્યા પણ અમરનો ઘોડો તેણે મોટા હરણુને ધૂળ ભેગો કરેલો તે તે ઠામેજ અટક્યો.”

પ્રતાપનાટક.

“જાણતી નથી કે મિનજન જશે તો ધૂળ ભેગી કરી નાખીશ”

ભામિનીભૂષણ.

ધૂળ મળવું, વ્યર્થ જવું; ઉપયોગમાં ન આવવું; ફના થવું; અગડવું; ખરાબ થઈ જવું;

“આ ઉહાપણુ તાઈ મળ્યું ધૂળમાં, ચૂલે પડી ચતુરાઈ; તું સેવા સ્મરણમાં ન

સમજ્યો, અત્ર ગગાડયું ખાઈ રે” —
ચેત ચેત.

દયારામ.

“ દિકરા સલાનાશ ગયું ! તેં સુલતા-
નતા વચનપર ભરોંસો રાખ્યો છે. પણ
હવે અધું ધૂળ મળી ગયું ? ”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

“ વાત તો ખરી છે ને યુધિષ્ઠરનું ધૂળ
મળી ગયું છે તે સ્વાંથી તેના આશ્રિતો ર-
ખડતા થયા છે. ”

દ્રોપદીદર્શન.

ધૂળ મેળવવું, વુકસાન કરવું; ખરામ કરવું.
ફના કરવું; વ્યર્થ કરવું.

“ પોલીક્રિસનીજના ગયા પછી તે
બોલી કે જોણે આપણું ધાર્યું ધૂળ મેળવ્યું,”

શે. કથાસમાજ

ધૂળ વાળવી-ફેરવવી (ઉપર), વ્યર્થ કરવું;
પાણી ફેરવવું; અરબાદ કરવું; ફેકટ જય
એમ કરવું.

“ એ મહાત્મા મારો ગુરૂ છે, અંધુછે,
ઈષ્ટ મિત્ર છે અને મારો પ્રાણદાતા છે;
પણ મેં પાપીએ તે અધા ઉપર ધૂળ વા-
ળી છે. ”

અક્ષરાદાસ.

ધૂળથી ભુંડું કરવું, છેક હલકું કરી નાખ-
વું; છેકજ માનભંગ કરવું; ખુબ ધમકા-
વવું.

ધૂળમાં જવું, વ્યર્થ જવું; અગડવું. ધૂળ
જવું પણ બોલાય છે.

“ હવે ઘેર જઈએ તે તો ખોટું;
આટલી અધી તાલમેલ લગાવી તે તો
ધૂળ જય ”

સરસ્વતીચંદ્ર

ધૂળમાં મળી જવું, ખરામખસ્ત થવું; પા-
ચમાલ થવું; છેક નષ્ટ થવું; નાશ પામવું.
૨. મરી જવું.

ધૂળમાંથી સોતું મળવું, અણચિંતવ્યો

લાલ થવો; ધૂળ જેવી નજીવી આખતમાં-
થી પણ મોટો લાલ થવો.

ઘોઈ નાખવું, ફૂટવું; માર મારવો; મારી
મારીને અશકત કરવું.

૨. પાણી ફેરવવું; વ્યર્થ જય એમ ક-
રવું; વહું જય એમ કરવું.

૩. (વૃત્તિને) મનમાંથી હાંકી કાઢવી;
નિરાશાને ઘોઈ નાખવી.

૪. ઠોક ઘઈ-નિંદા કરી માન ઘટાડવું.

“ હાય હાય ? તમારા માંહેલા એકનું

મૃત્યુ પણ થયું હશે તો તમને સઘળાને છો-
ડાયાની ખુશીને ઘોઈ નાખવાને બસ છે ”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

ઘોઈ પીવું, ઘોઈ પીવાના કામમાં પણ ન
આવે તેવું નકામું રાખી મૂકવું. ‘ઘોઈ પીને
ન આવે તો. ’

૨. ન લેખવવું; ન ગણકારવું; હિસાબ-
માં ન લેવું; અખાડા કરવા; સાંભ-
જવું બેદરકારીથી ખીન્ને કાને કાઢી ના-
ખવું. (લાક્ષણિક)

ઘોઈ વાળવું, ઘાખડહાખડ કરી માંહેમાંહે
માંડી વાળવું; ભૂસી વાળવું; વેરી મારવું;
પતાવવું (રહેમ નજરથી); જાણે કાંઈ
યયુંજ નથી એમ દરગુજર કરી ઉડાવી દેવું.

ઘોતીઓં ઢીલાં થઈ જવાં, ખહેખાડણું
થઈ જવું; ગભરાટથી નખળું પડી જવું;
ડરથી હામકી જવું; કાળજી ધડકવું.

ઘોતીઓં લેવાઈ જવાં-છૂટી જવાં, ગભરાઈ
જવું; ભયથી શીયાંવીયાં થઈ જવું; ભય-
ભીત થવું.

“ તેનાં ઘોતીયાં લેવાયાં ભાઈરે હવે ક્યાં
નાસી ભરાશે ભાઈરે-તેનો

નર્મકવિતા.

“ આજણુભાઈનાં ઘોતીઓં છુટી ગયાં.
કુહાડા યુહાડા પાસે હતા તે જ્યાં ત્યાં ફેંકી
દીધાં તે પોક મૂકવા મંજ્યા. ”

સાસુવહુની લઠાઈ,

“ હુસ્મનના હુમલાથી તેમનાં ધોલીઆં છૂટી જાય તે પાધરા નાસે. ”

વનરાજ આવડો.

ધો ધોવા, ધોખી ધુએ છે ત્યારે લૂગડા ઉપર લાકડાના પાયાથી ઠોક દે છે તે ઉપરથી) ઠોક દર્ષ હલકું પાડવું; ખૂબ ધમકાવવું.

૨. માર મારવો.

ધોમ ધખવો, અતિશય ગુસ્સે થવું. (પ્રાચીન કવિતામાં).

“ દિલથી કોખો દિલ્હીનો પાદશાહ, ધોમ ધખિયો અપારરે. ”

બોજોબક્ત.

ધોયલો કાઢવો, (અડદના લાડવાને ધોયલો કહે છે તે ઉપરથી) અડદલો કાઢવો, સખત માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવીને થકવી દેવું.

૩. ખૂબ ધમકાવવું; ઠોક દેવા.

ધોયલો પાક આપવો, સખત માર મારવો. (વાંકામાં)

ધોયલો મૂળો, (મૂળો સ્વચ્છ, ધોળો અને સરસ દેખાતો પણ ખાતાં-અનુભવતાં તો પોલો અને તીખો હોય છે તે ઉપરથી)

ઉપર ઉપરથી ભપકો બતાવનાર; ખાલી આડંબર કરનાર; ઈંદ્રિયાણું; ખિસ્સા ખાલી પણ ભરમ ભારી, એવી જેની પ્રકૃતિ છે તે. બહારથી સાફ દેખાડી અંદરથી ભપકો રાખનાર; માલમતા ન હોય એવો. પૈસે ટકે ખાલી હોવા છતાં ઈશકી લાલ થઈને ફરે તે. ‘ છોયલો કુવો ને ધોયલો મૂળો એ કહેવત છે. ’

૨. સગાંવહાલાં વિનાનો એકલો; ડાંડ.

“ ભલાં હોય છે તે બધાંને ભલાં દેખે છે. અપ્રીણું પુલ ઉપરથી લાલચોળ હોય છે. પણ ભીતરમાં ઝેર હોય છે. તેમ કેટલાક અગધ્યાની ઉપરથી ધોયલા મૂળા જેવા

પણ અંદરથી ઘણા પાપી હોય છે. ”

નળદમયંતી નાટક.

ધોયલું મોતી, સુંદર ખીલતા ચહેરાનું માણસ. ધોવાઈ જવું, અર્થ જવું; અરખાદ જવું; નિર્થક જવું; અર્થ રહિત થવું; ઉપર પાણી ફરવું.

“ મુઓ, આ છેવો-પેલાના ખોળામાં જ જઈને ખેસે છે. આતું વચન એકવાર તેના મુખમાંથી નીકળી ગયું તે ડોશીને કાને પડ્યું અને ગુમાન મોંતી મીકાશ રાખતી તે પણ ધોવાઈ ગઈ. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. (શરીર) નમળું પડી જવું, તવાઈ જવું; નીચોવાઈ જવું; લોહીનું પાણી થઈ જવું.

૩. (મહેનત) ઉપર પાણી ફરી વળવું; અર્થ જવું.

“ આજકો બેહાલ થાયે,

દેશ ડૂબી જાયે;

ધર્મ ધોવાઈ ગયો,

એ તે ક્યમ સંખાયે. ”

આજલક્ષ્મીચીરી.

ધોળકું કરીને આવવું, નકામો-ફેકટ ફેરો ખાઈને આવવું; કાંઈ કામ કર્યા વિના પાછું આવવું. ‘ એ તો ભટવું ધોળકું કરી આવ્યો. ’ (સદેશો લીધા સિવાય ભટ ધોળકે ગયો હતો તે ઉપરથી.)

ધોળકું ધોળવું, અજવાળું કરવું; કાચદો કરવો-કરી આપવો.

૨. કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વાકામાં વપરાય છે.

“ નાગરિકા-તમે શું ધોળકું ધોળી આવ્યા તે; જુઓ હું તો આ પ્રમાણે સહુ સિદ્ધ કરી આવી. હવે જ અને દેવનું મન મનાવ. ”

સલમામાખ્યાન.

ધોળાપર કાળું કરવું, લખવું. (ધોળા કામગીરી કરાવી શાહીથી)

“ ઘોળાપર કાળું કરતાં આવડે છે કે નહિ? ”

“ હું તમને કદી નવ સંભારતો, લાવતો ઘાસ મહિષો ચારતો; નવ જાણતો ઘોળા પર કાળો, માભીએ મને કીધો ગોવાળો. ”

મામેરું.

“ જે લોકને ઘોળાપર કાળું કરતાં આવડું નથી અને ઘોળાપર કાળું કર્યાનું સમજાવું (લખેલું) કે વંચાનું નથી તે, પછી ગમે તે ખીજા વ્યવસાયમાં નિપૂણ હોય તો પણ તેને અજ્ઞાની કહેવાનો ચાલ પડી ગયો છે. ”

સં-મા.

ઘોળી આવવું, કામ પાર પાડવું; કાચદો કરી આપવો.

૨. કાંઈ સાઈ કામ ન કર્યું હોય ચારે વાંકામાં ભોલતાં વપરાય છે.

ઘોળ્યું ને ઉઘડ્યું, (વાંકામાં) કાંઈ સાઈ કામ ન કર્યું હોય ચારે એ વિષે ભોલતાં વપરાય છે.

ઘોળે દહાડે, અથવા લોક દેખે તેવા દિવસના પ્રકાશમાં. ‘ ઘોળે દહાડે ઘાડ પડી. ’

ઘુવનો તારો, અચળ એવું જે કાંઈ તેને વિષે ભોલતાં વપરાય છે.

“ છોકરી જુદી પડી જાય તો શેડાણીથી રહેવાયજ કેમ? તે તો હૈડાનો હાર અને દુઃખમાં ઘુવનો તારો હતો. ”

ન

ન કરે નારાયણુ, કહું છું તે પ્રમાણે ઈશ્વર ન કરે પણ વખત છે. આ ઉપવાક્ય ભવિષ્યમાં અતાવનારી માહી-અશુભ આ-અતને વિષે ભોલતાં વાક્યની આગળ મુકવામાં આવે છે.

“ મહારાજ, ન કરે નારાયણુને-કદી પા-છો પગ પડ્યો તો પર્વતના મથાળા ઉપર રહેલા આપણા ભીલો દુશ્મનના ટોળા ઉપર તીરનો અને પથ્થરનો વરસાદ વરસાવી મુકશે. ”

પ્રતાપનાટક.

“ ન કરે નારાયણુ ને કંઈક થયું તો પછી શી વલે. ? ”

“ ન કરે નારાયણુ પણ કહો જોઈએ એ મરવા પડેલો છુટો કેટલા વર્ષ જીવવાનો છે. ? ”

મણિ અને મોહન.

ન ઘણીઆવું દુઃખ, જેવું મૂળ ન માલમ

પડે એવું દુઃખ; જેના મૂળની કે ઉત્પત્તિની સમજ ન પડે એવું.

ન ઘણીઆવો ગોઘો, નિરંકુશ મરતાન મા-જુસને માટે વપરાય છે; મરજી માફક મહા-લ્યા કરે તે.

નકટાની નાત, નારાયણુદર્શી ટોળું.

(કોઈ ચોરે ચોરી કરવાથી ન્યાયાધીશે તેનું નાક કાપવાની સજા કરી. જે વખત પેલો ધૂત ચોર નાક કપાઈ જતાં દુઃખું, નાચવું, ગાવું, વગેરે ખુશીનાં ચિન્હો અતાવવા લાગ્યો તે વખતે તેથી આશ્ચર્ય પામતા લોકોએ તેને તેમ કરવાનું કારણ પૂછતાં ચોર કહેવા લાગ્યો કે નાકની અડચણ જવાથી હું તો સાક્ષાત્ નારાયણુને દેખું છું, તેમ તમે પણ કરો તો નારાયણુનાં દર્શન થાય. આ ઉપરથી કોઈ અક્ષલ વિનાના આદમીએ નાક કપાવી ચોરે તેને કાનમાં કુંવું કે ચૂપ કર, નહિ તો મારી તારી અનેની

મસ્કરી થશે ચારે તે માણસ પણ સમ-
જ્યો કે હવે નાક આવશે નહિ માટે મારે
પણ કહેવું કે નારાયણનાં દર્શન થાય છે.
એ ઉપરથી બીજાં માણસો પણ ભળવા
લાગ્યાં. અને તે નારાયણદર્શી ટોળું અ-
થવા નકટાની નાત એવા નામથી ઝોળ-
ખાવા લાગ્યું. આ ટોળીએ અસંખ્ય માણ-
સોને નકટાં કર્યા તે ઉપરથી.) જોટું જોટું
સમજાવી પોતાના જેવા બીજાને કરવાનો
પ્રયત્ન કરનારું મંડળ.

નકટીનું નાક કાપે એવું, બુટું; ધાર વિનાનું
(છરી-ચપ્પુ.) (નકટીને નાક હોય નહિ
અને ચપ્પુ કે છરી તે કાપે નહિ તે ઉ-
પરથી.)

નક્કી થઈ જવું, મરી જવું; મરણ પામવું;
હાર થઈ જવું; ઠેકાણે થવું.

“ એ ગરખડાટમાં એક ઝટકો લાગ્યાથી
દેવળદેવી તો નક્કી થઈ જત.”

કરણ્યેસો.

નકો દામવો, ઢાર નાસી ન જાય માટે તેને
મોઢે મોહોરી ઘાલી તેનો છેડો આગલે પ-
ગે બાંધવો.

નકોરડો ખેંચવો, ફરાળ કર્યા સિવાય કો-
રોમોરો અપવાસ કરવો; કાંઈ ખાવું ન
હોય તેવો ખરેખરો અપવાસ કરવો.

નખ ખુંપવો, કાચુ ખેસવો; પ્રવેશ થવો.

નખ જેટલું, ઘણું નાનું-હલકું; વિસાત વિ-
નાનું. (વસ્તુ, કામ, દેવું, વાંક, માણસ.)

નખ નખ ખોલવું, બહુ ઊંચે સ્વરે અને
ગવિંદ્રપણે ઝડપથી ખોલવું.

નખથી તે શિખા સુધી, આખે શરીરે,
પગથી તે માથા સુધી; સર્વાંગ; રૂવે રૂવે.

“ નખથી તે શિખા સુધી અને કોઈ
આખો.”

“ નખથી તે શિખા સુધી નરક ભર્યું છે;
તે દેખી જોતાં દિલકુંડે, ગંદી દેહનો અ-
ભિમાન કૃણ કરે.”

બો. ચિ.

નખપર દહાડા ગણવા, અલંત આતુરતાથી
આશા રાખવી-વાટ જોવી. (કોઈ બહા-
લાતી.)

નખમાં રોગ નથી, તંદુરસ્ત માણસને માટે
વપરાય છે.

નગદ ઘરાક, ખમતી આસામી; ટોટો કે
નુકસાન ખમી શકે એવો. (નગદ-રોકડું
એ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ચોખ્ખું.)

નગદ થઈને એસવું, જોણે રોકડ રૂપિયા
કમજામાં લઈ ગાંઠે કર્યા હોય એવા મા-
ણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે; વળી જે
પોતાની મિલકત ન દેખાડતાં રોકડા પ્રત્યુ-
ત્તર આપતો હોય તેવા-નાદારી બતાવનાર
માણસને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

નગદ નારાયણ, જે ચૈસાટકા વિનાનો કે
મિત્ર વિનાનો કંગાલ પુરૂષ હોય તેને વિષે
વાંકામાં બોલતાં વપરાય છે.

૨. રોકડ થાપણુ જેની પાસે છે તે; ધ-
નાહય; ચૈસાદાર.

નંગભારથી, અકલ વિનાનો.

નંદનું ગોકુળ, કૈયાં છોકરાં, ચાકર નક્કર, ઢાર
ઢાંખર, જ્યાં પુષ્કળ હોય એવું ઘર કે
મિલકત.

નજર ઉતારવી-વાળવી,-નાદારી દ્રષ્ટિ પડી
હોય તે દુચકાથી મટાડવી.

નજર ઉતારી નાખવી એટલે મહે-
રબાની કમી કરવી; કૃપાદષ્ટિ ઝાંછી
કરવી.

નજર ટૂંકી છે. બુદ્ધિ નથી દોડતી, લાંબી
પહોંચ નથી; તર્કશકિત નથી.

૨. ઉદાર વૃત્તિ નથી; કંબુસાઈ-કૃ-
પણતા છે.

નજર ઘાલવી, ધ્યાન લગાડવું; ચિત્ત પરો-
વવું; દષ્ટિ ફેરવવી.

નજર ચૂકવવી, ભૂલયાપ દેવી.

નજર ન પહોંચવી, દષ્ટિમર્યાદાની બહાર
હોવું; (ઘણું ઊંડું; ઘણું લાંબું, અસંખ્ય,

અહોળું વગેરે જે કાંઈ તે વિષે બોલતાં વપરાય છે. જેમ આ કુવામાં તો નાખી નજર પણ નથી પહોંચતી.)

૨. યુદ્ધિ ન ચાલવી; તર્ક ન પહોંચવો.

નજર અગડવી, અપ્રમાણિકપણે કોઈ કામ કરવા કોશીશ કરવી.

૨. આંખનો દુરુપયોગ કરવો.

૩. અદેખાઈથી કોઈનું સાઈં જોઈ તે પોતાને નથી એમ જાણી તેનું લઈ લેવાની દાનત થવી.

નજરનો ખોટો, પાપી; નકારી દૃષ્ટિનો.

૨. ચોર; અપ્રમાણિક.

૩. અદેખો.

નજરમાં ઘાલવું, કોઈને તુકસાન કરવાની તજવીજમાં રહેવું અથવા એવી તજવીજનો લાગ બોળતા રહેવું.

“હા મહારાજ, મોટા દેવ, તમે મને નજરમાં તો ઘાલ્યો નથી ને!”

નળદમયંતી નાટક.

નથુભાઈ જાણે, હું કાંઈ જાણતો નથી એમ બેદરકારીમાં જવાબ આપતાં બોલાય છે.

નથુશાઈ હીરો, ધણેજ ઉત્તમ-યશસ્વી માણસ, પણ અહુધા વાંકામાં મૂર્ખને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નદીનાવનો સંજોગ, એકબીજાને મળવાનો-એકાએક પ્રાપ્ત થયેલો જે શુભ યોગ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નનામી આંધવી, ઠાંઠી આંધવી (નનામી-નામ ન દેવાય એવી જે અશુભ ઠાંઠી તે.)

“તેની નનામી આંધી રામ બોલો ભાઈ રામ કરતા તેને સ્મશાનભૂમિમાં લઈ જવામાં આવ્યો.”

કરણુધેલો.

૨. ‘તારી નનામી આંધાય’ એટલે તે મરી જાય એમ ચીડમાં વડીલ નાનાને કહે છે.

નત્રો વાસવો, ના કહેવી—ભણવી; નકારમાં વાત કરવી.

નમતી કમાન, પડતી દશા.

નમ્યું આપવું, ટેક છોડવો; નરમ થવું; ખમી ખાવું; નરમાશ રાખવી; કહેણને તાબે થવું.

“એમાંથી એક પણ નમ્યું ન આપે તો લડાઈનો અંત આવે નહિ.”

એ બેહેનો.

“શું હું કોઈને નમ્યું આપું? શું કોઈ માંડે સમોવડીલું થવા યોગ્ય છે?”

સરસ્વતીચંદ્ર

૨. ત્રસાઈને નરમ પડવું; ઠીલું થવું; જીલું થવું. (કોઈવરતુ)

“આવા એ ચલોડા તમે મરજીમાં આવે તેમ બેદરકારપણે ને નિચ વાપરો તાપણ તેઓ અરાઠ મહિના સુધી નમ્યું આપનાર નથી.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

નમતી દોરી, રહેમનજર; મરજી મુજબ વર્તવાની જરા છૂટ આપવી તે.

“એની મા મરી ગઈ તે પાછળથી જો નમતી દોરી મૂકી તેની ખરખર ન રાખીએ તો તારી ને મારી આખા મુલકમાં વાતો થાય.”

કુંવારી કન્યા.

નમતી બેસવી, પડતી આવવી; પડતી દશા આવવી.

“આ સમે મોગલાઈની નમતી બેઠી હતી, તથા પાદશાહ યુદ્ધિહીન ને નખળા હતા અને તેના સરદારોમાં ફાટકુટ હતી.”

ભ. ઇતિહાસ.

નમતું મૂકવું, રહેમનજર રાખવી; કૃપા દેખીથી જોવું; ગમ ખાઈ જવી; સહન કરવું; જરા છૂટથી વર્તવા દેવું.

નમતો દિવસ, પડતા દહાડા; પડતી દશા;

અસ્તકાળ. તેથી ઉલટું ચઢતો દિવસ
એટલે આપાદી.

“ એ રીતે ધર્માધ સિંકદર, યથો પ્રજા
ને અણુગમતો, દેવિ જાગી ઉઠિ બક્ષ મા-
ગતી, ચાલ્યો લોદિ દિવસ નમતો. ”

પાણીપત.

નમારમુંડો, (નિમાળા+મુંડવું.) કુટુંબ પરિ-
વાર વિનાનો.

૨. કામધંધા વિનાનો; નવરો. કાંઈપ-
ણુ ઉઘમે વળગેલો નહિ તે.

નમો નારાયણુ, આલણુ સન્યાસીને મળતાં
એમ ખોલાય છે.

૨. અતીતમાં પણ અસ્પર્શ મળતાં
વપરાય છે.

નરકનો ટોપલો, દેવું, ખરાબ થઈ ગયેલું
કામ, નાપસંદ કામ, કલંક, અપમાન વ-
ગેરે જે કંઈ અણુગમો ઉપજાવે તેને માટે
વપરાય છે.

‘ નરકનો ટોપલો માથે લેવો-મૂકવો ’
એમ ખોલાય છે.

નરકમાં ડુબવું, દેવામાં ડુલી જવું.

નરસી મહેતા, રણવાની શક્તિ ન હોય તે-
વાને માટે વપરાય છે; ભોજનધનાં મહેણાં
ન ખમાવાથી જેમ નરસી મહેતા વનમાં
ચાલી નીકળ્યા હતા તેમ ધરચાર ઉપરથી
અભાવ ઉત્પન્ન કરનાર પુરુષ.

“ આવા નરસી મહેતા જેવા ધ-
ણી મારે માથે ક્યાં રાખી મૂક્યા હતા? ”

નવી પ્રજા.

નરસિંહજીની પાલખી, જે કોઈ અમુક
કામને માટે તેના નૈયાયિકો-માણસો ની-
મ્યાન હોય પણ દૈવગતિથી ચાલ્યું જતું
હોય એવા કામને વિષે ખોલતાં વપરાય
છે. બેદિકરાઈથી માથે લીધેલું જે કામ તે;
રામઆશરે ચાલતું કામ; (નરસિંહજીની
પાલખી જે હોય તે હંચકે તે ઉપરથી)

નરો વા કુંજરો વા, (અશ્વત્થામા નામ-
નો કૌરવદળમાંનો એક હાથી. તેને બીમે
કૃષ્ણના કલાથી મારી નાખ્યો હતો અને
ધર્મરાજ પાસે ‘નરો વા કુંજરો વા’ એટલે દ્રો-
ણાચાર્યના યુદ્ધ પ્રસંગે માણસ કિંવા હાથી
ગમે તે હોય એમ કહેવડાવ્યું હતું તે
ઉપરથી.) પૂછેલી ખાતતનો ખાતરીબંધ
નહિ પણ બેદરકારી અથવા ઉડાવવાનો
જવાબ દેતાં વપરાય છે. અજાણપણું-અસ્પ-
ષ્ટ વચન.

નવ ગજના નમસ્કાર, (નવ-આ સંખ્યા
એક પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૂઢ સંખ્યા
છે એમ પાશ્ચિમાલ્ય પ્રજા માને છે. આ-
પણા હિંદુમાં પણ એ સંખ્યા બહુમાન્ય
છે. નવ ઉપરથી બધા અંક નીકળ્યા છે
એમ કહેવાય છે. નવમા આંકડા જેવી
મિત્રતા રાખવી એમ એક ઠેકાણે કહેલું છે.
 $૯ \times ૨ = (૧+૮=૯) ૧૮$. $૯ \times ૩ = (૨+૭=૯)$
 ૨૭ . $૯ \times ૪ = (૩+૬=૯) ૩૬$. એ પ્રમાણે આખા
આંકમાં નવનો અંક ફરતો નથી તેમ સ-
જ્જન મિત્ર પણ વિચારમાં ફરતો
નથી; વળી ગ્રહ પણ નવ છે; ખંડ નવ
છે અને નદીઓ પણ નવસેં નવાણું કહેવાય
છે. એટલી સંખ્યા ઈશ્વરને બહુ પ્રિય છે.
કોઈને શુભ કામમાં અથવા ધર્માદામાં રૂ-
પિયા આપવા હશે તો એટલીમાં સંખ્યા
આપવાનો સિવાજ નથી. લક્ષમાં ચાલ્યો
કરવો હશે તો કાંતો ૫૯૯ કરશે કે ૩ ૧૦૧)
કરશે પણ એટલી સંખ્યા આણુશે નહિ.
આ પ્રયોગમાં નવ એ ચોક્કસ-મુકરર સં-
ખ્યા નથી પણ અહીં નવ એટલે કેટલાક,
એવો અર્થ થાય છે. તે ઉપરથી)

હારી છૂટ્યા; થાક્યા; પગે લાગ્યા; ન જો-
ઈએ એવા અર્થમાં વપરાય છે. (વાંકામાં.)
“ તમારી સુવાવડ સુવાની ઝોરડીને
તો નવ ગજના નમસ્કાર. ”

એ બહેનો.

“ યોજના એવી ધારી છે કે વગર પ્રયત્ને ચિતોડ છોડી દુસ્મન નવ ગજની નમસ્કાર કરી ચાલ્યા જશે. ”

પ્રતાપનાટક.

નવ ગજની જીભ, (નવ-કેટલાક) ચાવડું ખોલનારી લાંબી-સલખણી ન રહે એવી જીભ; છૂટી-વગર વિચાર્યું ગમે તેવું ભુંડા-ળું ખોલે એવી જીભ.

“ જીવકોર આખરે થાકી- પોતાની જીભ નવ ગજની છતાં તેને થાકીને નમતી દોરી મુકવાની જરૂર પડી, ”

એ બહેનો.

નવ ગજની પીતાંખરી પણ કહેવાય છે.

નવ ટકા, (નવ-કેટલાક) પૈસાની કોઈ અનિશ્ચિત સંખ્યા. ‘એ શા મને નવ ટકા છોડીને આપનારો હતો?’ એટલે એ શી પ્રાપ્તિ કરી આપનારો હતો? મતલબ કે કોઈ આપનાર નથી.

નવ નેજા થવી, મહા મુશ્કેલી-વિપત્તિ વેઠવી પડવી; મહા દુઃખ સહન કરવું પડવું; મોટી અડચણ-હરકત વેઠવી.

“ આ કામ કરતાં મને નવ નેજા થઈ. ”

“ તારી સાથે હું રહું છું નિલરે, પણ નવ નેજાં આંસુ રહું જો. ”

હડ હડ કરતી ઐરી તારી રીતરે, મથે ન છૂટો થાઈ શું શું કહું જો. દુનિયા ઐરી. ”

નર્મ કવિતા.

નવતું સાડીતેર વેતરણું, ગમે તે કરવું; અવધું કરવું; ઊંધું કરી બગાડી નાખવું; સાઈ કરવા જતાં ઉલટું કરવું.

૧. વધારે આપી છેતરાવું.

“ તેને જીવકોરનો વધારે વાંક માલમ પડ્યો અને લડાઈનું મૂળ કારણ તેજ હતી એમ જણાયું પણ તેથી તેનો ઈનસાફ આપતાં નવતું સાડીતેર વેતરાયાની વેને ધારતી હતી. ”

એ બહેનો.

“ બિચારી વયોવૃદ્ધ માતાએ પુત્ર રનેહે અને ભાઈ કંઈ નવતું સાડીતેર કરી એસે એવી દેહશતથી જવા કચુલ કીધું. ”

અરેખિયનનાઈદ્રુસ.

નવડી છકડી, ઘાવપેચ-કપટ; છળભેદ.

નવલશા હીરજી, શેઠાઈતું ડોળ ધાલનાર, -યોગ્ય નહિ તે છતાં ભપકો કરનારને વિષે મરડમાં ખોલતાં વપરાય છે.

એ નામનો કોઈ સુરત તરફ શેડીઓ થઈ ગયો તે ઉપરથી.

“ તું તો નવલશા હીરજી ખરો કેની તે તને કંઈ ન કહેવાય. ”

નવલશા ધનેત્તર પણ કહેવાય છે.

“ હવે કહું, તમે શું કહેવાના છો, ગામમાં નવલશા ધનેત્તર તો તમેજ છોને ! આવડા બધા શા ઉપર ફાટી જાઓ છો? ”

વિધાવિલાસ.

નવસેં નવાણું, ધણુંજ; અસંખ્ય.

નવાણુંનો ધક્કો, (પડોશમાં બે દરજી રહેતા હતા તેમાં એક કંજુ ને બીજો ઉડાઉ હતો. ઉડાઉની પાસે એક પાઈ પણ રહેતી નહિ, તે બોઈ કંજુસે તેને રાગમાં આણુવા પોતે સંગ્રહ કરેલા પૈકી નવાણું રૂપિયા ચીંથરે બાંધી ઉડાઉના ઘરમાં તે નજલે એમ નાખ્યા. આ રૂપિયા ઉડાઉને માલમ પડવાથી સો રૂપિયાની મુડી કરવાનું મન થયું તે ઉપરથી ખુટતો એક રૂપિયો ઉમેરવાની તેને જે અતિ ઉચ્ચ અભિલાષા થઈ તે ઉપરથી-એકને માટે નવાણુંથી તેની છાતીએ જે ધકકો લાગ્યો તે.) વૃણુ-આશાને અંગે થતું દુઃખ-લાગણી.

૨. ખરી કસોટી.

“ હજુ તેને જગતમાં નવાણુંનો ધકકો લાગ્યો નથી એટલે મકરકુંડીએ કહ્યું છે ”

“ ધીરજ ધર ધીરજ, અહીં કહે છે ”

અહીં જો નવાણુંને કંઈક સુસ્તકાલય.

ગુર કહે ગણાવુંરે,
રાખું નવ તુજને શકે.”

ધીરોભક્ત.

નવું જીવું થવું, મરણ—આફત સંબંધી
જાણવા જેવું થવું; સારો માઠો ફેરફાર
થવો.

“ હવે દર્શન દેવામાં કરો વિલંબ કરો
નહિ. ધડીમાં કાંઈક નવું જીવું થઈ રહેશે.
હે મા ? માં રક્ષણ કરનાર તું છું.”

વીરમતી નાટક.

“ સખિ તમાલિકા ! હજી સુધી તે કેમ
આવતા નથી ! શું કંઈ ખીજું નવું જીવું
તો નહિ થયું હોય ! ”

તપસ્યાખ્યાન.

“ વચ્ચે એક આડું કોતર હતું તે ત-
લપી ઘોડો વધ્યો, તે વેળા સઘળા સા-
થીએએ જાણ્યું કે હવે નવું જીવું થયા
વિના રહેનાર નથી.”

પ્રતાપનાટક.

નવું લોહી, જીવાનીતું તાજું—ઉઘરતું લોહી.

૨. નવો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો.

નવે કોહીએ દીવા કરવા, નવે નામે—ફ-
રીથી કરવું.

નવે નામે, ફરીથી; નવેસર; નવું મંડાણ ક-
રીને; ખીજે નામે.

“ આ કામ હવે નવે નામે કરવાતું
રહ્યું.”

નવો જન્મ આવવો, આફતમાંથી અણીને
વખતે મોકળા થઈ જવું; ઘણા મોટા જો-
ખમાંથી બચવું—છુટી જવું.

“ અસારે તેઓના આનંદનો પાર રહ્યો
નહિ; તેઓએ પોતાનો નવો અવતાર
માન્યો, કારણ કે સુરક્ષિતપણે આવા સ્થળ
પર આવી પહોંચવાની તેઓને બિલકુલ
આશા નહોતી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“ વાર વાત કેવી શી હવે,
દર્શને આવ્યો અવતાર નવે;
હર્ષ ન થાય ભેટતાં ભવે,
હરખ્યો રૂપિ મુનિ દર્શન થવે.”

માંઘાતાખ્યાન.

“ આજ ત્રીજે દિવસે જે બચશે તે નવે
અવતારે આવશે.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

૩. મંદવાડમાંથી આરામ થઈને સારા
થવું; મૃત્યુના મુખમાંથી બચી જવું;
ભારે સખત મંદવાડમાંથી મરતાં
બચવું; ઘાત જવી.

બ્યારે કોઈ માણસ ઘણીજ સખત માં-
દગીમાંથી સારો થયો હોય ભારે એમ ક-
હેવાય છે કે તે નવે અવતાર આવ્યો.
એવો ભય હતો કે તે મરી જશે પણ ઈ-
શ્વરે કૃપા કરી દુનિયામાં તેની હયાતીની
નવી મુદત સ્થાપિત કરી. આ વાક્ય વળી
કટલીક વખતે જે ગોઠવણ કે વ્યવસ્થાનો
જલદી અંત આવી જવાનો સંભવ હોય
તેને માટે પણ વપરાય છે.

“ ગઈ સાલ એણે ભારે મંદવાડ ખાધો
હતો; ખરેખર કહીએ તો તે નવે અવ-
તારે આવ્યો હતો.”

નવો જીવ, તાજો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો.

“ પતિમુખમાંથી પડતા નિલ ગાન
સ્વરોમાં આજજ નવો જીવ આવ્યો હોય
અથવા તો પોતેજ હમણાં નવો જન્મી હોય
તેમ પતિએ ગાયેલી કવિતાનો ઉપભોગ
ગુણસુંદરીને એકદમ ઓચિંતો થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

નવો દિવસ ઉગવો, સખત માંદગીમાંથી
બેઠા થવું કે જોખમાંથી બચવું.

નસ પકડવી, ભેદ—મર્મ જાણવો (કાઢવો),
મૂળબળ પિછાણવું—ઓળખવું.

“ વાહવાહ ! ખરેખર નસ પકડી. આ-
પણાં જોરાંની ખરેખરી ખુરી અવસ્થા છે.

ખિચારી વૈતરી તેના કોમળ હૃદય પર
કેવા ધા! તેમની સ્થિતિ તો તમે કહ્યું તે
પ્રમાણે થાય સારેજ સુધરવાની.”

નવી પ્રજા.

નસકોરાં ધુલાવવાં, (મગરૂરીમાં)

નસકોરાંમાં ઊંટ જવાં; અતિશય મગરૂરી
રાખવી. નસકોરાં એટલાંયમાં ધુલાવવાં કે
તેમાં ઊંટ ચાલ્યાં જાય. (અતિશયોક્તિ.)

“ પેલી રાંડ ઝાલારાણીના નસકોરામાં
ઊંટ જાય છે. ભોગજોગે હાલ તેનું ચલણ
છે. ”

વીરમતી નાટક.

“ વેળાએ તો વળી મોઢું મરડે,

ત્રિશુળ ચઢવે ભાળ;

નસકોરાંમાં ઊંટડાં પેસે,

વેળાએ દેતો ગાળ.

મુરખ નાર તણી હાંસી,

એતો જુઓ શી થાય ખાસી. ”

નર્મકવિતા.

નશીબ ઉઘડવું, ભાગ્યનો ઉઘ્ય થવો; સ-
વજો પાસો પડવો; કલ્યાણ થવું; સારું થવું;
પ્રાપ્તિ થવી.

“ તુંતો રાજમહેલ શયુગારવાને જન્મી
છે અને આટલી વાર સુધી તારા નશીબ
પર પાંદડું ઢાંક્યું હતું તે હવે ઉઘડી ગયું
છે અને તું જે અર્થે સર્જેલી છે તે અર્થ
હવે પાર પડ્યો. ”

કરણુધેલો.

નશીબ જગવું, ભાગ્ય ફળવું; ભાગ્યોદય
થવો.

નશીબ ફરી વળવું, પાપ આવી ભાગવું;
ખરાખી થવી નશીબ ફરવું એ સારામાં
વપરાય છે.

નશીબ ફૂટવું, નશીબ નહાઈ નિકળવું; માઠું
થવું.

“ હવે જો તે કૃપા કરે તોજ ઠીક છે,

નહીંતર તારાં નશીબ ફૂટી ગયાં એમ
સમજવું.

અ. ના. ભા. ૧લો,

નશીબ ફેાડી નાખવું; પાયમાલ કરવું;
મોટી તુકસાની કે દુર્દશામાં આણી મૂકવું.

“ વેપાર કરવા સારૂ પાંચ લાખનું જ-
વાહીર લઈ આવતો હતો તેવામાં આખુલ
ઉતરી એ મજલ આ તરફ આવતાં હ-
રામખોરાએ મારી નશીબ ફેાડી નાખ્યું. ”
(લૂંટી લઇને)

પ્રતાપનાટક.

નશીબ વેચવું, કોઈનું નશીબ—વિધાતા
દેવીના લેખ વેચાતા નથી તેમ કોઈનાથી
ખીનના લેખ લઈ તેનો ઉપભોગ કરી
શકાતો નથી, તે ઉપરથી નશીબમાં હશે
તેજ થશે, એમાં કોઈના આધારની દર-
કાર નથી. નશીબમાં હશે તો કાંઈ જવાનું
નથી એવા અર્થમાં ખોલતાં વપરાય છે કે
‘ મેં મારૂં નશીબ કાંઈ વેચી ખાધું છે? ’—
મતલબ કે મારૂં નશીબ કાંઈ નથી ?

નશીબના આગળા, કમનશીબ; ભાગ્ય-
હીન (વાંકામાં.)

નશીબનું ઝિંધું, એનશીબ.

નશીબનું પાંદડું ફરવું, ભાગ્યોદય થવો;
નશીબ ખુલવું; નશીબ જાગવું. (નશીબની
આડે જે અંતરાય હોય તે નાશ થવો.)

“ જ્યારે નશીબનું પાંદડું ફરશે,

ભુવા જતી ઘેર જશે;

દુનિયા દીવાની દીસે,

ભૂંડી ભીંતોમાં ભટકાશે. ”

ભોજો ભક્ત.

“ ભાગ્ય હશે તેને વરશે,

જેના કર્મનું પાંદડું ફરશે. ”

નળાખ્યાન.

“ પુરૂષના કર્મ અને અર્થ આડે પાંદડું
છે તે પુરૂષાર્થથી ફાટવું તો અર્થ સિદ્ધ
થતાં શી વાર ? ”

વિગ્નાવિલાસ.

નહિ ધરનો ને નહિ બહારનો, ઠામ ઠે-
કાણા વગરનો. એ પ્રયોગ રખડતા અથવા
જેણે ધર તરફનો ને બહારનો બંને તરફ-
ના લાભ ખોયા હોય, તેવા આદમીને વિષે
ખોલતાં વપરાય છે.

નહિ સરખું કરવું, નાશ કરવું; ખરાબખ-
સ્ત કરી નાખવું.

૨. નામનું-સત્તાહીન કરવું.

નળ છૂટી જવા, હિંમત હારી જવી; જ્ને-
સ્સો કમી થઈ થવો.

નાક આવવું, નાકે લીંટ આવવું (નાના
બાળકને.)

નાક ઊંચું રહેવું, માન જળવાઈ રહેવું.

નાક ઊંચું ને ઊંચું રહું છે, ટેક-મગરૂરી
બહુ છે.

નાક કાપવું, આખર-શોભા ઓછી કરવી;
ટેક ઉતારવો; આખર ને કલંક લગાડવું.

“ વહુવાર હુખીઓ કે શું થયું ? તેઓ
નીચું માથું કરી પોતાના એ હાથ વચ્ચે
મૂકી રડતા રડતા બોલ્યા કે જૂદીઓ હોત
તો વધારે સાફ થાત, પણ આ તો નાક
કપાઈ ગયાં રે મારા આપ હો હો હો !! ”
સાસુવહુની લડાઈ.

“ નાક કટ્ટા તો કટ્ટા પણ ધીતો ચટ્ટા ”
એ કહેવત છે.

નાક કાપે એવું, (નકટીતું) ખુટું; ધાર
વિનાતું. ચખ્ખુ, છરી અથવા એવાજ ખીજ
કોઈ ધાર વગરના હથિયારને માટે વપ-
રાય છે.

નાક ધસવું, પસ્તાવો કરવો; માફ માગવી.
પસ્તાવો બતાવવાને અથવા માફ મા-
ગવાને જમીન સાથેનાક ધસવું-નમી જવું.

નાક ધસણી કરવી પણ વપરાય છે
એતો ખીજે અર્થ પૂર્ણ તામે થવું પણ
થાય છે.

“ એના વિના ધણાએકને સાલે,
એ ન ગણે કોઈને જાણ,

નમી નમી નાક ધસાવે એને,
સારે આવી કરે આ પીઠાણ.

ધિંગડમજ્જ ધીરા રે,
લક્ષ્મી વિના રાજ્ય કહે-લક્ષ્મીનો.

ધીરોભક્ત.

નાક તો વેંતનું છે, આખર તો ધણી છે.
(મરડમાં ખોલતાં વપરાય છે.)

નાક નીચું થવું, આખર-કીર્તિ ઓછી
થવી જતી રહેવી.

“ એને એની ભાભીનું ઉપરાણું મળ્યું
અને આપણું નાક નીચું થયું. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

નાક નીચું ને પેટ ઊંચું, જે ખીજની ખુશા-
મત કરી તેની કમાણી ઉપરજ નિર્વાહ ચ-
લાવનાર હોય એવા માણસને વિષે ખોલતાં
વપરાય છે.

નાક એ આંગળ ભરીને કાપી લેવું;
શોભા-આખર ઓછી કરવી; નાક કાપવું.

“ કપાયું એ આંગળ ભરીને,
પીઈઈ, રેવડી દાણાદાણ. ”

દ્રૌપદી દર્શન.

નાક લઇને જવું, શોભાથી જવું; આખર-
બેર જવું.

‘ હું તેના મોઢા આગળ શું નાક લઇને
જઈ’ એટલે શી શોભાથી જઈ-શી આખર
લઇને જઈ ?

નાકની ઢાંડી સાંમી આંખો છે, સીધે
રસ્તે ચાલનારો છે; આડી અવળી વાસના
વિનાનો છે; પ્રમાણિક છે.

નાકની ઢાંડી સામે ચાલ્યા જાઓ, સી-
ધા ને સીધા ચાલ્યા જાઓ.

નાકપર માખ જેસે તો નાક કાપી નાખે,
એમ કોઈ ધણાજ કડક અને ચિઠિયા
સ્વભાવનો માણસ આખર રાખવાને પ્રયત્ન
કરતો હોય તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

નાકપર લીંચુ ધસવું, હંફાવવું (પ્રતિ
પક્ષીને.) હરિદાઈમાં જીતવું.

નાકમાં ઊંઠ પેસે છે, ખડુ ગર્વ છે એવા અર્થમાં ધિક્કારની નજરે જોતાં વપરાય છે.

નાકમાં ગંધ કેટલી છે?, એમ અતિશય ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે જોલતાં વપરાય છે.

“એના નાકમાં ગંધ માતીએ નથી” એમ પણ જોલાય છે.

નાકમાં તીર ઘાલવું, રીઆવવું; ખૂબ સંતાપવું (નાકમાં તીર ઘાલ્યા જેવું.) ‘નાકમાં તીર ઘાલીને રૂપિયા લઈશ.’

નાકલીટી ખેંચવી-તાણવી, ક્ષમા માગવી, (કાલાવાલા કરીને)

૨. પસ્તાવો કરવો.

“મારી વિદ્યાના પ્રભાવથી તારા કરતાં હડીલાં પીશાય નાકલીટી તાણતાં નાહાં છે તે ફરીથી દેખાયાં નથી.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

“ડોશી દેવના પાલખા આગળ ખેસી રાયાં અને આખરે પાલખા આગળ નાક લીટિયો તાણી દેવને કાલાવાલા કરવા લાગ્યાં.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

નાક સામી વાટ, ઊભો માર્ગ; સીધો માર્ગ; ધોરી રસ્તો.

નાકે મોતી આવવાં, લીંટ આવવું. (નાનાં છોકરાંને માટે વપરાય છે)

નાખી મૂકવું, મરવાની તૈયારી પર આવેલા માણસને માટે વપરાય છે.

નાખ્યાં ન પહોંચવાં, દષ્ટિમર્યાદાની-વિચાર શક્તિની બહાર હોવું. નાખી નજર ન પહોંચવી પણ જોલાય છે.

“માંહેલે પાસે જોઈું તો નાખી નજર પણ ન પહોંચે એટલું ઊંડાણ માલમ પડયું.” ગર્ધવસેન.

“માઈ, તું ચિંતા કરીશ નહિ; મારા નાખ્યાં પહોંચતાં લગી તો રૂપિયાનો વેત કયા વિના રહેતાર નથી.”

શે. કયાસમાજ.

નાગરી ગાઠ, (ગાઠિ.) ચાતુરીથી છેતરવાની વાત.

૨. વિવેક તથા સ્પષ્ટવક્તાપણું દેખાવવું તો.

૩. આપવા લેવામાં નિયમિત વહેવાર રાખવો તે.

નાચું નાચું જોલવું, ઉઘાડું જોલવું; ભિભત્સ જોલવું; નિર્લજ્જપણું જોલવું.

નાગો ખંખ, લાજ શરમ વિનાનો, દાંડ; ફગદાંડ; ઉડેલ તબિયતનો; લુચ્ચો; ફાટેલ; નિર્લજ્જ. (ખંખ=સાધુ)

નાચ નચાવવો, જેમ નજરમાં આવે તેમ કાઠની પાસે કામ કરાવી તેને થકવવું.

૨. તાલમેલ કરવી.

“બસ, પૈસા, પૈસાને પૈસા એના ઉપરજ નાચ નચાય છે અને નહિ-નહિ ધાર્યાં કામ થાય છે.”

ગૂબરાતી.

નાડ જોવી, (નાડ જોઈને રોગની પરીક્ષા વૈદ્ય કરેછે અથવા રોગીના શરીરની સ્થિતિ જુએ છે તે ઉપરથી.) માણસનું વલણ કે સ્વભાવ જાણખવો.

નાડ ઠેકાણું ન રહેવી, શુદ્ધિ ન હોવી; નંગલી થવું; મૂર્ખ-ધેલા બનવું; મગજ ભમી જવું.

૨. ઉડાઉ થવું.

“એની હવે નાડ ખસી છે એમ પણ જોલાય છે.”

નાડ હાથમાં આવવી, કાઠના ગુપ્ત વિચાર જાણવા કાઠ માણસને નાણી જોવું; મર્મ-વિચારથી જાણીતા થવું; સ્વભાવ જાણખવો. નાડ પકડવી પણ વપરાય છે.

“એની નાડ હવે મારા હાથમાં આવી છે.”

નાડ હાથમાં હોવી, જે માણસ જેથી ખીન્નને વશ-તાબે થઈ રહ્યું હોય તે માણસનું મૂળબળ પોતાના હાથમાં હોવું. જે-

મકે-એની નાડ મારા હાથમાં છે એટલે એ મારા કબજામાં છે, હું જેમ કહીશ તેમ તે કરે એમ છે.

નાડી ખેંચાવી, (મરતાં).

૨. ખરાબખરાબ-પાયમાલ થયું; કમાવાની શક્તિ જવી.

નાડી મંતરવી, આહું અવળું સમજાવી પોતાના મતનું કરવું અથવા ઠેકાણે આણવું.

(નાડી ખસી ગઈ હોય તે મંતરાવવાથી ઠેકાણે આવે છે તે ઉપરથી)

નાત ગંગાછે, નાત ગંગાના જેવી પવિત્રછે.

નાનજી પંડ્યો, અજાણપણું દર્શાવવાના સંબંધમાં આ બોલાયછે. જેમ કોણુ જાણુ છે, નાનજી પંડ્યો, મતલબ કે હું કાંઈ જાણુતો નથી અને જાણુવાની દરકાર પણ કરતો નથી.

નાનાં છોકરાંની રમત, સહેલું અને ઝટ રમત ગમતમાં થયાં કરે એવું કામ.

નાના આપવું, નીચા કુળનું.

“આખરે કોઈ નાના આપવું ન થયું.”

નાતું મોઢું, ‘નાનો મોઢે ન બોલીએ અતિશે’ એમ નાનો છોકરો મોટા આગળ બહુ બોલતો હોય ત્યારે તેના વડીલ તરફથી અટકાવવામાં આવેછે.

“નાને મોઢે ચરખડ ચરખડ બોલવાની રીત સારી નથી.”

નામ કરવું, સ્વપરાક્રમથી અથવા આત્મશક્તિથી આખર અથવા દરજ્જે મેળવવો; યશ કે પ્રસિદ્ધિ મેળવવી.

નામ કાઢવું, સારાં કે નહારાં કર્મથી ઓળખાવું.

નામ તારવું, આખર મેળવવી-વધારવી; આખરમાં ઊંચું આવવું; કીર્તિ અજવાળવી.

નામ ન દેતો-લેતો, એમ કંટાળામાં કે ધિક્કારમાં બોલાય છે. નામ બાળ અને નામપર પાણી રેડ પણ બોલાય છે

નામપર થુંકવું, તે તેના નામપર થુંકવો એટલે તેને થુંક નાખવાની જગો જાણી. ધિક્કાર કે કંટાળામાં વપરાય છે.

“જે કામ કરાવવાને ગુર્જર દરખાસ્તમાં આવ્યો છું તેમાં ફતેહ પામીશ તો સરકાર સુધી મારા નામને બટ્ટો લાગેલો રહેશે, મારા દેશને પરાધીન કરાવનાર કહેવાઈશ, મારા નામપર બધા લોક થુંકશે અને આખું જગત ધિક્કારશે.”

વનરાજ ચાવડો.

નામ પાડવું, અમુક મૂલ નક્કી કરવું. (કાઈ વસ્તુનું),

‘જે વર્ષાસન લેવા ઇચ્છતા હો તેવું નામ પાડો.

નળદમયંતી નાટક.

૨. જેથી કોઈ ચીજાય તેવું તેવું બીજું નામ ચલાવવું; મશ્કરીનું નામ કરાવવું.

નામ બેળવું, આખર બેળવી; કીર્તિ વણસાડવી-ગુમાવવી.

“બાળ બુદ્ધિ ડહાપણુ અલ્યા તાહરું, તાત વાળી તણું નામ બેળવું.”

અંગદવિષ્ટિ.

નામ મોઢું કરવું, આખર વધારવી; કીર્તિ ફેલાવવી.

“જ્યારે વખત આવશે ત્યારે હું માઈ નામ મોઢું કરી મારા બાપ દાદાનું ડુબાવીશ અને બાપ કરતાં બેટા સવાઈ ન નીકળું તો માઈ નામ હરપાળ નહિ.”

કરણુધેલો.

નારદવેડા, (નારદ વિદ્યા.) બે જાણુને લડાવવાની કળા;

નારદની પેઠે મમરો મૂકી આધા ખસી જવાની યુક્તિ; સાચાં જૂઠાં કરી અરસપરસ લઢાવી મારવું તે.

(એ દેવર્ષિનામાં બે જાણુને લડાવી મા-

સ્વાનો સ્વભાવ હતો તે ઉપરથી જે માણુ-
સનામાં એવો ગુણ હોય તેને નારદજી ક-
હે છે અને તેના કૃત્વને નારદવેડા-નારદ
વિદ્યા કહે છે.

નારાયણદર્શી ટોળું, જુઓ નકટાની નાત
નાવ ઠેલવું (સંસારતું), ધરસંસાર ચ-
લાવવો.

નાસતાં ભોંય ભારે પડવી, ન્યારે ઘણું
ભારે જેખમ ખેડવાનું માથે આવી પડે છે
અને તેમાંથી ઘણા ગભરાટ સાથે નાસી
છૂટવાનું હોય છે. ભારે સહીસલામતવાળી
જગોએ જવાને નસાય તેમ નાસવું પડે છે.
એ નાસવામાં જે જમીન વટાવવી પડે છે
તે તે વખતે બહુજ ભારે લાગે છે તે ઉપ-
રથી) નાસવું મુશ્કેલ થઈ પડે એવી જે-
ખમ ભરેલી સ્થિતિમાં આવી પડવું.

“ જો, આજ તો જવા દઉં છું પણ આ
ધરમાં હવેથી તને દીકો તો એમ જણવું
કે નાસતાં ભોંય ભારે પડશે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર

“ કોઈની સાથે ત્રણ માણસો લડાઈ લ-
ટ્યા તેમાં બે જણુ ઘાયલ થયા, અને ત્રી-
જને નાસતાં ભોંય ભારે પડી. ”

નાળિયેર ચઢાવવું, મનુષ્ય પ્રાણીને અદ્ભુ-
લિંદુઓ નાળિયેરનો ઉપયોગ કરે છે; તેનું
કારણ વિશ્વામિત્રની આશ્ચર્યકારક વાત
ઉપરથી જણાઈ આવે છે. બ્રહ્મામાં ઉત્તમ
કરવાની શક્તિ છે, તે પ્રમાણે વિશ્વામિત્રે
પણ ઘણી જાતનું અનાજ ઉત્તમ કર્યું. તે-
મણે નાળિયેરી ઉપજાવીને તેમાંથી મનુષ્ય
પ્રાણી નીપજાવવા માંડ્યું. પ્રારંભમાં માણુ-
સનું માથું નીપજ્યું તે જોઈને બ્રહ્માએ જા-
ણ્યું કે સૃષ્ટિ જવાનું માંડે કામ છે તે
રૂપિ લઈ લેશે તેથી તેમની તેમણે આરા-
ધના કરી ભારે રૂપિ બધે પડ્યા પણ પો-
તાનો મહિમા રાખવા સાંઝ મનુષ્યના મા-
થા જેવું નાળિયેરનું રૂપ થાય એમ કર્યું.

આ નાળિયેર ન્યારે કોઈ દેવને નાળિયેર
માન્યું હોય ભારે અથવા ખુશીથી તેમની
સમક્ષ ધરાવવામાં આવે છે તેને નાળિયેર
ચઢાવવું કહે છે.

નાળિયેર મળવું, વિદાયગિરી થવી; રજ
મળવી; ખરતરફી થવી; નોકરીમાંથી રદ થવું.

(નાળિયેર એ શુભ ગણાય છે. કોઈને
વિદાય કરતાં હાથમાં નાળિયેર આપવામાં
આવે છે. કોઈ જન્મજન્મે જતું હોય, અથ-
વા કોઈ પરણવા જતું હોય ભારે પણ શુ-
ભ શુકનની નિશાનીમાં નાળિયેર આપવા-
નો રિવાજ છે. નાળિયેર મળ્યા બાદ વિ-
દાય થઈ શકાય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક
અર્થમાં.)

“ ત્રણ જ દિવસ મેં તો ચાકરિ કીધી યાર,
મુજ ગુણુ જશ સંઘા નિકળ્યા શોભી બહાર;
શુકન શુભ થયેલા કે મળ્યું નાળિયેર,
ફિટ ફિટ, તો થાયે તોય છું સૂખિ ઘેર. ”
કવિ નર્મદ.

નાળિયેર મોકલવું, વિવાહ સંબંધી વા-
ત કરવાને નાળિયેર મોકલવાનો રિવાજ
છે. અને એની કયુલાત થતાં નાળિયેર
સ્વીકાર્યું એમ કહેવાય છે.

“ માગે આવનાર ભાટનું સન્માન કરી-
નાળિયેર સ્વીકાર્યું અને રાજમાતાને ઉત્તર-
માં કહાવ્યું કે મહારાજની સ્વારી દક્ષિણ
દેશથી પાછી આવે લગ્ન કરીશ. ”

સંધરાજેસંગ.

ન્હાઈ ઘોઘને ઉઠવું, (સુવાવડમાં સ્ત્રીના સં-
બંધમાં.) પ્રસુતિમાંથી મુક્ત થવું.

“ સુવાવડની ઘાંટી એવી મોટી હોય છે કે તે
માંથી ન્હાઈ ઘોઘને સુખેથી ઉઠશે કે નહિ તેની
સ્ત્રીને ખાત્રી થતી નથી તેથી જ છેલ્લા દહાડા
જતા હોય ભારે તે પતિનું વધારે સુખ ચ-
હાય છે. ”

ગર્ધવસેન.

“લાડકોર નહાઈ ઘોઘને ઉઠી ત્યારે ઘોળા પૂણી જેવી દેખાતી હતી; તેના શરીરમાં બિલકુલ લોહી ન હોતું અને સુકો પાપડ ભાગવા જેટલી પણ તેનામાં શક્તિ નહોતી.”

એ બહેનો.

નહાઈ ઘોઘને એસવું, ઉડાવો ઈર્ષ-ખાલી થઈને એસવું. વેપારમાં ખોટ આવવાથી કે ખોવાથી કે ખીજ કોઈ રીતે નાણે ખાલી થઈ જવું; રડી ઉઠવું; ખોટ ભોગવવી. (વેપારમાં)

* * * * *

“પાઈ બચી નહિ. નહાઈ ઘોઘ પરવાર્યા હતા એથી ઘણો ખેદ થયો ને હવે કેમ કરવું તેનો વિચાર કીધો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ-

નહાઈ એસવું એકલુંપણ વપરાય છે.

૨. નિષ્ણત પામવી; નિરાંત વાળવી,

“એવી નૂદાઈ છે આત્માની સંગે, સમને તો યાચ સગાઈ; મિથ્યા છે ખરું એહ ભાઈ પણ, જાણે એસો તમે નહાઈ—સુખ તેથી યાશે રે, મળશે પ્રહ્લહાવો-જળમાં”

કવિખાપુ.

“એક પ્રસિદ્ધ લખનારે હાલમાં એક પુસ્તક પ્રગટ કર્યું છે. તેણે ને ને વેપાર ધંધા કર્યા તે દરેકમાં તે નાહી એટો એમ તેણે સવિસ્તર લખ્યું છે.”

નતમહેનત.

નહાઈ નાખવું, વેપારમાં ખોટ આવી હોય તે વિસારે મૂકવી; મનનું શાંતવન કરી નિરાંતે એસવું; દિલગીરી દૂર કરવી.

નહાઈને મરનાર પાછળ રહેલું કૂટેલું વિસારે મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.)

“ને થયું તે થયું; હવે નહાઈ નાખો.”

નહાતી ઘોતી, શતુ-અટકાવ આવતો થયો હોય તેવી સ્ત્રી.

“હવે એ મોટી થઈ, તમારાથી જરા શરમાય છે, એ નહાતી ઘોતી થઈ, ને હવે ક્યાં સુધી અલાવશો?”

શુ. ન્યૂનીવાર્તા.

નહાવણુ આવવું, અટકાવ આવવો. (અટકાવને ત્રોથે દિવસે સ્ત્રીએ નહાઈ ઘોઈ શુદ્ધ થાય છે તે ઉપરથી)

નહાવું નીચોવવું, (ન્યારે કોઈ સંબંધી ગુજરી જાય છે ત્યારે સ્નાન કરવું પડે છે અને પલાળેલાં લૂગડાં નીચોવી ઘોવાં પડે છે, તે ઉપરથી માણસ અને વસ્તુ બંનેમાં લાક્ષણિક અર્થે સંબંધ દર્શાવતાં વપરાય છે. જેમ કે—

‘એમાં મારે શું નહાવું નીચોવવું છે?’

મતલબ કે મારે એની સાથે શો સંબંધ છે?

નિશાન વાગવું, ધાર્યો વિચાર પાર પડવો; ધાર્યા પ્રમાણે થવું; ઈચ્છા તૃપ્ત થવી; ધારેલા કામની સિદ્ધિ થવી.

નિશાનનો હાથી, (મોટા વાવટાવાળો હાથી. તે હમેશાં સ્વારીમાં આગળ હોય છે તે ઉપરથી.)

અમુક કામનો આગેવાન-અગ્રેસર.

નિશાળગણણું, છોકરાને નિશાળે એસાડવાની વિધિ.

નીકળી જવું, છિનાળ સીએ પોતાનું ઘર છોડીને પોતાના યાર સાથે જઈ રહેવું કે નહારા છંદથી ઘરખાર છોડી દેવાં અથવા ગામ બહાર જઈ રહેવું.

નીચી ગરદને ચાલવું—જેવું, શરમની લાગણીનું માર્યું નીચી નજરે જોઈને ચાલવું; નરમાશયા કે સભ્યતાથી અથવા શરમાળપણે ચાલવું.

નીચી મુડીએ, નરમાશયા, સભ્યતાથી અથવા શરમાળપણે.

‘નીચી મુડી ને નમસ્કારથી’ એમ
પણ બોલાય છે.

“નીચી મુડી રાખીને અને પોતપો-
તાનામાં સંપે રહીને રાત્ર દિવસ ઉઘમની
પછવાડે લાગે એટલે તમારાં ધાર્યાં કામો-
માં તમે વહેલા પાર પડશો.”

“આવી વખતે જના આશ્રયથી પો-
તાનું કામ થાય છે તે જે કહે તે નીચી
મુડીને નમસ્કારથી ગુપચુપ તે આપડીને
સ્વીકારવું પડે છે.”

સુંદરિગુણમંદિર.

નીચું ધાલવું; શરમતું માર્યું માથું નીચું
ધરી રાખવું.

નેનનો તારો, ઘણુંજ વહાલું; આંખની કાકી.
નેવે મૂકવું; જીયું મૂકવું; વિસારી મૂકવું; ભૂલી

જવું; છોડી દેવું; વિસારે નાખવું.

“અને તરફથી છોકરીઓ અને તરણ
સ્રીઓ ફટાણાં ગાત્ર લાગી અને પોતાના
ભાઈ આપની ને મોટા લોકની શરમ તેમણે
નેવે મૂકી.”

x x *

મન રમતમાં એટલું ચોટેલું હતું કે હું
બણવાની કશી દરકાર કરતી નહિ. આજ
શીખું ને કાલે તે નેવે મૂકું.

એ બહેનો.

“મૂક્યું સહુ નેવેરે,
ગુરૂ ધીર બ્યારે મળ્યા;
તાપ મળ્યા તનનારે,
યોગ ભાવ બ્યારે જળ્યા.

કવિ આપુ.

નૃસિંહાવતાર લેવો, ખુબ ગુસ્સે થવું.

પ

પગ આવવા, ખાળકનામાં ચાલવાની શક્તિ
આવવી; ચાલવાને માટે પગ લાયક-તૈયા-
ર થવા. ‘મારા કીકાને પગ મોડા આવ્યા.’

પગ ઉપાડવા, ચાલવામાં ઉતાવળ કરવી;
જલદી ચાલવું. પગ ઉઠાવવા કે પગ
ઉંચકવા પણ બોલાય છે.

પગ કાઠવો, અમુક કામમાંથી મુક્ત થવું-
ખસી જવું.

૨. ખસેડવું; દૂર કરવું; જતું આવવું
ખંધ કરવું.

૩. ચલણ ખંધ કરવું; જોર ટાળવું.

પગ છુટા કરવા, સાંકડમાંથી મુક્ત થવું.

૨. ચાલીને પગને કસરત આપવી.

પગ છુટો થવો, (હરવા પ્રવાથી.)

પગ ટકવો-ઠરવો, એક જગાએ ઠરી ઠામ-
નિરાંત વાળી ઝાઝીવાર ખેસી ન રહેવાવું;
ખોટી થવું; ઝાઝીવાર રહેવું.

૨. જરી રહેવું.

પગ ટકાવી રાખવો, જવું આવવું જરી
રાખવું; નિભ્યાં કરવું.

૨. ધીરૂં પડવું; સચુરી રાખવી;—ધરવી

પગ ટકું કરવા, પગે ચાલવું. (ટકું-ઘોડું ન
મજે ત્યારે પગનેજ ઘોડું માની લેવું.)

પગ ટાળવા, જતું આવવું ખંધ કરવું; આ-
વવું જતું અટકે એવી તજનીજ કરવી; દૂ-
ર કરવું.

૨. ચલણ ખંધ કરવું; જોર-સત્તા જાય
એમ કરવું.

“આવા માણસ કચેરીમાં ન હોવા જો-
ઈએ એમ તેને લાગવાથી ઘેલાભાઈનો પ-
ગ ટાળવાનો નિશ્ચય કર્યો; ઘેલાભાઈનાં છિદ્ર
તેણે ખોળવા માંડ્યાં.”

એ બહેનો

પગ ઠોકીને ઊભા રહેવું, લડવાને આતુર
થઈ રહેવું; સામે થવા તૈયાર થવું.

પગ તળેની વાટ, વારંવાર જોયેલો-મણી-

તો અને સારી રીતે મુસાફરી કરેલો રસ્તો.
પગ તળે બળતું હોવું, પોતાનોજ દોષ
હોવો.

પગ તળે મોત છે, મોત નજીક છે; કાળને
આવતાં વાર લાગતી નથી.

પગ તળે વાટી-ધસી નાખવું, વારંવાર
આવ જ કરી ઘણા અનુભવી બનવું.

“ ભાઈ? તેં ભર્ય દીઠું છે? તો કહે
હોવે, એતો મેં પગ તળે વાટી નાખ્યું
છે.”

પગ થવા, શક્તિ-સમજ આવવા માંડવી.

૨. પગ થયા હોય એમ ચાલવા-જવા
માંડવું.

૩. હલ ઉપરાંત જવું; અમર્યાદ થવું;
મર્યાદા બંધાર જવું.

૪. મહાવરો થવો. (જવા આવવાનો.)

પગ ઘોઠને પીવા, પૂજ્યયુદ્ધિ-ભાવ રા-
ખવો. બહુ પવિત્ર માણસ હોય તો તેને
વિષે બોલતાં વપરાય છે કે એના પગ ઘો-
ઠને પીવા જેવા છે.

પગ નીકળી જવો, જવું આવવું બંધ થ-
વું; દૂર થવું; ચત્રણ બંધ થવું.

“ મૃત્યુલોકમાં તેજ રહિત ધર્મભ્રષ્ટ
અનાચારી રાજાઓ થયા, પાપે કરી પૃથ્વી
પીડિત થઈ ગઈ તેથી આપણો પગ સાંથી
નીકળી ગયો.”

પ્રતાપનાટક.

પગપર પગ ચઢાવી-મૂકીને બેસવું, નિષ્કા-
ળજીથી-ચિંતા વગરની રિચિતમાં બેસી
રહેવું; નવરૂ-નિરૂધમી થઈને બેસી રહેવું;
ધંધા વિનાના રહેવું.

“ બીજી બેરીઓની પેઠે લાડકોરને
પગપર પગ ચઢાવી બેસી રહેવાનું અને
લોકની કુચલી કરવાનું પસંદ નહોતું; તેને
એની પેઠે બંધવાનું મન થતું નહિ.”

બે બેહેનો.

“ વસ્તીની ગણતરીના રિપોર્ટ ઉપરથી
બેતાં હિંદુસ્તાનની એકંદર પ્રજાના અડધા
કરતાં વધારે ભાગ પગપર પગ ચ-
ઢાવીને બેસી રહેનારો મળી આવશે.”

ઈન્ડિયન રિપોર્ટ.

પગપર માથું મૂકવું, કોઈની સત્તામાં રહેવું.

પગ પસરવો, સત્તા જામવી; કાચુ બેસવો.

પગ પાછા પડવા, નાહિંમત થવું. આચ-
કો ખાવો; અંતરાતમાએ ના કહેવું.

પગ પાતાળમાં છે, કંઈકના ઊંધાંચતાં
કરે એવો છે; પ્રપંચી છે.

ક્યાં પેસે તે ક્યાં નીકળે તેની ખબર ન
પડે એવો છે. ‘એના પગ તો પાતાળમાં છે’
એટલે એ ક્યાં કેવું પગલું ભરે છે તે જ-
ણાતું નથી. પાતાળમાં પગ હોય તે જેમ
જણાય નહિ તેમ જેનું ગુપ્ત કાર્ય જણાય
નહિ-તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે,

પગ પેસવો-થવો, આવતું જતું થવું; દાખ-
લ થવું; ધુસવું.

૨. ચત્રણ થવું.

પગ બાંધીને રહેવું, નિરાંત વાળીને લાંબા
વખત સુધી ટકી રહેવું; નિભ્યાં કરવું.

“ તારે તો ચારેચોટે ફરવાનું જોઈએ
પણ મારા ઘરમાં એ નહિ ચાલે. અહીં
તો પગબાંધીને રહેવું પડશે.”

ભામિનીભૂષણ.

પગ ભાગવા, પગે અશક્તિ આવવી-ઉપજવી.

૪. ચાલવા જેવું હોય સાં ચાલીને
જાય નહિ અથવા ચાલતાં કંટાળો
આણે એવા માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

“ પગ ભાગી ગયા છે? અહીંથી તહીં
જતાં શું થાય છે?”

૫. કોઈ માણસ ધીમે ધીમે ચાલતો
હોય અને સાથેના ચાલનારા ઉતાવળથી
ચાલનારા હોય ચારે તે ઉતાવળિયા ધીમા
માણસને કહેશે કે પગ ભાગી ગયા છે?

“ ઝો બાપા, હીંડું છું ને, મારા પગ ભાગી ગયા છે, તે ઉતાવળે નથી હીંડાતું.”

પ્રતાપનાટક.

૨. છેવટ સુધી ન પહોંચતાં વચમાંથી અટકી પડવું-અંધ થવું.

૩. નિરાશ થવું; આશાભંગ થવું; ના ઉમેદી થવો.

પગ ભારે થવો, વચગાળે મહાવરો મૂકી દીધાથી આચક્રો ખાવો; આશંકો ખાવો; પગ પાછો હાલવો; સંકોચાવું.

“ પેસો છોકરો દશ દિવસ નિશાળે ન ગયો તેથી તેનો પગ ભારે થયો છે.”

“ ગયો કે નિસાસો મૂકી ભારે પગે પાછી ફરી, છાતી ઉભરાઈ બહુ તેજ ધરી મુખથી.”

કવિતર્મદ.

પગ માંડવા, સ્થિર-કરીને ઝોમા રહેવું. (આળસ) ૨. નિરાંત ધરવી.

૩. આગળ ચાલવું; ધપવું.

૪. દાખલ થવું

“ પાંચ બ્રાંત રહેવા અર્થે, માંડવા પગ દાખ.
ભાટ વિષ્ટિ લઈ આવિયો,
માગવાને પાંચ ગામ.”

કવિ ભાઉ.

પગ માંડવો, પેસારો કરવો; ધુસવું; દાખલ થવું.

પગમાં માથું નાખવું, પગે પડવું.

‘ તે તેના પગમાં માથું નાખીને માફી માગવા લાગ્યો.’

પગ મોડવા, નખળું કરવું; નાઉમેદ કરવું-થવું.

૨. અટકાવવું; બગાડવું;-ભાગી પાડવું.

પગ વધારવા, હિંમતભેર આગળ ધસવું.

“ શત્રુની સામા પગ વધાર્યા અથવા ઠ-કાવી રાખ્યો જ્યાં સુધી પત રહે છે પણ

પાછું પગલું કીધું કે પત નય છે ”

નર્મગદ્ય.

પગ વળવો, ખીજ તરફ જવું અથવા જ-જવાની વૃત્તિ થવી (ખ્યારી વસ્તુ તરફ.)

પગ વાળવા, વચમાં થાક ખાવો; વિસામો લેવો; વચમાં અટકી શરીરને સુખ આપવું; વિરામ લેવો.

“ પરાક્રમ ઝાઝેરે કીધું છે પણ આ સમો પગ વાળવાનો નથી.”

પ્રતાપનાટક.

પગથી તે માથા સુધી, નખથી શીખા સુધી; આખે શરીરે; સર્વગ.

“ એથી ધનલક્ષ્મીને પગથી તે માથા સુધી ઝાળ લાગી.”

જે બેહેનો.

પગની આગ માથે જવી, ઘણુંજ ગુસ્સે થવું.

પગની ઝાળ માથે જવી, સર્વગ ક્રોધ આપવો.

“ એવું સુણતામાં ચઢી રીસ, પગની જ્વાળા લાગી શીશ.”

લક્ષમણાદરણુ.

પગની વેળ ભાગવી, ફોગટ ફેરો ખાવો. (પગે ચાલીને); ધરમધકો ખાવો.

પગને તળિયે ધસી નાખવું, ન લેખવવું; તુચ્છ ગણી કાઢવું; ખાસડાને તોલ ગણવું; ન ગણકારવું.

“ મેં તેને શીખામણુ દીધી તે પગને તળિયે ધસી નાખી. ’ તારા જેવા તો બહુ મેં પગને તળિયે ધસી નાખ્યા છે.”

પગરખામાં પગ ધાલવો-મૂકવો, (ખી-જના) તેની જગો કરવી; બરોબરી કરવી -દાખવવી; હરિદ્વાઈ કરવી; સારસાઈ કરવી; એક એકથી સરસ થવાની તજવીજ કરવી; ચડસા ચડસી કરવી અથવા તે જે દરજ્જે કે માન ધરાવતો હોય તેને માટે દાવો કરવો-તેના જેવા થવાને માથું મારવું.

“આ માંડવી નગરમાં મનજી મારવાડી સરખા મોટા શેઠની બરોબરી કરે એવું ખીજું ઠેકાણું હોય તો મને બતાવોને કોઈ ? તેનાં પગમાં પગ મૂકે એવો પૈસા-દાર બીજવર ગંગાને મળે એ વાત માનવી એજ મૂર્ખાઈ ભરેલું છે.”

કુંવારી કન્યા.

પગરણુ માંડવું, શર્યાત કરવી.

પગલાં ઝોળખવાં, પરીક્ષા કરવી; કસોટી-એ ચઢાવવું; વલણ જોવું. (અમુક કામ સોંપવાને માટે કે સાધારણ રીતે.)

પગલે પગલે ચાલવું, આગળનાએ કંઈ હોય તેમ કરવું-વર્તવું; અતુકરણ કરવું; કા-છનો દાખરો લઈ તે પ્રમાણે વર્તવું.

“અદિતિ-ખેન ? તમારે પગલે પગલે ચાલી મેં પણ તેમ કંઈ છે અને તમારી કને પ્રભુને પ્રસન્ન કરવામાં કંઈ લેવા આવીલું.”

સત્યભામાખ્યાન.

“તારામાં અતુરકત થઈ રહેલી આ તારી ધર્મદેવી દમયંતીનાં વખાણુ ત્રણે લોકમાં થાય છે, અને તેના સદાયરણુને પગલે ચાલીને ઘણી સ્ત્રીઓ પોતાના ધણિ-યોને સુખી કરે છે.”

નળદમયંતી નાટક.

પગે કમાડ ઠેકવાં, (હાથ ઠેકાણે રાખી પગ વડે કમાડ ઉઘાડી કહેવું કે તે એની મેળે ઉઘડી ગયું તે ઉપરથી.) કોઈની સ-મક્ષ નહિ પણ તેની પૂઠ પાછળ તે ન જાણે એમ એવી કૃતિ કરવી કે જેથી તેને તુકસાન થાય; ઉપરથી સાઈ દેખાડી પો-તાનો દાવ ખેતવો; કોઈ ન જાણે એમ પોતાનું કામ કરી લેવાની યુક્તિ કરવી. ખેમાલુમ રીતે કામ કરવું.

પગે કરવું, આગળને પગ પર મૂકી અધાડવું.

પગે કીડીઓ ચઢવાં, પગે અશકિત આવવી.

કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય એવા હરામ હાડકાંના માણસને વિષે ખોલતાં વ-વરાય છે. ‘શું કામ કરતાં પગે કીડીઓ ચઢે છે ?’

પગે પડવું નમવું.

૨. આજીજી કરવી.

૩. નવી પરણેલી વહુએ ઘરની વડીલ સ્ત્રીને નમીને પ્રણામ કરવા.

પગે મેદી ચોપડી છે ? , જને ઉડવાનું મા-થાતો ધા થઈ પડે એવાને માટે વપરાય છે.

(પગે મેદી ચોપડી હોય તો ઉદ્ધય કે ચલાય નહિ; કારણ કે મેદી ખરાબ થઈ જાય અને રંગ ખેસે નહિ. તે ઉપરથી.)

પગે લાગ્યા, હાર્યા-થાક્યા એવો અર્થ દર્શા-વે છે.

૨. કંટાળો દર્શાવવાના અર્થમાં વપરાય છે.

“પગે લાગ્યા એની ગંદી અને માં-

કડથી ભરેલી ત્રાસ દાયક પથારીને.

પચ્ચીશી ઉડની, મસ્કરી થવી.

૨. ફળેતી થવી.

(મડાપચ્ચીશી ઉપરથી.)

પચ્છમ યુધિયું, કયા પછી ખરી યુદ્ધિ સજે તેવું; કયા પછી પરતાય તેવું; પાછળથી જ્ઞાન થાય તેવું; અગમચેતી વિનાનું.

“અગમ યુદ્ધિ વાણિયો, પચ્છમ યુદ્ધિ બ્રહ્મ તર્ત યુદ્ધિ તર્કડો ને ગોદો મેલે ધમ.”

એથી ઉલટું અગમયુધિયું-આગળથી જાણવાની-વિચાર કરવાની શકિતવાળું.

“પણ હવે વખત ગયો અને એ ઉત્તમ વિચાર પશ્ચિમયુદ્ધિનો લાગવાથી પરતા-વાનું સાધન થઈ પડ્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પછવાડે લાગવું—પડવું, ચીઠવવું; કાચર કરવું; સતાવવું. ૨. અણખોળ કરવી; ખંતે પડવું.

પંચ ઇંટાળી કરવી, પંચ-સમસ્ત લોક-તરફથી ઇંટાનો માર મારવો.

“જેવા મળ્યા જન ધણા,

ક્યારે કહે બહાર એને,
પંચઘટાળી કંઈ રૌ,
મને ઘણું મહાવતા.

મિત્ર ધર્માખ્યાત. (વલ્લભ.)

પંચ માસીનું છમાસી કરવું, વિવાહની વરથી કરવી; કંઈનું કંઈ વિપરીત બોલી બગાડવું; અવગનું અવગ કરવું.

“અરર ? મેં તો મુત્તમાંજ પંચમાસીનું છમાસી કીધું; પણ શેઠ અનુભવા ને આંધળા બરોબર.”

ભટનું બોપાળું.

પંચત્વ પામવું, ગુજરી જવું; પંચ ભૂતનું સ્વરૂપ તેમાં લીન વું. પૃથ્વી, પાણી, તે જ, વાયુ અને આકાશ એ પંચમહાભૂતમાં મળી જવું; મરી જવું; ક્ષય પામવું.

“એટલામાં ભાગ્યશાળી ડોશા કાંઈ આકસ્મિક કારણથી માળા જપતાં બગાડું આત્માથી પંચત્વપામ્યાં.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પંજામાં આવવું, લાગમાં આવવું; ધાર્યું પાર પડે એવી નેગવાઈ આવવી; ફસાવું.

પંજામાં પડવું, ફસાવું; કબજામાં આવવું.

“કહે, કોણ કોણ એ દુરાત્માના પંજામાં પડ્યા ?”

મુદ્રા રાક્ષસ.

પંજો પડવો, જય થવો; દાવ પડવો; લાગ કાવવો; અનુકૂળ વખત આવવો.

પડ ફવામાં-ખાડામાં, ફવા-ખાડામાં પડવાથી જેવી દુર્દશા થાય છે તેવી દુર્દશા કે ખરાબ હાલત ભોગવ-નુકસાન ખમ એમ બેઠરકારીમાં જરાખ હેતાં વપરાય છે.

૨. દીસતો રહે; ધર્યો રહે; જતો રહે; કાળું કર; દૂર થા.

પડવો પાડવો, ડંકો વગાડવો; દુનિયામાં નામ કરવું; ઈતિહાસમાં પરિચામ અંકાવવું.

પડતા દહાડા, વાંકા-નખળા દહાડા; નખળી દશા.

“દહાડો પડતો આપણો નેઈ, સને વેર લેવા સહુ ડોઈ.”

વિજયવાણી.

પડતી રાત, મધ્ય રાત પછીનો સમય;

પડતો પાયો, પડતી દશા-સ્થિતિ.

પડદા પાછળ હોવું, જે બાબત પ્રેક્ષક-સમાજથી નેઈ કે નાણી શકાતી નથી એ બાબત પડદા પાછળ છે એમ કહેવાય છે; ખખર ન પડે એવું હોવું; (સમાજને) ગુપ્ત હોવું.

પડદામાં રાખવું, (ખૂણામાં રાખવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) સંતાડી મેલવું; છાનું-છૂપું રાખવું. (વાત.) કોઈ ન નાણે તેમ-ગુપ્ત રાખવું; બેમાલુમ રાખવું.

પડદો કાઢી નાખવો, શરમ મૂકવી.

પડદો ખોલવો-ફેડવો, ખુલાસાથી અંતરની વાત કહેવી; મોકળે મને વાત કરવી; ખોતાના વિચાર વગર આચકો ખાધે શંકા આણ્યા સિવાય ખરેખરા કહેવા; મન ઠાલવવું; નિખાલસપણે વિચાર જણાવવા.

“પ્રિયા વિના ક્યાં પડદા હું ફેડું, પ્રિયા વિના ક્યાં મુજ પ્રાણુ નેડું.”

પ્રેમપત્રિકા.

“તારે બચવું હોય તો, લાજ રાખવી હોય તો અને માન પામવું હોય તો પડદો ખોલ.”

સધરાનેસંગ.

પડદો ફટી જેવો, કપટ રૂપી પડદાથી નેના વિચાર ઠંકાયા હોય તે ખુલા થવા. નેવાત-મર્મ ગુપ્ત રાખ્યો હોય તે ઉઘાડો પડવો-જણાઈ આવવો.

થોડા વખત સુધી જે કપટ ભરેલું કાર્ય અથવા કૃતિ રચાઈ હોય તે ઉઘાડી પડી જવી.

“ મારી તમાચો મુખપર, લાલ ધરે લા-
લાઈ, પણ પડદો કુટે અને, ભૂંગળ વિના
બવાઈ.”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

પડદો રાખવો, ઈરાદો છુપાવવો. ૨. બોલ-
વામાં શરમાવું.

પડી ભાગવું, નિરર્થક જવું; ફલોત્પાદક ન
થવું; અંત આવવો; ધ્યાનનમઃ થઈ જવું.

“ અમારા વિચારને કોઈ ટેકો આપ-
નાર ન મળ્યું એટલે અધા પડી ભાગ્યાજ
જાણવા.”

પડીકે અંધાવું, પડીકામાં અંધાય એટલું
થોડું હોવું; ખોટ-તાણ-તંગાશ હોવી;

“ શું એને ત્યાં કાંઈ પડીકે અંધાવું
છે. ?”

૨. જીવ પડીકે અંધાવો જુઓ.

પડુંપડું થઈ રહેવું, પડવાની તૈયારીપર
આવવું; હમણાં પડશે એવી ધારતી પેદા
કરવી.

પડ્યું ઉડ્યું, પડતી દશા આવેલી તે પાછી
સારી દશા એ આવવું; શક્તિ ગુમાવી હો-
ય તે પાછી આવવી; કોઈ પણ કામ ક-
રવાને એકદમ તૈયારી કરવી.

“એ જ્વેસ્સો જ્વે ગયો સમૂળો, પડ્યા ન
ઉડ્યો કોઈ; ગુલામ થઈને નીચાં કમો, સ-
દૈવ કરશે શોધી-ધાયલ જંગીહો.

નર્મકવિતા.

પડો વગડાવવો, લોકોમાં જાહેર કરવું. (પ-
ટહ=પડો.)

“ નગરમાં પડો વગડાવી લોકને રાજ્યએ
જણાવ્યું કે આપણે માથે મહાસંકટ આ-
વી પડ્યું છે, નગરમાં અન્ન ખુટ્યું છે મા-
ટે લાચારીએ આ કામ કરવું પડે છે.”

સંઘરાજ્યસંઘ.

પંડ સુધીની પથારી, પોતે મરતાં સુધીની
પથારી. આગળ પાછળની ચિંતા-ઉચાટ ન
હોય તેવી નિવૃત્તિ સ્થિતિ.

“ તે આયડીના અંધનથી છૂટો થયો-હ-
વે તેનું આ સૃષ્ટિની અંદર સગાં વહાલાં-
મા કોઈ રહ્યું નહિ, માત્ર પંડ સુધી પથા-
રી હવે હતી અને દૈવતમાં દૈવત તેનો પંડ
હતો.”

કુંવારી કન્યા.

પંડની પથારી પણ કહેવાય છે.

પત્તર રગડી નાખવી, (પાત્ર ફોડી નાખવું)
આખર લઈ નાખવી.

૧. સારી પેટે ધમકાવવું; ધમધમાવવું;
ધૂળ કાઢી નાખવી; સારી પેટે માર-
મારવો-ડોક દેવા.

૩. અતિશય મહેનત કરાવી થકવવું;
કાયર કરવું.

પથ્થર એટલા દેવ કરવા, સ્ત્રીઓ વહેમને
લીધે કોઈ રૂડા અવસરની ઈચ્છાથી અનેક
દેવોની માનતાઓ રાખે છે ત્યારે એમ
બોલાયછે,

“ માતા મહાદેવની માનતા રાખે અને
પથરા એટલા દેવ કરે પણ તેથી તેના
ભાગ્યમાં ફેરફાર ન થયો.”

એ બહેનો.

પથ્થર ખેંચવો, મહા મુશીબતે ધરખટ-
લો ચલાવવો; નમ તેમ કરી મહેનત મ-
જુરી કરી સંસારનું નાવ ડેલવું.

પથ્થરની છાતી, કઠણ છાતી; લાગણી વિ-
નાની છાતી; હિંમતવાન કાળજી.

પથ્થરનો લમરડો, મૂઠ; જડસો; ઢ.

કંઈજ બહુલું નહિ.-કંઈ સમજ નહિ-
જાણે નહિ તે (માણસ) મૂર્ખ.

૨. બોલે નહિ પણ ટકટક જ્વેયાં કરે તે;
ધોખીનો ભાઈ પથ્થર-મૂર્ખ.

પથ્થરપરના છાંટા, પથ્થરપર છાંટા ભલે
પડે-તે કાંઈ પથ્થરને બેદી શક્તા નથી,
તેમ કોઈ મૂર્ખને શિખામણ દેતાં પીગળે
નહિ કે અસર થાય નહિ તેને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.

પથરે પથરે પંડિત, પંડિતનો મિથ્યા ડોળ ધારણુ કરનાર માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

પથરો નાખવો, (વાંધો—બહુમ નાખવો; કુ-ડચો—નિકાલ થઈ શકે નહિ એવી કાંઈ આ-ડ નાખવી; આધ કરવો. (પથર નાખવા-થી જેમ વચમાં આવેલી વસ્તુ દ્યાઈ જાય છે તેમ એવો કોઈ વચમાં વાંધો નાખવો કે જેથી ચાલતા વિચારો અંધ પડે—દ્યાઈ જાય.)

પથારી સેવવી, માંદગીને લીધે પથારીમાં પડી રહેવું; આટલે પડવું; માંદા પડવું.

પથારીએ જવું, મરી ગયેલા માણસને ત્યાં શોક ખાતર દશ દિવસ ભોંયે સુવા જવું. (સગાંના સંબંધમાં)

પથારીએ પડવું, માંદા થવાથી પથારીવશ થવું.

પદરે પડવું, આશરે-શરણે રહેવું.

પંથ વળાવવો, મુઆ પછી તેરમે દિવસે દાન કરવું. (જોડો, છત્રી, દોરી વગેરેનું)

પર મૂકવા, હદ વગરનું પરાક્રમ કરવું. (પર પાંખો મૂકવી—પુટવી એ ઉપરથી આ પ્રયોગ નીકળ્યો હશે.)

“સહદેવ સાગર, મૂક્યાછે પર, છે દ્રૌપદીના આળ કૃતાંત રાય”

(પ્રે. કૃ. અભિમન્યુ આ.)

પરચુરણુ પુરાણો, સઘળી આશ્વતનું થોડું થોડું જ્ઞાન ધરાવનાર.

પરભુ તોઆ, (પરભુ-ઈશ્વરના ધરની તોઆ.) ઘણુંજ અસહ્ય દુઃખ છે એમ દર્શાવતાં એ પ્રમાણે ખોલાય છે.

૨. પરતાવો કરવાના—માફ માગવાના અર્થમાં પણ વપરાય છે.

પરમેશ્વર માથે રાખીને, પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક; પરમેશ્વર વચમાં રાખીને; પરમેશ્વરનો ડર રાખીને.

“શિરસ્તેદાર,—કહો કે, પરમેશ્વર માથે રાખીને સાચેસાચું લખાવીશ.”

મિથ્યાભિમાની નાટક.

પરમેશ્વરના ચોર ઠરવું—થવું, ઈશ્વરને લાં પાપી—અપરાધી ઠરવું; ઈશ્વરના ગુનેગાર થવું.

“એવું કામ કરો તમે ગોર, થયા પરમેશ્વરના ચોર.”

લક્ષમણાહરણ.

પરમેશ્વરને ખોળે એસવું, પરમેશ્વરનું માનીતું થવું; પરમેશ્વરની પૂણું મહેરબાની હોવી—થવી.

જેનું નશીબ અનુકૂળ હોય અને જ્યાં લાં સવળા પાસા પડતા હોય તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“એતો પરમેશ્વરને ખોળે એઠો છે.”

પરમેશ્વર બહાલા હોય તો, ઈશ્વરનું આ-કીન હોય તો.

પરમેશ્વરને ઘેર જઈ આવવું, ભવિષ્યની વાત જાણવી.

પરપટ્ટી પાટે, ખચીતપણે; ખરેખાત.

પરસાકડે જવું, (પરસ—વાડો મરાઠીમાં) વાડામાં જવું; ઝાંડે ફરવા જવું.

પરસાદ આપવો, માર મારવો; કુંદીપાક આપવો. (વાંકામાં)

પરસેવો ઉતારવો, પરસેવો છુટે એટલી મહેનત કરવી—કરાવવી; ઘણી સખત મહેનત લેવડાવવી.

“એ લાબ્યો હશે કોઈને રડાવીને; ક્યારે એણે પરસેવો ઉતાર્યો હતો કે એની થાપણુ એાળવવાનો દોષ લાગે?”

બ્રહ્મરાસ.

પરિયાંનાં પરિયાં ઉકેલવાં, પૂર્વજના પૂર્વજની વાત કહેવી. (મહેણાં કે નિંદાનાં રૂપમાં.)

પરિયાંનું પાણી ખોવું, આપદાદાએ મેળવેલી કીર્તિને ઝાંખ લગાડવી; ચાલતું આવેલું નામ ખોળવું.

“ જ્ઞેધપૂર, જ્ઞેપૂર જ્ઞેવાં મોટાં રાજ્યો-
એ પરિયાંનું પાણી ખોઈ આખરૂ ધૂળધાણી
કરી પોતાની પવિત્ર પુત્રીઓ તરફને આપી
નરકમાં જવાનો દરવાજો ઉઘાડ્યો છે. ”

પ્રતાપનાટક.

પક્ષીતો મૂકવો, જગાડવું; ઊભું કરવું; સાં-
સણી આપવી; અંદરથી છૂપી મસલત કરી
ચઢાવવું-ઉશ્કેરવું; પ્રેરણા કરી દૂર રહેવું;
ઉત્તેજન આપી ખસી જવું. રંજક મૂકવો
પણુ બોલાય છે. ટૂંકા બોલથી માણસની-
લાગણી-ગુસ્સાને ઉશ્કેરવો.

જેમ પક્ષીતો મૂકનાર પક્ષીતો મૂકી
ખસી જાય છે પણુ ગિચારી કોડી
સળગી ઉઠે છે તેમ કોઈને તુકસાન
કરાવવાના અર્થમાં વપરાય છે.

પવનપર ચઢવું, વાદાંડી બનવું, ઉઠેલ ત-
ગિચતનું થવું; ઠામ ઠેકાણા વિનાનું થવું;
અનિયમિત રીતે-અવિવેકથી વર્તવું; જરાક
ઘેલછા રાખવી, વાયેલ-ચરકેલ થવું.

“ એ કંઈ સ્વભાવશ હતો તેથી બ્રાંતિ
પડી ગઈ હશે, તેથી હવે તેને જ્ઞેધ હ-
સવા લાગી કે ભાઈ પવનપર ચઢયા છે !

અરેગિચન નાઈદૂમ.

પવન ડુંકવો, વાત ફેલાવવી.

‘અમસ્તો પવન ડુંકયાં કરે છે.’

‘કૃણી તરફનો પવન ડુંકાય છે’ એટલે
શા સરસમાચાર છે ?

પવન ભરાવો, (માથામાં), મિલજ વ-
ધી જવો-તખીયત આકરી થવી; મગરૂરી
થવી; ગર્વ થવો.

“ તારા માથામાં આજ કાલ ખૂબ પ
વન ભરાયો છે. ”

પવન લાગવો, વાયરો વાયો જુઓ.

સારી માઠી વાત ફેલાવી; ઠેકાણે ઠેકાણે
પ્રસરી જવું.

૨. ગુણુદોષ લાગવા; સંગતિની અ-
સર થવી; સંગતિદોષ લાગવો.

૩. સુખ દુઃખ જ્ઞેવાં—અનુભવવાં—
ખમરાં.

“ સામે મોઢે દુસ્મનને દેદે કરવો એવો
તેમનામાં ટેક રહેતો છે તોપણુ જમાનાનો
પવન લાગતાં તેમનું મગજ ભમે ને તેઓ
રાતની વખત હુમલો લાવે તો આપણે
તે વખત ગાફિલ ન રહેવું. ”

પ્રતાપનાટક.

પવન વાયો, જુઓ વાયરો વાયો

“ એવે પશ્ચિમ દિશામાં વાયો પવન,
એકદમ જ્ઞેયા ઝાઝા જન. ”

માંધાતાખ્યાન.

પવનમાં ઉડી જવું, વ્યર્થ જવું; અર્થ ર-
હિત થવું; નકામું જવું; પાર ન પડવું. મિ-
થ્યા જવું; તણાઈ જવું.

“ પોતાના બોલ પવનમાં ઉડી ગયા
એમ જાણીને તે દવેંશ નાખુશ થઈને આ-
ગળ ચાલ્યો. ”

× × × × × ×

“ કૌલા રાણીના આ ધુરપતના શબ્દ
પવનમાં ઉડી ગયા. ”

કરણુધેસો.

૨. અંધ પડવું; ગુમ થઈ જવું; અ-
લોપ થવું. (વાત પવનમાં ઉડી
ગઈ હવામાં ઉડી જવું પણુ બો-
લાય છે.

પશ્ચિમમાં સૂર્ય ઉગવો, જે કદી પણુ ન
બનવાનું તે બનવું (પશ્ચિમમાં સૂર્ય ઉ-
ગવા જેવું.)

કોઈ અશક્ય કામ અદ્ભુત રીતે થાય
ત્યારે એમ વાપરવામાં આવે છે. જેમ.

“ આટલાખધા આપણા લોકો ત્યાં જતા
આવતા હશે તેમાંથી કોઈએ મારી દાદ ન
લીધી ને એ સાહેબ—આવા મોટા આ-
દમીએ સંભાળ લીધી! એતો પશ્ચિમમાં

સૂર્ય ઉચ્ચે, ખરેખરા ગોરા લોકોના દિલમાં કાળાશ ન હોવી જોઈએ. ”

નવી પ્રજા.

પસ્તાળ પાડવી, કોઈના ઉપર ક્રોધમાં ઉતરી પડવું.

“ તે પોતાના રૂપ ઉપર પસ્તાળ પાડતી પેટ ભરીને ધાન પણ ખાતી નહોતી અને એકાંતમાં રાત દિવસ આંસુડાં ઢાળતી. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

પહાડ જેવું-જેવડું, મોટું અને અતિ અગત્યનું.

એ બહેનો.

“ જ્ઞાની સ્ત્રીને જે વાત હલકી ને મનમાં ન લાવવા જોગ જણાય તે મૂર્ખને મોટી પહાડ જેવી લાગે. ”

૧ જુવાન જોધ; જખરો પુરૂષ. (જુવાન પહાડ જેવો ફાટી ગયો.)

૩. સાધારણ પ્રમાણ કરતાં મોટું. ‘ પહાડ જેવડું ગૂમડું. ’

પહાડી લોહી, ઉગ્ર જોસ્સો.

પહુઆ ખંડાવા, પહુઆ ખંડાવા જેવી સ્થિતિ થવી. તુકસાનમાં આવી પડવું.

૨. માર પડવાથી કચ્ચર થવું.

પહેલા ખોળાનું, પહેલી વખતનું (છોકરું.) અધરણીનું સંતાન.

પહેલા નંખરનું, સૌથી સરસ; ઉત્તમ; સૌથી આગળ પડવું; (સારી તેમ નરસી બંને આખતમાં વપરાય છે.)

પહેલે ધરથી, પ્રથમથી; ધર દહાડેથી; શરૂઆતથી.

“ એની સાથે વાત કરવાને પહેલે ધરથી મેં ના કહી હતી. ”

દિલીપર હલો.

પહેલે પાટલે, પહેલવહેલું; મંડાણમાં; આરંભમાં; શરૂઆતમાં.

“ હૈયાનો અંતરપટ ખોલી જોશો તો

ઝટ માલમ પડશે કે હું ગાંડો નહિ પણ ભામાશા દિવાન જેવો ડાહ્યા છું; તેમજ પટણીની પોશાળમાં પહેલે પાટલે પૂજ્યલો કવિ છું. ”

પ્રતાપનાટક.

પહોંચા કરડવા, (પસ્તાવો કરતાં.)

પહોંચેલી બુદ્ધી, પાતાળ જંત્રી; જેની મસલત-સલાહ-યુક્તિ જાણવામાં ન આવે તે (માણસ.) **પહોંચેલી માયા** પણ ખોલાય છે. તેથી ઉલટું કાચી બુદ્ધી માયા.

૨. પ્રસન્ન કરે એવું.

૩. ગાંજ્યું-છેતરાયું ન જાય એવું; બહુ ચતુરાઈવાળું માણસ.

પહોર વીતવા, રોજના કરતાં જ્યારે કોઈ કામ કરવામાં બહુ વખત જાય ત્યારે એ વપરાય છે. જમકે-

‘ ખાતાં ખાતાં પહોર વીત્યા. ’

(અત્યુક્તિ.)

પહોળે હાથે, ઉડાઉપણે; મોકળો જીવ રાખીને; છૂટે હાથે; મનમાં કચવાયા-આચકા ખાધા સિવાય.

“ હંમેશાં પહોળે હાથે વર્તવું એ કેવળ આપણો વિનાશ કરવા સરખું છે. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

પક્ષીનો મેળો, આનંદ આપનારા માણસોનું થોડી વારનું મળવું; જેઓ એક ખીજાથી થોડા વખતમાં છૂટા પડનાર છે એવા માણસોનું એકાએક મળવું.

પાંખમાં ધાલવું-લેવું, ઓથમાં-આશરે રાખવું; પોતાની છાયા તળે રાખવું; હુંફ આપવી.

“ માત પિતાના મરણથી થતો શોક કમી કરવા મોટી બહેન તરીકે એ ચાર મહિના પોતાને ઘેર તેને ખોલાવી પાંખમાં ધાલવાનો પણ તેણે વિચાર ન કર્યો. ”

એ બહેનો.

તેથી ઉલટું **પાંખમાં ભરાવું.**

“ તે છોકરીઓ તેમની માની પાંખમાં ભરાઈને ભયભીત થયેલી ઊભી રહેલી હતી.”
કરણુધેસો.

(નેમ પક્ષી પોતાના ખચ્ચાને પોતાની પાંખમાં ધાલી તેની સંભાળ રાખે છે તેમ.)

પાંખો આવવી—કુટવી, હદ વગરનું પરાક્રમ કરવું.

૨. પુષ્પ ઉમરનું થવું; ૩. અહ્લલોકમાં વિહંગમ માર્ગે જવું.

પાંખો કાપી નાખવી, નેર ઓછું કરવું; નેરમ પાડવું; શક્તિહીન કરવું; આધારતોડી નાખવો; સત્તા લઈ લેવી; કશું ચાલે નહિ એવી રીતે નખણું કરવું.

“ વજીર ઘણા લોભી છે પણ મહારાજ તેની પાંખો કાપી નાખતાં વાર લગાડશે નહિ.”

અરેબિયનનાઈસ.

પાંખો વીંઝવી, ખનતી મહેનત કરવી; દુઃખમાંથી છુટવા શંકાં મારવાં; સંકટમાંથી બચવા ખાતર વલખાં મારવાં.

“ તેને જશ આપવો છે માટે ઈશ્વર તેની તરફ થયો છે, રે તેથીજ તેના પાસા સવળા પડ્યા છે ને આ પ્રતાપે પાંખો વીંઝવામાં કસર રાખી નથી તો પણ તેના અવળા દાવ પડ્યા છે ? ”

પ્રતાપનાટક.

પાંચ પાંચ શેરની ઝીકવી, જીભાળી ગાળો બાંડવી.

પાંચ વરસનો ખેઠો છું, તરફદારી જેવવામાં નાની ઉમરનો-ઉછરતો છું એમ બતાવવાને વપરાય છે.

પાંચશેરી કુટવી, માયાશ્કાડ કરવી.

પાંચશેરી બાંધવી, (કાટે.) ગજો નેતરૂં વળગાડવું; એકાદ નવા કામમાં દાખલ કરવું અથવા થવું; જંગલમાં પહેલ વહેલું નાખવું અથવા પડવું.

પાંચે આંગળીએ પૂજ્યા હશે, ઘણી ભક્તિ કરી ઈશ્વરની મહેરમાની મેળવી હશે.

“ પાંચે આંગળીએ પરમેશ્વર પૂજ્યા હશે ત્યારે મારા દિયર જેવો ભાયડો મળ્યો છે.”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

પાંદડું ફરવું, (નશીમનું) ભાગ્યોદય થવો; નશીમ ઉઘડવું; નશીમ જગવું; સુખ પ્રાપ્તિ થવી; વચ્ચે જે આડ—અંતરાય હોય તે ખસી જવો.

“ સ્વયંવરમાં જેનું પાંદડું ફરશેરે, તે તો લક્ષમણને વરશેરે.”

લક્ષમણહરણ

પાંદડે પાણી પાવું, (પાણી સરખું પણ ખરાખર ન પાવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી.) ઘણું દુઃખ દેવું; રિખાવવું; કનડવું; સંતાપવું; હેરાન કરવું; ચીડવું; પીડ્યાં કરવું;

“ તેમની એક વિધવા બહેન છે તે કોઈને પેટ પાણી પડવા દે એવી નથી. હકમપારેખની નૂતી વહુને તે પાંદડે પાણી પાતી.”

એ બહેનો.

“ સરત રાખજો ને મને સંભારજો કે ભાઈ તમને પણ પાંદડે પાણી પારો. તમે વિશ્વાસુ છો અને એ આજકાલના અત્રેજી બણેલાઓ ન દેવને ગાંઠે તો માથાપ તે શા લેખામાં ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પાંસળી ખસવી—ચસકવી, ઘેલા ખનવું—થવું; ઉડેલ તબિયતનું થવું; મગજ ભમી જવું.

“ મગજે તુકસાન અતિશેજ થશે, તુજ પાંસળી સર્વ ખશીજ જશે.”

નર્મ કવિતા.

પાંસળી ચસ્કેલ એટલે વિચિત્ર; વાયેલ; ઘેલજાવાળું; ઉડેલ તબિયતનું.

પાંસળી ઠેકાણે નથી એમ પણ

બોલાય છે.

“ વશીકરણુ ભરી વહાલાજીની વાંસળી ને;
સ્વર સુણતાંમાં ઠામ ન રહે પાંસળી ને !
સખિ શ્યામને.

વિનયવાણી.

પાઠ આવે એટલાં ચારી આવે એવું,
વધારે હોશીયારીવાળું; છેતરી નય એવું;
વધારે આવડલ ધરાવનારું; માયાનું. (સ્ત્રી-
ઓમાં વિરોધ બોલાય છે.)

“ એ પાઠ આવે એટલાં હું ચારી આવું
એવી છું.”

પાકું પાન, ઘડપણથી જનરિત થયેલું ઘ-
રડું માણસ. ખરી પડતાં-ખરી જતાં વાર
ન લાગે એવા ધરડા ખખતે માટે બોલતાં
વપરાય છે.

પાકે ઘડે કાંઠા ચઢાવવા, પાકે ઘડે કાંઠા
ચઢાવવા નેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો. ને
વખતે ને કરવાનું તે વખતે તે ન કરતાં
પાછળથી ફેગટ યત્ન કરવો. “અભયસિંહ રહી
રહીને હવે પાકે ઘડે કાંઠા ચઢાવવાનો યત્ન
કરવા લાગ્યો છે એટલે આઘેડ અવસ્થામાં
લગ્ન કરવા તૈયાર થયા છે એવું અજાણ્યા
લોકોના માનવામાં પણ શી રીતે આવે ?”
મણિ અને મોહન.

પાકો ગુરૂ, ખીજતે મંત્રોપદેશ મૂકી-બોધ
દેઈ આડું અવળું સમજવી છેતરી લેવાની
વૃત્તિવાળો; ઊંધું છતું કરી પોતાનું કામ કાઢી
લેવામાં કાબેલ માણસ.

પાકો ઘંટ નેવો, કોઈનાથી ગાંબ્યો ન જાય-
છેતરાય નહિ એવો.

પાકો મારવાડી, પાકા મારવાડીના નેવો
ધણેજ લુચ્ચો-ડંગ.

પાખળ પૂજા કરવી, (પ્રક્ષાલન પૂજા-મૂર્તિ
ને નવરાવી પૂજા કરવી, તે ઉપરથી
વાંકામાં.) શરમાવી હાંકી કાઢવું.

પાગડું મોઢું હોવું, આધાર સખળ હોવો.

પાગે લાગું, બ્રાહ્મણ ખીજ વગેના લોકોને

આશીર્વાદ કહેતાં અને ખીજ વર્ણના લોકો
બ્રાહ્મણને મળતાં પાગે લાગુ કહે છે.

પાઘડી ઉતારવી, કાલાવાલા કરવા; આજીજી
કરવી; કોઈ વાતને સારૂ છેક ગરીબાઈથી
બોલવું; પ્રાર્થના કરવી; કરગરવું; રડવા
સરખું મોઢું કરી કંઈ માગી લેવું.

“સોમનાથ-અમારી પાઘડી તમારે ખોળે
છે. હું પાઘડી ઉતારીને તમને પગે લાગું છું,
તમે અમારા પૂજનિક છો.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

પાઘડી ગુમાવવી, કીર્તિ ગુમાવવી; યોગ્ય
સ્થિતિ ખોવી.

૨. છેતરાવું-ડગાવું.

પાઘડી નીચી કરવી, કલંકિત કરવું; બદ-
નામ કરવું.

પાઘડી ફેરવવી, દેવાળું કાઢવું; શાખ ડુખા-
વવી; કરને લીધેલાં નાણાં પાછાં ન આપ-
વાં; શાખ ગુમાવવી.

૨. બોલેલું ફેરવવું; આડું બોલવું.

૩. સામું થવું; બાણુ બદલવી; પક્ષ
બદલવો.

“ ખરેખર નરો પોતાનું નથી ડ્રાવતું
તેથી પાઘડી ફેરવી નાખતા નથી પણ પો-
તે ખંત અને શ્રમ જરી રાખી પોતાનો
ટેક ઊંચો કરે છે.”

નવીપ્રજ્ઞ.

પાઘડી બંધાવવી, (વખાણની નિશાનીમાં.)
પાઘડી પહેરાવવી; ઈનામ આપવું.

૨. શોક મૂકાવવી વખતે પાઘડી પહે-
રાવવી; શોક મૂકાવવો.

૩. જશ આપવો; સાબાશી આપવી;
તારીફ-વખાણ-પ્રશંસા કરવી.

“પા ઘડી ચૂક જો કાર્યમાં ના પડે, પાઘડી
અન્યને રાય શો દે; સર્વનો આશરો રાખીને
હું વળું, આશરો ભૂલતાં અંગ બેદે.”

તપત્યાખ્યાન.

પાઘડી બગલમાં મારવી, લઢાઈ કે કજીઆમાં જવા અથવા અપ કીતિવાળું કંઈ કામ કરવા તત્પર થવું; આખરની દરકાર ન રાખવી; આખર જન્ય તેની ફિકર ન રાખી કાંઈ સાહસ કરવું.

પાઘડી બાંધવી, (શોક મૂકતી વખતે.)

૨. પાઘડી ઘાટમાં આણવી.

ફેર પાઘડી બાંધવી એટલે બોલેલું ફેરવવું.

પાઘડી મૂકવી-(ફેર-), બોલેલું ફેરવવું.

(અવળી-) દેવાળું કાઢવું.

(સામે-) સામે થવું.

પાઘડી મૂકીને આવ્યો એટલે છેતરાઈને આવ્યો.

પાઘડી રંગ્યો-ખડ્યો, એમ સ્ત્રીઓ બાળકો પ્રત્યે બોલે છે. પહેલું લાડમાં અને પીળું સ્ત્રીમાં વપરાય છે.

“ મારા રડ્યાં, પાઘડી ખડ્યા. પાઘડી ખડ્યો તારો ભાઈ. રાંડ ગધેડી. ”

સ્ત્રી સંભાષણ.

પાઘડી રંગી નાખવી, આખર લઈ નાખવી; પત્તર રંગી નાખવી.

પાઘડી લેવી, આંગળું; હરાવવું; ઠગવું; ટેક મૂકાવવો; આખર લેવી; કાન કાપવો; (ગુણુ કે લુચ્યાઈથી,) તામે થવાની ફરજ પાડવી; છેતરવું; નબળું પાડવું; માર ખવડાવવો.

પાઘડી સંભાળવી, પાઘડીનો પેચ સંભાળવો પણ કહેવાય છે. (પાઘડી જન્ય નહિ-આખર જન્ય નહિ તેને માટે કાળજી રાખવી; સાવધ રહેવું.) પોતે પોતાનો ભાર કે કીર્તિ જાળવી રાખવી; હોશિયાર-સાવચેત રહેવું; ગફલત ન થાય-ખતા ન ખવાય એવી રીતે સમજીને ચાલવું.

૧. ઘડીનો ઘણી, વ્યવહારમાં-વેપારી વર્ગમાં

માનવતો અથવા સારી કીર્તિવાળો માણસ. પાછલી ચાર ઘડી, છેલ્લી અવસ્થા.

“ મરવાની તૈયારીમાં રામજી ? આશું કરો છો, ? આનો કંઈ અમારાથી મરમ સમજતો નથી. તમારે તો પાછલી ચાર ઘડી છે, પણ આ મારા સામું તો જુઓ. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

(પાછલો પહોર દહાડો પણ બોલાય છે.)

પાછલો પહોર, ઉત્તરાવસ્થા; વૃદ્ધાવસ્થા.

“ લક્ષ્મીપ્રસાદ તો પાછલો પહોર અમદાવામાં ગાળવા આવ્યા.

નવીપ્રજા.

પાછા થવું, મરી જવું; મરણ પામવું; ગત થવું.

“ મુઆ નહિ ને પાછા થયા. ”

પાછા વળવું, મરી જવું; ગુજરી જવું; યઈ જવું.

“ એક દીકરો છ મહિનાનો થઈને પાછો વળી ગયો છે. ”

સ્ત્રી સંભાષણ.

પાછી ધરતી, કાઠિયાવાડને પાછી ધરતી કહે છે.

(કારણ કે એ ભાગ સમુદ્ર તરફ ગયેલો છે.)

પાછી પાની કરવી-કાઠવી, પાછા હડવું;

પાછા ફરવું. (હિંમત હારવાથી)

૨. તકરારમાં નબળું પડવું; હારવું.

“ અમારાં પરાક્રમ તમે જુઓ તો ખરા, અમને અજમાવો; જો અમે પાછી પાની કરીએ, જો અમે ગુર્જર નામને લાજ લગાડીએ, તો અમને આ રાજ્યમાં પાછા પેસવા ન દેશો. ”

વનરાજ આવડો.

“ ભીની જમીન કોરી કરવા સારું કહે તો ખાંડ પાયરે અગર તાપના ફ્લાડામાં કોરી જમીન ઉપર જોઈએ તો ધીનો છંટકાવ કરાવે તે વખતે તેઓ ખરચમાં પાછી પાની કાઢે નહિ. ”

એ બહેનો.

“કહે પુત્રને આવડી શીખ છાની, રખે
આપ મારા કરો પાછી પાની. ”

રણયજ્ઞ.

પાછી લાગરી, મોત આવવું.

૨. તુકસાન થવું; હાનિ પહોંચવી.

પાછું નાખવું, ઉલટી કરવી.

પાછું વળવું, અગડી જવું; ઉતરી જવું;
સ્વાદ રહિત થવું. ‘ભાત પાછો વળ્યો.’

૨. મરણ પામવું.

પાછું વાળીને જોવું, ભવિષ્યનો વિચાર
કરવો; આગળ પાછળનો લાંબો વિચાર ક-
રવો; દીર્ઘદ્રષ્ટિ પહોંચાડવી.

“તમારી બંનેની પૂર્વ પ્રમાણે ઠંઠા મ-
સ્કરી ચાલવા દો અને જ્યારે હું ચાકરને
વેષે તમારી પાસે આવું ત્યારે તમે હું ધ-
ણો મોડો આવ્યો માટે મારાપર ગુસ્સે થ-
ને અને છેલ્લે મને મારવાને પણ પાછું
વાળી જોશો નહિ. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

“ભૂખનું દુઃખ ધણું ભુંડું છે-ભૂખ્યો
માણસ શું ન કરે ? નાણું વાસ્તે કાળાં ક-
ર્મ કરવાને માણસ પાછા વાળી જોતાં ન
થી. ”

સુબોધપ્રકાશ.

૨. આચકો ખાવો; સંકોચ પામવો.

પાટ બેસવું, રૂતુ આવવો (સ્ત્રીને.) એવી
સ્ત્રીને કાંઈ કામકાજ કરવાનું નહિ હોવા-
થી ઘરને આંગણે પડેલી પાટપર બેસીરહે
છે તે ઉપરથી)

પાટલા શાડવા, પાટલા અગાડવા; તુકસાન
કરવું પણ ભણતાં ન આવડવું.

“પાટલા સુડવા પણ વપરાય છે. ”

પાટલા ભરવા, ઘોઠરાને આંધી પીઠ અને
ઠોકની વચ્ચે પાટલો મૂકવો. (મહેતાજીએ)

પાટલા સાસુ, મોટી સાળી; વહુની એન.

પાટલે બેસાડી પૂજા કરવી, પ્રથમ સત્કાર

કરી પછી માર મારવો અથવા તુકસાન
કરવું (વાંકામાં.)

૨. હુલાવી પુલાવી નવરૂં બેસાડી રાખવું.
પાટલો ગાઠવો, નિરાંત વળવી; ચેન પડવું;
ગમવું; કરાર વળવો.

૨. કોઈ કોઈએ કોઈનો વગ થવો; સમાવું.
પાટલો પડવો, ફાવવું; નભવું. (પૂજનું
તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે)

“આવાં તેમનાં આચરણ જણાઈ આ-
વેલાં છતાં તેમના વગર કોઈ પણ શુભ
આરંભમાં પાટલો પડતો નથી. ”

નવી પ્રજ્ઞ.

“જે તે કામમાં એનોજ પાટલો પ-
ડે છે ”

પાટલો ફરવો, કામ પાર પડવું; કામ થવું.
તેના વિના પાટલો ફરવાનો નથી એટ-
લે તેના વિના ચાલવાનું નથી.

“કાંઈ નાત જાતની આખતમાં લક્ષ્મી
પ્રસાદની સલાહ વિના પાટલો ફરે નહિ. ”

નવી પ્રજ્ઞ.

પાટા આંધવા, આડું અવળું સમજવી ભ-
માવવું; કાન ભંભેરવા; ઉલટું ઉલટું બતા-
વીને બોળવી નાખવું.

આંધળા પાટા આંધવા એમ પણ
બોલાય છે.

(આંખે પાટા આંધવાથી જેમ દેખાતું
નથી તેમ સમજમાં ન આવે-અક્કલ
છેતરાઈ જાય તેમ કરવું.)

પાટીપર ધૂળ નાખવી, ભણવું; પ્રથમ જ્યારે
સરકારી શાળાઓમાં સ્લેટનો ઉપયોગ
થતો ન હોતો ત્યારે પાટીપર ધૂળ નાખી ભ-
ણતર ભણવાનો રિવાજ હતો તે ઉપરથી.)

“અમે તે કદી પાટીપર ધૂળ નાખી હતી
કે લખી જણાવ્યો ? ”

“વળી જાતે નિરક્ષર અને વળી પાટી
પર ધૂળ પણ નાખી ન હોય કે સ્લે-
ટ પર જેન વડે લીટા પણ કાઢ્યા ન હોય

એટલે તે બિચારી લખી તો શી રીતે રાખે ? ”

સુંદરીચુલુમદિર.

પાટીઆં ગોઠવવાં, બંધ ખેસવું કરવું.

પાટીઆં દેવાવાં—ખેસી જવાં—ભીડાવાં, હુલી જવું; દેવલી ખેસવી; ભારે તુકસાન થવું; દુર્દશામાં આવવું.

૨. દેવાળું કાઢવું.

(દુકાન ચાલતી બંધ થાય અથવા ગુજરાત થતું અટકે ત્યારે એમ ખોલાય છે.)

૩. ચાલતું કામ વચ્ચેથી અટકી પડવું; ભાગી પડવું.

પાટીઆં માંજવાં, ખાઈપી એઠવાડો કાઢી નિરાંત ધરવી.

પાટીઆં રંગાઈ જવાં, ધણીજ તુકસાનીમાં આવી પડવું.

પાટીઆં વાળી દેવાં, કામ બંધ કરવું; ભાગી પાડવું.

“ ના, અલી ના, તે દહાડે દેવીને ખોલાવી એમણે શુ કહ્યું તેમાંનું મારા નજીવામાં તો કંઈએ આવ્યું નથી. સખિ, તું નજીતી હોય તો કહે જોઈએ ? હુંતો કુલ પતિ પાસે ગઈતી ત્યાંતો તેમણે પાટીઆં જ વાળી દીધાં. ”

તપત્યાખ્યાન.

પાટે ખેસવા જવું, લગ્ન અથવા મુઆની નાત જમતી હોય તે જેવાને ત્યાં માંડેલી પાટપર ખેસવા જવું.

“ મનસુખરામે કહ્યું હતું કે એક પ્રસંગે નાગર આહ્વાણની નાત જમવા ખેઠેલી ત્યાં પાટે ખેસી મામેરંગાઈ સંભળાવ્યું તેથી નાગરો એટલા તો ખુશ ખુશ થઈ ગયા કે તેઓએ પોતાના ચંબુઓ તેને આપી દીધા ! ”

નર્મગદ.

પાટે ખેસવું, સ્ત્રીએ અળચું ખેસવું (રૂઠ આવવાથી.)

૨. રાત્રીએ ગાદીએ ખેસવું.

પાટો ગોઠવો, સ્વભાવ મળતો આવવો; બનવું; ફાવવું; મેળ મળવો; બનતી રાશ આવવી.

“ તમારે એક ખીજને પાટો ગોઠતો નહોત્ય તો બહેતર છે કે અળગા રહેવું. ”

પાટલો ફાવવો પણ વપરાય છે.

“ લોઈ હેરિસ અને તેનું રઘુચક્રમંડળ હમણાં ઘણા ગુસ્સામાં છે. તેઓ કંઈ પણ પાટલો ફાવવા દે એવી આશા તો આભલામાં રાખવાની છે. ” ગુજરાતી

પાટો જમવો, ચલણ થવું.

૨. રતેહ થવો.

પાટોપાટ સળગવું, એક ખીજના સંબંધમાં લડાઈ ચાલવી અથવા આગ લાગવી.

‘ સગાંવહાલાંમાં પાટોપાટ સળગીછે; ’

‘ આગ પાટો પાટ સળગી. ’

પાડું ખેંચવું, ટોપલી ઉપાડવી; કુવો ખોદતી વખત માંહેથી મટાડું કાઢવાની દોરડે બાંધેલી ટોપલી ખેંચવી.

પાડા મુડે એવું, આવડત વિનાતું; અણધર; અભણ; ખુદ્દિ ન વાપરો શકે એવું; અક્કલનો સદુપયોગ ન કરી શકે એવું; પાડા મુડવા જેવા હલકા પ્રકારના કામ સિવાય ખીજ કામને માટે લાયક નહિ એવું. (હજમ પોતાના ધૂધંધાની શરઆતમાં પ્રથમ પાડા મુડે છે તે ઉપરથી.)

પાણી કરવું, (લોહીનું વચ્ચનું, ચૈસાનું, પાણી કરવું.) ઘોંકો પહોંચાડવો; છોકર બગાડી નાખવું; ગુમાવવું; ખાલી કરવું.

પાણી ચઢાવવું, શર ચઢાવવું; ઉશ્કેરવું; ઉત્તેજન આપવું.

૨. પાણી પાવું (અર્થ ૨ જો)

પાણી ચોપડીને વાંચીએ તેવા અક્ષર, ધ-
ણાજ ખરાબ અક્ષર.

પાણી છાંટવું, ઠંડું પાડવું (જોરસા વગેરે
ને.)

પાણી છુટવું, પોતાને ઘણી ભાવે તેવી વસ્તુ
ખીજે કાઠ ખાતો હોય તે જોઈ અથવા
તે વિષે તેને વાત કરતો સાંભળી પોતાની
જીભ ઉપર ઝરણુ ઝરવું-ચુંક વધવું-તે ખા-
વાની અતિશય ઈચ્છા થવી.

૨. અશક્ત થઈ જવાથી પરસેવો છુટવો.

“ મારવાડી ઉદાસ થયો ને ધ્રુજવા લા-
ગ્યો; તેને અંગે પાણી છુટ્યાં. ”

સંધરાજ્યસંઘ.

પાણી જવું, પાણી લેવા જવું.

૨. ટેક જવો; આખર જવી; શોભા
જવી.

પાણી જોઈ લેવું, સામર્થ્ય-શૌર્ય જોઈને તેને
વિષે હલકા વિચાર બાંધવો.

પાણી પાણી કરવું, થકવું; નરમ પાડવું.

૨. પરસેવો આણવો.

(ધોડાને.)

“ પાણીને માટે તલસ્યા કરવું; ઘણાં
તરસ્યા થવું.

પાણી પાણી થઈ જવું, મહેનતથી ઘણો
પરસેવો છુટવો.

૨. તાંબે થઈ જવું; નરમ થઈ જવું;
જોર-કૌવત વિનાનું થવું.

૩. ઝોગળી જવું (ખાર વગેરેનું.)

“ આખું અંગ જાણે ભંગ થઈ ગયું;
મૂઠી વાળવા જોઈ જોર મારાં આંગળાંમાં
રહ્યું નહિ; પગ પણ જાણે પાણી પાણી
થઈ ગયા.

પ્રતાપનાટક.

પાણી પાણ્ય એટલું પીવું (કાઠી), કહે
તેટલું ને તેમ કરવું; કોઈનું સમગ્રવ્યું સ-
મગ્રવું અથવા તેના કહ્યા પ્રમાણે વર્તવું

“ પોતાની યુદ્ધિ પ્રમાણે ન્યાયે તેવાને

માટે અથવા પૂર્ણ તાબેદારીની સ્થિતિ ઈ-
શાવતાં વપરાય છે.)

“ હું તમને એક ઉપાય બતાવું છું, હ-
મણાં સેનાપતિની સ્ત્રીજ સેનાપતિ છે; ઝો-
યેલોને, ડેસડિમોના પાચ એટલું પાણી તે
પીએ છે. ”

શ. કથા સમાજ.

પાણી પાવા જવું, કોઈની પાછળ તેની સેવા
કરવા દાખલ મરી જવું.

“ તેની સાથે ચઢી આવેલા પહેલવાનોને
તો આગલાને પાણી પાવા મોકલ્યા. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

પાણી પાવું, એક ઘાતુને ખીજ ધા-
તુનો રસ પાઈ ખીજનો રંગ ચઢાવવો;
ઢોળ દેવો.

૨. ધાર આણવાને હથિયારને ગરમ
કરી પાણીમાં ઝોળવું.

૩. ઉકેરવું; પાણી ચઢાવવું; ઉત્તેજન
આપવું.

૪. કોઈને પાણી પીવા આપવું.

૫ ઝાડના મૂળમાં પાણી રેડવું.

પાણી ફેરવું-ફેરી વળવું, ફેકટ-ખરબાદ
જવું; ધૂળ મેળવવું; તુકસાન થવું; ઉપયો-
ગમાં ન આવે એવું થવું.

પાણી ફેરવવું, ધૂળ મેળવવું; રદ કરવું;
નકામું કરવું. (સારાનામપર-આખર ઉપર)

“ ખીજ વાતોમાં શાસ્ત્રનો ઢાંડો પક-
ડવો અને સારી તથા લાભકારી હોય તો
પણ તે ન કરવી અને આવી વાતોમાં શા-
સ્ત્રના કહેવાપર પાણી ફેરવવું એ કોના
ધરનો ન્યાય ? ”

એ બહેનો.

“ મને વાર થઈ તેનું કારણ કહીશ
એટલે તમારા કહેવાપર બધું પાણી ફેરી
વળ્યું જાણવું. ”

તપત્યાપ્યાન.

પાણી ફેર કરવું, તંદુરસ્તી સુધારવા કોઈ સારાં હવાપાણીમાં જવું.

પાણી બાળવું, ધાતકીપણે વતવું; જૂલમ કરવો. ૨. જીવ બાળવો.

પાણી ભરવું, ધરના ખપ સાથે કુવા-ઢાંકા કે તળાવમાંથી પાણી લાવવું.

૨. (—આગળ) ગણતી—લેખા—હિસાબમાં નહિ એવી હાલતમાં હોવું; ઉતરતે દરજ્જે હોવું.

૩. શરમીદુ પડવું; ઝાંખું થવું; અંગઈ જવું.

“ વ્યાકરણશાસ્ત્રમાં હું પારાંગત છું. વહુત્વ શકિત તો મારી નગર સામે પાણી ભરે છે.”

અરેખિયનવાઈસ.

“ ને ઘણીની માનીતી છે રાણી.

વેદ ત્યાં ભરતો પાણી—માયા ભકિતને

કવિ બાપુ.

પાણી ભરાઈ જવાં, ઘણા સોજા આવી મરવાની તૈયારી પર આવી રહેવું; આખર આવવી.

“ ચડવા માંડ્યું પાણી આજ,

સુધારાતણું ને;

ભરાઈ ચૂક્યાં પાણી છેક,

વહુમ મતને ને.

નર્મ કવિતા.

૨. મહેનત કરતાં થાકી જવું—શરીર દુખાવું.

થોડી વાર અટક્યા વિના અથવા સારી પેઠે થોભ્યા વિના આગળ કામ ન થાય તેવી. હાલતમાં આવી પડવું.

તેથી ઉલટું પાણી ચઢવું એટલે નેરસો વધવો.

પાણી ભરાવવું, ઉતારી પાડવું; હલકું કરવું; હરાવવું; થકવવું; નરમ કરી નાખવું; મહેનત કરાવી થકવવું.

“ કાઠિયાવાડના ઢંકારા ગામમાં સ્ફટિક જાતના પથ્થર થાય છે તે પારદર્શક અને ચક્રચક્રિત હોઈને ઊંચી જાતના બિલોરને પાણી ભરાવી શકે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

“ જંધારસ્ટ્રોન કુંવર કરે ત્યારે, મહા નાદને પાણી ભરાવે.”

માંધાતાખ્યાન.

પાણી મરવું, નેરસો નરમ પડવો; શાંત પડવું.

૨. (સ્ત્રીએ) પતિવ્રતપણું ખોવું.

પાણી મૂકવું, એકાદું કામ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લેવી; સંકલ્પ કરવો; અમુક બાબતનું પણનીમ લેવો.

(શાસ્ત્ર કે પુરાણમાં કહેલું કોઈપણ કામ કરતાં પહેલાં તે કરવામાં પોતાનો શો હેતુ છે તે અને તે કર્મ આટલા દિવસમાં આવી રીતે કરીશ એવો બ્રાહ્મણ સમક્ષ પાણી મૂકીને સંકલ્પ કરવાનો—(નયમ લેવાનો રિવાજ છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.)

“ વેરી થાશે એ વામણો, ન્યારે મૂકશો પાણી.”

વામનકથા.

૨. પાણી ઉતું કરવું.

૩. એકાદું કામ ન કરવા વિષે પ્રતિજ્ઞા કરવી.

પાણી લાગવું, એકાદી જગ્યાતું પાણી પી-ધાથી રોગ થવો.

“ સોનગઢ વ્યારાતું તને પાણી લાગ્યું દેખાય છે.”

પાણી લેવું, કોઈની આખર લેવી.

૨. એકાદું કામ ન કરવાનો નીમ લેવો.

પાણી વલોવવું, પાણી વલોવવા નવો મિથ્યા યત્ન કરવો. હાથ લાગે નહિ,—ધારેસો કાયદો ન મળે એવી રીતે મિથ્યા કાંઈક મારવાં.

બુદ્ધિ કહે બકવાદ તબ,
વ્યર્થ વલોવે નીર;
છાર સૂર્યને છાંટતાં,
સરવે પડે શરીર.

બુલાખીરામ.

પાણીમાં વલોવવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ કરવો; મુખ્ય મુદ્દાની વાત મૂકીને નિર્રથક અને નજીવી વાતમાં મન ઘાલી મહેનત કરવી.

પાણીને મૂલ્યે, જીવ કિંમતે; ધણેજ સસ્તે ભાવે. (જેમ પાણીની કિંમત ગણાતી નથી તેમ.)

“કાળીનાળી ચોરી કે લૂટમાંથી મેળવેલો માલ પાણીને મૂલ્યે મારવાડીને ત્યાં વેચવા આવતા.”
કુંવારીકન્યા.

પાણીથી પાતળું કરી નાખવું; ધણુંજ હલકું પાડવું; છેકજ ઉતારી પાડવું; વીલું પાડવું; માનભંગ કરવું; છેક ધમકીથી શરમિંદું કરી નાખવું; માન ઉતારી નાખવું. (તિરસ્કારમાં)

“રમાનંદનું ઘરમાં ધણિયાણી કે છોકરી આગળ કાંઈ ચાલતું નહિ. શીખામણુ દેવા કે ઉહાપણુ કરવા જ્ય કે જાપટી પાણીથી પાતળો કરી નાખે.”

સાસુવહુની લઢાઈ.

“પ્રૌઢા ધીરા પોતાના પ્રિયને તિરસ્કારથી પાણીથી પાતળો કરી નાખે છે તથા વેળાએ ઉછળી ઉછળીને વળગાડૂમી કરે છે.”

રસવણુન.

પાણીથી પાતળું થવું, અતિશય કરકસરિયું થવું.”

“એ ભિયા પાણીથી એ પાતળા થાય એવા છે.”

૨. ધણુંજ બેશરમી થવું.

“મુકયું ઝેર તે આગળે,
નિરમળ થઈ તે નાર;

પાણીથી થઈ પાતળી,
ચૂકી ગઈ તે ઠાર.”

પંચદંડ.

પાણીના રેલાની પેઠે, ઉતાવળે; તરત; થોડી વારમાં; પાણીનો રેલો જેટલી ઝડપથી જ્ય છે તેટલી ઝડપથી.

“તેની કિંમત પાણીના રેલાની પેઠે ઉતરી જાય છે.”

કરણુધેલો.

પાણીની પેઠે રાહ જોવી, વરસાદની પેઠે ધણીજ આતુરતાથી રાહ જોયાં કરવી.

“એની સ્ત્રી તો એની પાણી પેરે રાહ જોતીજ એકી કે એ ક્યારે આવે ને આ હકીકત નિવેદન કરે.”

અરેખિયન નાઈટસ.

પાણીનો પરપોટો, ક્ષણિક એવું જે કંઈ તે. પાણી ઉપરનો પરપોટો અલ્પ સમયમાં નાશ પામે છે તે ઉપરથી.

પાણીનો પરપોટો, પાણીપરની રેખા, ધૂળ પર લીપણુ, બપોરનો છાયો, વિજળીનો ચમકારો, સૂર્યનો છાયો, કમળિની પરતું ખિંદ, ખુટીપરનો કાગડો, પંખીનો મેળો, સાડાત્રણુ ઘડીતું રાજ, ઘડીતું ધડિયાળ, તુણુનો શેક બગેરે એકજ અર્થના પ્રયોગો છે.

“સંસાર આ તો સર્વે ખોટો,

પાણી માંહેનો પરપોટો;

પુટી જરો નાનો મોટોરે.—ચતુરવર.”

દ્યારામ.

“જ્ય ને નીચ તો માયાનો ખેલ છે,
એતો પાણી તણા પરપોટા,
વિચારી જુઓ.”

કવિ બાપુ.

“હાટ ભરો ધનમાટ ભરો,
મન ઘાટ કરો ભલે મોટા;
પાટ ઠાઠ સહુ ઘાટ આઠ પળ,
પાણી તણા પરપોટા—

નિચે રહેવું નથીરે,
માથે મોત ઝપાટો ભારે. ”

બોધ ચિંતામણિ.

પાણીમાં ચણા ઝાગળે છે, (વાંકામાં.)
દિન પ્રતિદિન જાડો થાય છે. (પાણીમાં
ચણા પલાળવાથી જેમ વધે છે તેમ.)

પેટને દુઃખેજ પાણીમાં ચણા ઝાગળે
એવો થયો છે, નહિ વાર 1 ભાવતાં ભોજન
જમી ભીમ જેવો થયો તોય છિદ્ર શોધવાં
એ તાઈ કામ છે. ”

પ્રતાપનાટક.

પાણીમાં જવું; ખરખાદ જવું; છૂટી પડવું;
નિષ્ફળ જવું; ફળદાયક ન તીવડવું; મિ-
થ્યા જવું.

“ સઘળાં તેની પાસે એકઠાં થયાં અને
ડોસાને તો ફાળ પડી કે રખેને કર્યું કારવ્યું
પાણીમાં ગયું કે શું. ? ”

અહારાક્ષસ.

પાણીમાં ડાંગો મારવી, ડાંગ મારવાથી જે-
મ પાણી જૂઠાં થતાં નથી તેમ મિથ્યા
શ્રમ કરવો.

૨. સંબંધીમંડળમાં લઢી ઉઠવું. (મતલ-
બ એવી છે કે એવી રીતે લઢવાથી જે
સંબંધ છે તે છૂટવાનો નથી.)

પાણીમાં ડૂબી જવું નોંધએ, શરમતું મા-
યું મોં ન દેખાડવું નોંધએ.

પાણીમાં તરવું, શૌર્ય છતું રાખવું-ખતા-
વવું; ટેકમાં રહેવું.

“ નકારાં કર્મમાં એ કેવો ભ્રષ્ટ થઈ ગયો છે
કે હું એની સામે આવીને ઉભી છું તો
પણ ઝાળખતો નથી. ઠીક છે નોંઈ છું કે
એ કેટલા પાણીમાં તરે છે. ? ”

મહિયારી.

પાણીમાંથી પૌરા કાઢે એવું, ચોખ્ખી
અને ખરી બાબતમાંથી પણ ભૂલ શોધી
કાઢનાર; જે તે બાબતની ખણખોજ કરનાર;
ખોડ-ભૂલ કાઢ્યાં કરવાની મતલબથી કો-

ઈની ચાલ ચલણ-કોઈના કામ ઉપર ખે-
પ રાખીને જેમાં કરવું ખંતથી દોષ કાઢ્યા
કરવા. દૂધમાંથી પૌરા કાઢવા પણ
ખોલાય છે.

પાણીમાં પડવું, બધે ખૂબ ઘેરાઈ જવું. જે-
માણસને ઘણી ઘાડી ઉંઘ હોય તેવાને
વિષે ખોલતાં એમ વપરાયછે કે જાણે પા-
ણીમાં પડ્યો.

૨. છૂટી પડવું. (પૈસા.)

પાણીમાં પારો પડ્યો, એમ જે વસ્તુ ફરી-
થી મળવાની આશા ન હોય તેને માટે
લગાડાય છે. ફરીથી ન મળે એવી રીતે
નાશ પામવું.

(પાણીમાં પારો પડ્યો હોય તે જેમ
હાથ લાગતો નથી તેમ.)

“ જાત જાણ્યા પછી જન્મ મૃત્યુ ઠળે,
પાણિમાં પારો ગયો પાછો નાવે. ”

બોજેભકત.

પાણીમાં બોળવું, ડુખાવવું; તુકસાનીમાં આ-
ણવું; પડતીમાં લાવવું; બંધો ન આવે એ-
વી ખરાબ સ્થિતિમાં આણી મૂકવું.

પાણીમાં બોળવું, ખરાબ કરવું; નકામું કા-
ઢવું; વ્યર્થ જવા દેવું; વણસાડવું; ગુમાવવું;
ધુળ મેળવવું. ‘કુટુંબની આખર બધી પાણી-
માં બોળી.’

“ મારાં સાઠે વર્ષ પાણીમાં બોળ્યાં. ”
મણિ અને મોહન.

પાણીમાં મૂઠીઓ ભરવી, પાણીમાં મૂ-
ઠીઓ ભરવાથી કિંચિત્ માત્ર પાણી મૂઠી-
માં રહી શકતું નથી તે ઉપરથી તેના
જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

પાણીઆરાના મુનસી, (પાણીયારા-ધર
આગળ હુકમ-કારભાર કરનારો.) જે મા-
ણસ ધરમાં મોટી મોટી વાતો કરે પણ
બહાર ખોલી શકે નહિ તે.

પાણીગ્રહણ કરવું, હાથ મેળાવો કરવો;

પરણવું-લગ્ન સંબંધ કરવો. (પાણિ=હાથ+
ગ્રહણ)

“ સ્ત્રી પુરુષ પોતાની મેળે પરસ્પર પા-
ણી ગ્રહણ કરવા અને પસંદ કરવા યોગ્ય
બન્યાં હોય તો તેમની ઈચ્છાની આડે નહિ
આવવું. ”

સુંદરીગુણમંદિર.

પાણીચું આપવું, રગ્ન આપવી; કલમ કાપ-
વી; અરતરફ કરવું; વિદાય કરવું. (પા-
ણીચું-પાણીચું શ્રીફળ.)

“ તેમનું કેટલીક વાર સુધી તો પડોશી
ઝાંતી ખટપટ આગળ ફાવ્યું નહિ પણ
પછીથી તેમને પાણીચું આપી સ્વદેશમાં
મોકલી દીધા.

વીરાધીરાની વાતો.

પાણીચું મળવું, રગ્ન આપવી-મળવી; ઘેર
એસવું.

“ એક વીશીવાળાની છોકરી સાથે લી
પરણ્યો તેથી તેને પાણીચું મળ્યું. ”

ગત મહેનત.

પાણીછલું આપવું, છલોછલ પાણીથી
ભરેલું શ્રીફળ આપવું તે ઉપરથી વિદાય કર-
વું; રગ્ન આપવી; કાઠી મેલવું-

પાણીછલું કરો નાખવું, ઉતારી પાડવું;
શરમિંદું કરવું; માનભંગ કરવું; ઉડતાવી
નાખવું.

“ પોલિકસીનીએ પોતાના કુંવરને પા-
ણીછલો કરી નાખ્યો કે તું આવી ની-
ચ કુળની કન્યા સાથે લગ્ન કરવા શું તૈયાર
થયો છે? ”

શે. કથાસમાજ.

પાતરાં પાડવાં (હાથે.), ગતમહેનતકરવી.

પાતાળ જત્રી, પહોંચેલી યુદ્ધી; જેની યુક્તિ
કે મસલત કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવો;
જાડી સલાહ આપનાર; ગંભીર યુક્તિ બ-
તાવનાર; પાતાળના છેક તળીયા સુધી ની-
ચે જવાના ઉંડા વિચારમાં પડીને પણ અ-

મુક આખતનો તપાસ કરી લાવે તેવું.

૨. ગમે ત્યાંથી ખોળી આણે તે; ગમે
તેમ કરી કામ પાર પાડે તે; સઘળી
ગતની શક્તિ વાળો.

પાતાળ પાણી, ફૂવા-કુંડું એવું પાણી
કે જે કદી ખુટેજ નહિ-અંદરથી ઝરણ
નીકળ્યાંજ કરે તેવું-જીવતું પાણી.

‘ હાથી ધમધમ ચાલે,

પાતાળ પાણી કાઢે,

પાતાળપાણી જાંડું,

હાથીને પગે કુંડું, ’

પાતાળફેડવું, જમીનના જાંડા ભાગમાં ન
ખુટે એવું પાણી કાઢવું.

પાતાળનાં પુતળાં હલાવવાં, ગળ્ય કર-
વો; અતિશય ઉત્પાત કરવો; ઘણી ઉથલ
પાયલ કરી મેલવી. જેની યુક્તિ કે મસ-
લત કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવા મા-
ણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પાતાળમાં પગછે, (મતલબ કે બહાર છે
તેટલો માંછ છે.) જેનાં કાવતરાં કે તરકટ
કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવા પહોંચેલી
યુદ્ધીના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.
એવો માણસ ક્યાં કેવું પગલું ભરે છે તે
કાંઈ જાણતું નથી.

પાતાળમાંથી વાત લાવવી, ઘણે જાંડે ઉ-
તરીને-ખૂણે ખોચરે કાઢીને પૂછીગાછીને
ગુપ્ત હોય તે છતાં પણ ગમે ત્યાંથી વાત
કાઠી લાવવી.

પાતાળમાં પેસી જવું, જુઓ ધરતીમાં
પેસી જવું. પાતાળમાં પેસાડવું એટલે
શરમાવી નીચું જોવડાવવું.

“ મારાં માઆપને પાતાળમાં પેસાડતાં
તને ક્યા નથી આવતી ? ”

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

પાથરણે એસવું, મુઆ પછી શોક કરવા
નાતના માણસોએ પાથરેલા ઉપર એસવું.

પાથરણે જવું પણ ખોલાય છે.

પાન મૂકવી, લંબાણ મૂકવું; અંત આણવો; પાર લાવવો. (સં. પાન્ય)

‘હવે એ વાતની પાન મૂકો.’

(પહેલાં વાક્ય ને છેડે પાન દોરવાનો રિવાજ હતો. સંસ્કૃતમાં મૂળથી તે હજી સુધી પણ વાક્ય કે શ્લોકને અંતે પાન દોરે છે. રૂપિયાનો આંકડો લખવો હોય તો તેની પાછળ પણ પાન કે હોલાયો કરે છે. એટલા માટે કે તેમાં કોઈ વધારી ન દે. તે ઉપરથી)

પાનમાં આવવું, (પાન્ય-વણેલી દોરી અ-ને તે ઉપરથી.) દાવમાં આવવું; વળમાં આવવું. (લાક્ષણિક)

પાનપટ્ટી આપવી, (કમીશનની નિશાનીમાં સરદારને પાંચ પાનની પટ્ટી સોપારી સાથે આપવામાં આવે છે. તે ઉપરથી વાંકામાં.)

રજ આપવી; કાઠી મેલવું; અરતરફ કરવું.

પાન સોપારી, લાંચ; ચેરીમેરી; રહેમ રાખ્યાના બદલામાં ખુશી થઈ જે કંઈ આપવું તે.

“ કારભારીને પાન સોપારી પણ મળ્યાં તેથી તેણે ઠરાવ કીધો કે તપાસ ચાલે તેમાં ભત્રીજાને બચાવી લીધો. ”

કરણુધેલો.

પાનીએ બુદ્ધિ, ડબાઈ ગયેલી બુદ્ધિ; જેને આગળ પાછળનો વિચાર સૂઝે નહિ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ‘ પ્રમદા બુદ્ધિ પાનીએ. ’

પાનું પડવું, સંબંધ થવો; ભેગું થવું; માથા સરસા નડવા.

“ જેની સાથે લગ્ન સંબંધ થયો, જેની સાથે પાનું પડ્યું એવા વરના ઉપર તેની સ્ત્રીએ પ્રીતિ રાખી તેની ઇચ્છા પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ. ”

નર્મગદ.

“ અહો ઉદર બહાલી રે,
સતી તું શુદ્ધ શાશ્વી રે;
છુટે ના તે નિભાવી લે,
પડ્યું પાનું સુધારી લે. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ ક્રિયાં જનમનાં પાપે કરીને,
પાનું પડ્યું તુજ સંગ મુઆ તું. ”

નર્મકવિતા.

પાનું શોધવું, મોત મોકલવું; મૃત્યુ પમાડવું.

પાપ ગયું, પીડા કરનાર-તુકસાન કરનાર દુષ્ટ માણસ ટળ્યું; કંટેક ટળ્યું; કાશ ગઈ.

પાપ છૂટી વાત, નિખાલસ મનથી કરેલી વાત; પાપ-કપટ રહિત કહેલી વાત.

શેકજી ! એ વાત તો અકસ્માતજ બની ગઈ. હવે તમને પાપ છૂટી વાત કહેવાને હરકત નથી.

બ્રહ્મરાક્ષસ.

પાપ ધોવું, નિર્દોષ છતાં કોઈ માણસ કોઈની નિંદા કરે ત્યારે તે નિંદા કરનાર પોતેજ પાપી થાય છે એમ બતાવે છે-જેની નિંદા થાય તેનું પાપ ધોવાય છે એમ કહેવામાં આવે છે.

“ કરશે કર્મ બાઈ તેને નડે,
પારકું શીદને ધોવું પડે. ”

બોળે ભક્ત.

“ આ દુનિયામાં આપણે કોઈનાં વગર કારણે પાપ ધોવાં, એમાં આપણે પાપી ને દુષ્ટ કહેવાઈએ. ”

નવી પ્રજા.

પાપ ફરી વળવું, કરેલાં પાપ આવી નડવાં; પાપનું ફળ મળવું. (પાપીને પાપે ચોતરફથી ઘેરી લેવું તે ઉપરથી)

પાપ કૂટી નીકળવું, કરેલાં પાપને લીધે ગરમી કૂટી નીકળવી.

૨. પાપ ઉઘાડું પડવું.

૩. કરેલાં પાપ આવી નડવાં; આફત આવી પડવી.

“મારો દેહ ધરીને મનસા, વાચા કે કર્મણા મેં કાઈનું કાઈ પણ ખોટું કર્યું સાંભરતું નથી. આ તો પેલા ભવનાં પાપ પુટી નીકળ્યાં. આકી મેં આજ ભાવમાં પણ જરા પાપ કર્યું નથી.”

નળ દમયંતી નાટક.

પાપની દસુંદ, કાઈ માણસ કાઈ પાપ કર્મ કરે તે નજરે જોવાથી અથવા તેમાં કાઈ મદદ કરવાથી તેના પાપનો દશમે ભાગ એ જોનાર અથવા મદદ કરનારને આવે એમ લોકો કહે છે તે.

પાપનું પોટલું આંધવું, ઘણાંજ પાપિષ્ટ કર્મ કરવાં—આચરવાં; પાપ ભેગું કરવું; અધર્મનો સંચય કરવો.

(માણસે આખા જન્મારામાં જે ધનનો સંચય કર્યો હોય તેનું પોટલું તેને મરતી વખતે કામમાં આવતું નથી પરંતુ ધર્મજ તેની સાથે આવે છે એટલે પાપ કે પૂણ્યનો જે સંચય તેણે કર્યો હોય તેજ આખર વખતે મદદ કરતા થઈ પડે છે. મરતી વખતે તેનું પાપ પૂણ્યનું સરવાળું નીકળે છે તેમાં જ્યારે તેણે ઘણાં પાપ કર્યાં તે નજરે પડે છે ત્યારે તે પાપનું પોટલું આંધીને (ખીજ લોકમાં) ગયો એમ કહેવાય છે.

પાપનો ઘડો પુટવો, છુપું રહેલું પાપ બહાર થવું—ઉઘાડું પડવું.

“કદાચ આખરે તેને વિશ્વાસઘાત કરશે તો તેનો ભરાયલો પાપનો ઘડો પુટ્યા વિના રહેશે નહિ.”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

પાપડપાદું, પોચું; નમળું; અશક્ત; કૌવલ વિનાનું; નિર્બળ.

પાયા ઉપડી જવા, મૂળમાંથી નાશ પામવું.

પાયા પાડવા, લૂગડાને લાકડાના ઘોડાએ ધમોડવું.

પાયો ટેરવો, ઉત્તેજન આપવું; ટેકા આ-

પવો; સંમત થવું; આધાર આપવો. ‘પાયો પૂરવો’ પણ બોલાય છે.

“અંગ્રેજી ભણીને છોકરા નાસ્તિક થાય છે તે વંદી જાય છે, માટે આપણે તો છોકરાઓને અંગ્રેજીમાં નાખવા નથી.”

“ઘનલક્ષ્મીએ આ વાતને ટેકા આપ્યો અને જીવકારે પણ પાયો ટેકો એટલે શેઠના વિચાર દટ થયા.”

એ બહેનો.

પાયો રોપવો, મંડાણ કરવું; શરૂઆત કરવી.
૨. મૂળ ધાલવું.

પાર પતવું, થઈ રહેવું; વપરાઈ જવું; આવી રહેવું.

પારકું ધન, દિકરી; પારકું ધર ચલાવનાર; પરાયા માણસના કામકાજમાં આવે તે.
‘દિકરી પારકું ધન કહેવાય છે.’

પારણાં કરવાં, પહેલા દહાડાના ઉપવાસી ખીજે દહાડે સવારમાં ખાઈ લેવું.

પારસ પિપળો, (પાર્શ્વપિપ્પલ) કાઈની પણ સ્પૃહા વિનાનો સ્વતંત્ર માણસ.

૨. માઆપ કે છૈયાં છોકરાં વિનાનો.

૩. મિત્ર વિનાનો.

પારસીમાં ચાલવી (વાત), કાઈન સમજે એમ ચાલવી (એ જણ વચ્ચે.)

પારસે આવવું, સવાણે આવવું. (ઢોરે.)

પારસો મૂકવો, પાનો છોડવો (ઢોરે.)

પારાયણ કરવું, (વેદ-પુરાણનો એકાદો અંથ પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી વાંચી જવો— મોઢેથી ભણી જવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.) લાંબુ લાંબુ વ્યાખ્યાન કરીને કહેવું; વધારી વધારીને કહેવું.

પાલ પાકવી—પાકી રહેવી, મારા ધરમાં તો પાલ પાકી રહી છે એટલે ઘણાં ખરાં માણસ માંદાં પડ્યાં છે.

(પાલીયાં પાણીથી લોકોમાં ઘણો મંદવાડ થાય છે તે ઉપરથી.)

પાલવે પડવું, આધારે રહેવું.

(પાલવે-આશરે-શરણુ રહેવું.)

“ હું તેને પાલવે પડ્યો છું. ”

પાલિયાં પાણી, (પાલનાં-પાલ ભણીનાં પાણી) ભાંભણું પાણી; વનસ્પતિના કોહા-લુથી કેટલાંક ઠેકાણાંનાં પાણી પર ચીકણા પદાર્થ તરતો હોય છે તેવું પાણી. આ પાણી ઘણું રોગકર્તા હોય છે.

સુરત જીહાનાં હવા પાણી ખીન્ન જીહાને મુકાબલે સારાં નથી. એમાં વસ્તી મોડી થયેથી ને જંગલના કોહાલુથી પાલિયાં પાણીની જે નકારી હવા તેની અસર લોકના પર થાય છે.

નર્મગઘ.

“ પાલિયાં પાણી અને જંગલની ખરાબ હવાથી લશ્કરમાં ભારે હાની થઈ. ”

ભરતખંડનો ઈ.

પાસું વાળીને સુવું, નિરાંત વાળીને સુવું; ઠરી ઠામ રહેવું; ઠરીને સુવું; આરામ લેવો. (અતિશય કામની ધાઈમાં.)

પાસું સેવવું, સેવના-તરફદારી કરી મહેરબાની મેળવવી; તાબેદારી ઉઠાવવી. પણ પકડવો.

“ શ્રી કૃષ્ણજીવું પાસું જીણું સેવ્યું છે તેને જન્મ મરણનો ડર શા માટે જોઈએ ? હમેશાં જામરાતું પાસું સેવવું જોઈએ. ”

સલભામાખ્યાન.

“ રાક્ષસ તારાપર પ્રસન્ન થઈ જે બક્ષિસ આપે તે લેવું અને કેટલાક કાળ સુધી પછી રાક્ષસનાંજ પાસાં સેવવાં. ”

સુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ બાઈ, મોટા પુશ્પનાં પાસાં સેવ્યાં કંઈ મિથ્યા જાય છે ? ”

ભામિનીભૂષણુ.

પાસો ચઢવો,—ચઢિયાતો હોવો, આપાદ-ચઢતી સ્થિતિમાં હોવું; જય-ફતેહમંદીનો અવસર હોવો; દહાડો સિકંદર હોવો; ભાગ્યોદય હોવો.

“ એ રીતે કેટલેક દહાડે અક્લ ભાગનાર પાસો ચઢિયાતો જોઈ બેંસવાજો મોટો ભાઈ વિચારમાં પડ્યો. ”

ઢોલુકમાળા.

પાસો જાણવો—સમજવો, કપટ યુક્ત યુક્ત ધારણા જાળખવી.

પાસો નાખવો, સાહસ કરી જોવું; સાઈ માહું નશીબ અનુભવવું. (પૈસા, રૂપિયા, માલ, જનસ વગેરેને પાસે મૂકી ફલાણો પાસો પડેતો તે લઈ લેવુંને ન પડેતો આપી દેવું એવી સરતની રમત જુગારમાં રમે છે. પછી એ ધારેલા પાસા નસીબને યોગે પડે છે કે નથી પડતા તે જોવું એ ઉપરથી.)

પાસો સવજો-અવજો પડવો, કરેલી યુક્તિ પાર પડવી કે નિષ્ફળ જવી, હરેક જુક્તિ માં ફાવવું કે નિષ્ફળ થવું. નશીબ અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ થવું.

‘ એ તો ઠીક છે કે પાસો સવજો પડે છે -ઈશ્વર પાધરો છે, પણ દૈવ પ્રતિકૂળ હોય તો તારૂં ને મારૂં જોયવું આવી બનત. ’

પિંગળ કરવું, (પિંગળના છંદનો પાર આવતો નથી. છંદસંખ્યા ન વિચલે, તે ઉપરથી) લાંબું લાંબું વર્ણવી ટાયલું કરવું; અતિશયોક્તિથી વધારવું.

“ તમે મને કહોને કે તમે મોટાં મોટાં પિંગળને ડિંગળ ચલાવોછો અને પીછાતું પારેવું બનાવી લાવો છો તેનો તમને કેટલો અનુભવ છે. ? ”

યશોભાખેલન.

“ રે, લાંબુ પિંગળ કરવું પડતું મૂકી તેમને મોટા આદરથી દરબારમાં દાખલ કર. ”

પ્રતાપનાટક.

પિંગળા જોશી, ભવિષ્ય વર્તિને જે માત્ર સાઈ સાઈ કહે છે એવો જોશી.

પિછો લેવો, પાછળ પડવું; સતાવ્યાં કરવું;

ખણુજોન કર્યા કરવી; બૂલ જોડ્યાં કરવી;
કેડો લેવો; ખંતે પડવું.

“ તે આપડો મૃત્યુ પામ્યો છે, તે અર્થે
હવે તમારો પિછો લેવામાં સાર નથી. ”

મણિ અને મોહન.

પિછોડી ઝોઢવી, (દેવાળું કાઠનાર માણસ
પિછોડી ઝોઢી બારણે બેસે છે તે ઉપર-
થી) દેવાળું કાઠવું.

પિછોડી ઝોઢવી, જીઓ અધારપિછોડી
ઝોઢવી.

પિછોડીમાં પથરો લઈને કુટવું; મુઠો મૂ-
કી ગમે તેમ બોલવું; મુદાસર ન બોલવું.

પિત્તો ઉછળવો, મિનન તપીજવો; ગુસ્સો
થઈ આવવો; ક્રોધ ચઢવો. (ક્રોધ પિત્તમાં-
થી ઉત્પન્ન થાય છે તે ઉપરથી)

પિપજો દીવો કરવો, લોકોને નહર કરવું;
(છાની વાત વગેરે.)

પિપજો ઉગવો, ઉછેલિયું થવું; ન સંતાન
જવું; અપુત્ર હોવું.

‘ તમારા વિના મારે ખીજ કોનો આધાર
છે? કમ ને પિયેરમાં તો પિપજો ઉગે-
લો છે. ’ બે બહેનો.

પિપજો ફાટવો, ઘણા બ્રાહ્મણોનું એકઠા
થવું.

પિપીલિકા માર્ગ, કોઈ કામ ધીમે ધીમે કરીને
પૂરું કરવાની જે રીત તે. (પિપીલિકા અને
વિહંગમ એવા યોગમાં બે માર્ગ છે; સમાધિ
કરવાની એ એક ધીમી અને સહેલી કૃતિ
છે તે ઉપરથી.)

પી જવું, સહન કરવું.

૨. ખાઈ જવું; ન ગણકારવું; અખાડા
કરવા; ન લેખવવું; સાંભળ્યું ન સાં-
ભળ્યું અથવા દીઠું ન દીઠું કરવું.

૩. કળી જવું. (કોઈ માણસને કે વિ-
ચારને)

“ દીકરા, ઝાઝું બોલીએ નહિ. તારે તો
આ ઘરમાં જન્મારો કાઢવો છે, કોઈ કડવું

મીઠું બોલે તે પીજાએ, સામો ઉત્તર ન
દઈએ.

ભામિનીભૂષણ.

પીચકારી મારવી, જીઓ તંબોળ છાંટવો.
પીછાંતું પારેવું કરવું, નજી વાતને મો-
ટી કરી થાપવી.—અતિશયોક્તિથી વધારવી.

પીછાંનો કાગડો, કાંઈ ન હોય અથવા કાં-
ઈ નજીવું હોય તેને મોટું કરી થાપવું
તે. (કાગડાએ મોરનાં પીછાં ઘાલી મોટું
ડોળ ધારણ કર્યું હતું એવી જે વાત ઈ-
સપનીતિમાં છે તે ઉપરથી.)

પીછું ખેંચવું—ફેરવવું—મારવું, બેદરકારો-
થી સહીતું બિલાડું ખેંચવું. (સાહેબ લો-
કો જે કાંઈ લખે છે તે પીછાની કલમથી
લખે છે તે ઉપરથી.)

પીછું ઘાલવું, ગોદ કરવી; હરકત નાખવી;
વચમાં અડચણ લાવી મૂકવી; રોકાણ કરવું;
ચાલતું કામ અટકી પડે એવી રીતે વચ્ચે
આડ નાખવી.

પીઠ ઉઘાડી પડવી, કોઈ સહાયકારક ન હોવું;
પીઠ પૂરનાર—અગત્યને પ્રસંગે મદદ કરનાર
કોઈ પાછળ ન રહેવું. (ઘરમાં કોઈના
મરી જવાથી, મિત્રોના મરી જવાથી કે
આશ્રયદાતા નહિ હોવાથી.)

પીઠ ચોરવી, ખીવું; પાછું પડવું.
તેથી ઉલટું પીઠ કાઢવી.

પીઠ ઠોકવી, શાખાશી આપવી; ઉત્તેજન આ-
પવું.

૨. મદદે રહેવું.

“ ગવર્નમેંટ ઉપર લખેલા રિપોર્ટમાં ક્લે-
ક્ટર એટલો તો ખુશી થયો કે પોતાના
એક કારકુનની પીઠ ઠોકી. ”

પીઠ ઠાંકવી, મદદ કરવી; કોઈનું ઉઘાડું ન
પડવા દેવું; આશરો આપવો.

પીઠ થાપડવી, ઉત્તેજન આપવું; ખુશીનો
પોકાર કરવો.

પીઠ ધરવી, મદદે રહેવું (આગળ પડીને.)

પીઠપર હાથ ફેરવવો, ધીરજ આપવી.

પીઠ પાછળ મૂકવું, મુલતવી રાખવું.

પીઠ પુરવી, અગલને પ્રસંગે મદદ કરવી.

પીઠ ફેરવવી, તજીદેવું; તિરસ્કારથી જોવું; તરછોડી દેવું; તદ્દન ઉલટી આજી ગ્રહણ કરવી; મદદ કરવા ના પાડવી; જરૂરને પ્રસંગે છોડીને જતા રહેવું; તંગીમાં તજી દેવું.

આ પ્રયોગ નિંદા, તિરસ્કાર કે કંટાળાનું સૂચન કરે છે.

“તેણીએ પોતાની એન તરફ પીઠ ફેરવી છે.”

“હું કહેવાને ઘણા ખુશી થાઉં છું કે તેણે પોતાના પાછલા દુર્ગુણ તરફ પીઠ ફેરવી છે.”

“તે પોતાના આગલા દુશ્મનો તરફ પીઠ ફેરવે છે” એટલે તે તેમને નિંદે છે. અને તેમની સાથે ફરીથી કાંઈ જતો નથી.”

પીઠ બતાવવી, હાર ખાઈ નાસી જવું (ઉલટી દિશાએ); પાછાં પગલાં કરવાં; પાછું ફરવું (નામોશી લઈને.)

‘એવું સેનાએ રજપૂતોને પીઠ બતાવી.’

પીઠ ભાગવી, કાંઈ કામની પીઠ ભાગવી એટલે તેમાંનો અધરામાં અધરો ભાગ પૂરો કરવો. કાંઈ છોકરાએ પરીક્ષામાં ઠરાવેલી ચોપડીઓ પૈકી કોઈ કંઈ ચોપડીનો અભ્યાસ ઉત્તમ રીતે કર્યો હોય પછી તે બધાના પ્રમાણમાં થોડો હોય તોપણ તેણે તેના કામની પીઠ ભાગી છે એમ કહેવાય છે.

પીઠ લેવી, પાછળ પડવું.

૧. આગ્રહથી માગવું.
૨. દુઃખ દેવું. (રોગે, બોજાએ.)

પીઠનું જોર, હુકમનું-મદદનું-પાછળ રહેલાનું જોર.

પીઠે કાળજી હોવું, બહાદુર-હિંમતવાન હોવું; છાતીવાળું-સાહસિક હોવું.

પીઠે પેટ ચોંટવું, બહુ સૂકાઈ જઈ નખળું થવું; ભૂખે મરવું.

પીળો દડકો, લોહી ઉડી ગયું હોય અને શરીર શીકું જણાવું હોય તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પુંજનાં પીપરામૂળ કરવાં, દોલત ઉડાવી દેવી-ઉડાઉપણે ખરચી નાખવી.

પુઠિયાં ફાટવાં, ખીક લાગવી; ભય ઉપજવો; ધાર્તીનું માર્થું ગભરાવું.

૨. ગભરામણથી ચહેરો ફીકો પડવો-ફરી જવો.

પુરાણ કાઠવું-માંડવું, કંટાળા ભરેલી લાંબી વાત શરૂ કરવી.

પુષ્પ આપવાં, આશા બંધાવી. (ઝાડને પુષ્પ આવે છે સારે જ તેપર ફળ થવાની આશા બંધાય છે તે ઉપરથી.)

૨. સફળ થશે એવી ઉમેદને પુષ્ટિ મળવી; ફાયદાકારક નીવડવું.

“આ સમાચાર સાંભળી મારા મનોરથને પુષ્પ આવ્યાં અને દીકરો આવી મળવાથી તે સફળ થયા.”

મુદ્રારાક્ષસ.

૩. રતુ આવવો. (જીને.)

પુષ્પવતી એટલે અટકાવવાળી સ્ત્રી.

પુષ્પાંજલિ આપવી, મારવું; માર મારવો; પૂજા કરવી; ધમકાવી માર મારવો. (બે હાથના બોખામાં પુષ્પ ભરી મંત્ર ભણી દેવને અર્પણ કરવાં તે એટલા માટે કે તેમનો પ્રસાદ પામવાને, તે ઉપરથી વાંકામાં.)

“જો હું પોતે કચેરીમાં ગયો હોત તો મારો ભાઈ બિલકુલ અપરાધી નથી એવી કોટવાળની તુરત ખાત્રી કરી આપી હોત અને વળી તે ચોરને પણ પુષ્પાંજલિ અપાવ્યા વિના રહેત નહિ.”

અરે બિયન નાઈટ્સ.

૨. ઉપરા ઉપરી ઠોક દેવા; ધમકાવવું.
(વાંકામાં.)

“ પ્રમાદધનના આ અર્પણ પુષ્પાંજ-
લિના વરસાદથી કુમુદસુંદરી ચમકી જા-
ગી હતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પૂછડાં વધવાં, લાંબા ખેતાખને માટે મસ્ક-
રીમાં કે કંઠાળા વપરાય છે.

પૂછડામાં પેસવું, મહાવનમાં કોઈ મોટા મ-
રેલો હાથી પડ્યો હતો કે જેના મોઢાનો
ભાગ ભોંયમાં દટાઈ ગયેલો હતો! લાં એક
શિયાળ ફરતું ફરતું જઈ પહોંચ્યું; તાણું
પડેલું કહેવર જેઈ પેલું શિયાળ મક્લાઈને
મન સાથે કહેવા લાગ્યું કે ઓહો! આજ
મારા નશીબે જેર કર્યું કે લાંબી મુદત આ-
લે એવડો મોટો આ ભક્ષ મારે હાય લાગ્યો;
આજ તો ધન ઘડી ને ધન દહાડો. વાહરે
વાહ! આવાં ઉત્તમ પ્રાણીનાં હું શાં વખા-
ણુ કરું? એમ પોતાના મનસુખામાં ગરકા-
વ ખની રાજી થતું હતું. પેલા મુવેલા હા-
થીના પૂછડાના ભાગથી ધીરે ધીરે કાત-
રતું ઠેક તેના ઉદર ભાગમાં જઈ પહોંચ્યું.
જેમ જેમ આગળ વધી અંદરના ભાગમાં
જતું ગયું તેમ તેમ પાછળ હાથીના પૂછ-
ડા આગળનો આખો ભાગ સુકાઈ જવાથી
ખીડાતો ગયો એટલે વાયુનો સંચાર અંધ
પડવાથી પેલું શિયાળ તો હાથીના પેટમાં
ચુંગળાવા લાગ્યું. નીકળી નહિ શ-
કાવાથી મનમાં પરતાવા લાગ્યું કે, હાય
હાય! મારા ક્યાં ભોગ લાગ્યા કે હું અં-
દર પેહું. માઈ શિકારખાતું મારા મરણ
ની ધાંટી રૂપ થઈ પડ્યું. પછી તેણે પો-
તાની લુચ્ચાઈ મોજવા માંડી. હાથીના ખો
ખામાં પડ્યું પડ્યું તે અનેક તરેહના સાદ
કરવા લાગ્યું, તે સાંભળીને લાં રસ્તે જતા
વટેમાર્ગુઓ ધણુ તાજીબ થયા કે આ
મરેલા હાથીમાં કોણુ બોલેછે? પછી પૂછતાં

તે લોકને જવાબ મળ્યો કે હું વનદેવહું.
આ હાથીના મડદામાંથી જે મને કાઢો તો
મારે તમને એક ઘણી જ અગલની વાત
કહેવાની છે. આવું સાંભળી મુસાફરો મોહ
જાળમાં પડ્યા, અને બહાર કાઢવાની યુ-
ક્તિ શોધવા લાગ્યા. આખરે કુહાડાથી
હસ્તીતું મુડદું ચીરતાંજ પેલા અકળાઈ ર-
હેલા શિયાળે માંહેથી કુદકો મારી બહાર
નીકળી ચાલવા માંડ્યું. લોકોએ પાછળ દો-
ડી પૂછવા માંડ્યું કે ભાઈ! તું શી વાત ક-
હેતો હતો? પેલા શિયાળે દોડતાં દોડતાં
જવાબ આપ્યો કે મોટાના પૂછડામાં પેસ-
શો નહિ. તે ઉપરથી.)

કહેવાતા મોટા કોઈ શ્રીમંત કે સત્તાધા-
રી માણસનો આશ્રય ધરવો.

પૂછડું એકલું ખાકી છે, (મતલબ કે પૂછડા
સિવાયનો પણ છે) મૂર્ખ અને રીતભા-
ત વિનાના માણસને માટે બોલવામાં આ-
વેછે.

પૂછડું છુટી જવું, ઝાડો થવો; વારંવાર ખ-
રચું જવું; ફેરો લાગવો.

૨. ઘાસ્તીથી મભરાવું; ડરી જવું.

પૂછડું પકડવું, પાછળ-કેડે-ખતે પડવું.

પૂછડું ફાટવું, ખીક લાગવી; ડર ઉપજવો;
ઘાસ્તીતું માર્યું ગભરાવું.

૨. ગભરામણથી ચહેરો ફીકો પડવો-ફ-
રી જવો.

પૂછડું બળવું, માહું લાગવું; રીસ ચઢવી;
સહેજ કારણથી ઉત્પન્ન થયેલો ને બહાર ન
દેખાતો એવો ગુસ્સો ચઢવો; નાખુશ થ-
વું; જેરસાથી અકળાવું; ગભરાવું.

પૂછડે તણાવું, કોઈના વિચારને અનુસરતું થવું.

“ રાસ્ત ગોફતાર આજ કેટલોક વખ-
ત થયાં ઇંગ્લાંડમાં ખેડેલા મી. મંચેરજીભા-
ઈ ભાવનગરીભાઈને પૂછડે તણાય છે. ”

ગુજરાતી.

પૂછ્યા સિવાય પાણી પણ ન પીવું;

(પાણી પીવું હોય તો પણ સલાહ લેવી તે ઉપરથી.) આપયુદ્ધિથી ન વર્તતાં કોઈને પૂજ્યા સિવાય કંઈ કામ ન આરંભવું. “રાગ તેને પૂજ્યા સિવાય પાણી પણ પીતો ન હતો.”

કરણુલેલો.

પૂજ્ય વળવું, મીડું વળવું; નાશ પામવું; રદ થવું. (જુની કવિતામાં) પૂજ્ય=મીડું.

પૂજા કરવી, (દેવ કે ગુરૂને સન્માન આપવા અંદન પુષ્પ વગેરે અર્પવાં તે ઉપરથી વાંકામાં.) ધમકાવી મારવું; કુંદીપાક આપવો; ધણુંજ મારવું.

પૂજા પાત્રી કરવી પણ વપરાય છે.

“ તેણે તે અણુસમજી સ્ત્રીની પૂજા કરવામાં કશી મણા રાખી નહિ.”

મણિ અને મોહન.

“ આ પીટયો દરજી મારાપર બદ ઘાનત કરે છે, માટે એક દહાડે તેની ખૂબ પૂજા કરીને આંખ ઉઘાડવી.”

અન્નાંભા. ૧ લો.

‘પૂજા લેવી’ એટલે પૂજા સ્વીકારવી અથવા પૂજા કરવાતું માથે લેવું.

પૂજા વાળવી એટલે ઘણા દિવસ થયાં પૂજા ચાલતી હોય તેની સમાધિ કરવી.

પૂઠ ઠેકાણું, અવળું ઠેકાણું; અસુરપક્ષ.

‘પૂઠ ઠેકાણાનું જેમ ઝોણું લેવાય તેમ સારું.’

પૂઠ પાછળ, પરોક્ષ; ગેરહાજરીમાં.

“ પૂઠ પાછળ બોલવું તે શા કામનું? ”

પૂઠ પુરવી, ઉત્તેજન આપવું; મદદ આપવી; બોલું ઉપર કરવું; પાયો ટેરવો—પછવાડે બિભા રહી મદદ કરવી.

૨. સૂર પૂરવા. “પૂઠે ગાંધ્રવ પૂઠ પૂરે,”

(શુભ)

પૂઠિયાં શટવાં, હિંમત જતી રહેવી; ધારતીથી ગભરાવું;—ડરી જવું. પૂઠિયાં વહુટી જવાં પણ બોલાય છે.

પૂઠે વાળનું છોકરું, સાથીનાનું—છેલું છોકરું.

પૂર્ણ કળાએ પૂર્ણ આબાદીએ.

પૂર્ણ પરસોતમ, વૈષ્ણવી મહારાજાને એમ સંબોધન કરી બોલાય છે.

પૂર્ણાહુતિ થવી, (યજ્ઞ પૂરો થવા નિમિત્તે છેવટે ધીની આહુતિ આપવામાં આવે છે તે ઉપરથી.)

સમાપ્તિ થવી; છેડા આવવો.

પૂર્વ દિશા, ઉગતા સૂર્યના જેવું ફળદાતા; સવાવીસ; જોઈએ તેવું; ઉત્તમ.

“ ભાઈ તારૂં બોલવું પૂર્વ દિશા, હિંડ ચાલવા દે.”

“ તારૂંબાં એક સ્ત્રીજ સઘળું દેવત. તેના સર્વ પ્રકારના કોડ પૂરા કરવા જોઈએ, એ બોલે તે પૂર્વ દિશા જેવો પ્રકાર.”

મણિ અને મોહન.

પૂરું કરવું, મારી નાખવું; અંત આણવો.

“ વૈશાયકના પુર:સર પાળાએ એને પથરા ને રોડાંવતે પૂરો કર્યો.”

મુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ ચાલો ચાલો એ વાધને આપણેજ પૂરો કરી નાખીએ.”

દિક્ષીપર હલ્લો.

૨. (અધુરું હોય તેને.)

પૂઠ પડવું, જોઈએ તેટલું મળવું; પહોંચતું થવું.

૨. ખસ થવું.

૩. સરખું ઉતરવું; બર આવવું. ‘તે તેને પૂરો પડશે.’ (મદ-મમતમાં)

પૂરું પાડવું, જોઈએ તે પહોંચતું કરવું—આણી આપવું.

૨. અધુરું હોય તે પૂરું—પાર પાડવું.

‘તે ગ્રંથની ખોટ હતી તે જોણે પૂરી પાડી.’

૩. પાળવું—ખળવવું. (વચન.)

પૂજો ઉઠવો, સળગી જવું; નિરર્થક થવું;

નાશ થવો; પતી રહેવું; લાગી જવું; બ-
ળી જવું; નામ દેવાતું બંધ થવું.

નેસ્સાથી અકળાતાં એમ બોલાય છે.

૨. બગડી જવું; નહાઈ નીપજવું, વહી
જવું.

“ સત્યભામા-મહારાજ ! એમ મોંનાં મી-
ઠાં શેનાં કરો છો ? મારે તો પ્રેમમાં પૂ-
જો ઉઠી ગયો છે અને પ્રેમનાં પિયુષ તો
પ્રેમવાળીને ત્યાંજ ઢળે છે. ”

સત્યભામાખ્યાન.

પૂજો મૂકવો, નાશ કરવું-સળગાવી દેવું;
નામ જતું કરવું; નામ બાળવું; (ધણાજ કં-
ટાળામાં બોલાય છે.)

“ ચૈસાપર શું પૂજો મૂકું,

કુળને કહો શું કુંટું રે;

બાળલક્ષ બત્રીશી.

“દીકરી હાથથી ગઈ, આખરના કાંકરા થયા,
સંતાપથી મરવા પડ્યો, ચૈસામાં પૂજો મૂ-
ક્યો અને તેમ છતાં મારો પાંચ રૂપિયા
દંડ. ? ”

મણિ અને મોહન.

પેંગડામાં પગ ધાલવો, પગરખામાં પગ
ધાલવો જુઓ.

“ હીરો બોલી, બેનીડિક તે બનીડિક,
એની કાર્તિમાં શું કહેવું ? મારા પ્રિય કલો-
ડિયો વગર આખા ઈટાલિ દેશમાં બેનિડિ
કના પેંગડામાં પગ ધાલનાર કોણ છે. ? ”

શે. કથાસમાજ.

પેચ ઠીલો થવો, (સંચાનો મજબૂત રકુ-
પેચ ઠીલો થાય છે ત્યારે સંચાનું કામ
સારી રીતે ચાલતું નથી તે ઉપરથી જ્યારે
પરિણામે નુકસાન થાય એવાં કામ કોઈ
આદમી કરે ત્યારે તેનો પેચ ઠીલો થયો
છે એમ કહેવાય છે.

૨. વળી જ્યારે શરીરનો સંચો બગડ-
વાથી-તનુદરસ્તી ન રહેવાથી અશ-

ક્તિ આવી હોય ત્યારે પણ એ
વપરાય છે.

૩. ગાંડા થવું; ભાન ખસવું; મગજ
બગડવું; શક્તિ-મૂળ બળ ઓછું થવું.

પેચ રમવો, જળભેદ કરવો; છેતરવું; ડગવું.

પેચ લડાવવા, કનકવાઓની દોરીઓ એક મે-
કમાં બેળવાય તેમ કરવું.

૨. કપટ રમવું.

પેટ અવતાર લઈએ એવું, મતલબ, કે બ-
હુ ભલું; સારા સ્વભાવનું.

“ ગુણી-બાઈ સાહેબ ને બાઈ સાહેબ-
તો પેટે અવતાર લઈએ એવાં છે. બુદ્ધિધન
ભાઈને કોઈ સ્ત્રી ઉપર આડી નજર જ ન
મળે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પેટ આવવું, જનમવું.

પેટ આવવાં, ઝાડો થવો.

પેટ ઊંચું આવવું, ત્યાલ થવું; ફાયદો થ-
વો; સંતોષ થવો; ફળપ્રાપ્તિ થવી.

પેટ ખોલવું, પેટની વાત કહેવી; મર્મ-ભેદ
કહી બતાવવો.

પેટ ગળે અડવું, ખાઈને ખુમ ધરાવું; ખા-
ધેલું ગળા સુધી આવે ત્યાં લગી ખા ખા
વું.

પેટ ધરાણે મૂકવું, પેટનું પોપણ ન કરવું;
પેટની દરકાર ન રાખતાં ભૂખ્યાં રહેવું.

“ જીલમથી ત્રાસી ખેડૂત લોક પોતાનાં
પેટ ધરાણે મૂકીને પણ સલામી ભરે અને
એ જૈસે અધિકારી લોક એઠે એઠે મોજ
ઉડાવે. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

પેટ ચઢવું, અજીર્ણ વિકાર થવો; પેટમાં
ભાર થવો.

પેટ ચાલવાં, ઘણી વાર ખરચું જવું; અ-
ધામણ થવી; ઘણો ઝાડો થવો; વારંવાર
કળશિયે જવું.

પેટ ચોળીને શુભ ઉપજવવું, હાથે કરીને-
જાણી નેમને દુઃખ વહોરી લેવું.

પેટ છુટી જવાં, ઘણાં ઝાડા થવો.

“ ઘાસ, માછપાલો, અને ઝાડનાં પાં
દડાં ખાશીને પેટ ભરતાં ઘણાંક માંદાં પચ્યાં,
ઘણાંકનાં પેટ છુટી ગયાં, ઘણાંકને તાવે
સપડાયા ને મરકી ચાલી. ”

સધરાજેસંઘ.

પેટ જૂદાં થવાં, વિચાર જૂદા થવા; મિત્રતા
તૂટવી; મન જૂદાં થવાં; અપ્રીતિ થવી;
જીવ જૂદાં થવા.

“ ભૂપતસિંહ ગમે એટલો કાલ આપે
પણ એ ગાદી પર બેઠો એટલે આપણાં
ને એનાં પેટ જૂદાં થયાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પેટ ટાટું—ઠંડું થવું, સુખી થવું; ધરાવું;
સંતોષ પામવું.

“ દાન આપ્યાથી નેઓતું પેટ ટાટું
થાય છે અને આંતરડી કકળતી નથી
તેઓ અંતઃકરણથી પોતાનું સાઈ કર-
નારને કેટલી દુવા દે છે? ”

નર્મગઘ.

પેટ ડાખીને રહેવું, ખમી રહેવું; સહન ક-
રવું; ખામોશ ધરવી (ન્યારે વીતેલી વાત
કોઈના મોઢા આગળ કહેવાય નહિ ત્યારે.)

“ કોની આગળ કહિયે,
પ્રભુ પીડ કોની આગળ કહિયે;
મહેનત કરતાં ધન ન મળે કંઈ,
પેટકું ડાખી રહીએ.

પ્રભુ. ”

નર્મ કવિતા.

પેટ તણાવું—કાઠવું, ઘણું ખાધાથી અક-
ળાવું.

પેટ થવું, જનમવું.

પેટ પડવું, પેટે જન્મ ધરવો.

“ મુજ નિરધનને રે,

તું પેટે પડી રે;

કંઈ નવ પામી,
પિયરમાં સુખ. ”

હારમાળા.

“ શીવી ભરીને દળી કાંતીને,
મરું હું તારું પેટ;
પેટે પડ્યા છે છોડ ખાંડી મણુ,
દૈવ તણી છે વેઠ.

—મુઆતું. ”

નર્મકવિતા.

પેટ પંથરો પડવો, નકારા—મૂર્ખ છોકરાના
જન્મને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ બોળિયું કુળ અધ્યા આપના નામતું,
માતને પેટ તું પહાણુ પડિયો. ”

અંગદવિદિ.

પેટ પર છરી મૂકવી, ચાલતા ગુજરાનમાં
અટકાવ કરવો—હરકત નાખવી.

૨. જીવ નેખમમાં નાખવો.

“ આપ એમ મિથ્યા શોક કરી શા
માટે ખુવાર બને છે? હાથે કરીને શા
સાઈ પેટ પર છરી મૂકાછો ! ‘ ઉઠ પહાણુ
પગ પર પડ’ આ કહેણી પ્રમાણે દુઃખમાં
ગરક થવાતું કશું પણ કારણ નથી. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

પેટ પર પગ—પાટું મૂકવું, કોઈની આ-
જીવિકાને તુકસાન પહોંચાડવું; ગુજરાન
થતું અટકાવવું.

“ વાઘજીભાઈને ખરાબ કરવાતું ઘે-
લાભાઈ ધારે તો તે બની શકે એમ હતું
પણ કોઈના પેટ પર પાટું મૂકવાની તેને
ઈચ્છા થતીજ નહિ. ”

એ બહેનો.

“ અન્નદાતા ! મારનાર જીવાડનાર સ-
મર્થ ધણિ છો, પણ મારા પેટ પર પગ
મૂકશો, મારી જન્મારાની રોજી ખોવડા-
વરો, પછી મારાં બચ્ચાં ખાશે શું? ”

સધરાજેસંઘ.

પેટ પાકવું, જન્મ ધરવો.

“ રે આવા કુળબોળ કપૂત રજપૂતા-
ણીને પેટ પાકવા ન લેઈએ.”

૨. પેટ દુખવા આવવું. (હસવાથી.)

‘હસી હસીને તો માઈં પેટ પાકવા આવ્યું.’
પેટ પાણી પડવા ન દેવું; ઝંપીને એસવા-
કરવા ન દેવું; હેરાન કરવું; સંતાપવું; કા-
ચર કરવું.

“ એ શેઠનાં ઘરનાં માણસ એવાં ખ-
રાખ છે કે આપણી દીકરીને પેટ પાણી
સરખું પણ પડવા નહિ દે. ”

એ બહેનો.

“ છુટા હોઇશું તો ગમે તેનાં ઘોડાં ખે-
લાવી દુશ્મનને પેટ પાણી પડવા નહિ
દઈએ. ”

પ્રતાપ નાટક.

પેટ પેટલાઈ જવું, ભૂખ લાગવી; ખાવાની
અત્યંત રૂચિ થવી (ચરોતર તરફ.) પેટ
પાટણુ જવું પણ બોલાય છે (સુવાળ
તરફ.)

“ નારે મહારાજ, એમ તે થાય એટ-
લામાં શું પેટ પાટણુ જાય છે? આપણે
અધાં જોડે એશીશું. ”

વિધાવિલાસ.

પેટ ફુલવું, (રોગથી.)

૨. ગર્ભ રહેવો.

પેટ ફોડવું, સુખ વાત ઉઘાડી કરવી.

૨. મનની વાત કહેવી.

૩. ગલી—કુંચી ખતાવવી કે વહેમ
ટાળવો.

પેટ બળવું, અહેમાઇ થવી; ઈર્ષ્યા થવી;
સામાનું સુખ નેઈ પોતાને તેવું સુખ
નથી એમ ધારી આશંકો આણવો—ચિંતા
કરવી.

પેટ બળવો, એમ બેરાં પોતાનાં છોકરાંને
કોઈમાં કહે છે, (પેટમાં બળી કાં ન ગયો
અથવા મારો જીવ કાં બાળે છે? એ
અર્થમાં)

‘પેટનો બળ્યો આખું ગામ બાળે’ એ
કહેવત છે. પેટનો બળ્યો એટલે નિરાશ
થયેલો; નેસ્સાથી અકળાયેલો.

“ લૂણુ હરામી પેટ બળ્યા કો,
લોભી સ્વારથ અંધા;
લંપટ છંદી દ્રોહ કરનારા,
હરો સેનમાં ખંધા. ”

સુણુબે સેનાની.

નર્મ કવિતા.

પેટ બાળવું, પેટ પુરતું ન ખાવું; પૂરું ન
ખાવું; અડધા ભૂખ્યા રહેવું; પૂરેપૂરું ખાઈ
પેટને સંતોષ ન આપવો.

“ ખાઈ ખાધે પીધે છે દિવાળી,
રમે કરતી કસર પેટ બાળી. ”

વિજયવાણી.

પેટ એસણું થવું, અધામણુ થવી; ઝાડો
થવો.

પેટ ભરવું, (જમતેમ કરીને.) શરીરના નિ-
વાહ જટલું પેદા કરવું.

“ જમતેમ કરીને તે બિચારો પોતાનું
પેટ ભરે છે. ”

પેટ ભરીને ખાવું એટલે ધરાઈને ખાવું.

પેટ મોટું હોવું, ગુલ્લ—મનની વાત બહાર
નહિ કાઢતાં મનમાં રાખવી.

૨. ઉદાર હોવું.

૩. જે તે સહન કરે એવું હોવું; સાઈં
માઠું જે હોય તે સમાવનાઈ હોવું.

‘દરિયા જેવું પેટ છે’ એમ કહે-
વાય છે.

પેટ વધવું, ગર્ભ રહેવો.

પેટ વાંસા સાથે ચોંટી જવું, (ભૂખથી.)

“ લાખો આદમીને આપણે ઉઘાડે પગે,
ધસતે ટાંટિયે, નાગે શરીરે, ચોંટી ગયેલે
પેટે, ચિંતાની લાહે અને રોગની ધા-
સ્તીએ દેખીને શું દયા નથી ઉપ-
જતી? ”

નર્મગદ્ય.

પેટ ચોંટી જવું, પેટ પોચણી વળી જવું વગેરે ઘણી રીતે બોલાય છે.

પેટ સરખું પાલું, એકલપેટું—પોતાનો જ કાયદો જૂએ એવું.

પેટ સાંકડું છે, કંજુસ છે.

૨. ગુપ્ત વાત મનમાં રહી શકતી નથી. પેટ નાતું છે એમ પણ બોલાય છે. એથી ઉલટું પેટ મોટું છે.

“ સઘળા દેશોમાં હજમની જીભ ઘણી લાંબી તથા પેટ ઘણું નાતું હોય છે.”

કરણચેત્રો.

પેટની આગ, અંતરની ચિંતા; કાળજીની ફિકર-ગુપ્ત ચિંતા.

પેટની પત્રાળી થવી, ભૂખથી પેટ ખેસી જવું.

પેટની પૂજા કરવી, ખાવું; ખાઇને પેટનું પોષણ કરવું; ખાઇ પીને પેટ સતોષવું; પેટ ભરવું.

૨. લાંચ આપવી. (તિરસ્કારમાં લાક્ષણિક)

“ લો હવે સૂરજ માંથે આવ્યો, પેટની પૂજનું પણ કાંઈ કરો. ”

ગુ. જીનીવાર્તા.

પેટની વાત પેટમાં રહી જવી, ધારેલી ઇચ્છા પાર નહિ પડવાથી મનના કોડમનમાં રહી જવા; વિચાર-ધારણા-ઈચ્છા સફળ ન થવી; આશા પૂર્ણ ન થવી અને તેથી તે સંબંધી વિચાર મનમાં આવ્યા કરવા.

પેટને ભાડું આપવું, શરીરના નિર્વાહ સાર કાંઈ પણ ખાવું; પેટ ખાવાનું માગે માટે જીમ તેમ કરીને જવું તેવું પણ આપવું-ખાવું.

“ જ્યાં ગામ આવે ત્યાં અણુચાલે પેટને ભાડું આપના સાર સહેજ વખત ગુમાવે કે કદી રાતવાસો રહે. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

પેટનો પડદો, મનની વાત; છાનો-ગુપ્ત વિચાર; બેદ.

‘ પેટનો પડદો ખોલવો ’ એમ બોલાય છે.

પેટનો મેલ, બેદ-મર્મ; મનનો પાર.

‘ પેટનો મેલ આપવો ’ બોલાય છે.

પેટમાં આગ ઉઠવી-લાગવી, ભૂખ લાગવી.

૨. અદેખાઈથી બળવું; વેર લેવાનો જોસ્સો આપવો.

“ વૈદ્યનું વજન દરબારમાં વધતું જાય છે એવું જાણીને તે દુષ્ટ પ્રધાનના પેટમાં આગ લાગી અને તેનું શીર ઈર્ષ્યાથી તપી ગયું. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

પેટમાં આગ ઉડી-તારા પેટમાં આગ ઉઠી એટલે બહુ તારો અવતાર અને બહુ તારું જીવવું; ધિકાર પડ્યો તારા જીવ્યાને. ”

અવતાર અફળ તારો ગયો, વેર ન વાળ્યું વેડમાં; શત્રુને શરણે રહ્યો, પાવક ઉઠ્યો તુજ પેટમાં. ”

અંગદવિષ્ટિ.

‘ પેટલાદમાં લાલ થઈ ’ એમ પણ ચરોતર તરફ ભૂખ લાગે છે ત્યારે હસવામાં કહેવાય છે.

પેટમાં આમળો, જ્યારે આપણે દોરીને આમળો ચઢાવીએ ત્યારે તે જીમ સખતને તંગ થાય છે તથા એવી આમળાવાળી દોરી કોઇને મારીએ તો તે જીમ ચોંટી જાય છે, તેમ જીમના મનના વિચાર કોઈની તદ્દન વિરુદ્ધ હોઈ તેને ઉશ્કેરતા હોય અથવા પોતે ઉશ્કેરાય એવા વિચાર એક પછી એક ચઢતા દરજ્જાના કરતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

વળ-આંટી-કીનો-વેર. (દિલમાં.)

કોઈને નુકસાન કરવાના વિચારમાં ગું-
યાંયાં કરવું તે.

૨. ટેક.

“ સખિ રૂઠ્યો છે આજ રસિક શામ-
ળો જો, હશે પાતળાના પેટમાં શો આ-
મળો જો-સખિ.

નર્મકવિતા.

પેટમાં કરમીઆ આરડવા, ભૂખ લાગી છે
એમ બતાવવાના અર્થમાં એ વપરાય છે.

૨. ‘તારા જેવા તો મારા પેટમાં ઘણાય
કરમિયા આરડે છે’ એટલે તારા જેવા તો
મારા લેખામાં-ગણતરીમાંજ નથી-પેટના
કૃમિની જેમ દરકાર કરતો નથી તેમ તારી
પણુ કરતો નથી.

પેટમાં કુવા, ભૂખને લીધે પેટ ખેસી જવું તે.

“ પરમ આશ્વિને દીપવાળિતું, નિરધની
લહે પેટયાળીતું.

ધરની સ્ત્રી કહે લાવની મુઆ;
વગર અનથી પેટમાં કુવા.”

નર્મગદ્ય.

“કુવા પેટમાં હાય જણાતા, શી આત્હા-
રી વેલા—

નર્મકવિતા.

પેટમાં કોયલી પડી જવી, (ભૂખથી.)

પેટમાં કોળ બોલે છે, બ્યારે કોઈ માણસ
બહુજ ભૂખ્યો થયો હોય અથવા ખાવાનો
વખત થઈ ગયો હોય ને ભૂખ લાગી હોય
ત્યારે કહેશે કે મારા પેટમાં કોળ બોલે છે.

પેટમાં તેલ રેડાવું, ઢાળ પડવી; ઢાસકો
પડવો (ઓચિતો); પેટમાં ચરેડો પડવો;
ચીચરવટો પેદા થવો.

૨. જેરસાથી અકળાવું; ધાસ્તીથી ચેંકી
ઉઠવું.

૩. અદેખાઈ થવી; સામાનું સાંજે જો-
વાથી દિલમાં હિંગરાવું.

પેટમાં ઢાંત છે, વેર છે; કીનો છે- વેરલેવાને
ને છુપી રીતે ઠાંપી રહ્યો હોય અથવા ને-

ની યુક્તિ (કોઈને ભયરડી નાખવાની) ની
કોઈને ખબર ન પડતી હોય એવા માણુ-
સને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પેટમાં દુખવું, કોઈ કામ કરવાની આના
કાની કરવી.

૨. બહુ લાંબુ નથી એમ દર્શાવવાના
અર્થમાં વપરાય છે.

‘જેમ કે શનિવાર આ આવ્યો, કંઈ પે-
ટમાં દુખે છે. !’

(બ્યારે કોઈ વેદના થતી હોય ત્યારે એક
ઘડી પણ દહાડા જેટલી લાગે છે-કેમે કરી
દહાડા ખુટતા નથી-વખત જતો નથી તે
ઉપરથી.)

૩. કોઈનું સાંજે જોઈ ન ખમાવું.

પેટમાં ઘાડ પડવી, ઘણી ભૂખ લાગી હોય છે
ત્યારે પેટમાં ઘાડ પડી છે (કૃમિની) એ-
મ કહેવાય છે.

પેટમાં પગ-ટાંટિયા, દેખીતી નરમાશ પણ
અંદરથી હરામી-મીઠા અને ઊંડાં કાવ-
તરાં કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પેટમાં પાળી-કાતી, કપટ; વૈરચુદ્ધિ; છુપું
તર્કટ.

ગુપ્ત રાખેલી પાળી શત્રુના જેવામાં ન
આવવાથી તે બિચારો મિત્રતાનો ભાવ
સમજે છે અને તેમ છતાં સામો દુષ્ટ મા-
ણુસ એકદમ પાળી કાઢી તેનો વિશ્વાસઘાત
કરે છે તેવી રીતે ઉપર ઉપરથી મીઠું ભા-
પણુ બોલી અથવા ઘાડી મિત્રતા દર્શાવી
લાગ આવે ત્યારે ફરેખ દઈ નુકસાન કરવાની
વૃત્તિવાળા મનુષ્યને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ મારી મોટી વહુ તો સારી છે; જે
હોય તે મોઢે કહી દે, એના પેટમાં પાળી
નહિ; એ તો ભોળા, પણ આ નાની વહુ
તો બહુ કપટી છે. એના પેટની વાત કોઈ
જાણે નહિ.”

સાસુવહુની લડાઈ.

પેટમાં પેસવું, મળી જવું; વિચારની ઐક્યતા ખાંધવી. (યુક્તિથી)

૨. કાઠના મનનો ગલ લેવો; કાઠનો વિચાર જાણી લેવો.

“મારો પુત્ર તુરહીન ધણોજ યુદ્ધિવાન અને ચતુર છે તથાપિ તે અતિ ધૂર્ત, લ-કૂંગો અને મધુર બોલી પેટમાં પેસનારો મહા પ્રપંચી છે માટે તું તેનાથી સાવધ રહેજે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“તારા પેટમાં મીઠું મીઠું બોલીને સામાના પેટમાં પેસી મને પાળી મારતાં આવડતું નથી.”

મણિ અને મોહન.

પેટમાં પેસી નીકળવું, મન-અંતરની વાત જાણવી; બેદ-મર્મ જાણવો; પાર પામવો.

“ભાઈ કાઠના પેટમાં પેસી નીકળાતું નથી, માટે રાણાજીના પેટમાં શો રોગ હશે તે અમે શું જાણિયે. ?”

પ્રતાપનાટક.

પેટમાં પેસીને અંતરસ ખાવું, મળી જઈને પાછો દગો દેવો; કપટ આચરવું; આશા આપી-સાઈ લગાડી અંતે તુકસાન કરવું-પસ્તાવો પમાડવો; વિશ્વાસઘાત કરવો.

પેટમાં બળ્યાની સગાઈ, અંતરની ઘાડી સગાઈ.

પેટમાં બાર વાગવા, કકડીને ભૂખ લાગવી.

પેટમાં બિલાડાં આજોટવાં-બોલવાં,

પેટમાં કરમ બોલવા, પેટમાં કોળ મરવા, પેટમાં કુકડાં બોલવાં વગેરે ઘણાં ૩૬ વાક્યો ખાવાનો વખત વીતી ગયો હોય અને ભૂખ કકડીને લાગી હોય ત્યારે બોલાય છે.

પેટમાં રાખવું-સમાવવું, ગુપ્ત રાખવું; ઉઘાડું ન પડે એમ કરવું.

“એના પેટમાં વાત સમાતી નથી એ-

ટલે તેનાથી ગુપ્ત રાખી શકાતી નથી.”

૨. સહન કરવું; ખમી ખાવું.

૩. સમજવું; ગળે ઉતારવું; સામે ઉતાર ન દેતાં અથવા સામે ન થતાં જે કહે તે સાંભળ્યા કરવું અગર કરે તે જોયાં કરવું.

“પેટમાં રાખવી વાત પડદા તણી; ક-હણુ છે કામ એ યુદ્ધિ જનમાં; જીરવે જગતમાં વાત તો જેવલા, અવરને આકરો થાય તનમાં.- કવિ સામળભટ્ટ.

પેટમાં ઉતારવું એ ખીજ અને ત્રીજ અર્થમાં વપરાય છે. તેથી ઉલટું પેટમાંથી ઓડી કાઢવું એટલે જે તે ભસી દેવું; નકહેવાતું પણ કહી દેવું; પેટમાં ન સમાવતાં ઉઘાડું પાડી દેવું; પોતાના પેટના વિચાર જોયા કર્યા વિના સામાને કહી દેવા; વિચાર કર્યા વિના મનમાં જે હોય તે કહી દેવું. (ધિકારમાં વપરાય છે.)

પેટમાં હાથ હાથના ખાડા પડવા, ભૂખ લાગવાથી પેટ બેસી જવું.

પેટમાં સવા મણુના ખાડા પડ્યા છે, પેટમાં કુવા છે, પેટમાં કુવા પડ્યા છે વગેરે એજ અર્થમાં વપરાય છે.

પેટમાં શીખી નીકળવું નથી, જનમથી-કાઠને આવડત હોતી નથી,-મતલબ કે અબ્યાસથી શીખાય છે.

પેટે થવું-આવવું, જનમવું.

પેટે પાટા ખાંધવા, ભૂખ્યાં રહેવું; ભૂખે પીડાવું.

“પેટે પાટા ખાંધતા, મખખીચૂસ કં-નૂસ; પણ વરઘોડે વાણીઆ, ખરચી થાયે ખુશ.

એ બહેનો.

પેટે પાન છુટવાં, વહાલા બાળકને એકાએક મળવાથી માના સ્તનમાંથી દૂધની ધારા છુટવી (હર્ષમાં.)

પેટે પોટલું ખાંધવું, પોટલું ખાંધું હોય એ-

વું પેટ જણાતા સુધી આવું. કોઈ માણસ કોઈને વધારે ખવડાવવાનો આગ્રહ કરે ત્યારે જમનાર માણસ એમ કહે કે કાંઈ પેટે પોટલું બંધાય ? મતલબ કે કાંઈ હદ ઉપરાંત ખવાય ?

પૈડું ફરવું, કામ ચાલવું-નભવું-પાર પડવું.

“ એના વિના તેનું પૈડું ફરવું જ નથી.”

૨. કાવવું; સુતર-સહેલું પડવું.

૩. મહેનતમાં પાર પડવું. તે બહુ મથે છે પણ તેનો પિતરાઈ પૈડું ફરવાજ દેતો નથી.

પૈસા કુદી રહ્યા છે ? મતલબ કે-પૈસા માતા નથી. ? એમ ઉડાઉ માણસને અથવા નકામો ખર્ચ કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પૈસા ખાવા, પોતાના સ્વાર્થને માટે કોઈના વગર હકે પ્રમાણિકપણાનો ભંગ કરી પૈસા લેવા; હક કરતાં વધારે લેવા. પૈસા ખાવા લેવા એટલે કન્યા પરણાવવામાં શીરસ્તા કરતાં વધારે રૂપિયા લેવા.

“ એ કામમાં તે બહુ પૈસા ખાઈ ગયો છે.”

પૈસા ખોટા થવા, પૈસા ડુલવા.

“ આપણાથી કોઈને તુકસાન પહોંચે નહિ તથા કોઈનો પૈસો ખોટો થાય નહિ તેમ કરો.”

માસિક સારસંગ્રહ

પૈસાના કાંકરા કરવા, કાંકરાની પેટે પૈસાનો ખર્ચ કરવો; ઉડાઉપણે ખર્ચવું.

“ અમૃત હોય તો હું ગંગા ન્હાયો. પછી સાળા વેધ લોકો દમને સાર પૈસાના કાંકરા કરાવે છે તેમ નહિ કરવું પડે.”

ભટવું બોપાળું.

પૈસાનું પાણી કરવું, પૈસો ઉડાઉપણે ખર્ચવો અથવા ખરીદ કરેલી કોઈ વસ્તુમાં છેતરાવું.

૨. પૈસા છેતરી લેવા-છીનવી લેવા.

પૈસાને બચીઓ કરવી, પૈસાને સાચવી રાખવા; યોગ્ય ઠેકાણે પણ પૈસા ન ખર્ચવા; કંજુસનું આચરણ કરવું.

પોક મૂકવી, (કોઈને નામે), કોઈનું નામ દઇને રડવું.

૨. વળવાનું નથી એમ ધારી છોડી દેવું.

૩. કોઈના ઉપર હડહડતો દોષ મૂકવો.

પૈસાનું પુતળું, પૈસાનો માત્ર સંગ્રહણ કરી જાણનાર; પૈસાનો સંચય કરવા તરફ જની વૃત્તિ છે તે; પૈસો મારો પરમેશ્વર એવી જની રીત છે તે.

૨. બહુ પૈસાદાર-ધનાઢય માણસ.

૩. નજીવો-નમાલો માણસ.

પોંચા કરડવા, (પસ્તાવો કરતાં.) પસ્તાવું.

૨. હારવું.

પોકળ શ્રાદ્ધ કરવું, (પોકળ એટલે જૂઠું. તે ઉપરથી.) રડવું; પોક મૂકવી.

“ રડયા તારો અપરાધજ એવો છે. એટલું બોલીને તે મોટેથી રાગડો તાણી પોકળ શ્રાદ્ધ કરવા લાગી ને ધડુસ ધડુસ કુટવા લાગી.”

અભિયતનાઈસ.

પાટલિયે જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

પોણા આઠ, રાંડવો; ખાયલો.

એકત્રીશ પાણુ પણ કહેવાય છે.

પોણું ચૌદું, અધૂરું; અપૂર્ણું. (પૂરી ચૌદ વિદ્યાઓ નથી એવી મતલબ છે.)

૨. વાંકું; ઝાણું. ‘મારે મોઢે પોણી ચૌદી વાત નથી.’

પોત ઉઘાડું કરવું, અંતરના ગુણ-સ્વભાવ કર્મ ખુલાં પાડવાં; બોપાળું કાઢવું.

પોતાનું કરી રાખવું, માનીતું કરી પોતા-

ની પાસે રહે તેમ કરવું.
 “ માંહોમાંહે મોટાઈ ન આણો,
 મને પોતાનો કરી નણો;
 મારે રૂંડે તમારું રૂંડું,
 માહરે ભુડે તમારું ભૂંડું.”

હારમાળા.

પોતીઆં કાઢવાં, ગભરાવું; ડરી જવું.
 “ વાણિયા કાકા, એટલામાં પોતીઆં
 કેમ કાઢવા માંડો છો? ડરો નહિ, શેઠ!
 હું મારી મશાલ તમારા મોઢાપર ધરીશ કે
 ભમરા તાપથી નાશી જશે.”

ભટનું બોપાણું.

પોતીઆં છુટી જવાં-લેવાઈ જવાં, હિંમત
 જતી રહેવી; હોશ ઉડી જવા; ગભરાટ ઉ-
 પજવો; ડર-ધારતીથી એકાએક ગભ-
 રાઈ જવું; લેમેલ થવી.

પોતીઆં ફાટી જવાં, શેઠ પામી જવું; ડરી
 જવું; ગભરાવું.

પોટું ફેરવવું, (પોટું ફેરવવાથી નેમ ભૂ-
 સાર્થ નય છે-૨૬ થાય છે તેમ.) ભૂસી
 નાખવું; ૨૬ કરવું; ધૂળ મેળવવું; વ્યર્થ ક-
 રવું; પાણી ફેરવવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું.

પોહળા જેવો, (પોહળો એવો છે કે જ્યાં
 પડે ત્યાં ફરી નય તે ઉપરથી,)

એસે ત્યાંથી ઉડી શકે નહિ તેવું (મા-
 ભુસ.) નડો અને અશકત.

પોપટ કરી નાખવું (ભણાવીને), ભણા-
 વીને હોશિયાર કરવું.

પોપટ નેમ પટપટ બોલી નય તેમ
 છબ્બાએ નેને સરસ્વતી છે એવું કરી
 મૂકવું.

પોપટજી કરી નાખવું, કલ્લામાં રાખવું;
 આધીન કરવું; પોતાની મરજી મુજબ રા-
 ખવું-સમજાવું સમજે એવો સ્થિતિમાં
 આણો મૂકવું; વશ કરવું.

“ તમને ભણવા દે ન કદી પણ,
 સદાય મૂરખ રાખે;

ઝોકાં ખાતા કરી ધૂણતા,
 પોપટજી કરી નાખે.

પાણીપત.

પોપટ પાળવો, પંપાળીને મોટું કરવું.
 (ખસનો ફાલ્લો વગેરે)

પોપટિયું જ્ઞાન, વિચારશક્તિ વિનાનું-માત્ર
 ગોખણિયું જ્ઞાન. પોપટને જે બોલતાં શીખ-
 વીએ તે માણસની પેઠે બોલે છે પણ તેનો
 અર્થ તે સમજી શકતો નથી તેમ જે પોતા-
 નો પાઠ પટ પટ વાંચી કે ગોખી નય છે
 પણ તેમાં કહેલી આખતનો અર્થ સમજ-
 તો નથી તેને પોપટની ઉપમા અપાય છે,
 તથા તેના ઉપરચોટિયા જ્ઞાનને પોપટિયું
 જ્ઞાન કહેછે અને એવો માણસ પોપટીઓ
 પંડિત કહેવાય છે.

પોપા લઈ ગયા, અદર્શ લઈ જનારને ઠેકાણે
 એમ બોલાય છે. નાનાં છોકરાંના હાથમાં-
 થી કોઈ ચીજ લઈ લેવા તેને આહું અ-
 વળું નેવરાવી વસ્તુ છીનવી લઈ કહે છે કે
 ‘ પોપા લઈ ગયા.’

પોપાંઆઈતું રાજ, પોચા-નખળા હાકેમને
 વિષે બોલતાં વપરાય છે. “ પોપાંઆઈતું રાજ
 અને ખરે ખપોરે બહુયુ” એ કહેવત છે.
 (પોપાંઆઈ-એક જોડી કાઢેલું નામ+રાજ)
 પોપાગાળાનું રાજ અને પોપાંતું રાજ
 પણ કહેવાય છે.

“ લેખું લેશે તિલ્લ રાઈ રતિહું,

નથી પોપાંતું રાજ;

બોલો ભગત કહે ભજન કરે તો,

મહેર કરે મહારાજ.-

બોલો ભક્ત.

પોઆરા ગણવા, નાસી જવું; અદૃષ્ટ થવું;
 સટકી જવું; જતું રહેવું; પલાયન કરી જ-
 વું. (પો+આરા=છતીને ચાલ્યા જવું અથ-
 વા પરભાર્યા જવું)

“ પંડયાજી ખુંખું કરતાને છીંકો ખા-
 તો ઉડ્યા નય એટલામાં પેલો ટીખળો

છોકરો પોષારા ગણી ગયો હોય એટલે તે તો પકડી ન શકાય.”

એ બહેનો.

“આખરે હરિરામના, ચિરડાઉ સ્વ-ભાવથી અને માના કળકળાટથી કંટાળીને પરમાનંદે આગળની પેઢે ચાકરી શોધવાના હેતુથી પોષારા ગણ્યા.”

સદ્ગુણી વહુ.

“મેં તેને બહુજ ત્રાસ આપ્યો અને તેથી તે રાત્રે એમને તથા મારા બાળકને સૂતો મૂકી પોષારા ગણી ગયો.”

મણિ અને મોહન.

પોષાર—૨ા કરવા પણ વપરાય છે. પોષાર પડવા, (પો-એક અને ધાર એવો ત્રણ પાસાનો જે દાવ તેને પોષાર કહે છે. તે દાવ નના પડે છે તે જીતે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ફતેહ થવી; સવળા પાસા પડવા; ધારેલી સુકિતમાં ફાવવું. “સ્નેહી સગાં નવ કો, આધિ વ્યાધિ લઈ શક્યા, પોષાર તોયે પડ્યા, દિન હવે ચઢ્યા છે.”

મિત્રધર્માખ્યાન.

“પ્રધાનજી! અંબા ભવાની જે કરે છે તે સારાનેજ માટે, જ્યાં જઈએ છીએ ત્યાં પોષાર પડે છે.”

ગુ. જુનીવાર્તા.

“હવે ધ્યાન ધરી એસો, એટલે પોષાર પડ્યા સમજવા-હવે એતું કાંઈપણ ઉપજનાર નથી.”

તપસ્યાખ્યાન.

પ્યાલો પીવો, સંગતિમાં જોડાવું; મતમાં મળી જવું.

‘તે એમનો પ્યાલો પીએ એટલે એમનું ને એમનુંજ પ્યાલું.’

૨. હિંદુએ મુસલમાન થવું. મુસલમાન બાદશાહો હિંદુઓને જ્યારે ધર્મબ્રષ્ટ કરી પોતાની પંકિતમાં લેતા હતા ત્યારે પો-

તાનો પ્યાલો પાતા હતા તે ઉપરથી.)

પ્રભુનું માણસ, ભોળું.

“અહો ભોળી રમણિ ! વાહ શું? તે ખુંધો તારો પતિ ! તમે મને કેવળપ્રભુનું માણસ જણાવ્યો છો ! એ વાત તમને સાચી પણ કેમ લાગી !

અરેબિયનનાઈસ.

પ્રાણુ કાઠી નાખવો, ઘણુંજ દિલગીર થવું.

૨. ઘણુંજ આતુર રહેવું.

૩. બહાલાંને ભોગ આપવો; કુરખાન થવું. ૪. સતાવવું; કાયર કરવું.

પ્રાણુ પાથરવો, જીવ આપવા તૈયાર થવું.

“તારે મન પૈસાની ગણતરી નથી પણ તારી મા તો પૈસાને માટે પ્રાણુ પાથરે છે.”

૨. અત્યંત આદરસત્કાર કરવો; બહાલાંને માટે ભોગ આપવો; કુરખાન થઈ જવું.

પ્રાણુથી જવું, જીવ ખોવો. (અકાળ મૃત્યુથી કે કોઈ ઘોઠા-આફતથી)

પ્રારબંધનું ડુટેલું, ભાગ્યહીન; ખેનસીય; તુકસાની કે દુર્દશામાં આવી પડેલું.

પૃથ્વી રસાતળ જવી, (રસાતળ એ સપ્ત પાતાળમાંનું એક છે. અતળ, વિતળ, સુતળ, તળાતળ, રસાતળ, પાતાળ અને મહાતલ તે છેક નીચે રસાતળ સુધી પૃથ્વી જવી તે ઉપરથી) મોટો ગજબ થઈ જવો.

“આ પાપી પેટમાં છરી ઘોચી ઘાલવી હજાર પ્રકારે રૂંદું છે-હું મા થઈને આવી નીચ કમાણી ખાઉં તો દુનિયાં રસાતળ જાય. જાઓ દિકરાઓ, મારી પાસેથી જાઓ-ટળો-”

સુમોધપ્રકાશ.

‘દીન પ્રત્યે જે માંડે કલેશ, પર પુરૂષને દેખાડે કેશ; મહા પાપી કે મિથ્યા આળ, પૃથ્વી જાયે રસાતાળ.’

કવિ બાહ.

પૃથ્વીનો છેડો, આડો આંક; હદ. બહુ થયું, બસ કરો એવા અર્થમાં વિશેષે વપરાય છે.

“રઘનાથ—આ જનોઈ કાઠીને તમારા આગળ મૂકું છું—તમે પહેરાવો તો પહેરીશ. નહિતો અહીંથી પરભાર્યો સન્યાશીના મઠમાં જઈ સન્યાશી થઈ જઈશ. પણ હું તમને તેડ્યા વિના ઘેર જનાર નથી. સોનાથ—હવે તો પૃથ્વીનો છેડો આવી ર-

હો; જીવરામ ભટ, હવે તો માનવું જોઈએ.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

પૃથ્વીપર પગે ન મૂકે, એમ ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે,

“જોવળી સારી પેટે બણ્યા હોત તો પૃથ્વીપર પગે ન મૂકત. અધરને અધર ચાલત.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

૨

ફક્ક ફક્કા, આઈપી ઉડાવી દેવું તે.

ફકીર થવું; ત્યુતમાં હિંદુ લોકો ફકીર થવાની આધા રાખે છે. કોઈને છોકરું ન જીવતું હોય ત્યારે એવા પ્રકારની માનતા રાખવામાં આવે છે. એ દિવસે ફકીર થયેલો છોકરો તાચુતને નાળિયેર વગેરે વધાવે છે.

ફજેતીનો ફાળકો, વગોણું; વરઘોડો; ખેઆખર.

“માગતું ન અપાય તો લોકમાં ચરચા થાય ને ફજેતીનો ફાળકો ઉડે એટલે મેરી ખી ચૂપ અને તેરી ખી ચૂપ એ કહેવત પ્રમાણે મૂઝે મોઢે આઈએ દાગીના ઉતારી આપ્યા.”

ખે બહેનો.

“ફજેતીના ફાળકા તો આ ચારે પાસે ફરી રહ્યા છે ? ને આકી હોય તે કરારે બોલ.”

સત્યભામાખ્યાન.

ફજેતીનો વાવટો પણ બોલાય છે.

ફટકીઓ દલાલ, (છૂટક દલાલી કરનાર એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) પોતે વેગળો રહી ખે જીવને લડાવી મારનાર અથવા વાંધો પાડનાર; માથે જોખમ ન રાખે એવો કોઈ ત્રીજો.

ફડદાં મારવાં, નકામું બોલ બોલ કરવું.

‘અમસ્તો ક્યારનો ફડદાં માર્યા કરે છે.’

બહુવચનમાં વપરાય છે.

ફનાફતિયા થઈ જવું, સમુજો નાશ થવો; પાયમાલ થવું; કચ્ચરધાણુ થવો; સંહાર થવો; ખરાબખસ્ત થવું. (માણસે અથવા વસ્તુએ)

ફરકી ભાળવી, પાછી નજરે જોવું; પાછું ફરી જોવું.

“મારેને એને લઢવાડ થયા પછી એના સામી ફરકી પણ ભાળતો નથી.”

“હુસ્મન મેવાડના મેદાન બણી ફરકી ન ભાળે એટલું કરીશ એમાં સંદેહ નથી.”

પ્રતાપ નાટક.

ફરતી છાંયડી, ચાલ્યું જતું સુખ હુ:ખ.

ફરી બેસવું, બોલી-કબૂલાત તોડવી; આડું બોલવું; બોલેલું ફેરવવું; વાંકું બોલવું; ફરીને બેસવું; ઉલટું કરવું.

ફરફરકુશ થઈ જવું, ભાગી પડવું.

૨. ભડ વેરાઈ જવી; બોપાણું નીકળી-જવું.

ફરે મુકામ થવું, ફનાફતિયા થવું; ખપી-વપરાઈ જવું,

૨. પાયમાલ થવું—ખરાબ દશામાં આવી પડવું-

ફળ આવવાં, ફાયદાકારક નીવડવું; ફળિ ભૂત થવું; પાર પડવું; લાભ થવો.

ફાંગળામાં નાંખવું, ફસાવવું; જાળમાં નાંખવું; સપડાવવું; આડું અવળું ચરકાય નહિ એવી સાંકડમાં આણી મૂકવું.

“ હે રાંડ ઠગારી, ધૂતારી, લુચ્ચી, પાપિ-
ણી ! તું મને ફાંગળામાં નાખવા વેપ ધરી
આવી છે પણ હું છેતરાઉં એવો નથી.”

અરેખિયનનામ્પુસ.

“ આ તો પેલા જગાતું રડયાતું ન ખો-
દ ગયું; તેણે અમને ફાંગળામાં નાખ્યાં, બાકી
તમને કોણુ દેવા આવતું તું (કન્યા)”

ભામિનીભૂપણુ.

ફાંસ ભારવી, આધ કરવો; ફડચો કે નિકાલ
થઈ શકે નહિ એવી કાંઈ આડ નાખવી;
વાંધો-વહેમ નાખવો.

ફાકો સુઠી આપવી, થોડો ઘણો માર માર-
રવો (વાંકામાં.) આપુ ચણા આપવા
પણુ બોલાય છે.

ફાચર ભારવી, ફડચો-નિકાલ ન થઈ શકે
એવી વચ્ચે આડ નાખવી; એકાએક
નુકસાન કરવાને ઈરાદે વચમાં પડવું; વચ-
માં અડચણુ નાખવી. જેમ, ‘ મારા
કામમાં તેણે ફાચર મારી’ એટલે વચ્ચે
પડી હરકત કરી.

ફાટયામાં પગ ઘાલવો, નખજાતે ત્યાં ગો-
દો ઘોલવો; નખજાની સામે થવું.

૨. દુઃખમાં ઉમેરો કરવો.

ફાટયામાં વાત છે, વાત જરા વધી છે;
મદ ચઢતો છે. જે માણસ મર્યાદાની બહાર
જતો હોય કે અવિવેકી થયો હોય તેને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

ફાટી પડવું, આચિંતું મરી જવું. આ પ્રયો-
ગ એકા એક માઠી ખબર સાંભળ્યાથી થ-
તું મોટું દુઃખ દર્શાવે છે.

“ બાઈ હાર તમારો જડજો,

લેનારો ફાટી પડજો.”

નજાખ્યાન.

“ જીવાન જોધ ફાટી પડયો.”

ફાટી જવું; એકાએક મરણુ પામવું.

૨. વહી જવું; ચળી જવું; મર્યાદાની
બહાર જવું; અવિવેકી થવું. છાકી
જવું.

૩. મરણિયા થવું.

ફાટી પડયા-ફાટી મુચ્ચા, એ શબ્દ જૈરાં
ચીડાય છે ત્યારે બાળકને વાપરે છે.

ફાટીને ચિરડીઉં થવું, બહેકી જવું; છાકી
જવું; મર્યાદાની બહાર જવું; અવિવેકી
થવું; વહી જવું.

“ રડયા કાળદાસિયા, શાને આવડો ફા-
ટીને ચિરડીયો થાય છે?

સદ્ગુણી વહુ.

ફાટયું ફાટયું બોલવું, મર્યાદા રહિત-વગર
વિચારે બોલવું; લુહું બોલવું; નાચું નાચું
બોલવું.

ફારગતી આપવી, છૂટકારો કરવો; ખુલા-
સો કરવો; છેડા છૂટકા કરવા; સંબંધ તો-
ડી નાખવો. (નાતરીયા નાતમાં.)

ફાશડુશની તાપણી, ઘાસ, રાડાં વગેરે ફા-
શડુશિયા પદાર્થની તાપણીની પેઠે પ્રથમ
મોટો જોસ્સો દેખાડે પણ પાછળથી જે
નોતોર-પરાક્રમ નખજીં પડી જઈ છેવટ નાશ
પામે એવા કાયર માણસની ઉપદ્રવ કર-
નારી નાની ટોળી.

“ ચિતોડમાં તમે મેળવેલી ફૂતેહ તમારા
દુસ્મન હજી જૂલીગયા નથી, છતાં આ ફા-
શડુશની તાપણી જેટલું લશ્કર લઈ ગુમા-
ની પ્રતાપ આવ્યો છે તેના લશ્કરમાં તમે
શો દમ દેખો છો ?”

પ્રતાપનાટક.

ફિસોટો કાઢી નાખવો, મોઢામાંથી ફીણુ-
નીકળતા સુધી માર મારવો.

૨. દમ કાઢી નાખવો. ઘણુંજ કાયર કરી
સતાવવું.

કુકુ થઈ જવું, ખાલી થઈ જવું; હવામાં ઉડી
જવું; નાશ પામવું. ડ્રુ કરવું એટલે ઉડા-
વી દેવું; ખરચી નાખવું.

કુકું નિકળી જવી, એકાએક મરી જવું.

જીવ જવો; દમનીકળી જવો; મરણ પા-
મવું (એકા એક.)

ક્રુ'ક મારવી, (કાનમાં) છુપી મસક્ત કર-
વી; સમજાવી દેવું; ભસાવી પોતાતા મત-
તું કરવું; ભોળાવી નાખવું.

૨. ઉત્તેજન આપવું; ઉશ્કેરવું; યોધ
આપવો; ઉપદેશ કરવો; શીખામણ
આપવી.

(ગુરૂ મંત્ર આપતી વખતે કાનમાં ક્રુ'ક
મારે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

ક્રુ'કી ખાઈએ એટલા દાણા નથી, કાંઈ અ-
ક્ષત્ર નથી; સાધારણ અક્ષત્ર પણ નથી.

ક્રુ'કી ખાવું-એસવું, ઉડાવી દેવું (ધનમા-
લ.) ભોર મૂકવું; વાપરી નાખવું; ધનમા-
લનો ઉપભોગ કરી લેવો.

“ વળી હુંડીઆમણ આપવું પડે અને
એચાર મહીને રૂપિયાતું ઠેકાણું પડે
તેવામાં જે કદાચ ક્રુ'કી એસે તો
શંસ્વાય ધવલાયચ.”

અક્ષરાક્ષસ.

ક્રુ'કી ખાળવું-મૂકવું-દેવું-નાખવું, (મડ-
દાને) દહનક્રિયા કરવી.

ક્રુ'કીને ફાકો મારે એટલીએ નથી, મત-
લય કે જરા પણ અક્ષત્ર નથી.

ક્રુ'કે ફાટવું, ડર આવો; (ક્રુ'કવાટાથી ખીવું;
ક્રુ'કના ડરથી છેક ચોંકી ઉઠી અકળાવું.

આ મહા બળવાન-સત્તાવાન માણસને
લાગુપાડવામાં પણ વપરાય છે. જેમ,-

“ જેની ક્રુ'કે પર્વત ફાટે, આભ ઉડળ
માં ભરતા; જેની ચાલ્યે ધરણી ધુલે, તે
નર દીઠા મરતા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ ક્રુ'કે પર્વત ફાડતા; કંઈણ વજૂ સમકાય
પ્રખ્યા કાળના અપરમાં, જે જાણું તેજય”
કાવ્યકૌસ્લભ.

ક્રુ'લી બદામ નથી, (વડોદરા વગેરે કેટલેક
ઠેકાણે હજી સુધી બદામનું ચલણ છે. એ

બદામ ખાવા જેવી હોતી નથી તો પણ
તે જે આખી હોય તો વ્યવહારમાં નબે છે
અને એવી બદામોથી કાંઈક ખરીદી કરી
શકાય છે; પરંતુ પૈસાને બદલે બદામ જે-
ઈએ તે નથી તેમ આખી જેઈએ તેને
બદલે ક્રુ'લી પણ નથી! મતલબ કે નાણાંના
ચલણમાં સમ ખાવાને નથી) આ પ્ર-
યોગ અતિશય ગરીબાઈ દર્શાવતાં વપરાય છે.)

પૈસા ટકામાં કાંઈ નથી; સમખાવા પૈ-
સો નથી.

“ વળ્યા છોડ હવે મને નવ દીઠી, કો-
ડી ક્રુ'લી હાયમાં. ” ભોજે ભક્ત.

ક્રુ'લી બદામનું, વિસાત-ગણતરીમાં ન લે-
વાય એવું; હલકું; પાણ; હલકી કિંમતનું.

ક્રુ'ટલા કપાળનું, ધણું તુકસાન ખમનારું;
દુર્દશામાં આવી પડેલું; ભાગ્યહીન; ખેન-
સીખ. જેને ઈચ્છેલી વસ્તુ પ્રાપ્ત ન થતી
હોય અથવા જેની લાંબા વખતની આશા-
ધૂળ મળી હોય એવા માણસને વિષે બોલ-
તાં વપરાય છે.

ક્રુ'ટલા કાળજાનું, ખમડદારી વિનાનું; શુદ્ધિ
કે ભાન વિનાનું; ચલિત-નખણું.

૨. યાદ ન રહેતું હોય અથવા વારંવાર
ભૂલી જતું હોય તેવું.

“ તેનો ઉપરનો દેખાવ રૂઠ અને સબ્ય
છતાં ભાઈસાહેબ અંદરથી ક્રુ'ટલા કાળ-
જાના જણાય છે. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

ક્રુ'લ આવવું, અટકાવ આવવો. (સ્ત્રીને-
લાક્ષણિક)

૨. આશા બંધાવી. (જાડને પ્રથમ ક્રુ'લ
આવ્યા પછી ફલ આવે છે તે ઉપરથી)

ક્રુ'લ ગુથે છે, (ક્રુ'લ ગુથનાર ક્રુ'લના સુવા-
સમાં લહેર ખાયાં કરે છે અને તેથી તે
પડતાં મૂકી ખીણું કામ કરવામાં ચિત્ત
લાગતું નથી તે ઉપરથી)

કામધંધો હોવા છતાં નકામું

એસી રહું હોય અથવા ઉઠીને કામ કરતાં કંટાળો ખાતું હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ કહેવાય છે કે 'ઉઠને, શું પુલ ગુથે છે? તે કામ કરતો નથી.'

પુલધાર વહેવાર ચોખ્ખો-ધણા રૂપિયા ધીરાય એવો વહેવાર.

પુલક્ટાકીઓ, ઉડાઉને રંગીલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ફક્કડ; ફાંકડો; છેલ; છેલખટાઉ.

“ પુલક્ટાકીઓ ને ફાટમાં છાણું, ઘેર આવે ત્યારે કલેકું કાણું.”

કહેવત સંગ્રહ.

પુલની પાંખડી, નજીવી દક્ષણા-બેટ.

‘હું તો મારે પુલની પાંખડી મૂકી પગે લાગીશ.’

પુલને ઘોડે ચઢવું, મિથ્યાડંબર રાખવો; ખાલી દમામ-ભપકો ખતાવવો; ઠાલી મોટાઈ દર્શાવવી.

“ તે પરાયા લોક આગળ તો પોતાનો ડોળ દમામ કાયમજ રાખતો. કોઈ ખહારતું આવે કે તુરત પાંચ દશતું ખર્ચ કરી નાખવા પુલને ઘોડે ચઢે.”

કૌતુકમાળા.

પુલીને ટેટા થવું, (આંખો) દરદથી કોઈ વખત આંખના ડોળાની આસપાસ સૂજ આવે છે ત્યારે આંખો પુલીને ટેટા થઈ એમ કહેવાય છે. ૨. ટેટાની પેઠે પુલવું-વધવું. (વસ્તુએ)

પુલીને દેડકો થવો, (ઈસપનીતિમાં દેડકો અને બળદની વાત છે તે ઉપરથી આ પ્રયોગ નીકળેલો જણાય છે. એક દેડકો પાણીમાંથી બહાર નીકળી જમીન પર ફરતો હતો તેવામાં એક બળદ તેની પાસે આવી ઘાસ ચરવા લાગ્યો. બળદને પાસે આવેલો જોઈ દેડકો ગભરાયો અને પોતાની માને કહેવા લાગ્યો કે મા, મા, મેં એક

એવું પ્રાણી જોયું કે ખરેખર, બહુજ મોટું; માએ પોતાનું શરીર પુલાવીને પૂછ્યું કે જો આવડું હતું? અમ્માએ જવાબ આપ્યો કે ના એથી મોટું; મસ પુલાવીને પૂછ્યું તો કહે ના, એથી તો બહુજ મોટું; ફરી વિશેષ પુલાવ્યું તો કહે હજી પણ મોટું; વળી એટલે મુધી પુલાવ્યું કે આખરે પેટ ફાટી ગયું ને દેડકાની મા મરણ પામી. આ ઉપરથી અથવા તો દેડકા પાણીમાં પુલે છે-મોટા થાય છે અને તાન પર આવે છે તે ઉપરથી) પોતાનાં વખાણુ થયેલાં સાંભળી મગર થવું અથવા ખુશ ખુશ થઈ જવું.

૨. ગળું તપાસ્યા સિવાય મોટી મોટી ફાળો ભરવી.

પુલીને ફાળકો થવું, પુલણુજની પેઠે મગર થવું-(માણસે.)

૨. આનંદમાં ગરક થઈ જવું; ખુશ ખુશ થઈ જવું.

“ અરે ઠોંગી, એટલી વારમાં એટલું શું શીખ્યો, કે પુલીને ફાળકો થયો? ”

પ્રતાપ નાટક.

પુલીને ફાળકે ચઢવું પણ બોલાય છે.

પુલીને ટેટા-દેડકો થવો એટલે વધીને ટેટા જેવું થવું (વસ્તુએ.)

કુલે વધાવવું, (પુલેથી વધાવવાની પેઠે કોઈને ખરા અંતઃકરણથી-આતુરતાથી આદરસત્કાર કરવો.

પુલેકું ચઢવું, (છોકરાને પરણાવતી વખતે ચઢે છે તે ઉપરથી વાંકામાં) ફજેતી થવી; બેઆખર થવી; વરઘોડે ચઢવું.

ફેરકુંડાળામાં પડવું, રપેટીમાં આવવું; નકામું અચડાવું; ટીચાવું; અર્થસિદ્ધિ ન થાય તે ઠાલી અચડાયાં કરવું. (માણસે)

૨. ઝટ નિકાલ ન થાય એવા જોડાળા

માં આવી પડવું. (કામ)

ફેર પાઘડી બાંધવી, ખોલીને ફરી જવું; ખોલેલું તોડવું; વચન ભંગ કરવું; આફું ખોલવું.

૧. સામા થવું; સામા પક્ષમાં ફરી જવું.

૩. ખોટી ટેવમાં પડવું.

“ આવી રીતે વાણિયાભાઈએ ફરીથી પાઘડી બાંધી અને એક ભેંસ આપવા-માંથી પણ સટકી ગયો. ”

કૌતુકમાળા.

ફેરા ફેરવા, (વરકન્યાએ.)

“ કન્યા પાછી મજે તેજ દહાડે તાબડ-તોપ ચાર ફેરા ફેરવી આપીશું, મારે તો કંઈ હવે ફરિયાદ કરવા નથી. ”

મણિ અને મોહન.

ફેરા લાગવો, અધામણ થવી; ઝાડો થવો.

ફેલું પેસવું, (ફેલું-ફેલ-ગુંછણું, તે ઉપરથી લાક્ષણિક) લપ થવી; ધુંચવણ થવી. કાંઈ કામની અમુઝણ આવી ભરાય છે ત્યારે કહે છે કે-

“ મારે તો ફેલું પેલું છે ”

ફેડી લેવું, દૈવયોગે જ વખતે જ આવી અને તે ભોગવો લેવું; માથે પડવું ઉઠાવી લેવું. ‘સૌ સૌનું ફેડી લેશે.’ ‘એતું લાગ્યું એ ફેડી લેશે.’

ફેલ્લો શોડવા, નિંદા કરી હલકું પાડવું; આંદાં કે છિદ્ર શોધી લોકોને કહી ખતાવી ચરચા કરવી.

“ પાડાપાડોશીમાં ને જ્યાં ત્યાં તે ધન-લક્ષ્મીના ફેલ્લા ફેડેને પોતાના ભાઈની પણ નિંદા કરવામાં તે આક્રો રાખે નહિ. ”

એ બહેનો.

૨. બળાપો કરવો; અંતરની ઉત્તી વરાળ કાઢવી; પોતાનું ગુપ્ત દુઃખ બહાર કહી દેખાડવું—બહાર કરવું.

ફેલી ખાવું, (ફેલવું-ચુટવું તે ઉપરથી) ચુટી ખાવું; નિંદા કરવી-ચરચા કરવી-ચરચાવવું.

“ છોકરો ત્રણ વરસનો થયો છતાં વિવાહ થયો નથી તેથી લોકમાં વાતો થાય છે; અને જૈરાં મને ફેલી ખાય છે માટે હવે તો ગમેતેમ કરીને ફેલાણા શેકતું માગું ત્રીલી લેવું જ જોઈએ. ”

એ બહેનો.

(ઉપરનો ભાગ રહેવા છતાં અંદરની માલમતા કાઢી ખાવી એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ)

૨. કાંઈની પાસેનો પૈસાટકો ધનમાલ કાઢી ઉઠાવી ખાવો; પૈસા ટકા લઈ લેઈ વિત્ત વગરતું કરવું.

“ લેણુદારો બહુ જીલમી છે, તેઓ મારે વ્યાજ લઈ ભોળા લોકોને ફેલી ખાય છે અને તેમની પાયમાલી કરનાર એજ વેપારીઓ હોય છે. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ફેલ્લો કુટી જવો, બલા જવી; અડચણ મટવી; પીડા ટળવી; ફેલ્લા રૂપ નડતર ટળવું.

૨. ખટખટ મટવી; સંશય જવો; વહેમ ટળવો.

૩. નિકાલ થવો; લાંબી ચુંચાચુંચ ટળી સમાધાન થવું; ફેલ્લો થવો.

બ

અંસી બળવવી, (અંસીના આકારની બૂંગળી લઈ દેવતા પુકવો પડે છે, તે ઉપરથી ખાવા કરવું; રાંધવું (મળકમાં.) મોરલી બળવવી પણ ખોલાય છે.

બકરકુંદી કરવી, બકરાની પેઠે હરખમાં નિષ્કાળજીથી નેમ કાવે તેમ કુધાં કરવું; તાગડધિના કરવા; તોફાન કરવું; મસ્તીમાં આવવું.

બકરી બેં થઈ જવું, અતિશય ગરીબ-સાલસ થઈ જવું. જે પ્રથમ ધામધુમિયું ને ગરબડિયું હોય તે પાછળથી ધીમું ને વિવેકી થઈ જાય તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે. (બકરી બેં બેં એમ ખોલે છે તે ઉપરથી.)

બગલગત, ભકિતનો ઢોંગ કરનારો; બહારથી સાધુ દેખાતો પણ અંદરથી કપટ રાખનારો પુરુષ; ઢોંગી; ભગત પેઠે મૈન્ય ધારણ કરી સ્વાર્થ સાધી લેવાની જોગવાઈ ખોળનારો.

બગડે બે થવું, ખરાબ થવું; બગડવું (અંને.)

બગલ ભાવાર્થી, (કોઈ એક જગોએ અનેક પ્રકારનાં જળચર પ્રાણીઓથી ભરેલું એક સરોવર હતું ત્યાં આગળ એક બગલો રહેતો હતો. તે ધરડો થયો તેથી તેનાથી માછલાં પકડી શકાતાં નહોતાં તેથી તે બૂખે મરવા લાગ્યો. તથા સરોવરના કાંઠાપર બેસીને મોતીના દાણા સરખાં આંસુનો પ્રવાહ પૃથ્વી ઉપર રેડવા લાગ્યો. એવામાં એક કરચલો અનેક જાતનાં જળચર પ્રાણીઓ સહિત તેની પાસે તેના દુઃખથી દુઃખી થઈ આદર સહિત તેને પૂછવા લાગ્યો કે મામા, આજ કેમ તમે કાંઈ ખાવા પીવાનું કરતા નથી અને કેવળ આંખમાં આંસુ આણીને નિસાસા નાખતા કેમ બેશી

રહ્યા છો? તે બોલ્યો, દિકરા! તેં ખરોખર નિરીક્ષા કરી છે. મને મત્સ્ય ભક્ષણ કરવા માં અત્યંત વૈરાગ્ય થયો છે, હવે હું ભક્ષકથી વિના એની મેજે આ દેહ નાશ પામે ત્યાં સુધી આ સરોવરને કાંઠે તપ કરવા બેઠો છું ને તેથી મારી પાસે આવે છે તે મત્સ્યને પણ હું ખાતો નથી. કરચલે ખીન્નાં જળચરોને બગલે કહેલી વાત જાહેર કરી, તે ઉપરથી સઘળાં પેલા બગલાનો વિશ્વાસ કરી તેની પાસે આવ્યાં અને સૌ તેની આસપાસ ઘીંટાઈ વળ્યાં.

બગલો પણ દુષ્ટ વિચારથી અનુક્રમે એક એકને પીઠ ઊપર બેસાડી તે જળાશયથી થોડેક દૂર શિલા હતી તે ઉપર જઈને પછાડવા લાગ્યો અને પછી પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે તેમનો ભક્ષ કરી જઈ પાછો ફરીને પેલા જળાશયને કાંઠે જતો અને એવી રીતે પોતાની જીવિકા ચલાવતો હતો તે ઉપરથી,

બહારથી સાધુવૃત્તિ દેખાડતો પરંતુ અંદરથી સ્વાર્થ સાધી લેવાની વૃત્તિ રાખનારો; બગલાના જેવી મનમાં મતલબ રાખનારો; સ્તબ્ધ-સૂમ થઈ સ્વાર્થ તાક્યાં કરનારો.

બગલમાં મારવું, બગલમાં રાખવું. (ચીજ.) નેમ, 'પોટલું બગલમાં માર.'

બગલમાં ધાલી ઉડી જવું, છેતરીને સટકી જવું; ન ગણુકારવું; તુચ્છ ગણી કાઢવું.

"એ ગુણવંતરાય તો તમને અને અમને બગલમાં ધાલી ઉડી જાય એવો છે."

બગલમાં રાખવું, પાંખમાં ધાલવું; શરણે આશરે રાખવું; હુંક આપવી; સંભાળવું; છાયામાં રાખવું; સુખમાં રહેવાને આશરો આપવો. 'હું એને મારી બગલમાં રાખીશ.'

અગલમાં હોવું, પોતાની શક્તિ કે દોષમાં હોવું; કબજામાં હોવું.

૨. સંભાળ નીચે હોવું
“ એ મારી અગલમાં છે.”

અગલમાંથી વાત કાઢવી, નવીન-અક્લ-થી બતાવીને વાત કે ગપ ઠોકવી; ધણેજ ખૂણે ખોચરેથી-હંટગ વાત કાઢવી.

અગલો ઉઘાડી થવી, પૈસા ટકા વિનાનું થવું; સાફ થવું; પાસે કાંઈ સાચવવા નેવું ન રહેવું; માલમતા ઉડી જવી.

૨. છુટા થવું; કોઈ કામમાંથી મોકળા થઈ જવું; નિરાંત થવી.

અગલો ઉઘાડી મૂકવી, શરમ વેગળી કરવી; કાંઈનો ઠપકો કે કલંકની દરકાર-કાળજી ન રાખવી; આચર ગજવામાં ધાલવી.

અગલો ઊંચી કરવી, (એમ કરી પાસે કાંઈ નથી એમ બતાવવું, તે ઉપરથી) દેવાળું કાઢવું; શંખ ટુંકવો; પાસે નથી એમ કહી છુટી પડવું; છુટા થવું; નાદારી બતાવવી.

અગલો ફૂટવી, રાજી રાજી થઈ જવું, હરખાઈ જવું. (અનાર્થ લોક હરખમાં એ પ્રમાણે કરેછે તે ઉપરથી)

અગલો દેખાડવી, દેવાળું કાઢવું; પાસે આપવાનું કાંઈ નથી એમ જણાવવું.

અગલો પાવશ બેઠો, (ચોમાસામાં અગલો એક ઠેકાણે સ્થિર બેસે છે અને લાગ આવે છે કે, તરત માછલાને પકડી લે છે તે ઉપરથી) ઠગ અને દાંભિક પુરૂષને જોઈને લોકો કહે છે કે-“અગલો પાવશ બેઠો છે.”

(પાવશ-પ્રાવૃષ-(વર્ષાકાળ)

ઠાઠ કર્યો ઠગનોરે,
અગલો પાવશ બેસી.”
ઠગવા માંડ્યું ઠીક કરીરે,
પાકી નવ જોઈ પેશી ” (ટેક)
ધીરોભક્ત.

૨. દેવાળું કાઢવું.

અગી ફાટવી, (અગી-મરાઠી વઘણે=જેવું, એ ઉપરથી દષ્ટિ અને તે ઉપરથી) ગુસ્સો ચઢી જવો; મસ્તીમાં આવવું; આંખ ફાટવી.

અંગડી પહેરવી, સ્ત્રીની પંકિતમાં આવવું. ત્યારે કોઈ માણસ સ્ત્રીની પેઠે ઘરમાં ધલાઈ રહેતો હોય અને મરદની કોઈ શક્તિ ધરાવતો ન હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે ‘અંગડી પહેર.’ એ સિવાય કાંચળી પહેરવી, ધાધરી પહેરવી, ચૂડીઓ ધાલવી વગેરે અનેક પ્રયોગો એ અર્થમાં વપરાય છે.

અંગાળાં વાગવાં, ખાલી થઈ જવું; વપરાઈ જવું; ખૂટી પડવું; શંખ વાગવો. ‘ ઘરમાં અંગાળાં વાગે છે.’

અંગાળી ઠગ, (અંગાળાના લોક ઠગ ગણાય છે તે ઉપરથી) આડું અવળું સમજવી કે ભૂલયાપ આપી ધનમાલ લઈ લેનારો પાકો ઠગ; છળ કરનારો; ઉપરથી સફાઈ દેખાડી અંદર ખાતેથી દગલખાજી કરનારો; પાકો ધૂતારો. ‘ અંગાળા કાયદો ’ એ બળાહારના સંબંધમાં-અર્થમાં વપરાય છે.

અચી ફાટવી, (અચી-મોં. તુચ્છકાર રૂપે) બોલવાની શક્તિ ધરાવવી.

‘ એની તો અચીએ ફાટતી નથી ’ એમ કહેવાય છે.

અંગાળી તોલ, ખીજાઓના કરતાં ઊંચાદરબળનું અથવા મોટું. (માણસ) ‘ એતો અંગાળી તોલ છે. (એ તોલ ગૂજરાતના સાધારણ તોલ કરતાં બમણો હોય છે તે ઉપરથી)

અટાશિયાં ઉડવાં, ખાવા ખીવાનું કે ધન માલ વગેરે વપરાઈ જવું; સરસામાન-રાચરચીલું વગેરે ધરવાખરો કંઈ ન હોવો.

અડકાં નાખવાં, છણકા કરવા; તપડકા કરવા; મિનજમાં બોલવું. (અડકાં-કુતરૂં ડાકું મારે છે તે. એ ઉપરથી)

“ પહેલાં તો તમે એટલું એ ક્યાં કબૂલ કરતાં હતાં ને । નણુદોઈની વાત નીકળતાં જ અડકાં નાખતાં હતાં ”

અડકાં હાંકવાં, ગપ ઠોકવી.

અડવો ઉડાડવો, (અડવો, વટુક ઉપરથી) જનોઈથી સંસ્કાર પામેલા છોકરાને સાસરેથી રીત થઈ વરવહુનો ને વરઘોડો નિકળે તે.

અડવો દોડાવવો, ઉપવિત (જનોઈ)નો સંસ્કાર થયા પછી આઠણે બાર વર્ષ સ્વલયર્થ પાળવું જોઈએ તેને બદલે છોકરાને જનોઈ દીધા પછી ચકલા આગળથી નસાડી મૂકવામાં આવે છે અને પછી તેનો મામે પકડી આણે છે તેને અડવો દોડાવવો કહે છે.

અડવો ધૂણાવવો, (પૂર્વ ગૂજરાતના ડુંગરી-અગર કોળીભીલ લોકોમાં) એ લોક અહુ વહેમી હોય છે; માણસ માંદુ પડે ત્યારે, છોકરાં થતાં ન હોય ત્યારે કે જીવતાં ન હોય ત્યારે તેઓ આધા રાખે છે ને અડવો ધૂણાવે છે. એ અડવા ગૂજરાતના ભૂવા નેવા હોય છે. અડવા લોકો જીવતી ડાકેણુ જાહેર કરે છે. અને તે તેઓ માને છે. એ આધા તેઓ પોતાના ‘ આઆ દેવ ’ નેને તેઓ મુખ્ય દેવ ગણે છે તેની રાખે છે. -વિજ્ઞાન વિલાસ.

અડ જાઓ મહેરખાન, ઘણું જીવો અને ચડતી કળા થાઓ વગેરેના અર્થમાં મોટા રાજદારી કે શ્રીમંતના આગળ ચોખદાર એમ બોલે છે.

અણુગું પુકું, (જ્યારે ગામમાં ઢઢેરો પીટવાનો હોય છે ત્યારે અણુગું પુકું છે તે ઉપરથી સાધારણ અર્થે)

૧ ઠેર ઠેર વાત ઉરાડવી; જાહેર કરવું; લોકો જાણે એમ કરવું.

‘ ઠેર ઠેર અણુગાં શું પુક્યાં કરે છે ?

૨. વખાણુ-પ્રશંસા કરવી; ગુણુ ગાયાં કરવા. ‘ તું તો તારાંજ અણુગાં પુક્યા કરે છે. ’

અત્તી આપવી, પ્રેરણા કરવી; ઉત્તેજન આપવું; ઉશ્કેરવું; નવું જીવું થાય એવી તબવીજ કરવી; સાંસણી કરવી. (અત્તી આપવાથી નેમ જ્યોત પ્રજ્વલિત થાય છે તેમ સામાનો જોરસો પ્રજ્વલિત થાય એવી યુક્તિ રચવી તે ઉપરથી]

અત્તી ફાટવી, ખોલવાની શક્તિ ધરાવવી; જીભ ઉપડવી. (અત્તી=જીભ)

અત્તી લાગો, (મતલબ કે) બળી જાઓ; સળગી જાઓ; દીસ્તું રહે; ટગો; વાટઉઠો. કોઈ વસ્તુ પ્રત્યે બેદરકારી બતાવતાં એ બોલાય છે.

અત્રીસ કોઠે જીવ, સઘળી તરફની સંભાળ-અબડદારી; હોંશીઆરી; ચોતરફની સાવચેતી; ચાનક, ખેપ કે ખંત; સર્વાંગે કાળજી રાખવી પડે તે (તુકસાન થવાની ધારતીને લીધે.)

અત્રીસ કોઠે દીવા થવા, અંતઃકરણમાં અજવાળું થવું.

૨. સદેહ-બ્રાંતિની સફાઈ થવી; નિરાંત કે આનંદ થવો; ખટખટ ટળવી; અજવાળું થવું; ઘટઘટમાં પ્રકાશ થવો; તેજોમય-આનંદમય થવું.

(શરીરના અત્રીસ કોઠા છે તે ઉપરથી) એક કોઠામાં અત્રીસ કોઠા, તેમાં રમે નાના મોટા એમ એક કવિએ કહેલું છે.)

“ સરદારખાને હવે અત્રીસ કોઠે દીવા થયા, રજપૂતાણીનો હવે રંગ રહ્યા, અને ઈશ્વરે કલ્યાણ વંશની લાજ રાખી. ”

યુ. જ્યૂની વાર્તા.

“ મહારાજ તમે મારા જીવના તરસ્યા છો તો તે લીધા પછી નિરાંતે સુખ ભોગવજો, હમણાંજ હું જઈ ગોમતીમાં પડું છું એટલે તમારે અત્રીસે કોઠે દીવા થશે. ”

સત્યભામાખ્યાન

બત્રીસી બતાવવી, બત્રીસી-બત્રીસ દાંતની હાર તે ઉપરથી) હસી કાઢવું. ૨. ધમકી આપવી.

બત્રીસીએ ચઢવું, (બત્રીસદાંતની હાર તે બત્રીસી) દાંતે ચઢવું; દાઢમાં પેસવું; ભચરડી નાખવાના પેચમાં આવવું; નુકસાન કરવાની યુક્તિમાં ફસાવું; ચરચાવું; નિંદા થવી; વગોણું થવું; લોકોમાં નકારી વાત ચાલે તેવી હાલતમાં આવવું; ચરચા થવી-
“ છોકરવાદી સર્વની બત્રીસીમાં ચઢી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ શિવાજી પોતે પણ દેશે તાંબે કરવાના લોભમાં પડ્યો હતો એટલે આવા સમયમાં જગતની બત્રીસીએ ચઢવાની તેની ખુશી નહોતી. ”

તારાબાઇ.

બંદર કરવું, (વહાણ) બંદર આગળ કે ખીણ કોઈ જગાએ થોડા વખતને માટે લંગર કરવું.

બન બનકી લાકડી, એકજ કામમાં સ્વતંત્રપણે ગુંથાએલા જૂદા જૂદા વિચારના અને જૂદી જૂદી લાગણીના માણસો. આ હિન્દુસ્તાની પ્રયોગ છે પણ વપરાય છે.

બનતી રાશિ, (સં. રાશિ) સંપ; મેળાપ; બનાવ; મેળ; મળતી પાંતિ.

બંબ બજાવવો, બંબ એટલે લગાઇનો ડંકો. જ્યારે લગાઈ માય સારે એ ડંકો વાગે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થમાં.—

ડોકવું; માર મારવો.

“ કુમાર—સંશયનું આ નિરાકરણ થાય છે, માર્છ, એને વળી બાંધોને બંબ બજાવો. ”

મુદ્રારાક્ષસ.

બંબ બાજરી આપવો, (બંબ એટલે સાધુને તે ઉપરથી વાંકામાં) માર મારવો.

બંબ મહાદેવ, આવા કે જોગી અને વિશે-

ષે જરીને પુરખીઆ લોકો એ પ્રમાણે શિવજીના સંબોધનમાં જોલે છે. (શિવજીની જઠામાંથી ગંગા નીકળેલાં તે વખતે પાણીનો એકદમ બમ્બ બમ્બ જવો અવાજ થયેલો તે ઉપરથી અથવા મહાદેવ શામ ચોળાને રહે છે એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

બંબ વાગવો, કાંઈ નાણું ન હોવું; માલ મિલકત ન હોવી; ખાલી હોવું. (લાક્ષણિક)
‘ એવા ઘરમાં તો બંબ વાગે છે ’

બંબે બંબ, બહારથી ભપકાનું પણ અંદર કાંઈ ન હોય તેવું; ખાલી; પોહું.

૨. અંધેર—અભવરથા.

બંબે બંબ ડોકવું, માત્ર અટકળથી કહેવું; ગપ ચલાવવી; ખાલી—નિરાધાર વાત ફેલાવવી ૨. અંધેર ચલાવવું.

બમણી બારશ, એવડી પીડા કે મુશ્કેલી; એવડી માયાફાડ.

બરડો એવડ વળી જવો, ઘણા સખત મારથી બરડામાં ઇગ્ન થવી—સીધું જીભું ન રહી શકાવું.

બરડો ભારે થવો, માર મારી બરડો હલકો કરવાની જરૂર પડવી; માર ખાવાનાં ચિન્હ જણાવાં.

બરાબર થવું, પતી રહેવું; યઈ રહેવું; ખૂટી જવું; માર થવું; તાશ પામવું; ક્યાર્છ જવું; મરી જવું.

બરો મૂતરવો, (જ્વર મુત્તરિયં તે ઉપરથી) જ્વરો મુત્તરિયં અને તે ઉપરથી બરો મૂતરવો એમ અપભ્રંશ છે.)

નખજાઈ કે ઘણા તાવથી હોડતા ખૂણા ઉપર મોઢાની લાળ તીતરેથી ચામડી ઉપર ઝીણી ફેલીઓનું યઈ આવવું.

બહારાત બાણે, હું જાણુતા નથી તે મારે જાણવાની દરકાર પણ નથી એવા અર્થમાં બેદરકારી કે તિરસ્કારમાં જવાણ દેતાં વ-

પરાય છે. વળી મારી દૈવરાત, ન્યૂતીરાત, પિંગરાત, વસંતરાત બહુ વગેરે એ અર્થમાં બોલવાના અનેક પ્રકાર છે.

અલિ રાગનો ગાર, અલિ રાગના ગાર શુક્રાચાર્યની પેઠે એક આંખે કાણો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. **બલેયાં બેચયાં,** દિસાખ માંડી વાળવો; ખાતું માંડી વાળવું.

બહાર છે તેટલો ભોંયમાં છે, મતલબ કે તેનાં મળ બહુ જાડાં છે; બહુ લુચ્ચો છે; પહોંચેલી યુદ્ધી છે.

બહાર જવું, ઝાડે ફરવા જવું; પાદરે જવું; ભાગાળે જવું; જંગલ જવું. આ અર્થમાં **બહારજવા જવું** પણ બોલાય છે.

૨. ફરવા કે કંઈ કામને અર્થે ઘરની બહાર જવું.

બહાર મારવો, ખીલી રહેલી ખુબસુરતીનો અચ્છો અનુભવ લેવો-મજો મારવી.

બહુચરાજનો કુકડો, લોકો બહુચરાજ માતાને જીવતા કુકડા ચડાવે છે. તેથી તેઓની સંખ્યા બહુ વધી જાય છે અને દેવળની આસપાસ ભમ્યાં કરે છે, આ કુકડા માંહેલા એકની વાત એવી ચાલે છે કે-એક હિંમતવાન મુસલમાને તેને તળી ખાધો, પછી તેનું પેટ ફાડીને તે જીવતો બહાર નિકળ્યો.

“ કુકડીઆ બોજન ક્રિયા.
તળિયા તેલાં તાંચ;
મેં છાના ઘટમાંય,
તેં બોલાલાં બેચરાય. ”

(રાસમાળા)

એ ઉપરથી કોઈ માણસ ખીજનું લે-હોયું આપે નહિ ત્યારે એમ કહેવાય છે કે—

“ જોને તને બહુચરાજના કુકડાની પેઠે

થઈ પડતું, ” મતલબ કે એ જેસા તને પચવાના નથી તે ઉપરથી લહેણું મૂકે નહિ એવો જ લહેણુદાર તે બેહેચરાજનો કુકડો કહેવાય છે. ૨. બહુ બોલો; છાનો-છૂપો ન રહે તે.

બહુજ થઈ (માથે), બહુ વીત્યું, ઘણું ફુ:ખ પડ્યું, અવધિ થઈ.

“ જશો ચોરાશીમાં વહી,
મમ્મા માથે બહુ થઈ. ”

બોળે ભક્ત

બહોળે હાથે, ઉડાઉપણે; છૂટે હાથે; ઉદારતાથી, સંકોચ પામ્યા સિવાય; મન મોકળું રાખીને.

“ બેઉ બહોળે હાથે ખરચ કરનારા હતા. ”

સધરાનેસિંગ.

બળતામાં ધી હોમવું, (બળતામાં ધી હોમવાની પેઠે) ઉચ્છ લાગણી કે જ્વેરમાને વધારવાની તજવીજ કરવી.

બળતામાંથી બૂકવું, ઉતાવળથી નેટલો ફા-યદો લેવાય તેટલો લેવો.

“ દાસ ધીરા હરિ ભજ છે હુંકો,
તમે ચતુર થઈ કેમ ચૂકો;
કંઈ બળતામાંથી બૂકો,—
ચંચળ મન ચોર. ”

ધીરો ભક્ત

બળીને ખાખ-ચૂનો થઈ જવું, અહેખાઈ ઈર્ષ્યાથી કાળજી બળી જવું; કોઈનું સાઈ જ્વેઈને મનમાં બળવું; અતિશય ચિંતા થવી.

“ આકાનનાં ઉમદાં કામો તેનાથી જ્વેઈ શકાતાં નહિ. તે નિહાળી બળીને ખાખ થઈ જતો હતો. ”

અરેખિયનનાઈદસ.

બળેવે ખારમું બેસે છે, ક્ષાત્તણોમાં ખારમા વરસ સુધી જતોઈ દેવાનો રિવાજ

છે—ઉપનયન સંસ્કાર ત્યાં સુધીમાં કરી ના-
ખવો જોઈએ. એટલી ઉમર સુધી છોકરું
નાતું ગણાય છે, કારણ કે જનોઈ દીધી
એટલે તે બ્રાહ્મણમાં ખપે છે. તે ઉપરથી
'હજી નાનો છું' એમ ખતાવવામાં એ
પ્રમાણે હરકોઈ જાતિમાં એલવાની શ્દિ
પડી ગઈ છે.

આંકાં ડુકવાં, ખુશામતનાં ગીત—ગુણુ ગાવા;
વખાણુ—પ્રસંશા કરવી.

“ એ ચાર ન્યુસપેપરવાળાઓ રાજીજીનાં
આંકાં ડુકે છે અને તેઓની પાસેથી પૈસા
ઓકાવવાને ” * * *

ગૂજરાતી.

આંધ ઊડની વાત, એક એકના પેચમાં
રમવાની વાત; ડાહ્યા અને અનુભવી માણુ-
સની સલાહ લેવી પડે એવી જે મુશ્કેલ
આખત તે.

આંધણાં ઊડવાં, (આંધણાં—અંધન ઉપરથી.
સામે થતાં જે કેડ આંધી હોય તે છોડી
નાખવી, તે ઉપરથી)

નમ્યું આપવું; નમી પડવું; હારી થાકવું
સામે થવાની હિંમત ઊડવી.

આંધી દડીતું, એડી આંધણીતું; બહુ નીચું
નહિ તેમ બહુ ઊંચું નહિ, બહુ જાડું નહિ
તેમ બહુ પાતળું પણ નહિ એવું.
(માણુસ.)

આંધી બીડી (આખર), દાખડદાખડ જળ-
વાઈ રહેલી—ઉઘાડી નહિ પડેલી આખર,
ભારે ભાર રહ્યા હોય તે; બોપાળું ન ની-
કળ્યું હોય તેવી સ્થિતિ.

“ મહેમાન—પરોણો આવે તેની પરોણા
ચાકરી મારેજ કરવી ને ઘરની લાજ આ-
ખર આંધી બીડી પણ મારેજ રાખવી તેમ
છતાં પણ કાંઈ જશ છે ? ”

કુંવારી કન્યા.

આંધી મૂઠી, સચવાઈ રહેલો ભારેભાર; જ-
ળવાઈ રહેલો વક્કર.

‘ આંધી મૂઠી લાખની,
ઉઘાડે વા ખાય. ’

કહેવત સંગ્રહ.

‘ આવ્યો ત્યારે આંધી મૂઠી,
જમડા લેશે લૂંટી. ’

ધ્યારામ.

આંધી લેવું, જંત્રમંત્રાદિ પ્રયોગથી વશ
કરવું; વશીકરણ કરવું. ‘ તે રાંડે એના ધ-
ણીને આંધી લીધો છે. ’

૨. જવાબ દેતાં ગભરાય તેમ કરવું
અથવા પોતાનું બોલેલું પોતાનેજ
ફેરવવું પડે એમ કરવું.

૩. કમ્બલત—કરાવને વળગી રહે તેમ
કરવું.

આંધેલી કમ્મરનું, તૈયાર; ચંચળ; હાજર;
બીડેલી હિંમતનું; તત્પર; સજ્જડ; કમ્મર
આંધીને તૈયાર થયેલું. (કોઈ છાતીવાળું
કામ કરવામાં)

આંધ્યો પગ રહેલો, નિરાંત વાળી લાંબા
વખત સુધી એકને એક જગાએ બેસવું-
રહેવું; પગ ટકવો; ઝાઝી વાર નિરાંતે થોભવું.

આંધ પકડવી, (લાક્ષણિક) મદદ આપવી;
સહાય કરવું; લાંબો હાથ કરવો.

આઈ કલ્યાણી, (—કરવી) બીખી ખાવું. (આ-
ઈ કલ્યાણી કરતો ફર.)

(‘ આઈ, કલ્યાણુ હજો ’ એમ બીખી
ખાનારા આશીર્વાદ દે છે તે ઉપરથી.)

૨. (કલ્યાણી એ શબ્દ બોળી ચરિત્ર
વિનાની સ્ત્રીને માટે વપરાય છે તે
ઉપરથી) પુરુષાર્થ વિનાનો; આયલો;
કમાઈ ન શકે તેવો પુરુષ.

૩. ગરીબાઈ; સાલસાઈ.

‘ લહેણું આઈ કલ્યાણીએ આવતું નથી. ’

આઈ માણસ, ઓ જાત.

આકરી આંધવી, મમત કરવો; વેર કરવું; સામા થવું.

“અનમી નરો નમાવિયા,
અળિયાશું આંધે આકરી.”

અંગદવિષ્ટિ.

આજરીઉં વધવું, (આજરીઉં-આજરીતું હુંહું. તે ઉપરથી હુંડાના જેવી માથે હળમત વધવી અથવા હળમતના વાળ વધવા. (મગ્નકમાં)

આજી જવી—હાથથી જવી, અથો એત અગડી જવો.

આજી જીતવી, જશ મજે તેવી રીતે કોઈ કામ પાર પાડવું; ફતેહ મેળવવી; જીત કરવી; ફાવી જવું; કામની સિદ્ધિ કરી લેવી.

આજી ધૂળ થવી-અગડવી, ખેલ અગડવો; ધારેલી ધારણા ધૂળ મળવી; ધારેલો એત નિષ્ફળ જવો; અવળા પાસા પડવા; આશા ભયું ચાલતું કામ અગડી જવું.

“આ આમતના સંબંધમાં કોઈને કાંઈ સૂચના આપવા જોગ લાગતું હોય તો તેમ કરવામાં હવે ખીલકુલ વાર લગાડશો નહિ, કારણ કે આજી અગડ્યા પછી ફરો ઈલાજ ચાલશે નહિ.”

મણિ અને મોહન.

આજી હાથમાં આવવી, નશીબ અજમાવવાની ખરી તક આવી મળવી—હાથ લાગવી. જીતની આજી એટલે વિજયની આશા અને હારની આજી એટલે નિષ્ફળતા.

“અમાત્યનો વધ કરવામાં પ્રકૃતિમંડળ અળભળી ઉઠે, ને તેમ થતાં જીતની આજી હાથમાં આવી કદાચ કથળી નય.”

સુદ્રારાક્ષસ.

૧. કોઈનું સાઈં કે માહું કરવાનું પોતાના

હાથમાં હોવું; કોઈને ફાયદો કે ગેરફાયદો કરી આપવો તે પોતાની મરજી પર હોવું. “તેની આજી મારા હાથમાં આવી છે હવે.”

આજી હારવી, નખાં પડવું; નિષ્ફળ થવું; પરાભવ થવો; હાર ખાવી; ધારણા સિદ્ધ ન થવી; ઈચ્છેલું નિષ્ફળ જવું.

આજીયાકાર ગવાવા, ભવાડા થવા. (સ્ત્રીઓમાં)

આજીગરનું રમકકું, (ઉપરથી વસ્ત્રાભૂષણ પહેરાવેલું રૂપાણું જેઆતું પૂતણું; તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

ચલણ વિનાનું; નચાવે તેમ નાચે—કહીએ તેમ કરે એવું; નામનું; મરજી માફક વર્તે એવું.

આટલી ભગત, દારૂ પીવાનું ધ્યાન ધરનારો; દારૂનો વ્યસની; જેને એકે દિવસ આટલીનું માથું ભાગ્યા વિના ચાલે નહિ તે.

આડી નજરે જોવું, આંખ આડા કાન કરવાની વૃત્તિથી જોવું.

૨. જાનું માનું ચૂપકાથી જોઈ લેવું.

આણુ વાગવાં, (કાળજમાં) મહેણાંના શબ્દોથી હૃદય ભેદાઈ જવું; શબ્દશર વાગવાં; તીક્ષ્ણ ભાષણથી કાળજમાં અસર થવી.

આપ જન્મારે, ન્યારથી આપે જન્મ આપ્યો ત્યારથી તે આજ સુધીમાં. “આપ જન્મારે દીઠું હોય ત્યારે જાણે કે ની?”

આપદીકરાનું હોવું, તેને ને મારે આપ દિકરાનું છે એટલે આપ દિકરા જેવો રતેહ-નાતો છે.

આપનાં સિત્તાશિયાં, કંગાળ; લલુતાવાળાં. ૨. ભલિવાર-હંગ વિનાનાં.

આપના કુવામાં કુખી મરવું, આપદાદાથી ચાલતી આવેલી ખરાબ રસમ કે ખરાબ જગોને વળગી રહી નુકસાન અમલું.

આપના આપ પાસે ગયો, મરી ગયો. (તે મરી ગયેલો હોયછે તોજ એમ કહેવાય છે.)

૨, ઘણું દૂર જવું; નજર ન પહોંચી શકે એટલે દૂર જવું. (લાક્ષણિક)

આપના આપ બોલાવવા, દુઃખને વખતે આપની સહાય માગવી; આપના નામની ખૂમ પાડવી. (દુઃખ પડે છે અથવા દુઃખ થાય છે ત્યારે 'આપરે!' એમ કહી ખૂમ પાડવામાં આવે છે તે ઉપરથી)

આપની બાંધ સાહીને, મતલબ કે તારામાં રામ, શૌર્ય, દૈવત ન હોય તો તારા આપનો કે ગમે તેનો પણ આશ્રય ધરીને-મદદ લઇને. (કામ, ફરજ, વગેરે માથે લેવાના સંબંધમાં)

“ ગાંડાં હોય તેને તેનું ગમતું બોલી સમજવાય પણ આતો ડાહ્યા ગાંડા થએલા એટલે બોલ્યાચાલ્યાની બાધા લઇ નેમ તમે કરો તેમ અમારે આપની બાંધ સાહી કરવું જ નોંધએ.”

તપસાખ્યાન.

આપનું કરમ-કપાળ, મતલબ કે કંઈ જ નહિ.

“ જીવરામ કહે-આ તરફ જુઓ, એ રહ્યો ત્રીજો દીવો. રંગલો કહે તારા આપનું કપાળ છે તે તરફ તો. ?”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

આપનું તોલડું, (જ્યારે મરી ગયેલા માણસને સ્મશાનમાં બાળવા લઈ જાય છે ત્યારે મરેલાનો સંબંધી હાથમાં તોલડી લઇને આગળ દોડે છે, અને પાછળ ડાઘુઓ રડતા રડતા જાય છે. રસ્તે જનારને એ તોલડી ઉપરથી એમ જણાય છે કે કોઈનું મડદું આવે છે-એ તોલડી કોઈના મરણના કે મોકાણાના સમાચાર કહે છે. તેમ જ માણસને કાંઈ બિનઆવડતવાળું કામ સોંપવામાં આવે તે માણસ જો કે તે હાથમાં લે છે ખરો તો પણ બિનમાહીતગારીને ક્ષિપ્તે પાછળથી રહી ઉઠે છે-નિષ્ફળ થાય

છે તે ઉપરથી જ કાંઈ સાઈ કામ ન કરી શકે તેવાને વિષે બોલતાં વપરાય છે. 'એ સા-જો શું ઓસડ કરવાનો, આપનું તોલડું?' 'શું કરવાનો છે મોકાણુ એના આપની' એમ પણ એ જ અર્થમાં બોલાય છે.

આપનું બુઝાઈ, ભલિવાર વિનાનું કામ કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

આપનો કોકો, 'આવડે છે એને એના આપનો કોકો' મતલબ કે કાંઈ જ આવડતું નથી.

આપનો બુધવાર, જ્યોતિષમાં બુધવાર નખું-સક ગણાય છે તે ઉપરથી) કંઈ જ નહિ. 'ત્યાં જઈને શું કરી આવ્યો તારા આપનો બુધવાર' એમ બોલાય છે.)

આપનો લાડવો, (લાક્ષણિક) કાપડો-નફા; લાભ; આપે મેળવેલો હક.

'આપનો લાડવો દાટ્યો છે અહીં આગળ તે ઠેલા ઠેલા આવ્યા ?'

બાફી ખાવું, (લાક્ષણિક) નકામું-નિરર્થક રાખી મૂકવું. શાક કરજે, વધારી ખાજે, બાફી ખાજે, બાફીને વધાર કરજે એમ પણ બોલાય છે.

બાખરો ભૂત, વિખરાયલા નિમાળાવાળો વિચિત્ર બિહામણો પુરૂપ.

અણહિલપુરમાં કરણ રાજની સ્ત્રી કૌલા-રાણીને એ બાખરો ભૂત વળગ્યો હતો. આખું શહેર એ ભૂતથી ત્રાસ પામી મથું હતું. હરપાળે કૌલા રાણીના અંગમાંથી ભૂત કાઢ્યું તે વખતે બાખરે પોતાનું વિકાળ સ્વરૂપ પ્રકાશ્યું હતું. એ મૂળ માધવનો ભાઈ હતો. માધવની સ્ત્રી કરણ બાળાકા-રે લઈ ગયો હતો તેનો બચાવ કરવામાં એનો પ્રાણ ગયો હતો. એ વેર વાળવાને એણે યમરાજની આજ્ઞા લઈ ભૂતનું રૂપ ધારણ કરી શું હતું એમ કહેવાય છે. કરણલેલો.

આમાશી વળગવી, ડાકણ વળગવી. (વાં-
કામાં-મર્મમાં.)

આયડીનું રાજ, જે ધરમાં આયડીનું ચલણ
હોય છે તે ધરમાં આયડીનું રાજ છે એમ
કહેવાય છે. ધર રૂપ રાજ્યમાં પુરુષ રાજ
અને સ્ત્રી એ પ્રધાન છે. રાજ નખજો હો-
વાથી રાજ્યમાં પ્રધાનનું જોર-ચલણ જેમ
વધારે થાય છે તેમ પુરુષપણ નખજો હો-
વાના કારણથી સ્ત્રીનો કારભાર ચાલે છે; આ
વાક્ય બહુધા જે પુરુષ સ્ત્રીની સત્તાથી દ-
ખાઈ નય છે એવાને માટે નિંદા તરીકે
વાપરવામાં આવે છે.

આરણું કાળું કરવું, કોઈના ધરમાં પ્રવેશ ક-
રવો. (આરણામાં પેસતાં કાળો છાયો પડ-
પડવાનો સંકેત છે તે ઉપરથી.) આ પ્રયોગ
નકારમાંજ વપરાય છે. જેમકે, હું તેનું આરણું
કદીજ કાળું કરનાર નથી એમ કોઈ કે
ચુસ્તમાં બોલાય છે.

આર પાદશાહી, આર પાદશાહી જેવું સુખ;
મજા; નિરાંત; એનખાણ.

“કેટલીક અજ્ઞાન આયડીઓ તો રેવા
કુટવામાં લહાવો સમજે છે, નાતમાં
કોઈ મરો ગયાની વાત આવી કે આર
પાદશાહી ?

એ બહેનો.

આર અંદરનાં પાણી પીધાં છે, જે ઘણી
મુસાફરી કરી પાકો માહિતગાર, બુદ્ધિ-
શાળી, બહુશ્રુત અને ઘડાઈ ઘડાઈને હોંશિયાર
થયો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

આર આપની રેજ, કોઈ કામ એવું હોય
કે જેમાં બધાજ હુકમ કરનાર હોય અને
સાંભળનાર કે કરનાર કોઈ ન હોય ત્યારે
આર આપની રેજ ભરાઈ છે એમ કહેવાય
છે. મરાઠીમાં એજ અર્થમાં ‘આર ભાઈની
ખેતી’ બોલાય છે.

આર મણુની ખાજરી, (રૂપીઆની આર મ-
ણુના ભાવની ખાજરી મળવાથી વધારે મ

હેનત મળુરી કરી રળવાની ચિંતા રહેતી
નથી તે ઉપરથી) નિશ્ચિંતપણું; ઉચાટ
વગરની સ્થિતિ; નિરાંત; મજા; સુખચેન.
(એને તો આર મણુની ખાજરી છે.)

આર વરસનો ખેડો છું, શાસ્ત્રમાં આર
વરસ સુધી નાનું ગણાય છે. સાં સુધીમાં
જે સંસ્કાર કરવાના તે કરી નાખવામાં
આવે છે. તે ઉપરથી ‘હજી નાનો છું’ એમ
બતાવવાને એમ કહેવામાં આવે છે.

‘એમનાં છોકરાંથી માંડે ધર શું ઉધ-
ડવાનું હતું? હજી તો ગુણસુંદરી આર વર-
સનાં ખેડાં છે? જે બિચારીએ પાપ કર્યું.’

સરસ્વતીચંદ્ર.

આર વાગી જવા, આફત આવી પડવી;
પડતી થવી; સુખનો છેડો આવી રહેવો.
(આર વાગ્યા પછી સૂર્ય આથમતો નય
છે-પડતી દશાને પ્રાપ્ત થતો નય છે તે
ઉપરથી)

‘તેને એવો ડર લાગ્યો કે-હવે આગળ
જતાં શું થશે તે પ્રભુ જાણે; કદાચ આ
પ્રસંગે આપણા પણુ આર વાગી જશે.’

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“ વજીર સમજી ગયો કે આપણા તો
આર વાગ્યા છે તો પણ ઉપર ચઢ્યો, બ્યારે
ડોકીઈ કરી જોયું ત્યારે ત્રણ જણને બો-
લતાંજોયા, આપડો વજીર તો આથી જીવ
જવાની ધાસ્તીથી ધુજવા લાગ્યો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

આરતું ચોથ, શું આવડે છે એને આરતું
ચોથ, મતલબ કે કોઈ આવડતું નથી.

આરમો ચંદ્રમા, કજીઓ; વિશ્વતા; વાંધો;
ઘણાજ ધિક્કાર, અણખનાવ. ‘મારે ને તેને
આરમો ચંદ્રમા છે.’ (જન્મ નક્ષત્ર અથવા
દ્વાદશ સ્થાનમાંથી આરમી રાશીમાં પેટેલો
બૃહસ્પતિ ધણો ગેરલાભ સૂચવે છે. આ
ઉપરથી આરમો બૃહસ્પતિ પણ બોલાય છે.

**દ્વાદશેતુ શશાંકેચ,
મૃત્યુરેવન સંશયઃ**

આઠમો રાહુ પણ એવાજ અર્થમાં વપરાય છે.

આરણ્ય ઠોકવાં-તોડી પાડવાં, ચાંપીને ઉધરાણી કરવી; તગાદો કરવો. (લેણદારે)

“ ઘેણના આપ અને સસરાની કમાઈ એટલી હોય કે ધરમાં વરસ દહાડો દાણો ભરવો મુશ્કેલ થઈ પડે અને લેણદાર આવીને રોજ આરણ્ય ઠોકે;”

સાસુ વહુની લડાઈ.

“ માગનારા તોડી પાડે,
મારાં આરણ્યાં જો;
ગાજો દે ને કરે રોજ રે,
તોફાન જો. ” કાચર.

આજલગ્ન ખત્રીસી.

આરણ્યે તાળાં દેવાવાં, સલાનાશ જવું; ન સંતાન જવું; દેવાઈ જવું; પાછળ રહેનાર કોઈ ન હોવું; નિર્વંશ જવો.

આરણ્યે દીવા રહેવો, ન્યારે પાછળ કુળ-દીપક પુત્રની હયાતી હોય છે ત્યારે એ બોલવામાં આવે છે. વંશ રહેવો.

પુત્રરત્નથી ધર ઉજળું રહેવું; ધરની કીર્તિ છતી રહેવી.

‘ તારે આરણ્યે દીવોય નથી રહેવાનો. ’

‘ માન મોટમ મટ્યો, આયુષ્ય અવશ્ય ધટ્યો, વંશ વટ્યો, નહિ સાખ દીવો. ’

અંગદવિષ્ટિ.

આરણ્યે અપોર ચઢયા, ન્યારે કોઈ માણસ સવારમાં બહુ વાર સુધી પથારીમાં પડી રહ્યો હોય અને ઉઠવાની કાળજી ધરાવતો ન હોય ત્યારે સામો માણસ કહેશે કે અત્યા ઉઠને, આરણ્યે અપોર ચઢયાને, ક્યાં સુધી પડી રહીશ!

આરણ્યે એસવું, તગાદા કરવા; ચાંપીને ઉધરાણી કરવી; જાપરદસ્તીથી માગવું; કંઈ

માગતું લેવાને ભૂખ્યા તરસ્યા આરણ્યે એસવું; લાંઘવું; ખોટી રહેવું.

“ ભાટ લોકો ઘણું કરીને પોતાના લેણ્યાની ફરિયાદ સરકારમાં કરતા નથી, અને કરે તો પણ વાણિયા પાસે લેવાનું શું હતું? તેથી તે તેને આરણ્યે એડો, અને ત્રણ દિવસ સુધી તેણે અનજળ લીધું નહિ ને વાણિયાને અપવાસ કરાવ્યો. ”

કરણ્યલેલો.

આરણ્યે હાથી જુલવા, (પૈસાદારને ઘેર જ હાથી જુલે છે તે ઉપરથી) ઘણું જ શ્રીમંત હોવું; પુષ્કળ ઠાઠમાઠ હોવો.

‘ એને આરણ્યે તો હાથી જુલે છે! આપણે એમના શા વાદ? ’

આરદાન ભારે થવાં, મિજાજ વધવો. “ એનાં આરદાન હાલ ભારે થયાં જણાય છે. ”

આરસ નાખવી, મરી ગયેલાની શ્રાવણીને દહાડે સંબંધીઓ તરફથી જે અપાય છે તેને આરસ નાખવી કહે છે.

આરસ હોવી, પહેલા દહાડાનું અપવાસી હોઈ આવેલું હોય તેથી શ્રમ થઈ શકે નહિ તે ઉપરથી જે માણસ કામ કરવાથી કંટાળો ખાતો હોય અથવા જેને અશક્તિ-સુસ્તી કે આજસ થતું હોય તેવાને વિષે બોલતાં વપરાય છે

‘ કામ કરવાની તો આરશો છે એને. ’

આરસો એસવી, (આરસ નાખવામાં આવે છે તે ઉપરથી તેવી દશા પ્રાપ્ત થઈ હોય એમ સાધારણ્ય અર્થે) મોઝાણ મંડાવી અથવા તેના જેવી દુર્દશા થવી.

‘ આરસ તો એસેરે,

આઈ ન્યારે મજો નહિ;

વારવાર એમ યાયેરે,

રે પલિ પાખે જીવું સહી. ટેક.

ધીરોભકત.

આરે દરવાજા ખુલા છે, જને નેણી તરફ જવું હોય તેને તેણી તરફ જવાની છૂટે. ધ-

છું કરીને પ્રાચીન મોટા શહેરના કોટને દરવાજા બાર હોયછે તે પરથી ગમે તે રસ્તે જાઓ, જવા દેવાની ના નથી એવા અર્થમાં બોલાયછે.

આરે દહાડાને બત્રીસે ઘડી, હરહમેશ; દહાડોરાત; નિરંતર.

“કેમ તું હવે ઠંડાલી કરવાની રહેવા દેશે કે નહિ ? અને તો આ આરે પહોરને બત્રીસે ઘડી સરખીજ.”

દિલ્લીપરહલ્લો.

“ ધમકા નહીં આરે દહાડા જીવશે ને દુઃખ દયાં જ કરશે એમ કેમ કહેવાય ? ”

એ બહેનો.

આરે ભાગોળો મોકળી, સઘળે—કોઈપણ રસ્તે જવાની છૂટી; આરે વાટ ખુલ્લી—(સ્વતંત્રતા દર્શાવેછે)

આરે મહિનાને તેરે કાળ, આખું વર્ષ; હમેશાં; નિરંતર.

આરે મેહ વરસવા, પુષ્કળ કમાણી થવી; સર્વ પ્રકારની રિદ્ધિસિદ્ધિ પ્રાપ્ત થવી. (શાસ્ત્રમાં મેઘઆર વર્ષ્યા છે તે ઉપરથી)

સુખનો—હર્ષનો દહાડો હોય ત્યારે કવિઓ અલંકારમાં એ પ્રમાણે લખેછે. મોતીનો કે દૂધનો વરસાદ વરસ્યો એમ ઐરાં લગ્ન વખતે ગીતમાં ગાયછે. આકાશમાં અપ્સરાઓ નાચેછે, ગંધર્વો ગાન કરેછે, દેવ પુષ્પની વૃષ્ટિ કરેછે વગેરે અલંકાર હર્ષ કે સુખ દર્શાવનારા છે.

આરેવાટ કરવું, આડું તેડું ઉડાવી દેવું, અહીં તહીં ગમે ત્યાં વિખેરી નાંખવું; બહોળે હાથે ખરચવું.

આરેવાટ થઈ જવું, ઉડી જવું; ખપી જવું.

“ જ એ પૈસા તેણે ખચાચા હતા તે જ આરેવાટ થઈ ગયા અને અન્નને અન્ને દાંતને વેર પડવા લાગ્યું.”

જાતમહેનત.

આવન વીર, સૌને પૂરો પડે તેવો, મહાબળીયો એવો જ કોઈ તે.

‘ આવનવીર જવો બેઠો છું. ’

આળ બ્રહ્મચારી, જે પુરૂષ કદી પરણ્યો ન હોય, ને જણે સ્ત્રીની સોડ જોઈ ન હોય તે (પુરૂષ.) સ્ત્રી સંભોગ ન કરવો એ વ્રત પાળનારો તે. (મરણ્ય સુધી કે કોઈ કામને અર્થે થોડી વાર પણ.)

બિંદુનો સિંધુ કરવો, અતિશયોકિતથી વધારવું. (કવિઓમાં) જીજ્ઞ આખતને વધારી તેને મોટી અને અગત્યની કરીને થાપવી.

બિયાબાઈની પ્રીત, બિયાબાઈ એટલે એ અને આરનો જોગ. બિયાબાઈ જેમની જેમની વચ્ચે હોય તેમને સારો ખનાવ હોય તહિં એ પ્રસિદ્ધ છે. એ આરને ખાય એવું પંચાંગ જોનારા જોશીઓ કહેછે તે ઉપરથી અણુખનાવ; સામીપ્રીતિ; દેખ.

“ તમારે તમારા સ્વામી સાથે બિયાબાઈ છે. ”

સસભામાખ્યાન.

બિયાબાઈની પ્રીત રાખવી અગર બિયાબાઈ રાખવું પણ બોલાય છે,

દ્વિદ્વાદશે ચ દારિદ્ર્યં
નવમે પંચમે કલિઃ

શીઘ્રબોધ.

બિલાડાં આવવાં, આંખે બહુ મેશ આંજી બિલાડાના જવો બન્યો હોય તેવાને માટે મસ્કરીમાં એમ બોલાયછે.

બિલાડી જેવી આંખ, માંજરી આંખ.

બિલાડીનું બચોળિયું, બિલાડી જેમ પોતાના બચ્યાને મોંમાં ઘાલી અહાંથી તહીં ને તહીંથી અહીં મૂકેછે તેમ કોઈને વસ્તુને સાથે ને સાથે રાખી સાચવ્યાં કરતું હોય તે.

‘ ચાલો કરીએ પથારીઓ, મૂક તારું બિલાડીનું બચોળિયું ઠેકાણે. ’ અન્નરાક્ષસ.

બિલાડું તાણવું-ખેંચવું, બિંધું ઘાલી વગર વાંચ્યે કે વગર સમજ્યે કાગળપર બિલાડીના પૂછડા જેવી ગટર પટર ઉતાવળે સહી કરવી.

“ અપોરે પુદ્ધિધન આવે ત્યારે રાણો કહાવે કે ચાલતું કરો, હું આવું છું; અખરે આવે તે કાગળપર બે બિલાડાં તાણી આવે. પુદ્ધિધન સૌ જ્યાં કરતો ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

બી ઉગી નીકળવું, સારી રીતે ફાયદાકારક નીવડવું; સારેસ્તે કાંઈ વપરાયાથી લાભ થવો; મહેનત ફળવી; પ્રસાર પામવો; નય થવો; ફતેહ થવી.

બી મોડવું, પાયો ઉખેડી નાખવો, નાશ કરવું; સમાપ્તિ આણવી.

બી રોપવું, મૂળ ધાલવું; પાયો નાખવો.

૨. પગ મૂકવો-માંડવો; (જગો કે કામમાં) દાખલ થવું.

બીકણુ બિલાડી, બિલાડીના જેવું બીકણુ; હીચકાંઈ; છાતી-હિંમતવિનાતું (માણસ); “ એ એક વડે તો હું સોને ભારે છું પણ તારાજેવા બીકણુ બિલાડીસાથે જવું એમને ખોટું લાગે છે. ”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

“ હીક છે ત્યારે પણ આપાજણે ત્યારે? ”

અહા! આવા બીકણુ બિલાડા તો કોઈ ના દીઠા ! ”

સરસ્વતીચંદ્ર

બીડનો કુતરો, જે માણસ પોતે ઉપયોગ ન કરી શકતો હોય તેવી વસ્તુનો ઉપયોગ ખીજને પણ ન કરવા દે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (બીડમાં સૂતેલો કુતરો ઢોરને માટે રાખેલા ઘાસની ઇચ્છા કરતો નથી તેમ છતાં કોઈ ઢોર આવાને આવવું હોય તો તેને પણ ભસીને ખાતાં અટકાવે છે એ ઈસપનીતિની વાત ઉપરથી આ પ્રયોગ વાપરમાં આવેછે.)

બીંડું ઝડપવું, કોઈ મુશ્કેલ કામ કરવાનું વચન આપવું; કોઈ સાહસ માથે લેવું; કોઈ સાહસ કામ કરવાનું માથે લેવાની છાતી ચલાવવી.

(પ્રાચીન કાળમાં જ્યારે કોઈ મોટું કામ કોઈ લાયક અને સાહસિકને સોંપવાનું હોય-છે ત્યારે રાજા પોતાના સુભટોના સમૂહમાં એક બીંડું નાખે છે તે સૂચવેલું કામ કરવાની જોની છાતી હોય અને વચને ખંધાતો હોય એવો માણસ તે બીંડું ઉપાડી કે ઝડપી લેશે અને પછી ભર સભામાં પોતે એ બીંડું ઉઠાવી જાય છે તે ઉપરથી)

“ તેં નામ સાર્યક મહિપતિ વાહ કીધું; બીંડું કુંહેમ હણવા ઝડ ઝડપી લીધું; સંતોષ થાય નિરખી સૂરને સહુને, શાઆશ છે બહુ મહિપતિરામ તુંને. ”

નર્મકવિતા.

“ આ કામ કંઈ હવું તે કોણુ કરે તેનો વિચાર કારભારીઓ કરવા લાગ્યા; રાજાએ સુખ્ય સુભટોને બેગા કરી પૂછ્યું કે આ પરાક્રમ કરવાનું બીંડું કોણુ ઝડપે છે? દરેકે કહ્યું કે એ હું માથે લેવાને રાજા છું ને તે કરવામાં મારા પ્રાણુ જશે તો કૃતાર્ય થઈશ. ”

વનરાજ ચાવડો.

બુચો કારભાર, સત્તા કે દમદ્યાવિનાનો કારભાર-અમલ; કંઈ કમાણી કે ઝાઝી પ્રાપ્તિ ન થાય એવો ખેડો રોજગાર; તે ઉપરથી ‘બુચોકારભારી’ પણ કહેવાય છે. એ ખાલી ઢોંગ કરનાર, ઘેલૈયા અને બડાઈ-ખેર માણસોને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

બુટા સુંઘાડવી, અજબ જેવો ગુણુ દેખાડી પોતાના તરફનું-મતનું કરવું; આડા અવળા પાટા દર્ષ-યુક્ત પ્રયુક્તિથી સમજાવી દેવું. **બુડકી મારી જવી,** કામની વખતે વચમાંથી નાશી જવું; જરૂરને પ્રસંગે ખરી જવું;

મોં ન દેખાડવું; અદ્રબ્ય થઈ જવું; છટકી જવું.

પુડતો પાથો, પડતી દશાની શરૂઆત; નમતી કમાન.

પુતાવું મુકવું (માથે), આળ-તહોમત મુકવું. પુદ્ધાવતાર ધરવો, વિજ્યુતા દશ અવતારમાંનો જે નવમો તે પુદ્ધાવતાર કહેવાય છે.

એ અવતાર કોઈ લીલા કરવાનો નથી પણ લીલા જોયાં કરવાનો છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ચૂપ રહેવું: અથવા કાંઈ બોલ્યા ચાલ્યા સિવાય શું થાય છે તે જોયાં કરવું.

પુદ્ધિ ઉજાગર, (પ્રાચીન કવિતામાં) પુદ્ધિશાળી; જાગ્રત પુદ્ધિવું; તેજસ્વી; તીક્ષ્ણ પુદ્ધિવું.

પુદ્ધિ ફરી જવી, અક્લ જાંબી થઈ જવી; જોઈએ તે રસ્તે પુદ્ધિનો ઉપયોગ ન થવો; અવળી પુદ્ધિ થવી.

પુદ્ધિની ખાઈ, સંપૂર્ણ એવકુફ-મૂર્ખ; એવકુફનો સરદાર. (વાંકામાં)

પુદ્ધિનો આગળો, જુઓ 'અક્લનો આગળો.' (વાંકામાં)

પુદ્ધિનો સાગર—મંડાર, ધણોજ ડાહો અને પુદ્ધિશાળી માણસ, પણ (વાંકામાં) ધણોજ મૂર્ખ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ કુવાડે અંગને માંડિયું કાપવા; તોય બોલ્યા નહિ પુદ્ધિના સાગરા. ”

બોલે ભક્ત.

પુહું છટકી જવું, ધારતીવું માર્યું ગભરાઈ જવું; ડરી જવું; પોતીયાં છુટી જવાં.

એ આંગળ ચઢે એવું, સ્પર્ધા—મમત-મદ વજેરમાં ચઢે એવું—ચઢીઆવું; સારી નરસી અને ખાખતમાં વપરાય છે. ' રામલાલ, હીરાલાલ કરતાં એ આંગળ ચઢે એવો છે, '

એ આંગળ ભરીને કાપી લઇશ, (નાક) ટેક ઉતારીશ; શોભા—આખર ઝોછી કરીશ.

૨. (જીભ,) બોલતો અંધ કરીશ, એમ બહુ લાંબી જીભવાળાને વિષે બોલતાં ધમકી તરીકે વપરાય છે.

“ બહુ બોલીશ તો એ આંગળ ભરીને જીભ જ કાપી લેઇશ- ”

એ આંગળ સ્વર્ગ બાકી છે, ખુશીમાં આવી જવાથી—હરખથી પ્રલાઈ જવાથી હલકું કુલ ખતી જઈ મન હવામાં ઉડાયામાં જાયું એટલું તો ગગન ઉપર જઈને રમે છે કે જાણે તેને તે વેળા સ્વર્ગ એ આંગળ બાકી રહી ગયું હોય એમ લાગે છે, તે ઉપરથી 'તેને હવે એ આંગળ સ્વર્ગ બાકી રહ્યું છે' એમ સ્વર્ગના સુખનો દહાડો પાસે આવ્યો હોયતી એમ માનનાર અતિશય મગર-ગર્વિષ્ટ માણસના વિષે બોલતાં વપરાય છે.

એ કાન વચ્ચે માથું કરીશ, નાનાં બાળકને ધમકી આપતાં એ બોલાય છે.

“ આધો રહે અહીંથી ? એમ કેમ કરે છે તે ? અલ્યા વસંતક, એના એ કાન વચ્ચે માથું કર, જ એને પકડી પેલી મંકોડાની કોડીમાં નાખી આવ. ”

તપસ્યાખ્યાન.

એકી જવું, ઝાડે ફરવા જવું—(છોકરાઓ ઝાડે ફરવાની રજા માગતાં એ આંગળીઓ મહેતાજીને બતાવે છે તે ઉપરથી)

એ ધડીનો પરોણો, થોડી વારમાં આ ધાની જગત્ છોડીને ચાલ્યા જનાર—મરી જનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ હવે એ આ જગત્નો એ ધટિકાનો જ પ્રાધૂર્ણ છે. ”

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

(મરનાર માણસ હવે થોડા વખત જીવવાનો છે એમ ધારી તેના સંબંધીઓ

તેને થોડા વખતના પરોણા તરીકે સમજી તેની સારી સેવાચાકરી કરે છે અને તેના પર મમતા રાખે છે તે ઉપરથી)

એ જીવવાળી, (એક પોતાનો અને બીજો ગર્ભનો એમ મળીને એ તે ઉપરથી) ગર્ભવંતી; ગરોદર; ગર્ભિણી; દહાડાવાળી. (સ્ત્રી)

એ તરફની ઢાલકી વગાડવી, ઢાલકી વગાડવી જુઓ.

એ દાણા અક્કલ નથી, મતલબ કે અક્કલ બધી વેરાઈ ગઈ છે—જરાપણ અક્કલ નથી. 'એ દાણા નથી' એમ એકલું પણ વપરાય છે.

" એ દાણા તો છે નહિ ને શિખામણુ દેવા આવ્યા !"

ભામિની ભૂષણુ

એ ધારની તરવારે રમવું, અને તરફથી ઢાલકી બનવવી; અને પક્ષ તરફ ઢળી પડવું.

" બરોબર; પણ એના ચાળા સરત રાખને, એની સાથે એતું ને આપણી સાથે આપણું માણસ થાય. એ ધારની તરવારે રમે એવો એનો હાલ ધાટ છે. "

સરસ્વતીચંદ્ર.

એ પેટ કરવાં, ખુબ-હદ ઉપરાંત જમવું; (એ પેટ-એ માણસ ધરાય એટલું ખાવું તે ઉપરથી.)

" ધાણુધાર મુલકના જડભરત જેવા કણુખીએ તેવી રસોઈ સ્વપ્ને પણ જોયેલી નહિ તેથી અચ્છો તડાકો માર્યો; એ પેટ કરીને જમ્યો તે છેવટ તૃપ્ત થઈ ઉડ્યો. "

કૌતુકમાળા.

એ આપતું, છીનાળતા પેટતું.

" સાચો છજી સાચો છઈ, જુહું એહું તો એ આપનોરે. "

(દ્યારામ)

એ ભાગ થવા, હરિકાર્થમાં જીતી જવું; બળથી કે કળથી બમણું લેવું—કમાવું.

" જે વખતે હરામીના એ ભાગ થાય, સારે ગરીબોનો મરો જ થાય, તેથી આવા ગરીબ નબળા લોકોએ શહેર છોડી પરદેશમાં વસવાનો નિશ્ચય કીધો. "

કરજીધેલો.

એ માયાં હોવાં, માયામાં ખુબ પવન મરાવો. ગર્વિષ્ટ અને મગરૂર માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

" કાણુ છે એ કુમારને રડાવનાર ? શું તે એ માયાં ધરાવે છે? "

તપસ્યાખ્યાન.

એ મોઠાં છે કે શું ? આપેલું વચન ન પાળનાર અથવા બોલેલું ફેરવી નાખનાર માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

એ હાથે પાઘડી ઝાલીને હાંડવું, વિચારી વિચારીને—સાવધ રહી વર્તવું; કાંઈ હલ્લો હરકત ન પહોંચે એવી રીતે નળવીને ચાલવું.

એ હાથે જોડવા, વીનવવું; આજીજી કરવી; કાલાવાલા કરવા.

એ હાથે જમવું, સારી પેઠે કમાવું; સારી પ્રાપ્તિ કરવી.

એ હાથે પેટ ખતાવવું, ભૂખ લાગી છે એમ જણાવવું. (સંકેત)

" કેટલીક વાર તો તેઓને પણ કડાકા ખેંચવા પડે છે. એવે વખતે તેઓ પોતાનાં લેણુદાર પાસે જઈ એ હાથે પેટ ખતાવી થોડુંધણું અનાજ આપવાને અરજ કરે છે. "

(દે. કા. ઉ)

એઠાં એઠાં ખાવું, રોજગાર વિના ધરમાંથી કાઢી અથવા કોઈની મદદથી ગુજારો કરવો; ઉદ્યોગ વિના હોય તે ખાયાં કરવું.

૨. નિરાંતે ખાવું.

બેઠા થવું, સાળ થવું. (મંદવાડમાંથી)
 “ મનજી શેઠ મંદવાડમાંથી બેઠા થયા.”
 કુંવારી કન્યા.

બેઠાની ડાળ કાપવી, જે વસ્તુ ખરી ઉતાવળને અને જરૂરિયાત કામે લેવાતી હોય અથવા જેના ઉપર પોતાની સ્થિતિ નભતી હોય એવી આધારભૂત વસ્તુ ખંડિત કરવી અથવા એવા માણસનો ઉચ્છેદ કરવો.

“ભલા માણસ, મેં તો યાપણ મૂકી છે; એમાં શું ખાધું પીધું છે? કોઈ ઉતાવળના વખતમાં અમારા જેવાના ધરખુણીઆના રૂપિયા કામે લાગતા તે હવે બેઠાની ડાળ શા માટે કાપે છે? અમને ગરીબને તો આપ.”

કૌતુકમાળા.

બેઠી હાંકવી-ચલાવવી, ઠંડી મશ્કરી કરવી, અથવા નિરાંત ધરી ગમ્મત ખાતર મશ્કરીના રૂપમાં બોલવું.

બેઠું પાણી ચલાવવું, પાયા-આધાર વિનાની ડાંકસ હાંકવી.

૨. કોઈ ન જાણે એમ અશક્ય આખતની પણ સિદ્ધિ કરનાર પહેલોચેલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

બેઠો હાથી, ઘેરબેઠાં પોતાનું ગુજરાન નિભાવનારો; કંઈ પણ મહેનત કે ધંધો કર્યા સિવાય જેનું ભરણપોષણ થયાં કરતું હોય તે.
 “ શેઠની ખરી સ્થિતિ બહારના લોકના જાણવામાં ક્યાંથી હોય? ભાગ્યું ભાગ્યું તોએ ભરૂંચ, આખર બેઠો હાથી છે, એટલે પેઠિયોગત જેમને ઘેર કારભાર રહેવું તેમને ત્યાં છેકળ આવી રહ્યું હશે એવું લોકોના માનવામાં પણ ક્યાંથી આવે?”

બે બહેનો.

બેડસી મારવી, બડાઈ હાંકવી; પતરાજી કરવી.

“ ડાહ્યાભાઈને નાત જાતના કામની ગ-

તાગમ નહોતી, તેમ તેને એવી નાતો ગમતી પણ નહોતી, પોતાની બેડસી મારવી તેને પસંદ નહોતી; વિદ્યાકળાદિ કે રાજકિય વાતોથી પારખ કેવળ અગળા એટલે તેને ભેંસના મોઢા આગળ ભાગવત જેવું થઈ રહ્યું.”

બે બહેનો

બેડીએ હાંકવું, એક બળદને બીજા બળદની સાથે સવારથી સાંજ સુધી (બદલ્યા સિવાય) હાંકવો તેને બેડીએ હાંક્યો કહે છે અને એવા બળદને બેડીએ હાંક્યા બળદ કહે છે.

બેડો પાર, (બેડો-વહાણ) વિનય; કુતેહ; ડંકો; સિદ્ધિ; જશ મજે તેવી રીતે કોઈ કામ પારપડવું તે.

“ જ્યારે ડોશીને ઘેર પાછી આવતી દીઠી ભારે એ વાત પરથી અહ્લાદિને અતુમાન છોડવું કે બેડો પાર છે, એક તો એ હતું કે તે જલદી પાછી ફરી અને બીજું તેનું મ્હોં હસતું હતું.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

બેડો પાર કરવો એટલે હેતુ સાધવો; ધારેલો અર્થ પારપાડવો. (જેખમ બેડીને પણ)

બેડો વાળવો, છેડો ખોસવો. (પ્રાચીન કવિતામાં.)

“ સંભાળી છેડો, વાળી બેડો, વળે ગુરપાદ.—”

દ્રૌપદીહરણ.

બેટાળાં આવવાં, ચશમાં આવવાં; ઉમરમાં આવવાથી દ્રષ્ટિ બાદલી થવી. (બેટાળીસમે વર્ષે ચશમાં ધાલવાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી)

બેવકુદનો ગોર-પાદશાહ-સરદાર, ધણેજ મૂર્ખ; મૂર્ખનો હિમાયતી.

“ હવે કેમ કરવું વાઈ? એટલું બોલી તે બેવકુદનોગોર ચિંતાકાંત થઈ બેડો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

એવડી માંસળીનું, મજબૂત આંધાનું; જાડું; માંસમય. એવડા કોઠાનું પણ બોલાય છે. એસક પડવું, રાગને લીધે ઠારથી ઊભાં ન થવાનું.

એસક એસવું, ન ઊભાં થવાય એવી રીતે એસવું. (અશક્તિથી)

૨. તુકસાન ખમવું-થવું.

‘ એની તો એસક એડી અથવા એને લાં એસક એડી એમ બોલાય છે.

એસતાં શીખવું, ચીકણી ભોંયપર પગ ન ઠરતાં સરકી જવો (હસવામાં.) લપસી પડવું.

એસવું ઉઠવું, આવવું જવું (પ્રીતને અંગે.)

‘ રાણિજી ગુજરાતથી આવ્યા પછી મેના કંઈ તમારી પાસે એસતી ઉઠતી જણાતી નથી.’

એસતો પાથો, મેળ; બનાવ; બનતી રાશ; પાટાની પેઠે જુકિતબંધ બરાબર એકએકના વિચાર લાગુ પડવા તે.

‘ મારે ને એને તો એસતો પાટો નથી આવતો.’

એસવા જવું, મરનારનાં સગાંને લાં શોક કરવા જવું; ઉઠમણે જવું.

૨. નાત જમતી હોય લાં પાટે એસવા જવું.

એસવાની ડાળ તોડવી, જેને જે વડે ગુજરાત ચાલવું હોય અથવા જે આધાર હોય તેજ મૂખાઈથી હાથે કરીને ગુમાવી નાખવો. (એક ગામડીઓ ઝાડ ઉપર ચઢીને જે ડાળાએ એકો હતો તેજ ડાળી કાપતો હતો, પણ એનામાં એટલી સમજ તહોતી કે એમ કરવાથી હું ભતે જ પડી જઈશ અને મને વાગશે! એ ઉપરથી) ‘આપનો તો મને મોટો આશ્રય છે, અને એવી નિમકહરામી કરી એસવાની ડાળ તોડું એવો નીચ તથી.’

મણિમોહન

એસામણ પડવું, એસક પડવું.

એસી જવું, જાંઘીની છેક પડતી દશામાં આવવું. તેથી ઉલટું ‘જાયું આવવું.’

૨. દેવાળું કાઢવું (વેપારમાં;) ખોટ ખાવી.

૩. ભૂખથી (પેટ)

૪. (ઘર) નસંતાન જવું; નખોદ જવું; ઘર પડી ભાગવું.

૫. (દુકાન) કમાણી ન ચાલવી.

૬. મળી જવું. (ડાયાં-ગાલ)

એસીને સુવું, જેઈ વિચારીને ચાલવું વર્તવું કે જેથી પાછળથી પરતાવું ન પડે.

‘ એસીને સુધએ તો ઉથલી ન પડીએ ’ એ કહેવત છે.

એથો એસવી, રડવા સારૂ જૈરીઓ આવીને એસે એવી ખરાખી થવી; મોક્કાણું મંડાવી; મોટું તુકસાન થવું; દુદ્દેશા થવી.

(લાક્ષણિક)

૨. અશક્તિ હોવી. ‘ કામ કરવાની તો એથો છે ’ એમ કહેવાય છે.

એરક શાસ્ત્ર, (જૈરાંતું જૂદું જ શાસ્ત્ર) ખરાં પ્રચલિત શાસ્ત્ર નહિ પણ જૈરાં વહેમ અથવા શ્દિમાં તણાઈને જે નિયમ લઈ એકાં હોય તે.

એકડાને મોતે મરવું, બકરાની પેઠે હલકી રીતે તરત મરી જવું; અસદ્ગતિ થવી.

“ શું કરવા માયું ધુણાવે છે ? સમજ નાજુકડી ? એકડાને મોતે મારી જઈશ.”

(એકડા—બકરાને મરતાં વાર નથી લાગતી; કેમકે પ્રથમ દેવી આગળ બકરાંનો ભોગ આપવામાં આવતો હતો. તેથી જે બકરું નજરે પડતું તેને પકડી લાવી તેનો અંત આણવામાં આવતો તે ઉપરથી)

બોચી પર કાંકરો, ઘણા સખત અમલ તળે રહેવું તે.

‘બોચીપર કાંકરો મૂકીને કામ કરવું પડે છે.’

(ગામઠી નિશાળમાં બોચીપર કાંકરો મૂકી ગુન્હેગારને શિક્ષા કરવાની એક રીત હતી. છોકરાને અંગુઠા પકડાવવામાં આવતા અને તેની બોચીપર કાંકરો મૂકાવવામાં આવતો. એ કાંકરો તેના હાલવા ચાલવાથી કદાચ ખસી જાય તો તેને સોદીથી સજ્ન કરવામાં આવતી, તે ઉપરથી)

બોચી પર બેસવું, આચલ કરી માગવું; ચાં પીને કામ લેવું; ઉપરીપણું રાખી હાથ નીચેના માણસો પાસેથી ખરાબર કામ લેવું; કામનો તગાદો કરવો.

બોચી વધવી, જીભ વધવી; હદ ઉપરાંત બોલવાની છુટ થવી.

‘હા, હા, એક વાર તો શું પણ હગ્ગર વાર કહીશ પછી ? હમણાં હમણાં તારી બોચી બહુ વધી છે. મને તો એમ લાગે છે કે તને જોડે જોડે તાલ પાડીને પાંસરી કરવી.’

બોરકુટો કરવો,-વાળવો, બોખરું કરવું, સારી પેઠે માર મારી નરમ કરી નાખવું. બોરની પેઠે ફૂટી નાખવું; સંહાર કરવો.

“ સાંભળજો અચ્ચા, ફકીર તો હાથમાં આવશે ચારે, પણ હાલ પહેલાં તો તમારો જ બોરકુટો કરીશું ”

સાસુવહુની લઢાઈ.

બોરડી ખંખેરવી, માર મારવો; ઝાપટવું.

“ રાજાએ પણ એવીજ રીત રાખતા કે નોકરી છોડતી વખત કારભારીનો દંડ કરી બોરડી ખંખેરવાને પણ ચૂકતા નહિ.”

કૌતુકમાળા.

૨. ડપકો દેવો; ધમકાવવું; સપડાવવું.

૩. અળાતકારે કોઈની પાસેથી કંઈ પડાવી લેવું. (માલમતા વગેરે.); ખંખેરને સાફ કરવું.

બોરડી ઝુડવી, બોરડી ઝુડે છે તેમ ઝુડવું;

ખૂબ સખત માર મારવો; ખૂબ ડોકવું.

બોરવું ડીંટ, ખીનઆવડત કે ખીનવાડેક ગારીના સંબંધમાં બોલાય છે.

બોલ મારવો, મહેણું મારવું; વઠ વચન કહેવાં. (હૃદય વિંધાઈ જાય એવાં)

બોલતો ચાલતો, તંદુરસ્ત; સાન્નેતાજો; આરોગ્ય. ‘તે બોલતો ચાલતો મરી ગયો.’

બોલમાં બોલ નથી, બોલમાં કાંઈ સમારથ કે ઢંગ ધડો નથી; બોલેલા બોલમાં સચ્ચાઈ, ખરાપણું, પ્રમાણિકપણું ને ઈમાનદારી નથી.

બોલાવ્યું બોલ દે એવું, જરૂરને પ્રસંગે ખરા ઉપયોગમાં આવે એવું; અડીને પ્રસંગે ઘણા કામમાં આવે એવું; ઘણી જ જરૂરમાં મદદ કરે એવું—જવાબ દે એવું.

‘ ઘરેણાં કાઈ દહાડો બોલાવ્યાં બોલ દે માટે તેમને વેચવાં નહિ.’

બોલ્યા સાચું જોવું, કાંઈ કંઈ અનુકૂળ બોલી ગયું હોય તો તેથી દુઃખ લગાડવું અથવા ગુસ્સો કરવો.

“ દયાળાસના બોલ્યા સાચું લાડકાર કદી જોતી નહિ.”

એ બહેનો.

બોલે બંધ નથી, બોલવામાં દ્રઢ નિશ્ચય નથી; વારેઘડીએ-વખતોવખત બોલેલું ફેરવો નાખે છે.

બોલે બોલે મોતી ખરવાં, બોલે બોલ મોતી જેવા અમૂલ્ય ગણી ઝડપી લેવા. (શબ્દોના માધુર્યથી કે અજબ જેવા ગુણથી)

“ કુમુદસુંદરી તો કાંક અલૌકિક કામનો જ અવતાર; જ્યાં જાય ત્યાં એને પગલે પગલે લક્ષ્મી અને એને બોલે બોલે મોતી ખરે! ભાઈ? એ તો સાક્ષાત જગદંબા જ.

સરસ્વતીચંદ્ર.

બોળ ઘાલવો, બોલી બોલીને યાકી જવું; બોલીને પેટ દુઃખાડવું.

(પેટ સૂજી જાય છે ત્યારે મોળ લગાડવાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી)

મોળ ફેરવવો, નકામું કરી મેલવું; કામ પગાડી નાખવું; રદ કરવું.

અહ્મ અક્ષર, બિનઆવડતવાળા માણસના સંબંધમાં મોલાય છે. જેમકે,

‘ તેને અહ્મ અક્ષરે આવડતો નથી. ’

અહ્મ સૂત્રની ગાંઠ, લગ્ન-નસીબ દેવીએ આંધેલી ગાંઠ, મજબૂત ગાંઠ.

અહ્મના લેખ, ટાળ્યા ન ટળે એવા વિધાતાના લેખ.

અહ્મનો ખુટો, “અહ્મને પાંચ માથાં હતાં

પણ રૂંદે તેમાંથી એક કાપી નાખ્યું હતું.

એ ચાર મોઢેથી નિરંતર ચારે વેદ એ

ભણ્યાં કરે છે. એ ઉમત્તિ દેવ ગણાય છે.

જેને કોઈ વિપયની શરૂઆતની પણ મા-

હિતી હોતી નથી તેને વિષે મોલતાં વપ-

રાય છે કે અહ્મનો ખુટો તો જાણ્યો તો નથી!”

અહ્મંડની આશા, અહ્મંડ જેવી મોટી અ-

ને કદી જ હાથ ન લાગે તેની આશા.

અહ્મંડનો દહાડો, ઘણો જ લાંબો અને

કંઠાળા ભરેલો દહાડો.

ભ

ભગત હોવો (રૂપિયો,) ખોટો-ગામડી-દાર હોવો (વાંકામાં.)

ભગલ ભાવાર્થી, (અગલું+ભાવાર્થી) અંદર કંઈ તે બહાર દેખાડે કંઈ એવું ઢોંગી માણસ; અગમગત; ઉપર ઉપરથી ડોળ દેખાડી સ્વાર્થ સાધી લેનાર; કપટી માણસ.

ભગવાં કરવાં, (સંન્યાસી લોકો ભગવાં ધારણ કરે છે તે ઉપરથી) સંન્યાસી થવું; સંસાર ભાગ કરવો. ભગવું લેવું પણ મોલાય છે.

ભગીરથ પ્રયત્ન, (સગર રાજાના એક વંશજ ભગીરથ એણે પોતાના પૂર્વજોનો ઉદ્ધાર કરવા સાર તપશ્ચર્યા કરીને ગંગાને સ્વર્ગમાંથી મૃત્યુ લોકમાં આણ્યાં તે ઉપરથી) ઘણાજ મોટા અને આશ્ચર્યજનક પ્રયત્ન અથવા ઉદ્યોગને વિષે મોલતાં વપરાય છે.

ભડ વેરાઈ જવી, (ભડ=કોશના વસ્તની ખીલી. કોશ અરથે કુવે આવ્યો હોય તે ભડ નીકળી જાય તો કોશને વસ્ત અંધું કુવામાં પડે તે ઉપરથી) ભોપાણું નીકળવું; પોગળ વેરાઈ જવું; જે ભારેભાર ચાલતો હોય તે ઉઘાડો પડી જવો.

ભડકો ઉઠવો, દિલગીરીના જેરસાથી દુઃખ થવું.

‘ અંતરમાં ભડકા ઉઠે છે. ’

૨, ભડકો ઉઠી અળી જવું; વ્યથે જવું; નિરર્થક જવું; નહિ જેવું થવું; (ધિક્કારમાં)

‘ ભડકો ઉડ્યો એતા ભણતરમાં ’

ભડે ખેસવું, પડી ભાગવું; વણસવું; પડતી દશામાં આવવું. તે ભડે ખેડો અથવા તે બિચારાનું ભડે ખેડું એમ મોલાય છે.

“ પણ એવું કોઈ નથી કે તમને,

જે જીવાનીનું જાગે જેર,

જીવાની કે દીવાની કહે સહ,

તોડી નાખે તાજનો તોર,

મોર માર્યો ભાખેજ,

કાવં તરભેરામ.

૨, દેવાણું કાઢવું.

૩. તસંતાન જવું. ‘ ઘર ભડે ખેડું. ’

૪. કમાણી ન ચાલવી. ‘ રોજી ભડે ખેડી ’

ભણાવી મૂકવું, ચેતવણી આપવી; સમજાવીને પાકું કરવું; ઈસારો કરવો; સલાહ આપી સાવધાન રાખવું.

“ બિહારીલાલને આગળથી ભણાવી મૂક્યો હતો તે પ્રમાણે કાષ્ટરને જોતાંજ તે-

છે પાઘડી માથા ઉપરથી ફેંકી દીધી, અ-
ને લાંબો થઈ પગે લાગીને રડ્યો. ”

કરણધેલો

ભણી જવું, જાનુંમાનું લઈજવું; ચોરીજવું.
ભણીભણીને પાટલા ફાડયા, ભણતાં ન
આવડે પણ ઉલટું યગાડવું; તુકસાન કર-
વું. (પ્રથમના વખતમાં પાટલા ઉપર ભ-
ણતર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

ભદર કરાવવું, **મદ્રાકરણ** ઉપરથી. ભદ્ર
એ સાફ એવો અર્થ આપે છે. હજમત કરા-
વવાથી મોટું સાફ ને દીપતું થાય છે તે ઉપરથી
ભદ્રકરાવ્યું એનો અર્થ એવો યાય છે કે હજમત
કરાવી, માથાના વાળ કઢાવી નખાવ્યા; પ-
ણ હાલ તે નવરાને આજસુ માણસને મહે-
ણું મારવું હોય તે ‘જા ભદર કરાવ’ એ-
મ ભૂડો અર્થ પેદા કરાવે છે.

ભભકી દેરી, કનકવાની દોરી એકદમ છો-
ડી દેવી.

ભભૂતિ ચોળાવવી, ધનમાલ વિનાનું કરી
મેત્રવું; ભીખ માગતું કરવું; કોઈનું સર્વ-
સ્વ લઈ લેવું કે હરી લેવું. (ભીખ માગ-
નાર ભભૂતી ચોળે છે તે ઉપરથી)

ભમતું ભૂત, ભટકતું ભૂત જુઓ.

ભમપાંચશેરી કરવી, અંગ અન્નવધો; શુભ
માર મારવો.

“ જે વાણુયા સાથે વાંધો પડ્યો હતો
તે તે એટલી રીસે અળી રહ્યો હતો કે
તેણે કપડામાં પાંચશેરી નાખી સિપાઈના
વાંસાપર મમપાંચશેરી કરવા માંડી. ”

કૌતુકમાળા

ભમરડો, મૂર્ખ; ગડસો; ભમરડા જેવું; કંઈ
ન આવડતું હોય તેવું. **ગોળ ભમરડા જેવું**
એટલે મીઠું; રહ; આતલ.

ભમરો ભૂસાવો, (ભમરો-**ખમર**) કપા-
ળમાં ભમર ઉપર જે સુખના લેખ લખે-
લા હોય તે ભુંસાઈ જવા તે ઉપરથી. ન-

શીખ ફૂટી જવું; હુદૂંવ થવું (ઘણુંખઈ સ્ત્રી-
ઓનું) માણસનો નાશ થવો; ઘર ઉખડી
જવું; માઠું થવું.

“ તારા ઘરનો ભમરો ભૂસી,
હોળી વાળી મોટી,
હવે આવીને હમેશ મારા,
કપાળમાં તું ચોટી. ”

કવિ દલપતરામ.

“ ભાળો ભાળો ભમર ભૂસતાં, આશ જી-
વ્યાની ઠાળો. ”

દ્રૌપદીહરણ્ય.

ભયો કરવો, (નાથદારમાં ભયો કરાવે છે
તે ઉપરથી) ભયો કરવા જેવું મોટું પરા-
ક્રમ કરવું; અહાહુરી મારવી.

ભર દોરીએ જવું, ઘણી દોરી સાથે કન-
કવાનું તુટીને કે કપાળને હવામાં એમને
એમ ચાક્ષ્યાં જવું.

૨. છેલ્લા દહાડા જતા હોય તેવી સ્થિ-
તિમાં જવું; ભારે છેડે જવું. (ગભિ-
ણી સ્ત્રીએ)

૩. આખરબેર મરી જવું.

ભરવાડી તાણુવી, સૂઈ જવું.

ભરાવી મારવું, ભંભેરવું.

ભરી પીવું, (કજીઓ પત્યા પછી મેળાપ કરતી
વખતે પ્યાલો ભરીને અરસપરસ પ્યાલો પાવા
પિવાનો રિવાજ છે તે ઉપરથી) મળી જવું;
ઐક્યતા આંધવી. (વિચાર મૈત્રિ વિગેરેમાં)
“ ભલમનસાઈની રીતે થાય એટલું કરવું
એની ના નથી, પણ એથી વધારે તરમાશ
રાખવી હોય તે તે વાત મારી પાસે ન કર-
વી, તમે તેમની સાથે ભરી પીજો; આ-
પણે આપણી વાત લાવો. ખોલો શું કરવું
ધાર્યું ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. સહન કરવું; ખામોશ ધરવી.

ભલાભલી પૃથ્વી, મોટાં મોટાં યશસ્વી
માણસો હોય તેવી.

“ એ મુસાફર સ્વદેશમાં જઈને આ દેશ વિષે કાંઈ તેટલી અતિશયોક્તિ ભરેલી વાતો કહેતા. તેઓ હેરતમંદ થઈ કહેતા કે ‘હોય ભલા ભત્રી પૃથ્વી પડી છે’

વીરાધીરાની વાતાં.

“ ગૂજરાતની આવડી મોટી વસ્તીમાં, પછી શું ગૂજરાત કે મુંબઈ, એવા નર તો થોડાજ પેદા થયા હશે ? તથાપિ ભલા ભલી પૃથ્વી છે. ”

પુસ્તકમાળા.

બલી ભૂડી ઉકેલવી, સારી કે નરસી વાતની ચરચા કરવી; ટીકા કરવી. (નિંદ્રાના રૂપમાં)

બલો ધનેત્તર, (ધનવત્તર ઉપરથી ધનેત્તર.) ગમે તેવો મોટો. (તન-મન-ધનઅળથી)

ભવાઈ થવી, ફૂલેતીતો ખેલ થવો; વગોળું થવું; કોઈની નકારી ચાલથી લોકને હસવું થવું; ખેઆખર થવી.

ભવિષ્ય થવું, મરી જવું; ગુજરી જવું. (કાઠિયાવાડમાં)

ભાંગરો વાટવો, છૂપી વાત ખુલ્લી કરવી. ભાંગરો એ એક જાતની વનસ્પતિ છે, તે જમ વટાય તેમ ગંધાય છે તે ઉપરથી)

ભા પાસે જવું, ભા ભેગા થવું; મરી જવું. ‘ ગયો મારા ભા પાસે.

ભાઈ આપા કરવા, (ભાઈ, આપુ એવા શબ્દો વાપરવા, તે ઉપરથી) નરમાશથી કહેવું; પટાવીને કામ લેવું.

હવે શું કરવા એસે છે ? ના જઈશની ? તું કાંઈ ભાઈ આપા ક્યેં જવાનો છે ? તું તો ભૂટે હાલે બ્રહ્મ થઈને જઈશ. ”

અહારાક્ષસ

“એ યાગા હવે હું નયો સાંખવાની? કોણુ એલે, કોણુ એલે એમ કરી હું અસાર સંધી ભાઈ આપા કરતી હતી પણુ હવે-”

વીરમતી નાટક.

ભાગ્ય ઉઘડવું, ભાગ્યનો ઉદય થવો.

ભાગ્ય ફરવું, (સારામાં) સુખની પ્રાપ્તિ થવી. તેથી ઉલટું-‘ભાગ્ય ફુટવું’ એટલે અવદશા થવી. ‘ભાગ્ય ફરી વળવું’ એટલે ભાગ્યપર પાણી ફરી વળવું; એ પ્રયોગ નરસામાંજ વપરાય છે-જેમ.

“ વિદ્યાચતુરભાઈનાં છોરૂ ઉપર હાથ ઉપાડનારનું ભાગ્ય ફરી વળ્યું જાણવું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ભાગ્ય ફરવું, ભાગ્યોદય થવો; નસીબ ઉઘડવું; સુખની પ્રાપ્તિ થવી.

ભાગલા પગ, નાઉમેદી; નિરાશા; નિશ્ચાલ; આશા ભંગ થઈ હોય તો સ્થિતિ.

“ સૈનો ઉમંગ ભાગી ગયો, અને ભાગલે પગે પાછા ઘેર જવું ક્યું. ”

અહારાક્ષસ.

ભાગલાં હાડકાં, હરામ હાડકાં; કામ કરવું પડે એ જેને માથાનો ધા થઈ પડે એવા આગસુને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ભાગી જવું, નાસી જવું. (કાઠિયાવાડ તરફ)

ભાગોળે જવું, ઝાડે ફરવા જવું; પાદરે જવું;

ભાગોળે દીવા કરવા, જાહેરમાં મુકવું, ન જાણવું હોય તેને પણુ જણાવવું. પ્રસિદ્ધ કરવું (કોઈના દોષ); જેને ન કહેવું ઘટવું હોય તેને પણુ કહી દેવું.

‘ તુંએ ભાગોળે દીવા કઈ એવો છું તો.

ભાજી ખાઉ, પોચો અને નખજો; શૈય વિનાનો; ભાજી જેવો; માલ વિનાનો પદાર્થ ખાવાથી તેના જેવોજ થયેલો; કમજો અને કમતાકાતવાજો.

“ નામના મહાજનો ! ઉઠો, સકળ દોલત લૂંટાય છે, પોચા જનો કંઈયુ યાઓ, દાળ ભાત ખાઉ, તમે પેટ ભરા માત્ર કેમ થઈ ગયા ? લો હથિયાર, ને ચાલો લડવા; ઉ-

હો ભાજીખાઉ, હો તરવાર 'તમે ધાન ખાઓ છો કે ધૂળ ?'

વનરાજ ચાવડો

ભાજી મૂળા, કંઈ માલ નહિ તેવું; ગણુતી-લેખામાં લેવા જેવું નહિ તે. (ભાજી મૂળા કંઈ શાકના લેખામાં ન ગણાય તે ઉપરથી) 'એન તું કહે છે, ચિત્રીશનો મદ માનો નથી અને અધાને ભાજી મૂળા ગણે છે.'

શે. કથાસમાજ.

'આપણે બોલીએ તે તો ખરૂં ને ખીજાં બોલે તે તો ભાજીમૂળા કેમ !'

ભામિની ભૂપણ.

અમે તે કંઈ ભાજીનો મૂળો, એટલે અમે તે શા હિસાબમાં, એ રીતે પણ વપરાય છે.

ભાણું ખડખડ, જમતી વેળા જે કંકાસ થવો તે.

૨. પેટને પુરું ખાવાનું ન મળવું તે.

૩. ઠાલી ભાણું ખખડવાં તે.

'મા મરે તે સાહેલી, ભાણું ખડખડ ઠોલેલી' એ કહેવત છે.

ભાણુપરથી હિઠાડવું, ગુજરાનનાં સાધન ખુંધેલી લેવાં.

ભાણુમાં ધૂળ નાખવી, ખાણું ખરાબ કરવું-અગાડવું; સુખ અટકાવવું; ચાલતા ગુજરાનમાં નુકસાન કરવું.

"મુઠ્ઠાં રાંડ કોઈ! એણે જ મારા ભાણુમાં ધૂળ નાખી, આડી રાણી વસંત-સેનાના કુંવર સાથે જ આપણ મને પરણાવવાના હતા."

ગુ. જુની વાર્તા.

ભાત પાડવી, છોડાં પાડવાં; નિંદા કરી-હોક દહ હલકું કરવું; ખેઆખર કરવી.

'ભાંડીને ભાંડીને ભાત પાડી.'

ભાદરપટ્ટી કરવી-કાઠવી, ભાદરપટ્ટી-મદ્રા-કરણ કરવું તે ઉપરથી હળમત કરવી અને

તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખૂબ ધમકાવવું; ખંખેરી નાખવું; ઠોક દેવા; સપાટો કાઢવો; મહેણું દેવાં.

ભાદરવાની ભેંસ, (ભાદરવા મહિનામાં ભેંસ જાડીને માતેલી થાય છે તે ઉપરથી) ધુલીને જડા-પુષ્ટ થએલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભાભા પાડળી, અશક્ત-આયલા પુરખને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભાભા ભૂત, (ચોમાસામાં એ નામનાં જીવડાં થાય છે.) ચેતના વિનાના-જડસા-મૂર્ખ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભામણું લેવાં, વારિ જાઉં, અલિહારી છે એમ જણાવવાને હાથના એક તરેહના ચાળા કરવા; દુઃખડાં લેવાં; ઓવારણું લેવાં. (અખંડ સુખ રહો-જય છે એ ભાવમાં) "જુગલ રૂપનાં લે દાસ દ્યો ભામણું જે."

દ્યારામ.

ભાર ભાગવો, હલકું પડી જવું; માન ઉતરી જવું; વકર નતો રહેવો.

"હારને વાર યઈ, ભાર ભાગી ગયો, શું કહિયે નાથજી વારવારે."

હારમાળા.

'પર ઘર જઈને દુઃખ ન રોવું,
કોઈ ન થાયે વિભાગી જ;
પાછળથી પરતાવો ઉપજે,
ભાર જય સૌ ભાગી-શિક્ષા.'

દ્યારામ.

ભારત ચલાવવું, અમુક આપત લંબાવીને વધારવી; લાંબું લાંબું ટાવવું કરવું; અતિ-શયોકિતથી લંબાવવું.

ભારે કરવું, એકાદી વાતને અતિશયોકિતથી મોટી-મોંઘી કરવી.

ભારે છેડે છેઠ્ઠા દહાડા જતા હોય એવી સ્થિતિએ (ગર્ભિણી સ્ત્રીએ.)

"વહુને ભારે છેડે કંઈ જવા દેવી નહિ."

ભારે થવું, ભારેખમ થવું; માન ધરવું;

મોંઘું થવું. (ખુશામત કરવાને માટે)
ભારે પડવું, મોંઘું પડવું (કિંમતમાં)
 ૨. ખોળા જેવું લાગવું.
ભાવ આવો, માન ચઢવું; ખુશામત માગવી;
 માનની અપેક્ષા રાખવી.
 'અલિ કે'ની કહેતી હોય તો ? નકામી
 શા ભાવ આવ્યો છે ?

તપસ્યાખ્યાન.

૨. નફો કમાવો.

" કોઈ એમ કહે છે કે ઘણાએક ઘણાના વેપારી ઘણા બ્યારે મોંઘા હોય છે ત્યારે લઈને ભરી મૂકે છે અને મોંઘવારી થાય છે ત્યારે ઘણો ભાવ ખાઈને વેચે છે."

વાંચનમાળા.

ભાવ છોડવો, (ભાવ=ધ્યાન-ઈચ્છા તે ઉપરથી અધ્યાત્મ પ્રકરણમાં) મરણ પામવું; દેહનો ત્યાગ કરવો.

ભાવ પૂછવો, દરકાર કરવી; પત કરવું; લેખવવું; ગણતરીમાં ગણવું.

ભાવટ લાગવી, ઉપાધિ-આપદા ઠાળવી; પીડા દૂર કરવી; (સંસારમાં જન્મ મરણથી મુક્ત કરવું.

'જઈને જયો જાદવરાય, ભાવડ ભાગશે રે,'
 સુદામાચરિત્ર

" ત્રિલોક પાછળ રૂપિ દેવ,
 સમ્યક સાધવી મારે સેવ;
 અમથો માન્યો મેં અહમેવ,
 ભાવડ ભાગો મારી ભૂદેવ."

માંઘાતાખ્યાન.

૨. સંસારની જન્મજામાંથી મુક્ત થવું.

ભાવનો ભૂખ્યો, અંતઃકરણ-પ્યાર-પ્રીતિનો આતુર; માત્ર ભાવની ઈચ્છા રાખનાર.

" ભાવનો ભૂખ્યો છે આત્મા મારો,
 તો તો શુકન રહે મારો તારો;
 તુલસી સુરતાની માંહિ ધારો-
 સદશુર સ્વામી."

કવિ આપુ

ભિંડો મારવો, (ભિંડમાળ-ગોદૃષ્ટ દેંકવી તે ઉપરથી) ગપ ઠોકવી, (સમયસુચકતાથી)
ભિલામો ઉરાડવો, ડેર ડેર કજીઆનાં મૂળ રોપવાં; કોઈને ઇંછેડી ટંટો થાય તેમ કરવું; લડાઈ ઉભી કરવી-કરાવવી; દુસ્મનાવટ વહોરવી.

' જ્યાં હોય ત્યાં તે ભિલામો ઉરાડ્યાં કરે છે.'

ભીંતને પણ કાન હોય છે, કોઈને ગુપ્ત વાતની ચેતવણી આપતાં આ વપરાય છે, મતલબ કે જે વાત ચાલે છે તે પડોશીને પણ સાંભળવાનો સંભવ છે.

ભીંતે ચઢવું, કોઈના ગુણદોષ ભીંતે લખાવા કે પ્રસિદ્ધ થવા.

ભીંડો ઘાલવો, કાંસ મારવી-વચ્ચે અડચણ નાખવી. (ખાટલાનો ભીંડો ?).

ભીના ઘઉં દળવા, ભીના ઘઉં દળવા જેવી સખત મહેનત કરવી, -ગાત્ર ઠીલાં યર્ષજ્ય એવો દુ.ખદાયક શ્રમ કરવો; મજુરી કરવા છતાં યોગ્ય અદલો ન મળે એવું કામ કરવું-માથે લેવું.

ભીલડીનાં ખોર, ભીલડીએ અર્પણ કરેલાં ખોરના જેવી કોઈ તુચ્છ ભેટને વિષે ખોલતાં વપરાય છે

ભૂંગળ ભટિયું, ભટજવું ભૂંગળું-ટીપળું.
ભૂંગળ ભટિયું મળવું એટલે રત્ન મળવી; અસ્તરક થવું; ઘેર ખેસવું.

ભૂંગળું ડુંકવું, પ્રશંસા કરવી; વખાણ-ગીત ગાવાં.

૨. દેવાળું કાઢવું; નાલાશી બતાવવો.

" કોઈને ખુશ કરવા કોઈના વખાણથી કે પોતાનાં ભૂંગળાં ડુંકાવી કોઈ પુષ્કળ પૈસા ખરચી નાખે છે."

પુસ્તકમાળા.

ભૂંગળો ભીડાવી, (ભૂંગળથી ઘરનાં આરણ્યાં બંધ થવાં તે ઉપરથી) સન્યાનાશ જવું,-

નસતાન જવું; પાછળ વંશમાં કોઈ ન રહેવું.

ભૂંડણીની ભુંગર, ઘણાં નાનાં નાનાં છોકરાં એક જ સ્ત્રીનાં હોય તો તેમને વિષે ખોલતાં વપરાય છે. (ભૂંડણ ઘણાં અચ્ચાનો સામટો જન્મ આપે છે તે ઉપરથી.)

ભૂવાં ભરાઈ જવાં, યાક જવું; હારી જવું.

‘તેનાં ભૂવાં ભરાઈ ગયાં છે.’

ભૂ કરવું, પિશાચ કરવો. (નાના આળકે.)

ભૂપીતા જવું, (જલાંજલિ લેવાને લાયક થવું તે ઉપરથી) મરી જવું; દેહ છોડવો; અર્થસિદ્ધિ થયા સિવાય પાછા જવું.

ભૂપીતું કરવું, તરતના જન્મેલા આળકને પાણીમાં ખોળી મારી નાખવું.

‘અભિમાની, માનને, મારે હાથે ભાલાથી ભૂપાતો કરી કઈ વેળે મારા હાથનો વળવળાટ ભાગું?’

પ્રતાપનાટક.

દૂધમાં ખોળી ગુંગળાવી મારીનાખવું તેને

દૂધ પીતું કરવું કહેછે.

ભૂખ્યો અંગાળી, અડધો ભૂખ્યો રહેનારો કંગાળ પુરુષ. (અંગાળામાં વારંવાર હુકાળ પડે છે તે ઉપરથી.)

૨. ગરજવાન; તંગીમાં આવ્યું હોય તેવું.

ભૂખ ભાગવી, લાંબી વખતની ઈચ્છા પૂરી પાડવી; મનના મનોરથ સિદ્ધ કરવા.

‘ચંદ્રએ ખેનની અધરણીમાં મહાલી લેવાય એટલું મહાલી લીધું, પણ તેથી તેની પોતાની અધરણીની ભૂખ ભાગી નહિ.’

સાસુવહુની લકાઇ.

‘રખિયળ ન્યાં રક્ષા કરે, દુનિયામાં નહિ દુઃખ; પૃથ્વી કરી પસાયતે, મિશ્ત્રક ભાગી ભૂખ.’

કવિ શામળભટ્ટ.

“મારું મરી ગયું જન્મમંરણનું દુઃખ,

હવે ફરી આવવું નથી માતાની કૃપ, મારી ભાગી મન ફેરી ભૂખ.”

કવિઆપુ.

ભૂખડું ખારશ, અગિયારશનું અપવાશી ખારશે પારણાં વહેલાં વહેલાં કરવાની આતુરતાવાળું; ગરબું; તંગીમાં આવ્યું હોય તેવું; કંગાળ.

“વાહ અલીઆયા, તું દંભ તો એવા કરે છે કે જાણે ભૂખડી ખારસ હોય, પણ સૌનું તો તું પાત્રીથી ભરેછે.”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

“આકી નિર્ધનને ઘેર હાંધાં કુસ્તી કરતાં હોય ત્યાં કન્યા આપી ભૂખની ખારસમાં વધારો કરવામાં સાર શો?”

મણિ અને મોહન.

‘ભૂખની ખારસ’ એટલે અલંત આતુરતા;

ખાવાની લલુતા.

ભૂત ભમવાં, સ્વાર્થની ખાતર સુપકાંથી પાછળ પાછળ ખાતમીદારોએ ભમ્યાં કરવું.

૨. ગ્રહથી પાછળ મંડ્યા રહેવું.

ભૂત ભરાયું, ધુંધવાઇને એસવું; એકાદી વાતમનમાં મનમાં રાખવાથી વિદ્રમ થવો.

“કાણ જાણે શું ભૂત ભરાયું છે તે રાણાથી શાંત રહેવાયું નહિ, અને એકદમ ઉડ્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ભૂતી નાખવી, (ભૂત-ભભૂતિ ઉપરથી.) વશીકરણ કરવું; ભરમાવી નાખવું.

ભૂંડું કોણું, ભૂરાકોળાના જેવા પુષ્ટ અને સુરેખવાળા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાયછે.

ભૂલ ભુલામણી, સૂઝ ન પડે એવું અને ગુંચવણવાળું એવું જે કંઈ તે.

ભૂલાં ભમવાં, આડે રસ્તે ચઢી જઈ શંકાં મારવાં; ખરો રસ્તો ન જડવાથી અથડાયાં કરવું.

૨, સંસારની મોહજાળમાં ફસાયાથી ઈશ્વરભક્તિનો સત્યમાર્ગ ભૂલી જઈ ચૌરાશી ફેરામાં ભટકાવું.

ભૂશી વાળવું, પાણી ફેરવવું; ૨૬ કરવું.

૨. માંડી વાળવું; ઘોઠ વાળવું; દરગુજ-
રકરવી.

(કોઠના દોષ તરફ રહેમદ્દીથી ભેવું)

ભેજનો ભુંજેલો, કાળજી વિનાનો; ખેદ-
કાર; કાળજી-ચિંતા વગરનો

ભેજમાં વહેર ભરાવો, મગરૂરી થવી; પ-
તરાજખોર થવું.

ભેજું ખસવું, વા પર જવું; અક્કલ જવી;
વિચારશક્તિ દૂર થવી; ઉડેલ તખિયતવું
થવું; સુદ્ધિ ભ્રષ્ટ થવી; ખલાવડું થઈ રહેવું;
ચળી જવું.

ભેજું ખાઈ જવું, કાયર કરવું; સંતાપવું;
દુઃખ દેવું.

ભેજું ઠેકાણે હોવું, શુદ્ધિ-ભાન હોવું; જ-
ગૃતિ-ખમડદારી હોવી.

૨. વિવેક-મર્યાદામાં હોવું.

ભેજું ફાટી જવું, ઘેલા ખનવું; દીવાના થવું;
ઘેલછા થવી; મર્યાદા ખહાર જવું; અવિવેકી
થવું.

ભેરવજવ ખાવો, (ધર્મ નિમિત્તે એ એક
સાહસ કરવાનું છે તે ઉપરથી) એકાએક-
જખડું ગોથું ખાઈ જવાય અને દુર્દશામાં
આવી પડાય એવું ભારે કામકરવાને હિંમત
ધાલવી.

૨. અતિશય દુઃખ સહન કરવું.

‘ મારાથી આવો તે ભેરવજવ કેમ ખ-
વાશે ? ’

ભોંય આવવી, નવી ચામડી આવવી; રૂઝ-
વળવી. ભોંય લાગવી એટલે દરદથી ચામ-
ડી વધારે કોહાવી.

ભોંય કુંડાળી લખવી, (નશીખ દેવીએ ક-
પાળમાં) મરણ સ્થાન નિર્માણ કરવું. જે
જગોએ ભોંય કુંડાળી લખી હોય ત્યાં દેહ
પડે એમ કહેવાય છે.

ભોંય ખોતરવી, શરમાઈને માથું નીચું
ધાલવું.

૨. (આજસુની નિશાનીમાં)

ભોંય નંખાવું, ભૂખતું માર્યું મરી જવું; તે
ઉપરથી બહુ ભૂખ લાગવી.

‘ ભુંઈ ભુંઈ નંખાયો કે શું ? ’

ભોંય નાખ્યા, વડીલ સ્ત્રીઓ પોતાનાં છોકરાં
પ્રત્યે ચીડમાં એ પ્રમાણે ખોલે છે.

ભોંય પર પગે ન મૂકવો, ઘણું ગવિષ્ટ કે
મિજલ થવું; અતિશય મગરૂરી રાખવી;
ગર્વમાં છાકી જવું. ઘણા ગવિષ્ટ માણસને
વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

‘ અધિકારના તોરમાં એ ભોંયપર પગે
નથી મૂકતો. ’

ભોંય ખરાખર કરવું, જમીનદોસ્ત કરવું;
સપાટ કરવું; તળીઆઝાટક કરવું.

૨. નાશ કરવો; પાયમાલ કરવું; દુર્દશામાં
આણવું.

૩. માર મારીને સુવાડી દેવું; એટલે સુ-
ધી માર મારવો કે પડેલાં ઉઠાયજ
નહિ. ’

ભોંય ભેળું કરવું પણ ખોલાય છે.

ભોંય ભરવી, ફેકટ ફેરો ખાવો; ધરમ-
ધક્કો ખાવો.

‘ જગી જે વિચારીને,

પુંજ ખોઈ ગાંઠની રે;

કરજ કરી ચાલ્યો

મરીને ભોંય. ’

દયારામ.

૨. નિરર્થક આચડવું.

ભોંય ભારે થઈ પડવી-(નાસતાં), બય-
અને ગભરાટને લીધે નાસવું બહુ
મુશ્કેલ થઈ પડવું.

‘ આઈને ભોંય ભારે થઈ પડી-તેનાથી
ખોલાયું નહિ, ચલાયું નહિ ને આંખમાંથી
પાણી ખરખર ચાલ્યું. ’

ભોંય ભેળું-ભેળું કરવું, જુઓ ભોંય ખ-
રાખર કરવું.

‘ તારા નેવા કુળઅંગારને ભોંય ભેગો કરતાં તું મારો દિકરો છે એમ મને થવાનું નથી, ને દરખાર ફાંસીએ ચઢાવે તેની ખીક નથી. ’

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ભોંય સુંધવી, ભોંયે સુવાની તૈયારીમાં હોવું; આખર વખત આવવી; મરવાની અણીપર આવવું; ભોંયે નાખવાની હાલતમાં આવવું.

‘ જો હોય તારી વયનો,

બળવાન શુદ્ધ;

તું તેની સાથ જમને,

કર બાણ શુદ્ધ.

સુંઘીશ ભોંય શરીરે,

અડતાં જ બાણ.

x x x x

વેણી સંહાર નાટક.

ભોંયમાં ઉગવું, નાની ઉમરનું હોવા છતાં જની યુક્ત કે તરકટની અખર ન પડે એવા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ભોંયમાં પેસતો જાય છે, નીચો-હીંગણો થતો જાય છે; વામન સ્વરૂપ છે. પ્રમાણમાં નીચા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

ભોંયમાં મૂળાં છે, અંદર ખાનેથી એટલું કપટ છે કે બહાર દેખી કે કળી શકાતું નથી. ભોંયમાં જે મૂળ હોય તે યુક્ત હોય છે એટલે તે ક્યાં છે અને કેટલે જાંડાં ગયાં છે તેની કોઈને અખર પડતી નથી તે ઉપરથી જોના મર્મ-કપટ ઘણાં યુક્ત હોય તેને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

‘ એનાં તો ભોંયમાં મૂળાં છે. ’

ભોંયમાંથી ભલુકો નીકળવો, અણુધારી જગોએથી હુમલો થવો.

(સુરંગ ખોદાવી શત્રુને ઉડાવી દેવામાં આવે છે તેમ.)

૨. એકાએક-અણુધારી લડાઈ જાગવી.

સળગી ઉડવું. (ભોંયમાં યુક્ત રીતે ધુમાયાં કરતું હોય અને એકાએક

બહાર પુટી નીકળે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

૩. એકદમ જોસ્સામાં ક્રોધ પ્રગટ થવો.

ભોંયરામાં રાખવું, ભોંયરામાં રાખ્યું હોય તેમ યુક્ત-છાતું રાખવું; કોઈના જાણવામાં કે જોવામાં ન આવે તેવી રીતે સંતાડી રાખવું; યુક્ત રાખવું.

ભોંયે લેવું, ભોંયે ઉતારવું જુઓ.

ભોંયે નાખવું, મરનારને માટે ચોકા કરવો; મરવાની તૈયારીપર આવેલા માણસને નવરાવી તરતની લીપેલી ભોંયપર સુવાડવું.

‘ ભોંય નાખ્યા ’-એમ વડીલ સ્ત્રીઓ

પોતાનાં છોકરાંઓને ચીડમાં ખોલે છે.

ભોંયે પડવું, મરણની તૈયારીપર હોવું; ભોંયે નાખવાની હાલતમાં-મરવાની હાલતમાં હોવું.

ભોંયે ઉતારવું, મેડા ઉપરથી અથવા ખાટલામાંથી હેકે ઉતારી મરનારને ભોંયે નાખવું.

આજરોને જ્યારે એમો આવે છે ને એમ લાગે છે કે, હવે તે થોડી મુદતમાં પોતાના પ્રાણનો ત્યાગ કરશે ત્યારે તેનાં સગાં વહાલાં ખાટલે મરવા ન દેવાના વહેમથી તેને જમીન પર લે છે; અને જવ, તરૂ, ગંગાજી, તુલસી પત્ર આદિ પવિત્ર ગાયના છાણની ગવલી સાથે મરતીસ્થિતિમાં તેને મળવું જોઈએ, એટલા માટે છાણ દીધેલી બીની જગામાં પથારી વગર મરતા પ્રાણીને અંતકાળે સુવાડવામાં આવે છે.

તુલસી સંનિધૌ કુર્યાન્,

મંડલે ગોમયેનતુ ॥

તિલાંશ્ચૈવ વિકાર્યાય,

દર્માશ્ચૈવ વિનિશ્ચિપેત ।

સ્થાપયેદાસને શુભ્રે,

શાલિગ્રામ શિલાંતદા ॥

તુલસી મંજરી યુક્તો,
યસ્તુ પ્રાણાન્વિમુશ્ચતિ ।
યમસ્તં ન ક્ષિતું શક્તો,
યુક્તં પાપશતૈરપિ ॥
તસ્યાદલં મુખે કૃત્વા,
તિલદર્ભાસને મૃતઃ ।
નરો વિષ્ણુપુરંયાતિ,
પુત્રહીનોઽપ્યસંશયઃ ॥

ભોગ ધરાવવો, ઠાકારને નૈવેદ્ય ધરાવવું.

ભોગ ફરી વળવા, (નરસામાં) દૈવ પ્રતિ-
ફળહોવું-થવું; કમનશીય હોવું-થવું; ઓ-
છા-માઠા નશીયનું—અભાગીઉં થવું; મા-
ઠી દશા થવી.

‘મને ઘેલી કહી હાંકી મૂકાવશે, અથ-
વા જે ગુસ્સે થશે તેો આપણા ખેયના
ભોગ ફરી વળશે.’

અ. ના ભા. ૧ લો.

“તું પકડાય તેો, મારા તેો આ ભોગજ
ફરી વળે તેો !”

દ્વિતીયર હલ્લો.

ભોગ મળવા, આવી અનવું; માઠી દશા
થવી; ખરાખી થવી; મોટું તુકસાન થવું.
“નાયકે વિચાર્યું કે આ વાત મહારાજ

જાણશે તેો મારા ભોગ મળશે.”

સંધરાજેસંધ.

ભોગ લાગ્યા, દૈવ હીલું થયું; નશીય નઠા-
ં નિકળ્યું.

ભોગના ભોગ, કાંઈ કામ—અનાવમાં નશીય
જ વચમાં પડ્યું હોય (મનુષ્યની ખુદ્ધિને
તેનો પ્રયત્ન નહિ) એવો સમય; માઠી દ-
શાનો યોગ. ‘ભોગ ચોઘડીએ’ એટલે દૈવ
યોગે.

ભોપાણું નીકળી જવું; અહારથી ભરેલું
દેખાતું હોય તે ખાલી જણાઈ જવું; પો-
કળ અહાર પડવું; ભડ વેરાઈ જવી—પડ-
દો ઝુટી જવો. ભોપાણું કાઢવું એટલે
ગુપ્ત રાખવા જેવું હોય તે ઉઘાડું કરવું;
ઉપરનું મિથ્યા ડોળ અહાર પાડવું.

ભૃગુપાત કરવો, (પડતું મૂકી આપઘાત કર-
વો. જેને શરીરે ચસકા આવતા હોય
અને ચીસો નાખતો હોય તથા-
જેને ઘણી ઉલટીઓ થતી હોય એવા
માંદા માણસો આપણા શાસ્ત્રોમાં લખ્યું છે
કે પ્રાચીન કાળમાં મોટા પર્વત ઉપર ચ-
ઠી ભૃગુપાત કરતા એટલે પડતું મૂકતા, અ-
ર્થાત્ અપઘાત કરતા તે ઉપરથી) દુર્દશા-
માં આવી પડાય એવું ભારે કામ કરવાની
હિંમત ઘાલવી; સાહસ કરવું.

મ.

મકનો હાથી, (હાથીની એક મસ્તાન જાત
તે ઉપરથી) અંકુશમાં ન રહે તેવા માણસને
લાગુ પાડવામાં આવે છે. મદમાં છાકી ગ-
યેલો; કલ્પામાં—તાપામાં—હાથમાં ન રહી
શકે તે.

૧ ઠીંગણો અને ભરભાદર માણસ

મગ કસાર આફણાં, લાકડાં, છાંણાં, કરાંદી
વગેરે આળવાનાં પદાર્થ; અળતણુ.

મગ આફણાં પણ કહેવાય છે.

મગ ને અડદ ભોગા, જેમ આવ્યું તેમ ખરું
ખોટું—સેળમેળ જે ખોલવામાં આવે તે.

૨. ખીચડો; ભેળસેળ કરી નાખેલા પ-
દાર્થોનો જે એકઠો જયો તે.

મગજ ખસી જવું, મગજ અગડવું; ઘેલા
અનવું; દીવાના થવું; વા પર જવું; ડાગળી
છટકી જવી; સમજ ઓછી થઈ જવી; માન જવું
રહેવું; શુદ્ધિ જવી; જે કામમાં જે સાવ-

ધગીરી અને ચોક્કસપણું જોઈએ તે ન હોવું. મગજ ઠેકાણે નથી એમ પણ બોલાય છે.

“એ વિંદી ગઈ તેમ કાઠિયું પણ ગયું તેથી પેલા જાદુગરનું મગજ ખસીકેમ ન ગયું તે નવાઈ હતી.”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

મગજ ખાઈ જવું, કાયર કરવું; માથાકોડ કરાવવી.

મગજ પાકી જવું, ઘણીજ અકળામણુ થવી; મગજમાં ગરમી પહોંચવી; માથામાં દુઃખ થવું.

હવે તો ખસ કર, માંડે માથું પાકીગયું.

‘શિવસિંહજીની સાથે માથાકોડ કરી કરીને માંડે મગજ પાકી ગયું છે.’

મગજ ભમી જવું, બુદ્ધિ ઠેકાણે ન હોવી; સમજશક્તિ ચલિત થવી; ભાન ખસવું; ખરી વાત કે હકીકત અથવા રસ્તાની સૂઝ ન પડવી; અક્કલ ન ચાલવી. **મગજ ઝીંધું ચતું થઈ જવું** પણ એ જ અર્થમાં વપરાય છે. એથી ઉલટું **મગજ ઠેકાણે છે.**

મગજનાં ખારણાં ઉઘડવાં, (ખારણાં ઉઘડે એટલે અંદર પ્રવેશ થાય છે તે ઉપરથી.) અક્કલ આવવી; સૂઝ પડવી; ગમ પડવી; સમજ પડવી.

મગજનો ફાટેલો, માથાનો ફાટેલો-ફરેલો; મિનજી; મગરર; છાકી ગએલો; જક્કો; હડીલો.

મગજમાં આવવું, ભાસવું; જણાવું; વિચાર ઉડવો-થવો; કલ્પનામાં આવવું; મનને લાગવું; સમજવામાં આવવું; મનસુખો-તુરંગ ઉડવો.

૨. ધ્યાન-લક્ષમાં આવવું.

આ પ્રયોગ ઘણું કરીને વાદંડી-ઉડેલ તમિયતના-અસ્થિર મગજના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“મગનલાલના મગજમાં ખસ એમ આવ્યું કે અડધી રાતે બધા ચાકરોને ઉડાડવા.”

મગજમાં ઉતરવું, ધ્યાન-લક્ષમાં આવવું; વિસરી ન જવાય તેમ સમજવામાં આવવું; સારી પેટે ઠસવું.

મગજમાં પવન ભરાવો, મિનજ વધી જવો; મગરર બનવું; સામે થવું; શિરજોરી કરવી; પતરાજખોર થવું.

૨. જક્કો, તકરારી કે હડીલું થવું.

મગજમાંથી ખસવું, વિસ્મૃત થવું; માદ ન આવવું; ભૂલી જવું. એથી ઉલટું ‘મગજમાં ઠસવું.’

મગરમસ્ત જવો પડ્યો છે, લાંબા-કાલેલા મગરની પેટે પડેલો છે. હાલ પૃષ્ઠ ને બળિયો હોય અથવા જાડો, જખરો ને ખુશ હોય તેને વિશે એવે પ્રસંગે બોલતાં વપરાય છે.

મંગળ ફેરા ફરવા, પરણી ઉડીને વરવહુએ ચોરીની આસપાસ ચારવાર પ્રદક્ષિણા કરવી; કલ્યાણકારી ચોરીની આસપાસ ફેરા ફરવા.

મંગળ મૂતિ, જેનું મોહું હમેશ ઠસતું-આનંદમય હોય તે.

મજરોશાહ, મહિકાંડાના ઠાકોરને મળતાં એમ કહેવાય છે.

મંજો ઉતારવો, ગર્વિષ્ટપણું કે મગરરી કાઢી નાખવી; આંકડો ન આવવો. (હાથને જખરો દબાવી નીચે ખેંચવો તે ઉપરથી.)

મટમારીને સુઈ જ, નિરાંત-ઝંપ વાળીને સુઈ જ.

‘આવે શરીરે ઝાઝી વાત ન કર, મટ મારીને સુઈ જ.’

વીરમતિ નાટક.

મટોડાતું મગજ, અક્કલ વિનાતું-કમ અક્કલતું મગજ.

“લોકો કહે છે કે હાઈ કોરટમાં અ-

ક્ષલના ભંડાર રહેલા છે પણ આપણને તો મટોડાનાં મગજ નજરે પડ્યાં. ”

નવી પ્રજા.

મટોડું ફરી વળવું, નિરર્થક જવું; દયાઈ જવું.

“ કારણ કે બકરૂં આપીને ઊંટ કાઢી લઈ જવાની મારી ઉમેદ અને આશા ઉપર મણુ મટોડું ફરી વળ્યું છે. ”

હિંદી પંચ.

મઠ ફાકવા, નિરૂઘ્ની રહેવું; ‘મઠ ફાકીને ખેશી રહે.’

મઠને છાંયડે મળ કરવી-મારવી, મઠનું ઝાડ નહિં પણ છોડ હોવાથી તેનો છાંયો પણ નહિ જેવો હોય છે તે ઉપરથી નહિ જેવી મઠા કે ગમત ભોગવવી.

મડદાના તાળવામાંથી લોહી ખાનારો, ઘણાં કંજુસ અને લોભી; પોતાના સ્વાર્થને માટે કોઈની દયા નહીં જોનારો; નિર્દય-હુદ્.

૨. જોસ-આવેશમાં આવી ઘાત કરનારો.

મડદાને મીઠાળ આંધવાં, (મીઠાળ-એ જાતનું ફળ શુભ કાર્યમાં હાથને કાંડે અથવા સમડીના લાકડા સાથે આંધવામાં આવે છે તે ઉપરથી.) ઘરડા ખખ થયેલા પુરૂષને પરણાવવો; જેનું યોડું આયુષ્ય આકી રહ્યું છે એવા યમદારની વાટ જોતા પુરૂષને પુત્રી પરણાવી મીઠાળ આંધવું.

“ તમારી વહાણી પુત્રીને છેક નમેરા થઈને વેચવા નીકળ્યા. અરે! વેચવા નીકળ્યા તો ભલે, પણ પૈસા લઈ મડદાને મીઠાળ આંધવા જેવો ઘાટ ઘડવા તૈયાર થયા. ! ”

મણિ અને મોહન.

મડાગાંઠ પડવી, મડદું વાળ્યું વળતું નથી એવી તરેહની ન છૂટે તેવી સખત ગાંઠ પડવી; ન છોડાય તેવી રીતે જખ્ખર વળગી રહેવું.

“ મડદાની પેઠે વળગ્યો છે અને ચપડાલાખની પેઠે વળગ્યો છે એમ પણ કહેવાય છે. ”

મણુનો પાંચશોર થવો, મારખાધાથી લેવાઈ જવો. મારખાઈ ખાઈને છેકળ અશક્ત થઈ જવો; (મણુનો પાંચશોર તોલ થાય એટલો બધો હલકો થઈ-જવો તે ઉપરથી.) મારને લીધે વિત્ત-ખળ ઝોઠું થઈ જવાથી શોષાઈ જવું. ‘મણુનો પાંચશોર કરી નાખવો’ એટલે માર મારીને હલકો કરવો.

“ તેઓએ તેના બોલવા તરફ ગિલકુલ લક્ષ નહિ આપતાં તે આપડાને લાગલોળ મણુનો છ પાંચશોર કરવા માંડ્યો. ”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

મણિયો ઠીલો કરવો, ઘણી સખત મહેનત કરાવી નસો ઠીલી-છૂટી કરી નાખવી. કમજોર-સુસ્ત-નરમ-કરી નાખવું; છેકળ હિંમત વિનાનું-પોચી છાતીનું-ઠીલું કરવું.

મથાળું આંધવું, માથાદીઠ લેણુદેણુ ઠારાવવું.

મદનનું પૂતળું, ઘણાં ખુબસુરત પુરૂષ; મદન-કામદેવતા જેવો ઈશ્કી; કુટડો જીવાન પુરૂષ.

મધ મૂકીને ચાટવું, નિરર્થક રાખી મૂકવું. જે વસ્તુ પોતાના કામની હોય નહિ અને ખીજાને માગવા છતાં ન આપે ત્યારે એ બોલાય છે

મધ લઈ ખાઓ, (વાંકામાં.) લો ફાયદો; લો રસ કસ, -અનુભવ.

મધવાળી જીલ, રસકસવાળી, -ખુશામતથી ભરેલી જીભ; ખુશામતના મધુર શબ્દો બોલનારી જીભ; મીઠું ભાષણ કરનારી રસના.

મધમાં હાથ મેલાવવો, મોટી મોટી આશાઓ આપી લપટાવવો; લાલચ ખતા-

વવી; વિશ્વાસ આપવો, લોભ-મોહમાં નાખવું.

મધ્યાન્હ કાળ, પૂર્ણ આખાદીનો સમય.

મધ્યાન્હનો સૂર્ય, પૂર્ણ આખાદી; પૂર્ણોત્કર્ષ; ખરા સુખની વેળા; પદ્મિ-સ્થિતિ-સુખ-વૈભવમાં સાધારણ ખીજ કરતાં વિશેષ ચ-ચિયાતા થવાનો અનુકૂળ વખત.

‘હમણાં તો તારા સુખનો મધ્યાન્હનો સૂર્ય છે.’

કરણ્યુષ્ણો.

મંત્ર પુષ્પાંજલિ કરવી, (જોખામાં ભરેલાં ડુલ મંત્ર ભણી દેવ ઉપર ચઢાવવાં તે ઉપરથી વાંકામાં.) સારી પેઠે ઠપકાનો વરસાદ વરસાવવો; ધમકાવવું; ગાળો દેવી; શાપ દેવો.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

મંત્ર ડુંકવો (કાનમાં), જે ગુણે કાર્ય સિદ્ધિ થાય તે ગુણે કોઈનામાં આવે તેમ કરવું; સમજાવવું; ચેતવવું.

મંત્ર મૂકવો, છુપી સલાહ આપવી; જેથી કોઈ કાર્ય સિદ્ધ થાય તેવું ગુપ્ત વચન કહેવું અથવા ઇસારો કરવો; કાન ડુંકવો; ગુપ્તપણે અભિપ્રાય આપવો.

“નાસતાં નાસતાં પોતે તરવાર સાથે પકડાય નહિ તેથી તરવાર રૂપાળીના ભણી ફેંકી” “ઉગારને કે મારને કરી મંત્ર મૂક્યો.”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મથેણ વદામિ, શ્રાવક ગોરજીને મળતાં એ પ્રમાણે કહે છે ત્યારે ગોરજી “ધર્મ લાભ . . .” કહે છે.

મન આંધળું થવું, કશી સુઝ ન પડે એવી ગુચવણવાળી સ્થિતિમાં હોવું.

“આજસુ માણસને કોઈ કોઈ વેળા કામ કરવાની ઈચ્છા થાય છે પણ તે કરવાની તેનામાં શક્તિ હોતી નથી, તેવું મન

આંધળું થાય છે, અને તેના વિચાર ગભરાટમાં પડે છે.”

મન ઊંચું થવું, નાખુશ થવું; દિલગીર થવું.

ઉદાસ થવું.

૨. સ્નેહ તૂટવો; ખેદિલ થવું; મન ઉડી જવું; પ્રેમ ઉતરી જવો; કંટાળો ઉપજવો.

મન ઉડી જવું, દિલ ન લાગવું; ખેદિલી થવી; ભાવ જતો રહેવો; રૂચી-આરથા કમી થવી.

મન ખાટું થવું, નાખુશ થવું, દિલગીર થવું; દિલ ઉતરી જવું; મન કચવાવું; નારાજ થવું.

‘હે પ્રિયવંદા, માંડે મન ખાટું થયું એવું તમે મને કદી કહ્યું નથી ને ક્યું નથી.’

વનરાજ ચાવડો.

‘વળી આ કામ કરતાં કદાપિ વિખવાદમાં વધી પડીએ તો આપણા પ્રેમમાં વિરોધ પેસે અને મન ખાટું થાય તો આપણું ખરું સુખ નાશ થતું જાય.’

ભામિનીભૂપણ.

મન ખોલવું, (કોઈની માથે) મનમાં જે હોય તે વગર આચકો ખાધે કહી દેવું; પોતાના મનને જે કંઈ ખોલ રૂપ લાગતું હોય તે સામાને જણાવી દેવું. જ્યારે માણસને કોઈ જાતનો માનસિક ખોળે હોય છે ત્યારે તેવું મન જાણે અંધારી કોટડીમાં પૂર્યું હોય એમ થાય છે અને તે વખતે ચિંતા અથવા ફિકરનું મૂળ અથવા કારણ ખીજને કહીને મન ખોલવું એ અજવાળું અને સુખ અંદર દાખલ કરવાને ખારણું ઉઘાડવા જેવું છે.

૨. નિખાલસ મનથી કહેવું; કપટ કે અંદેશો રાખ્યા સિવાય કહી દેવું; મનની ગુપ્ત વાત બહાર પાડવી.

મન ચોખ્ખું રાખવું, મનમાં કપટ રાખ્યા સિવાય કે ખીજથી કંઈ ગુપ્ત રાખ્યા સિ-

વાય પોતાના મનમાં જે હોય તે ખરે ખરું સંપૂર્ણ રીતે કહી દેવું. કાંઈ ગાંઠ ગડકો કે કપટ ન રાખતાં ખુલ્લે ખુલ્લું કહી દેવું. 'જીવ ચોખ્ખો હોવો' એટલે દાનત પાક હોવી. એથી ઉત્પન્ન 'મન મેલું રાખવું.'

મન ચોટવું, દિલ લાગવું; મોહમાં પડવું.

મન નીચું થવું, નીચ વૃત્તિનું થવું.

મન માનવું, જીવ ખુશી થવો; સંતોષ થવો; ઈચ્છા પૂરી પડવી.

બહાર નિસર્થા વળી અહિલોચન, હો મુનિ નથી માનવું માંડે મન.

અભિમન્યુઆખ્યાન.

મન મારવું, મન વશ રાખવું, વૃત્તિઓ અં-કુશમાં રાખવી, ઈદ્રિયોને યોગ્ય હક્કમાં રાખવી, અંયગ તે ખહેકી ન જાય એમ કરવું.

'લલનાએ છે લખ્વ કોયો મને, માંડે હવે કદિ મન મરે છે.'

વિજય વાણી

મન મૂકવું, કુડકપટ ન રાખવું, ભેદ કે પ્ર-પંચ ન રાખવો; મન ખોલવું; પોતાનું જે ખરું હોય તે ખીજને જૂદું નહિ બતાવવું.

'નહિં ખોલે જો મન મૂકી તો, અમો ઉ-ડીને જશું.'

નળાખ્યાન.

મન મોહું કરવું, ઉદ્ધાર થવું; સમદ્રષ્ટિ રાખવી; સખી-દાનશર થવું.

મન વાળવું, સંતોષે ખેસવું; મનનું શાંતવન કરવું.

'તે પાછો જડનાર નથી અને હવે ત-મારે કોઈ પણ રીતે ધીરજ ધારી મન વા-ળવું જોઈએ.'

આ ના. ભા. ૧ લો.

મન વિખરાઈ જવું, દિલ ઉઠવું; ગભરાવું કાંઈ સુઝ ન પડે એવી ગભરાટવાળી સ્થિ-તિમાં હોવું.

મન સાંકડું થવું, કર કસરીગી થવું.

મનથી ઉતરી જવું, ચાહના ઘટવી; પ્યાર ઝાઝો થવો; ઈચ્છા, ખુશી ન રહેવી.

"ભોજો ભીમ જૈન ધર્મનો આગ્રહી ન હોતો પણ જૈન ધર્મનો કહેવડાવતો ખરો એ ઉપરથી તે ખીજ રજપૂત રાજાઓના મનમાંથી ઉતરી ગયો હતો."

નર્મગદ.

મનનું પોચું, કુમળી છાતીનું; દિલમાં ઝટ-અસર થાય તેવું.

૨. ખીકણ-ધીરજ-હિંમત મૂકી તેવું; ના-હિંમત.

મનનું મનમાં, મનની વાત બહાર ન કાઢ-વી તે.

મનનું મેલું, કપટી, જોતો મર્મ-ભેદ-પ્રપંચ જણાય નહિ તેવું; જોના અંતરની કલ્પના માલમ ન પડે તેવું.

અભિમન્યુઆખ્યાન

મનનો મેલ, કપટ-પેચ; પ્રપંચ; દુર્ગુણ.

મહા માસમારે મારા મનનો કાઢ્યો મેલ, ગુર કૃપા કરીરે, મૂકી દીધા સવળા ફેલ !'

કવિ ખાપુ

મનનો મોજ, મરજી માફક ચાલનાર-વર્ત-નાર; સ્વેચ્છાનુચારી.

મનમાં ગાંઠ વાળવી, યાદ રાખવું; વિસરી ન જવાય એમ કરવું.

૨. નિશ્ચય કરવો; નક્કી કરવું; ઠરાવ કરવો.

મનમાં પેસી નીકળવું, સામાના મનની તમામ વાતથી જાણીતા થવું-જાણી લેવી.

'વાસ્તવિક ગમે તે હો. કોઈના મનમાં પેસી નીકળાવું નથી.'

અરેબિયનનાઇટ્સ.

મનમાં ચરેડો પડવો, નિરાશ થવું.

૨. ધ્રાસકો પડવો.

મન જોડે વાત કરવી, વૃલનાશક્તિથી ખરા ખોટાનો વિચાર કરવો; પરિણામપર ધ્યાન રાખી વિચાર કરવો.

“ જ્યારે આપણે એકલાં હોઈએ કે અંધારામાં જ્યાં સઘળું ચૂપા ચૂપ હોય ત્યાં પણ આપણે આપણા મન જોડે વાત કરી શકીએ. ”

એવાં વચન સુણીને બોલ્યો ઘટોત્કચ્છ
લાં વાણુજી;

મેં મારા મનની સાથે વાત કીધી જાણુજી. ”

કવિભાઉ.

મનોમન સાક્ષી, એક ખીજના મનમાં અ-
રસપરસ મળવાનો વિચાર થયો હોય અને
મળી જાય તે.

૧. એક એકના વિચાર સરખા જ આવી
જાય તે.

મમરો મૂકવો, ઉશ્કેરવું; ચઠાવવું; રંજક
મૂકવો; જે જણને કલહ થાય એવું કાંઈ
વચમાં બોલી ઉડવું; લડવાને ઉશ્કેરણી કરવી.

મમ્મોચ્ચ્યો, મમ્મા અને ચચ્યાર્થી શરૂ
થતી માબેન સમાણી ભૂંડી ગાળો.

‘ એક કહે મુજમાં બળ ઝાઝું, ખીજે
કહે તુમ સાથે યાઝું; ત્રીજે કહે તું ગદ્દા
તોલે, ચોથો મમ્મો ચચ્યો બોલે. ’

બદવાસ્થળી.

મરચાં ઉડવાં-લાગવાં, ખોટું-માઠું લાગવું;
રીસ ચઢવી; અકળાઈ ઉડવું.

“ ધૃષ્ટદેવ-(નિશ્વાસ નાખી.) હવે પછી
એવા અધમ શબ્દો શ્રવણ કરવાની મારી
ધ્ર્વિષ્ટા નથી,

સસમામા-શેતી હોય ? એમ તમને ત-
મારા મોઢે મરચાં લાગે છે તો અમને કંઈ
કેમ ન થાય ?

સસમામાપ્પાન.

‘ એનને માટે જરા કહ્યું કે મરચાં ઉડ્યાં. ’

ચતુર ચંચળ.

‘ લે અલિ તને ખરૂં કહીએ છીએ સારે
મરચાં શેને લાગે છે તે ? ’

ભામિનીબ્રુપણ.

મરતાં જીવતાં, કોઈ દહાડો પણ.

મરદે આઢમી, જિંયા સદ્ગુણવાળો માણસ;
દુલીન ગ્રહસ્થ.

મરી જવું, છેકજ અશક્ત થવું; વસાઈ ધ-
સાઈને મોત તરફ ખેંચાવું; મરી જવા
જેટલું દુઃખ થવું.

‘ કામ કરતાં કરતાં મરી ગયા ભાઈ ! ’

૨. શાંત પડવું; અંધ પડવું; નરમ પ-
ડવું. (જોસ્સો)

૩. કરમાવું; રસકસ જનો રહેવો (ઝાડ.)

મરી પડવું, ખરા અંતઃકરણથી પોતાનું સ-
ઘળું જોર વાપરવું.

મરી ફાકવાં, અમથું મગરૂરીમાં બધ્યાં ક-
રનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે. જેમ,
‘ ક્યારનો શું મરી ફાકે છે ! ’

મરી મશાલો પૂરવો, આતશયોજિતથી ક
હેવું; વધારી વધારીને રસિક કરવું; કોઈ
વસ્તુ અથવા બનાવને શોભાવવા સારૂ તેનું
વધારી વધારીને વર્ણન કરવું.

‘ એ સાંભળી રાગએ તેને પાસે બો-
લાવી સઘળી વાત પૂછી લીધી; કારભારીએ
મરી મશાલો ભભરાવી આપ્યો તે ઉપરથી
રાગએ હુકમ કીધો કે આજ સવારે અ-
મિદિવ્ય કરવું. ’

કરણધેસો.

મીઠું મરચું ભભરાવવું પણ બો-
લાય છે.

મલોખાં મીઠાં કરવાં, મલોખામાંથી સ્વાદ
કાઢવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

“ શરીર વિના સાધન રે,
પાર કોઈ પામે નહિ;
મલોખાં મીઠાં કીજે રે,
સ્વાદ કાંઈ આવે નહિ. ”

ધીરોમક્ત.

મસાણુ જગાવવું, કોઈ અચબો ઉમ્મત
કરે તેવું કામ કરવા પિશાચ વગેરેને બો-
લાવવું.

મસાણામાં જવું, મરી જવું.

૧. કોઈ મરી ગયેલાને ખાળવા કે દા-
ટવા સ્મશાનમાં જવું

મસાણામાંથી ખેંચી કાઢેલો, જે નખજો
માણસ કામ કરી શકે નહિ અથવા જે
આજસુ માણસથી કામ થઈ શકે નહિ
તેવાને વિષે ખોલતાં વપરાય છે. મતલબ
કે મરેલો; છેકળ અશક્ત-નરમ; છેક મ-
ડદા જેવો.

મસાણિયા લાડુ, થોડા ધીના લાડુ. (નર-
સા લાડુ)

૨. દિલગીરીનું મિથાન.

મસ્કો લગાડવો, જૂઠાં વખાણ કરીને પલા-
ળવું; પોતાના વિચાર સામાના મનમાં
પ્રશંસા કરીને ઉતારવા અથવા ખીજ કોઈ
રીતે સમજવવું.

“ મનજી શેઠ મસ્કો લગાડી મદતના
મલોદા ખાવાને ભીખારીની હાલતમાં હા-
જર થતા ગયા. ”

કુંવારી કન્યા.

મસ્તક પૂજા કરવી, માયાફાડ કરવી; મા-
યું કુટવું.

“ પૈને સાર મસ્તક પૂજા કરીએ છીએ,
તારે તો વાહ, કાંઈ પણ ગણત્રીમાં નથી ! ”
૨. માયું ઉતારી ને મહાદેવને અર્પણુ કર-
વું. “કમળ પૂજા કરવી” પણ ખોલાય છે.

વડનગરમાં એક તરૂણીએ પોતાનો વર
પોતાથી ધણેજ નાનો હોવાથી મહાદેવ-
ના દહેરામાં પોતાનો જીવ આપવા માંડ્યો
હતો તેના એક ગરબાને મસ્તક પૂજા કર-
વીને કહે છે. નમુના તરીકે,-

“ રાવળ વાવમાં નાહી ઘોઘને, સુરજ
અર્ધ દીને, કુંભેશ્વરના દેરામાંહે, ચાલો મ-
સ્તક પૂજા કોને, એ તો.

ભવાઈ સંગ્રહ.

મસાલો કાઢવો, અડદાજો કાઢવો; કુટવું;
મારવું; થકવું.

મસાલો પૂરવો, ઉરકેરવું; ચઠાવવું; રસિક
કરવું; વધારીને કહેવું. જુઓ ‘મરી મસા-
લો પૂરવો.’

મહિના રહેવા, ગભ રહેવો. (સ્ત્રીને.)
હમેલ-દહાડા રહેવા. મહિના હોવા એ-
ટલે ગભ હોવો.

મહિનો આવવો-થવો, રતુ આવવાની મુ-
દત પુરી થવી; રતુ આવવો (સ્ત્રીને.)

૨. મહિના સુધી કામ કર્યા બદલનો પ-
ગાર આવવો-થવો.

મહોર મહોરના શખ્દો, મોટા-કાળજી
ભેદી નાખે એવા શખ્દો.

‘ તમે તમારા ભારમાં રહેજો, જેને ગ-
રજ હશે તે તમારા ખોલ સાંખી રહેશે.
હું તો કાળજી કપાઈ જાય એવા મહોર મ-
હોરના ઉત્તર આપીશ. ’

સલભામાખ્યાન.

મળ્યા લાઈની પ્રીત, માત્ર નામની—મે-
ળાપ વખતે માત્ર બતાવવાનીજ પ્રીત.

મળતા વશેક, મળતી પાંતી; બનાવ; પ્રીતિ.

‘ પણ પુનરામ સાથે એના મળતા
વશેક આવતા નથી તેનું કોમ. ? ’

મળતી પાંતી, બનતી રાશ; મેળાપ; સં-
પ; એક્યતા.

“રામદાસ ને હિરાલાલને મળતી પાંતી
નથી. ”

માંગ લખાવ્યા, વડનગરા નાગરની જાતમાં
કેટલેક ડેકાણે રૂડે અવસરે કાંસાની યાળી-
માં મેજાવડે ઢેદી તથા તેનાં ખે છોકરાંનું
ચિત્ર પાડે છે તેને માંગ લખાવ્યા કહે છે.

માંચો મૂકવો, સાળું-તંદુરસ્ત થવું.

માંડવો ઉભો થવો, કન્યા પરણાવવા જે-
વી-લાયક ઉમરની થવી. (લગ્નમાં માંડવો
તૈયાર કરવો પડે છે તે ઉપરથી.)

“ દીકરી થઈ ત્યારથી માખાપ કહે કે

એક માંડવો થયો, એમ વિચારી તેના પર બળવા માંડે છે, કમકે છોકરીને પરણાવવા વિગેરેમાં બહુજ ખર્ચ થાય છે, તથા તેનાં સાસરિયાં તરફ તેને બહુ દુઃખ પડે છે. ”

સાસુવહુની લડાઈ

માંડી વાળવું, પતાવવું; પડતું મૂકવું; સમાધાન કરવું (ઢટો.)

૨. અંધ કરવું. (જવાતું માંડી વાળો)

તેણે સભામાં જવાતું માંડી વાળ્યું.

૩. બરોબર કરી મૂકવું. (ખાતાનો જમે ઉધાર.)

માંહેનો માંહે ને બહારનો બહાર, બંને પક્ષમાં ઢોલકી બળવનાર; બંને પક્ષતું મન સાચવનાર. (યુક્તિથી.)

માખ છીંકવી, નુકસાન કે ગેરલાભતું સુખન થવું. (એ એક અપુષ્કન ગણાય છે તે ઉપરથી.)

માખ ડૂબવી, તેલમાં માખ ડૂબવી જુઓ, માખ બેસણું, માખ જેવું તુચ્છ પ્રાણી ચઢી વાગે—બહેકા જય એવી પોચી—નબળાં=વિત વગરની હાલત; કંગાળપણું; તુચ્છ—હીણી સ્થિતિ.

જેથી કંટાળાએ અને જેને ધિક્કારીએ એવી છેક અધમ સ્થિતિ—રીત.

‘આજ સુધી જે વંશમાં માખબેસણું પણ નથી એવા કલ્યાણવંશમાં તું અંગારજ ઉઠ્યો, તેં રજપૂત વંશને કલંક લગાડ્યું છે.’

ગુ. જુની વાર્તા.

માખ બેસે તો નાક કાપે, એમ તાઉસ્વભાવના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે, માખ મારીને નીચોવવી, ધણાજ કંજુસ થવું; મખખીસુસનું આચરણ કરવું.

૨. ધણુંજ કંગાલ કે હીણું થવું.

માખણુ લગાડવું, ખુશામત કરી મહેરબાની સાધવી; સ્વાથેને માટે હદ ઉપરાંત વખાણુ

કરી સામાનું મન પીગળાવી નાખવું.

૨. અતિશયોક્તિથી રસિક કરવું.

માખણીએ ભગત, ખુશામતીએ, મીઠું મીઠું બોલી મન પલાળનાર; નરમ કરનાર; મતલબને સારૂ હૃદયી જાહે તારીફ કરનાર.

માખો મારવી, ધંધા વિનાના રહેવું.

૨. મંદ સ્થિતિમાં—સુસ્તીમાં હોવું.

‘તે દિવસે રેલવેની તથા ખીજ ભાડુતી ગાડીઓના કમાઈના દરવાજા અંધ થાય છે, એટલુંજ નહિ પણ બિચારા નાટક વાળાને પણ તે દિવસે માખો મારવી પડે છે.’

સુબોધ પ્રકાશ.

‘કાં તો જૂઠા લેખ બનાવે,
ખોટી પ્રતિજ્ઞા પાળે,
કાં તો માખો મારે મૂરખ,
નવરો નખોદ વાળે.’

કાવ્ય કૌસ્તુભ.

માખ્યા મેહ વરસવા, જોઈતી—ઈચ્છિત વસ્તુની પ્રાપ્તિ થવી; મનોરથ સિદ્ધ થવા; ઈશ્વરપ્રસાદી મળવી.

‘છત્ર ધરાયું રામજી,
લક્ષ્મણુ ચમર જ્યહાં,
શામળ કહે શોભા ધણી,
મેહ માખ્યા વરસે ત્યહાં’

કવિ શામળભટ.

માચું કરવું, વર કે કન્યાને માટે માગણી કરવી. (કોઈ ખીજની મારફતે.)

“ખીજ રાણી આવે તેને પુત્ર થાય એવી આશાએ મયજુલ્લહેવીએ કાતરીના રાગની કન્યા રાણકહેવીનું માચું કર્યું.”

સંધરાજસંધ.

માછલે અંકોડી ગળ્યા જેવું, માછલે એક વાર ગળના લોભથી અંકોડી ગળી તો તેથી તેના પ્રાણ જાય છે તે ઉપરથી કોઈ કામના સંબંધમાં એમ વપરાય છે કે આ કાંઈ માછલે અંકોડી ગળ્યા જેવું નથી,

મતલબ કે પ્રાણુ જવા જેવું— મોટી ઢાની થવા જેવું નથી.

માટલું પૂરવું; પાપડ, વડીઓ, લગ્નનો રૂપિયો, સોપારી સાત, સવા પાંચ શેર ઘઉં વગેરેથી માટલું પૂરી લગ્ન સમયે આપે છે તે.

માટી ઢાંકવી, (વાંધા—ગુન્હા કે તકરારપર.) ઢાંકવું; છુપાવવું; અંધાર પિછોડો કરવો; દોષની ચરચા—નિંદા થતી અંધ થાય તેવું કરી નાખવું.

માટી થતી, તાશ થઈ જવું; બળીને ખાખ થઈ જવું.

૨. બગડી જવું; ખરાબ થવું; બ્રષ્ટ થવું;
૩. ફના થવું; પાયમાલ થવું; ધાણુ વળી ગયો હોય તેવું થવું.

માણુસની ઝોળમાં હોવું; માણુસાઈમાં ખપવું અથવા માણુસાઈ ભોગવવી.

માણુસની વર્ણુમાંથી ઉઠી—નીકળી જવું; માણુસના સાધારણુ રસ્તાઓથી આડાં ફરવાવું; વિચિત્ર જીંદગી ભોગવવી.

૨. માણુસ જાતની છેકજ નીચામાં નીચી કંગાળ સ્થિતિએ પહોંચવું.
૩. છેકજ અશક્ત થવું.

માતા આવવાં, માતાએ અંગમાં પ્રવેશ કરવો; ધૂળવું; કંપવું; કેટલાક લોકો પોતાના અંગમાં માતા આણુવાનો ઢાંગ કરે છે. અને ઢાંગથી ધૂતાઈને લોકો ખોલે છે કે એને તો માતા આવ્યાં છે.

માતા વળાવવાં, ખાનડ ઉપર વસ્ત્રથી દેરી જેવો આકાર કરી તેમાં જ વારા લઈ સ્ત્રીઓ વાન્તે ગાન્તે માતાને દેરે શુભ પ્રસંગે મૂકી આવે છે તેને માતા વળાવવાં કહે છે.

માતા વાવવાં, જવારા વાવી ઢાંકી માતાનું સ્થાપન કરવું. (શુભ પ્રસંગે.)

માતાનો કુકડો, બહુ ખોલો ને છાનો—શુભ ન રહે તેવા માણુસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

જુઓ બહેચરાજનો કુકડો.

માતાનો ભગત, હીજડો.

માતેલો સાંઠ, તોફાની; ઉદ્દમાતિયા કે મસ્તીમાં આવેલા માણુસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

માથા ઉતાર, માથા ઉતરવું—માથેથી ભાર ઉતારવાના સરખું; ભલીવાર વિનાનું. (કામ.)

માથા વગરવું, માયાની દરકાર ન રાખે તેવું; સાહસિક; મોટી આક્રમમાં પહેલ કરનાર; મરવાથી ડર નહિ તેવું.

માથાના કુકડા થવા, માથું નીકળી પડવું; માથું બહુ દુઃખવું; માથામાં કળતર થવી.

માથાના કપાસીઆ કાઢી નાખવા, માયાનો ગર્ભ—તેમાંનો વચલો પોચો પદાર્થ કાઢી નાખવો; મરણુ પમાડવું. તે ઉપરથી એ ધમકી આપતાં વપરાય છે.

માથાના વાળ ખરે એવું; ઘણુંજ ભૂંડું; ન સહન થઈ શકે એવું. (ગાળ.)

૨. ઘણુંજ કડવું (ઐપધના સંબંધમાં.)

માથાના વાળ ઘસાઈ જવા, ઘણું દુઃખ સહન કરવું. (ખેજો જાયકી જાયકીને)

માથાની તુમડી રહી જવી, માથાપર ભાર જાયકી માથાનું તાલકું ખરું—રીટું થવું.

માથાની પાઘડી, અચેસર; આગેવાન. (માણુસના પોશાકનો જિયામાં જિયો ભાગ એ છે તે ઉપરથી.)

માથાનું છત્ર, આશ્રય આપાર વડીલ; માથે જે મોટું તે. 'પુત્રને પિતા એ માથાનું છત્ર' છે.

માથાનો ધા, માથામાં ધા લાગવા જેવું ઘણુંજ વસતું ને ત્રાસદાયક એવું જે કાંઈ તે.

'એક પાદરીએ કહ્યું ખીજનો ઉપદેશ સાંભળવો એ મને માથાનો ધા છે.'

માસિક સારસંબંધ.

"કોન્સ્ટન્સ નામની એક ઉતરતા કુળની કન્યા સાથે તેની નિર્મળ પ્રીતિ થઈ

હતી તેને છોડી જવું એ તેના મનને માયાનો ધા હતો. ”

“ આવો ભાવનો શિકાર મૂકીને જવું તે ભગતજીને માયાનો ધા થઈ પડ્યો. ”

કૌતુકમાળા.

માયાનો ફરેલો-ફાટેલો, મિજનજમાં આવ્યું તે કરનારો; કોઈનું કહ્યું ના માને તેવો મગરર અને હકીલો.

માયાનો મુગટ-મણિ, શોભા આપનાર વડીલ (મુગટ કે મણિ જેમ માયાને શોભાવે છે તેમ.)

‘ તે ન હોય સારે અમે તમને માયાના મુગટ માનીએ પણ જ્યાં સુધી તે આરવરસના ગિરાજે છે સાં સુધી અમે તમને છોકરાંમાં ગણીએ. ’

પ્રતાપનાટક.

‘ આજ આપણો ભરથાર, આપણું શીરછત્ર, આપણું પ્રતિપાલન કરનાર તથા આપણા માયાનો મુગટ રણક્ષેત્રમાં પડ્યો. ’

કરણુધેલો.

‘ દધિના દાણના વેચાણમાં છું તમ તણીને, હું તો જાણું છું જગજીવન માયાના મણિ ને. ’

દ્યારામ.

માયા પર (હોવું-આવવું-જવું), મુરખી તરીકે.

૨. બહુજ નજદીક; ઘણુંજ લગોલગ.

‘ હું તને પવિત્ર ભગનીઓના ભેગી રાખીશ, માટે જલદી દોડી આવ; પ્રશ્ન પૂછવાને ઉભી રહીશ નહિ. અરે ? પેલા લોકો માયાપર આવી પહોંચ્યા હવે મારાથી ચોભાય નહિ, હું જાણું છું. ’

શે. કથાસમાજ.

‘ વખતે એકાંતમાં હોય કે કાંઈ છાનીવાત કરતાં હોય તે ચટ દધને તેના માયા ઉપર જઈને બિમા રહેવું તે ખોટું. ’

ભામિનીભૂષણ.

માયાપર કલેહું ઝિંધું પાડ્યું છે, માથે હજમત બહુ વધી છે. (વધેલી હજમત કાળા કલેહાના જેવી દેખાય છે તે ઉપરથી.)

માયાપર થનથન કરવું, શીરજેરી કરવી; બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; માયામાં ધુમાડો રાખી જેસમાં સામા થવું.

“ ગંગા, નગણી બનીને આજે નખળાં માતાપિતાના માયા ઉપર થન થન કરે છે પણ જે મારા સરખી તને મળી હોત તો સઘળો મદ મૂકાવી દેત. ”

કુંવારી કન્યા.

માયા પર ભમવું,-લટકવું-હોવું, કોઈ માટો બનાવ બને એવા ભય કે ધાકના સંબંધમાં વપરાય છે.

“ માયા ઉપર મરણુ ભમે છે, ઓ લીધો કે લેશે. ”

ભોજેભક્ત.

માયામાં ગજ ઘાલ્યા છે? મિજનજ વધી ગયો છે ? (એમ ઘણા ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

માયામાં ટપલા વાગવા, ઠોકખાવા; અડચણ કે દુઃખ અનુભવવું; ઘડાઈ ઘડાઈને ઠેકાણે આવવું. ‘માયામાં ટપલા વાગે સારે સમજણુ આવે.

માયામાં ધૂમાડો રાખવો, મિજનજ કરવો; મગરર બનવું; જેસમાં આવવું.

‘ તું માયામાં ધૂમાડો રાખી મને ઠગવા આવે એ કદી પણ બનનાર નથી, હું તને સારી પેટે ઝોળખું છું. ’

માયામાં ઘણ ઘાલવી, આખરૂ કલંકિત કરવી; મેળવેલી કોતિની ખરાખી કરવી.

માયામાં પવન ભરાવો, મગરર થવું; મિજનજ વધી જવો.

‘ વળી પતન ભયોં હોય જે તમારા શીરમાં, તો ઉતરજે સંગ્રામે. ’

ડાંગવોપાખ્યાન.

માયામાં મારવું, કોઈ તગાદો કરી માગવું

હોય તો તેથી ગુસ્સે થઈ મોઢાઈની મગ-
શરીમાં આપી દેવું. 'કાલે તેના માથામાં
મારીશ-મારી આવીશ.

૨. વેચનારે નહાઈ આપ્યું હોય તો તે
પાછું આપી આવવું.

૩. બળાત્કાર કરવો; જીલમ કરવો.

'કાલે તેના માથામાં મારીને લઈશ.'

"ગભરાશો નહિ, હું હવે એ પાપી
આપના માથામાં મારીને તમારી સાથે પ-
રણું છું."

ભટવું ભોપાણું.

માથામાં વહેર ભરાવો, મગશર બનવું; ગ-
વિંદ્ર થવું;

૨. પતરાબેર થવું.

માથામેલી, (સ્ત્રી.) અટકાવવાળી; અભ-
ડાયલી; અળગી.

માથાવટી હલકી છે, નીચ-પુવડ-કુલીન-
ને ન શોભે તેવી અને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે. ભાર વક્રર ઓછો છે.

માથાવટી હલકી પડવી, માન ઘટી જવું;
ભાર-વક્રર ઓછો થઈ જવો; ફીકું પડવું;
વગોવાવું.

'હલકી મથોટી પડવાથી ઘણાંનાં કુળ
નીચાં ગણાય છે અને તેમનાં છોકરાં પણ
કુવારાં જ મરે છે.'

ભામિનીબૂપણ.

માથાવાઢ જેવું, અતિશય અકારું; અળ-
ખામણું; કંઠાળો ઉત્પન્ન કરે એવું.

'આખરદારમાં ખપ્યા પછી હલકો
ધધો કરવો પડે તે માથાવાઢ જેવું લાગે'

માથા સરસા જડયા છે, પાતું પડ્યું છે;
મરતા સુધીનો સંબંધ થયો છે.

"તમારા કેવાથી આપણને દુઃખ કે
દુભણુનથી, શું કરીએ? માથાહરા જડયા છે.
આ તે કંઈ કુંભારના ધરતું હાંલું છે તે
પદલી લવાય?"

તપસાખ્યાન.

માથું, કંઈજ નહિ, એવો અર્થ દર્શાવે છે.

જમ કે, તું તે શું કરવાનો છે તાઈ માથું?

'માથાતું' એટલે પહોંચી શકે એવું-તાઈ

તે શેતું માથું છે? એમ લાંબા વખત

સુધી માથું ફેડી કંઠાળો આપનાર માણુ-

સને કહેવામાં આવે છે. એને તો એ મા-

થાં છે એમ મગશર માણુસને વિષે બોલતાં

વપરાય છે. એકથી એ માથાં ભલાં

એટલે એ જણુની અક્કલ વધારે સારી મહેનત

કરે. એ માથાંનો ખર્ચ એટલે અને ત-

રફનો ખર્ચ.

માથું આપવું, જીવ જતા લગી કોઈને માટે

મહેનત કરવી; જીવ આપવો.

"મેવાસનાં બીલડાં માથું આપે તેવા

અને જખરા છે."

ગુ. જીની વાર્તા.

માથું ઉતરવું, માથું ચઢ્યું હોય તે ઉતરવું;

માથું દુઃખતું હોય તે મટવું.

માથું ઊંચું કરવું, સામે થવું; શિરજેરી

કરવી.

૨. પહેલ કરવી; હિમત દર્શાવવી. 'મા-

થું ઉઠાવવું' પણ બોલાય છે. 'તે માથું

ઊંચું કરી શકતો નથી.'

૩. કામમાંથી ફરાગત થવું-મોકળા થવું.

૪. ઊંચી સારી સ્થિતિએ પહોંચવું-સા-

રી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવી.

'બનતા સુધી તેઓ જખરદસ્તી વા-

પરતા નથી પણ સામે માણુસ જે માથું

ઊંચકે તો પછી છેલ્લા ઈલાજ તરીકે તે બા-

પડાઓને જખરદસ્તી વાપરવી પડે છે.'

સુબોધપ્રકાશ.

'એ હવે રાક્ષસની યુદ્ધિના બળે માથું

ઉઠાવે છે પણ તેને ઉપાય થોજી યુદ્ધિ કૌ-

શલ્યથી સપડાવવો સહજ છે.'

સુદ્રારાક્ષસ.

'અમારે રાજ જોયતું નહોતું, પણ તે-

ણે અમારી મરજી ઉપરાંત અલાહીનના

સાથું માથું ઉઠાવ્યું તેનાં ફળ અમે ભોગવીએ છીએ. ”

માથું ઊંચું રાખવું, જ્યારે માણસે કાંઈ પણ શરમ ભરેલું કામ કર્યું ન હોય ત્યારે તે પોતાનું માથું ઊંચું રાખી શકે, પણ આ પ્રયોગ સ્વભાવ અથવા સ્થિતિના સંબંધમાં કટલેક દરજ્જે મગશરી ખતાવે છે.

મગશર માણસ જોવો ડાળ રાખે છે તેવો રાખવો. જેમ,—

‘ તે તો માથું ઊંચું ને ઊંચું રાખે છે. ’
‘ વળી કપટી—કંગ માણસ પોતાનું માથું ઊંચું રાખે અને પોતે પ્રમાણિકમાં ખપવાનો પ્રયત્ન કરે. ’

માથું કાપવું, ધણીજ નુકસાનીમાં આણવું.
૨. વિશ્વાસઘાત કે દગો કરવો.

માથું ફુટવું, નકામી મહેનત કરવી; માથા ફેડ કરવી; ભાંગડ—પંચાત કરવી.

૨. (શોકમાં.)

માથું ખણવું, શરમાઈને માથું નીચું ધાલવું.

૨. આળસુની નિશાનીમાં માથું નીચું ધાલવું.

‘ ઠપકો સાંભળી તેણે માથું ખણ્યું—ભોંય ખોતરી. ’

માથું ખાવું—ખાઈ જવું, ખડખડાટથી ચીડવવું; કાયર કરવું.

માથું ધરાણે મૂકવું, મોતનો ભય ન રાખવો; કોઈ સાહસ કે જોખમ ભરેલું કામ કરવાને માથાની કે જીવની દરકાર ન કરવી; માથું ગયુંજ છે એમ ધારી સાહસ કરવું.

‘ તે દીવસે હું ગંગામાં ડુબી જતો હતો ને એ જાંડા ધરામાં કોઈએ પડવાની હિંમત ન કરી તે વખતે તેણે માથું ધરાણે મૂકીને મને ખચાવવાને ભૂરકો માર્યો, તથા જીવને જોખમે મને કાઢ્યો એ કામ ખીજે કોણ કરે એવો છે? ’

માથું ધાલવું—મારવું, એકાદ વિષય તરફ મન કરવું—મહેનત માંડવી.

૨. વચમાં પડવું.

૩. અથડાવું. (વહાણે)

‘ પંચાતોમાં પટેલ ખનીને, માથું મારી મહાલે; નાત જાતની નિંદા કરીને, નવરો નખોદ ધાલે. ’

કાવ્ય કૌસ્તુભ.

માથું ચઢવું, માથું ઠુપવું.

‘ રાજકાળના રટણમાં ને રટણમાં ઉજાગરે અમાલ્યનું માથું ચઢ્યું છે, તેથી અઘાપિ પોતે શયન છોડી ઉઠ્યા નથી. ’

મુદ્રારાક્ષસ.

માથું ચઢાવવું, નકામી માથાફેડ કરાવવી; અકળાવવું; કાયર કરવું.

માથું ઝીકવું—ફેડવું—પટકવું, નકામી માથાફેડ કરવી—કરાવવી; નિરર્થક મહેનત કરવી—આપવી.

‘ અમરતો ત્યારનો માથું પટક્યા કરે છે? શિષ્ય? ફેડો માથું તમે રહ્યા રહ્યા, અમે તો આ ચાલ્યા. ’

મુદ્રારાક્ષસ.

માથું નમાવવું—નીચું કરવું, તાબે થવું; શરણે જવું.

માથું નીકળી પડવું, માથું ઠુપવું; માથામાં કળતર થવી.

માથું પકાવવું, અકળાવવું. (નકામી માથા ફેડથી.)

માથું પાકવું—પાકી જવું, કોઈની મહેનત કે તકરારથી અકળાવું; ધણીજ અકળામણથી ઠુપ થવું.

‘ પ્રતિહારી? આ ખાલી કટાકટથી માંડે માથું પાકી ગયું છે, માટે શયનગૃહ-બણી ચાલ. ’

મુદ્રારાક્ષસ.

‘ હવે અતિ થયું મહારાજ, કરો પ્રાણ પ્યારીતું કાજ; એમ ખોલતાં ગઈ યાકી,

ગયું માથું જાણો પાકી. ’

કવિ દ્વારકાદાસ

માથું ફરવું, ચક્કર આવવા; તમ્મર આવવાં.

૨. ચીઠાઈ જવું; મિનજ જવો; ગુસ્સો ચઢવો.

માથું ફાટી જવું, માથું દુઃખવું, (તાપથી) ૨ (દરદથી.)

૩. (બદખોથી.) ૪. મિનજ હાથમાં ન રહેવો અથવા ગુસ્સો ચઢવો.

‘મધ્યાન્હમાં માંકડાંનાં માયાં ફાટી જાય તેવો માર મારનો તડકો પડતો હતો.’

ગુ. જુનીવાર્તા.

માથું ફેરવવું, ગુસ્સામાં.

માથું ખોડવું, કંઈ જ ન આવડવું અથવા ધંધા વિનાના હોવું.

માથું ભાગવું, સરસાઈમાં ચઢવું; નાદ-ગર્વ ઉતારવો.

૨. નુકસાન કરવું; દુઃખ દેવું.

‘તે રોજ બરો ધીનું માથું ભાગે છે.’

માથું ભારે થવું, મિનજ વધી જવો; ગર્વથી ઠુલાઈ જવું.

૨. માથામાં દુઃખ થવું; માથું દુઃખવું.

૩. માર માગવો. ‘એવું માથું ભારે થયું છે.’

માથું ભોંયમાં ધાલવું, શરમાઈ જવાથી નીચું ધાલવું; નીચું ધાલી જોઈ રહેવું; (અમુક નિંદા કામ કરવાથી.)

માથું રંગવું, માથામાં મારી લોહી કાઢવું.

માથું વેગળું મૂકવું, કોઈ સાહસ કામ કરવામાં જીવની દરકાર ન કરવી; મોટી આક્રમકતા પહેલ કરવી; મરવાથી ન ડરવું.

‘જે વેગે વસ્તીમાં વસતાં પ્રાણીઓએ, અને પશુ પક્ષીઓએ રાણાની આણુ માની પોતાનાં થાનક તબ્યાં છે, તે વેગે તું નિર્ભ-

ય થકો, અને કરેલા દેશમાં મેંઠાં ચારવા નીકળ્યો છું તે ખરે માથું વેગળે મૂક્યા જેવું કામ કર્યું છે! સાક્ષતને કહેવામાં આવે છે કે તારો ગુન્હો માફ નહિ થાય.’

પ્રતાપનાટક.

માથું સોંપવું, શરણે પડવું;—આવવું.

૨. જીવ આપવો.

માથું હલાવવું, હા કે ના કહેવી. ‘માથું ધુણાવવું’ પણ ખોલાય છે.

માથે અંકુશ, દબાવું; દાબ; અટકાવ; બંધન. (લાક્ષણિક.)

માથે આવવું, અટકાવ આવવો (સ્ત્રીને.) ‘તે માથે આવી છે.’

૨. જવાબદારી તમે આવવું. ‘આકામ મારે માથે આવ્યું છે.’

૩. કનકવો આકાશમાં ઉંચે ચગાવનારના માથાની સીધી ઉભીલીટીમાં લગભગ આવવો.

‘આ લીલી પતંગ એવી સરસ છે કે ચગાવવાની સાથે માથે આવી જાય છે.’

૪. (સૂર્ય.) બપોર થવા; મધ્યાન્હ થવા.

માથે ખેંચી લેવું, પોતાની જાતપર ખમવું. (લડાઈ-મહેનત જોખમ વગેરે)

માથે ગાળ ચઢવી—ખેસવી, આળ, તોહો મત ખેસવું; મોઢામાં કાંઈ અમુક બાબતની કહેણી ચાલવી (પોતાને વિષે ખોટી બાબતમાં.)

‘અપક્રીતિ મારી થશે જો, કન્યા પરણ્યા કાપડી; મેં પ્રતિજ્ઞા ફાગલ કરી, જો ગાળ મુજ માથે ચઢી.’

દ્રૌપદી સ્વયંવર.

માથે ગાળ મૂકવી, આળ મૂકવું; કલંક ચઢાવવું.

‘સમે સમો તમે સમજો નહિ ને, કરતા હોડો આળજી, લોક શું જાણે જે ટેવ પડી છે, મૂકે માથે ગાળ-પેર ન જાણીજી.’

કવિ દયારામ.

માથે ઘાઘરી મૂકી ધુમવું, ખોટી આખ-
તોમાં આગેવાની કરવી; મોટા ભા થઈ ઘા-
લમેલ કરવી; નરસાં કામમાં ભાંગડ કે
પંચાત કરવી.

માથે ઘાલવું-નાખવું, જવાબદારી ઉપર
સોંપવું-હવાલે કરવું.

૨. માથે પાણી ઘાલવું.

માથે ચઢાવવું, કબૂલ કરવું-રાખવું, સ્વિ-
કારવું. (ઇત્યામ, હુકમ વીગેરે.)

૨. હદ ઉપરાંત છુટ આપી બહેકા-
વવું (ચઢાવવાના અર્થમાં.) બેમર્યાદ
કરવું; અતિશે વડે તેમ કરવું. (લાડમાં)
'પ્રસુતા તણી શીખ માથે ચઢાવી.'
અતિકાય બેઠો નિજરથ આવી." રણુચર.

'તે જે સદ્વચન કહે તેને પુષ્પની પે-
ઠે માથે ચઢાવી વેદનાં વચનરૂપ, સ્મૃતિના
શિક્ષણરૂપ અને પુરાણના પ્રસિદ્ધ પ્રમાણ
રૂપ સમજી સન્માન આપવું.'

સુંદરી ગુણુમંદિર.

માથે ચઢી બેસવું-વાગવું, હુકમ ન માન-
વો; બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; બેમર્યાદ થ-
વું. (લાડમાં.)

૨. કોઈની સત્તા ખુચી લેવી.

૩. સરસ-ચઢીઆતા થવું.

'એ વળી એને માથે ચઢી બેસે.'

માથે ચપટી ભભરાવવી, (ખોટી-નરસી
આખતમાં) મમત-મદ વગેરેમાં વધવું.

'એ તેને માથે ચપટી (ધુળતી) ભ-
ભરાવે તેવો છે'

માથે ચીંથરુંએ ન રહેવું, છેક હીણી-કં-
ગાલ સ્થિતિમાં આવી જવું; કોઈ ભાવ ન
પૂછે એવી નીચ સ્થિતિમાં આવવું; કોઈ
નિંદા કે લોક વિરુદ્ધ કામ કર્યાથી લોકો
ટાકી ખાય તેવી દશાને પામવું.

માથે ચોંટવું, કલંક બેસવું; લાંછન લાગવું.

૨. આશરે-શરણે રહેવું; પાતું પડવું;
પાલવે પડવું. 'મૂર્ખ સ્ત્રી માથે
ચોંટી'

૩. પોતાની જવાબદારી તમે કામ કર-
વાતું આવવું. 'એ તો હવે તમારે માથે
કામ ચોંટવું. (કંટાળામાં બોલાય છે.)

માથે છાણું થાપવાં, માથે ચઢી વાગવું;
બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; લાડમાં વંડી જવું.
માથે છાપડું વધવું, આખે માથે હળમત
વધવી; હળમતના વાળ વધવા.

માથે છીણી મૂકવી, તુકશાન કરવું; ખ-
રાખી કરવી; બગાડ કરવો-નાશ કરવો.
'લૂગડાને માથે છીણી મૂકી'

૨. તોટો-ગેરફાયદો કરવો.-'શ્પીઆને
માથે છીણી મૂકી.'

માથે છોટા નાખવો, ઐરાંઓ પોતાથી મો-
ટાંની અદ્ય રાખવામાં માથાનો છોટો મો-
ટાપર ખેંચે છે-લાજ કાઢે છે તેને બદલે
છોટો માથાપર નાખવો કે જથી આખર
ઉઘાડી પડે, તે ઉપરથી અદ્ય-મર્યાદા ન
રાખવી; અંકુશમાં ન રહી માઝા તોડવી.

'ફરું છું રે માથે નાખી છોટા,

લાગ્યો રે મને નટવરશું નેડો;

સોડો રે કહિ કહિ શું કરશે,

લજ્જા રે મેલી શંકા કોઈની ધરશે.

સ્વાંગ સજી આ ભસી ભસીને

મરશે-લાગ્યો રે મને

વૃસિંહ મહેતા.

'લાજ મૂકીને માથે છોટો રે નાખ્યો,

તેને સ્વામિનો નહિ પાર.'

કવિ બાપુ.

માથે છોગાં મૂકે એવું, સુંદર ખુબસુરત;
શોભા આપે એવું (આકૃતિ-શણુગાર-પ્ર-
કાશ વીગેરેથી.)

૨. મમત-મદ-સરસાઈમાં વધે એવું.

'જે તમે તેને તોલે બે ચાર શ્પિઆ
ઘડાઈ આપશે તો તે તમને વિલાયતી ને
માથે છોગાં મૂકે એવી બેનમુન સોનાની સાં-
કળીઓ બનાવી આપશે.'

દે. ડા. ઉત્તેજન.

માથે ઝાડ ઉગવાં બાકી છે, (દુઃખનાં.)
મતલબ કે ઝાડ ઉગ્યાં હોય તો દુઃખ કેટલું
પડ્યું છે તેની નિશાની રહે અથવા તે
ઉપરથી જણાઈ આવે; એ પ્રમાણે ધણેજ
દુઃખી માણસ દુઃખથી કાયર થઈ બોલે છે.

માથે તાણી લેવું, કોઈ કામ પોતાની જવા-
બદારીપર કરવું અથવા કરવાને માગવું.

૨. પોતાની જાતપર ખમવું. (લડાઈ
મહેનત, જોખમ વગેરે.)

માથે તાલ પડવી, ભાર ઉંચકી ઉંચકીને
માથાના વાળ ધસાઈ જવા.

માથે થઈ છે, ' માથે આફત આવી પડી છે. '

" સોમનાથ, અન્નદાતા, જગતમાં રહી
શકાય નહિ એવી અમારે માથે થઈ છે. "

મિથ્યાભિમાન નાટક.

' જશો ચોરાશીમાં વહી,

મમ્મા માથે બહુ થઈ. '

ભોળે ભગત.

માથે થવું, અટકાવ આવવો; અળગું ખેસવું
(સ્ત્રીએ.)

માથે દુશ્મન ગાજ્યા, માથે દુશ્મનનો મોટો
ભય હોવો; દુશ્મન બળવાન થવા.

" કાયા કેવી કથળી ગઈ? માથે સઘળા
દુશ્મન ગાજે છે, ઉછળતા દરિયાની છોળો
વચ્ચે વેળુના તરતા એટ ઉપર વસવું તેવી
આપણી હાલત છે. "

પ્રતાપનાટક.

માથે ધૂળ ઘાલવી, કજીઆમાં આગળ પ-
ડતો ભાગ લેવો.

માથે નાખવું, હવાલે કરવું; સોંપવું; પોતાને
માથેથી જવાબદારી ઉતારી ખીજાને સોંપવી.

' મા દિકરી વાતોના તડાકા માર્યા કરે
ને રાંધવા સિવાય બાકીનો સઘળો ધંધો
બિચારી સુંદરને માથે રાખે. '

સાસુવહુની લડાઈ.

આ અર્થમાં ' માથે ઢોળવું ' પણ વપ-
રાય છે.

૨. (શોકમાં.) લૂગડું માથે નાખવું.

માથે પડવું, જવાબદારી. દેવી પડવી (કાંઈ
કામ ઉપાડી લેવાની.)

૨. તુકશાન ખમવું પડે તેવી હાલતમાં
આવવું.

૩. દૈવજ્ઞે બનવું અથવા કોઈ કા-
રણથી પ્રાપ્ત થવું.

' માથે પડી વિશ્વેદેવા ' એમ કહેવાય
છે એટલે માથે પડી તે ભોગવ્યા વિના
છુટકો નથી. " બારસેં રૂપિયા માથે
પડેલા જણી નંદલાલ બાસના
શોકસંતાપનો પાર રહ્યો નહિ. "

મણિ અને મોહન.

" વેચવાને માટે સો ચોપડીઓ મંગાવી
ખરી પણ આખરે માથે પડી. "

" સ્ત્રીઓ સ્વભાવે કામળ હોય છે પણ
બ્યારે માથે આવી પડે છે ત્યારે પુરૂષના
કરતાં પણ તેમનો જોરસો વધી પડે છે. "

સ્વદેશવત્સલ.

માથે પાણી ઘાલવું, મંદવાડમાં નાહ્યા વિના
ખાધું હોય તે માટે સાંઈ થયા પછી પ્રાય-
શ્ચિત કરી બ્રાહ્મણ જમાડવા.

માથે પાણી ફેરી વળવું, નિરાધાર અને
કંગાળ સ્થિતિમાં આવી પડવું.

૨. બરખાદ જવું; નકાસું થવું; ફોગટ
જવું; તુકશાન થવું; બિગાડ થવો.

માથે પાણી ફેરવવું, ધૂળ મેળવવું; બગાડવું;
તુકશાન કરવું; વ્યર્થ જય એમ કરવું.

' બાપદાદાની મેળવેલી આખરને માથે
પાણી ફેરવવું. '

૨. ચઢવું; વધારે સરસ થવું; તપી
જવું.

' દેશીઓ અહીંનાજ કારીગરોને થોડી
ઘણી મદદ આપી એવું કામ આદરવાની
ઉશ્કેરણી આપે તો પસંદ પડે એવી અને
વિદ્વાયતીને માથે પાણી ફેરવે એવી બ્રાહ્મ-

ડીઝો તેઓ સસ્તી કીંમતે મેળવી શકે.’

દે. કા. ઉત્તેજન.

૭. ન લેખવવું; મમત-મદમાં ચઢીઆતું હોવું.

‘તે એને માથે પાણી ફેરવે એવો છે.’

માથે ભાગવું, તુકસાનવાળું અથવા મરજી વિરૂદ્ધ એવું જે કાંઈ તે ભોગવવું પડવું.)

‘મુજ કુંવરી કુમળી અહા,

સર્વે કળાસંપત્ત;

તેને માથે ભાગિયું,

આવું અપ્પુધ રતન.

કવિ ખુલાખીરામ.

‘મારા અભાગિયાને માથે તો એવાંજ કામ ભાગેલાં છે.’

ઉત્તર રામચરિત્ર.

માથે મારવું, વેચનારે નડાઈ આપ્યું હોય તો તેને પાછું આપવું.

૧. કરો ચણવો; અધુરો ન રહેવા દેતાં પૂરો મોભ સૂધી ચણી લેવો. (કરો માથે મારવો.

૩. મરજી વિરૂદ્ધ એવું જે કાંઈ તે સોંપવું.

“વગર તપાસે, લૌકિક ભાસે,

માખાપે માયોં માથે;

તારે હસવું, મારે વસવું,

અણુગમતા સ્વામી સાથે.”

વિદ્યાવિલાસ.

માથે મોડ હોવો, આગેવાની હોવી. (ધણું

ખઈ નરસીખાખતમાં) ‘કાને માથે મોડ છે?’

માથે જાત ભમે છે, આવી બન્યું છે; મરવાનો થયો છે.

‘નથી અવતર્યો કોઈ ધણું.

એને માથે ભમે છે મણું.

લક્ષ્મણા હરણુ-પ્રેમાનંદ.

માથે રાખવું, પોતાની જવાબદારી ઉપર-પોતાના એકબાના નામ-ખાતાપર રાખવું.

માથે લેવું-હોરવું, કોઈ કામ પોતાની જવાબદારી ઉપર કરવું અથવા કરવાને માગવું.

૨. પોતાની જમતપર ખમવું. (લડાઈ-તુકસાન વગેરે.)

માથે શિંગડાં, (ઝાળખવાની શિંગડાં જેવી નિશાની હોવી.) ચોરને-મૂરખને માથે શિંગડાં નથી હોતાં, એટલે તેમને ઝાળખવાની નિશાની નથી હોતી, પરંતુ તેઓ તેમના કર્મથીજ ઝાળખાય છે.

‘જૂઠા નહિં તો જૂઠાને માથે શિંગડાં.’

એમ ખોલાય છે.

માથે હાથ, મહેરખાની; રહેમ; આશ્રય; આધાર; કૃપા.

‘ખીજ સવારથી વીરાધીરાને મોં માગ્યો તૈયાર ખોરાક મળવા લાગ્યો, માથે મહારાજનો હાથ થયો તેથી તેમને છુટથી વર્તવાની રીતમાં કાંઈ ન્યૂનતા રહી નહિ.’

વીરાધીરાની વાર્તા.

“આઘ અંતનું કારણુ જાણે,

ધટારત હશે તે કરશે નાથ;

પણુ પાંડવની પ્રતિપાળ કરે છે,

અમારે માથે તેનો હાથ.

સુરેખાહરણુ.

‘તેને માથે ગુરનો હાથ છે.’

માથે હાથ દેવો, (નિરાશ-આશાભંગ કે દિલગીર થવાથી.)

માથે હાથ મૂકવો-ફેરવવો, આશિર્વાદ દેવો.

‘શ્ચે રાણી શ્ક્યા કાટે રે,

કાણુ ફેરવશે હાથ,

મોસાળ પધારો રે.’

નળાખ્યાન.

‘મસ્તક ઉપર હાથ મૂકી,

કહે શ્રી ગોપાળ,

હુખ વેળા મને સંભારજે,

હું ધાઈ આવીશ તત્કાળ.’

મામેઈ.

૨. એક જણે પોતાનો ગુણુ-સ્વભાવ ખીજને આપવો. (નરસો.)

માથે હોવું, અટકાવ હોવો (ઝીને)

માથેથી ટપલો ઉતારવો, કહેવત ટાળવો; મહેણું ટાળવું.

માથેથી ટપલો ઉતારવો, ભલિવાર વિના તું કામ કરી જોખમ ખસેડી નાખવું; જુ-મ્મો કાઠી નાખવો; જવાબદારીના અંધન-માંથી છૂટાં થવું. 'માથેથી ઉતારવું' પણ ખોલાય છે.

માન માગવું, કાલાવાલા કરવા. (જુની ક-વિતામાં.) ' કારણ પડીયું કેશવા,

વહું વહું વિકલા,

ખેઉ કર જોડીને માન માયું,"

હારમાળા.

' માન માગે રે માન માગે.'

માફ કરો આપણ, મતલબ કે મને કામ સોંપતા જ નહિ. (એમ ભયવાળું કામ સોંપતાં ખોલાય છે.)

મામ મામના વાંધા, ખાવા પીવાના સાંસા; પુષ્કળ ગરીબાઈ.

' એ બિચારાને તો મામ મામના વાંધા છે.'

(મામ-શબ્દ બાળકોમાં ભાત દાળને માટે વપરાય છે, તે ઉપરથી.) ખાવાપી-વાને માટે કાંઈ ન મળવું તે.

મામલો લૂંટાવો, મોટું—ભારે તુકસાન થવું; (માલમિલકત વીગેરેનું.) કિંમતી વસ્તુનો નાશ થવો. માલમિલકતને મોટી હાનિ પહોંચવી.

મામા જગના, (આખા જગતનો મામો તે ઉપરથી.)

દોઢડાહ્યા માણસને માટે વપરાય છે.

મામા મળવા, ચોર—લૂંટારા મળવા, (વાં-કામાં.)

મા માસી ઝોળખવી, જે સરખી વસ્તુ-એને જુદી પાડી ઝોળખવી.

૨. ભેદ શોધી કાઢવો.

૩. જાત-પ્રકાર-રીત-તરેહ સમજવી કે પારખવી. (કોઈ માણસ કે વિષય-ના સંબંધમાં શુદ્ધ લાગણીની ખાત્રી કરવાને પ્રસંગે એ વપરાય છે.)

મામો લગાવ્યો, ઠાઠમાઠિયો; દખ્ખો-ડમાક-ભપકાવાળો; શોભા-ઠઠારો કરનારો.

માયનો પૂત, વીર પુરુષ; હિંમતવાન.

માર્ગ લેવો, રસ્તો પકડવો; નિકળી પડવું (કંઈ જવાને.)

૨. રીત પકડવી—ગ્રહણ કરવી.

માર્ગે ગુરૂ થવું,—(મુગશર નક્ષત્રનો ગુરૂ થાય ત્યારે પંચાંગમાં માર્ગે ગુરૂ એમ લ-ખાય છે. એ માર્ગનો અર્થ રસ્તો કરીને ચાલવા માંડનારને માટે ખોલવાની રૂઠિ પડી હોય એમ જણાય છે.) નીકળી પડવું; રસ્તો પકડવો; ચાલવા માંડવું.

' અર્ધ રાત્રીના સમયમાં સર્વે પોતપો-તાનો સરસામાન સમેટીને માર્ગે ગુરૂ થયા.'

ભોજ સુખોધ રત્નમાળા.

માર્યા જવું, તુકસાની-ખરાખીમાં આવી પડવું.

" માટે કહે, એને ચેતી એ ચાલે,

નહિતો માર્યો જશે કોઈ કાળે,"

પ્રેમરાય અને ચા૨મતિ.

૨. શસ્ત્રથી કપાઈ જવું.

માર્યો માર્યો શૂર છે, દુઃખીઆરી સ્થિતિથી કાયર થઈ ગયેલો છે. ગાભરા બની ગયે-લા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

મારકણી આંખ, દિલમાં ઝટ અસર કરે એવી આંખ; હૃદયભેદક-દ્રષ્ટિ; ઝપટથી જ-ખરી અસર કરનારી નજર.

માર ખાવો, તુકસાન ખમવું,—ભોગવવું.

૩. કોઈ માર મારે તે ખમ્યા કરવો.

(હસતો માર અને મુગો માર ખાવો.)

માર ચાલવો, (કામનો.) ઘણું કામ એકી વખતે આવી પડ્યું હોય તે તરતનું તરત કરવાનું હોવું—ઘણું કામ હોવું.

મારમાર કરવું, ઉપરાઉપરી માર મારવો.

૧. ઘણીજ તાકીદ કરવી.

મારવાડની મહિ, (મારવાડમાં વારંવાર દુ-કાળ પડે છે એવા ભૂખે મરતાં ને પીડાતાં માણસો આ તરફ ગુજરાતમાં આવે છે તે વખતે તેઓ ઘણા દહાડાનાં ભૂખ્યાં-કંગાળ અને ખાવાની લલુતાવાળાં હોય છે. તે ઉપરથી તેવાં કંગાલ અને નરમ માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“મારવાડની મહિ અજરમાં ને ભાગેજો ભૂખે ટળવળે છે ને મરે છે તેને અન્ન પૂરું પાડવાને કોઈ બંધોબંધ કરતું નથી.”

વનરાજ્યાવડો.

‘ભાન નહિ ભોજન તણું,
મારવાડની મહિ;
બિહે બાળકો ખહારનાં,
જાણે આવ્યો હાઉ.

કવિ યુલાખીરામ.

મારા તમારા વચ્ચેની વાતચીત, જે ખી-જને કહી ન શકાય તેવી—જાહેર ન પા-ડવા જેવી વાતચીત.

મારી ખાણું, હક વગર છુપી રીતે કોઈની પાસેથી લેવું. (નાણું.)

મારીને હાથ ન ધોવા, ઘણું જ કુર અને નિર્દય હોવું.

‘અન્નપૂર્ણા કહે વડી નાનીના કરતાં ચઢે પશુ ઉતરે નહિ, મારીને હાથ ન ધોય તેવી છે.’

સાસુવહુની લડાઈ.

મારીમારીને, ૧. ચામડું તોડી નાખીશ.

૨.—હાડકાં ભાગી નાખીશ—રંગી ના-ખીશ.

૩.—તાલકું તોડી નાખીશ.

૪.—મોઢું ભાગી નાખીશ.

૫.—ફીણુ કાઢી નાખીશ.

૬.—થુલું કાઢી નાખીશ.

૭.—માયાના કપાસીઆ કાઢી નાખીશ.

૮.—મકરપુરે લઈ જઈશ.—મૂકી આવી શ. (વડોદરા તરફ)

૯.—રોટલો ઘડી નાખીશ.

૧૦.—ખેવડ વાળી દેઈશ.

૧૧.—સેફટાં કાઢી નાખીશ.

૧૨.—આટો કાઢી નાખીશ.

૧૩.—કુચા કાઢી નાખીશ.

૧૪.—ભોંયભેગો કરીશ.

૧૫.—મણુનો છ પાંચશેર કરીશ.

૧૬.—અડદાળો કાઢી નાખીશ,

૧૭.—કોથલો કરી નાખીશ

૧૮.—અધમુઓ કરી નાખીશ.

આ સર્વ પ્રયોગો ધમકો આપતાં વપ-રાય છે.

મારી મૂકવું, દોડાવી મૂકવું; જોરથી દોડાવવું.

“ઘોડા મારી મૂક્યા, બળદ મારી મૂક્યા. ઈલાદિ.

માઈ માઈ કરવું, આ મિથ્યા ક્ષણભંચુર સંસારમાં માયાપાશમાં લપટાઈ મિથ્યા અલ-બુદ્ધિથી મારા તારાનો ભેદ રાખવો.

“ચાર દિવસના સુખને સાઈ,

ન કરો માઈ માઈજી;

છોકરાં થએથી વધશે માયા,

માયામાં નહિ સાઈ.

સાચું કહું છુંજી.

નર્મ કવિતા.

‘માઈ માઈ કરીને ધન મેળવ્યું’ રે,

તેમાં તાઈ નથી તલભાર.—અંત.’

દેવાનંદ.

મારે જાણે મેઘજીભાઈ,—વશનો પંડયો વશનોભાઈ, બહારાત, દેવરાત, કાખ-રાત, પંજરભાઈ વગેરે એમ એ દર-

કારીપણે જવાબ આપતાં હું જણ્યુતો નથી અને જણવાની દરકાર નથી એવા અર્થમાં બોલાય છે.

માલામાલ થઈ જવું, ખરાબેહાલ થઈ જવું; નખળી દશામાં આવી જવું; નરમ પડી જવું.

આવી રીતે અનેક કારખાનાં સ્થાપન થયાથી માલેકો તો માલામાલ થઈ ગયા.”

નતમહેનત.

૨. શરીરે અશક્ત થઈ જવું; શક્તિ-બળ વિનાનું થવું.

માવડી મુખો, માની સોડમાં જ ભરાઈ રહેનારો; માનું જ મોઢું બેઈ બેસી રહેનારો.

‘ માવડી મુખો જનાનખાનામાં જ પડી રહેવાની શોભા માગે છે.’

‘ હલાવી ખીચડી ને લાડ લડાવી દીકરી તથા માવડી મુઆ છોકરા એ ત્રણુ તો બગડ્યા વગર રહે જ નહિ.’

સુદરી ગુણુમંદિર.

માસીએ કરવો, મુએલા માણુસની પાછળ એક માસ પછી રોવા કુટવની તથા ખવરાવવાની જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે.

માળા ઢાલવી, વર કે વધુ પસંદ કરવાની નિશાનીમાં ગરદનની આસપાસ માળા નાખવી. (સ્ત્રી કે પુરૂષે.)

૨. સંસારની કે કોઈ કામની વ્યવસ્થા કોઈને માથે નાખવી; ગળે બેતરૂં વળગાડવું.

માળા જપવી—ફેરવવી, સતત—નિરંતર કોઈનું નામ લેઈ તેને સંભાર્યા કરવું.

‘ હું ક્યારનો તારા નામની માળા જપ્યા કરું છું.’

૨. આખીઆવા થવું અથવા તેની પેઠે પેસો ટકો કંઈ પાસે ન રાખવો.

૩. નિરૂંધનો હોવું; આગસુ રહેવું.

‘ ધર, દાગીના અને વેપાર સૌ હસ્તક કરી લેશે એટલે તમે માળા જપજો.’

સરસ્વતીચંદ્ર.

માળા ઝાલવી, ખાખી થવું; સંસારથી વિરક્ત થવું; સાધુ થઈ જવું.

૨. દેવાણું કાઢવું.

‘ બહુધા લોકો કરમાં ઝાલે માળા, ખરું પૂછો તો ન આખ્યાના આળા.”

દ્રૌપદી હરણુ.

માળી લેવું, (છાપરું.) નળીઆં ચઢાવવાં; છાજ લેવું.

મિથ્યા દુકુંડું, (મિથ્યા દુષ્કૃતં) પાપની ક્ષમા માગતાં એ શબ્દ બોલવામાં આવે છે. (શ્રાવકોમાં.) ખરા શ્રાવકો દર વર્ષની રૂપિ પંચમીને દિવસે પોતાના પ્રતિપક્ષી-ઓની માફી માગે છે અને કહે છે કે આ ગયા ખાર માસમાં જે કાંઈ બોલ્યાચાલ્યા હોયએ અથવા ચોરાશી લાખ જીવાયોનિ-માંહે મારા જીવે જે કોઈ જીવ હણ્યો હોય, હણાવ્યો હોય અથવા હણતાં પ્રત્યે અનુ-મોલો હોય તે સર્વે મન વચન કાયાએ કરી મિચ્છા દુકુંડું

‘ એહ બેન્દ્રિ જીવરે, દોહ ગદુ હલા, તેહ મુજ મિચ્છા દુકુંડુ એ, ધીકે કરીને જેહ મેં છેવાં છે દાળિયાં, આવે રખે મુજ દુંકડાં એ,

શિલવતીનો રાસ.

મિનજ જવો, ગુસ્સે થવું. ‘એ સાંભળતાં વાર જીવરામ શાસ્ત્રીનો મિનજ હાથથી ગયો.’ મણિ અને મોહન.

મિનજ ઠેકાણુ ન હોવો, મિનજ કાણુ-અંકુશમાં ન હોવો; મિનજ જવો; રીસ હોવી.

‘ તે અધિકારીનો મિનજ ઠેકાણુ ન હોવાથી તેણે ગરદન પકડીને ખારણા બહાર હડશેલી મુક્યો.’

મિનજનું ઝાડકણુ, ધણા મિનજને મગર

માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘એનો વર જણાય છે તો ઢોલામારૂં જવો, પણ નર્યું મિગ્ગનતું ઝાડકણુ હોય એવું જણાય છે.’

ભામિની બૂપણુ.

મિટ્ટી દાણાદાણુ થવી, (માટી વિખરાઈ જવી.) હાલહવાલ થઈ જવું; ખરાય-ખસ્ત—પાયમાલ થઈ જવું; હેરાન થવું; છેક બૂંડી દુઃખદાયક સ્થિતિમાં આવી પડવું.

“વલ્લી રાજ્યે કરેલું અપમાન યાદ આવ્યું, દેશના આવેશમાં તેના ડોળા લાલ થયા, અને વેર વાળું, રાજ્યને ખરાય ખરાય કંઈ, એની મિટ્ટી દાણા દાણુ કંઈ એમ બોલતો બોલતો ઝોરડીમાં ફેરા ફરવા લાગ્યો.”

વનરાજ આવડો.

મિટ્ટીમાં મિટ્ટી મળી જવી, દેહ પંચભૂ-તમાં મળી જવો; મરણુ પામવું; મરી જવું.

“અરે રાજ કરણુ તને તારો અવિ-ચારી સ્વભાવ છોડતો નથી અને જ્યાં સુધી તારી મિટ્ટીમાં મિટ્ટી મળી જશે ત્યાં સુધી એ તારા સ્વભાવથી તારી ખરાખી થશે.”

કરણુ ઘેચો.

મિથ્યા વાસુદેવ, (પુંડરિક નામનો રાજા લાકડાના એ હાથ ચોંટાડી ચતુર્ભૂજ રૂપે શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ ચારે હાથમાં રાખી, પોતાની પ્રજા પાસે પોતાને કૃષ્ણનો અવ-તાર કહેવડાવતો, ને પોતાની પ્રજા કરા-વતો; છેવટે કૃષ્ણે તેના એ હાથ છૂટા પાડી, પરાજય કરી મારી નાખ્યો તે ઉપરથી.) મિથ્યાભિમાની અથવા આડંબર રાખનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મિનમેષ નથી, શંકા આણુવા જેવું નથી; નક્કી છે; ખાત્રી ભરેલું છે.

‘તેઓ કહે છે કે મિટ્ટીસ, સદ્યણી

અને સુંદર છે આ વાતમાં તો મિનમેષ નથી, વળી તેઓ એમ પણ કહેતા હતા કે તેના ઉદાપણુનો પાર નથી.’

શો. કથાસમાજ.

(જોષોઓ મિન, મેષ વગેરે રાશિઓ આંગળીને વેઢે ગણીને કંઈ વાત નક્કી કરે છે તે ઉપરથી.)

મિયાં મશાલા વગર રહ્યા છે, મતલબ કે જ્યાં સુધી પૈસા મળ્યા નથી ત્યાં સુધી જ પાંશરો ચાલે છે, પણ જ્યાં પૈસા મળ્યા એટલે તે પર તનમનિયાં કરશે.

મિયાં મહાદેવનો જોગ, અણુખનાવ. હિંદી તથા ઈસ્લામી ધર્મ વચ્ચે પુષ્કળ આડ વેર ચાલતું આવ્યું છે તે ઉપરથી.

મિયાંની મિનડી, ખીકણુ મિલાડી; નામદ; નાહિંમત.

“મારવાડી બહાર ઘણો રોફ અજવતો અને બેદરકારીથી વર્તતો હતો,—ખુશામત તો તેને ઝેર જેવી લાગતી હતી; પણ ઘેર આવે એટલે મિયાંની મિનડી જેવો જોઈ લ્યો. એક હાકોટો બાઈડીનો સાંબળે કે ન-રમ ઘેંશ જેવો થઈ જતો હતો.”

કૌતુકમાળા.

મિસ્સી લગાડવો, ગાનારી વેશ્યાઓમાં ઉ-મરે પહોંચેલી છોકરીને પહેલવહેલી દાંતે મિસ્સી લગાવી ધંધામાં દાખલ કરવી.

“મુઘ્ધાનો રતિ વિલાસ, સ્વક્રિયાનો ઉ-ત્તમ, નવી મિસ્સી લગાવેલી સામાન્યાનો મધ્યમ, અને પરક્રિયાનો કનિષ્ઠ છે.”

નાયિકા વિષય, કવિ નર્મદ.

મીઠાં લેવાં, ઓવારણાં લેવાં.

મીઠી જીભ, મીઠું મીઠું—મધુર મધુર બોલ-નારી જીભ; ખુશામત કરી મન રંજન કરે એવી મધુર ભાષણુ કરનારી જીભ.

મીઠી લેવી પણ બોલાય છે.

“એક દહાડો એક દાસીના હાથમાં કુ-માર રમતો હતો ત્યારે તે ગાંડી તેની પાસે

ગઈ ને કરગરીને એકવાર કુમારને મીઠી લેવાની માગણી કીધી. ”

દિલ્હીપર હલ્લો.

મીઠી મારવી, કાટી કરવી; હૈયા સરસું ચાંપવું.

૨. હોઠે હોઠની ચૂમી કરવી.

મીઠું મરચું ભલરાવવું, ખરું જોડું વધારી રસિક લાગે તેમ કરવું. **મરી મશાલો ભલરાવવો** પણ ખોલાય છે. સામાનું મન ખુશ થાય એવી રીતે અતિશયોક્તિથી કોઈ વાત કે હકીકતનું વર્ણન કરવું.

મીઠું લાગવું, માઠું લગાડી અકળાવું; દુઃખ લાગવું; રીસ ચઢવી. **મરચાં લાગવાં** પણ ખોલાય છે.

મીઠું લોહી, રૂપ, રંગ, કાંતિ, કંઈક સ્વભાવ સાથે એવી કે સહવાસ કરવાનું મન થાય.

“ પૈસાદારનું મીઠું લોહી,

નમ્ય ગરીબનાં ગુણુ કાંતિ કોહી.”

વિનયવાણી.

“ ભણેલી સ્ત્રીને પોતાના પતિનું લોહી મીઠું લાગશે ને તેથી તે તેને કહેશે કે, પ્યારા, તમે જે કહેશો તે હું બાવથી કરીશ. ”

નર્મગદ્ય.

મીઠું ફેરવવું, રદ કરવું—આતલ કરવું.

“ તારી આમરમાં મોટું મીઠું ફેરવશે,

એતો લઢવાને કાંઈ કાંઈ ઠેરવશે. સૂણો

કવિ આપુ.

મીઠું વળવું, રદ થવું; આતલ થવું.

“ દુનિયામાં લોકો પોતાના વંશવડે યાદ રહેવાની આશા રાખે છે એ ખોટી છે; એ પ્રમાણે તો તે એક અથવા ઘણું તો એ પેહેડી સુધી ઝાળખાય છે, પણ પછી તેનું મીઠું વળ્યું. ”

કરણુઘેલો.

“ તારે ખાવા પીવાનું વળ્યું મીઠુંજ,

બધા ખેતરમાં પડિયું મોટું છીંડુંજ. ”

કવિ આપુ.

મીણુ કાઢવું, પુષ્કળ માર મારી મીણુ જેવું નરમ કરી નાખવું.

૨. અતિશય મહેનત કરાવીને ચકવવું. આ અર્થમાં તેલ કાઢવું એમ પણ વપરાય છે.

મીણુનો કરી નાખવો, મીણુના જેવો પોચો-માલ વગરનો કરી નાખવો; ગરીબને નિરાધાર કરી નાખવો. (સ્ત્રીએ પુરૂષને.)

“ શું કહું ખેન, મારા ભોગ છે, મારા વિજ્યાને તો મીણુનો કરી નાખ્યો છે, કોણુ જણે શુંય કરી નાખ્યું છે કે એના વિના ખીજા કોઈને દેખતો જ નથી; ચંદ્ર ગમે તેમ ઘોલે ને કરે પણ વિજ્યા કંઈ કહેનાર નહિ. ”

સાસુવહુની લડાઇ.

મીણુનો મોટી, પોચો-માલ વગરનો પુરૂષ, તો પણ પોતાની સાથે પરણેલો.

“ શુભી સસરાની સુખકારક,

મહિયર પાલખી માઠી;

પુરો પ્રવિણુ કાં હીણુકમાઉ,

મીણુનોય પણ મોટી, ”

કાવ્ય કૌસ્તુભ.

મીણુ મીણુ થઈ જવું, મીણુ જેવું પોચું થઈ જવું; પલળી જવું; નરમ થઈ જવું.

મુંખાઈનું મુડદું, (મુંખાઈનું પાણી ખીજા જગા-ઝાના પાણીને મુકાખલે સાઈ નથી તેથી લાંતા લોકો મુડદું જેવા જણાય છે તે ઉપરથી.) મુકા લાકડા જેવા શરીરવાળા માણસને માટે ખોલાય છે.

મુએલા માણસપર યેસીને ખાય એવું, ઘણુંજ નિર્દય; ઘાતકી; દુષ્ટ; કુર.

૨. ખરાખી-તુકસાન કરનાર.

મુખનાં મલોખાં કરવાં, (મલોખાં—રાડાં ચાવવાથી જમ શેરડી જેવો સ્વાદ આવતો

નથી, તેમ મોઢે મીઠું ખોલવાથી કંઈ અં-
તરમાં પ્રેમ છે એમ જણાવું નથી તે ઉ-
પરથી) માત્ર મોઢે મીઠું મીઠું ખોલી સાંઠે
લગાડવું; ઉપર ઉપરથી ખુશી કરવું.

“ તારી પ્રીતિ પૂર્ણ પ્રેમદાપર,
તેવી પ્રીતિ કોઈ પર હોય,
મુખ મલોખાં કરી તુંને ઠગતી,
નીકળી ગયા પૂઠે બેઠો રોય;
એ એવ માયાનો રે,
કહેવાય ન કોથી કહી. પત્ની.”

ધીરો ભક્ત.

મુગો માર, ખરેખરો હાથ, લાકડી વગેરેનો
નહિ, પણ એવી તજવીજ કે જેથી બહુ
દુઃખ થાય. પછડાવાથી, દયાવાથી કે માર
પડવાથી ત્વચાનું છેદન થયા સિવાય શરી-
રના મૃદુ ભાગમાં ઈજા થાય છે તે. એમાં
ત્વચાનો ભેદ નથી થતો તથાપિ તેની ની-
ચેના અંદરના ભાગનો ભંગ થાય છે.

મુઠી દાખવી-ચાંપવી, લાંચ આપવી.

૧. સંકેત કરવો. હાથ દાખવો પણ
ખોલાય છે.

મુઠી બંધ થઈ જવી, આપતું અટકવું; આ-
પવાનું બંધ રાખવું. એની મૂઠી હાલમાં
બંધ થઈ ગઈ છે. (કરકસરથી કે ખીજ
કોઈ કારણથી.)

મુઠીઓ વાળી નાસવું, જીવ લઈ નાસવું;
જેટલું જલદી નસાય એટલું નાસવું. (ભ-
યનું માર્યું.)

“ નાઠા વિપ્રો લાં મુઠીઓ વાળી,
કોઈ પાછું ન જુએ સંભાળી.”

વેનચરિત્ર.

“ એ બેની આંખ ફાટી હતી તે વે-
ળાએ તમે હોત તો મુઠીઓ વાળીને નાસી
જત. ”

પ્રેમરાય ને ચાર્મતિ.

“ આ મૂઠી જેટલો મેવાડ તમારા શા

હિસાબમાં છે કે મુઠીઓ વાળો છો. ? ”

પ્રતાપનાટક.

મુઠીમાં રાખવું, સત્તામાં રાખવું; દાવમાં
રાખવું.

મુઠીમાં સમાય એટલાં, થોડાં; ઘણાંજ
થોડાં; જુજ. (ખીજના પ્રમાણમાં.)

‘ તમે શું એમ ધારો છો કે તમારાં મુ-
ઠીમાં સમાય એટલાં માણસોથી અમારું
લશ્કર જીતાવાનું છે ? ’

કરજીધેલો.

મુઠી નીચી થઈ જવી, આખર-ટેક ઓછો
થઈ જવો.

‘ હરિ પાછી ફરે જો હુંડી,
તો તો નીચી થઈ જશે મુઠી;
લોકમાં લાગશે તમને ગાળ,
નરસૈં શેઠની મોઠી ચાલ,

પ્રેમાનંદ. હુંડી.

મુઠી મંતરવી, છેતરીને કંઈ કાઠી લેવું;
આહું અવળું સમજવીને ઠગી લેવું.

મુઠી મોચન કરવું, હલકું પાડવું; છેક શ-
રમાવી નાખી જાંચું જોવા ન પામે તેમ
કરવું; છેકજ માનભંગ કરવું; હજમત
કરવી. (લાક્ષણિક)

મુઠી હાથમાં હોવી, ચોટલી હાથમાં
હોવી જુઓ.

મુદ્દલપર આવવું, જાત-સ્વભાવપર આવવું;
પોતાની જાત દર્શાવવી; પોત પ્રકાશવું.

મુનિવ્રત લેવું, ચૂપ રહેવું; મુનીની પેઠે
અણખોલું રહેવું.

મુરત મંડાવું, કોઈ કામ આરંભવાને શુ-
ભકારી અતુકૂળ વખત નક્કી થવો. એ કો-
ઈ અમુકના ઉપરજ આધાર રાખતો હોય
તારે તેને વિષે ખોલતાં વધરાય છે. જ-
મકે ‘ શું એનાજ ઉપર મુરત મંડાવું છે ’
મતલબ કે એના સિવાય ખીજ કોઈથી ન-
હિ ચાલે ?

મુવડાં પડયા છે ? શક્તિમાન નથી ? (ખર્ચ
ઉઠાવવામાં.)

મુશ્કે બાંધવું, પીઠ પાછળ હાથ બાંધી રાખવા.

‘કટલાક ચેપેં કરવા લાગ્યા તેમને મુશ્કે બાંધ્યા.’

અરેબિયનનાઈસ.

મુશાભાઈ ને વા પાણી, વા અને પાણી સિવાય ખીજું કાંઈ નહિ, ખાલીખમ; ધન માલ વિનાની હાલત.

‘એના ઘરમાં તો મુસાભાઈને વા પાણી છે; એને કાંઈ નહાવું નીચોવવું પડે એમ નથી.’

મૂછ ઉગવી-પુટવી, જીવાની પર આવવું; (પુરૂષે.) હજી મૂછ તો પુટી નથી.

મૂછ ઉંચી રાખવી, આખરમાં રહેવું. ટેકમાં રહેવું. ‘તે પોતાની મૂછ ઉંચી ને ઉંચી રાખે છે.’

મૂછના આંકડા વાળવા, ફાંકડા દેખાવાને અથવા કોઈની સામા મરદામી બતાવવાને મૂછના વાળ આમળવા.

મૂછ નીચી થઈ જવી, શોભા-આખર ઓછી થઈ જવી.

‘વાણિયા મૂછ નીચી તો કહે સાડી સાત વાર નીચી એ કહેવત છે.’ (મૂછ એ પુરૂષનું ભૂખણ છે તે ઉપરથી.)

મૂછનો વાળ, મૂછના વાળ નેવું ઘણું જ પ્યારું. એમ કહેવાય છે કે એક વણુજારાએ મૂછનો વાળ ઘરેણે મૂકી રૂપીઆ ઉપાડ્યા હતા, તો તેને તે મૂછ કટલી પ્રિય હશે. ?

‘તે પાદશાહનો એવો તો મૂછનો વાળ હતો તથા તેના મન પર તેણે એટલી બધી સત્તા મેળવી હતી કે તે માટે તે ગમે તે કરી શકતો હતો.’

કરણુથેસો.

મૂછ પર તા દેવો, ફૂલાશ—મગરૂરીમાં મૂછના વાળ ઉંચા ચઢાવવા.

‘ચૂલાશંકર ગોરને ઘેર જઈ કચરો મૂછે તા દેઈ રોજ બડાઈ મારે તે જાણી ગો-

રાણીનું મન લોભાયું.’

સાસુવહુની લડાઈ.

મૂછ પર લીંબુ રાખવાં-નચાવવાં, બાંકા ટેડા-છેલ-ઈશ્કી જીવાનને માટે અથવા ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં તપરાય છે.

‘વાંકી જેની મૂછ,
જેહ પર લીંબુ લે’કે;
વશ વરતાવે જગત,
કોણને આગળ તે કે’

પ્રતાપનાટક.

‘શું એ મૂછ પર લીંબુ ચડાવી રાખનાર પ્રતાપસિંહની હિરાકુમારી?’

ડાંગવોપાખ્યાન.

મૂછમાં હસવું, ખડખડ હસવું નહિ પણ મોં મલકાવવું.

‘એમ કહીને પુત: મણિશંકર મૂછમાં હસ્યો.’

મણિ અને મોહન.

મૂછે લીંબુ છે, ટેક છે.

‘જ્યાં લગિ જરના જતા ઝરાનું,
પાણી પીને ધરાય રે;
‘વાંકડી મૂછે ઠરે લીંબુ ને,
હું હું ને હું હું કરાય.’

નર્મકવિતા.

મૂછે હાથ દેવો-ફેરવવો, (ફાંકડા દેખાવાને) ૨. (કોઈની સામે મરદામી બતાવવાને અથવા મગરૂરીમાં.)

‘હું મારીને એસ કહું તો ખેસે, ને ઉઠ કહું તો ઉઠે, પાણી પી કહું તો પીએ ને ના કહું તો ના પીએ; મરદ તે અમે, એમ કહી મૂછ પર હાથ ફેરવીને બોલ્યો, મારા કલા વગર એક ડગલું ભરાય શું?’

સાસુવહુની લડાઈ.

‘હું હું કરી બાલો ડોલતા,
વારે વારે મૂછે ઘાલી હાથ રે, સામા.’
કવિ આપુ.

મૂતરી દેવું; ગભરાઈ જવું. (ડર કે ધાસ્તીથી)
મૂતરે દિવો બળવો, 'શું તારે જ મૂતરે
દિવો બળશે કે' એટલે કે તું હોઈશ સા-
રે જ કામ થશે કે?

મૂળ ઊંડાં છે, જેનો મર્મ કે કપટ બહાર દે-
ખી કે કળી શકાતાં નથી એવા માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે. 'એનાં મૂળ તો
બહુ ઊંડાં છે બાઈ.'

મૂળા કાપવું-ઉખેડી નાખવું; જડમૂળ કા-
ઢવું; સમૂળો નાશ કરવો.

૨. છેક જ પાયમાલ- ખરાબખાસ્તા
કરી નાખવું.

'તેને કેમ હું પૃથ્વી આપું,
જેનાં જોઈને મૂળ હું કાપું.'
કવિ આપુ.

'એ તો સારાં મનુષ્યનાં મૂળ કાપતો
જ ફરે છે.'

પ્રેમરાય અને ચામતિ.

મૂળનાં પાણી, દમ-શૌર્ય-જોસ્સા વિનાનું કે
હિંમત વિનાનું એવું જ કોઈ તે.

"દક્ષણીઓ તો મારાપર આસક્ત થઈ
પડ્યા છે અને મને દેવતા બરાબર પૂજે છે.
પણુ ગુજરાતીઓ તો છેક મૂળાનાં પાણી
છે. પૈસા માટે તે ગુલામ થઈ રહ્યા છે."
નવી પ્રજા.

મૂળાના પતીકા જેવા (રૂપિયા), ગોળ
મટોળ અને સુંદર.

"શેઠ, મૂળાના પતીકા જેવા રૂપિયા ગ-
ણી આપ્યા છે ને હવે આડો જવાબ શા
માટે આપો છો? લેતી વખત આપવા
પડશે એમ જાણુતા નહોતા.?"

કૌતુકમાલા.

મૂળી સુંધાડવી, અજબ તરેહનો ગુણુ દે-
ખાડી પોતાના તરફતું કરવું; આહું અવળું
સમજવી ભભાવવું; ભોળવી નાખવું.

મૂખ ઠોકવી, કંઈ અટકાવ કે સરત વચ્ચે
આણી મૂકવી; થયેલા કરાર કે વચનમાં

વચ્ચે અડચણ નાખવી.

૨. જરા ચસકાય કે ખસાય નહિ એવા
રોકાણુ-કે નિયમથી બંધાવું.

મૂખ બેસવી, અટકવું; વિલંબ થવો. (વચ્ચે
કાંઈ અડચણ આવી પડવાથી.)

મૂખ મારવી, જુઓ ફાંસ મારવી.

૨. ઘણુંજ દુઃખ દેવું-સંતાપવું; કોઈ
સખત નિયમના બંધનમાં લેવું કે
જેથી જરા પણ છુટથી ખસાય
નહિ.

મૂઠાડંબર ગાળવો, (વનઘેર ઘટામાં ગડ-
ગડાટ થવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.)
લગનનાં ગીતમાં બૈરાંઓ લગનની ધા-
મધુમ ને શોરબકોર બતાવવાના અર્થમાં
વાપરે છે.

મૂજપર ચઢવું (કામ), જ્યારે કામ ની-
કળી તેની ચરચા-વાદવિવાદ ચાલતો હોય
સારે એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી કામ
જેરપર હોવું.

મૂડી કરવી, સ્ત્રી પુરૂષ યોગ્ય ઉમરે આવે
સારે તેમને જૂદી એકાંત જગોએ સુવાડવાં.
'ઝોરડી કરવી' પણ બોલાય છે.

'ઘણીતું વય વધારે હોય તો પણ
વહુની કાચી ઉમરે મેડી કર્યાથી તેના અં-
ગનો બાંધો તૂટી જઈને તે વહેલી ધરડી
થશે.'

વનરાજ્યાવડો.

મેથીના છે, કાયદો છે; લાભ છે. (લાક્ષણિક.)
મેથીપાક જમાડવો, માર મારવો. (વાં-
કામાં.)

"એક કારભારી ધસીને ઝોરડામાં દોડી
આવ્યો, પણ તરકટલાલભાઈ તો ભોંચે
પડી આગોટીઆં મારતા ને ઉપરથી મોતી-
શાહ તેને મેથીપાક જમાડતો જોઈ તે તો
છક થઈ જઈ સાંથી છાનોમાનો પાછો
નિકળી ચાલ્યો."

સદ્ગુણી માણેક.

મુસળીપાક આપવો પણ ખોલાય છે. મેદાન પડવું, બહાર પડવું; પોતાના ખાસ ગુણવચણ લોકોની જાહેરમાં આણવા; આગળ પડવું; અજવાળામાં આવવું.

મેદાનમાં આવવું, -પેસવું, (મેદાન એ એક લડાઈ કે કુસ્તી લડવા જેવી ખુદી જગા છે. અથવા તે એક એવી જગો છે કે જ્યાં સામે થઈ શકાય, તે ઉપરથી લડાઈમાં રોકાવું; હરીફ અથવા શત્રુની સામે લડાઈ લઢવી. 'કાઈની સામે મેદાનમાં આવવું' એટલે તેની સાથે લઢવા બાધ બીડવા કબૂલ થવું.

૨. બહાર પડી બધાના જાહેરમાં આવવું.

મેદી ચોપડી છે? પણ મેદી ચોપડી છે જુઓ.

મેર બેઠો (સૂરજ), અસ્ત પામ્યો.

મેલ મૂકવો (અંતરનો), મન-અંતરની સફાઈ કરવી; નિષ્કપટી જે હોય તે ખુલ્લેખુલ્લું કહી દેવું.

મેલું વળગવું, (લાક્ષણિક) હરકતકર્તા કોઈ માણસ કે દુઃખદાયક વસ્તુ વળગવી. (એ મેલાઈ છે તે ઉપરથી.)

મેશનાં ગાડાં આવ્યાં છે, આજ તો મેશનાં ગાડાં આવ્યાં છે એમ જેની આંખમાં મેશ બહુ આંજેલી જણાતી હોય તેને વિષે મજાકમાં ખોલાય છે.

મેશનો આંલો, અપકીર્તિ; લાંબન; કલંક; એથી ઉલટું 'કુંકુનો આંલો.'

મેળ મેળવો, બનતી રાશ આવવી; બનાવ થવો; મેળાપ થવો; વિચારની એક્યતા થવી.

માં ઉપર શાહી રેડાવી, આખરને કલંક લાગવું.

માં ચઢાવવું, નાલાયક માણસને માન આપવું અથવા તેની સાથે આદરસન્ધારથી ખોલવું.

૨, રીસ ચઢાવવી.

માં જોવું, (છોકડું.) લાડમાં ઉછરેલું; ખોટું.

માં ઘોઈ જવું, ખસી જવું; હઠીજવું; રડી ઉઠવું; અવસર આવે અર્થ ન કરવો.

“ જેઓ પારકે ઘેર કોણીઓ વીંકતા હોય તેઓ પોતાને ઘેર ઉજળો અવસર આવે ત્યારે મોં ઘોઈ જાય એ શરમ બરેલું કહેવાય ”

પુસ્તકમાળા.

માં બાળવું, તિસ્કારમાં કામને દૂર કરવાના અર્થમાં ખોલાય છે. ' મોંબાળ તાઈ ' -જતો રહે અહિંથી.

માં માથું, અધાર; પુષ્ટિપ સહાયતા; સાખીતી.

“ તે સાધુએ જરા કરડી નજર કરીને તરતજ જવાબ આવ્યો કે આ જોપરી તે રાગની હશે કે ભીખારીની હશે એ શોધી કાઢવાને ક્યારનો માયાકોડ કંઈ પણ મને મોં માથું સૂઝતું નથી. ”

માસિક સારસંગ્રહ

“ સ્વપ્નની વાત કદી ખરી પડતી નથી. એ વાત આપ જાણો છો તો પણ આટલા મધા અધીરા થઈને મોં માથા વગરની બાખતની તજવીજ કરવા જવા આપ તામેદારને આજ્ઞા કરો છો એ અમને તો ઉચિત લાગતું નથી. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

માં મૂકીને, મોં છૂટું મૂકીને; શરમ કે-આખરની દરકાર રાખ્યા વિના.

“ તે ઠેકાણે અલંત કુપિત થઈને સર્વ ધીરજ છોડી આર્યપુત્ર મોં મૂકીને રોયા હતા. ”

ઉત્તર રામચરિત્ર.

માં લેવડાવવું, દલા આપી મોં ગળતું રખાવવું.

માં લેવાવું, મોં વીધું પડી જવું.

“ આથી ઘેલાબાઈનું મોં લેવાયું પણ તેણે ધીરજ રાખી પોતાની સઘળી સ્થિતિ

સાહેબને જાહેર કરી. ”

એ બહેનો.

મોતું પાન, ઘણુંજ પ્યારું; જેને વડે શોભા રહે એવું; જેનાથી મોઢાં લાલ થાય-જ-શ મળે તે.

‘ તે તો મારા મોતું પાન છે. ’

મોતો ટાળો કરવો, સામું ન જોવું; ઉડાવ્યાં કરવું. (એ દરકારીથી.)

‘ પ્રજાને ઉત્તર ન આવે, રાય દેહે મોતો ટાળો. ’

સુધન્વાખ્યાન-ત્રે. ૬.

મોંમાં મગ ઓરવા, મૂગે મોઢે સુમની પેઠે જેસી રહેવું.

મોંમાં માખણે ઓગળતું નથી, જરાપણુ ગરમી ન હોયતો માખણુ ન ઓગળે તે ઉપરથી રૂપકમાં નિરપરાધી, દમ વગરના કે કમજોરસાવાળા માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ જાણે મોંમાં માખણુ ઓગળતું નથી એવો દેખાય છે. ”

મોંમાં માય એવું (બોલવું,) વિવેકમર્ધાદામાં ખપે એવું; શોભે એવું; પેશ પડે એવું.

‘ કૃષ્ણ દેવ-પ્રિયા ? તું તો કહીશ કે સવિતાને લાવી મારી સોડમાં ઉગાડો, કંઈ મોંમાં માય એવું બોલે તોજ માગ્યું અપાય, મેં કહ્યું માગે, ભારે માગીને માગ્યું તો ઠીક ? ’

સલભામાખ્યાન.

‘ એટલે નણુંદું અભિમાન સંતોષ પામતું અને ભાભી બહાલીજ રહેતી. ’

સરસ્વતીચંદ્ર.

મોંધું સોધું થવું, માન ચઢવું; ખુશામત માગવી; માન માગવું; ટેકમાં રહેવું.

“ અક્ષીઆમાના ધરમાં પગ પેસારો કરવાની કોણ્યાહુસેનની પૂરેપૂરી ઇચ્છા હતી, તો પણુ જમવા જવા તેણે ઉપર

ઉપરથી ના ના કરવા માંડી તે મોંધો સોંધો થયો. ”

અરેખિયતનાઈસ.

‘ હે સુંદરી ? રાજ સાથે મોઢાં સોંધાં થવાય નહિ; એ ખીજ સાથે ચાલે. ’

વીરમતિનાટક.

‘ તેની મતલબ એતી જઈ મુસાખાંએ મોઢા થવાનું ડાળ કર્યું. ’

સધરાજસંઘ.

મોકળું મૂકવું, પોક મૂકવી.

મોકાણુ માંડવી, (કોઈ માણુસ મરી ગયું હોય અને તેની મોકાણુ માંડવાથી જેટલું દુઃખ થાય તેટલું દુઃખ થવું.) ભારે તુકશાન થવું કે થતું હોય તેવી હાલત થવી.

“ વિશેષ લે આગળથી વ્યાજ,

દિલે રંકની ન ધરે દાઝ,

મૂડી સહિત મોકાણુ મંડાય,

ચોરીતું ચંડાળે જાય,

કાચકૌસ્તુભ.

મોકાણુના સમાચાર એટલે માઠાસમાચાર. મોટા ભા થવું, વડીતની પેઠે આગળ પડી કામ કરવું; જેમાં હોય તેમાં પહેલ કરી ધાતમેલ કરી મૂકવી; આગળ પડી જાણે બધું હુંજ કરું છું એમ શાખાશી દેખડાવનાર અથવા મેળવવા પ્રયત્ન કરનારને માટે બોલાય છે.

મોટા લોક, નાના છતાં મોટાના જેવું આચરણુ કરનાર માણુસને વિષે મજકમાં બોલતાં વપરાય છે.

“ કેમ, કંઈ બોલશોજ નહિ કે ? હવે તમે તો મોટા લોક થયેલા જણાઓ. ”

દિલ્લીપર હલ્લો.

મોટી ખાટનો માંકડ, કોઈ મોટાના આશ્રયે રહીને અથવા મોટાને લીધે થયેલા મગર-ગર્વિષ્ટ-મસ્ત માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મોઢું મન, ઉદારતા; સુખમાં છલકાઈ જવા-
નો જે ગુણ તે; ઉદાર મન; જિયા જેસા-
નું; પરોપકાર બુદ્ધિવાળું મન.

મોઢું પેટ, ગુણ-મર્મની વાત; બહાર ન કાઢ-
તાં મનમાં રાખવી તે; સહનશીલતાને
ગુણ રાખવો તે.

મોઢું મોં, લાલચુ માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

મોઢું રાવણ જેવું મોઢું; (રાવણનું મોઢું
મોઢું હતું તે ઉપરથી.) તોખરો ચડયો
હોય તેવું-રીસાયલું-ચઢેલું મોઢું.

૨. સૂજને મોઢું થએલું મોઢું.

મોઢું પાટલે જેસાડવું, વધારે માન આપવું;
વખાણુ કરવાં; સાઈં સાઈં બોલી માન વ-
ધારવું.

૨. (મસ્કરીમાં) ઉચે ચઢાવવું; કુલા-
વવું; મોઢું સન્માન આપવું.

“ ઘરમાં ભાભી નણુંદનુંજ ચાલવા દેતી;
લોકમાં એનેજ મોઢું પાટલે જેસાડતી,
અને એનુંજ કહ્યું કરતી. ”

તારાખાઈ.

મોઢું જીવ, માણસ જાત; એથી ઉલટું ના-
નો જીવ; (મોઢું દેહવાળો અને નાનો
દેહવાળો.)

મોઢી મારવી, ખાવું; જમવું.

“ આને કંઈ મોઢી મારી આવ્યા છો
કે શું?”

મોઢું જેવું કર્યું, કાંઈ સારું ન કર્યું હોય
સારે એ વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ એ તો શું ઉગરે, પણ પરમેશ્વરે ઉ-
ગાર્યો, આકી એણે તો એના મોં જેવું ક-
ર્યું હતું. ”

બહારાક્ષસ.

મોઢાં લાલ થવાં, જશ મળવો; ખુશ બ-
ખી થવી. (બહુવચનમાં વપરાય છે.)

મોઢાની મોઢાશ, અંતઃકરણથી નહિ પણ

ઉપરથી જે સાઈં સાઈં બોલવું તે; મોઢું મોઢું
મોઢું બોલવાની રીત.

મોઢાની વાતો, માત્ર કહેવાની પણ તે પ્ર-
માણે વર્તવાની કે કરવાની નહિ.

મોઢાનું છૂટું, વાયાળું; સ્પષ્ટ અને સરળ
વાણીથી બોલનાર.

મોઢાપર કહેવું, શરમ રાખ્યા સિવાય સમ-
ક્ષણ કહેવું.

“ તેણે તેના મોઢાપર કહ્યું ” એટલે તેની
સમક્ષ તેનેજ. (પૂઠ પાછળ નહિ.)

મોઢાપર થુંકવું, ક્ષિત્કાર કરવો; ધિક્કારવું;
તુચ્છ ગણવું.

“ હવે આ તુકસાનકારક વાતમાં હું વ-
ચ્ચે છું તેથી તેમનું બોપાળું બહાર પડ-
તાં વાર મારી કેવી ફેલેતી થશે, અરે ?
લોકો મોંપર થુંકશે, તે તો વિચાર હાય
તું જ કર. ”

અરેખિયનનાઈટ્સ.

મોઢાપરથી માખ તો ઉડતી નથી, હોશ
નથી; એતના-રામ નથી; હિંમત-દમ નથી;
શક્તિ-જીવ નથી.

“ મુખ થકી ન માખી ઉડે,

દૂખળો દેદારો,

જુદવું તો નામ સુણી,

છૂટે છે કંપારો.-ઈંગ્લેન્ડ.

બાળલક્ષ બત્રીસી.

મોઢાલણી હાથ કરવા, ખાવું; જમવું.

મોઢામાં આંગળી ધાલવી, (વિસ્મય પા-
મતાં.) એકાએક ગભરાવું; ચકિત થવું;
એકાએક અચરતી પેદા થવી; અજાણ્ય જેવું
લાગવું. (વિસ્મય પામતાં થતો અભિનય.)

મોઢામાં કીડા પડવા, વારંવાર થુંક્યા કર-
નાર માણસને એમ કહેવામાં આવે છે કે
શું મોઢામાં કીડા પડ્યા છે ?

મોઢામાં ખીલો ઠાકવો, જે માણસ બોલ-
વાને પ્રસંગે પણ બોલી ન શકતો હોય-

નેની જીભ ન ઉપડતી હોય તેને વિષે ખોલતાં એમ વપરાય છે કે એના મોંમાં ખીલો ડોકો છે કે નથી ખોલાતું. ?

મોઢામાં જીભ ધાલવી, ખોલતાં અટકવું; અંધ થવું; ચુપ રહેવું; અણખોલ્યા રહેવું.

“ દિકરા સરદારવહુ ? લડાઈના કંઈ સમાચાર આવ્યા કે ? તારા સસરા ક્યારના મોંમાં જીભ ધાલતા નથી, અમે વૃદ્ધ અને અપંગ હવે ક્યાં જઈએ ? ”

ગુ. જીની વાર્તા.

મોઢામાં જીભ નથી, એમ મૂઝે મોઢે સુમની પેઠે ખેસી રહેનારને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

મોઢામાં થુંકે એવું, થુંકવાની જગો જાણે એવું; તુચ્છ ગણી કાઢે એવું; દરકાર ન કરે એવું.

મોઢામાં દાંત નથી. ? શૈર્ષ્ય; દમ નેસ્સો નથી ? (ખોલવામાં.)

મોઢામાં ધૂળ નાખવી, આવડે બનાવી ખોલતું એકદમ અટકાવવું; કોઈનું ખોલવું ખોલું છે એમ સિદ્ધ કરી ખોલતું અંધ કરવું-ખોલેલું પાછું ખેંચાવવું; ફરીથી ન ખોલે એમ કરવું; શરમાવી નાખવું; ગભરાવવું; ‘મોઢું અંધ કરવું’ એ કરતાં આ પ્રયોગ વિશેષપણું બતાવે છે.

‘ ગુર્જરાણાં મુખં મ્મૃષ્ટ ’ એ પદ લખનાર ના મુખમાં ધૂળ નાખવા એકે પદે થઈ રહી છું.

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાત.

મોઢામાં લીલું તરણું ધાલવું, લાચારી-દીનતા-કંગાલિયત કે અશક્તિ બતાવવી; લીલું તરણું ધાલવા જેવી તુચ્છ-હીણી અવસ્થા દર્શાવવી.

“ મિહિરે લખ્યું કે તારે મોંમાં લીલું તરણું ધાલીને રામ જીવડને શરણે જવું; નહિતર લઢવાને સામા થવું. ”

રાસમાળા.

મોઢામાં સાકર, (કોઈના મુખમાંથી નીકળતી શુભ વાણી ફળજે એવા અર્થમાં.)

“ ડોસાએ કહ્યું નિશ્ચિંત રહો, રડાં વાનાં થશે, કેમ ભાઈ-બુદ્ધિધન ? કાકા, તમારા મોંમાં સાકર. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ દિકરા, તારા મોંમાં સાકર, ખરે નિર્દોષ બાળકના મુખમાંથી નીકળતી વાણી ફળે છે; સુદેવ, મારા અંતઃકરણમાં હર્ષ થાય છે. ”

નળદમયંતી નાટક.

૨. ખોલવામાં મિઠાશ; મીઠું મીઠું ખોલી અર્થ સાધી લેનાર માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

‘ તેના મોઢામાં તો સોમણ સાકર ભરી છે. ’

મોઢામાંથી દાંત કાઢી-પાડી નાખવા, હરાવવું; ખોલતું અંધ થાય એમ કરવું.

“ ભલાભલાના મોઢામાંથી દાંત કાઢી નાખે એવો છે. ’

મોઢું અવળું કરી નાખવું, એટલો માર મારવો કે મોઢું અવળું થઈ જાય ! (અત્યુક્તિ) ઘણોજ-સખત માર મારવો.

મોઢું આપવું, મોઢું બતાવવું; દરકાર રાખવી.

૨. મોઢું ગળ્યાં કરે તેવું ઝોસડ આપવું.

“ અલી જવા દે ઝવેરી ? એને ગોઝારીને મોં ન આપીશ ”

ભામિનીભૂષણ.

મોઢું આવડું થઈ જવું, મોઢું લેવાઈ જવું; મોઢું ફીકું પડી જવું-ઉતરી જવું; ખસી-યાણા પડી જવું; વાંક-મહેણાં-અપમાન વગેરેથી એકાએક શરમાઈ જવું.

મોઢું આવવું, મોઢું સમજાવવામાંથી લાગ જળવી.

૨. શરમમાં લેવાવું.

મોઢું ઉઘાડવું, (ખોટી-કંઠાળો લરેલી બા-
બતમાં વપરાય છે.) બોલાવવું અથવા
બોલે એમ કરવું.

‘ આટલું થોડું અનાજ જલદી ખૂટી ન
જાય, અને નિર્દય શાહુકારનું વારે વારે મોં
ઉઘાડવું ન પડે એટલા સારૂ ગરીબ ખેડુ-
તની બેરી કેટલી સાવચેત રહે છે. ? ’

દે. કા. ઉત્તેજન.

મોઢું ઉઘાડવું એટલે બોલવું અથવા
બોલવાની શક્તિ ધરાવવી.

“ મને ખાત્રી છે કે તારી વિચિત્ર મા-
ગણી કરવાને કદાચ હું જઈશ, પણ મા-
ઠું મોંજ ઉઘડનાર નથી. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

મોઢું ઉતરી જવું, મોઢું શીકું પડવું;—અ-
હરાનો રંગ ફોડો થવો. (રોગથી અથવા
આખરૂ ગયેથી કે દિલગીરીથી.)

મોઢું ઉપડવું, હદ ઉપરાંત બબડ્યાં કરવું.

મોઢું ઉપાડવું, ગાળ દેવી; હદ મૂકીને બો-
લવું.

મોઢું કાળું કર-હરજ, દિસતો રહે. (તિર-
સ્કાર કે કંઠાળામાં વપરાય છે.) મોઢું
કાળું કરવું એટલે મોઢાને-કીર્તિને લાંબ-
ન લગાડવું.

‘ એ વચન તોડી તેણે પોતાનું મોઢું
કાળું કર્યું ને એના પૂર્વજોને લાજ લ-
ગાડી. ’

સધરાનેસંઘ.

મોઢું કાળું મેશ-ધબ થઈ જવું, કાષ
અપજશ-કલંકથી ઝાંખું પડી જવું; કાષ
અપકૃતથી શરમાઈ-અંજઈ જવું. મોઢું
શાહી જેવું થવું પણ બોલાય છે.

મોઢું ગંધાવું, મનમાંનું મનમાં બળીને
ચીકાવું; ગાળ દેવી.

૨. લાયક ગુણ ન હોવા. (તિરસ્કારમાં
વપરાય છે.)

મોઢું ચઢવું, રીસ ચઢવી; મોઢા પરથી રી-
સ ઘતાવવી.

મોઢું ચાલવું, વારે વારે કંઈ ખાયાં કરવું.

‘ આખો દહાડો એનું મોઢું ચાલ્યાં ક-
રે છે તે પછી માંદી ન પડે. ? ’

૨. હૃદયી નદે બબડવું, ‘ તારું મોઢું
બહુ ચાલે છે. ’

મોઢું જોવું હોય તો આવજો, મરણ પ-
થારીએ પડેલા માણસના સંબંધમાં દૂરના
માણસને ખબર આપતાં એ વપરાય છે.

મોઢે થવું પણ કાઠિયાવાડ તરફ બોલાય છે.

“ લાં જઈને તે ઓરતને કહ્યું મને તા-
રે સાસરેથી મોકલ્યો છે; કેમકે તારો
ધણી ઘણો આગરી પડ્યો છે અને તે
જીવે તેવી આશા નથી, તેથી તને મોઢે
થવા બોલાવે છે. ”

માસિક સારસંગ્રહ.

મોઢું ઠેકાણે રાખવું, મોઢું મર્યાદામાં—વિવે-
કમાં રાખવું; મોં ઠાવકું રાખવું. (બહારના
ડાળથી.)

‘ જોને મોઢું ઠેકાણે રાખીને કવી મ-
સ્કરી કરે છે ! ’

મોઢું તપાસીને બોલ, હદમાં રહીને—વિ-
વેકથી બોલ; આખરનો વિચાર કરીને બોલ.

મોઢું ઘોઘ આવ, લાયક ગુણ લઈ આવ;
મોઢા પર જે દુર્ગુણનો મેલ છે તે દૂર કર;
મોઢું ઉજળું કર; રીતભાતે સુઘડ થા.

મોઢું પડવું, મોઢું શીકું પડી જવું; લાઠી
ભડી જવી.

૨. તેજમાં અંજઈ જવું.

મોઢું પૂરવું—લરવું, કંઈ આપીને સમજ-
વવું.

‘ તે દહાડે જો અમારી સલાહ પ્રમાણે
પેલા ચંડાળ ઉધરાતદારનું મોં પૂરું હો-
ત તો આ દહાડો કદી આવત નહિ. ’

કરણધેસો.

મોઢું ફેરવવું, રીસમાં કે કંઠાળામાં પૂઠ
કરી ફરી બેસવું.

‘ તારી સાથે વાત કરવી તે પણ એક

સંકટ છે એમ બોલી તે મોં ફેરવી બેઠી.
દિલીપર હલ્લો.

મોઢું બગાડવું, અભાવ-અપ્રીતિ દર્શાવવી;
કંઠાળો આણવો.

૨. મોઢું બેસ્વાદ કરવું.

મોઢું બાળવું-દિસ્તું કરવું, (તિસ્સ્કાર
કે કંઠાળામાં બોલાય છે.)

‘ કજ્યા ટંઠાનું મોઢું બાળાને, હલ્લેરો.

* * *

નર્મકવિતા.

“ બાળ બાળ અલ્યા તારું મોઢું, ન-
ગરપાળ દાદાએ કહ્યું છે તે ભૂલી ગયો હ-
ઈશ, મેર જરા આંખની શરમ પડશે
કેની ? ”

તપસ્યાખ્યાન.

મોઢું ભડભડવું, ખાવાની ઇચ્છા થવી;
ખાવાસાઈ મોઢું ચળવળવું; ખાઈ ખાઈ
એમ થવું.

મોઢું ભરાઈ જવું, તૃપ્ત થવું; ધરાવું; સં-
તોષ પામવો.

(કાંઈ સાઈ સાઈ મળવાની આશાએ
કે મળશે એવું સાંભળીને.)

મોઢું ભાગવું, પોતાનું કાર્ય સિદ્ધ કરવા
કાઠને કાંઈ આપવું; કાંઈ આપીને સમ-
જાવવું.

“ ઇન્નરદારો અધિકારીઓનાં મોં ભા-
ગીને ઇન્નરો મેળવતા, અને મેળવ્યા પ-
છી પોતાનાં પેટ ભરવાને ગમે તેવા જી-
લમ ગુન્નરતા. ”

ગુ. જીની વાર્તા.

૨. મોઢું ભાગી જવું (ગળ્યું ખાધા-
થી.)

મોઢું ભોંયમાં ઘાલવું, નીચું જોવું. શર-
માઈ જવાથી-શરમનું માર્યું.)

મોઢું રહી જવું, બોલીબોલીને થાકી
જવું.

મોઢું રાખીને, શરમ રાખીને; તેજમાં અં-

નઈ જઈને.

મોઢું લઈને આવવું, લાયક ગુણ લઈને
આવવું; મોઘ્યતા-લાયકાથી આવવું.

“ પેલા ચંડાળ કાળા મોઢાનાને તારી
સધળી વાત કહે કે મુઝો શું મોઢું લઈ-
ને જૂઠું બોલ્યો હતો. ? ”

અરેમિયન નાઈટ્સ.

“ ભારે પ્રિયા, તું એમ કહે છે ! અતિ
મોટી મૂર્ખાઈ કરીને રાજબ્રહ્મ થયેલો,
માત્ર સર્વેના શોકમાં વધારો કરવાને હું
શું મોં લઈને આવું. ? ”

નળદમયંતી નાટક.

“ મને કાફર, કુતરો, હરામખોર વગે-
રે કહી ભાંડો છે તો આજે શું મોઢું
લઈ મારી જોડે કામ પાડવા આવ્યા છો ? ”
સધરાજસંઘ.

“ શું મોઢું લઈ આવું હું, પગ પાસે
શુભ નામ. ’

કવિ નર્મદ

મોઢું લેવડાવવું, દવા આપી મોઢું ગળતું ર-
ખાવવું.

મોઢું વાધવું છે, મોંપર શરાતનનાં ચિન્હ
છે; વાધના જેવું બિહામણું મોં છે. મોં વા-
ધવું છે ને પૂંઠ શિયાળની છે એમ
દેખાવે બહાદુર છતાં ખીકણ માણસને
માટે વપરાય છે.

મોઢું વાળવું, મોઢું ઢાંકી રડવું; છોડો વાળી
વિલાપ કરવો.

“ પોતાના સંબંધીના મરણના દિવસથી
ઓછામાંઓછા દસ આર દિવસ અને ત્રણ,
છ કે આર મહિના સુધી દિવસમાં બે વાર
કુટે કે મોં વાળે. ”

પુસ્તકમાળા.

મોઢું શીવી લેવું, આગળ બોલતું અંધ
થવું-કરવું; શરમથી બોલતાં અચકે એવું
કરવું; મોં અંધ કરવું કે જેથી આગળ
બોલાય જ નહિ.

“ ખુદાની એ પ્રમાણે જો મરજી હશે તો તેનો હુકમ હવે માથે ચડાવીએ છીએ, એટલું બોલી તેઓએ પોતાનું મોં શીવી લીધું.”

કરણ્યધેવો.

મોઢું હલાવવું, બોલવું અથવા બોલવાની તનવીન કરવી,

૨. ડોકું ધુણાવી હા અગર ના કહેવી.

મોઢે કરવું, પાઠે કરવું; ન્યારે જોઈએ ત્યારે બોલાય તેને માટે ગોખવું; ભૂલી ન જવાય તેટલા સાઈ ખૂબ પાકું કરવું; સ્મરણ અથવા સાઈ તેને તેજ શબ્દ ઘણી વાર બણ્યા કરવા.

મોઢે ચઠાવવું, અતિશે લડાવવું; ખહેકાવવું; અમર્યાદ કરવું; વંદી જય એમ કરવું.

(લાડમાં.)

“જે કહે તે હાજી હા કરીએ ને મોઢે ચઢવા દ્યએ, તેનું ક્ષમા આ, હવે તો એ મુસલમાન થવાની; એ માઈ કહું નહિ માને.”

સાસુવહુની લડાઈ.

મોઢે ચઢીને, (કોઈની) રખર; પ્રલક્ષ; સમક્ષ; મોઢામોઢ.

‘કેટલાકે તો તેને મોઢે ચઢીને કહું કે તે અમને વગર વિચારે આ અંદીખાનામાં લાવી નાખ્યા.’

વીરાધીરાની વાર્તા.

‘ટેક તજ ચઢી મોઢે માગી લેઉછું, દેઈ દવા તું રજવ મારો ધાવ જો.’

નર્મ કવિતા.

મોઢે તાળું દેવું, મોઢું અંધ થવું-કરવું; ન બોલાય-બોલે એમ કરવું, (શરમથી, ધાસ્તીથી-કે ક્ષેત્રીથી.)

‘સહુ માણસો બોલતાં બોલી બોટી, મુખે તાળું દેજો જોને ચાંપ મોટી.’

નર્મ કવિતા.

‘હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે’

મોઢે તાળું હોવું, શરમથી અથવા ઠપકાની ધાસ્તીને લીધે અથવા થયેલી ક્ષેત્રીથી મોઢું અંધ થવું.

‘સ્ત્રીઓને મોઢે સવામણું તાળું છે, હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે એટલે થયેલી ક્ષેત્રીથી તેનું મોઢું અંધ થયું છે, ‘એને મોઢે તો સોમણું તાળું છે.’

‘લ્યો અમે તો અમારે દોઢ મણુની કુંચી હાથમાં લઈ સવા મણુનું તાળું આ મુખરૂપી કોટડીને મારી સાતને સાત ચૈદ દહાડા સુધી બોલ્યા ચાલ્યા વિના બેસી રહીશું.”

તપસ્યાખ્યાન.

(લજ્જાપી તાળું, જીભરૂપી કુંચી, ને મુખરૂપી કોટડી.)

મોઢે દૂધ ગંધાય છે (હજી તો.), ‘હજી મોઢેથી દૂધ તો સુકાયું નથી’ વગેરે પ્રયોગ નાના બાળકને અથવા ધાવતાં અચ્ચાં જેવા આચરણવાળા નાદાન કાચી વયના જીવાનને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મોઢે અપોર રમવા, અપોરે ધરમાંની સ્વચ્છ ભોંય ઉપર આવતા ચળકાટ જેવો આભાસ ગોરા મુખ પર પડી રહેવો, અથવા આતસ બાજીના અપોરીયાની પેઠે મોઢ પમાડે એવો જણાવો. (જીઓ નર્મકવિતા ભાગ. ૨ પૃષ્ઠ ૮૨૫ આવૃત્તિ ત્રીજી.)

મોઢે બોલવું, માત્ર બોલવું જ પણ કરવું નહિ.

૨. કોઈને કંઈ કહેવું હોય તો તેની સમક્ષ કહી દેવું. (પછવાડે અમડવું-નિદ્ધવું નહિ.)

મોઢે માગ્યું, ઈચ્છા મોઢે કહી જણાવી હોય તે. (આ પુસ્તકનું મોઢે માગ્યું મૂલ્ય આપવાને તૈયાર થયો છે.)

મોઢે માથે ઝોઢવું, દેવાળું કાઢવું.

૨. માથું ઢાંકી શોક કરવો.

૩. નિરાશ થવું; હારવું.

મોઢે માથે હાથ દઢને, ચૂમાઢને, હારીને,
ન છૂટકે, નિરાશ થઢને, મમત મડી દેઢ
તકરાર પતાવીને, થાકી-કંટાળીને.

મોઢે સાકર પીરસવી, મીઠા બોલ બોલી
સામાતું મન પાણી પાણી કરી નાખવું;
પીગળાવી નાખવું.

મોત ફરી વળવું, મોતે ઘેરી લેવું; ચાકસ્માત
આવી ખનવું; સમાપ્તિ થવી.

“ વહાણે બેસીને ચાલ્યો વહેવારીઓ,

જવું ધાર્યું તું રે;

એણે જાવે જર,

પલકની આશા નહિ પડતી.

મધ્ય દરિયામાં મોત ફરી વળ્યું,

દેશ રહી ગયોરે

પછી પોતાનો દર,—

પલકની આશા નહિ પડતી. ”

મોઢચિંતામણિ.

મોત માથે આવવું, ઘણું જ થાકી જઈ
મરી જવા જેવું થવું.

મોતને બારણે, મરણ પથારીએ; યમનો પ-
રાણો થવાની લગભગમાં.

મોતી પરોવવાં, મોતી પરોવવા જેવું કોઈ
ઝીણું બારીક કામ કરવું.

“ અભારે શાં મોતી પરોવવાં છે કે
થોડે અજવાળે થતું નથી, ને કાલી ચાર
દોવેટા સળગાવી બેઠો છું ? ”

મોતીના ચોક પૂરવા, મોટા મોટા મનસુબા
કરવા; હવાઈ કિલ્લા બાંધવા.

“ શેખશક્તીની પેઠે તે પોતાના મનમાં
મોતીએ ચોક પૂરે છે પણ ધાર્યું તો ઈશ્વ-
રતું જ થાય છે. ”

બે બહેનો.

મોતીના દાણા જેવા, ગોળ મરોડદાર ને
દેખાવડા (અક્ષર, આંસુ)

“ વત્સ ! ઓત્રિયાક્ષર પ્રયત્ને લખ્યા
છતાં એ કાયસ્થાક્ષર જેવા ચોખા મોતીના

દાણા જેવા નથી ખનતા. ”

મુદ્રારાક્ષમ નાટક.

મોતીના મેહ વરસવા, મોતીનો વરસાદ વ-
રસતાં જેવો ઉત્સાહ અને આનંદ જણાય
તેવો આનંદ થવો; આનંદવૃષ્ટિ થવી; આ-
નંદનો પાર ન રહેવો.

“ મહા વદ શુભ સાતમે મહોત્સવ ધર્મ
રહ્યો હતો, એ દિવસે ગુજરાતમાં સોનાનો
મૂરજ ઉગ્યો અને મોતીનો મેહ વરસ્યો. ”
વનરાજચાવડો.

“ ધન્ય ધન્ય ઘડી ને ધન્ય ઢહાડોરે,

દેવે ભલે દીધી દીકરી;

ઉજળો અવસર દેખાડ્યોરે. ”

“ મોતીડે મેહુલા વુઠ્યારે,

ત્રિભુવનપતિ અમને ત્રુઠ્યારે. ”

વેન ચરિત્ર.

મોતીઆં મરી જવાં, ટાંટીઆ નરમ થવા;
પાણી-બળ કમી થઈ જવું; હાંબ મગડી
જવા; હિંમત હારી જવી; હોશકોશ
ઉડી જવા.

“ મશરૂપર જુએદીતો રાગે ભરાઈ હતી
તેથી તેનાં તો મોતીઆં જ મરી ગયાં
હતાં. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

મોઢક જમવા, લાડવા ખાવા. (લાક્ષણિક
અર્થે) ખાટવું; વિનય મેળવવો; લાભ
પ્રાપ્ત કરવો.

“ થોધે ન તો મોઢક લ્યાં જમાયા,

મૂકી ખીજાને સહદેવ સા'યા. ”

દ્રૌપદી હરણ.

મોલાત્ર યુદ્ધ, મોભના છેડા જેવી સ્થુલ
યુદ્ધ; જડ યુદ્ધ. એથી ઉલટું 'કુશાત્ર
યુદ્ધ.'

મોભારે મંગળ, (બ્યોતિષ્યમાં એવો મં-
ગળ પીડાકારી મણાય છે તે ઉપરથી.)
ઘણી દુઃખદ અવસ્થા.

મોર મારવો, (મોરચો મારવો. તે ઉપરથી માથું મારીને-આગળ પડીને-મોખરે રહીને કારભાર કરી વિજય મેળવવો તે ઉપરથી) પાર પડવું; ન્યાલ થવું; કૃતાર્થ થવું.

૨. દાવ જીતવો; ફતેહ મેળવવી; વિજયી થવું.

“ વજીર સાઉદીએ જાણે મોર માર્યો નહિ એમ જોલ્યો, શું છે રે ઉદ્ધત, હજી પણ મારું અપમાન કરવાની હિમત ધરે છે કે ? ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

“ પણ એવું કાંઈ નથી કે તજયે,

જે જીવાનીનું જાગે જોર;
જીવાનીને દિવાની કહે સૌ,
તોડી નાખે તાજનો તોર,
મોર માર્યો ભાખે રે,
ધીર બેઠા કંઈક ભડે.

આટલી હું,

ધીરો ભક્ત.

મોરચો મારવો, વિજય મેળવવો; ફતેહ મેળવવી; દાવ જીતવો; કરેલી યુક્તિમાં ફાવવું.

મારલી બજાવવી, ખાવા કરવું; રાંધવું;

રસોઈ કરવી; (કારણ કે તેમાં મોરલી જેવી ભૂગણી લઈ દેવતા ટુંકવો પડે છે.)

માસાળ જઈ આવ્યા, (વાંકામાં) કેદખાનું ભોગવી આવ્યા.

મ્યાન કરવું, (લાક્ષણિક.) અંધ કરવું (મોહું-જીભ.)

‘તરવાર મ્યાન કરવી’ એટલે મ્યાનમાં ધાલવી.

મ્યાનમાં રાખવું, અંકુશ—કમળ—હૃદમાં રાખવું.

“ તારો જોસ્સો જરા મ્યાનમાં રાખ. ”

ય

ય :પલાયન કરવું, નાશીને છૂટી જવું; સંટકી જવું; અગીઆરા ગણવા.

યમનો દૂત, (લાક્ષણિક) યમરાજના દૂત જેવો નિર્દય; કઠોર—નિષ્ઠુર કાળજના માણસને વિષે જોલતાં વપરાય છે.

યમનો પડજો, કમકમાટી ઉપજાવે એવાં અલંત પાપ કરનારો; ઘણાં પાપી માણસ.

યમપુરીની યાતના, ઘણું દુઃખ, ભારે માંદગી, સખત શિક્ષા વગેરે.

યમપુરીમાં મોકલવું, મારી નાખવું.

૨. (જ્યાં નિર્દયપણું-ઘાતકીપણું વાપરવામાં આવતું હોય એવી જગોએ મોકલવું તે ઉપરથી) કેદખાનામાં મોકલવું; કેદ કરવું.

યાહોમ કરવું, મરણિયાં થઈ કાઠપણુ જોખમે કાંઈ કામ કરવું. (ઘસારાની સાથે).

“ યાહોમ કરીને પડો ફતેહ છે આગે. ”

કાવ નર્મદ.

૨

રંગ હાથમાં આવવી, (ઘેરી રંગ હાથમાં આવવાથી રોગની ખબર પડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ગુણુદોષ ન્ણુવા; સ્વભાવ-ગુણુ-દોષથી નળીતા યવું; ભેદ નળુવો. નાડ હાથમાં આવવી પણ ખોલાય છે. રંગ ઝોળખવી-તપાસવી-પકડવી એવા પ્રયોગ થાય છે. રંગે રંગનો ભોમિયો-એટલે સ્વભાવથી પૂર્ણ નળીતો.

રંગડ ખૂઝાં, નડી બુદ્ધિનું અને ઢંગઢાળ વિનાનું કે ભલીવાર વિનાનું એવું ને કોઈ તે. (માલુસ-વસ્તુ)

રંગશિયું ગાડું, (રંગશ એટલે મળીનું ચોસણું. ને ગાડામાં એવાં બહુ ચોસલાં ભરે તે ધીમે ધીમે ચાલે તે ઉપરથી) ધીમે ધીમે યતું-રસળતું કામ.

રંગે આવવું, કોંધના આવેશમાં આવવું.

“ પગે પીસિ કેને કુ મધ્યે સુવાચ્ચા,
રંગે આવિ ભીમે પગે કેને તાડચા.”

દ્રૌપદી હરણુ.

રંગે રંગ રાઈ ચોપડવી, આળી મૂકવું (અંતર); ત્રાસ આપવો; નખથી તે શીખા સુધી દુઃખ થાય-માઠું લાગે એમ કરવું.

“ સલભામા-ખાવાને નગસો ને કુટવાને ભગસો ! છે કંઈ લેવાને દેવા ! સોંધીને સફરી સત્રાજીતની દિકરી ભલી નડી છે ! પણ હું તો રંગે રંગ રાઈ ચોપડું તેવી છું.”

સલભામાખ્યાન.

રંગ બદલવો, ભય કે સંક્રામણમાં આવી પડવાથી બ્યારે માલુસનો ચહેરો ફીકો પડે છે ચારે તેનો રંગ બદલાયો-ફ્યો એમ કહેવાય છે.

રંગ રાખવો, પોતાનું માન, હોદ્દો, ચઢિઆતાપણું વગેરે નળવી રાખવું; શોભા રાખવી.

રંગની રોળ, અતિ આનંદ; ઉત્સાહ.

“ મેં મનમાં ને આજ્ઞા ધારી,
તે કંઈ હું રંગની રોળે.”

દ્રૌપદીહરણુ.

રંગમાં હોવું, આનંદી ભાવમાં હોવું.

રંગી નાખવું, લોહીલુહાણુ થાય ત્યાં સુધી માર મારવો; માર મારી લોહીચૂતું કરવું.

રઘવાયું કુતરું, કુતરાના નેતું બહાવરું (અતિશય કામની ઘાઈમાં.)

રંગનું ગજ કરવું, કોઈ આખતને વધારી વધારી મોટી કરવી; નજીવી આખતને મોટી કરી યાપવી.

તિલેતાલં પડ્યતિ અણું પર્વતી કરોતિ. એ રંગનું ગજ કહેવાય.

“ આપદાદાએ અસલના વખતમાં મોર માર્યો હોય તે, કે પોતે જવાન અવસ્થામાં સહેજસાજ ઘાડ મારી હોય તેનું રંગનું ગજ કરી ને વધારી વધારીને બડાઈઓ હાંકવામાં આવે તે સાંભળ્યાથી મનને અતિ આનંદ ઉપજ્યા વિના રહે નહિ.”

ગર્ધવસેન.

“ રંગનું ગજ શું કરવા કરે છે ? સેંજ પૂછ્યું એટલામાં આટલી બધી તપી શું જાય છે.”

દ્રૌપદીદર્શન.

રંગક ઉઠવું, દાણોપાણી-સર્જિત-અંજળ પાણી ઉઠવું; અત્રોદક ઉઠવું; નસીમ ઉઠવું.

રંગ લેવી, કંઈ કામ કરવાની પરવાનગી-માગવી-છૂટ મેળવવી.

૧. આદર દઈ છૂટા પડવું. પાછા નતી વેળા મોટાની આગળ એમ કહેવાય છે કે ‘રંગ લેઉં છું.’

રંગ ખેંચવી, મહેનત કરવી; મથવું; શ્રમ કરવો.

“વિદ્યાબ્યાસ કર્યા પછી પ્રગ્નતા દુઃખના

નિવારણુ અર્થે તમે ઘણી જ રંજ ખેંચવા માંડી છે. ”

પ્રેમરાય અને ચામતિ.

રંજક ઉડવો, લડાઈ-કળ્લો થવો. (ખંદુ-કના દાર ઉપરથી.)

રંજક મૂકવો, ઉશ્કેરવું; મમરો મૂકવો; લ-જાઈ કરાવે તેવું ભાષણ કરવું.

“ ભાટ લોકની જત ખોલ્યાવિના ના રહે. જે ખાખત જાણે તેમાં ઝપસી પૂરે અને ન જાણે તેમાં રંજક મૂકે, પણ ખો-લ્યા વિના રહે. ”

યશોભાખેલન.

‘રંજક ખાઈ જવો’ એટલે ઉશ્કેરવાનું દ્રશ્ય ન થવું.

રડતા લાડુ, ઘણા ધીવાળા-લચપચતા લાડુ. (લાક્ષણિક) તેથી ઉલટું થોડા ધીવાળા ને ભાગતાં ભરૂર થઈ જાય એવા તે ઉ-સતા લાડુ કહેવાય છે.

રડતી રાધા, રાધાના જવી રડતી સ્ત્રીને વિષે મનકમાં ખોલાય છે.

રડતી સુરત, રડતા ઉદાસી ચહેરાનું; દિલ-ગીર સુદાનું; હોશ વિનાનું.

“ મેજસ્ટ્રેટ હિંમતખાન અને કાંકડો હતો તેથી આપણે આટલું કાઢ્યા. રડતી સુરત હોત તો આપણી ફરિયાદ જ હાથ-માં ધરત નહિ. ”

નવી પ્રજા.

રડતું ગોત્ર હોવું, શોધાતુર ચહેરાનું કે ન-ખળી છાતીનું હોવું. હમેશ રડતું કે હમેશ નિશ્વાસ નાખતાં હોવું. ‘ તેનું તો રડતું ગોત્ર છે. ’

રડી ઉડવું, ખોટ આવવી; ખોવું. ‘ તે વેપા-રમાં રડી ઉડ્યો. ’

૨. હિંમત હારી જવી; નિરાશ થઈ જવું; હારી જવું; થાકી જવું.

રજુશિંગડું પુકવું, (વરઘોડામાં આગળ ર-જુશિંગડું પુકવામાં આવે છે, એવું ખતાવ-

વાને કે પાછળ વરઘોડો આવે છે. તે ઉપ-રથી) લોકમાં સારી નરસી વાત જાહેર કરવી; ઉઘાડું કરવું. ઘણી વખત જાની વાત ઉઘાડી કરવાના અર્થમાં એ વપ-રાય છે.

૨. મોઢેથી વખાણ કરવાં; પ્રશંસાનાં ગીત ગાવાં. ‘ તું તારું જ જ્યાં હોય ત્યાં રજુશિંગડું પુક્યાં કરે છે ’ એ-ટલે તું તારાં જ વખાણુ અથવા તારાં જ જે સારાં કૃત્ય હોય તે વારવાર ગાયાં કરે છે.

“ કેટલાક માણસો પોતાનું રજુશિંગડું પુકવામાં હોંશિયાર હોય છે. જે પોતાનું જ રજુશિંગડું પુકે છે તે ઘણું ખરું થોડા જ વખાણુને પાત્ર થાય છે. ”

માસિક સારસંગ્રહ.

રતન પાકવું, રતન જેવું ગુણવંતુ માણસ નીવડવું-નીપજવું (લાક્ષણિક)

રથજત્રા, અદક પાંસળી; ઘેલજાવાળું; વા-યેલ; ઉડેલ તથિયતનું.

“ હાય હાય ! આતો કેવળ રથજત્રા દેખાય છે. અરેરે ! આતો અને મારી હીરાલક્ષ્મીનો સંબંધ કેમ થાય ? ”

વિદ્યા વિલાસ.

રતવન થવું, ખેદાન મેદાન થવું; અસ્તોચ્ચરત થવું; ખરાખેલાલ થવું; ભાગી તૂટીને સ-પાટ થવું; ગરીબી હાલતમાં આવી પડવું; ખરાખખ ત થવું; પાયમાલી થવી.

૨. હિંમત છૂટી જવી.

“ વિખરાઈ ગયું દળ રતવન થાતું, રાય કહે ક્યાં જાશે ર. ”

કવિ. પ્રેમાનંદ.

રપેટીમાં લેવું, (રપેટી એટલે ગખડી તે ઉપરથી) ખુબ મહેનત કરાવવી; થકવવું; લખડધકે લેવું; જોસખંધ કામ લઈ કાયર કરવું.

‘ તેણે તો હવે તને ખૂબ રપેટીમાં લીધો જણાય છે. ’

રુચ્યકર, (રિપુચક) હાનિ; નુકસાન, શત્રુનો પેચ.

રુચ્યકર કરી જવું—જાનુંમાનું નાસી જવું; જીટકી જવું; પલાયન કરી જવું; અગીઆરા ગણવા.

રમકડું થઈ રહેવું, રમકડાની પેટે તામે—વશ થઈ રહેવું; ખુબ આધીન થઈ રહેવું; જેમ રમાડે—નચાવે તેમ રમવું—નાચવું; કોઈના કહેણને તામે થઈ રહેવું. (સત્તા ન હોવાને લીધે)

“ અરે ! હાલના રજપૂત રાજાઓ અકબરનાં રમકડાં થઈ ગયાં છે એ દહાડો આવત નહિ. ”

પ્રતાપ નાટક.

“ વચરચ ! એનાં કૃલ એવાં જ છે અને એ તમારા જેવા ડાહ્યાને તો પોતાનું રમકડું સમજે છે કે કરી નાખે છે. અમારા જેવાનું તો તે તામ પણ ન દઈ શકે. ”

તપસ્યાખ્યાન.

રમણે ચડવું, મનને જણાય તેવી મહેનત કરી કોઈ પણ રીતે ગમાડો કરવાના જોસ્સામાં આવવું; ઉશ્કેરાવું; વાયેલ—ઉડેલ તબિયતનું થવું; ફાયદેમંદ કામ ન કરનાં નિરર્થક વખત સુમાવવામાં સુંથાવું.

“ તેમને નાસતા દેખી વાઘ અને સિંહ વધારે રમણે ચઢયા. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

રમતા રામ, (સર્વવ્યાપક રામ તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) જ્યાં જ્યાં ભટકનારો.

તીર્થવાસી સાધુ, મુસાફર, ઉતાર (મુખ્યત્વે ગોસાંઈ) અથવા ધર્મપ્રચારકને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

રમસ્તાન મચાવવું, (રમસ્તાન—રમખાણ=

ભય—ધાર્સ્તી; સંપૂર્ણ નાશ. તે ઉપરથી) ઘણા જોસમાં તૂટી પડવું—ત્રાસ આપવો.

“ તેનું કામ વેધ કરે તો વૈદ્યાણી તો ગાજતી અને ઘણીપર રમસ્તાન મચાવી મૂકતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

રવલી પંચક, (રેવતી—સત્તાવીસ નક્ષત્રમાંનું એક મોટું કમનસીખ સૂચવે છે+પંચક.) ઘેલછાવાળું; પહેરવા ઓઠવાનું કે ખોલવા ચાલવાનું જેને લાન ન હોય તેવું ઘેલું; ગાંડું; મૂર્ખ; તોફાની—કંઠાળો પમાડે તેવું; અતિપાત; ઉધમાતીઉં; ઠામ કે ઠેકાણા વિનાનું (માણસ.)

રવી જવું, જીવાળનું પાણી આવવું.

રસ્તામાંની ધૂળ, આડીવારની ધૂળ જીઓ.

રસ્તે પડવું, કરવાનો અગર કેમ કરવું તે સમજવાનો રસ્તો મળવો.

૨. શરૂ થવું; સરાડે ચઢવું; રાગે પડવું. (કામ)

૩. જતા થવું.

૪. રીતમાં આવવું.

રસ્તો કાઢવો, દુઃખ—મુશ્કેલીની સામે ધીમે ધીમે અને દૃઢતાથી આગળ વધવું; અંતરાય ઠાળવો; નિકાલ કરવો.

રસ ઉતારવો, (હાથનો) હાથથી ખૂબ માર મારી ઠંડો પાડવો. (હાથને)

૨. (પગનો) ફોગટ ધક્કો ખાઈ પાછા આવવું અથવા ઘણા વખત સુધી ઉભા રહેવું.

૩. (જીભનો) હૃદયી જાદું ખોલવું; બદલવા દેવી; જેમ આવે તેમ બધાં કરવું.

રસાતળ ધાલવું, એનો અધિષ્ઠાતા અનંત છે, એમાં નાગ રહે છે. પાતાળ—પૃથ્વી નીચેનો પ્રદેશ—એ સાત છે. અતલ, વિતલ, સુતલ, મહાતલ, તલાતલ, રસાતલ

અને પાતાળ, આ ઉપરથી રસાતલ ધાલવું એટલે ઠેકરસાતલ સુધીનીચે-છેક નીચી પાય-રીમાં લઈ જવું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખરાખખસ્ત કરવું; છેકળ પાયમલ કરી નાખવું; છેક દુર્દશામાં આણી મૂકવું; તળિયા ઝાટક નાશ કરવો.

“ આ તો કુડાં કર્મનાં કરતુ રાગ,
હવે આ કરતાં શું નરતું રાગ;
તેં તો અમને રસાતળ ધાલ્યા રાગ,
યયા પૂર્ણાહુતિએ મા'લ્યા
અમા'લ્યા રાગ. ”

માંધાતાખ્યાન.

૨. ગળખ કરી નાખવો.

રસાતળ જવું-થવું-વળી જવું, ઘડે ખે-સવું; ભાગી પડવું; વિનાશ થવો; નખોદ જવું; નિર્વશ જવો; પાયમાલી થવી.

“ તમારી સાથે મર્યાદાથી વર્તી તમારી યોગ્ય ખરદાશ રાખી હજારે પ્રકારે તમારું લક્ષ મારા પ્રત્યે લગાડવાનો મારો હેતુ હતો પરંતુ એ મારા મનના મનોરથો રસાતળ ગયા છે. ”

અરેખિયનનાઈદસ.

“ એમાં આપણી ચૂક છે એથી આપણે મારે ખત્તા ખાવા પડશે અને તેથીજ દે-શનું રસાતળ જવાનું છે. ”

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન.

૨. (પૃથ્વી રસાતલ જવી એટલે પૃ-થ્વી છેક રસાતળ પાતાળ સુધી હેઠે જવી તે ઉપરથી) દુનિયાં ઊંધી ચત્તી થવી; ગળખ-હાહાકાર થઈ જવો.

રસાતળ ધાલવું, ખરાખખસ્ત કરવું; છેકળ પાયમાલ કરવું; સલાનાશની પાટી ખેસા-ડવી; તળિયા ઝાટક નાશ કરવો. (જુઓ રસાતળ ધાલવું)

રસે ભરાવું, ઉસ્કેરવું, ઉત્તેજન મળવું; જોસ વધવો; મમતે ચઢવું.

રૂળી રાશે, નિરાંતે; સુખચેતનાં.

“ અરે, પણ એટલું એ કંઈ એના આપનું થઈ ગયું ! ને તે રળી રાશે ખવાશે એમ ન સમજવું. એના ઉપર તો એક મોટો ખિલાડો તલપ મારવા તાકી જ રહ્યો છે. ”

ગર્ધવસેન.

રાંધી રસોઈ રહેવી, શોકમાં રાંધેલી રસોઈ કામમાં ન આવવી અથવા ન ભાવવી ન રચવી.

“ રાંધી રસોઈઓ ધરી રહી ને,
વાડી બણી સૌ જય;
જઈને જોયું ત્યાં દીડી,
પ્રાણુ વિનાની કાય. ”

વેનચરિત્ર.

“ વર્ણુવી વાત અને નહીં,
જણે સૌ જોનાર;
રાંધી રહી રસોઈઓ,
ઉપજ્યો શોક અપાર. ”

ગદવાસ્થળી.

રાઈ ચઢાવવી, ઉસ્કેરવું. (નરસામાં)

રાઈ મરચાં પડવાં, (આંખમાં), જોર ઝાણું થવું.

૨. દેખી ન શકાવું; આંખો નીકળી પ-ડવી (અદેખાઈને લીધે.)

‘ શત્રુઓની આંખમાં રાઈ મરચાં પડે ! ’

રાઈ મરચાં લાગવાં, માદું લાગવું.

રાઈતું કરવું; (રાઈતું ફીણી નાખે છે-ડીફી નાખે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કો-ઈની હાનિ અથવા ખરાખી કરવી.

“ માર્છ કહીને રાઈ ચઢાવીશું ! અહીં માંડું રાઈતું કરવા ધારું છે ? ”

રાખ ચોળવી, વેરાગી થવું. (વેરાગી લાકો રાખ ચોળે છે તે ઉપરથી.)

“ ઝાઝા જે ધર પુત્ર,
કોઈ કુળ તેનું ખોળે;
ઝાઝા જ્યાં વેપાર,
કોઈ દિન રાખજ ચોળે. ”

શામળભટ.

રાખ ચોળાવવી, કોઈના પૈસા ઠકા ધુતી લેવા; પાસે કંઈજ ન હોય તેવી દશાએ પહોંચાડવું; ખરાબખસ્ત કરવું; નિર્ધન કરવું.

રાખધૂળ, નકામું એવું જે કાંઈ તે.

રાખ ધૂળ થઈ જવું, કાંઈ સાફ કામ ન થયું હોય સારે તેને વિષે ખોલતાં વપરાય યછે. ખરાબ થવું; અગડી જવું; નકામું જવું.

(કામ)

રાગડો ખેંચવો, (ખાળકે, છોકરે) બેંકડો તાણવો; સાદ કાઢીને રડવું.

રાગે પડવું, રીતમાં આવવું (માણસે)

૨. સરાડે ચઢવું (કામ)

રાગે ભરાવું, ગુસ્સે થવું; ક્રોધ ચઢવો.

રાજ આવવું, રૂતુ આવવો. (સ્ત્રીને) અટકાવ વાળી સ્ત્રીને કાંઈ કામ કાજ કરવાનું હોતું નથી તે ઉપરથી)

“દેશની ખોલીમાં રાજ શબ્દ હલકો થઈ ગયો. જેનો વિશ્વાસ ન રખાય તેને રાજ કહે જે કાંઈ કામ ન કરે તેવા નિરૂધમીને રાજ કહે. સ્ત્રીને અટકાવ આવે તો કહે રાજ આવ્યું. કેમકે ત્રણ દિવસ કાંઈ કામકાજ ન કરતાં ખેડાં ખાવાનું હોય છે.”

વનરાજ આવડો.

રાજ થવો, (દીવો) ઓલાઈ જવો; ગુલ થવો.

દિવો રાણો થવો-વડાથવો-ઘેર જવો વગેરે ખોલાય છે.

રાજક દૈવક, સુલતાની આશમાની (આકૃત)

“સારે સાફ લાગે છે પણ જે કંઈ રાજક દૈવક થયું તો શ્રાદ્ધ સારનાર વિના અધાયને ઉધે માથે લટકવું પડશે.”

તપસ્યાખ્યાન.

રાજ માણસ, રાજના જેવાં આચરણ અને વૈભવવાળા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

૨. જેનો વિશ્વાસ ન રખાય-જે કાંઈ કામ ન કરે તેવા નિરૂધમીને વિષે

ખોલતાં વપરાય છે. (આમાં રાજ શબ્દનો અર્થ બહુ હલકો થઈ ગયો છે.)

રાણીનો સાજો, મિથ્યા ડોળ ધાલનાર; શે-ખાઈ કરનાર કે ખોટી સત્તા બળવનાર માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

“માથામાં મગરૂખી રાખી,

ઠાંક કરે છે ઠાલો;

દૈવતનું તો ડીંટ મળે નહિ,

એ રાણીનો સાજો.”

યુલાખીરામ.

રાણીનો ખટમલ, પણ ખોલાય છે.

રાણો કરવો (દીવો), ગુલ કરવો; યુઝવવો; હોલવવો-રજા આપવી.

૨. નાશ કરવો.

“સુરામે હણ્યો જે વિધે લંકારાણો,
કરૂં એક બાણે તને છેક રાણો.”

દ્રૌપદી હરણ.

રાત આપણા આપની છે, રાતમાં જે કાંઈ કરવું હોય તે કરવાનો હક છે દિવસે કામ ન થયું હોય સારે આખી રાત જાગીને કરવાના નિશ્ચયપર આવતાં એમ ખોલાય છે.

રાત કહે તો રાત ને દહાડો કહે તો દહાડો, કોઈની ઈચ્છા-કેળુને અનુસરીનેજ માત્ર વર્તવું તે.

રાત દહાડાની ખખર, શુદ્ધિ; સાન. દુનિયાદારીની ખખર; સુખ દુઃખની ખખર.

૨. આપોઆપ ખખર પડે એવી જાહેર થઈ ગયેલી નવિન આખત વિષે જ્યારે કોઈ અજાણ રહે, સારે તેવાને વિષે ખોલતાં એમ વપરાય છે કે-“એને તો રાત દહાડાની ખખરેય નથી.”

રાતનો રાજ, દહાડે ઊંઘનાર અને આખી રાત કામ કરનાર માણસને વિષે ખોલતાં

વપરાય છે. જે ઘણું ખર્ચે કામ રાત્રિને સમયે કરે છે તે.

૨. ધ્રુવડ. ધ્રુવડ દિવસે દેખતું નથી પરંતુ રાત્રે દેખે છે, તે ઉપરથી તે રાતનો રાજા કહે છે.

રાતી રામણુ જેવું, (રામણુનું લાકડું ઘણું મજબૂત-સંગીન હોય છે તેવું) મજબૂત અને તંદુરસ્ત. (શરીર)

‘રાતો રામણુ જેવો ને ધીંગો ઘડ્યો થઈને બીજા માગતાં જરા લજવાતો નથી.’
કુંવારી કન્યા.

“રોજ તાણું અનાજ પેટ ભરીને ખાવાતું મજે તેથી શરીર પણ રાતી રામણુ જેવું થાય, અને ઘરમાં જૈરાં છોકરાં પણ કલ્લોલ કરે.”

દે. કા. ૭૦

રાતું પીળું થયું, કોધાયમાન થયું; સર્વાંગ કોધ વ્યાપવો. ‘લાલ-ચોળ થઈ જવું’ પણ બોલાય છે,

“આ વખતની રાણીના પ્રસવની વાત સાંભળીને આદ્રશાહને આગળના કરતાં વધારે સંતાપ થયો. તે રાતો પીળો થઈ ગયો ને રાણીનો શિરચ્છેદ કરવા તૈયાર થયો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

રાધાગાળી પડવી, (રાધાગાળી નામનું એક જાતનું ફૂલ થાય છે તે જેના છાપરા ઉપર પડે તેને લાં લડાઈ થાય એવો વહેમ ચાલે છે. તે ઉપરથી) બ્યારે પોળમાં ઘણે ઠેકાણે લડાઈ થાય, સારે કહેશે કે પોળમાં રાધાગાળી પડી છે કે શું?

રાનરાન ને પાનપાન થઈ જવું, ખરાબ ખરાબ થઈ જવું; ખરાબેહાલ થવું; ખરાબખસ્ત થવું; છેકજ અસ્તોવ્યસ્ત દશામાં આવી પડવું.

“આવી હાલતમાં લોકો રાનરાન ને પાનપાન થઈ જાય. આફ્રિકાના હયશી

ઓની કે અમેરિકાના ઈન્ડિયનોની હાલતમાં આવી જાય તેમાં નવાઈ શી,?”

પુસ્તકસાળા.

રાઈ ફાટવો, કોઈ કાયદો મેળવવાની આશથી કે તેવા ખાસ પ્રસંગપર એકાએક લોકોનું જેસબેર બહાર આવવું.

“એવે દક્ષિણ દિશામાં ફાટયોરાઈ, અસંખ્યાત યુવા આબ્યા સાઈ.”

માંઘતાખ્યાન.

રામ આશરે, ઈશ્વરના આધારથી; ઈશ્વરેચ્છાથી (પુરુષપ્રયત્નથી નહિ.)

‘રામઆશરે ચાલે છે તો ખર્ચે.’

રામકહાણી થવી, (રામને થઈછે એવી) રામના જેટલું સંકટ કે આફત આવી પડવી.

“કોણુ જાણે કેવાય કાળચોઘડીઆમાં જેસીએ ગણેશ માંડવાતું મુહૂર્ત જેઠીધું હશે કે આપડાને માથે રામકહાણી સરખું થયું. ખહેન, નશીખ રહે છે, સારે કંઈ બાકી રાખતું નથી.”

કુંવારી કન્યા.

રામકૃષ્ણના વારાની, ઘણી જુની.

રામ કુંડાળું, ગોળ ચક્ર;

૨. (લાક્ષણિક અર્થે) રદ; ખાતલ.

રામ ગલોલા જેવો, અડખંગ જેવો; પોતાનું અંગ વધાર્યું હોય તેવો ખાઈપી અલમસ્ત અનેલો; રગડમલ જેવો.

“પણુ એવી શિક્ષા કરે કાંઈ મોટા, ખીજા તો રામગલોલાશા, જમી જાણે રોટા-મનની.”

કવિખાપુ.

રામગાંડિયું, (રામચંદ્રજીને માથે, સીતાજીને વગર વિલંબે-આનાકાનીએ તેતું હરણુ થએલું છતાં ઘરમાં દાખલ કરેલી હતી તે ઉપરથી ઘોખીનો જે આરોપ આવ્યો હતો, તે ઉપરથી)

ઠંગઠાળ વિનાનું; અતિપાત; ઘેલછાવાળું.

રામગોટીલો કરવો, ગોળ હડાને આકારે બાંધવું.

રામગોવાળીઓ, નાનાં નાનાં અહીં તહીં ફરતાં રમતાં છોકરાંને એ શબ્દ લગાડવામાં આવે છે; જે નાદાન સંસારનો વિવેક જાણ્યો નથી તે.

રામચક્ર, (રામચક્ર) જડા રોટલાને વિષે મળકમાં બોલતાં વપરાય છે.

“રામચક્ર ઘડીને મૂક્યો.”

રામ નામની, ઠાડડી. (ઠાઠડીમાં લઈ જતાં ‘રામ બોલો ભાઈ રામ’—રામનું નામ બોલે છે તે ઉપરથી)

રામનામની આપવી, રામનું નામ જપાય-રામ રમી જાય એટલો અથવા એવો માર મારવો.

‘એક રામનામની આપીશની તો બોલતોજ અંધ યઈ જઈશ.’

રામ બોલો થવા, મરી જવું.

૨. આવી બનવું; માર્યા જવું; છેકજ તુકસાનીમાં આવી પડવું.

‘એ પ્યારીને ચિઠ્ઠી કેમ લખાય ? તેનેજ વાંચતાં ક્યાં આવડે છે કે તેના નામની ચિઠ્ઠી લખી મોકલું ? આપણામાં રીત નથી તેથી ખીન્ને ઉકેલે તો રામ બોલો થાય.’

નવીપ્રજા.

૩. પડી ભાગવું; ધમ્માયનમઃ થઈ જવું.

રામ બોલો ભાઈ રામ, (ભાઈઓ, રામનું સ્મરણ કરો) આ શબ્દો મડદાને ઉચકી જનારા બોલે છે. “ થોડીવારમાં રામ બોલો ભાઈ રામ કરતા એક મડદાને લઈ ડાહ્યુ આવી પહોંચ્યા.”

(ગર્ધવસેન

રામ રમી જવા, મરી જવું; મૃત્યુ પામવું.

૨. ભાગીનો ચૂરે ચૂરા થઈ જવું (વસ્તુના સંબંધમાં)

૩. દુર્દશામાં આવીજવું; પાયમાલ થવું.
“ વીરસેને પોતાના જખ્ખર ભાલાના

એકજ પ્રહારથી દુર્બલસિંહના રામ રમી દીધા.”

ગર્ધવસેન.

“ જેના ઉપર પિંડતો મોટો આધાર છે તે જે બિલકુલ ન મળે તો માણસના રામ રમી જાય, તે હવાને પણ અંધ કરવી એ શરીરને કેટલું તુકસાનકારી છે તેનો વિચાર કોઈ કરવું નથી.”

એ બહેનો

“ એ સંચા એવી બનાવટના હતા કે હથોડાનો એક ધા તે ઉપર પડે તો તેના રામ રમી જાય.”

જાતમહેનત.

“ એક યુવતિ શું પ્રીતિ અંધાઈ, ભર-યૌવનની માંચ, તેના તે રામ રમી ગયા જાણ્યા, જ્યાં જવાનનું શું જાય ? જાય તેનું સર્વસ્વરે, પુરણુ રહ્યા પરજો-અગ્નિ.

ધીરોભકત.

“ પૃથ્વી ફાટે ને સમાય સેના, રામ રમે જેના તેના.”

માંધાતાપ્પાન.

રામ રામ, નમસ્કાર. (પારીદાર-કણ્ણીમાં)

૨. રજપૂત રજપૂતને મળતાં કે છૂટા પડતી વેળા રામ રામ બોલે છે, “ જમ હ્યો રામરામ પ્રધાનજી ! અદ્દીણુ ચઢ્યું છે તેવામાં ઠીક બોલાશે, માટે જાઈશું.”

૩. જૂનીવાર્તા.

૨. વૈષ્ણવ સિવાય વગર જનોઈવાળા મેશ્રી લોકો એ પ્રમાણે બોલે છે. (એક ખીજને મળતાં)

૩. છેલ્લા પ્રણામ કરવા.

‘ આજે હું સુખને રામરામ કરના આવ્યો હતો, હરો આ જન્મને માટે રામ રામ કરું છું.’

દિલ્હીપર હલો.

રામ રામ કરો, (માત્ર રામનું સ્મરણ કરો, તે ઉપરથી કંઈ આપવાનું-બનવાનું-વ-

ળવાનું નથી એવો અર્થ દર્શાવે છે.

રામ રોટલો થવો, (કનકવાનો)

“ રામ રોટલો થયો, ગયા કંના ગં-
ઠાઈ; ઓ સુતાં ઓ ઉડ્યાં, અહો કેવી સર-
સાઈ. ”

વિનયવાણી.

રામ લક્ષ્મણની જોડ, રામ અને લક્ષ્મણ
જેવા સરખી ઊંચાઈના, સરખા ડોળના, સ-
રખા સ્વભાવના અને સાથે હરતા ફરતા એ-
વા એ જણ. ચંદુ મંદુની જોડ પણ ખો-
લાય છે.

રામ શરણ કરવું—પહોંચાડવું; રામ-ઈ-
શ્વરની હજુરમાં લઈ જવું; મારી નાખવું;
ઘાત કરવી. ‘રામ શરણ થવું’ એટલે મરણ
પામવું; મરણ પામી અક્ષય ધામમાં જવું;
ઈશ્વરની તહેનાતમાં જવું.

‘ એક તોપનો ગોળો ત્યાં આવીને પ-
ડ્યો ને ફાટ્યો; તેનો કચરો ઉડવાથી આ-
પણા જોદાઓ રામશરણ થઈ ગયા. ’

પ્રતાપનાટક.

રામનાં રાજ, (રામરાજ્ય) સુખશાંતિ વા-
ળું રાજ્ય. (દશરથસુત શ્રી રામચંદ્રજી-
ના રાજ્યમાં કોઈ જૂઠું ખોલતું નહિ, ચો-
રી કરતું નહિ, કપટાચરણ કરતું નહિ,
અને સદ્ગુણ શાંતિથી ચોખ્ખો વહેવાર ચા-
લતો તે ઉપરથી.) ‘રાવણનું રાજ’-ઉદ્દેગ
અને કુતૂહલવાળું રાજ્ય.

રામનું ખાણ, (રામનું ખાણ અને વચન
પાછાં ફરતાં ન હોતાં તે ઉપરથી) નિષ્ક-
ળ ન જાય તેવું જે કંઈતે; અસરકારક-
આપાદ-કાર્ય સાધ્યા સિવાય પાછું ન જ ફરે
તે. (ઔપધ, ઉપાય-વચન-જોષ ઇલાદિ)

રામનું રખવાળું, રખવાળું જેવા જોષએ
તો માત્ર રામનું જ. રામ-ઈશ્વર સિવાય કો-
ઈ ખેલી નથી એમ સૂચન કરે છે.

રામનું રામાયણ થવું, ટુંકી વાત-ખિના
વિસ્તાર પામવી; રામાયણની પેઠે વધી વ-

ધીને મોટી ને અદ્ભૂત વાર્તા થવી.

“ આ પ્રમાણે તે એટલું બધું ખોલીને
કહેતો કે રામનું રામાયણ થઈ જાય ને
મારી કથાનો કંઈ પણ અંત આવે નહિ. ”

અરેખિયન નાઈટ્સ.

રામણ દીવો, (નામણ દીવો) એ દીવાનો
નીચેનો લોઢાનો સળીઓ બોંયમાં સ્થિર
દાટલો હોય છે અને ઉપરને છેડે દીવો સ-
ળગાવવામાં આવે છે તે ઉપરથી આજણ
અને જડ (પુરૂષ કે સ્ત્રી) ને વિષે ખો-
લતાં વપરાય છે.

રામણ વેરી નાખવી, તુકસાન કરવું. (વ-
સ્તુને માટે વિશેષ વપરાય છે.)

૨. અતિશય દુઃખ પમાડવું (માણસના
સંબંધમાં.) રામાયણ ઉપરથી રા-
મણ શબ્દ થયો છે.

રામાયણ ઉકેલવું, કોઈ વાતને વધારી
વધારીને કહેવી.

રાવણ જેવું મોઢું, (અત્યુક્તિ) ચઢેલું-રીસા-
યલું મોઢું.

૨. સૂજેલું (મોઢું.)

રાવણ થવું, મોઢું થવું. ‘પગ તો સૂઝીને રા-
વણ થયા છે.’ (અત્યુક્તિ)

રાવણરૂપ કરવું, મોઢું ચઢાવવું; તોખરો-
દાથરો ચઢાવવો. (અત્યુક્તિ)

રાવણું કરવું, રજપૂત લોકોમાં અક્ષીણનો
કસુંખો પીવો. ‘રાવણાં કરાવવાં’ એટલે ભા-
ટ વગેરેને એવો કસુંખો આપવો.

રાવણનાં પસ્તાનાં, ઠામ ઠેકાણા વિના-
ના-કાન હોય પણ સાન ન હોય એવા
માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

રાહ મારવો, ધૂળધાણી કરી નાખવું; બ-
ગાડવું; વણસાડવું. (અધવચ)

રાક્ષસમોચું (ધર), દક્ષિણ દારૂં. એ
ધર નખેત ગણાય છે.

૩૬૦ જીવવું, સુખમાં જીવન ગાળવું.

“ प्रभुजे सारो अवसर देआउथो तो नात नतमां जे चैसानो भरव्य करी इहुं शे न जववुं ?”

जे अहेनो

इना गालला जेवुं, निदोष; उजणुं तथा कुमणुं जेवुं जे क'ध ते.

इतु आववो, खीने अटकाव आववो; अजणुं यहुं.

इद्रनो डोप, (इद्र-शिवज धण्डा कोधी हता ते उपरथी) मोटा डोप.

इद्रावतार धरवो, इद्रनी पेटे धण्डुं डोपायमान थवुं; गुरसांमां यही आववुं.

इपइपनी मण्डि, मण्डि जेवी तेजस्वी अने कुट्टी खीना इप संअधि जेवतां वपराय छे.

इपइपनो अंजार पण्डु कहेवायछे.

इपनी गोणी, जे इपियाने विषे जेवतां वपराय छे; इपानाण्डुं.

“सरकार दरबारमां इरियाद करवां जतां इपानी गोणीजे वहुं पडे छे जेठजे पुष्कण वसु अने वपत व्यर्थ नय छे.”

कौतुकभाणा.

इपे वरशी जवुं, अति इपवान होवुं.

“हकम पारेअ इपाना नहि होय तो आपणुी नातमां पीज कया इपे वरशी नयछे?”

जे अहेनो

इपेरी अंध छुटवा, इभरजुनी तैयारीपर आववुं; नाडी ढीवी यर्ध नवी.

इवांटुं अहलावुं, स्वभाव-विचार इरवो; इरक्षर थवो. (रीतभातमां.)

“पारेअ, तमे भने गमे तेम लल-आववानुं करो पण्डु तेथी माइं इकेपण्डु इवांटुं अहलावानुं नथी.”

कौतुकभाणा.

इवे इवां उभां थवां, प्यार, अअभो,

भय वगेरे वृत्तिने लीधे शारीरिक लागणुी यर्ध आववी.

इवे इवे जव राभवो, धणीज काणज राभवो; अहु संभाणीने यालवुं; काणज पूर्वक ध्यान लगाउवुं; सावधानी राभवो; सर्वग यानक राभवो; तुकसाननी पीके महेनत नररी राभवो.

“राजने जेम येतरइ नजर राभवो पडे छे तेम आंछडीजेने इवे इवे जव राभवो पडे छे.”

जे अहेनो.

इशेधरनो कारखार, धीमे धीमे थतुं-रस-णतुं काम. (इपि दोडोना राज-अधि-ष्टातानुं काम; इपिजे पोताना काममां धण्डुं करीने आणसु अने धीमा-सुरत होय छे ते उपरथी.)

इय आववो, धमकी अताववी; उर लगाउवो; गभरावुं; धमकावीने हलकुं करवुं; प्हीक उपजववी; धुणवुं (लाक्षणिक.)

इजं उडाववां, अहार डोकवा; मोज माणुवी.

इठियाण गाडुं, धीमे धीमे थतुं काम. ‘रेठियाण गाडुं याववा हो.’

इतीमां नाव यलाववुं, रेतीमां नाव यलाववा जेवो मिथ्या यत्न करवो; इंइं मारवां.

२. अशक्य कामनी सिद्धि करवी. (अ-इभूत अतुराधथी के यमत्कारथी) धारवा-मां के समजवांमां न आवे जेवां काम करवां.

रेवडी करवी-उडाववी, इनेती करवी; आ-अइ धूणधाणुी करवी.

“तेजे हसी ताणीजे अने जूमे पाडी ते आपडानी रेवडी करवा लाग्या.”

अरेभियननाधरस.

रेवडी दाण्डाण्डाण्डा यवी, रेवडी वेराध न-य ल्यारे दाण्डाण्डाण्डा यर्ध नय जेम कहेवा-य ते उपरथी आअ वेराध नवी-वहे-

ચાઇ જવી-એછી થવી; આગરના કાંકરા થવા; ફેલેતી થવી.

૨. ખરાખખરત થવું. થઈ-જવું; અસ્તોચસ્ત દશાને પામવું.

શણગારની શોભા ઘોડી ઉપર મેઠા વિના જણવાની નથી, ખેશીને દરખારની દેવડી લગી નહિ જાય એટલામાં તે ભાઈની રેવડી દાણાદાણુ થશે ને વખતે જીવ પણ જશે. ”

પ્રતાપનાટક.

રેવડીના પેચમાં લેવું, રેવડી તૈયાર કરતાં ઘણાં આમળા વાળવા પડે છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ફસાવવું; મોટા ફાંસામાં નાખવું; સપડાવવું; આંટીમાં લેવું.

રેશમની ગાંઠ, ન છૂટે તેવી ગાંઠ-સંબંધ. રોકડો જવાખ, તરતનો અને વળી ચોખ્ખો જવાખ.

રોગ કાઠી નાખવો, નરમ પાડી નાખવું; ઠેકાણે આણવું; પાંસરું કરવું. રીસ-મળિ-યેત્રપણું-ધુંવવાતાપણું કાઠી નાખવું.

રોગ થવો, —ભરાવો, માહું લાગવું.

રોગાન ફરવું, બગડવું; મિથ્યા જવું; ખરાખ થવું; તુકસાન થવું. (કામ-પૈસા-શ્રમપર રોગાન ફરવું.)

રોજ આવવું, (રુદ્ધન ઉપરથી) રડવું આવવું.

રોજ ઉઠીને, હમેશાં; દરરોજ.

રોટલા થયા, પેચ થતી વખતે જ્યારે બંને કનકવા એકઠા થઈ જાય છે તે બંનેનો રોટલા જેવો ઘાટ થાય છે, સારે તેના રોટલા થયા એમ કહેવાય છે. રામ રોટલો થઈ જવો પણ ખોલાય છે.

રોટલા ભેગા થવું, રોટલાનું ખાણું ખાવું-ખારાની તક મળવી. ખાવાની કોઈ અમુક વસ્તુ છેલ્લા ક્રિયાપદને લગાડવામાં આવે છે. જેમ,

“ પ્રજા કાંઈક પાંસરું પાડ ને મોઢ-

ક્રિયા ભેગા થઈએ. ”

તપત્યાખ્યાન.

રોટલા સ્નાન કરવું, નાહીને તરત ખાઈ લેવું.

રોટલે રડતી, ભૂખે મરતી; ભૂખથી પીડાતી.

“ જ્ઞેનચ્છિટન વિલ્લશાયર પ્રગણાના કિંગ્સ્ટન ગામમાં એક રોટલે રડતી ઝુંપડી-માં જન્મ્યો હતો. ”

જાતમહેનત.

રોટલો કરવો, મારી મારીને એવડ વાળી દેવું. (રોટલો ઘડી ઘડીને પાંસરો કરવામાં આવે છે તેમ) કચરી નાખવું; ચૂરો-સહાર કરી નાખવો.

‘રોટલો ઘડવો’ પણ ખોલાય છે. ‘રોટલો ઘડવો’ એનો ખીન્ને અર્થ એક નામે રડવું. ‘તારો રોટલો ઘડે! તારો આશલો ફૂટે’ એમ પણ ખોલાય છે.

“ રડ્યો દૈવ જેવો એનો વર મારવા મહેલો તે ગડદા ને પાટુએ મારીને રાંડનો રોટલો કરી નાખ્યો! ”

ભામિનીભૂપણ.

“ ભલે ઇંદ્ર બ્રહ્મા ત્રિપુરારિ મોટો, ગદા લાવ મારી કરી નાખું રોટા ”

દ્રૌપદીહરણ્ય.

રોટલો જવો, ચાલતું ગુજરાન અટકવું; જે વડે ભરણપોષણ થતું હોય તે બંધ પડવું.

“ કાઠને ન કહો તો કહું; વાત ઉઘાડી પડે તો માને રોટલો જાય. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

રોટલો ટાળવો, ચાલતું ગુજરાન અટકાવવું. બંધ કરવું; ગરીબના પેટપર પગ મૂકવો; પૂરો પડતો ખોરાક અટકાવવો. રોટલો પડાવવો પણ કહેવાય છે.

રોટલો તુટવો, ચાલતું ગુજરાન અટકવું-બંધ થવું; રોજ બંધ થવી.

શટલો અગાડવો, ચાલતા ગુજરાનમાં નુકસાન કરવું અથવા ખસેલ પહોંચાડવું.

શટલો વાળવો, કામ અગાડી નાખવું; સુધીને બેળસેળ કરીનાખવું; એકઠું કરી અગાડી દેવું.

શેતી શીકલનું, રડતી સુરતનું; ઉદાસી ચહેરાનું.

શેદડાં રડવાં, રડીને દુઃખની વાત જણાવવી-કહેવી; શોકની વાતો કહેવી.

“ અરે માંધવી ! શેદડાં રોવાનો આ અવસર નથી. માટે આમારંથી છુટાં પડી તમે મદનશિખરપર ગયાં ત્યાર પછી શું થયું તે સર્વ યથાર્થપણે સત્વર કહી સંભળાવ.”

તપત્યાખ્યાન.

શેશન વાળવું, ધણુંજ નુકસાન કરવું; ધૂળ ધાણી કરી નાખવું.

શેળ વાળવી, (શેવું ઉપરથી નામ) ખીક-અક્ષત ફેલાવવી; રોવડાવવું.

૨. અતિશય નુકસાન કરવું; ખરાબ ખસ્ત કરી નકામા જેવું કરી મૂકવું; ધણુ કાઢી નાખવો.

“ અટોળ બ્રાહ્મણના છોકરા ગામ બહાર વડનાં અને મહુડાનાં પાંદડાંનો શેળ વાળવા દોડી ગયા.”

ગુ. જીની વાર્તા.

“ નહિ એમની કો સમતોલ,

રાઢ્યે ભરાતાં વાળે શેળ.”

માંધાતાખ્યાન.

શેળી કોળી વેળા, (ચારે વેળા) સંધ્યા કાળ.

લ

લંકા કરવી, સળગાવી મૂકવું. (હતુમાને લંકા સળગાવી હતી તે ઉપરથી.)

લંકા લૂટવી, (માલી, સમાલી અને માલ્યવાન એ રાક્ષસોની પછી થોડો કાળ લંકાની ગાદી રાગ્ન વિનાની રહ્યા પછી ક્રુષ્નેરે ત્યાં રાજ્ય આરંભ્યું હતું. ત્યાર પછી રાવણના વખતમાં હતુમાને લંકાને બાળી હતી, તેમાં સુવર્ણ બહુ હતું એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી) ઘણા મોટા ખજાના મેળવવા-હાથ કરવા.

લંકાની લાડી, ધણે જ દૂરની કન્યા.

‘ લંકાની લાડી ને ઘોઘાનો વર’ એ કહેવત છે.

લંગોટખંધ રહેવું, સ્ત્રીની સોડ ન જોવી.

લંગોટિયો મિત્ર, નાનપણનો મિત્ર.

લંગોટી મારવી, વેરાગી થવું (વેરાગી લોકો લંગોટી મારે છે તે ઉપરથી.)

૨. પાસેની બધી માલમતા ખોઈ નાખવી.

લઈ ઉઠવું, સળગી ઉઠવું.

“ દેવદારનાં લાકડાં દેવતા પ્રગટવાની સાથે દારની પેટે લઈ ઉઠ્યાં.”

જાતમહેનત.

લઈ બેસવું, કાઠને ગભરાવવું; લઈ પડવું.

૨. ખંતથી કામે વળગવું; શરૂ કરવું.

લઈ નાખવું એટલે ધમકાવવું; ઠપકો આપવો; સપડાવવું.

લઈ પડવું એટલે ફસાવવું; પોતે ફસાયલો હોઈને સામાને ફસાવવાનો યત્ન કરવો.

લઈને બેસી રહેવું, એ મરી જવાની તૈયારીપર આવેલા માણસને માટે વપરાય છે.

લઈને બેસી રહેવું, મરણ પથારીએ પડેલા માણસની પાસે બેસી મોત આવતા પહેલાં તેને ચોક્કે નાખવાની વાટ જોયાં કરવી.

લક્ષ્મણકડ લેવું, ધમધોકારે ચલાવવું(કામ)

૨ રપેટીમાં લેવું; સપાટામાં લાવવું.
લખ્યાં કરવાં, પહેરામણી નક્કી કરી વિવાહ કરવો.

લગામ આપવી, છૂટ આપવી; દાખ-અં-કુશ-અંધન વિનાનું રાખવું.

લગામ છૂટી મૂકવી, ખેડેકી જવા દેવું; વશ ન રાખવું; કબજામાં ન રાખવું; મરજી માફક વર્તવા દેવું; સ્વતંત્રતા આપવી.

“સિપાઈઓએ શહેરને ઘેરો ઘાલ્યો અને લૂટ ચલાવવાના જેસ્સાની લગામ છૂટી મૂકી.”

લગામ હાથમાં આવવી, કબજામાં આવવું. તારી લગામ હવે મારા હાથમાં આવી છે.

“એને હાથ રાખ્યની લગામ આવી ત્યારે કંપની સરકારને એક કરોડને સાઠ લાખનું દેવું હતું.”

બં ઇતિહાસ.

લગામમાં રાખવું; કબજામાં-અંકુશમાં-હદમાં રાખવું.

“ગાંધીના વધારા કરતાં મરજી ઉપર લગામ રાખવી એ બહેતર છે.

એડિસન.

‘લગામ હાથમાં રાખવી’ પણ વપરાય છે.

“તેઓ બિચારા પોતાના દોષ જાણે અને પસ્તાય તો પણ લગામ હાથમાં રાખી શકતા નથી.”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

લટકતું મૂકવું, આધાર વિનાનું-ધારેલું પાર ન પડેથી નિર્ઘમી રાખવું; અંતરિયાળ રાખવું.

“દેવે દેવીને વાક્યાતુર્ય કરી સમજાવ્યાં અને જ્યારે તેમણે ન માન્યું ત્યારે લટકતાં મૂક્યાં અને પછી તો તારી સખીના ધ્યાનમાં ગાંડા જ થઈ ગયા.”

સત્યમામાખ્યાન.

લટપટિયાં કરે, (હજામનો ધંધો કર) એમ

બિનઆવડતવાળા માણસને વિષે તિરસ્કારમાં બોલતાં વપરાય છે.

લટિયાં ગુંથાવાં, માંહોમાંહે ઘણો જ ગુંથવાયલો-નિકટ સંબંધ હોવો.

લટું થઈ જવું, લહે લાગી રહેવી.

‘જેને દેખી મનમથ મૂર્તિ થયો જે રે. તે હમ ઉપર લટું થઈ રહ્યોજે રે; માન્યો મનમાં મોહનવર પામીયાં જે રે.’

દયારામ.

‘લટું કરી લગાડું લત લાલજરે, લાડલી લાતું.’

દયારામ.

લડું નિરંજન-ભારતી, મજબૂત આંધાવાળા અને રખડેલ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

લઠાઈ વેચાતી લેવી, કોઈનું ઉપરાણું લઈ પોતે લટવું.

લઠાઈનું હાડકું, લઠાઈનું મૂળ-પાયો. (કુતરાના ટોળામાં હાડકું નાખ્યું હોય તે જેમ લટી મરે છે તેમ એ વિરહ પક્ષમાં લઠાઈ થાય એવી કોઈ વાત અથવા વિષય કે વસ્તુ.

લતાડ ખાઈ જવું, યુક્તિથી ફરી જવું; પરિણામ ખોટું નીકળશે એમ જાણી ઉથલો મારી દેવો. તે બોલ્યો તો ખરો પણ-પાછો લતાડ ખાઈ ગયો.

૨, મરડાઈ આવવો-(કનકવો.)

લતાં લેવાઈ જવાં, (લૂંટાવું-તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

તુકસાન કે ગભરાટમાં આવી પડવું; આદત આવી પડવાથી હિંમત જતી રહેવી; ખખર લેવાઈ જવી.

‘હવે સાવધ રહેજે એટલે ઘણું છે. બાકી થોડા દહાડામાં તમારાં તો લતાં લેવાશે.’

લપકા ખાવા, મહેણાં ટૂણાં ખાવાં.

લપ્પનછપ્પન કરવી, (લોપવું-દેખાતું અંધ થવું+છુપવું છુપું-રહેવું.) વધારી વધારી કહેવું (મૂલ.)

૨, દોઢ ડહાપણ કરવું-તિન પાંચ કરવી; પતરાજી કરવી.

લપ્પનછપ્પનિયું, દોઢડાહ્યું; વધારી વધારીને કહેનારું (માણસ તેમ હકીકત બંનેને માટે વપરાય છે.)

‘આ પ્રમાણે તે દુષ્ટ બુદ્ધિવાળા મંત્રીએ પોતાનું લપ્પનછપ્પનિયું ભાષણ કર્યું.’

અરેબિયન નાઈટ્સ.

“અમે જૈરાં તો એક જ વચની, તમે પુરષો લપ્પન છપ્પનિયા; જ્યાં જાઓ ત્યાં લપશી પડો.”

નવી પ્રજા.

લપોડશંખ, ડોળમાં અને વચન આપવામાં આગળ પડતો પણ અજ્ઞવવામાં ઠંડો એવો માણસ.

ઠામ ઠેકાણા વિનાના જુઠા તડાકા મારનારો; ગપ્પીદાસ; ઠોલિયો.

(ધોળો ફક-ઉપરથી રોક મારે પણ ધરમાં હાંધ્યાં કુરતી કરે તેવો.)

“લપોડશંખ લાખ તો કહે સવા લાખ” એવી કહેવત છે.

લપ્પડધકકે લેવું, (લપ્પડ+ધકકે) ખુબ ધમકાવવું.

૨. ઝપાટાઅંધ કામ કરાવી લેવું.

૩. લપડાકો મારીને અને ધક્કા મારીને લઈ જવું.

“ મારાં માથાપની લાજ ને મારો ધર્મ સમજને તમારી મરજી સાચવુંછું તેમ તેમ તમે તો મને છેક જ લપ્પડધકકે લેવા માંડી.”

ભામિનીભૂષણ.

લમણા ઝીકવા-લેવા, માથાફેડ કરવી, ઘણીવાર સુધી આડી તેડી વાત કરી માથું ડુઃખે તેમ કરવું.

“ ક્યારનો લમણા ઝીકે છે, જે આઈ આજ પછી એ વઢકારી વઢવા સાર આવે ત્યારે તું મારી પેઠે મુનિવ્રત ધરજે એટલે તે થાકીને પાછી જશે ને તારે લમણા ઝીકવા નહિ પડે.”

એ બહેનો.

લમણે હાથ દેવા, (નિરાશાનો અભિનય) હિંમત હારી જવી; આશા ભંગ થવી;

“ તેને નક્કી લાગ્યું કે હવે મારો પ્યારો પુત્ર ડુખી મુઓ. પણ સાહેબ, કુંવર હજી હયાત છે. હમણાં તે આ બેઠના એક ખુણે લમણે હાથ દઈ બેઠો છે; અને પોતાનો આપ ખુડી મુઓ સમજીને પાર વિનાનો શોક કરે છે.”

શે. કથાસમાજ.

“વજીર રાજા થઈ પડ્યા છે,

અધી વસ્તુના હમણે;

ચેતો સંભાળો નહિ તો પછી,

રેશો કર દઈ લમણે.”

પાણીપત.

લવંગીઈ મરચું, (લવંગના જેવું નાનું મરચું તીખું તમતમું હોય છે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ગરમ લોહીનું; ચપળ; તેજ; તીક્ષ્ણ.

લશ્કરનાં વાળાં, લશ્કરનાં વાળાં જેમ આ રેવાટ-નિયમ વિનાનાં વાગે છે, તેમ ઢંગ ઘડા વિનાનું-ભલીવાર વિનાનું એવું જે કાંઈ તે.

“ આરવાટ વાળાં દલે,

તુચ્છ વચન ત્યમ તુજ તણાં.

અંગદવિદિ.

“ ભાઈ લશ્કરનાં વાળાં છે, એના બોલવામાં કાંઈ ઠેકાણું છે.”

લાંબાં ધાલવું, ઉત્તરાણીને માટે આરણ્યે ખેસવું.

૨. ધામા નાખવા.

લાંબા થઈ જવું, મરી જવું.

લાંબા થવું, વેપારમાં ઘણી ખોટ આવવી-એવી ખોટ આવવી કે પડેલાં ઉડાયજ નહિ.

૨. સૂવું (આડા થવાના અર્થમાં)

લાંબી ખેંચવી, મરી જવું.

લાંબી છેલ્લી ઊંધ, મોત; મર્ણ.

(મોત અને ઊંધ એમાં માત્ર એટલો જ ફેર છે કે સાધારણ ઊંધમાંથી આપણે ફરીને જાગીએ છીએ અને કામે વળગીએ છીએ, પણ મોત એ એક એવી ઊંધ છે કે જેમાંથી ફરીને ઉડી શકાતું નથી તે ઉપરથી)

લાંબી ટૂંકી, (+જમ) અમર્યાદિત ભાષણ; વધારે એણું બોલી જવું તે; નિરંકુશપણે બોલી જવું તે.

લાંબી નજર, દૂર નજર; દીર્ઘ દષ્ટિ; આગળથી થતો વિચાર.

લાંબી ફાળ ભરવી, ગજબ ઉપરાંતનું કાંઈ કામ કરવા હિંગન ભીડવી; સાહસ કરવું.

લાંબી સોડે સુવું, મરી જવું. (છેલ્લું લાંબી વખતનું સ્મશાનમાં સુવું તે ઉપરથી.)

૨. દેવાળું કાઢવું; (સૂતા-પડ્યા ઉડાય નહિ એવી સ્થિતિમાં આવી જવું તે ઉપરથી)

લાંબું કાઢવું (આપણા લોકમાં આયુષ્યની દોરી કહેવાય છે અને તે દોરી-તાર જેનો વધારે ખેંચાયો હોય તેને વિષે એમ બોલતાં વપરાય છે. લાંબું કાઢવું એટલે લાંબો તાર કાઢવો, તે ઉપરથી) લાંબા વખત સુધી-ઘણાં વર્ષ જીવવું.

લાંબું ખેંચવું, લાંબા વખતનો વ્યય કરવો; ઠીલ કરવી.

૨. (લાંબો તાર ખેંચવો) ઘણાં વર્ષ જીવવું.

લાંબું પિંગળ કરવું, વધારી વધારીને કહેવું; અતિશયોક્તિથી વધારવું.

“ ૨. લાંબું લાંબું પિંગળ કરવું પડતું મૂકી તેમને મોટા આદરથી દરબારમાં દાખલ કર. ”

પ્રતાપ નાટક.

લાંબે પાટે સુવું, દેવાળું કાઢવું.

૨. વેપારમાં ખોવું.

૩. ઘણીજ દુર્દશા કે મોટા નુકસાનમાં આવી પડવું.

૪. મરણતોલ થવું.

૫. નિરાંત ધરીને સુવું; એકરકારીથી પડી રહેવું.

લાંબે સાથે સૂવું, દીર્ઘ દષ્ટિ પહોંચાડીને એવું કાર્ય આરંભવું કે જેથી ઠોકર ખાવીજ ન પડે.

૨. મરણ પામવું.

૩. નિરાંત ધરવી.

લાંબો હાથ કરવો, લાંચ લેવી.

૨. મદદ કરવી; હાથ દેવો.

૩. અટકાવ કરવો; અડચણ નાખવી.

લાકડાં કાપવાં, ન જાણકારવું; ન લેખવું. (કોઈનું કહેણું)

“ હું કહું છું તે તેને મનતો જાણે લાકડાં કાપે છે. ”

લાકડાં પહોંચવાં, હત તારાં લાકડાં પહોંચે એટલે તું મરી જાય એમ બદ્ધવા દેતાં બોલાય છે.

લાકડાં લઢાવવાં, સાચાં જૂઠાં કરી લઢાઈ ઉભી કરાવવી. (એ જણ વચ્ચે)

‘ એ રાંડ ડેર ડેર લાકડાં લઢાવતી ફરે છે. ’

લાકડાં સંકેરવાં, શાંત પડેલી લઢાઈ ઉસ્કેરીને ઉભી કરવી; ઉત્તેજન આપવું; અસર વાધરવી. (ખોટી ખામતમાં)

૨. (તપનાં) લાકડાં સંકેરી તપેશ્વરીની મહેરબાની કે પ્રસાદી મેળવવી; પ્રુષ્ય કર્મ કરવાં.

‘પૂવે લાકડાં સંકાર્યાં હરો તેનું આ ફળ મળે છે.’

“ પૂવે તમારા ક્રિયાય તપનાં લાકડાં સંકાર્યાં હરો ? કેમ, ત્યારે હવે ચાલવું છેને ? એ તો એજ, આ પાર કે પેલી પાર. ”

તપત્યાખ્યાન.

લાકડાની તરવાર, છત-વિત્ત વિનાની સ્થિતિ; દાખડકુખડ કામ ચલાવવાની રીતિ-રસ્તો.

“ રાજની ઉપજ કમી થઈ ગઈ છે, ખજનો ખાલી થઈ ગયો છે, ને લાકડાની તરવારે લડવાનો વખત આવ્યો છે. ”

પ્રતાપ નાટક.

‘લાકડાની તરવારે મહિનો ખાવો’ એમ કહેવાય છે.

લાકડામાંય પૈસા મળવાના નથી, મતલબ કે મરી નર્મશ તો પણ મળવાના નથી.

લાકડીએ ઉડવી, અરસ્પરસ મારામારી થવી. (લાકડી વડે)

લાકડી કરવી, સાંસણી કરવી; આંગળી કરવી; ઉશ્કેરવું; ઉત્તેજન આપવું.

૨. લાકડીથી પૂજા કરવી.

‘ત્યારે એ છોકરાં તેમની ચાકરી કરશે કે ભાકડી ?’

એ બહેનો.

લાકડીએ પાણી સિંચવું, (લાકડી વડે કદી પણ પાણી સિંચવાનું કામ થાયજ નહિ, તે ઉપરથી) જે કામ જણે કરવાનું તે તેને ન સોંપતાં બીજને સોંપવું કે જે કદીજ બરાબર થાય નહિ.

૨. મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

લાકડું ઘાલવું, (લાકડું-લગુડ) કોઈ ચાલતા કામની વચ્ચે પોતાનું કામ કરાવવું કે ફાયદો થાય તેવું કરાવી લેવું-કોઈને ત્યાં વચ્ચે પોતાનો ફાયદો શોધવાની તજવોજ રજી કરવી; વચમાં હરકત કરવી; પગપેસારા કરવો.

૨. (કેડોમાં) કેડો અકડ થઈ જવી.

લાકડું પેસવું, વચ્ચે ખલેલ થવું; નડતર થવું; અડચણકર્તા એવું જે કોઈ તે દાખલ થવું.

લાકડે માંકડું વળગાડવું, ખેજણ વચ્ચે તક્રાર-માંગડ થાય તેમ કરાવવું; ખેને લડાવવાં.

૨. વિરુદ્ધ સ્વભાવનાં સ્ત્રી પુરુષનું જોડું ગોઠવી દેવું.

“ જણી જોઈને આપણા લોકો પોતાનાં પુત્ર પુત્રીને પરણાવવામાં લાકડે માંકડું વળગાડી દઈ તેઓના હિતને હણે છે. ”

મણિ અને મોહન,

લાખ ટકાનું-રૂપિયાનું, ફાયદો થાય એવું અને ઉત્તમ; અગત્યનું; ભારે કિંમતનું અને લાભદાયક; ઘણું કિમતી અથવા ઉત્તમ. (આખર વગેરે)

૨. ઘણુંજ પ્રમાણિકને ભલું (માણસ) તેથી ઉલટું કોડીનું.

“ અથવા 1 વપ પીને પોહીએ, પણ મિત્ર કને નવ ઓડીએ; અન્યકમત મૂકયું આજ, ખોઈ લાખ ટકાની લાજ. ”

સુદામાચરિત્ર.

“ તે ધરડી અશક્ત થઈ ખાટલે પડે ત્યારે રાંડેલી છોકરી તેની ચાકરી કરવામાં લાખ રૂપિયાની થઈ પડે. ”

કરણુધેલો.

લાખ પંચોતરી, જૂઠું જૂઠું વધારીને મોલવું તે; જૂઠો અને અત્યંત બડબડાટ.

૨. (લાખ-પીપળા વગેરેની-પંચોતર)

માત્ર ઉપરનો ડાકડમાળ; જૂઠો દેખાવ; બહારનો ડાળ; બહારથી સુંદર દેખાતું પણ અંદરખાનેથી ખોખું-જૂઠું.

લાખનો પાલણુહાર, રાજા અને જનદયા ધરનાર તથા મોટો ઉમદા અમીર, જેની વડે લાખો માણસોનું પોષણ થાય તે.

‘લાખ જળે પણ લાખનો પાલણુહાર ન જળે એ કહેવત છે.

લાખવાતની એક વાત, અર્થાત્ ટુંકામાં.

“લાખ વાતે એક વાત જો નરમા. ર-
હો રહો હવાંરણુછોડ રાયરે રાય. આજ.”

કવિ નરભેરામ.

લાખસેં વાનાં કરવાં, બહુ બહુ રીતે ઠોક
દેવા; શરમીંદું કરી ઘણી ઘણી રીતે સમ-
જવવું,

લાખો પુલાણી, ગુજરાતમાં એ એક યર્ષ
ગયો. મોટી મોટી વાતો કરવામાં અને શ-
કિત ઉપરાંત ડોળ દેખાડવામાં એ બહુ
આગળ પડનાર હતો, તેથી લોકો પુલાણી
એ વિશેષજી એના નામને જોડીને લાખો
પુલાણી એમ તેને કહેતા. આજે પણ જો
કોઈ શકિતથી વધારે વાત કરે તો તેને
લાખો પુલાણી કહેવામાં આવે છે.

લાગ્યું ફેડી લેવું, માથે પડ્યું ભોગવી લેવું-
ઉઠાવી લેવું.

‘હું માંડે લાગ્યું ફેડી લેત ને આજે આ
દશાને પામત નહિ.’

દિલ્હીપર હલ્લા.

‘એની માગણી કેમ પૂરી કરવી તે માટે
હું જરા વિચાર કરું છું, એટલામાં તું જઈ
ને બજારમાંથી સામગ્રી લઈ આવ; તું એ-
કિંકર રહેજે હું માંડે લાગ્યું યથાયોગ્ય ફેડી
લઈશ.’

અરેબિયનનાઈટ્સ.

લાગો લાગો દીવાળી, (લાગો કે લાગો
પણ દીવાળીનો ઉત્સવ તો પાળવોજ તે ઉપ-
સ્થી) નેકો થાઓ કિંવા તુકસાન થાઓ
તો પણ મારે માંડે કામ તો કરવું જોઈએ.
‘મારે મન તો લાગો ભાગો દીવાળી છે.’

લાડ પહોંચ્યાં, બહુ થયું; ખસ કર
લાડકું માણસ હસવામાં બહુ બહુ
ખોલતો હોય તેથી કંટાળીને સામે મા-
ણસ એ પ્રમાણે કહે છે.

લાડ પહોંચાડવાં, ખચર લઈ નાખવી; લાડ

ભૂલાવી દેવાં (શિક્ષા કે તુકસાન કરીને.)

“બળ પરાક્રમ તારું દેખાડ, પછે હું પ-
હોંચ્યાં તારાં લાડ.”

કવિ ભાઉ.

લાડવો ખાવો-જમવો, ક્ષયદો કાઢવો. એ-
ક શસ્ત્રધારી બ્રાહ્મણને રજપૂતે કહ્યું કે યુ-
દ્ધમાં જવું તે કાંઈ લાડવા જમવાનું નથી,
મતલબ કે તમે બ્રાહ્મણ તો લાડવા જમી
જાણો, યુદ્ધ કરી જાણો નહિ. લાડવો ખા-
વાનું કામ નથી એટલે સહેજસાજ ન
થી પણ અધરું છે

લાડવો દાટ્યો છે, ક્ષયદો-નકો છે (લાક્ષ-
ણી).

લાડ રજ માગે છે, મતલબ કે હવે લાડની
ટોપલી આણવી બંધ કરો, એમ બ્રાહ્મણોમાં
લાડ જમી રહ્યા પછી કહેવાનો પ્રથા છે.

લાતો ખાવી, ખતા ખાવા.

લાદવું પલાણવું, ‘મારે શું લાદવું પલા-
ણવું છે તે’ એટલે મારે શી વાર છે? એમ
ખોલાય છે (લાદવા પલાણવાની તૈયારી
કરવાની હોય ત્યારે વાર લાગે તે ઉપરથી)
લાલો લાલો ન કરીશ (જોવી પેલો
ધારણ મોટે મને ભરી તેમ ન ભરતો)
હેશો હેશોકરી-નિષ્કાળથી જોઈએ તે
કરતાં વધારે આપવું-વાપરવું-ખર્ચવું; ઉ-
ડાઉપણે વર્તવું.

લાય ઊડવી, (દાણાની-કેરીની, વગેરેની)
જલદી વેચાણ થઈ જવાથી મોંઘું થવું.

લાલ થઈ જવું, ક્રોધનો અભિનય કરવો
‘હરિ ખોલ્યા, અખળા થા માં આકળી,
આખંતામાં ચમકી શું થાય લાલજો’
ધ્યારામ.

લાલ મોઠાં થવાં, યશ મળવો.

“સ્વામ મોં કર્યાં તેં લાલ, હોરે સમરથ
શાણા; વધે વર્ણ્યુ જ્યે ન વાલ હોરે સ-
મરથ શાણા.”

માંઘાતાખ્યાન.

૨. ખુશખખિત થવી.

લાલજી મનિયાર, (યુગ વેચવાનો ધંધો કરનારને મનિયાર કહે છે—લાલજી કરીને એક યુડીઓ વેચનાર હતો. ખીખી જડાવ નામે એક ધનવાન મુસલમાન સ્ત્રી હતી. એ ખીખીને ગુલાલ નામે લુંડી હતી ખીખીના હાથની યુડીઓ નંદવાઈ ત્યારે લાલજી મનિયારને ગુલાલની મારફતે નવી યુડીઓ લેવા તેડાવ્યો. લુંડીએ રસ્તામાં તેની જોડે બરકર્મ કર્યું, અને લાલજી મનિયાર જોડે નીકળી ગઈ તે ઉપરથી) છેલ; ફાંકડો; રંગીલો પુરૂપ; છેલખટાઉ; નાજુક નરમ અને શોખીન પુરૂપ.

“કહાણિયો સાંભળવાનો દિયરજી તમને યહુ છંદ હતો અને તેમાં તોતડી વહુનો વર, લાલજી મનિયાર અને ભીખા ભૂખર-આરશની કહાણિયો તમોને સાંભળવી યહુ ગમતી હતી.”

સદ્ગુણોવહુ

લાલસાહેબ પણ બોલાય છે. તેનો અર્થ ઇશકી; મિગજી; ફાંકડો.

લાલખાઈ લગાડવી, આળી મુકવું (તિરસ્કાર કે કંટાળામાં વપરાય છે)

“રાજી તો હવે મરવામાંજ; એ લગ્નમાં હવે લાલખાઈ લગાડો.”

મણિ અને મોહન.

લાલખાઈની ચોકી ફરવી, ચોમેર આગ પથરાવી—ફેલાવી.

“અદોઅસ્ત કરવાની કાંઈ જરૂર રહી ન હોતી કેમકે એક દિવસ આપણા ઘર ફરતી લાલખાઈની ચોકી ફરી ગઈ છે.”

કૌતુકમાળા.

લાલ સાહેબ, ફકડ, છેલ; ઉગાઉ; લાલ.

લાલાજી કરવું, માર મારવો; પૂજા કરવી; રડાવવું; ખુશ મિગજ કાઢી નાખવો. (વાંકામાં)

“વાર; હું નહિ જાણુતો હોઈ તો એના સ્વભાવને, રાખો, તાતીઆને પૂછી આવું; ખરું હશે તે કહશે, પછી મોટા શેઠ પાસે લાલજી કરાવીશું.”

તારાખાઈ.

લાલાતાણુ, ગમરાટ, અમૂઝણુ; ચોતરફનો ગમરાટ ઉપજવો તે; લેમેલ.

લાલિયા ટેકણુ, ઉતમ નહિ તેમ કનિષ્ઠ નહિ પણ કામ નભી શકે એવી રીતનું; કામ ચલાઉ.

લાળા ઉડવા (અંતરમાં), અતિશય ચિંતાથી કાળજી અગવું.

લીટી એચવી, લીટી એચી રદ કરવું.

૨. લીટી દોરી હદ કરાવવી—નકો કરવી.

લીમડે લટકવું, અવગતિયું થવું; અસદ્ગતિને પામવું.

(જ્યારે કોઈ માણસ તેનાં માઆપની પાછળ ઉત્તરક્રિયા કરતું નથી ત્યારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે તેનાં માઆપ તો લીમડે લટકે છે.)

લીલ પરણવી, પહેલી આઈડીને મરી ગયે પૂરું વર્ષ થયું ન હોય એટલામાં ખીજ આઈડી પરણવી. (નીલ=લીલું+ઉદ્ગાહ=લગન)

અગીઆરમાને દિવસે વાહરડો અને વાહરડી પરણાવવી તેને પણ લીલ પરણાવવી કહે છે. (?)

લીલ વાળવી, (પાણીમાં લીલ વગવાથી પાણી ખરાબ—નિરપયોગી થાય છે તે ઉપરથી.)

ખરાબ કરી નાખવું; અગાડી નાખવું; નિરપયોગી થાય તેમ કરવું; ધૂળધાણી કરી મેલવું.

લીલા કરવી, મરી જવું; સ્વધામ પહોંચવું.

લીલા ઝાડ તળે ભૂખે મરે એવું, (એક માણસ રાયણુના ફળવંત ઝાડ તળે સૂતો હતો; ત્યાં ઝાડ તળે પાકો રહેલું એક

રાયણું તેની છાતી ઉપર પડ્યું પણ છાતી ઉપરથી ઉપાડી પોતાના મોઢામાં મૂકવા જેટલો પણ શ્રમ ન કરવો પડે એટલા માટે એક માણસ ઊંઠ ઉપર બેસીને ત્યાં થઈ જતો હતો તેને તેણે કહ્યું કે ભાઈ, તું જરા ઊંઠ ઉપરથી ઉતરીને આ રાયણું મારા મોઢામાં મૂકને, ઊંઠવાળો બોલ્યો તારા હાથ ભાગ્યા છે, કે પોતાની છાતી ઉપર પડેલું એટલું રાયણું સરખું પણ ઉપાડી તારાથી ખવાતું નથી? માટે હું તો નહિ ઉતરું. તે બોલ્યો, અરે, તું તો દરિદ્રી દેખાયછે! ઊંઠ વાળો બોલ્યો, તારા કરતાં વધારે દરિદ્રી દુનિયામાં કોણ હશે? કે જેની છાતી ઉપર પડેલું રાયણું ખવાતું નથી? આ વાત ઉપરથી)

ક્રમ મેળવવાનું સાધન હોવા છતાં લેવાની શક્તિ સામર્થ્ય—હોશ—શૌર્ય ન હોય તેવું. હાથ પગ જડ થઈ ગયા હોય એવા હરામ હાડકાંના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

લીલાં પાણી, ભાંગ, સખજી; માયા

“રોઠ, તમે તો ઉનાળામાં લીલાં પાણીનું રોજ સેવન કરતા હશે તો.”

ભટનું બોષાણું.

લીલા વિસ્તારી, લીલા કરી; મરણ પામ્યા.
લોલા સુકાનો વિચાર, યોગ્યાયોગ્ય—સારામાઠાનો વિચાર,

વનનો દાવાનળ જેમ લીલા સુકાનો વિચાર કરતો નથી તેમ મનના અનળની હાલચાલ પણ અવિચારી હોય છે. જે સાફ માઠું જીએ નહિ, લાભહાનિ વિચારે નહિ, લાજ મર્યાદા જીએ નહિ, ધર્મશાસ્ત્રને ગણુકારે નહિ, સગપણને વિચારે નહિ એવા સાહસિક વૃત્તિના માણસને વિષે બોલતાં વપરાયછે.

‘તે લીલા સુકાનો કાંઈ વિચાર કર્યા વિના ઝોકાવ્યો જ નાયછે.’

લીલી ઘોડી, લીલા રંગની ભાંગ; સખજી; વિન્યા

“મામા સાંજના ભાંગ પીવા આવનારાને પૈસાની બે લોટી લેજે માયા પાય; પોતે લીલી ઘોડી પર ચઢ્યા હોય તે વેળા ઊંઠ મારવામાં તે ચતુર હતા, તે તેથી ડાહ્યામાં તે જ્ઞાનીમાં ખપતા.”

સાસુવહુની લડાઈ.

લીલી લેખણ, તાજે કારભાર; ધમધોકારે ચાલતો વેપાર—ધંધો. (સરાફ કે મોટા વેપારીને રોજમેળ તે ખડિયા લેખણ મિવાય ચાલતું નથી; વારંવાર જમે ઉધારની રકમ નખાવવા લોકોની પડાપડી થાય છે અને તેથી વેપારીની—લખનારની લેખણ લીલીને લીલીજ રહેછે—સૂઝતી નથી તે ઉપરથી)

લીલી વાડી, જીવાની; ખીલતી—તરણ અવસ્થા.

લીલું કરવું, ઉકાળવું; શાયદો કરો આપવો; સાફ કરવું (લીલી વસ્તુ રસકસવાળી તે ઉપયોગી થાય એવી હોયછે તે ઉપરથી.)

૨. કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે પણ વાંકામાં બોલાયછે.

લીલું ઘડપણ, જ્યારે ઘરડો માણસ આનંદી અને સુખી હોય અને જીવાન પુરૂષોની સાથે હરિશ્ચંદ્ર કરી શકે એવો હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાયછે કે તે લીલું ઘડપણ ભોગવેછે

લીલું પીણું થઈ જવું, ક્રોધ કરવો; અતિશય ક્રોધાયમાન થવું.

લીલું વાળવું, શાયદો કરી આપવો; સાફ કરવું.

૨. કાંઈ સાફ ન કર્યું હોય ત્યારે વાંકામાં બોલાય છે.

“રામ અનેક સ્ત્રીઓ પરણે છે તે કેવળ પોષ્ય છે. એ કાંઈ બીડની વખતે એને સહાયભૂત થતી નથી. આથી જે

રાજસેવક સંપત્તિના સેવક બની રહી વિપત્તિમાં કાંઈ લીલું ન વાળે તે પણ જીવોના જવાજ લેખાય છે. ”

ગર્ધવસેન

લીલે તોરણે, (લીલું+તોરણ) જેમ આત્મા તેમને તેમ; નિષ્કળતાની સાથે; લીલે મોઢે. કન્યાને પરણવા આવેલો વર પરણ્યા વિના પાછો જાય ત્યારે તે લીલે તોરણે પાછો ગયો એમ કહેવાય તે ઉપરથી કાંઈ ધારેલું કામ સિદ્ધ ન થતાં નિરાશાથી પાછું ફરવું પડે તેવે પ્રસંગે એમ કહેવામાં આવે છે કે, ‘જાઓ હવે તો લીલે તોરણે’ “તે વળી અહીં કે ક્ષેત્રમાં ! પણ તમે તો જાઓ લીલે તોરણે.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

લીલો દુકાળ, (જેમને તે કરતાં ઘણુંજ વધારે વરસાદ પડવાથી ધાન્ય કોહી જાય અને તેથી લોકો દુઃખી થાય એવો જે દુકાળ તેને લીલો કાળ કહેણે તે ઉપરથી) જે માણસને ત્યાં પુષ્કળ જીવ હોય તે જતાં તેનો ઘટતો વ્યય ન કરે ત્યારે એમ કહેવાય છે કે એને ત્યાં તો લીલો દુકાળ છે, એ ખાતો-ભોગવતો નથી અને ભોગવવા ફતો પણ નથી.

લુમખો લૂઠાઈ જવો, કાયદો-લાભ જતો રહેવો; નુકસાન થવું.

‘શો લુમખો લૂઠાઈ જવાનો હતો તે વહેલો વહેલો આવ્યો?’

લુલી બાધ, ગમે તે દિશા તરફ ફરનારી-ગમે તેમ ખોલનારી જીભ.

લૂગડાં ઉતારવાં, (સનાત આવવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક) નહાવું નીચોવવું; સંબંધ હોવો.

કોઈ ચાલતી સારી માડી આપત્તનો સંબંધ ન હોય ત્યારે ખોલનાર કહેશે કે મારે શાં એમાં લૂગડાં ઉતારવાં પડે એમ છે? મતલબ કે તેને માટે મને શી સારી મા

ડી લાગણી છે ?

૨. સંબંધ છોડી દેવો-તજ દેવો.

૩. લૂઠાવું.

૪. ખરાબખસ્ત થવું; પાયમાલ થવું; દુર્દશામાં આવી પડવું.

લૂગડાં ઉતારીને વાંચજો, પરગામનાં સગાં-ને કૃષ્ણાક્ષરી (કાળોતરી-ચિટ્ટી) લખીને ખબર આપે છે તેના શિરનામા ઉપર લૂગડાં ઉતારીને વાંચજો એમ લખ્યું હોય છે, કારણ કે તેમ કરવાથી તે માણસ અભડાય નહિ.

લૂગડાં કરવાં, એન દીકરીને લૂગડાં આપવાં.

લૂગડાં ખંખેરવાં, પોતાની પાસે કાંઈ માલ-મતા નથી એમ દર્શાવવું.

લૂગડાં તપાસવાં, ઝાડો લેવો.

લૂગડાં લેવાં, લૂટવું; વસ્તુઓચન કરવું. (જહુ-વચનમાં જ વપરાય છે.)

લૂગડાં લેવાવાં, લૂટાવું.

૨. હારી જવું; નુકસાનના ગંભીરતામાં આવી જવું.

લૂગડાં સસ્તાં કરવાં, ચિંથરેહાલ કરવું; આ-બરની પણ નાસ્તિ કરવી.

૨. લૂટાવું; નુકસાન વેઠવું; પાસે જે કાંઈ હોય તે વિનાનું થવું.

લૂગડામાં પાંચશેરી ઘાલી મારવું, સખત પણ શુભ માર મારવો.

લૂજી ઉતારવું, બહા કાઢવાને માથાપર રાઈ મીઠું ફેરવી ભોંયપર કે ચૂલામાં નાખવું.

૨. કાકડીને ડીંચકા આગળથી જરા કાપી તે ઉપર મીઠું ભભરાવી કાપેલો ભાગ ઘસી કડવાશ કાઢવી.

લેન્નલ થવી, કોઈ કામ બગડી જતું હોય તે વખતે તૈયારી, તાકીદ કે ઉતાવળની સાથે ગભરાટ થઈ આવવો.

૨. (મરતા માણસને ભોંયે નાખવામાં.)

‘અસુર સવારની મુસાફરી કરવાની

હોય ત્યારે સ્વારોને લેમેલ થાય.”

ગર્ધવસેન.

લે લકુઓ, લે કાયદો; લે લાડવો; આ લાડવો વગેરે બોલાય છે. ગભરાવું; વ્યાકુળ થવું; બહાવરા ખનવું.

લેખે લાગવું, મળરે પડવું; ઉપયોગમાં આવવું.

લેલે મળવ (લેલી નામની ખુબસુરત ઝોરત ઉપર કોઈ કેસ નામનો મરદ, મળવુન ઝેલે દીવાનો થઈ ગયો હતો તે ઉપરથી) આશુકમાશુક.

૨. (લાક્ષણિક) દુર્બળ; નિર્ગત; બે-હાલ.

લેવાઈ જવું, જાંખા પડી જવું; શરમાઈ જવું.

૨. દુર્બલ થવું.

‘ તાવથી લેવાઈ ગયો છે. ’

લોકિક કરવું, કોઈને ત્યાં મરણનું રડવા જવું.

લોકોને દેખાડવા, અંતરજ્ઞાનથી નહિ પણ વ્યવહારથી ડરીને લોકોમાં સાઈ કહેવડાવવા; દેખાડો કરવા.

લોચા પડતી વાત, ચોખ્ખા વગરની વાત.

લોચા વાળવા, બોલવામાં આચકા ખાવા; ભાગ્યું તૂટું બોલવું; સાંભળનાર પૂરું ન સમજે એમ બોલવું; બોલતાં અચકવું;

‘ ભાઈ લોચા શું વાળો છો, ઠીક બોલોને ? ’

૨. ગરબડગોટા વાળવા. (હિસાબમાં)

૩. માંદા માણસથી અન્ન ઉપર અભાવને લીધે અથવા સાજા માણસથી પણ શાકપાન વગર લૂખું ખાતાં ત્યારે ખાધેલું ગળે ઉતરે નહિ ત્યારે પણ વપરાય છે.

લોચો લાખશી, ગરબડગોટા; વાંધા; લાખશીની પેઠે સુધોરો કરી મેલ્યો હોય તે.

લોચ ફાકે છે, ઝખ મારે છે, ખાંડ ખાય છે,

એવા અર્થમાં બિલકુલ દરકાર નથી એમ દર્શાવે છે

૨. પાસે વિત્ત-દમ નથી.

૩. ખાવાનું નથી. (ગરીબી હાલત દર્શાવે છે.)

લોટા ભરવા, અધામણ થવી અથવા અધામણ ચાલે તે હાલતે પહોંચવું.

૨. ખીકથી જુલામ થઈ જવો.

લોટા લઈ લેવા-હરવા, કોઈનું કાંઈ હરી લેવું; ઝુંટવી-છીનવી લેવું; છેતરી જવું.

‘ મૂરખને તે મળે મલપતી,

હરતી કવિજનના લોટા;

શ્રીમંતો નિજ ધર્મ લઘ્યા વણ,

મનાય છે મિથ્યા મોટા. ’

વિનયવાણી.

લોટીયું કરાવવું, લોટિયા વહોરા જેવું માથું બોહું કરાવવું; માથાના સઘળા ભાગ-પરથી વાળ કઢાવવા.

લોટો ઉતરવો, ઝાંડો ઉતરવો.

લોટો લઈને જવું, ઝાંડો ફરવા જવું.

‘ લોટો લઈને ગયો છે; હમણાં આવશે, ખેસો. ’

લોઠાના ચણા ચવાડવા, જોઈતો ખોરાક ન આપી હેરાન કરવું; અતિશય દુઃખ દેવું; જુલમ ગુમરવો.

‘ હું કોણ છું, હું, તને તથા તારી સાત પેઢીને લોઠાના ચણા ચવડાવી શકું એવો છું; આપણી સરત ને ન પાળે તો તમને અહીંથી જવા ન દેવાની તાકાદ ધરાવી શકનાર છું. ’

તારાખાઈ.

લોઠાનું માથું, અસર ન થાય તેવું વજન જેવું માથું; ઠક્કર ઝીલતાં થાકે-કંટાળે નહિ તેવું. (માથું)

લોહું ને લવાર કુટો, મતલબ કે તમે તમારી મેળે ગમે તેમ કરો—મારે એમાં કાંઈ લેવા દેવા નથી.

લોહી ઉકળવું, ક્રોધ વ્યાપવો; ઝનુન ચઢવું;
તપી જવું.

“લોકમાં હાહાકાર થયો, અને રજપૂ-
તોનાં લોહી ઉકળી આવ્યાં.”

ગુ. જુની વાર્તા.

લોહી ઉકાળો કરવો, ક્રોધના આવેશમાં
આવી કંકાસ કરવો; ગરમ થઈ જવું;
હૈયાની બળતરા ક્રોધના આવેશમાં બહાર
કાઢવી.

“નિંદા નિપુણ જનોની કરીને,

ઉલટો લોહી ઉકાળો

કરાવવામાં કીર્તિ માને,

એ રાણીનો સાળો.”

બુલાખીરામ.

લોહી ઉડી જવું, સુરખી જતી રહેવી; નિ-
સ્તેજ થવું; ક્ષીકું પડવું.

“સતીનો શાપ સાંભળીને સધળાઓનાં
લોહી ઉડી ગયાં.”

લોહી ખાવું, દિલગીરીનું ખાવું.

“આઠ આરમું ક્ષુધાર્થી,

વિપ્ર ખુબ ખુશ થાય;

લોહી ખાય આત્મણે,

પવિત્ર તોય તે ગણાય.”

કવિ બુલાખીરામ.

લોહી ટાકું પડવું, જોરસો શાંત પડવો;

નિરાંત વળવી; સંતોષ થવો. (ક્રોધ અ-

થવા મનની અસ્થિરતાને પ્રસંગે લોહી

ઉતું હોય છે-ઉકળે છે-અને શાંતિને પ્ર-

સંગે લોહી ટાકું-શાંત હોય છે, તે ઉપ-

રથી.) લોહી ગરમ થવું એટલે ગુરસો

ચઢવો.

લોહી ઉકળવું, એટલે બળાપો થવો.

લોહી પીવું, ચૂસી ખાવું; (વિત્ત વગરનું

કરવું; કાળજી આળવું; કાળજી આઠ

જવું; હેરાન હેરાન કરવું; સતાવવું.

“બળ્યા હેતના બોલ તમારા,

બળી તમારી માયા;

લાડકડીનું લોહી પીઓછો,

લોકની લાન્ને લગ્યા.—સંકટ.”

વેનચરિત્ર.

લોહી બળવું, અતિશય ચિંતાથી વિત્ત
ઓછું થવું.

લોહી ખાળવું, અતિ સંતાપ ઉપજાવી-
દુઃખ ઈર્ષ શરીરમાંનું લોહી-કૌવત ઘટાડવું.

“કંઈ તણી તે કાચી કાચા,

રાંડો કંઈક રખડશે;

રાંડાપો આખો ભવ રાખી,

લોહી ખાળવું પડશે.”

વેન ચરિત્ર.

“તારૂં તો ધાર્યું નથી જ થવાનું,

શિદ લોહી ખાળે આઠે જનમ.”

જવડા,

વિજય વાણી.

લોહી લેવું, લોહીઆળ થવું. (શરીર)

“એનું શરીર કયાં લોહી લે છે? હું જ્યા-

રની જોઉં છું ત્યારની તેને એવો ને એવો

દેણું છું.”

લોહીનું તરસ્યું, ખારીલું; વેરીલું; લોહી

પડેલું-પડ્યું જેવાને આતુર. (હિંસક પ્રા-

ણીઓપરથી માણુસ જનને પણ આ

પ્રમાણે લાય પડે છે.)

લોહીનું પાણી થવું, લોહીમાં વિકાર થવો;

વિત્ત ઓછું થઈ જવું (વણી મહેનત

કરી યાકી જવાથી.)

“લોહીનું પાણી કરીએ છીએ ત્યારે પે-

સો મજે છે.”

“આપા! લોહીને પાણી એક યાય છે

ત્યારે છોકરાં ઉડીને મોટાં યાય છે.”

ભામિનીબુધણ.

લોહીને માંસ એક થવું, અતિશય મહેન-
ત કરી શરીર રંગદોળી નાખવું.

‘રળી રળીને લોહીને માંસ એકત્ર કર્યું

અને મેળવેલું લૂટાઈ ગયું.’

મણિ અને મોહન.

લોહીનો કાળીઆ, દિલગીરીનું ખાવું તે;

મરી ગયેલા જીવાનના હાહાકામાં ખાવું તે.

દયા લેવી, દેવાળું કાઢવું.

૫

વખારે નાખવું, વહેવું મૂકવું; દૂર ખસેડવું; અળગું કરવું.

જેમ- ' શેઠ આત્મા તો નાખો વખારે.'
વગદાં વીણવાં, કાંકાં મારવાં.

પહેલી વાર પરણી જે કાવ્યા,
તો કાવ્યા આક્રી તો ભરમાયા;
લેવાય શું વગદાં વીણે લહાવા.'-મૂકો.

પ્રાચીન કાવ્ય

વગર પાણીએ નાવ ચલાવવું, વગર
આધારે કામ ચલાવવું-કરવું; વિના સા-
ધને કાર્ય સિદ્ધ કરવું; અદ્ભૂત રીતે કામ
કરવું;

" એ તો ખહુ ઉંડી વાત છે. એ સ-
મજશે ત્યારે તો પછી તમે વગર પાણીએ
નાવ ચલાવશો. "

નવી પ્રગ્ન.

વગર ભાડાની કોટડી, કેદખાતું.

" જે સાચી હકીકત હોય તે કહી દે,
નહિતર ઇમાઈની ફરિયાદ થવાથી તારે વ-
ગર ભાડાની કોટડીમાં જવું પડશે સમજી "

મણિ અને મોહન.

વધાર મૂકવો, દુચકો મૂકી ઉચકેરવું-ચ-
લાવવું.

' તે વધાર મૂકી ખસતો રહ્યો. '

વધારી ખાવું, નિર્યંક-નકામું રાખી મૂકવું;
આક્રી ખાવું; શાક કરવું. (લાક્ષણિક અર્થ)

' દાળમાં નાખી વધારી ખાને ના ખાવું
તો, ' એમ કહેવાય છે.

વજનરતું માથું, કંઈ-અસર ન થાય તેવું.
ધણી માથાકેડ કરવા છતાં પણ ન દુઃખે
એવું. વજની છાતી એટલે દયાની કે
ભયની જરા પણ લાગણી ન થાય એવી
છાતી.

' દેખીતી વજ છાતી નીચે ધણું નરમ
હેયું તેવું હતું. '

કરણુલેલો.

વટાળે ચઢવું, વટાળ ચઢવાથી જે સીધે
રસ્તે જવાનું હોય તે સીધા રસ્તાનું-ધાર-
ણું ભાન રહેતું નથી તે ઉપરથી.) લહે-
રમાં આવવું; ઉડેલ તબિયતનું થવું; વા-
ચેલ થવું.

૨. (કતકવો.)

" પણ વારમાં અનેક વિચારોની ઘોડા-
ઘોડ થઈ રહી, તેનું મન વટાળે ચઢ્યું-
મગજ પવનની સ્થિતિમાં આવ્યું. "

દિલ્લીપર હલ્લો.

વટાણા વાવવા-વાવી જવું, (વટાણાનું
વાવેતર એક વખત શિયાળામાં થયું એટલે
વાવનારને તે તરફ નજર ફેરવવાની જરૂર
રહેતી નથી તે ઉપરથી.) ફરી પાછી ન-
જર ન ફેરવવી પડે-ફરીથી આવવું ન
પડે એવી રીતે નાશી જવું; પોઆરા ગ-
ણવા; ય:પલાયન કરવું.

વટાણા માપવા પણ બોલાય છે.

" થોડી વાર પછી રાહ જોઈ, મેં દીઠું
કે તે ફરી ન આવ્યો ત્યારે તો મને જ-
રાએ શક ન રહ્યો તે જણાયું કે પોતાની
ધારણામાં નિષ્ફળ નિવડ્યાથી તે ભયનો માર્યો
વટાણા વાવી ગયો હોવો જોઈએ. "

અરેખિયનનાઈટ્સ.

વટાવી ખાવું, છેતરવું; સરસાઈ-મદમાં
ચઢવું.

" હીરાલાલ મોતીલાલ કરતાં કંઈ ઉતરે
તેમ નથી. એ વળી એને વટાવી ખાય
એવો છે. "

વટાળે એવો, મમત-મદ-સરસાઈમાં ચઢે
એવું.

" વિલાયતી મુતરેલ ફેરી કોરને વટાળે
એવા સુશોભિત કસખી કોરના ઝીણા ચ-
લોહા મેં જાતે અમદાવાદમાં તૈયાર કરાવ્યા. "

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન.

વડનાં વાંદરાં ઉતારે એવો, મહા ઉદ્ધમા-
તિયા-તોફાની કે અટક્યાળા છોકરાને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

વડી નીતિ, દીર્ઘ શંકા; ઝાડો. (શ્રાવકોમાં.)

વડીપાપડ વંડી જવાં, કામ ખગડી જ-
વું; ખાટું મોળું થઈ જવું.

“હજી કાંઈ વડીપાપડ વંડ્યાં નથી,
સવારમાંજ પછી, છે કાંઈ.”

મણિ અને મોહન.

વડું કરવું, રદ કરવું; બચી નાખવું.

વડો કરવો (દીવો.), ચુલ કરવો; ઝાલવી
નાખવો. દિવો રાજ કરવો પણ બોલા-
ય છે.

વણી નાખવું, નાશ કરવું; તોડી નાખવું.

“માતંગ જેવી ચાલ ચાલે કદી,

આપે કવિ ઉપમા અનેક;

રોષે ભરાય ત્યારે તે રડાવે,

વિસરાવે વહાલાંનો વિવેક,

સ્થુળ દેહે દોડતું રે,

વાટ આવ્યો નાખે વાણી.”

ચાલ એ તો મનની રે.

ધીરો ભકત.

વત્તી ઝોઠી જીલ કરવી, વધારે ઝોઠું
બોલવું.

વર તોરણે આવવો, વર ચોરી આગળ
આવવો.

વરઘોડાની વાડી, વરઘોડાની વાડીનાજે રંગો
જેવામાં આવે છે તે જેમ માત્ર થોડા વ-
ખતના મિથ્યા-માયાકૃટ સરખા હોય છે
તેમ ક્ષણિક-જ્ઞાના દમદમાવાળું એવું જે
કાંઈ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

વરઘોડે ચઢવું, ફળેતી થવી; ઉધલવું (વાં-
કામાં.)

વરરાજ થઈને આવવું, ખોટી ખાખતમાં
આગેવાની ધરીને આવવું.

(વાંકામાં.)

વરસ હહાડાનો હહાડો, વરસના ૩૬૦ દ-

હાડામાં એકજવાર આવતો એવો જે દુર્લભ
દહાડો તે.

વરસાદ વરસાવવો, (ગાળ-તીર-પથ્થર
મંત્ર વગેરેનો.) ‘ધીનો વરસાદ વરસાવ્યો’
એટલે નાતમાં બહુ ધી પી રચું.

વરસાદની પેટે વાટ જેવી, ઘણીજ આ-
તુરતાથી વાટ જેવી.

“લાડકોર ઘેલાભાઈની વરસાદની પેટે
વાટ જેતી હતી.”

એ બહેનો.

વરાળ કાઢવી, અંતર-હૃદય-મન-હૈયાની
ખળતરા બહાર કાઢવી (કોઈ અંતરના
માણુસને કહીને;) દુઃખના ઉદ્ગાર કાઢવા.

વરણીમાં આવવું, (પૂજન કરી આત્મણને
કર્માંતર કરાવવાના કામમાં સામેલ કરવો તે
વરણી તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) સપ-
ડાવું; ફસાવું; રોકાવું.

“આજ તમે વરણીમાં આવ્યા છે
ખરા.”

વલખાં મારવાં, ફાંફાં મારવાં.

“કેમ મન મારું વલખાં મારે,

કુદી ચંદ્ર ઝાલવા તું ધારે.”

પ્રેમરાય અને ચાશ્મતિ.

વશનો પંડયો, ‘અહીં ટ્રાણુ જાણે છે વશ-
નો પંડયો,’ એટલે હું કાંઈ જાણતો ન-
થી અથવા જાણવાની દરકાર નથી એમ
બેદરકારીમાં બોલતાં વપરાય છે. ‘દૈવ
જાણે, મારી જાણે બહારાત એમ પણ
બોલાય છે. વશજીરાત કે વશજીનો
શિવો પણ વપરાય છે.

વસ્ત્ર લોચન કરવાં, કોઈનાં વસ્ત્ર વગેરે
લૂટી લેવાં; કોઈનાં લૂગડાં લત્તાં લઈ નાસી
જવું.

વસંતિયું વળગવું, (વસંત રતુ એ આશુ-
કમાશુકની પ્રીતિ ઉપજવનારી અને કામ
વધારનારી રતુ છે તે ઉપરથી.) વસંત

રતુની-મોહની ઘેલછા થવી.

વસતી વાડી, બાળખચ્યાં; હૈયાં છોકરાં.

“ ઈશ્વર તમારું ભલું કરે, તમારી વસતી વાડી વધે. ”

વહાણુ કમાવું, (દરિયાર્થ મુસાફરી કરી વહાણુમાં પુષ્કળ ધન કમાઈ લાવવું, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) સારી પ્રાપ્તિ કરવી.

વહો જવું, જતું રહેવું. વહો જા એટલે જતો રહે; ચાલ્યો જા, એમ કાઠીયાવાડમાં બોલાય છે.

૨. વહી જવું; અહોકી જવું; મર્યાદા રહિત થવું.

‘ આજ કાલનાં છોકરાં વહી ગયાં. ’

વહેંચી લેવું, ખાવું, (ન્યારે ભાઈઓમાં વહેંચવાનું હોય છે ત્યારે માંહોમાંહે લઢાલઢી થાય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે મજકમાં) લઢાઈ કરવી.

બંનેએ સારી પેટે વહેંચી લીધું. ’

એ અહેનો.

વહેતી નીકે પગ દેવો, (નીકમાં પગ મૂકી વહેતું પાણી અટકાવવું તે ઉપરથી) કોઈના ચાલતા કામમાં અલેલ કરવું; કોઈનું સાઈ કામ ચાલતું હોય તે ભાગી પાડવા યત્ન કરવો; ચાલતા કામમાં હરકત કરવી.

વહેતી સેર-ગંગા, ચાલતી આમદાની.

વહેતું મૂકવું, દૂર ખસેડી દેવું; રખડાવ્યાં કરવું. અળગા કરેલા માણસને માટે વપરાય છે. જેમકે તેને હવે વેહતો મૂકી દો,

૨. ધ્યાનપર ન લેવું; ન ગણુકારવું; દરકાર ન કરવી.

“ નાત કન્યા અને નથી દેતીરે,

માટે નાતને મેલીશ વહેતીરે,

વિના પુત્ર નરક જવું ન્યારેરે,

એવી નાતને શું કઈ ત્યારે રે-”

વેનચરિત્ર.

“ તાનીએ એક લાકડીએ રાજ હાંકવા માંડ્યું અને પ્રથમ પ્રધાનને અનુસરીને તે ચાલતી પણ પાછળથી તે તેણે પ્રધાનને પણ વહેતો મૂકવા માંડ્યો. ”

ગર્ધવસેન.

વહેમનું જાણું, ઘણાજ વહેમી માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. વહેમનું ઝાડ પણ બોલાય છે.

“ આજસ ને અજાને ઘેચો,

વહેમનું જાણું થાય રે,

ઘડી રહેર જાયે ખહાર ઘેરથી,

ધાન નિરાંતે જમાય,

સેમજ મૂઠ સ્વામી તું.

નર્મકવિતા.

વહેલા ઉઠવું, ગચ્છાંતિ કરી જવું; કોઈનું હરણ કરી લઈ અથવા કોઈનું માગતું હોય તેને આપ્યા સિવાય જઈએ એમ કહ્યા વિના ચાલ્યા જવું.

વહેલા ઉઠને, રાતની વખતે કોઈને ઘેર મળવા ગયા હોઈએ અને ઉઠવાની રજા માગીએ ત્યારે કાઠિયાવાડમાં ઘરઘણી કહેછે કે વહેલા ઉઠને. પાટણવાડામાં પણ નૂદા પડતી વખતે એમ કહેવામાં આવે છે.

વહેલા થાઓ, ઉતાવળ કરો; જલદી કરો. વળ ચઢાવવો, ઉશ્કેરવું; પરમોદવું.

વળતાં પાણી, ઘડપણમાં નરમ પડતો બેસ્સો.

૨. શાંતિ; નરમ પડતું જોર.

ચઢતાં પાણી એટલે જીવાનીનો ચઢતો બેસ્સો.

વળતી કળા, માંદા માણસને ધીમે ધીમે સાઈ થવા માંડવું તે.

વળતો દહાડો, સારી સ્થિતિનો વખત; બાગ્યોદયનો દહાડો.

વાંકા દહાડા, પ્રતિકૂળ દહાડા.

“ હવે ગમે તેમ મન વાળવું; ખઈ પૂ-

છો તો મારા દહાડા વાંકા બેઠા છે.”
કરણુધેનો.

“અરે રામ, આ તો વાળંદના વાંકા દહાડાની પેઠે કોથળીમાંથી સાપ નિસર્યો!”
તપત્યાખ્યાન.

વાંકો દોરી, પ્રતિકૂળ નશીબ.

વાંકો પાઘડી મૂકવી, દેવાળું કાઢવું; નાલાશી બતાવવી.

૨. છેલ્લાઈમાં.

“માથે પાઘડી તું વાંકો મૂકતો,
તું તો પાન ખીડાં ચાવો થુંકતો,
તું તો અંગમાં અત્તર ચોળતો.
બેસી ચોકમાં ચોટલી ઝોળતો,”
વેનચરિત્ર.

અવળી પાઘડી મૂકવી પણ પહેલા અર્થમાં બોલાય છે.

વાંકું વરણાગીઈ, છેલ; ફાંકડું; ઠાંકમાઠિયું.
વાંકો વાળ, હલોહરકત; નડતર; અડચણ.

“આ દેહમાં પ્રાણ છે ત્યાં સુધી આ અખળાઓનો વાંકો વાળ થવા દેનાર નથી.”

સત્યભામાખ્યાન.

“પંચાવન નહિ પણ પાંસઠમે વર્ષે તમને મોટી ઘાત છે. ત્યાં સુધી તમારો વાંકો વાળ થનાર નથી; અને પાંસઠમે વર્ષે પણ વખતે તમે ઘાતમાંથી બચી શકો એમ છે.”

બે બહેનો,

“તમે કોઈ પણ વાતની ચિંતા કરશો નહિ; મણિગવરીનો કોઈનાથી વાંકો વાળ થઈ શકનાર નથી.”

મણિ અને મોહન.

વાંઝીઆખાર ઉઘડવું; (વાંઝીઆણું દાર ઉઘડવું તે ઉપરથી) વંશ ચાલતો રાખનાર પુત્રની પ્રાપ્તિ થવી.

“સર્વ આનંદ પામ્યું,

ઉઘડવું વાંઝીઆખાર,
સુંદર કેશી પ્રેમદા,
તેણીએ પ્રસન્ન્યો બાળ.”

ચંદ્રહાસ.

વાંઝણી વિચાવી, (અત્યુક્તિ) જ્યારે હદ ઉપરાંત વાર થાય છે અને ખોટી થઈ રહેવું પડે છે ત્યારે એ બોલાય છે. જેમ,
‘ખાતાં ખાતાં તો વાંઝણી વિચાઈ.’

વાંતરીનો કીડો, એ કીડાની માફક એકનીએક બાબત તરફ ધ્યાન આપનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

વાંદરાતું મુતર પીવું પડે છે, ન કરવા જેવાં હલકાં કામ કરવાં—અતુલ્યવાં પડે છે; દુઃખ વેઠવાં પડે છે.

વાંદરાને સળી કરે એવું, અટક્યાળું; અળવીતરું.

“જે આ બે દહાડા વિજ્યાલક્ષ્મીની સામ્યત ન થાત તો વાંદરાને સળી કરે એવી હતી.”

ભામિની ભૂપણ.

વાંસ છે, મતલબ કે નથી; કશુંએ નથી;
વાંસ ફરવો (ધરમાં), વાંસ ફરવા જેવી ખુટ્ટી જગો હોવી તે ઉપરથી એના ધરમાં-તો આડો વાંસ ફરે છે, અથવા તેના ધરમાં તો બાર હાથનો વાંસ ફરે છે, એટલે ધરમાં કાંઈ માલમતા છે નહિ.

વાંસ બંધાય, ઠાંકી થાય, તું મરી જાય એ અર્થમાં બહુવા હેતાં બોલાય છે.

વાંસદિયો જીવાન, (વાંસદા તરફનાં જીવાન માણસોમાં આજું તાકાત હોતું નથી તે ઉપરથી તાકાત,—શૌર્ય વિનાના જીવાન માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. (માત્ર સુરત તરફ)

વાંસો ભારે થવો, વાંસામાં માર મારી હલકો કરવાની જરૂર પડવી; મિઝમ વધવો; પતરાજખોર થવું.

વા આવવો, લહેર-તુરંગમાં આવવું.

‘વા આવશે તો કરશે.’

વા કાઠી નાંખવો, માર મારી અધમુઠ્ઠ કરી નાંખવું; પ્રાણવાયુ નીકળી જાય એવો સખત માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવી ઘણું જ થક-ત્રા દેવું—અધમુઠ્ઠ કરવું.

૩. ખુબ ધમકાવી હલકું કરવું; ઉતારી પાડવું; માન ભંગ કરવું.

વા ખાતું કરવું, રખડાવવું; પત ન કરવું; ન લેખવવું.

“આને ધર્મની દ્રોણસુદીને તો કોઈ ગણકારતું નથી, પણ લેશ ખ્યાલ પણ કોઈને આવતો નથી. નીતિ તો જાણે પવન પર વા ખાતી જ નાખી છે.”

“કોઈ પુટેલું જ્ઞાનસ કર કર કરે, તો કોઈ સાઈ કોઠીએ વચાળે વા ખાતું પડેલું હોય.”

સુંદરી ગુણમંદિર.

વા ખાતો રહ્યો, રખડતું—ભટકતું રહેવું; રાજગાર વગેરેને સાઈ કોઈના ઉપર આધાર રાખ્યો હોય તે નિષ્ક્રમ જવો.

વા ખાવો, (શરીરને પવન લાગે એવી હાલતમાં આવવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) નિરૂઘમી રહેવું; કામ ધંધા વિનાનું રહેવું.

૨. કામનો પાર ન આવતાં વાર લાગવી—અથડાયાં કરવું.

વા છૂટવો, પૂઠેથી વાનું બહાર નીકળવું. વા છુટ થવી પણ ખોલાય છે. એનો ખીન્ને લાક્ષણિક અર્થ એ કે ગભરાઈ જવું; ધારતીનું મારું ગાભરું ખનવું.

વા નીકળી જવો, મરી જવું. (વાયુ—પ્રાણવાયુ)

૨. ઘણી મહેનત પડવી; મરી જવા જેવું દુઃખ થવું.

વા પર જવું, ઘેલછાવાળું થવું; માએલ—અસકેલ થવું.

વાને ઘેર જવું, પણ ખોલાય છે.

વા—વાયરો વાવો, સારી માઠી વાતનો ફેલાવો થવો.

૨. ગુણદોષ લાગવો; અસર થવી (સંગતિની.)

૩. સુખ દુઃખનેવાં—અનુભવવાં—ખમવાં. ‘હજી એને સંસારનો વાયરો નથી વાયો એટલે ખાર પાદશાહી કરે છે.’ ‘મને તો બધી તરફના વાયરા વાયા છે.’

“ પ્રખ્યાત બાણ કવિના ગ્રંથનું આપણા વિક્રમ રા. છગનલાલ પંડ્યાએ અપૂર્વ ભાષાંતર કર્યું ત્યાર પછી લોકોમાં એવો જ વા વાયો છે કે બધા જ જાણે બાણ બની જઈએ.”

પ્રિયંવદા.

“ બાપુ, હજી તું બાળક છે; દુનિયાદારીનો વાયરો હજી તને વાયો નથી અને તેથી પુરૂષોનાં મન કેવાં હોય છે, તે તું યથાર્થ રીતે સમજી શકતી નથી.”

મણિ અને મોહન.

વા સાથે વઢે એવું, જેની સાથે જરાતરામાં તકરાર કરે—લઢે—ઉતરી પડે એવું.

“ એક મોહોલામાં એક એવી વઢકારી બાઈ હતી કે તે વાની સાથે લઢી પડે. લઢ્યા વગર દઢાડો ખાલી જાય તો તેને એન પડે નહિ.”

એ બહેનો.

વાઈ થવી, જે માણસ કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય અથવા ન કરતો હોય તેવા કાયર માણસને અથવા કઠીએ તે પ્રમાણે ન કરે એવા માણસને વિષે વાંકામાં ખોલતાં વપરાય છે.

જેમ—ટાહું ખાતાં શું વાઈ થાય છે ?

વાએ ઉડવું, ફેલાવું, એકથી ખીન્ને કાને, ખીન્નેથી ત્રીન્ને, એમ સર્વત્ર વાત ફેલાવી.

“ વાયે વાતો ઉડતી રહી, અને તેની

પાસે કાંઈ કાંઈ તડાકા ચાલ્યા આવતા હતા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ વાએ વાત ઉડી અને થોડા કલાકમાં આખા શહેરમાં થઈ ગઈ.”

વાએ ચઢવું, (વાત) જાહેર થવી.

૨. લહેરમાં આવવું; ઉડેલ તબિયતનું થવું.

વાએ જવું, જમાવટ થવી. (લોકની.) આ શબ્દ વિશેષે અસભ્ય લોકોને માટે વપરાય છે. (ઢેડીયાવાળું, ઠોલીયાવાળું).

૨. અધૂરે જવું; કસુવાવડ થવી.

‘ અરે બાઈ, એમને પણ એ મલુકચંદ અવતર્યા પછી એ કસુવાવડો થઈ. એક એ વાર વાએ ગયું અને ત્યાર પછી ખીન્ને દીકરો છ મહિનાનો થયો છે.’

સ્ત્રી સંભાષણ.

વાનું ફેાડું, વાયુથી શરીર પુષ્ટ થયેલું માલૂમ પડતું હોય પરંતુ ઝાઝું જોર ન હોય-ધારવા જેટલું જાગ ન હોય ત્યારે એમ વપરાય છે.

વામાં આવવું, ઘેલજાયુકત તુરંગમાં આવવું; મિથ્યા મનોરાજ્યમાં મહાલવું.

“ ઢેટલાએક ઢેળવાયલા પુરૂષો પણ વિવાહના વામાં આવી તે પ્રસંગે પોતાને ઘેર વેશ્યાએને બોલાવી પોતાનું આંગણું અપવિત્ર કરવાને જરા પણ આનાકાની કરતા નથી.”

પાંડતા જમનાબાઈ.

વાગતો ઘંટ, બડાઈ હાંકનાર; વાતોડિયો; પતરાજખોર.

વાધ કરવો, ઘેણુને શણુગારવી. (અધરણીમાં.) અમદ્રવાહના વડનગરા નાગર ગ્રહસ્થો અને બ્રાહ્મણોમાં વાધ કરવાનો રિવાજ છે.

“ મોટી ધામધૂમથી જોજો ભયો, નરી વહુનો વાધ કર્યો, અંગ્રેજી વાજતો આ-

ણ્યાં ને ખાંડ સાકરની એ એક નાતો કરી.”

વાધ જેટલી આજસ, ઘણીજ આજસ.

વાધ મારવો, વાધ મારવા જેવું મોટું પરાક્રમ કરવું.

“ એક કહે પડયાજીએ તો વાધ માર્યો; ખીન્ને કહે બચ્યા, કહેતો ખરો; શાં પરાક્રમ કર્યો ? ”

સાસુવહુની લડાઈ.

વાધની મારી, (બિલાડીનો આકાર બહુધા વાધના જેવો છે તે ઉપરથી.) બિલાડી; મીની.

વાધનું માથું લાવવું, વાધનું માથું લાવવા જેવું એકાદું મોટું પરાક્રમ કરવું.

વાધ ભગત, ડગ ભગત. જંગલમાં આખો દહાડો ભટક્યા છતાં એક વાધને ખીલકુલ શીકાર મળ્યો નહિ તેથી રથવાયો ખનીને તે ધીમે ધીમે જતો હતો. એટલામાં તેની નજર એક ઝાડ તરફ ગઈ; ઝાડની ડાળીએ એક મોટો ખૂટ (વાંદરો) બેઠો હતો, તેને તેણે દાઢમાં ઘાટ્યો, પણ તે કેમ હાથમાં આવે? ઝાડ ઉપર તેનાથી ચઢી શકાય નહિ અને વાધ હોય ત્યાં સુધી વાંદરો હેડે ઉતરે નહિ, વાધે તેને છેતરવાનો ઘાટ રચ્યો. તેણે પાસેના તલાવમાં જઈ મરડી આ ઘસી તેનું ટીલું તાણ્યું. અરણીના કડકા ભાગી વેવના વેલામાં પરોવી તેની માળા કોટે નાખી અને ડુંકીને પગલાં ભરતો ભરતો તે ઝાડ તરફ ધીમે ધીમે ચાલી આવ્યો. વાંદરાને આથી નવાઈ લાગી. તેણે પૂછ્યું, કેમ વાધબાઈ તમે વેશ બદલી ડુંકીને પગ ભરો છો? વાધે કહ્યું જો બાઈ, હવે હું ઘરડો થયોને આજલગણ મેં અનેક જાતની હત્યા કરી પાપનું પોટલું માથે ખાંધ્યું. સદ્ગતિ થવા સારૂ હવે હું ભક્ત થયો છું. મારા ચાલવાથી કોડી સરખીએ નાશ ના પામે માટે હું ડુંકીને પગલું માંડું છું. વાંદરાને આથી કંઈક વિ-

શ્વાસ બેઠો. ઘણીવારનો તરસ્યો હોવાથી તે પાણી પીવાને ચાહતો હતો. તેણે વાઘને કહ્યું એમ છે તો તમે મને મારવાના નહિ? વાઘે કહ્યું અરે રામ રામ, હું કાઠી સરખીને બચાવવાની તજવીજ કરું છું તો તને કેમ મારીશ? વાંદરો ખીતો ખીતો નીચે ઉતર્યો. તે તલાવની તરફ ચાલ્યો. વાઘે આંખો મીચી હાથમાં માળા લઈ ગટક ગટક મણકા મૂકવા માંડ્યા. વાંદરાની જાત ચંચળ હોય છે તેથી તે જતાં જતાં વારે વારે પાછું વાળીને જોતો હતો, પણ વાઘભાઈએ તો ખરું બગધ્યાન ધરવાનો ડોળ કર્યો હતો. તેથી વાંદરાભાઈ છેતરાયા. તળાવ આગળ ગયા પછી તેણે ડોકું નમાવી પાણી પીવા માંડ્યું. એટલે વાઘે એકદમ તલપ મારી તેને કેડમાંથી પકડી લીધો. વાંદરાએ જાણ્યું, હવે આપણું આવો બન્યું. વાઘના મોંમાંથી છુટવાનો નથી. પણ વાઘની પેટે લાવની હું પણ પ્રપંચ કરી જોઉં! વાઘે વાંદરાને લઈ જવા માંડ્યો. એટલે વાંદરો ખડખડીને હસવા લાગ્યો. મોતના પંડામાં ફસાયા છતાં વાંદરો શા માટે હસતો હશે તે જાણવાને વાઘને સહેજ ઈચ્છા થઈ, તેથી તે બોલ્યો વાંદરાભાઈ શું હસ્યો? હસ્યો શબ્દ બોલતાં મોં પહોળું થાય છે. વાઘનું મોં પહોળું થતાં જ વાંદરાએ હુક કરી કુદકો માર્યો તે તે ઝાડની ડાળીએ જઈ બેઠો. એ વાત ઉપરથી.)

વાજ આવવું, કાયર થવું; હારી જવું; હેરાન થવું; યાકવું.

“બાપુ ભૂલ્યા ગર્વમાં એ સાચું નવ જાણું નામ, મુખરૂપ મુખ્ય અમે આવ્યા એ માં વાજરે-અમો.”

કવિ બાપુ.

“બિચારી મારી બાઈ વ્રત અપવાસ કરી કરી વાજ આવે છે.”

તપત્યાખ્યાન.

“થાય મુજ દુખિયાનું કાજ, વાર પેરે હું આવ્યો છું વાજ.”

માંધાતાખ્યાન.

વાટ ઉઠવી, ધૂળ મળવું; વણસવું; વ્યર્થ જવું-બગડી જવું.

“વાંકી મૂછપર વાટ જ ઉઠી, નર્કની વાટે સંચર્યો.”

દયારામ.

“પિંડ પાડે તારૂં વેર વાળે નહિ, પેટની વેડમાં વાટ ઉઠી.”

અંગદ વિદિ.

“અરથી ઉમર વહી ગઈ, ભગવતનું નામ ન લેવું, મનુષાદેમાં વાટ ઉઠાડી, કર્યું ભગાના જવું.”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

વાટ પડવી (દીવે), સંધ્યાકાળ થવી.

વાટ પાડવી, ભૂટવું.

૨. રસ્તો કરવો.

વાટનો વાટસરૂ, (માત્ર રસ્તે જનાર-તે ઉપરથી.) કેવળ અજાણ્યું અથવા સંબંધ વિનાનું માણસ; બિનમાહિતગાર એવું જે કોઈ તે.

વાટમાં વહેવું, જોતજોતામાં ફના થવું; ન કામું-વ્યર્થ-બરબાદ જવું.

૨. જતું રહેવું; ભાગી જવું.

“સુદ્ધિમાનની સુદ્ધિ બગડે,

જગાડતાં બ્રહ્મ ભૂપ;

બ્રમ થયો કે ભૂંડું ઠરાવે,

વિસરાવે હરિનું રૂપ;

કહો શું કહેવાયે રે,

વાટે સહુ જાયે વહી.

વાંક નથી તારોરે.”

ધીરો ભકત.

“બાઈ વૈશાખે વહ્યા જાયછે તારા દિવસ વાટમાં; રહ્યા છે રાત દિવસ તું લોભાઈ વિપયના ઘાટમાં.”

બોજોભકત.

વાટા મૂકવા, [વાટા-વૃત્ (વર્ત)] ઉડાઉપણે
ખરચી નાખવું; ખાઈ પી ઉડાવી દેવું.

“એકા હાથોત્તી પેટે જે કંઈ છાતું છપતું
રહી ગએલું તેનાપર ધીમે ધીમે વાટા મૂકાતા
ગયા; આથી પ્રેસાની આખતમાં દયાળદાસ-
ની હાલત સાધારણ હતી.

એ બહેનો.

વાટેથી વઠવાડ લેવી, કારણ કે પ્રસંગ સિ-
વાય સહેજ આખતમાં કજીઓ ઉભો કરવો.
વાડ ખંધાવી (પાછળ), ઘેરાઈ જવું;
આસપાસ જમાવ થવો.

“લુચ્ચા, લકંગાને પેટ ભરા લોકોની
તો એનો પાછળ વાડ ખંધાઈ હતી.”

ગુ. જૂની વાર્તા.

વાડામાં જવું, ઝાડે ફરવા જવું;
વાડી ભરવી, નિમાળા-વાળપર ફૂલ ગુંથવાં.
(લાક્ષણિક.)

“સીમંત ને થોડા દિવસ રહ્યા ત્યારે
તારાને હાથે પગે મેદી ચોપડી, વાડી ભ-
ભરી, અને શણગારવા માંડી.”

સાસુવહુની લડાઈ.

“બાળકને વાડી ભરે,
માથા ઉપર જેહ;
કેવાં શોભે વૃજ (મોગરા વડે),
બહેક બહેક થઈ રહે.”

નર્મકવિતા.

વાડી લુટાઈ જવી; ધૂળ મળી જવું; બ-
ગડવું. વિખરાઈ જવું (કામ.)

“ઉમંગથી કામો આરંભે,
રાખી આશ વિશ્વાસ રે;
અધવચ વાડી લુટાઈ જાય ને,
આખર થાય નિરાશ રે.

ભલા ભલાં
વિનયવાણી.

વાડીઓ દુઝવી, સારી પેદાશ આવવી. (લા-
ક્ષણિક.)

તેને ઘેર તો વાડીઓ દુઝે છે.

વાડીના વરઘોડા, (અહીં કાગળનાં કૃત્રિમ
પુલની વાડીનો સંકેત છે. એવી વાડીઓ
જે વરઘોડામાં હોય છે તે વાડીના વરઘોડા
કહેવાય છે. તે વાડીઓ સ્વભાવેજ ઉપરના
ઠાઠમાઠવાળી હોઈ થોડી જ વાર ટકે છે.
તે ઉપરથી.)

દેખાવે ઠાઠમાઠવાળી પણ અંદરથી
વિત્ત વગરની તુરત ખરાબ થઈ નાશ પામે
એવી વસ્તુના સંબંધમાં વપરાય છે અ-
શાશ્વત્ એવું જે કાંઈ તે.

“આપણા લોકો પરદેશી સામાનને
વાડીના વરઘોડા ગણે છે અને તેઓ કહે
છે કે તે તકલાદી ને ફેગટીઓ સમજવો.”

દે કા. ઉ.

વાણુજું જમાડવું; અધરણીરાતને રાખડી
ખાંધ્યા પછી સગાંવહાલાંએ જમાડવી;
ઘેણ જમાડવી.

વાણિયા થઈ જવું, વખતજોઈને નરમ-પોચા-
દીલા થઈ જવું; અગમચેતી રાખીને
ગરીબ થઈ જવું. (વાણીઆ લોકો દીલી
દાળના ખાનારા અને પહોંચેલી પુટીના
કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

“ગઈ લઢાઈમાં આપણું કમકૌવત હતું
ને એજ કારણથી ઘણા ગુર્જરો વાણિયા
થઈ ગયા છે તેથી આપણું લસ્કર શત્રુના
કરતાં નાતું છે.”

વનરાજ આવડો.

“તમે પેંઘચા વિદેશીઓને, પછી ઉ-
લટયો ઘણો યુરોપ; થઈ વાણિયા પેકા પણ
પછિ, ક્યો હિંદુપર અપાર કોપ.”

પાણીપત.

વાણિયાવિદ્યા કરવી, વાણિયાના જાતિસ્વ-
ભાવની પેટે કપટ કરી-આહું અવળું સમ-
જવી-પોતાનું કાર્ય સાધી લેવું. સમયસ-
ચકતાથી પોતાનું કામ કાઢી લેવું; સમય
પ્રમાણે વર્તવું.

“સાંતું મનોએ યુદ્ધ ન કરતાં વાણિ-

યાવિધા કરી શત્રુને તાબે થયો.”

સધરાજેસંઘ.

વાણિયાના કાળજી જેવો(દેવતા), ધગ-ધગતો અગ્નિ (વાણિયાનું કાળજી) ઘણું સખત અને રીઠું હોય છે તે ઉપરથી.)

વાત કરવાનું ઠેકાણું, સારામાઠા મનના ઉભરા કાઢવાનું યોગ્ય સ્થાન.

“ મૂકવા નાણું ઠેકાણું છાનું મજે, જ્યાં યકી કાઠ તેને ન કળશે.

વાત કરવાનું ઠેકાણું તો વિશ્વમાં, મિત્ર મુશ્કેલીથી કાઠક મળશે. ”

કવિ દલપતરામ.

વાત ફાટવી, હાડ જવું. ‘એની વાત તો ફાટી છે હવે.’

૨. વાત ફેલાવી.

વાત ભારે કરવી, અમુક વાતને મોટી-મોંઘી કરી થાપવી.

વાત ભારે થવી, ગર્વ થવો; પતરાજખોર થવું; ટેક-મમત વધવો.

૨. અગાઉના કરતાં વધારો થવો. (મુશ્કેલીમાં-ગુણ-કસોટીમાં કે કિંમતમાં.)

૩. છેકજ કઠોર થઈને વેર વાળવા ઉપર આવવું.

વાત મારી જવી, ધાર્યું ધૂળધાણી થવું; ખેલ કથળી જવો; ખેલ નિષ્ફળ થવો.

“ ચાલાક ઘેલાભાઈએ ધાર્યું કે હવે વવખ ગુમાવવામાં માલ નથી. કોઈ ખોલી ઉઠશે તો આપણી વાત મારી જશે. ”

એ બહેનો.

વાત પામવી એટલે ભેદ જાણવો; પાર પામવો. વાત ખનાવવી એટલે જુઠી વાત ચલાવવી.

વાત વંઠવી -વધવી, અમર્યાદ-અવિવેકી થઈ ગયેલા પતરાજખોર માણસને વિષે

ખોલતાં વપરાય છે કે ‘એની વાત વંઠી છે હવે.’

વાતનું વતેસર- વતીગણ કરી મૂકવું, જુજ વાતને છેક મોટી કરી નાખવી; લંબાવી લંબાવીને કહેવું. (વતેસર=વાતશ્રી.)

“ ધનલક્ષ્મીની વાતો તેના ઘણીની વાતોને મળતી હતી-વિશ્વેષમાં એટલું કે એનો સ્વભાવ વધારે વાચાળ હોય છે તેથી તેઓ વાતનું વતીગણ કરી મૂકે છે. ”

એ બહેનો.

વાદળ ચઢી આવવું, સંકટનું તોફાન થવા લાગવું.

વાદળ ટુટી પડવું, સામટી આફત આવી પડવી; એકાએક એવું દુઃખ આવી પડવું કે જ્યાંથી છુટવાની ખારી જડે નહિ.

“ માનચતુરે આ કામ કર્યું હોત તો એના પર વાદળ ટુટી પડત. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

વાદળ ચઢવું, (દુઃખનું.) અતિશય દુઃખ ઝુમવું.

૨. લશ્કર ચઢવું.

૩. વરસાદ ચઢવો.

વાનાં કરવાં (ઘણાં ઘણાં), બહુ બહુ રીતે વિવેક કરવો અથવા બહુ બહુ રીતે સમજાવવું.

“ તેણે ઘણાં વાનાં કર્યાં, પણ હું જમવા ગયો નહિ. ” “લાડ પહોત્યાં કુંવરી તણાં, નળને વાનાં કીધાં ઘણાં, ”

નળાખ્યાન.

વાને ધાલવું, વિધિપૂર્વક પીઠી ચોળવી.

વાયકું થવું, દોઢે ડહાપણ ચલાવવું; હઠી-લું—જીકી થવું; સમજાવ્યું ન સમજતાં આડું ને આડુંજ કર્યાં કરવું.

વાયકું પડવું, ખોટું લાગવું; માહું લાગવું.

“ ખરું કહીએ છીએ ત્યારે વળી વાયકું પડે છે ભાઈ સાહેબને ? ”

વાયરા વાઈ ચૂક્યા, સુખ દુઃખના અનુભવ લઈ રહ્યા—સુખ દુઃખ ને આવી પડ્યું તે વેઠ્યું.

‘બધી તરફના વાયરા વાઈ ચૂક્યા’ એમ કહેવાય છે.

વાયરે ચઢવું, દહેરમાં આવવું; ઉડેલ તખિ-યતના થવું; મૂર્ખાઈ ભરેલી તખિયતમાં આવવું; કુલાવું.

“ એક દિવસ મેરૂલો ખીજવાયલો નિરાશ થયેલા ગરબડદાસ સાથે ગપ્પાં મારવા બેઠો અને વાયરે ચઢ્યો, તેમાં કાંઈ લવી ગયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ મોંઘવારીના સમયમાં તેઓ બે પૈસા સાડું કમાયા તેથી વાયરે ચઢ્યા.”

પુસ્તકમાળા.

વાયરો કાઠી નાખવો, માર મારી અધમુઠ કરી નાખવું; થોડી વારમાં પ્રાણવાયુ નીકળી નય એટલો માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવી મરણુતોલ કરી નાખવું, થકવી દેવું.

૩. ખુબ ધમધમાવવું—ધમકાવવું;

ઠોક દેવા; સપડાવવું.

વાયરો નીકળી જવો, અતિશય—હદથી જ-દે મહેનત કરી છેકળ થાકી જવું; મરણુ-તોલ થઈ જવું.

વારના પાર થયા, ઘણીજ વાર થઈ.

વારિ જાઉં, વહાલાને માટે ભોગ આપું; બલા લઉં; કુરબાન થઈ જાઉં; ઓવારણું લઉં.

મારી નાખવું, માથે ઓવારી—ઉતારી ફેંકી દેવું. (દરકાર ન રાખવાના અર્થમાં વપરાય છે.)

‘ સો રૂપિયા તો તેના નામપર વારી નાખું.’

વાવટા ચઢવા, ફતેહમંદ—વિજયી થવું.

‘ આજ ભાઈના વાવટા ચઢ્યા છે.’

વાવટો ઉડવો, નય મેળવવો.

વાવટો ચઢવો, આણુ ફરવી. વિનય મેળવવો વાસ ભરાવવો, ઉચાળા ભરાવવા; ધર વા-ખરો ઉપાડી લઈ જવાની જરૂર પાડવી.

વાહ વાહ, ઠીકાઠીક.

“ ઠીકજ છે, જેને ઘણીનું માન હોય તેને ધરાણું જેઈએ; અમારે તો વાહવા-હ ! ”

શ્રી સંભાષણ.

વાહ રે વાહ, એમ અન્યથી ઉક્તિ થતાં બોલવામાં આવે છે.

વાહવાહ રે ભાઈ વાહવાહ, સામા મા-ણુસે મૂર્ખાઈનું કામ કર્યું હોય ત્યારે મ-સ્કરી કરવામાં વપરાય છે (વાંકામાં.) વા-હવાહ એ શાખાશીમાં, અને વાહ એ વાંકામાં કોઈની મૂર્ખાઈ બતાવતાં વપ-રાય છે.

“ ઓ કુતરા, અરે હુચ્યા, તારી પીઠ-પર કોરડાની નિશાનીઓ છતાં શાહુકાર બનવાને તૈયાર થયો છે કેમ ? વાહ વાહ-જી વાહ વાહ, કેવો નિર્લજ ? એમ બોલી તેઓએ લાતમૂકીનો વારસાદ વરસાવ્યો.”

અ. ના. ભા. ૧ લો

“ ડહાપણમાં તુજ નહિ મણા, માણુ મોટી મોજ; વાહવાહ ભઈ વાહવાહ તને, અખળા મારે રોજ.”

રસ પ્રકરણ—કવિ નર્મદ.

વાણુ પાણી થવાં—કરવાં, રાતનું ખાવા-નું ખાઈ લેવું.

વાળે વાળ ઉભા થવા, રોમાંચ ખડાં થવાં. (ભય, ક્રોધ કે, દયાની લાગણીથી.) વિખ વાવવું, ઝેર ઉક્તિ કરવું; શત્રુવટનું મૂળ રોપવું.

વિછેદ જવું, નાશ પામવું. (શ્રાવકોમાં.) વિજળીને વેગે, વિજળીના વેગ જેટલી ઝ-ડપથી.

“ તે તલ્લાળ ઉડ્યો, ને હિતાહિતનો

વિચાર કર્યા વિના જ વિનયીને વેગે પાછો રાજમહેલ તરફ આવ્યો. ”

દિક્ષીપર હલ્લો.

વિરાટ સ્વરૂપ, પ્રહાંડ-વિશ્વને આકારે ધશ્વરનો જ દેહ તે.

વિવાહની વરસી, રૂડે અવસરે કંઈ માઠો પ્રસંગ-સમાચાર આવી મળે તો તે વખતે વિવાહની વરસી થઈ એમ ખોલાય છે. અવળાનું ચવળ; જોઈએ તે કરતાં ઊંધુંજ.

વિવાહનું આરમ્બ પશુ ખોલાય છે.

“ તેની ઈચ્છામાં હાલ દેખાતું વિદ્ય પડશે તો તે વિવાહનું વરસી કરી એસશે. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ મર્મમાં તે ખોલી નવ જાણે, ખોલે વધી ધુમ; વિવાહનું તો આરમ્બ કરતી, વેળાએ અનતી સૂમ, મૂરખ નાર તણી હાં-સી, એનો જુઓ શી થાય ખાસી? ”

નર્મકવિતા.

વિશ્વાસી ધર્મ, જેમાં ખ્રિસ્તી પેગમ્બરના ઉપર વિશ્વાસ રાખવાથી પાપથી મુક્ત થવાય છે એવું કહેલું છે તે.

વિષ્ણુ દેવત, ધી.

વીંટીમાં જડવા જેવું (નંગ), ગુણવાન-લાયક માણસને વિષે ખોલતાં લાક્ષણિક રીતે વપરાય છે; પરંતુ બહુધા વાંકામાં નરસા ગુણથી બહાર પડેલાને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

વીર મૂકવા, મંત્રથી વીરનો કાઈનામાં પ્રવેશ કરાવવો.

વીશી આવીશી, ફેરફાર; સુખદુઃખ; ચ-હતી પડતી.

વીસ નખી, (વીસ નખવાળી સ્ત્રી)

‘ કારણુ તો ઘર ઘાલણુ મોઢું,
વીસ નખી આવી વળગીજી;
નવલ ભણે હિણુભાગી ભણ્યાની,
આશ હવે રહી અળગી. ’

સાયું.

માળ ભ્રમ અત્રીસી.

વીસ વસા, સંપૂર્ણ.

૨. ધણું ખરું.

‘ હસે હિયા વિશે વસે,
થશે સુખીજ રે વીરે. ’

દ્રૌપદી હરણુ.

વેંત ભોંય સુઝતી નથી, શું કરવું તે જરા પશુ સજે નહિ, એવી સાંકડમાં અથવા અતિશય ગુંચવણમાં આવી પડાય છે ત્યારે વપરાય છે.

વે’લાઈ, બવહારમાં ચાલતો પૈસો કે નાણું. વેગણું એસવું, (રજસ્વળા સ્ત્રીએ અ-મુક દિવસ વેગળા રહેવું એ પ્રચાર હિંદુમાં તેમ પારસીમાં ચાલે છે તે ઉપરથી.)

વેચાતી લઢાઈ લેવી, કાઈનું ઉપરાણું લઈ પોતે લઢવું.

“ તેની આંખ જુસ્સાથીજ રાતી રહેતી અને તેને વેચાતી લઢાઈ લેવાની એવી તો ટેવ પડી ગઈ હતી કે માધવે તેને સારા ઉંચા હોદ્દાપર નીમેલો હતો તો પશુ જન્મ અને તેમ તેને ખીજા શોક સાથે થોડાજ પ્રસંગ પડવા દેતો, ”

કરણુધેસો.

વેચીને ચણા ખાવા, -કરવા, વેચી-વઢાવીને ખાઈ પી ઉડાવી દેવું. ૨. પત ન કરવું.

“ આ તમારી ઐરી તમારો હુકમ ન માને એ તે વાત! તમને રોજ વેચી ખાય છે, તમને શેની ગાંઠે? પૈસાનું કામ નથી, મરદાઈ જોઈએ. ”

નવી પ્રજા.

વેચીને પાયકા કરવા, વેચી-વઢાવીને ખાઈ પી ઉડાવી દેવું; પત ન કરવું.

વેડીયાવાડ કરવી, બળાત્કારે કરવું; ઢંગ-ઠેકાણા વિનાનું કરવું (કામ.)

વેતર વઠવું, (માણસને વિષે ખોલતાં.) છેયાં છોકરાં કાણુમાં-અંકુશમાં ન રહેવાં.

વેતરણુ કરવી, વસે કરવી; શિક્ષા કરવાની તજવીજ કરવી; ઘાટ ધડવો. વેતરણુ વણુવી પશુ કહેવાય છે.

“ એ ચિંતા ઉપકાર કરે કદિ,
સદ્ગુણનો કરાવિ મેળાપ;
પણુ વૃત્તિ પાછી તુર્ત પલટાયે,
કે ચિંતા કાપતી કાપ.
નય નય ધીરા રે,
કા વેતરણુ નવ વણે-ચિંતાં

ધીરા ભકત.

વેતરી આવવું, ગમે તેમ કરી આવવું. ગમે તેમ વેતરી આવ્યો હશે? એટલે તેનો કંઈ ભરોસો નહિ-ગમે તેમ-કદિ ઊંધુંજ કરી આવ્યો હોય.

‘ નવતું સાડી તેર વેતરણું જીઓ.’

વેદ ભણવા, વેદ ભણવા જેવું કોઈ ભારે મુશ્કેલ કામ કરવું.

“ શ્રીદામો-દાદા, એના તે શા ભાર છે છે? કંસ, કેશી, મલ્લ, માતંગ, માવત એવા એવા અનેકને અમારા જેવા ગોવાળીઆ પૂરા પડી શક્યા, તો હવે એવા એકને જીતવો તેમાં તે શા વેદ ભણવાના હતા.”
સત્યભામાખ્યાન.

વેદનો છેડો આવવો, હદ આવી રહેવી; આડોઆંક વળવો; અવધિ થવી; અહુ થવું. વેદિયો ઢોર, પુસ્તકપંડિત; સમન્યા વિના માત્ર પાઠે કરનાર; જે ભણે પણુ ગણે નહિ તે; વ્યાવહારિક જ્ઞાન વિનાનો; પોપટિયો પંડિત.

વેરાઈ જવું, ન્યારે કોઈ માણસનું હસવું માતું ન હોય ત્યારે સામો માણસ કહેશે કે જો જો, અધ્યા વેરાઈ જતું?

વેરી મારવું, સમાધાન કરવું-કરી છુદું પાડવું; માંડી વાળવું; ટો પતાવવો.

“ બન્ને વચ્ચે પાછું જીદ મચ્યું; એ ધરમાં ન હોવાથી તેમને વેરી મારનાર કોઈ ન હોતું; લઢી લઢીને યાકયાં ત્યારે જ તે છાનાં રહ્યાં.”

એ બહેનો.

વેલ કાઢવી, કુતરાંને સાર એક ગામથી ખી-જે ગામ અન્યોઅન્ય લાડવા, રોટલા વગેરે મોકલવા.

વેલાતોડ વરસાદ, ઉત્તર દિશાના પવન સાથે વરસતો એરી વરસાદ. તેથી વેલા વગેરે સૂ કાઈ નય છે.

વેલો વધવો, કુટુંબ પરિવાર વધવો-ફેલાવો. વેવલાં વીણવાં, કાંઈ મારવાં.

“ નવની રાખી જગન્નાથ પંડિત, તે તો સહજ બની આવે; આવન સીદી ગંગા ચડાવી, તે તો વેવલાં વીણાવે,”

દયારામ.

વેશ રાખવો, સ્ત્રીની અવસ્થામાં આવે ત્યાં સુધી બાળરાંડે સાધારણ વપરાતાં ધરેણાં અને ચાંદિા રાખવો.

વેશધારી કાગડો, એક કાગડો મોરનાં પી-છાં ધાલી મોરનું ડાળ ધારણુ કરતો હતો; પરંતુ પાછળથી પકડાઈ ગયો. તે ઉપરથી મિથ્યાડંબર કરનારો માણસ; જે પોતાનું નથી તે પોતાનું છે એમ કહેવડાવનાર. (ધ-સપતીતિની એક વાત ઉપરથી.)

વૈદું કરવું, જેણે કરીને રોગ નય, અથવારીસ, બળિયેલપણું, ધુંધવાતાપણું ટળે એવી તબ-વીજ કરવી.

(રોગ-વ્યાધિ ઠાળવા વૈદું-દવા કરવી પડે છે તે ઉપરથી.)

“ જો લેસન નહિ આવડ્યું તો તારાં વૈદાં કરવાં પડશે. યાદ રાખ.”

વૈમાન આવવું, (જેણે સત્કર્મ કરી ઈશ્વરની મહેરબાની મેળવી હોય તેને મરતાં ઈશ્વરની હજીર લઈ જવા દેવતાઓને ખેસવાતું વાહન કે વૈમાન આવે છે એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

પવિત્ર ભકિતમાન-પૂણ્યશાળી ઠરી મોટા દુષ્ટબાથી ઈશ્વરની હજીરમાં જવું.

“ અંત સમે છાપ તિલક બતાવે,

બહી ગયા ન્યારે ભાન;

ઐરણુની ચોરી સોયતું દાન, ઐમ કેમ
આવે વૈમાન.
ચુર જ્ઞાન નાવ્યું રે.”
ધીરો ભકત.

વૈશાખ નંદન, ગધેડો; મૂર્ખ. (વૈશાખ નંદન
ઐટલે ગધેડો તે ઉપરથી લાક્ષણિક.) (ગ-
ધેડાને માટે વૈશાખ માસ કામોદિપક છે

તે ઉપરથી.)

વોહોલિયાં વાહવાં, વલખાં મારવાં; કાં કાં
મારવાં.

“ હક નથી હાલતો હરિ ભગ્યા વિના
કાળ ગળી જશે, સોમે દર્યુ નાસે ઉપર પછે
વોહોલિયાં વાહાશે— ખુટલ.”

ભોજો ભકત.

શ

શંભુમેળો, ભેળસેળ; જે હોય તે ભેગું;
ખિચડો.

શકરાના કરવા, (શુકરાના કરવા.) એકાદું
પરાક્રમ કરી મોટો જશ મેળવવો—
ખાટવો.

૨. તાગડધિત્રા કરવા.

“ રોજ નિયમિત કાજે ખુદી હવામાં
કસરત કરવી, ને નીમક ને રોટી જે મળે
તે પર શુકરાના કરવા એવી ઉત્તમ ટેવ
એ કાળના ઇસ્લામીઓની હતી.”

સોરઠી સોમનાથ.

શકુનિ ચતુષ્ટય, જુઓ ચંડાળ ચોકડી.
(મહાભારતમાં વર્ણાયલા શકુનિ, દુર્યોધન,
દુઃશાસન, અને કૃષ્ણ એ ચાર જણની ચં-
ડાળ ચોકડી ગણાતી હતી તે ઉપરથી.)

શકુનિ મામો, (દુર્યોધનનો મામો શકુનિ;
દુર્યોધનને અવળી યુદ્ધ સુઝાડનાર તે જ
હતો તે ઉપરથી.) હીણી સલાહ આપ-
નાર—અવળી યુદ્ધ સુઝાડનાર એવો જે
કોઈ તે.

શંખ જેવો, મૂર્ખ; ઠ; અક્કલ વિનાનો; જં
ગલી; અક્ષરશૂન્ય.

૨. ઠાલી; પાસે કંઈ ન હોય તેવું. (શં
ખ અંદરથી પોતો હોય છે તે ઉ-
પરથી.)

શંખોવાચ ઐટલે કંઈજ નહિ.

શંખ નારાયણ, પાસે કંઈજ ન હોય તે.

એમાં છે ‘શંખનારાયણ’ મતલબ કે કશુંએ
નથી.

શંખ માધવાનંદ પણ ખોલાય છે.

શંખ કુંકવો, દેવાળું કાઢવું.

૨. ભોપાળું ખતાવી દેવું; પાસે કંઈ
નથી એમ જણાવવું; મડ વેરવી.

શંખ વગાડવો પણ ખોલાય છે;

૩. પોતાના કામમાં પાર ન પડવું; હારી
ચાકી જઈ અધવચ પડવું મૂકવું.

શંખ ભારથી, અક્કલ વિનાનો; મૂર્ખ; ઢંગ
ધડા વિનાનો.

“ તેના શરીરમાં હજી જીવ છે. ઇચ્છા
હોય તો હું મારા ખોલ હમણાં જ સત્ય
કરી દેખાડું અને તેમ ન અને તો પછી
સરકારે ખેલાશક મને શંખભારથી સ-
મજવો.”

અરેખિયન નાઇટસ.

શંખ વાગવો, (ધરમાં) (સાધુ લોકોના ધરમાં
શંખ વાગે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) ખૂટી જવું;
થઈ રહેવું; પતી રહેવું; પાર પતવું.

શનિનો ફેરો, દુઃખ કે આફતને વિષે ખો-
લતાં વપરાય છે.

(શનિ પીડાકારી ગણાય છે તે ઉ-
પરથી.)

શરીર ભરાવું, તાવ આવવો અથવા તાવનાં
ચિન્હ થવાં.

શરીર ભરાવાવાળું થવું ઐટલે ભોલી-
આળ થવું.

શરીર વાળવું એટલે કસરતથી શરીરનો બાંધો આણવો.

શરીર ભારે થવું અને શરીર ભરાવું એ એક જ અર્થમાં વપરાય છે. શરીર ભરાઈ જવું એટલે અક્રમ થઈ જવું.

શરીરમાં ઘાણુ પેસવો, રોગે ધર કરવું; રોગે દાખલ થઈ તબિયત બગાડવી.

“લાડકોર બિચારી મરીનથીને દહાડા કાઢતી; તેના શરીરમાં એકવાર ઘાણુ પેડો તે ગમે તેટલાં ઓસડવેસડ કર્યા તોપણ દૂર થયો નહિ”

એ બહેનો.

શાક કરવું, નિરર્થક રાખી મૂકવું; કોઈ વસ્તુનો માલીક-અધિકારી, માગણી થવા છતાં પણ કોઈ માગનારને આપે નહિ ત્યારે તેના તરફથી તિરસ્કારમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

વધારીને ખાવું, અથાણું કરવું વગેરે આ પ્રયોગને અનુસરતા પ્રયોગો છે.

“ જ ના આપું તો શાક કરજે. ”

શાક પાંદડે જવું, નાતમાં શાક સુધારવા જવું.

શાકભાજી, રોજનું સાધારણ; લેખામાં નહિ એવું.

“ મારે મન તો તે શાક ભાજી છે, પછી તું તને ગમે તેટલી મહત્વની બાબત ગણું તેમાં ના નહિ. ”

શાણકું ઝલાવવું (હાથમાં), બીખ મગાવવી; અથવા બીખ માગતું કરવું.

“ પ્રધાન શત્રુ યાત તે પરવડત, પણ કપટપુરીનો રાજ યાત તેતો શાણકું ઝાલ્યામાં ઝલાવત. ”

ત્રેમરાય અને માશ્મતિ.

શાણી શિખાળ, શિયાળના જેવી બાહારથી શાણી દેખાતી પણ અંદરખાનેથી ઘણી-

જ કપટી સ્ત્રીને વિષે બોલતાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

શાણી સીતા, સીતા જેવી ડાહી અને ઠાવકી.

શાણું બગલું, બગલાની પેઠે શાણું થઈ સ્વાર્થે તાક્યાં કરનારું; બગલાના જેવું ધ્યાન ધરનારું.

શાતામાં રહેજો, પાટણવાડા તરફ છુટા પડતાં એમ બોલાય છે.

શાયડીથી શારવું, મેણું-કઠણ વચન કહી કાળજી કોપી કરવું; સંતાપવું; દુઃખ દ્યાં કરવું.

“ મૂર્ખ છિદ્ર જો જાણે, મેણુંની શાયડી કરી શા'રે,

ત્રેમરાય અને આશ્પતિ.

શાલમપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકામાં)

શિકલ તો જો, ગુણુ તો જો; મોં તો જો.

શિખરે જઈ પહોંચવું, પૂર્ણ કલ્યાણ કે સંપૂર્ણતાની પ્રાપ્તિના સંબંધમાં વપરાય છે; ઠેક પહોંચવું; સંપૂર્ણ સ્થિતિ એ પહોંચવું; પોતાના ધાધામાં ખીજાઓ કરતાં ચઢી-આતા થવું; પોતાના ધંધામાં નેટલી ઉચ્ચતાએ જવાય તેટલીએ જવું.

શિંગડાં ઉગવાં બાકી છે, મતલબ કે કંઈ નિશાની નથી; હોત તો કેટલી મૂર્ખઈ છે તે જણાઈ આવત.

શિંગડાં માંડવાં (સામે), જોસબેર સામે થવું; શિરજોરી કરવી; ગમે તેટલી અડચણ પડવા છતાં પણ બહાદુરીથી આગળ ધપવું.

શિંગડું થઈ જવું, શિંગડાને આકાર જે-વાઈ જવું (શરીર) ‘શિંગડે લેવું’ પણ બોલાય છે.

૨. ઠંડું થઈને સખત થવું. (ઠાઠથી)

શિંગડે લેવું, સામે થવું અથવા પુરૂપ-

ત્વથી-મરદાથી-બેટવું; બહાદુરીથી લઢવું.

શિંઘોડીનો વેલો, શિંઘોડીનો વેલો બહુ ફાલેછે તે ઉપરથી ઘણો વિસ્તાર-પરિવાર & બહોળા સગપણના અર્થમાં વપરાય છે. શિંઘોડું તાણવું; શિંઘોડાના આકારનું ટી-લું ખેચવું-કરવું. (મન્નકમાં.)

“ ઉઠીને ચોટલી ઝપટ છટકારિને તાણિ શિંઘોડું, ઝટ ખેસવું ખાવા. ”

મટનું મોપાણું.

શિંઘોડું શણગારવું, સ્ત્રીને અથવા પુરુષને કપાળે હાંગળોક અથવા કંકુનો શિંઘોડાના જેવો સુંદર આકાર પાડેછે તે શિંઘોડું શણગાર્યું એમ કહેવાય છે.

શિતળાના વાહને ચઢવું; શિતળાદેવીનું વાહન ગધેડું છે, તે ઉપરથી ગધેડે ચઢવું અને લાક્ષણિક અર્થે ફળેત થવું; રેવડી ઉડવી; ખેઆખર થવી; વગોવાવું; અપજશ મળવો.

શિવારામ ગાર્દી, એકા ત્યાંથી વેળાસર ઉડવાની દરકાર ન રાખનાર; લાંબા વખતનો પડાવ-ધામા નાખનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ‘શિવારામ ગાર્દી બ્યાં પડયા ત્યાં એક મહિનો ને આઠ દી’ એવી કહેવત છે.

શીકે મૂકવું (વાત), ઉંચે મૂકવું, ગુમ રાખવું; બહાર ન પડે એમ કરવું; લોકોના નાણામાં ન આવે એમ કરવું.

શીશી ને ફટાક, તરત તેનો નિકાલ. (શીશી ફટાકીને તુરત તેનો ફટ અવાજ કરવો તે ઉપરથી.)

“ નાગરિકા-શીશી ને ફટાક, ના જડે તો ફટ કહે જે, એમ કંઈ આપવું કે લેવું છે ? ”

સત્યભામાખ્યાન.

શુક્રવાર થવો-વળવો, શુક્રવાર એ મુસલમાન લોકોનો પવિત્ર દિવસ ગણાયછે, એજ દિવસે આદમ જન્મ્યો હતો એમ કહેવાયછે. બ્યો-

તિષ શાસ્ત્રમાં પણ શુક્ર શુભ ગણાયછે. વળી અમેરિકામાં શુક્રવાર એ એક બાગ્યશાળી દિવસ ગણાય છે. રોકોટલેન્ડમાં એ એક લગ્નનો બહુજ શુભકારી દિવસ મનાય છે, તે ઉપરથી લાભ થવો; દહાડો વળવો; નશીબ નગવું; શુક્રવાર-મલિવાર;-દંગ.

‘ એમાં કંઈ શુક્રવાર વળે નહિ, ’

“ ધરતું ધર નહિ, જરતું જેર નહિ ને વરમાં શુક્રવાર તો આવો જ-સાઠ વર્ષના વરને ખાપે પરણાવી હશે શા સાર ? ”

કુંવારી કન્યા.

“ હા, હા, ચાલ્ય. ચાલ્યા, પ્રણયકોપ જોઈ ખેસી રહેવાથી શો શુક્રવાર થવાનો છો ? ”

તપત્યાખ્યાન.

શ્ન્ય મૂકવું, રદ કરવું; ખાતલ કરવું.

શ્ન્ય શિખરે ચઢવું, સમાધિસ્થ થવું; જે અવસ્થામાં નિષ્પ્રપંચ પરમાત્મારૂપ માત્ર ભાસે છે તે અવસ્થાએ પહોંચવું; (બ્રહ્મ રંધ્ર અથવા શ્ન્યની પેલી પારનો પ્રદેશ કે ગગન-ગુફાને શ્ન્ય શિખર કહે છે.)

“ શ્ન્ય શિખરપર મઠી ગયા, વાગે અનહદ વાગ્ન, ”

બોજોમકત.

‘ મહંત સંતો ઘણા થયા તેણે, માયાનાં વર્ણન કીધ; અનુર્વચનીય તો સહુ જનક છે, જણી તેણે તો દુંડુભી દીધ, શ્ન્ય શિખરે જઈ શોધીરે, દાસ ધીર બ્યાં ગાઈ-ધીરો મકત. ’

શકચો પાપડ પણ ભગાતો નથી, મતલબકે છેક અશક્તિ પેદા થઈ છે.

શકી નાખવું, સંતાપવું; કાળજી ખાળવું; દુઃખ દ્યાં કરવું. (મહેણાં કે કઠણ ખોલથી)

શિખચહીના વિચાર, કદી પાર ન પડે તેવા લાંબા લાંબા વિચાર; રખડતા-મટકતા ગાંડા લાંબા વિચાર; મિથ્યા તર્ક ઉપર તર્ક ઉઠાવ્યાં કરવા તે.

“તેની જીવાની યતાં જે જે ઉમેદ તેના મનમાં આવી હતી તથા જે જે શેખ-ચક્ષીના વિચાર તેણે કીધા હતા. તે સઘ-ળા એક પછી એક તેના સ્મરણસ્થાન માંથી નીકળી ગયા.”

કરણુધેસો.

“શેખચક્ષીના વિચાર ન કરો, ઉત્તમ પરિણામની આશા રાખો અને ઈશ્વર ઉપર વિશ્વાસ રાખો.”

શેતરંજી રંગી નાખવી, ખરડો રંગી નાખવો-ખરડામાં મારી લોહી કાઢવું.

શેન વાટવા, સૂઈ જવું, (ગુજરાતના ભિ-ક્ષુક બ્રાહ્મણોની પારસી.)

શેર થવું, શિરજોરી કરવી.

‘કંઈ પણ પહાનું મળ્યું કે તે શેર થતી.’
ખે બહેનો.

શેર લોહી ચઢવું, આનંદમાં મસ્ત બનવું;
આનંદ થવો.

શેર સુંઠ ખાધી હોય તો, તાકાદ-જોર-શૌર્ય હોય તો; તીખો સ્વભાવ હોય તો.

“તમારી પાછળ તમને ખોળતા જ ફ-રીએ છીએ, કે મિયાં ફરિદખાં, અમને ક્યારે પકડે? હવે માએ શેર સુંઠ ખાધી હોય તો પકડો.”

પ્રતાપ નાટક.

“અંગદ સાચું જે જીએ,
અધિક દ્રષ્ટિએ આડી,
શેર નથી ખાધી સુંઠ,
નથી જન્મ્યો કો માડી.”

અંગદવિષ્ટિ.

શેવુંને ચરાળ જણતો નથી, (શેવું-આડા ચાસ અને ચરાળ-ઉભા ચાસ તે ઉપરથી.) નજીવી બામતની પણ માહિતી નથી એ અર્થમાં ચરોતર ભણી કણખી-

પાટીદારોમાં બોલતાં વપરાય છે.

શ્રાવણુ ભાદરવો વહેવો, શ્રાવણુ તથા ભાદરવા માસના જેવો આંખમાંથી આંસુનો પુષ્કળ વરસાદ વરસવો; પુષ્કળ આંસુ વહેવાં.

“તેનાં ચક્ષુ સામે તેના પતિની પ્રતિ-મા ખડી થઈ અને નેત્રોમાંથી એક સરખો શ્રાવણુ ભાદરવો વહેવા લાગ્યો ને ઉચ્ચક્રિયાં ખાવા લાગી.”

અરેબિયનનાઈટસ.

શ્રીગણેશાયનમઃ કરવા, શરૂઆત કરવી; આરંભ કરવો; ગણેશ માંડવા. (કોઈ પણ કાર્યની શરૂઆતમાં ગણેશનું સ્મરણુ કરવામાં આવે છે તે ઉપરથી.)

“કરોને આજજ શ્રી ગણેશાયનમઃ;”
સરસ્વતીચંદ્ર;

શ્રીકૃળ આપવું, રત્ન આપવી; ખરતરફ કરવું; નોકરીમાંથી દૂર કરવું. ગોવાનું ગડગડીયું આપવું. ‘પાણી ચુતું-નાળિયેર આપવું’ એમ પણ બોલાય છે.

શ્રી રામ, શ્રી રામ, આ શબ્દો કોઈના અંત સમયે તેની સદ્ગતિ થાય એટલા માટે તેનાં સર્ગાવહાલાં તરફથી બોલવામાં આવે છે.

શ્વાસ કાઠી નાખવો, સંતાપવું; કાયર કરવું; થકવવું; અધમુહું કરવું; મરણુતોલ કરવું. (અતિશય કામ કરાવી કે માર મારી.)

શ્વાસ ઘેરાવો, જીવ મળવો; ઐક્યતા થવી.

“આ વખતે વિદ્યાગવરીના મનમાં ઘણું કહેવાનું આવ્યું, પણ મોટી બેનને શ્વાસ ઘેરાયા વગર સભાહ આપવી કે ઠપકો દેવો તેને ઉચિત લાગ્યો નહિ.”

ખે બહેનો.

શ્વાસ લઈ નાખવો, સંતાપવું; ડુઃખ દેવું. જીવ ખાવો.

સ

સંસાર તરવો, સંસાર વ્યવહારમાં કુશળ થઈ સારી રીતે ધર ચલવાવું; અને ઈશ્વરને ઓળખવો.

સંસાર માંડવો, પરણવું.

૨. દુનિયાદારીમાં પડવું-આ અર્થમાં 'સંસારમાં પડવું' પણ વપરાય છે.

સંસાર સાગરમાં ડુબવું, પાપી થવું; કરમ બાંધવું; સંસારની દુઝાથી રિખાયાં કરવું; તેથી ઉલટું સંસાર તરવો.

સંસારનો વા વાવો, સુખદુઃખનો અતુલવ થવો.

સંકાર પડવા, (શ્રીકાર ઉપરથી) માન રહેવું; ટેક જળવાવો.

“ ધણાં હીણાં કર્યા અરે
મહોયિ પાપ તેં અરે;
સુખુદ્ધિ શુદ્ધિ તો અરે,
પડયા નહીં સંકાર રે; ”

નર્મકવિતા.

સંકાર ખળવા, ચતુરાઈ-વિવેક હોવો. પહેરવે ઓઢવે, બોલવે ચાલવે સુઘડ હોવું. 'એનામાં શા સંકાર ખળ્યા છે?'

સખીનો લાલ, ધણુજ ઉદાર સ્વભાવનો માણસ. ગોસાઈ કે વેરાગી બિક્ષા માગતાં એમ બોલે છે કે કોઈ સખીનો લાલ છે?

સંકોરીને વેગળા રહેવું, લડાઈ કરાવી ખસી જવું; પક્ષીતો મૂકવો; ઉસ્કેરી-સળી આપી દૂર થઈ જવું.

સંગટો થવો, (સંગટો-મિત્રણુ-બેળસેળ.) શ્રાવકોમાં સ્ત્રી પુરૂષ વ્રત લઈ બેઠાં હોય ત્યારે એક ખીન્નને (પુરૂષને સ્ત્રી અને સ્ત્રીને પુરૂષ) અડકે તે સંગટો થયો કહેવાય છે.

સંધ કાઢવો, (નઓની ઉપર લક્ષ્મી દેવીની કૃપા છે તેઓ પોતાની કીર્તિને કાન મોઠા મોઠા સંધ કાઢે છે અને સંધ જમાડે છે તે ઉપરથી, પણ વાંકામાં)

બોપાળું કાઢવું; પાસે કંઈ નથી એમ જણાવવું.

સંધ કાશીએ જવો, (કાશી ને પ્રખ્યાત ધામ ત્યાં પહોંચવું તે ઉપરથી.) ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ થવી; મનની મુરદ પાર પડવી.

“ આ કરવાથી સંધ કાશીએ જાય એમ મને તો લાગતું નથી. ”

સણુકો થવો, માઠું-દુઃખ લાગી વચમાં અચકી પડવું. (કામ કરતાં.)

‘ શો સણુકો થયો વળી? ’

સત ચઢવું, જ્યારે કોઈ મરી જાય છે ત્યારે તેની સાધવી સ્ત્રી આંખો ફેરવી દબને ઘેલ છાના ચાળા કરવા માંડે છે અને જય અંખા, જય રણુછોડ એમ કરતી બોલી ઉઠે છે, એટલે તેને સત ચઢવું એમ કહેવામાં આવે છે.

સતી થવું, ધણીની પાછળ બળી મરવું. જે સતી થાય છે તે તેત્રીસ કરોડ વર્ષ સુધી પોતાના ધણી સાથે સ્વર્ગનું સુખ નિરંતર બોગવે છે અને તે સુદત પુરી થાય છે ત્યારે તે ઉત્તમ કુળમાં જન્મીને તેજ પ્રિયતમ વેરે પરણે છે.

સતી થનારી સ્ત્રી કપાળમાં હિંગજોડની અને કંકુની આડ કરી ગળામાં સુગંધમય પુષ્પના હાર પહેરી અને માથાના સુંદર કાળા વાળની છૂટી લટો મૂકી, કંકુએ હાથ રંગી તથા ચોક-ચમૂતરે અને દહેલી, એ થાપા ભારતી લાકડાંની ગાઠવેલી ચિતા તરફ ને અંખે ને અંખે કરતી જાય છે. તેની પાછળ હજારો સ્ત્રી પુરૂષોનું ટોળું ને અંખે ને અંખે કરે છે, ઢાલ શરણાઈ આદિ વાદ્યો વાગી રહે છે; એવી સ્થિતિમાં સતી ચિતામાં જઈ સવિતા નારાયણની શ્લુતિ કરી પોતાના પતિનું શીશ

પોતાના પતિના પવિત્ર ખોળામાં લઈ ખેસે છે, અને અનુચરો આવી સળગતો કાકડો કા-
ટ્યિતાને અડાડે છે. આ આલ લૉર્ડ વિ-
લિયમ બેન્ટીકે સને ૧૮૨૯માં બંધ પાડ્યો.

સત્તર આની, (રૂપિઆના આના સોળ
છે તથાપિ તે કરતાં પણ વધારે તે
ઉપરથી.) પૂરેપૂરું; સારું; ધારવા કરતાં
સરસ; જોઈએ તે કરતાં સારું; ચોખ્ખું;
પાકું; મન ખુશ થાય એવું; ઈચ્છાનુસાર.
સત્તર આના એ પાઈ પણ ખોલાય છે.

સત્તર જગાએ, ઘણે ઠેકાણે. 'સત્તર
જગ્યાએ જીવ રાખવો પડે છે.' 'સત્તર
જગ્યાએ જવું પડે છે.' માણસના સંબંધમાં
સત્તર જણ ખોલાય છે. જેમ કે, 'સત્તર
જણની ગુલામી કરવી પડે છે ત્યારે કામ
થાય છે.'

સત્તર ગણવા, નાશી જવું.

સત્તાણું પાયા, (વ્યવહારમાં સત્તાણું એ
ત્રણની સંજ્ઞા છે તે ઉપરથી.)

ત્રણ-સાડા ત્રણ પાયા; ઢંગ ઘડા વિનાનું;
ઉધાન પાયા.

સત્ય સાહેબ, કખીર પંથી લોકો એક ખી-
ન્નને મળતાં એમ કહે છે.

સત્યાનાશની પાટી, પાયમાલી; ખરાબ-
ખરતીનો પાયો; તળિયાઝાટક.

સતોસતીઉં, ઠામ ઠેકાણા વિનાનું; ભલિ-
વાર વિનાનું; ગરબડિયું; કોઈને માથે નહિ
એવું; આરોઆરીઉં (કામના સંબંધમાંજ
આ પ્રયોગ વપરાય છે.)

સતોસતીઉં ઓગણુ પચાસ એમ પણ
ખોલાય છે.

સથરામણુ વેરાઈ જવી, ગભરામણુ થવી;
સાત પાંચ થવી.

સધર આસામી, જુઓ ખમતી આસામી.

" તારા સરખો મૂખં ખીજે કોઈ ન હો-
ય, લાલભાઈ સરખો સધર આસામી

મળેલો છે, તો ફેલાય ત્યાં સુધી તો ફે-
લી ખાવું?"

મણિ અને મોહન.

સધામ પહોંચવું, (સ્વધામ), મરી જવું;
મનની શાંતિ અથવા આત્માનું જે મૂળ
રહેડાણુ ત્યાં જવું.

" તેઓએ ડોશીને જગાડવા માંડી, પણ
ડોશી માતો સ્વધામ પહોંચેલાં તેથી કાંઈ
જવાબ દીધો નહિ !"

કરજીલો.

સંધારો કરવો, જૈન માર્ગીમાં કોઈ માણુ-
સ મરવા અગાઉ થોડી મુદ્દતે સંસારની
આશા, તૃષ્ણા, માલમિલકત, અન્ન પાણી
વગેરે સર્વે તજી દે છે તેને સંધારો ક્યો
કહે છે.

સનાન માંડવાં, સનાન માંડવા જેવી માઠી
હાલત થવી. 'તારાં સનાન મંડાય' એમ
શ્રીઓ પોતાનાં બાળકને ચીઢમાં કહે છે.
(મરનારને ત્યાં શોક કરવાને એકઠા
થાય છે તે ઉપરથી.)

સનાન સુતક આવવું, મારે શું તેમાં સ-
નાન સુતક આવવાનું હતું એટલે મારે તે-
માં શો સંબંધ હતો? મારે શી લેવા દેવા
હતી, એમાં મારે શું? એમ એદરકારીમાં
ખોલતાં વપરાય છે.

સનાનપાણી આવવું એટલે કોઈ મરી
ગયું હોય એવા ભારે તુકસાનમાં આવવું.

સનાનના સમાચાર, સનાનના જેવા માઠા
સમાચાર. (શોક કરવા જેવા.)

સપાટો કાઠી નાખવો, ઝાપટી નાખવું;
ધમકાવવું; ધમધમાવવું.

૨. માર મારવો.

૩. ચીસ ખવરાવવી; ખો ભૂલાવી દેવી.

સફાઈ થઈ જવું, તદ્દન ખૂટી જવું; થઈ
રહેવું.

૨. નાશ પામવું.

સફાઈ મારવી, સાશી મારવી જુઓ.

સંભાર ભરવો, (મશાલો), રસ પૂરવો; અતિશયોક્તિથી રસ જમાવવો; રસિક-અસરકારક કરવું; ઉશ્કેરવું.

“ ડોશીના દ્રવ્યની વ્યવસ્થાએ શેઠનું મન ઉકળ્યું હતું અને તેમાં ગુમાને પુષ્કળ સંભાર ભર્યો હતો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સમ ખાવા નથી, મિલકુલ નથી.

“ ધાતુ પાત્ર નહીં કર શ્લાવા, સાળું વસ્ત્ર નથી સમખાવા. ”

સુદામાચરિત્ર.

સમય ભરાઈ જવો, વખત પૂરો થઈ જવો.

સરઘસે ચઢવું, ઘણા જણ હસી કાઢે-હસીને હલકું ગણે એવું કંઈ કામ કરવું; ફનેતી થવી; વગોવાવું; ચરચાવું; નઠારી ખાખતમાં ખ્યાતી થવી; વરઘોડે ચઢવું. (આ પ્રયોગ વાંકામાંજ વપરાય છે.)

સરાણે ચઢાવવું, હાર પાડી આપવું; શર-આરંભ કરી આપવો.

૨. ઉશ્કેરી-ચઢાવી આપવું.

૩. સરાણે થવું; પુરું થવું; પાર પડવું.

“ કંઈ કાલાવાલાનું કામ,

ગુણુ ગાવા રામજીરે,

તેથી સરાડે ચઢશે કામ,

ગુણુ ગાવા રામજીરે, ”

દીવાળીખાઈ.

૪. રસ્તે પાડવું; રીતમાં આણવું.

સલામ આલેકમ, મુસલમાન મુસલમાનને મળતાં એમ કહે છે, ચારે સામે જવાખ કહે છે કે અલેહકુ સલામ.

૨. છૂટા પડતાં પણ એમ ખોલવાની રીત છે.

સવળા પાસા પડવા, આ દુનિયાની ખાજ રમવામાં પાસા સુલટા પડવાથી જ્ય થવો. ધારેલી ઈચ્છા પાર પડવી; યુક્તિ સફળ થવી; ધાર્યું કામ થવું-પાર પડવું; નોંધએ તેવું-મનમાંનું સુલટું કામ થવું.

એથી ઉલટું અવળા પાસા પડવા.

“ રક્ષણ કરવા ધાર્યું વળો સહુ, હજી રહી છે આશા; શ્નેહ, શૌર્યને જીલ્લકળાથી, પડશે સવળા પાસા. ”

નર્મકવિતા.

સવળે હાથે પૂજ્યા હશે, રીતસર વિધિ પૂર્વક આરાધના કરી હશે. તેથી ઉલટું અવળે હાથે પૂજેલા.

“ સલમામા—પણુ સવળે હાથે ગોર પૂજી હોય ચારે કેની ! ધાવતાં ખાળ છોખાં હશે, વહેતી નદીએ પગ દીધાં હશે, હજરનાં ઘર ભંગાવ્યાં હશે એવાં કામ કરનારને તે આવા સ્વામી ક્યાંથી મળે. ! ”

સલમામાખ્યાન.

સવા આઠ, નોંધએ તેવું; મન માને તેવું; સાંચું.

સવા ગજની છરી (પેટમાં), કપટ; પ્રપંચ; ધાત-નુકસાન કરે એવું જે કંઈ તે.

“ તે તેના પેટમાંની સવા ગજની છરી વાણું મીઠું ભાપણુ ન સમજતાં, ખરૂં લાગવાથી મારા ભાઇને હર્ષ ઉપજ્યો, અને પછી તે ખોલ્યો, અહો સુંદરી ! હું સદા તારોજ છું ”

અરેખિયનનાઈટસ

સવાર થવું, ચઢી બેસવું; શિરનેરી કરવી; માથામાં ધુમાડો રાખી સામે થવું; બહેકી-જઈ દુઃખ દેવું; છાકી જવું.

“ લોકોમાં કહેવાય છે કે કરજની પીઠ પર જઈ સવાર થઈને ચાલે છે. ”

નતમહેનત.

સવા વીસ, પૂરું પાઘરું; નોંધએ તેવું; પૂરેપૂરું અને વળી સરસ (કામના સંબંધમાં.) સત્તરે આના એ પાઈ એમ પણ કહેવાય છે.

“ ઝવેરશા, તમે ખોલ્યા તો સવાવીસ, એમાં પોણી વીસ સમજે તે પાકા વેપારી ન જણવો. ”

પ્રતાપનાટક.

સવારના પહોરનું નામ, સવારના પહોરમાં નામ લીધું હોય તો આખો દહાડો સુખમાં જાય તેવો; કર્ણના જેવો દાતાર.

“ નિપુણક-કેમ ભાઈ કોતું ઘર છે ?

શાર્ફરવ-સવારના પહોરનું નામ જે અમારા ઉપાધ્યાય આર્ય ચાણુક્ય, તેમનું છે.”

મુદ્રારાક્ષસ નાટક.

સસ્તું ગણી કાઢવું, ન લેખવવું; તિરસ્કાર કરવો; ખેદરકારીથી ઉડાવી દેવું.

સળી આપવી, ઉત્તેજન આપવું; ઉશ્કેરવું; ‘તે પોતે કોઈપણ કામમાં આગળ ન પડતાં ખીજને સળી આપી ઉભો રહે છે.’

સળી કરવી, અટકચાળું કરવું; આંગળી કરવી; શરમાવવાની કે ચીડવવાની ખાતર કોઈની છેડખાની કરવી.

૨. ઉશ્કેરવું.

“ કૃષ્ણકાલિકાએ અલકકિશોરીની કટપનાને સળી કરી એટલામાં તો મગજમાંથી હૃદયમાં અને હૃદયમાંથી મગજમાં ચડ ઉતર કરતી કટપનાએ અમાલની પુત્રીને ગભરાવી દીધી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સળીસંચો કરવો, સાંસણી કરવી; પ્રેરણા કરવી; ઉશ્કેરીને ઊભું કરવું.

સળોકડું કરવું, ચીડ ચટે કે લડવા ઉઠે એવી રીતનું અટકચાળું કરવું; છેડવું; ઉશ્કેરવું; મગક કરવી.

“ સમસિંધળ-આપનું કહેવું સલ છે. આપણે કેડ બાંધીને શત્રુને સળેખડું કહ્યું છે એટલે હવે આપણે ઝાઝું સમજવાનું નથી.”

પ્રતાપનાટક.

સળો પેસવો, ધણા દહાડા પહોંચી છેવટે ખરાખી થાય એવી અવ્યવસ્થા-ફાટકુટ કે કુસંપ થવો.

“ એના ઘરમાં ધણા દિવસથી એવો તો

સળો પેઠો છે કે જ્યારે સારે એ કુટુંબ ખાખાવીખી થઈ ગયા વગર રહેનાર નથી.”

સાંઘ કહેજો, કાઠિયાવાડમાં બાયડીઓ ખામ-ડીઓને સાંઘ કહેવડાવે છે (છુટા પડવી વખતે.) કહે છે કે ફલાણી બાઈને સારી સાંઘ કહેજો-(સાંઘ-શાંતિ ઉપરથી)

સાંઠીલાકડાં લગાડવાં, લડાઈ ઊભી થાય એમ કરવું.

સાંકડું લાકડું, ઘાડો સંબંધ.

“ લગત લાકડું સાંકડું મળ્યું; વગત વાતથી વિશ્વમાં મળ્યું.”

દ્રૌપદી હરણુ.

સાંકળ ઘાલવી, વચમાં અડચણ નાખવી; હરકત કરવી. (વચ્ચે ખીજનું દાખલ કરીને)

સાંધા ખેસવા, વચ અથવા અશકિતને લીધે નખળું પડવું.

૨. હિંમત હારી જવી.

સાકર પીરસવી, મીઠું મીઠું ખોલી સામાનું મન રંજન કરવું; સાકર જેવા મીઠા મીઠા ખોલ ખોલવા; મધુર વચન ખોલી ખુશામત કરવી. (કામકાઠી લેવા સાઠ.) સાકર વાટવી પણ ખોલાય છે. સાકર વાળી છલ કરવી એટલે ખોટું લાગે એવું ખોલવાને બંદે મીઠું-મધુર ખોલવું. સાકરના રવા પીરસવા પણ ખોલાય છે.

સાકરનું સાલ કાઢવું, ઘણું જ જૂલમી થવું; સખત થવું.

૨. ખારીક શોધ કે પરીક્ષા કરવી.

સાચાં જૂઠાં કરવાં, એનું આને તે આનું એને કહી ભભાવવું અથવા ભભાવી એક એકની પ્રીતિ ઘટાડવી; કાન ભંભેરવા.

૨, સાચાનું જૂઠું ને જૂઠાનું સાચું ઠોઠી ખેસાડવું.

“ સાચાં જૂઠાં એક ખીજનાં કર્યા વિના નવ ચાલે;

લગાડિને લડવાડો લાખો, નવરો નખો-
દ ધાલે.

કાવ્યકૌસ્તુભ.

સાઠીઝાંખરાં કરવાં, એક ખીજને આડું
અવળું-ખરૂં ખોટું સમજવી ભોળવવું; કાન
ભંભેરવા.

સાઠી વાયદા થવા, લગભગ સાઠવર્ષની ઉંમર
થવી.

૩. 'સાઠી યુદ્ધિ નાઠી' એ કહેવત પ્રમા-
ણે તે અરસામાં યુદ્ધિ બ્રષ્ટ થવી.

સાડા ત્રણ, અઠક પાંસળી; ઘેલછાવાળું.

“ એ વૈદની હોશિયારી ને વિદ્યામાં તો
કંઈ કસર નથી, પણ લગાર જાતે સાડા
ત્રણ દેખું. ”

ભટતું ભોપાળું.

૨. થોડાં; ગણ્યાગાંઠ્યાં; જુજ.

સાડા ત્રણમાંનો ડાહ્યો, દોઢડાહ્યો; અકલનો
આગળો (વાંકામાં.)

સાડા ત્રણ ધડીતું રાજ, થોડા વખત સુધી
ટકે તેવું સુખ; ક્ષણિક સુખ-અમલ.

સાડાત્રણ પાયા, ઉધાન પાયા; ઘેલછાવાળું;
ઊંધી યુદ્ધિતું; ઉડેલ તખિયતતું; ઢંગઢાળ
વિનાતું; વાદંડી; મનની અસ્થિરતાવાળું;
તિતાલિયું; ઉછાંછળું.

સાડાખાર ખેવડી જવું, નાસી જવું; સટકી
જવું; ગચ્છતિ કરી જવું.

“ પણ તે વેશ્યાજ તેતું રહ્યું એટલું લ-
ખને સાડાખાર ખેવડી જાય તારે ? ”

ચતુરચંચળ.

સાડાસાતનો ફેરો, (અશુભ ગ્રહ જે જ્ઞાનિ
તે જન્મ નક્ષત્રમાં કે તેની નજીકમાં સાડા
સાત વર્ષ રહે છે એટલે અઠી વર્ષ જન્મ
નક્ષત્રમાં અને અઠી વર્ષ આગળની રા-
શીમાં તથા અઠી વર્ષ પાછળની રાશીમાં
એ પ્રમાણે રહે છે તે ઉપરથી.)

મોટી આફત. ઘણા દુઃખ-સંકટને વિષે
ખેલાય છે.

સાડાસાત મણુની સંભળાવવાં (ગાળ),
ઘણી જ લુડી ગાળ દેવી.

“ જૈરી એવી મળી છે કે રોજ સાડા-
સાત મણુની સંભળાવે છે. ”

ચતુર ચંચળ.

સાડાસાત વાર, ઘણી વાર.

“ તમારે સાડાસાત વાર પરવડતું હોય
તો આ ઘોડા અને આ મેદાન છે. ”

તપસ્યાખ્યાન.

સાડાસાતની આવવી, (સાડાસાતની પનોતી)
આવી બનવું; ઘણું જ દુઃખ કે આફત આવવી;
પડતી દશા આવવી; તન મનની પીડા થવી.

“ આથી તેના ચોથા સુખમાં પણ,
હંમેશને માટે સાડાસાતી આવી. ”

પંડિતા જમનાબાઈ.

સાઠી ગપતાળીસ, સંખ્યાના સંબંધમાં
અજાણપણું હોય છે તારે એમ કોઈ અનિ-
શ્ચિત સંખ્યા બતાવતાં વપરાય છે.

સાઠી ચુવોતેરનો અંક, હરકોઈ પત્રના
શિરનામે ઉપર જણાવેલા ૭૪૫ નો અં-
ક જોવામાં આવે તો માલિક સિવાય એ
પત્ર ખીજ કોઈએ વાંચવો નહિ એમ એ
થી સૂચન થાય છે. (હિંદી ગ્રંથકાર એ
આંકના સંબંધમાં જણાવે છે કે સોગન
સંબંધી એ આંકડા છે. તેની ઉત્પત્તિના
સંબંધમાં તેનો કર્તા ઐતિહાસિક દલીલ
એવી રીતે રજૂ કરે છે કે પ્રથમ નિશાની
કર્યા વિનાના પત્રો લખાતા હતા. ખાસ
મતલબનો પત્ર ખીજને હાથ જતાં ભારે
હાનિ પહોંચવાથી એવો ચાલ નીકળ્યો છે.
ચિતોડથી રાજકિય મસલતને લગતો અ-
ગલનો પત્ર દિક્ષી દરખારના એક અંગિ-
જૂત માણસ પર મોકલવામાં આવ્યો પણ
તે પત્ર ખીજને હાથ જવાથી વાત યુટી
એટલે મુસલમાનોએ એકદમ સને ૧૫૬૧-
૬૨ માં ચિતોડને ઘેરો ઘાલ્યો અને કિ-
લ્લેદાર જયમલ રાઠોડને ડેર કર્યો. કિલ્લામાં

રહેલી સ્ત્રીઓના જાણવામાં આ વાત આવવાથી કેસરિયાં કરી રણમાં ઉતર્યાં તેમાં મુસલમાનો હારી પાછા ગયા. ખીજને હાથ અગલનો પત્ર જતાં આવી હાનિ થઈ માટે એ વખતે રણમાં પડેલી લાસોનો તોલ કર્યો તો તે સાડી ચુંવોતેર મણ થયો; માટે એ વખતથી છાના પત્રો પર એ અંક લખવાનો રિવાજ લખાય થયો છે.)

સાડીત્રણ પાંસળીનું, ઘેલછાવાળું; વાએલ; ચસ્કેલ; ઉડેલ તબિયતનું; અડધું ગાંડું.

“પૈસાદારનાં છોકરાં સાડીત્રણ પાંસળી હોય તોપણ તે ડાહ્યાં ખચરદાર ગણાય છે.”

સાડી ખાર, પરભા; દરકાર.

‘મારે કોના આપની સાડીખાર છે?’

સાણસામાં આવવું, મુશ્કેલી-અડચણમાં આવવું; કાંદામાં આવવું; સાંકડમાં આવવું; એવી રીતે ફસાવું કે જરા પણ ચસકવાનું બની શકે નહિ; પેચ-આંટી-ધાસ્તીમાં આવવું.

“વિશ્વનાથ-(મનમાં) પકડાયો સાણસામાં; જો હા કહેશે તો મરી ગયો.”

અક્ષરાક્ષસ.

૨. ઠપકામાં આવવું.

૩. હેરાન થવું; પીડિત થવું.

સાત, એકી સંખ્યા ઈશ્વરને બહુ પ્રિય છે જેમ ત્રિપુટી-બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શિવ, સમ સ્વર; નવ ગ્રહ, અડવાડિયાના સાત દિવસ, પાંચ ઈંદ્રિ, પાંચ આંગળી, સાત એ પવિત્ર સંખ્યા ગણાય છે તેમ એ સંખ્યા ઘણી વાર લાંબી મુદત દર્શાવવામાં કે ઘણી સંખ્યા બતાવવામાં વપરાય છે.

સંપૂર્ણ અથવા સંપૂર્ણતા બતાવનારી કોઈ સંખ્યા બતાવવાના અર્થમાં વપરાય છે. જેમ- સાત તાડ જાંચો, સાત લુચ્ચાનો લુચ્ચો, સાત વાર પાલવે તો, તે તો સાતમે

માળ બેઠો છે, સાત ટેંડુલનો ટેંડુલ વગેરે. સાતે ઘોડે સાથે ચડાય એટલે એટલાં બધાં કામ સાથે થાય ? સાત નાગાનો નાગો એટલે દાંડ; આખર જણે વેગળે મૂકી છે તે.

સાત ગળણુ ગાળવું, ખુબ તિયાર કરવો; તુલના કરી સારું મહણુ કરી ખોટાનો ભાગ કરવો.

“ સાત ગળણુ ગળ્યા પછી,

બોલ બોલીએ જો;

બોલ્યા પછી દુઃખ થાય,

નવ ડોલીએ જો. મા.

દયારામ.

સાત ગાઉથી નમસ્કાર કરવા, દૂર રહેવું; અલગ રહેવું; હારી છૂટી વેગળા રહેવું.

“મારે પરણવું એ તો નહિ જ બને, પણ આવી ભૂલ ન થાય-આવી પરાધીનતા ફરી ન થાય એનો કાંઈ ઉપાય ? ઉપાય એ જ કે વિષય વિષયીનો પ્રસંગ જ ન થવા દેવો. સ્ત્રીને સાત ગાઉથી નમસ્કાર કરવા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સાત ઘર ગણવાં, લોકોને ઘેર નિરર્થક ભટકવું.

(સવારના પહોરમાં ઉડીને વલવલિયણુ ખાયડી સાત ઘર ગણી ઘરના કામમાં વળગે છે. (ઘણું કરી પડોશમાં.)

સાત તાડ જાંચો, (સાત તાડ જાંચો, અત્યુક્તિ) ઘણાં જ જાંચો.

સાત પાંચ થવી, સાંકડમાં આવવું; શું કરવું તેની સૂઝ પડે નહિ એવી સ્થિતિમાં આવી પડવું; મુશ્કેલીમાં આવવું.

“ પણ જો આ રજપૂત હાથમાંથી ગયો તો ઉપાય નથી. એક વાર રમાબાઈના હાથમાંથી ગયેલો કબજ થતાં સાત પાંચ વીતી છે અને આમાં લપટાયો તો એને સટકવાનું નથી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સાત પાસની ચિંતા છે, ઘણી તરફની—
ઘણી જાતની ચિંતા છે.

સાત પેઢીના ચોપડા ઉથલાવવા, સાત
પેઢીની નિંદા કરવી.

સાત ફેરા ગરજ હશે તો, પૂરતી રીતે પા-
લવતું—પરવડતું હશે તો.

સાત સાંધતાં તેર તૂટવા, ઉપજ અર્થનો
મેળ ન મળવો; ઉપજ કરતાં અર્થ વધી
જવું.

સાત મણુ ને સવાસેરતું (કાળજું), ઘણી
જ વજ છાતીના સંબંધમાં અથવા ઘણી
સાવધગીરીના સંબંધમાં બોલાય છે.

સાતડેસાત, સાતડાનો આકાર મીડા જેવો
છે તે ઉપરથી ધુળધાણી; મીડું; પૂણું નિ-
ષ્ફળતા; રફ; ખાતલ.

“ હવે આપણે દિન પરદિન વિલાયતી
દાશની નાશકારક ઇલિતમાં પડી દેશમાં જે
કંઈ આફી રહ્યું છે તેતું સાતડેસાત કરવા
બેઠા છીએ. ”

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન

“ કારીગરોએ જાણ્યું કે આ નવી શા
ળથી આપણા રોજગારના તો સાતડેસાત
થઈ જશે અને એથી આપણા રોટલો
તૂટી જ ચૂક્યો. ”

જાત મહેનત.

સાતમે આસ્માને ચઢવું—જવું—પહોં-
ચવું, અતિશય વખાણ થયેલાં જાણી ખુબ
ફૂલાવું; ખુબ ગર્વ ધરવો; અતિશય મગર
થવું; જીએ ચઢવું; સૌથી સુખી અને ચ-
ઢીઆતું થવું. હિંદુ લોકો માને છે કે
આસ્માન સાત છે અને તે દરેક એકએકથી
ચઢીઆતું છે અને એમ ચઢતાં ચઢતાં
જે ઠેઠ સુધી પહોંચે તે સુખને શિખરે
પહોંચે એમ ગણાય છે. યાહુદી લોકો સાત
સ્વર્ગ એવી જ રીતે માને છે.

“ નિરૂદ્ધતા મિત્રો તો શેઠના જ પ-

રોણા થઈ પડ્યા, અને આવા સરળ સ્વ-
ભાવનો લાભ લેવા ચૂકે જ શું કરવા ?
તેઓ ઘણા જ અયોગ્ય આચરણને માટે
વખાણી વખાણીને શેઠને સાતમે આસ્માને
પહોંચાડતા. ”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

“ તેવામાં એક ફિરસ્તાએ સાતમા આ
સ્માન પરથી ઉતરી આવી અતિ ગુસ્સામાં
લાલચોળ ડોળા કાઢીને મને ધમકાવવા
લાગ્યો. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

સાતમે ચોકે, કોઈ ન જાણે—દેખે એમ; ધ-
રના ઊંડા ભાગમાં—ઘણે દૂર ખુણામાં.

“ એ તો સાતમે ચોકે જઈને બેઠા છે
એટલે શું જાણે ? ”

સાતમે પડદે, ઘણે જ ખૂણેખોચરે; ગુમ; એ
કાંતમાં; કોઈ ન દેખે એવી જગોએ.

સાતમે પાતાળે, ઘણું જ ગુમ; ખુણેખોચરે;
જ્યાં કોઈને હાથ લાગે નહિ કે કોઈના
જાણવામાં આવે નહિ એવી સ્થિતિમાં
અને એવે સ્થળે; ખેદકારીથી રાખી મૂ-
કવું એવી સ્થિતિમાં.

“ કારણતો કેસ પડ્યો કે સાતમે પા-
તાળે, તેનો નિકાલ કરવાની તક માજરૂ-
ટને મળતી નથી. ”

“ દૈવ જાણે એ ચોપડી કયાંય પડી હશે
સાતમે પાતાળે ! ”

સાતરા પાડવા, ચગેલો કનકવો ઉતર્યા પછી
તેની દોરીને અથવા ખીજ દોરીને પિંડા
પર વિંટાળવા સાફ ગુંચ ન પડે તેવી રીતે
બોંચ પર છૂટી છૂટી પાચરવી.

સાતે અવતાર એવા ને એવા જાને, એમ
શાપ દેવામાં બોલાય છે. (એમ કહેવાય
છે કે જે માણસ આપઘાત કરે છે તેને
સાતે અવતાર સુધી એવું ને એવું જ યાય
છે—તેના સાતે અવતાર આપદામાં જ જા-
ય છે.)

“ એમ જાણું કે આ અવતારમાં દુઃખ થી છુટું તો આપહલારી થાઉં ને ખીજ સાત અવતાર એવા ને એવા જન્ય-એવું ને એવું ખમવું પડે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સાતે પાડે વસન્ને, ઘણો પરિવાર વિસ્તાર વધન્ને; છોકરાં છૈયાં ઘણાં થન્ને; વાડી જમન્ને. આશીર્વાદ દેતાં એ પ્રમાણે બોલાય છે.

સાથરો કરવો, સંહાર કરવો; મૃત્યુપ્રાય કરવું. (?)

‘ એમ દાનવના દળનો સાથરો કર્યો. ’

જ્ઞાનધરઆખ્યાન.

સાદીમાંથી લેવું, એક ચગતા કનકવાની સાદી દોરી હોય તેમાં પેચ નાખવા.

સાપ છે કે ઘો છે ? (અજ્ઞાણ દરમાં થું છે તે જ્ઞાણ વિના હાથ નહિ ધાલવો એવી મતલબ છે.)

સાપના ઘોના ભણાવવા, બહુ બહુ રીતે સમજવવું; ઘણી ઘણી રીતે શીખામણ આપવી; અનેક પ્રકારે ચેતવણી આપવી.

સાપનો ભારો, સાપના ભારને જાળવવા જેવું મુશ્કેલ; ભયપ્રદ સ્થાન કે પાત્ર; ભરોં-સો ન પડે તેવું જે કંઈ તે (રાંડેલી કે કન્યાકાળ વીતેલો એની તરણ કુમારી.)

૨. ધણુંજ ઝેરીલું; અદેખું.

“ રામ કહે સાંભળરે અંગદ,
ધર્મ બુદ્ધિ તો હમણાં ધારો,
કહું કરશે નહિ એ અહંકારી,
ભારે સર્પ તણોછે ભારો. ”

અંગદવિદિ.

સાફ કરી દેવું. ઉડાવી દઈ પાસે કંઈ ન રાખવું.

‘ તેણે પોતાના આપની મિલકત સાફ કરી દીધી. ’

૨. સપાટ કરી દેવું; નાશ કરવું.

૩. ખાલી-માલમતા વિનાનું કરી ના-

ખવું; પાયમાલ કરી નાખવું.

સાફી મારવી, ખડાઈ હાંકવી-કરવી; પતરા-જખોર થવું.

સાખુનો સગાળીઓ, શરીર ગોરું થવા સાખુથી નહાનાર, તે ઉપરથી માત્ર સૌંદર્ય દેખાડનાર-બહારથી ઉજળું ઉજળું દેખાડનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

સામાં શિંગડાં માંડવાં, મર્યાદા મૂકીને ધુરકવું; આગા ઉલધવી; શિરજોરી કરવી; માથામાં ધુમાડો રાખી જોસમાં સામાથવું.

“ કીકી બ્યાંસુધી નાની હતી લાં સુધી સાવકી માનો જૂલમ મૂગે મોંઠે સાંખતી, જેમ જેમ તે મોટી થતી ગઈ તેમ તેમ તે સામાં શિંગડાં માંડવા લાગી. ”

એ બહેનો.

સામી પાઘડી મૂકવી, શત્રુની ગરજ સારવી; વિરુદ્ધ પક્ષના થવું; શત્રુવટ ધરાવવી.

સામે આંગળી થવી, (ફલાણું દુષ્ટ કર્મ કરનાર ફલાણો છે એમ આંગળી કરી બતાવવાના અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ફજેતી થવી. ‘ફલાણુની સામે આંગળી થાય છે.’

સામે બારણું, નજીક.

સારાં પગલાંનું, જોનાં પગલાં પડવાથી-શુભ-કલ્યાણ થાય એવું.

“ધનલક્ષ્મી સારાં પગલાંની એમ સૌ કહેવા લાગ્યું. ”

એ બહેનો.

સાફ કરવું, રોગ મટાડવો; મટાડવું.

૨. ભણું કરવું.

સાલ કાઢવું-ટાળવું, અડચણ-નડનર દૂર કરવું; દુઃખ દેતી વસ્તુ ટાળવી; કાસળ કાઢવું.

૨. કચરી નાખવું.

“ ન પાંડવી પૃથ્વી કરી દેઉં,
શત્રુ સાલ ટાળી રાજ લેઉં. ”

કવિ ભાઉ.

સાક્ષમપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકામાં.)

સાદલો પહેરવો, નામદ યવું; સ્ત્રીની પંકિતમાં આવવું.

સાવરણી ફેરવવી (ઉપર), ધૂળધાણી કરી નાખવું; ધૂળ મેળવવું; વ્યર્થ જ્ય એમ કરવું; તુકસાન કરી બગાડી નાખવું; બરબાદ કરવું; દીપી ન નીકળે એમ કરવું.

સાહેબ મહેરબાન, પારસી લોકો એક ખીજને મળતાં એ શબ્દ વાપરે છે.

સિતારો પાંશરો, જ્યોતિષ્યના નિયમ પ્રમાણે માણસના જન્મની વખતે ક્ષિતિજની ઉપર જે મુખ્ય ગ્રહ-તારા હોય છે તે તેના જન્મ અને નસીબ પર અસર કરે છે. જ્યારે તે તારો ચઢતો હોય છે ત્યારે તે માણસ મજબૂત, તંદુરસ્ત અને ભાગ્યશાળી હોય છે પણ જ્યારે તે વાંકો ક્ષિતિજની નીચે જાય છે ત્યારે પ્રકાશ નાખતો નથી એટલે તે તેની છાયામાં આવી જઈ ક્રમનશીયનો ભોગ થઈ પડે છે તે ઉપરથી,

ચઢતી-આબાદી છે; નશીબ અતુકૂળ છે; દહાડો સિકંદર છે; યોગ સારો છે; નશીબ પાંશરું છે.

“ ચાલાકી વિના અર્ધ કામ પાર પડતું નથી, પણ સિતારો પાધરો કે જીત કરી જીવતા આવ્યા. ”

પ્રતાપનાટક.

સિકંદર પાંશરો એમ પણ બોલાય છે.

સિતારશિયો છે કે શું? (સંવત ૧૬૮૭ માં મોટો દુકાળ પડ્યો હતો તે ઉપરથી.) ધાનની લલુતાવાળાને આવાતું મજેથી હરખાઈ જાય એવાને વિષે બોલતાં વપરાય છે. સિંદુર ફેરવવું; ધૂળ મેળવવું; નકામું જ્ય એમ કરવું.

“ આજે ચોખંડ પૃથ્વીમાં તારું નામ ગજબું છે. તે નામના ઉપર તારે સિંદુર

ફેરવાવું છે. ? ”

નવી પ્રજા.

સિંહ કેશિયાળ? , કાઠને કંઈ નવિનજાણવા જેવી ખબર લાવવા મોકલ્યો હોય અને સાંથી પાછા આવતાં ધારવા પ્રમાણે ફતેહ થઈ છે કે નહિ તે જાણવા માટે સામો માણસ પૂછે કે કેમ સિંહ કેશિયાળ? ત્યારે પેલો ખબર લાવનાર માણસ જે ફતેહ થઈ હોય તો ‘સિંહ’ કહે છે અને જે નાસીપાસી થઈ હોય તો ‘શિયાળ’ કહે છે.

‘ દાદરમાં પગ મૂકે છે એટલામાંજ લાડકાર બોલી ઉઠી, કેમ સિંહ કેશિયાળ? ધારેલું કામપાર ઉતારી આવ્યા છો એમ તમારા પગ વર્તીને હું કહી શકું છું. ”

એ બહેનો.

સિસોદી આપવી, ચેતવવું; ભણાવવું; ઈસારો કરવો.

સી કે કૃષ્ણ, (શ્રી કે કૃષ્ણ) કંઈ નહિ-ઉચ્ચારમાં.

“ અરે તે પણ કૃષ્ણ હોત તો મારા જીવને ઠાઠક વળત, પણ તમે તે માંચીમાંના માકળની પેઠે સી કે કૃષ્ણ કાઠ દહાડો મોઢેથી બોલતા સરખું એ નથી. ”

ભામિનીભૂષણ.

સીદીને છેલ્લે પગથીએથી, શરૂઆતથી.

“ છેક અંગીઆર વર્ષની લઘુ વયમાંજ વેળવુડ લખે છે કે સીદીને છેલ્લે પગથીએથી મેં ધંધો કરવા માંડ્યો. ”

જાતમહેનત.

સીતાનાં વીતવાં, અતિશય સંકટ આવી પડવું; દુઃખ ઉપરાઉપરી આવી નડવાં. (સીતાને માથે ઘણાં ઘણાં દુઃખ આવી પડ્યાં હતાં ને અસહ્ય વીતકડાં વીલાં હતાં તે ઉપરથી.) ઘણીવાર અને ઘણું દુઃખ પામવું. વિશેષે સ્ત્રીઓમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે. પુરૂષ ભાગ્યેજ એમ કહેશે-બલકે નથી જ કહેતો કે મને સીતાનાં વિલાં.

તેમને માટે રામ કહાણી યનો એ પ્રયોગ છે. સીતાનાં વીતાડવાં એટલે (રાવણે સીતાને વાતાડ્યું હતું તે ઉપરથી.) અતિશય દુઃખ દેવું.

સીધાં પાણી ખુટવાં, જુઓ ખરચી પાણી ખુટવાં.

સીધું જોખવું, માર મારવો (વાંકામાં.)

સીધે સે કે સહવું, રીતસર સીધે રસ્તે-દીઠે મારે ચાલવું-વર્તવું (માણસે)

“ જોના મનમાં રક્ષકનો ભય રહે છે તેજ સીધે સેરડે ચઢે છે. ”

સુંદરી ગુણમંદિર.

૨. વગર અડચણે કામ રીતસર ચાલ્યાં કરવું.

સીસામાં ઉતારવું, સ્વાધીન કરવું; છતવું; તેજ હરી લેવું; વશ કરવું; આડું અવળું ભમાવી પોતાના મતનું કરવું.

“ આ પ્રમાણે તે દુષ્ટ મંત્રીએ પોતાનું લખનછપ્પનીઉં ભાષણ કરી સુલતાનને ખુબ તરેહથી સીસામાં ઉતાર્યો. ”

અરેખ્યનનાઈસ.

“ સ્વપ્નામાં પણ એજ વિચારો, આમ ફલાણુને સીસે ઉતારો. ”

વિનયવાણી.

સુંઠ ફુંકવી, કંઈ પણ નહારી ખાખતને માટે સામા ધણીને ભરમાવી પોતાના તરફનું કરવું; નહારી ખાખત તરફ ઉસ્કરવું; કાનમાં વિષ રેડવું; કાન ભભેરવા.

સુંઠનો સ્વાદ ચખાડવો, તોર-તોખા સ્વભાવની પરીક્ષા કરાવવી; શક્ત બતાવવી. (માર મારીને.)

“ તું અકળા ના, ધીરો પડ, આપણે ગંભીરતાથી લડીએ. હું તને થોડી વારમાં સુંઠનો સ્વાદ ચખાડીશ ને તારા ઉકળતા લોહીના જોસ નરમ પાડીશ. ”

વનરાજ સાવડો.

સુંવાળી સુંઠનું, નાજુક; લાડકું; નાકૌવત દેખડાવતું.

“ હા જાણ્યો તને તું સુંવાળી સુંઠને હું તે ? ”

સૂઠ જવું, શાંત પડવું; બંધ પડવું. ‘વાત સૂઠ મઈ.’

૨. અતિશય ખર્ચના ખાડામાં ઉતરવાથી ખરાખેલાલ થવું.

૩. હિંમત હારી જવી; નખળું પડવું.

૪. ચગતા કનકવાનું નીચા નમી છાપરા વગેરે પર પડવું. ‘પેલું ગિલંડર સૂઠ ગયું.’

સુકા પાપડ જેવું, સુકલકડી શરીરનું; નાજુક બાંધવાળું; સુકા પાપડની પેટે જોના શરીરને ભાગી જતાં-નુકસાન પહોંચતાં વાર લાગતી નથી તેવું; છેકજ અશક્ત; પાપડ-પાણું.

“ હજી માંડે ગળું દુઃખે છે ! છે તો સુકા પાપડ જોવો, પણ એનામાં આ બળ શું ! ”

અક્ષરાક્ષસ.

સુકાઈને લાકડી થઈ જવું, શરીરે બહુજ નખળું પડી જવું; શરીરે છેકજ સુકાઈ જવું.

સુખદુઃખના વિલાગી, (સુખ દુઃખમાં શાંત અને દિલાસાનું મ્યાન તે ઉપરથી.) મિત્ર અગર જીને વિષે ખોલતાં વપરાય છે. સુખડી જમાડવી, માર મારવો. (વાંકામાં.)

“ વારી શર્યો ના તીર વીર ધાર, સારી જમાડી સુખડી અપાર ”

દ્રૌપદી હરણુ.

સુગરીનો માળો, (સુગરી નામના એક પક્ષીનો માળો ઘણોજ બારીક અને ગુંચા-એવો હોય છે તે ઉપરથી.) ન્યારે જીના માયાના વાળ એક એકમાં ગુંચાયલા હોય, માંહે જુઓ પડી હોય અને લાટયાં બરછટ હોય સારે તેને વિષે ખોલતાં એમ

કહેવાય છે કે-તેના વાળ તો સુગરીનો માળો છે.

‘ પુવડ સ્ત્રીનો ચોટલો તો સુગરીનો માળો જોઈ લ્યો. ’

સુતરને તાંતણે બંધાયલું, અજબ તરેહના ગુણથી મોહ પામી તામેદાર થઈ રહેલું; નિરંતર રનેહનું ભૂખ્યું; મોહમાં વશ થઈ ગયેલું શરણે ગયેલું.

“ રાધા કહે છે હે કૃષ્ણ ! હું તમારે સુતરને તાંતણે બંધાયલી છું. ”

સુતું જગવું, અચાનક-અણુધારી કાંઈ હરકત આવી પડવી.

‘ ગામ ગયું સુતું જગે ’ એ કહેવત છે.

સુતું મૂકવું, ઊંઠેતું મૂકવું; દૂર ખસેડી મૂકવું; રખડાયાં કરવું; ન લેખવવું; પત ન કરવી.

સુતું વેચવું, ખખર ન પડે એવી યુક્તિથી વેચી વટાવીને ખાઈ જવું-છેતરી જવું; ઊંઠેતું મૂકવું; ન લેખવવું.

“ યોડા બોલી સાધુ મુખી તે,

સુતો સ્વામીને વેચે;

પૂછ્યો ઉત્તર આપે નહિ ને,

બોલે પેચે પેચે. ”

નળાખ્યાન.

‘ તે ખાયડી પોતાના ઘણીને સુતો વેચે એવી છે. ’ કામ્યમાં ન રહે એવી-પોતાનું ધાર્યું કરનારી એવી સ્ત્રીને માટે આ પ્રયોગ વપરાય છે.

સુતેલો સિંહ જગાડ્યો, સિંહ જવા કાંઈ વિકાળ માણસને છેડખાની કરી ઉરકેરવું; કાંઈ પરાક્રમી પુરૂષ શાંત હોય તેવે સમ્મે તેને સાવધ કરવો-છંછેડવો.

“ સામળિયો તો મૂરખ કે એણે સુતેલો સિંહ જગાડ્યો; ગોવિંદરાય કંઈ જવો તેવો માણસ નથી. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

સુદામા પુરી, (એ નામની સુદામા નામની ગરીબ બ્રાહ્મણની નગરી હતી તે ઉપરથી.)

ન્યાંથી કંઈ પણ પ્રાપ્ત ન થઈ શકે તેવું ગરીબ ગામ અથવા ગામડું. સુદામાની ઝુંપડી એ નાની અને માલમતા વિનાની ગરીબ માણસની ઝુંપડીને માટે વપરાય છે.

સુદામાના તાંદુલ, (એક વેળા બાળકોને એ અપવાસ થવાથી સુદામાની સ્ત્રીએ વિનંતિ કરી કે કૃષ્ણ તમારા ગુરુભાઈ છે માટે તેના દર્શને જાઓ; તે આપણું દુઃખ ઠાળશે. સુદામાએ યાચના ન કરવાનું પણ લીધું હતું માટે જવાની ના કહી પણ અંતે સ્ત્રીના કાલાવાલાથી એ કૃષ્ણને ભેટ આપવા ચાર મુઠી તાંદુલ એક ચીંથરે બાંધી લઈ ધારકા ગયો-અહીં કૃષ્ણે તેનો ઘણો આદર-સત્કાર કર્યો. સુદામા કૃષ્ણના ઘરનો ઠાઠ જોઈ જંખવાઈ ગયો ને આણેલા તાંદુલ સંતાડવા લાગ્યો. એ વાત કૃષ્ણ સમજી ગયા તેથી તેણે વાત કરતાં તાંદુલની પોટલી તાણી લીધી ને પછી સુદામાની ભક્તિનાં ઘણાં વખાણ કર્યાં. એ દિવસ રાખી કૃષ્ણે ઘણી મમતાથી ભેટી સુદામાને વિદાય કર્યો તે ઉપરથી.) કોઈ પણ નજીવી પણ મમતાથી સ્વીકારવા જેવી ભેટને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

સુપડે આવવું, સ્ત્રીને શુભ આવવો. (ચાટકાવવાળી સ્ત્રી ઘરકાજમાં માત્ર સુપડે ઝાટકવા જેવું કામ કરી શકે છે તે ઉપરથી.)

સુપડે ને ટોપલે ઉભરાવું, છત પુષ્કળ હોવી; જમાવ થવો.

“ હાલમાં વકીલોને દાકતરો સુપડે ને ટોપલે ઉભરાવા લાગ્યા છે. ”

સુરભુના સ્વાદ થવા, સાઈ સાઈ ખાવાનું મન થવું.

‘ તને હીક રોજ રોજ સુરભુના સ્વાદ થાય છે ! ’

(કહે છે કે અગીઆરસે સકરકંદ કે સુ-

રણુ ખાય તો સ્વર્ગે ચાલ્યો જાય તે ઉપરથી.)

૨. મોટા મોટા ફાયદા તકાસવા.

(લાક્ષણિક)

સુરતી સગાઈ, ઉપર ઉપરની-એકા બાઈની પ્રીત; ઉપર ઉપરથી દેખાડવાની પણ વર્તનમાં નહિ એવી સગાઈ.

સુરતી ભાઈ છે એટલે બાઈ કહેવાય છે પણ તે પ્રમાણે વર્તન નથી.

સુરતી લાક્ષા, સુરતી લોકો જેવા ધણુ સુધસ, ચીપી ચીપીને મોઢનાર, લાલા લહેરી અને મળદી માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

સૂરજ ચઢતી કળાએ હોવો, આખાદીમાં હોવું; દિવસ ચઢતો હોવો.

“ આપણો દહાડો વાંકો છે, શનુનો સૂરજ ચઢતી કળાએ છે, આપણા સર્વ પાસા ઊંધા પડ્યા, માટે હવે લાચાર છીએ.”

સંધરાજસંધ.

સૂરજ ચઢતો છે, આખાદી છે; ચઢતી છે; ફતેહમંદી-જયવારો છે.

“ રાહોડનો સૂરજ ચઢતો છે એટલે ફતેહ થવામાં તો વાંધોજ નથી.”

ગુ. જુની વાર્તા.

સૂરજ તપે છે, ચઢતી છે; દહાડો સિકંદર છે.

“ બાઈ! તેનો સૂરજ તો હાલ તપે છે.”

સૂરજ મધ્યાનના છે, પૂર્ણ ચઢતી-આખાદી છે; સર્વોદ્દેશ કળા છે.

ખરા ખપેાર છે એમ પણ બોલાય છે.

સૂરજ માથે આવવો, પૂર્ણ આખાદી થવી; ખરેખરી ચઢતી દશાને પ્રાપ્ત થવું.

સેતાનનું ખોળિયું, તોફાની-મસ્તીખેાર-લુચ્યું-તર્કી માણુસ.

સેલડ થેલી, નહિ ગાંડીમાં ને નહિ ડહીમાં

એવી મુઠાવસ્થાવાળી સ્ત્રી.

સોંધું મોંધું થવું, માન માગવું; ખુશામત માગવી; આચરની અપેક્ષા કરી.

“ફકિમણી-(કંચિત્ ઉતરેલે વેશે) ત્યારે આર્યપુત્ર! એમાં તમારે શું ખેસરણુ ખેસવાનું હતું કે આટલા સોંધા મોંધાં થયા! કૃષ્ણદેવ-લે પ્રિયા લે! હવે વેણી તું તારે હાથે વાળી લે.”

સસભામાખ્યાન.

સોના સાઠ કરવા, (સોના માલના સાઠ ઉપજવવા તે ઉપરથી) ખોટ ખાવી; ગેરલાલ-ફલટું નુકસાન ખમવું.

(પૂરતી આવડ અને સાવચેતી ન હોવાને લીધે.)

સોમણુ ડની તળાઈએ સુવું; નિશ્ચિંતે-નિરાંતે સુવું; ચેનખાજી-રંગરાગમાં રહેવું; મોજશોખનો ઉપભોગ કરવો; સુખચેનથી રહેવું.

“ દૂર શ્રવણુ એ સિદ્ધિ જાણો,

તારી પણ તેવી લાંચ,

જ્યાંય લગી એવું રે,

સોમણુ ડની સેજે જુઓ.”

કવિ ખાપુ.

સોએ વર્ષ પુરાં થવાં, આયખું આવી રહેવું; આવી ખનવું; હદ આવી રહેવી; અંત આવવો.

(માણુસનું આયુષ્ય સો વર્ષનું ગણાય છે તે ઉપરથી.)

“ એ ધા એવો તો જખરો હતો કે તરણુ રાજપુત્રનાં સોયે વર્ષ પુરાં કરી નાખ્યાં હોત, પણ તેણે ચતુરાઈથી એકદમ ઘોડાપર કુદકો મારી તે ધા ચુકાવી દીધો.”

અરેમિયનનાઈદસ.

“ સીધે સીધી ચાલજે, નહિ તો એકાદ દહાડો પાધરી દોર કરી નાખીશ ને તારાં સોયે વર્ષ પુરાં કરી દઈશ.”

ભામિનીબૂપણુ.

સો લઈ છં ન આપે એવો, બહુજ લુચ્ચો;
ઠગી જ્ય એવો; હરી લેનારો; (સો લેવા
છતાં પણ છ આપવાની વાત ન કરે એવો
આપ મતલબીયો;) વધારે લઈ ઓછું
આપવાની દાનતવાળો.

સો વખત ગાળીને પાણી પીવું, ઘણી જ
સંભાળ-કાળજીથી વર્તવું.

સો સગાનું સગું, બહોળા સગપણવાળું.

સોગટી ભરવી, કાચદો લેવો; જ્ય મેળવવો.

સોગટી મારવી, જ્ય પામવો; ક્ષેત્ર મેળવવી;

દાવે સાગટી મારવી એટલે લાગ
જોધને ચોટ લગાવવી.

સોગટી વાગવી, (બાજમાં વાગે છે તેમ)

તાકચું તીર લાગવું; ધારેલો હેતુ યુક્તિસર

પાર પડવો; ધાર્યા પ્રમાણે થવું.

૨. જ્ય થવો.

સોગટું ઉડાવી દેવું, સોગટાના આકારનું

માથું ધટી જૂદું કરવું; માથાનું તાલકું

કાપી ઉડાવી દેવું.

સોટો ઢાપટ્ટો, છડું; કાંઈ સામાન સાથે લીધા

(સવાય; છડી છાંટ (સોટો કે ઢાપટ્ટો) મુ-

સાફરીમાં ઘણીજ હલકી તૈયારીના સંબંધ-

માં વપરાય છે.

સોડ તાણીને સુવું, લાંબે પંથે સુવું. (મરી

જવાથી.)

“ સૂતો તાણી સોડ મસીદ મસાણમાં.”

કવિ દલપતરામ.

૨. આળસુ પડી રહેવું. (નિરાંત ધરી

ને.)

“ શું સૂતો સોડ ઘણી તાણી,

તારે માથે મરણનો ભય જાણી.”

કવિ પ્રીતમદાસ.

“ સોડ તાણી શું સૂઈ રહ્યો છે,

અચેત પામર પ્રાણી,

માથા ઉપર મરણ ભમે છે,

તેની અચર નવ જાણી.”

કવિ પ્રેમાનંદ.

“ શું સૂતો સોડ તાણી,

શામળા શું સૂતો સોડ તાણી.”

હા-માળા.

સોના મહોર જેવું, ખાસું મહેતું. (રૂપ-
ગુણ-વર્તનમાં).

‘ તમારે મન ગાંડું છેલું પણ મારે મન

તો સોના મહોર જેવું છે.’

સોનાનાં નળિયાં કરવાં, પુષ્કળ પૈ-

સાની પ્રાપ્તિ કરવી; ખુશ મહેતું દ્રવ્યોપા-

ર્જન કરવું.

સોનાની જળ પાણીમાં નાખવી, સોના-

જેવો મોઢો જે દેહ તેને અપકલ્પ્યા બ્રહ્

કરવો; દેહ-કીર્તિની ધૂળધાણી કરી નાખવી.

“ પણ ભાઈ, માંડે એ ન માને સારે હું

અમથી સોનાની જળ પાણીમાં શું કરવા

નાખવા જઈ !”

ભામિનીભૂપણ.

સોનાની તક-પળ, સોના જેવી કિંમતી તક;

મોઢો અને સારો વખત; ફરીથી હાથ ન

લાગે એવો પ્રસંગ.

સોનેરી કાચદો-ધારો એટલે ઘણો જ

કિમતી અને ધ્યાનમાં રાખવા જોગ.

સોનાની લંકા લુંટાવી, સોના જેવી મોઢી

અને ઉત્તમ વસ્તુનું ગુમ થવું-હરણ થવું.

(મરજી ઉપરાંત)

“ સોનાની લંકા લુંટાઈ ગઈ,

હો શું કરવું રે,

સુખ સિંધુ થયો ખારો ઝેર,

મારે હવે મરવું રે.”

વેનચરિત્ર.

સોનાનો કોળીઓ, ઘણો જ મોઢો અને

સારો.

“ આપ ગમે તો સોનાનો કોળીઓ ખ-

વરાવે અને આ ગમે તો ચોંટીઓ લે પણ

છોકરો માડીથી જ રીઝે છે.”

એ બહેનો.

સોનાનો વરસાદ વરસવો, પુષ્કળ પૈસાની

આઠ થવી; દ્રવ્યનો જમાવ થવો; પુષ્કળ કમાણી થવી.

સોનાનો સૂરજ ઉગવો, સોનાના જવો મોંઘા અને તેજસ્વી-ઘણી આપ્યાદીનો અને સુખનો દિવસ પ્રાપ્ત થવો.

“ સખિ આજ સોનાનો, દિવસ શોભી રહ્યો.”

મોઘચિંતામણી.

“ મહારાજ ! તમારાં પગલાં અમારે લાં ક્યાંથી ! તમારા આવવાથી અમે તો સોનાના સૂરજ ઉગ્યા એમ સમજીએ છીએ. મારા ગળ પ્રમાણે હું તમારી સેવા ચાકરી કરીશ.”

એ બહેનો.

“ મારે તો આજ ધન્ય ધડી, સોનાના સૂરજ ઉગ્યાજી; પુત્ર હરખથી પરણાવું, પરિપૂર્ણ મનોરથ પૂગ્યાજી.”

વેનચરિત્ર.

સોનેથી દાંત ધસવા, પુષ્કળ પૈસાનો ઉપયોગ કરવો; પુષ્કળ પૈસા હોવા; ધનાઢય હોવું.

સોમ નાહ્યા, સોમયાગમાં પૂર્ણાહુતિનું સ્નાન કરવું. સોમ પીવાથી અમર થવાય છે. વૈદિક સૂત્રમાં એ એક વધી છે અને તે ચંદ્રના ઉદયથી ખીલે છે એમ લખ્યું છે.

એ વેલો સ્વર્ગમાંથી ઉતર્યો છે એમ માને છે શુદ્ધ બ્રાહ્મણો જ તે પી શકે છે તે ઉપરથી સોમનાથ નાહ્યા-ગ્નના કરી રહ્યા; છુટ્યા; નિરાંત થઈ.

“ એમ જ હશે, આપણે શું? આપણે તો બ્રહ્મરાક્ષસના પાપમાંથી છુટ્યા એટલે સોમ નાહ્યા.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

સોમો ઉપાય નથી (નવાણું છે), મતલબ કે બધા ઉપચાર-ઉપાય ચાલે પણ મોતનો ઉપાય ન ચાલે.

સોજ વાલ ને એક રતિ, પૂરું પાઘરું; સૌથી સાફ; ઉત્તમ; પૂરું.

“ માતાપિતાને ગમે તે સોજ વાલ ને એક રતિ, વિવાહ સરખા વિકટ સવાલમાં નાદાન યુદ્ધિની દીકરીઓ તે શું સમજે?”

કુવારી કન્યા.

“ મિયાં સાહેબે જે વાત કહી તે ધરા-ધર સોજ વાલ ને એક રતિ છે.”

કોતુકમાળા.

સોજમી ઘડી જવી, (દિવસની ઘડી ત્રીસ અને મધ્યાન્હે એટલે પંદર ઘડીએ જવાતું તે ઉપરથી) સમય પૂરો થઈ જવાથી મુશ્કેલીમાં આવી પડવું-ગભરાઈ જવું; આફત આવી પડવી.

“ મહારાજ ! મારે તો સોજમી ઘડી જાય છે. માટે ઘર ભણી વળવાની વાત અને તો તો જાણે તમે જ જીવતદાન દીધું ગણાય.”

તપસાખ્યાન.

સોજશ ને મક્કરવારે, કદી જ નહિ. વાયદા કરવાનાં વપરાય છે.

સોજે કળાએ પ્રકાશ, પૂર્ણ ચઢતી-આપ્યા દી (ચંદ્ર સોજ કળાથી પ્રકાશિત થાય છે તે ઉપરથી.)

સોજે સંસ્કાર થઈ ચુક્યા, (શાસ્ત્રમાં સોજ સંસ્કાર કહેવાય છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) સારી માઠી અવસ્થા ભોગવી સુખ દુઃખ સહન કર્યાં; બધી તરફના વાયરાવાઈ ચુક્યા; સારા માડા ફેરફાર-ખનાવ બની ચુક્યા; સુખ દુઃખ જે વીતવાતું તે વીતી ચુક્યું.

સોજે સોગટી કાચી છે, રમવાની બાણમાં સોગટીઓ સોજ હોય છે તેમાં રમનાર ચાર હોય છે તે પ્રત્યેકની ચાર ચાર સોગટીઓ પૈકી કાઠની પણ પાકીને ધરમાં ગઈ નથી. મતલબ કે કાંઈ કામ થયું નથી; હજી તો સઘળું કામ બાકી છે-કાંઈ જ કરવા માંડ્યું નથી.

સોળે સોપારા, કુરાનના અધ્યાયને સીપારા કહે છે. એ સીપારા ત્રીસ છે. તેમાંથી સોળ ભણવામાં આવે છે તે પરથી)

સઘળી આપનો—(વિદ્યા-ચતુરાઈ-કૌશલ્ય ના સંબંધમાં વપરાય છે.)

“એ તો સોળે સોપારા ભણ્યો છે, કાંઈ આફી નથી.”

સોળે સોળ આની, પૂરેપૂરું; પૂરું પાઘરું, જ્ઞે-ઈએ તેવું—(સોળ આના બરોબર એક રૂપી-ઓ પુરો થાય છે તે ઉપરથી. કાંઈ કામ કે કથનના સંબંધમાં જ વપરાય છે. જેમકે ‘સોળ આની કામ થયું.’

“સલ્ય કહી વાત પ્રિય સોળ આના તમે, તોય મન ઘોળથી ચોળ થાનો.”

પ્રતાપ નાટક.

સ્વર્ગે એ આંગળ બાકી છે, મિથ્યા દમામ વાળા ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં વપ-રય છે.

જુઓ એ આંગળ સ્વર્ગ બાકી.

સ્વર્ગનું સુખ, જે સુખ, દુઃખ મિશ્રિત ન હો-તાં જેને અંતે દુઃખ ન હોય અને મનની

ઈચ્છા થતાં વાર તેનો લાભ થાય તેવા સુ-ખને સ્વર્ગ કહે છે.

સ્વર્ગનો રસ્તો લેવો, સારી કાર્તિ પાછળ મૂકી મરી જવું.

સ્વર્ગમાં ધન રોપવી, મોટું પરાક્રમ કરી ચો-તરફ નામના ફેલાવવી અથવા મોટો યશ મેળવી દેવવર્ગમાં નામ કરવું.

સ્વસ્તિ વાચન, આશીર્વાદનાં વચન પરંતુ વાં-કામાં શાપ-નિંદાનાં વચનને માટે વપરાય છે.

સ્વાદ ચખાડવો, જુઓ સુંડનો સ્વાદ ચ-ખાડવો.

“અરે કમખાત્ર ! તમે શી વાત કાઢી તે હું ખોલે ખોલ સમજ્યો, ને હમણાં હું તેનો સ્વાદ ચખાડું છું.”

તારાખાઈ.

સ્વાહા કરવું, ગળી જવું; ગટ કરી જવું; ઓર્ધ્યાં કરવું; એ દમ ખાઈ જવું.

૨. ઉચાપત કરવું; હરણ કરી જઈ વ-ગર હકે પચાવી પડવું.

(સ્વાદા-અગ્નિની સ્ત્રી, જે હોય તેનો નાશ કરે છે-અદૃશ્ય કરે છે તે ઉપરથી લા-ક્ષણિક અર્થે.

૬

હક થવું, મરી જવું.

હગમર ટપર, કાના માત્ર વિનાના બોડીઆ અક્ષરને વિષે બોલતાં ઘણી વાર વપરાય છે.

(એક જણે પોતાના ભાઈને કાગળમાં ખ-બર લખી કે બહોરે હિંગ, મરી, ટોપરાં દુકાન માટે આખ્યાં તે બહુ પડ્યાં છે. લખ-નારે તે બોડીએ અક્ષરે આવી રીતે લખ્યું.

‘વર હગમર ટપર દકન મટ અપન બહુ પડછ’ વાંચનારે પોતાની અક્ષર વાપરી કાનાખાત્ર ગમે તે કેકાણે લઈ શમ્હોને ગમે તેમ તોડી મડા મુશીખતે ને એ ચાર વાર વાંચી વાંચીને આ પ્રમાણે બંધ બેસાડ્યું. વરહ-

ગમર ટપ (વર હગમર ટપ થવાથી ટપ દ-છતે મરી ગયો !)—રાંડી કન્યા માટે આ-પત અક્ષર બહુ પડી છે ! દીકરી રાંડી સમજી ને હૈયાં માયાં કુટવા લાગ્યો. આ ઉપરથી)

હજમ કરવું, વગર હકે ખીજની માલમતા પોતાના કામમાં લેવી; ઉચાપત કરવું; ખાઈ જવું લાક્ષણિક

હનનમનું કરવું, માથું સુંડવાનો ધધો ક-રવો. આ યોગ ભણ્યા ગણ્યા વિનાનો રગતાં આવડતું ન હોય કામ ધધામાં સજ પડતી ન હોય સારે તિરસ્કારમાં તેને વિષે

બોલતાં વપરાય છે. હનુમ પટ્ટી કરવી પણ બોલાય છે.

હનુમન કરવી, ડોક દર્દ-ધમકારી હલકું પાડવું; મદ ઉતારવો.

૨. બિનઆવડતવું હોવું.

હનુમર ગાડાં, પુષ્કળ. "હનુમર ગાડાં સુખ" એમ બોલાય છે.

હનુમર હાથનો ધૂળી, હનુમર હાથવાળો અને બળવંતા જે સર્વ શક્તિમાન પરમેશ્વર તે-

“ચિંતા કરવાથી કાંઈ માવિ ફરતું નથી.

હશે, જે હનુમર હાથના ધણીએ ધાર્યું હશે

તે થશે, થશે, થશેજ; માટે જીવ, મિથ્યા

ચિંતા કરવામાં શું ફળ છે?

શુ જૂરી વાત્તા.

હડીતો હનુમાન, હનુમાનના જેવા હડીતો માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હડકવા હાલવો, (હડકાયું કૃતરું હોય તે

જ્યાં હોય ત્યાં લખોતરાં લયાં કરે છે તેની

પેટે જે માણુન ગભરાટમાં તે ગભરાટમાં

જ્યાં હોય ત્યાં ડાકું ભર્યાં કરતો હોય તેને

વિષે બોલતાં વપરાય છે કે ‘તેને તો હ-

ડકવા હાલ્યો છે, જરાએ કંપનો છે નહિ

તે ઉપરથી.) ખંડાઈ બનવું; ઘેટાજાણું

થવું; ચીકોડી અને ઉતાવળા સ્વભાવવું થવું.

હડાળાતી કુતરી, (હડાળાતી કુતરીના સં-

બંધમાં ચાલતી વાત ઉપરથી.) ઈર્ષ્યા ધ-

રાવનાર-ખારીત્રા માણુસને વિષે બોલતાં

વપરાય છે.

હડિયાપાટી કરવી, ઠોડાઠોડ કરી ધીંગામ-

સ્તી કરવી.

“અહ્યા ઠગારાઓ, તમે તમારો સ્તો પ-

કડો, દેવ કેરાં મૂકોને હનુમાન સાથે હડિ

યાપાટો ન કરો-જે તોફાન કરશે તો હ-

મણાં તમારી વડે કરવાનાં આવશે.”

તારાખાઈ.

હતું નહોતું થઈ જવું; મરી જવું; યુગરી

જવું; જન્મીને પાછું મરી જવું.

૨, દષ્ટિ ખહાર જવું; નજર ન પહોંચે એટલે દૂર જવું; દેખાતું બંધ થવું; અદૃશ્ય થવું.

૩. પાયમાલ-ખરાખરાસત-નષ્ટ થવું.

૪. ઘણી મુદતે થોડા દિવસ રહી પાછું વિદાય થવું.

“જે કટાર તેણે તેઓને મૂકવા આપી હતી તે તેના કાળજમાં ભોંકી દઈને ઘડીકમાં તેને હતો નહોતો કરી નાખ્યો.”

“માને છે માઈ કે દેહ આરાય, હતો નહોતો તું હવણાં થાય

રોળારો કારમાં તારો કાય, માન માઈ નહિ તો પસ્તાય.”

માંઘાતાખ્યાન.

“કેટલોક વખત વીતી ગયે ગોપુર આવ્યો અને ત્યાં તે હતો નહોતો થઈ ગયો.”

મણિ અને મોહન.

હથિયાર મોટું છે, પક્ષ મોટી છે; હાથો જ-

બરો છે; આધાર સખળ છે. જ્યાં જય ત્યાં

પાછો ન પડે એવા સખળ આધારવાળા

માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે ભાઈ,

એવું હથિયાર મોટું જખઈ છે, એને શી

ફિકર છે?

હથેળીમાં નચાવવું, પૂર્ણ આધીન કરવું; પૂ-

રતી રીતે પોતાની સત્તામાં લઈ કલામાં

રાખવું. (હદ ઉપરાંત) મરજી માફક વર્તીવવું.

(મદુગર જેમ પૂતળીને નચાવે છે તેમ)

૨, લાડ કરી ખુશ રાખવું.

“તેનાં માખાપે રાધાગવરાને હથેળીપર નચાવોને અનેક લાડમાં નાનાથી મોટી ક-

રી હતી.”

સદ્ગુણી વહુ.

હથેળીમાં રાખવું, અતિશય માયા મમતા બતાવવું; લાડ કરી ખુશ રાખવું; વીહું ન

રાખતાં-પસે રાખી હુલાવવું ડુલાવવું.

“તે આયડીને તેનો ઘણી હથેળીમાં ને

હથેળીમાં રાખે છે.”

હયેળીમાં સ્વર્ગ ખતાવવું, વેગળેથી-ઉપર ઉપરથી સ્વર્ગ જેવું સુખ દેખાડવું. (અંતઃ કરણથી નહિ) દૂરથી લાલચ ખતાવવી; જે વસ્તુ મળવાની ન હોય તેને માટે મિથ્યા કાંકાં મરાવવાં; રમાડવું; સાફ સાફ દેખાડવું ખરૂં પણ આપવું નહિ (લુચ્ચાઈમાં); ઠગવું; છેતરવું.

‘ સ્ત્રીની જાત બહુ લુચ્ચી હોય છે તેમાં જે રૂપવાન સ્ત્રી હોય તે તે હમેશાં ઠગારી હોય છે. તે તેના પતિને ઠગી હયેળીમાં સ્વર્ગ ખતાવે છે પણ હું તે તારા જેવીથી ઠગાઈ નહિ.’

અરેબિયન નાઇટ્સ.

હયેળીમાં હીરા ખતાવવા, વેગળેથી મોટી મોટી આશાઓ આપવી કે જે કદી ફળી-ભૂત થાયજ નહિ; લાલચ ખતાવી ખસી જવું; સાફ સાફ દેખાડવું ખરૂં પણ આપવું નહિ; દૂરથી લાભ મળવાની આશા આપવી; ઠગવું; ધુતવું.

હયેળી ને ચીપિયા લઈને મંડવું, આતુરતાથી અને જેમ અને તેમ યુક્તિથી જેસ-બેર અંત રાખી કોઈ કામ પાછળ પડવું.

હનમાન હડિયો કાઢે છે, ધરમાં જ્યારે ખાવાપીવાતું કે માલમલકત કાંઈજ ન હોય અને ખાલીખમ હોય ત્યારે કહેશે કે એના ધરમાં તે હનમાન હડિયો કાઢે એવું સાફ-ચોખ્ખું-મોકળી જગોવાળું છે.

“ ચૂલાપર આઘણ મૂક્યા પછી ધરની કાઠીઓ ને હાંલ્લામાં હનમાન હડિયો કાઢતા હોય માટે મિયાં ભાઈને ખીચડી તથા તેમાં નાખવાનો સામાન લાવવા સાફ ખીચી અરજ કરે છે. ”

દેશી કારોગરીને ઉત્તેજન.

હખશી મૂઠ, છોડાવી છુટે નહિ એવી મજબુત મૂઠ તે ઉપરથી મમતી કે હડીલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હમણાં ક્યાં પડ્યા છે, હાલ ક્યાં નોકરી છે? ર, કોને ત્યાં મુકામ રાખ્યો છે?

હમણાં જાણે બોલી ઉઠશે, જે ચિત્ર કે પૂતળું-માવલું આમેદ્દખ પડ્યું-ખનેલું હોય અને જાણે જીવ મૂકવોજ ખાત્રો છે એમ લાગતું હોય ત્યારે અચંખાની સાથે એમ બોલાય છે કે ‘હમણાં જાણે બોલી ઉઠશે!

“ ભરત ભરવામાં કુશળતા એવી કે પક્ષીતું ચિત્ર ભર્યું હોય તે હમણાં જાણે બોલી ઉઠશે એમ આપણને ભાસે. ”

હરહર મહાદેવ, હિંદુ લોકોમાં અને તેમાં વિશેષે કરીને બ્રાહ્મણો કોઈ સાહસમાં જેસ-બેર તૂટી પડતી વખતે એવા શબ્દો બોલે છે. મુસલમાનો તેને બદલે ‘અલ્લાહ અકબર’ બોલે છે.

‘ હિંદુઓના સૈન્યમાંથી હરહર મહાદેવના પોકાર સંભળાવા લાગ્યા.’

શુ જુની વાર્તા.

હરામ હાડકાં, આજસુ—કામ કરવે અચંવાઈ નહિ એવા તથા કામ કરવામાં કંઠા-જો આણે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ એનાં તે હરામ હાડકાં છે, નીચાં વળીને કામ કરે જ શેનો ? ”

‘ ભાગ્યાં હાડકાં ’ પણ બોલાય છે.

હરાયા ઢોર જેવું, તોફાન-મરતીમાં આવીને ગાંડું થઈ ગયું હોય તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ નાત જાતમાં નામ જ કાઢ્યું, કુચ્છિ જાત કઠોર; ધનને કાળે ધૂતતો ફરે છે, જેમ હરાયું ઢોર. ”

ધ્યારામ.

હરિનો લાલ, પરમેશ્વરનો ભક્ત; પરમેશ્વરે મૂકેલી અતુદ્દાળ પ્રેરણાવાળો માણસ.

‘ શું તેના ઉપરજ મુરત મંડાયું છે? કોઈ હરિનો લાલ ત્યાર સોરો શું નહિ મળી આવે? અરે! જુઓ તે ખરા. ”

હલકું કરવું, ભાર ઓછો કરવો તે ઉપરથી) ભાર મારીને અશક્ત કરવું.

૨. નિંદા-ચર્ચા કરી અથવા ઠપકો દઈ કે ધમકાવી ઉતારી પાડવું; શરમિંદુ કરવું; ગર્વ ઉતારવો; માન ભંગ કરવું.

“ કલાઈવ સાહેબે ચિન્સુરાપર ચઢાઈ કરી અને વલદાને હલકા કરી તોખા ખો-કરાવી. ”

ભરતખંડનો ઇતિહાસ.

“ ઉપાય નહિ, આવતી કાલે સવારમાં જ મારે સુલતાનની સાથે શિકાર કરવા જવાનું છે. નહિતર તારી ભૂલ આવતી કાલે જ ભાગી તને હલકો ફેફા કરી નાખ્યો હોત. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

હલકું પેટ, વાત ન સમાય એવું પેટ. (ઓ-હું પાત્ર.)

૨. ગમ ન ખાય એવું પેટ.

૩. ઉદાર વૃત્તિ ન હોય તેવું પેટ.

“ ચાલ હવે ચાલતો હોય તો, અમે શું એવા હલકા પેટના છિયે ? ”

તપત્યાખ્યાન.

હલકું ડુલ, ડુલ જેવું હલકું.

‘ પેટમાં ભાર થયો હોય તો કરીઆતુ અને સોનામુખી સમતોલ લઈ ઉકાળી ગોળની સાથે ખચ્ચાંને પાવાથી પેટ હલકું ડુલ થઈ જાય છે. ’

સુંદરી ગુણમંદિર.

હલકું લોહી, નીચ વૃત્તિ-ગતિ-દરજ્જે.

‘ હલકું લોહી હવાલદારનું ’ એ કહેવત છે.

“ બાઈ, જૈરાંનું લોહી હલકું તે શું કરે ?

જૈરાંને માથે તે કંઈ જશ છે ? ખબ્બો આ જૈરાંનો તે કંઈ અવતાર છે ! ”

ભામિનીબૂષણ.

હલેસાંએ તરવું, ‘ પોતપોતાનાં હલેસાંએ તરવાનું છે ’ એટલે પોતાની પાસે સાધન હશે અને આત્મબળ હશે તો તે વડે કામ કરી શકે મેળવવાની છે.

હવામાં ઉડી જવું, અદૃશ્ય થવું; ગુમ થવું; વ્યર્થ જવું; પાર ન પડવું; નકામું જવું.

‘ તેણે જે ખોલ કહ્યા તે સઘળા હવામાં ઉડી ગયા. ’

હવામાં ખાચકા ભરવા, મિથ્યા પ્રયાસ-પ્રયત્ન કરવો; ફાંફાં મારવાં.

હવામાં મારવું, હવામાં મારવાથી પોતાની શક્તિનો નિરર્થક વ્યય થાય છે તે ઉપરથી, મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; ફેગટ યત્ન કરવો; અફળ જાય એવી મહેનત કરવી.

હવામાં હિંચકા ખાવા, અધર લટક્યાં કરવું; ટીચાયાં કરવું (કાંઈ કામ ધંધા સિવાય); અંતરિયાળ રહેવું; કામધંધા વિનાના રહેવું; ઝોલાં ખાવાં.

હવાઈ કિલ્લા ખાંધવા, શેખચઢોના વિચાર કરવા; કદીજ પાર પડે નહિ એવા તર્ક કરવા; પાયા વિનાની કે ભવિષ્યની મોઠાઈના સ્વપ્નમાં રમવું.

બ્યારે કોઈ માણસ ઉડેલ તબિયતનો હોય અને ઘણા મોજશોખમાં લીન થઈ ગયો હોય અથવા સ્વપ્ન તુલ્ય કલ્પનામાં ઘણો આગળ વધ્યો હોય કે અચુક્તક વિચારમાં હદ ઉપરાંત દોડ્યો હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

‘ મહમુદ પોતાની ધારેલી ધારણામાં પાર પડતો ગયો તેમ તેમ તેના મનમાં મોઠા ક્ષોભ ભરેલા યુદ્ધોએ ઉડવા લાગ્યા ઘણી વાર તે હવાઈ કિલ્લા ખાંધવા તોડવામાં દિવસના દિવસ ગાળતો હતો. ’

સોરઠી સોમનાથ.

હવાઈ છૂટવી, જમ આતશખાણની હવાઈ છૂટે છે તેમ અમુક ગપ જોસબંધ પુટી નીકળવી.

હસતાં હાડ ભાગવાં, મોઢેથી મીઠું મીઠું ખોલી-સાફ લગાડી અંતઃકરણમાં તુકસાન કરવાની વૃત્તિ રાખવી; ખબર ન પડે તેવી રીતે તુકસાન કરવું.

હસતા લાડુ, થોડા ધીનાળા અને હાથ અડકતાં ફરફર પુશ થઇ જાય એવા લાડુને વિષે ખોલતાં વપરાય છે એથી ઉત્તરું ઘણા ધીવી લચપચતા લાડુને રડતા લાડુ કહે છે.

હસતું પક્ષી, આરટ્ટેલિયાનું કાંગાર પક્ષી દિવસમાં ત્રણ વખત હસે છે, તેથી તેનું નામ હસતું પક્ષી પાડ્યું છે તે આધારે વારે ઘડીએ સહેજ સહેજમાં હસ્યા કરે એવા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે; હસ-મુખ્ય એવું ને કોઇ તે.

હસતો ભીન, રસ્તે જતાં ભીન મળ્યો હોય તે પ્રથમ સારી સારી વાતો કરી મેળવી લઇ અને આપણી પાસે શું શું છે તે અધું નજી લઇ પાછળથી મારીને લૂટી લે છે તે ઉપરથી, હસતાં હાડકાં ભાગે એવો; મોઢેથી મીઠું મીઠું જોલે ને મનમાં પેચ-દગો રાખે એવા માણસને વિષે ખોલતાં વપરાય છે.

હસતો માર, હસતાં હસતાં મારવું-તુકસાન કરવું તે અહારથી દેખાતો નહિ પણ અંદરખાને લાગણી થતો માર; મોઢેથી સાઈ સાઈ ખોત્રા લાગ આવે હાડકાં ભાગી નાંખવાં તે.

હસવામાંથી ખસવું થવું, મનક કરતાં માહું પરિણામ નીપજવું. (દૈવયોગે.)

હસો કાઢવું, કોઇ ખાત ધ્યાનમાં લેવા ને-વી નથી એમ ધારી લક્ષ પર ન લેવી; હસીને ચાલતી વાત કે ધારણા ઉડાવી દેવી.

હાંજ ગગડી જવા, આશા કે હિંમત જતી રહેતી; શક્તિ-સામર્થ્ય નરમ પડી જવું.

હાંજ મેલવા, હિંમત મૂકવી.

“ એ સવાલ સાંભળીજ ગોરદેવના હાંજ ગગડી ગયા, પોતે ચમક્યા ને ગભરાવા લાગ્યા. ”

ઔરંગજેબ અને રાજપૂતો.

હાંજાં કુસ્તી કરે છે, હાંજાંમાં જ્યારે ખાવાનું અનાજ વગેરે ન હોય ત્યારે ગરીબાર્થ દર્શાવતાં એમ ખોલાય છે કે,-

‘ એના ઘરમાં તો હાંજાં કુસ્તી કરે છે ’ મતલબ કે હાંજાં ખાલીખમ છે.

‘ ઘરમાં તો હાંજાં કુસ્તી કરે છે ને અહાર નેઈએ તો જાણે લાલજી મનિયાર. ખાકી નિર્ધનને ઘેર હાંજાં કુસ્તી કરતાં હોય ત્યાં કન્યા આપી ભૂખની આરશમાં વધારો કરવામાં સાર શો ? ’

મણિ અને મોહન.

હાંજાં ખંખેરી કઠાવીશ, ભાડાનું ઘર ખાલી કરાવીશ.

હાંજાં ફેડવાં, કજીઓ વહોરી લેવો-વેચાતો લેવો; અણખનાવ કરવો; ચકમક-લડાઈનું મૂળ રોપવું.

૨. ભાડાનું ઘર વખતોવખત ખાલી કરી ખીજું ભાડાનું ઘર રાખવું. એક જગાએ કામ ન રહેતાં વારે ઘડિયે ઉઠામણી કરવી.

૩. જે માણસ નૂદા નૂદા કામમાં માથું માર્યા કરતો હોય અને એકે જગાએ પગ ઠેરવીને કામ ન કરતો હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં એમ ખોલાય છે કે એણે તો ઠેરઠેર હાંજાં ફેડ્યાં છે.

હાંટલું ફેડી નાખવું, માથું ઉડાવી દેવું. (તિરસ્કારમાં વપરાય છે.)

૨. ખરાબ કરવું; તુકસાન કરવું; પાય-માલ કરવું; ચાલતું ગુજરાન અટકાવવું; ઉપજીવિકા ટાળવી; જે આધાર જીવન ચાલતું હોય તેને તુકસાન પહોંચાડવું.

“ પણ આ કલાવતીનું હાંટલું તો આજ ફેડવું જ અને એને ગધેડે ખેસાડવાં હાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૩. મૂર્મ-ભેદ અહાર પાડવો; જે ભરમ જળવાઈ રહ્યો હોય તે ઉધાડો કરવો-જાહેર કરવો.

હાજરી લેવી, સપડાવવું; ખખર લેવી; માર

મારવાની કે તુકસાન કરવાની તજવીજમાં રહેવું.

હાથ હાથ કરવું, જે વાત પોતાને રૂચતી ન હોય તેવી વાત કદાચ કોઈ કરે તો પણ તે વાતમાં ખુશામતની ખાતર સામું ન થતાં વાર, હાથ, એમ કહીને જાણે તે વાતમાં આપણને કશી હરકત ન હોય તે તેથી ઉત્તરી ખુશી થઈ હોય એવું દેખાડવું, એટલુંજ નહિ પણ તે વાત જાણે પોતાને રૂચતીજ હોય તેવું ડોળ કરવું. (દુનિયાંદારીની રીત.)

હાડ જવું, ખરૂં રૂપ પ્રકાશવું; હાથથી જવું; વંઠી જવું; ખૂંડેકી જવું; ચળી જવું.

‘હાં હાંજી જાઓછો હાડ, રાડ થશે કાં-સું.-હો નળ.’

નળાખ્યાન.

“જાએ નહિ હાડ મારો,
હરિ જાએ નહિ હાડ;
આવી ઉભો રહ્યા છે કમાડ.
મારો હરિ જાએ નહિ હાડ.”

હારમાળા.

હાડ ભાગવાં, શરીરે અશક્ત કરવું, ‘તાવ હાથીનાં હાડ ભાગે છે.’

‘તે બિચારાનાં વૃદ્ધાવસ્થામાં હાડ ભાગ્યાં.’

“દામ ન લાગે, હાડ ન ભાગે, જાવું પડે નહિ વન; ખાતાં પીતાં ખુખી કરતાં, તપવું ન પડે તન-નામ સાર.”

દયારામ.

૨. તન દધને મહેનત કરવી. (આ અર્થમાં હાડ ભાગીને કામ કરવું ખોલાયછે.)

‘તેઓ હાડ ભાગી પ્રમાણિકપણે કામ ન કરતાં વખત ચોરે છે.’

દે. કા. ઉત્તેજન.

હાડકાં ખોખાં કરવાં, માર મારી હલકું કરવું; અધમુઠું કરવું; નરમ ઘેંસ કરી નાખવું; ટીચવું; કચરવું.

હાડકાં પાંસળાં ગણવાં, શરીર દુર્બળ હોવું; હાડકાં પાંસળાં બહાર દેખાતાં હોય તેવું

નબળું હોવું; લોહીમાંસ વિનાનું હોવું

‘આબ્યો તે વારે તેનાં હાડકાં પાંસળાં ગણાતાં હતાં! હાલ તે મોટા પેટવાળો ચરખીથી ભરાઈ જડો પાડો બન્યો હતો.’
સંધરાજેસંધ.

હાડકાં ભાગવાં, માર મારી અશક્ત કરવું.

‘હરરોજ તેને ને તેની મુએલી માને મનમાં આવે એવી ગાળો ભાડે ને છાશને વારે તેનાં હાડકાં ભાગે.’

સાસુવહુની લડાઈ.

“દક્ષિણમાં મરાડાઓ મોગલોનાં હાડકાં ભાગે છે.

ઔરંગઝેબ અને રાજપૂતો.

૨. તન દધને મહેનત કરવી; ઢેકા નમાવવો. (જ્યારે કોઈ માણસ કામ કરવે કટાણો ખાતો હોય અથવા કરવાની ના પાડતો હોય ત્યારે તેને વિષે ખોલતાં એમ વપરાય છે કે શું, હાડકાં ભાગી ગયાં છે તારાં ?)

હાડકાં ભારે થવાં, હાડકાં હલકાં ખોખરાં કરવાની જરૂર પડવી (માર મારીને); માર ખાવાની નિશાની થવી.

હાડકાં રંગવાં, લોહી નીશ્વળતા સુધી માર માવો.

૨. અતિશય તુકસાન કરવું.

હાડકાં રક્ષણવાળાં, મુઆ પછી હાડકાંની યોગ્ય ક્રિયા ન થાય તેવી તજવીજ કરવી. હિંદુ શાસ્ત્રની રૂઢિએ મડદને આળી તેનાં બળી રહેલાં હાડકાં જ્વને પુલાં કહે છે તેને કોઈ નદીમાં અથવા પવિત્ર સ્થળે નાખી આવવાનો રિવાજ છે તે પ્રમાણે વ્યવસ્થા ન કરતાં રક્ષણવા દેવાં એ તેનો-ખોલનારનો વૈરમાવ દર્શાવે છે. ખોલનારની મતલબ એવી હોય છે કે ‘તારા મરી ગયા પછી તારાં હાડકાંની વ્યવસ્થા કરનાર પાછળ કોઈ નહિ રહે અથવા એવી કોઈ તજવીજ કરીશ કે તારાં હાડકાંની તારા સંબંધીઓને ખમરજ નહિ પડે!’

હાડકાં વળવાં, શરીરનો આંધો સારો થવો; કસરતથી આંધો ઘાટમાં આવવો—અંગ વળવું.

હાડકાં શેકવાં, સંતાપવું; દુઃખ દેવું; કાયર કરવું; બળતરા—ચિંતા કરાવવી.

“ભાણું અંતર કન્વાની શાસ્ત્રમાં મના છે તે છતાં સાવકા ઉપર જુદાઈ રાખી તેમનાં હાડકાં શેકવાં એ ખરેખર દુષ્ટ અને કુરતું કામ છે.

એ બહેનો.

હાડકાં શેનાં છે, હરામ હાડકાંવાળા માણુસને વિષે એમ બોલાય છે કે તારાં તે શેનાં હાડકાં છે?

૧. નકર—મજબુત શરીરવાળા—સંગીન હાડકાંવાળા માણુસને વિષે અચંખામાં બોલતાં વપરાય છે.

હાડકાં હલાવવાં, હાડકાં કસી કામ કરવું; તન દઈ મહેનત કરવી.

હાડકાંનો આબો, તન દેખને મહેનત નહિ કરવાવાળો.

૨. સખન મજુરી નેણે કરી નથી તે.

હાડકાંનો ખરો, નેનામાં આળસ નહિ કે મહેનત કરવે કંટાળે નહિ, એવો ને પુરૂષ તે.

હાડકાંનો ભાગ્યો, આળસુ; કામ કરવે ચંચળાઈ નહિ એવો; નેનાથી મહેનત ન થાય અથવા ને મહેનતથી કંટાળે તેવો; તન દેખને મહેનત ન કરે એવો; હરામ હાડકાંનો.

હાડકાંનો માળો, હાડપિંનર; લોહી માંસ વિનાતું માત્ર શરીરતું ખોખું; છેક સુકલ કડી શરીર; લોહીમાંસ પૂરતું નહિ અને હાડકાં બહાર દેખાતાં હોય તેવું શરીર.

હાડકું નમાવવું, મહેનત કરવાને કેડ નીચી નમાવવી અથવા નીચા નમી મહેનત કરવી.

હાડિયા જેવી ડોક, અડવી—ધરેણું ધાલ્યા સિવાયની ઉઘાડી ડોક.

હાથ આપવો, મદદ કરવી; સહાય કરવી.

“સાચો શીલ સનાય,
અવસાને આવે ને હાથ હો ભાવે.”
શીલવતીનેારસ.

૨. (કુસ્તીમાં.)

૩. (ગંજીશની રમતમાં.)

હાથ ઉઠાવવો, હક મૂકી દેવો; સત્તા છોડી દેવી.

૧. મારવાની તળવીજ કરવી (હાથ ઉગામી.)

હાથ ઉપાડવો, માર મારવાની તળવીજ કરવી (હાથથી અથવા હાથમાં ડોઈ મારવાની વસ્તુ લેખને.)

“અબળા ઉપર હાથ ઉપાડવાના મરદાઈ ભરેલા કામને ધિક્કારતો હતો.”

સાસુવહુની લડાઈ.

હાથ કલમ કરીશ, કાંડા કાપી લઈશ.

હાથ કાપી આપવા, સહી—કબૂલત આપેથી વચમાં બંધાયલા રહેવું; હસ્તાક્ષર આપવા.

હાથ કાળા કરવા, ડોઈ કલંકિત કામમાં સામેલ થઈ કલંક વહોરવું.

“ધણિ ધણિયાણી વચ્ચે ચાલતી લડાઈમાં વચ્ચે પડનાર માણુસના હાથ કાળા જાણુવા.”

હાથ ખંખેરવા, ડોઈ જોખમ ભરેલા કામમાંથી હાથ ઉઠાવી લેવો.

૧. કામમાંથી ફરાગત થઈ જવું.

૩. આશા છોડવી—મૂકવી.

૪. ઉઠાવી દેવું; પાર મૂકવું.

હાથ ખેંચી પકડવો, ખંચાવું; આંચકા આવો.

૨. (ખર્ચ કરવાના સંબંધમાં) કર-કસર કરવી.

“આ ઉપરથી મેં તેમની મિત્રાચારી છોડી દીધી અને એટલો હાથ ખેંચી પકડ્યો કે બસ ઉપજના પ્રમાણમાં જ ખર્ચ કરવો જોઈ રાખ્યો.”

અરેબિયનનાઈટસ.

હાથ ધસવા, પસ્તાવો કરવો; પશ્ચાતાપ દર્શાવવો.

૨. હારી થાકવું.

‘કાંઈ વળતું નથી ત્યારે છેવટે હાથ ધસવા પડે છે.’

“કળજીગ દ્વાપર મળિને આળ્યા

પુષ્કર કેરી પાસ રે; હસ્ત ધસે ને મસ્તક ધૂણે, મુખે મુકે નિશ્વાસરે-કળજીગ.

નળાખ્યાન.

‘આળ્યા તો ધસીને પણ પાછા વળ્યા હાથ ધસીને.’”

દ્રૌપદીદર્શન.

‘ત્યારે માળાએ ધસીઆ હાથ મેં શીઠ કરી સ્ત્રીની વાત.’

નંદવત્રીસી.

“ધસ્યા રૂપિએ બંને હાથ,

કહું ધિક્ક ધિક્ક પૃથ્વીનાથ;

કહું અનુચિત કર્મ તેં કીધું,

પાણી પુત્રેષ્ટિયાગતું પીધું.”

માંઘાતાખ્યાન.

હાથ ચલાવવો, મારવાની તજવીજ કરવી.

૨. ઝડપથી કામ કરવું.

હાથ ચાટવા, ભૂખાળવા-હુધાતુર થવું; લાલસા થવી.

હાથ ચોખ્ખો હોવો, ‘આ કામમાં તેનો હાથ ચોખ્ખો છે’ એટલે તેની દાનત શુદ્ધ છે. નિરપરાધી હોવું; પ્રમાણિક અને વિશ્વાસુ હોવું.

હાથ ચોખ્ખા નથી, એમ રૂતુવાળી સ્ત્રીને કાંઈ લેવા આપવાનું કહેવામાં આવે છે ત્યારે તેનાં તરફથી બોલાય છે.

હાથ ચોળવા, પસ્તાવો પામવો-કરવો.

હાથ છૂટો હોવો, ઉદાર-સખી-ખરચાળ હોવું.

૨. માર મારવાની ટેવ હોવી.

‘એના હાથ બહુ છૂટા છે એટલે હાથથી માર માર કરે છે અથવા માર માર કરે એવો છે.’

હાથ જવા, ટેકા જવો; આધાર જવો.

૨. હિંમત હારી જવી.

“એક કામ શરૂ કર્યા અગાઉ તેના પરિણામનો વિચાર કર,” એ વાંચી હકીમ ગભરાયો, તેના હાથ જવા લાગ્યા અને તેનું મોઢું શીકું પડ્યું.”

માસિક સાર સંગ્રહ.

૩. હાથે કામ કરવાની શક્તિ જવી.

હાથ જોડવા, બસ કર-બહુ થયું, હવે બંધ કર, હાર્યા થાક્યા એ અર્થમાં વપરાય છે.

‘અરે રામ રામ! વિષ્ણુવે નમઃ તારા સ્વભાવને તો હવે હાથ જોડ્યા.’

બ્રહ્મરાક્ષસ.

૨- મારી માગવી; કાલાવાલા કરવા.

હાથ જોવો, સામર્થ્ય જોવું; શક્તિ-શારીરિક બળની પરીક્ષા કરવી. એમ શિક્ષા કે માર મારવાના સંબંધમાં બોલાય છે.

“અર્જુન કુંવર તું સાંભળ વાત,

આણીવારના જોજે હાથ;

કુંવર તેં મૂક્યાં બાણ,

હમણાં તારો લેઉં પ્રાણ.

કવિ ભાઉ.

“તું શરો હોય તો કરીને લડ, મારે તારો હાથ જોવો છે. મારા હાથનો તીખો સ્વાદ ચાખ, એટલે હોંશિયારી આવશે-”

વનરાજ ચાવડો.

હાથ દીઠા નથી તેંય શું માહારા,

ચોરટા દેહનો સ્વાદ ચાખે,

સલ્ય કહે રે અલ્યા કેમ બેઠો અહીં,

કો તણાં ઝુંપડાં રીઝી રાખે.”

અંગદવૃષ્ટિ.

હાથ ઝાલવો-પકડવો, મદદ કરવી; આશરો આપવો.

* * * * * મુજ પર રીઝો રાધા-નાથ, સમૂળ અવિધારે તો ટળે, હરિજી ઝાલો મુજ હાથ-

દયારામ.

૨. પરણવું.

૩. અટકાવવું. (કંઈ અબુકતું કામ કરતાં)

૪. અહણુ કરવું.

હાથ ટાઢા કરવા, સુખનો લહાવો લેવો.

“ પોતાની હયાતીમાં લમ કરી હાથ ટાઢા નહિ કરો તો ઝોરિયો ક્યારે વીતશે? ”
એ એહેનો.

હાથ ઠરવો, સારો અનુભવ થવો; મહાવરો થવો; ટેવાવું.

હાથ ઠોકવો, હાથ ઠોકીને સાટું નક્કી કરવું;

હાથ થવા, હાથ ઉગામી મારવાની તગવીજ થવી.

‘ તે તો ખરું, પણ છોકરું મોટું થયું એટલે એનાપર કાંઈ આપણાથી હાથ થવાનો છે. ? ’

હાથ દાખવો, લાંચ આપવી.

૨. સંકેત કરવો (હાથ દાખીને)

હાથ દેખાડવો, એવી રીતે શિક્ષા કરવી કે જો ભૂલી જાય.

૨. (જોશીને)

હાથ દેવો, મદદ કરવી. હાથ આપવો પણ કહેવાય છે.

“ વળી દીધા છે હરિયે હાથરે,
અવસર આવ્યો છે. ”

મોઘચિંતામણિ.

“ ભટકતાં શીશ રહેશે ધડ જુજવાં,
રામ નહિ આવશે હાથ દેવા. ”

અંગદવિદિ.

“ હું કાંઈ એટલો બધો જાણરો નથી કે એ શિલા હું એકલો ઉપાડી શકું, માટે તમારે હાથ દેવો પડશે. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ,

હાથ ધોવા, નિરાશ થવું; નિષ્ફળ થવું; આશા મૂકવી.

૨. શંખ ટુકવો; દેવાળું કાઢવું; પાસે નથી એમ જણાવવું.

૩. છૂટા-મુક્ત થવું; છોડી વેગળું મૂકવું-(કામ); કોઈ કામની જોખમદારી-માંથી હાથ ઉઠાવવો. (નિરાશમાં અથવા નાઉમેદીમાં.)

‘ હુંતે પાપથી મારા હાથ ધોઈ નાખું-છું. ’

‘ એ તો માણસ મારીને હાથ ધુએ નહિ એવો છે. ’

“ તારાજ લોહીનો ઘુંટો લઈ ત્યારેજ હું ખરી હાથ ધોઈને મારી પાછળ પડ્યો છે પણ તેમાં તારું સલાનાશ વળશે! ”

મણિ અને મોહન.

“ જોખમ કેટલું માથે રાખ્યું છે? આગળથી તો હાથ ધોવડાવી મૂક્યા છે.

વીરમતી નાટક.

હાથ નાખવો, કુટવું (સ્ત્રીઓમાં)

“ એક કુટેછે મહા ક્રોધમાં, ખીજ ઠાલા નાખે હાથ રે-સરજનહાર ”

કવિ આપુ.

“ અલિ, ખરું પૂછેતો મને હાથ નાખતાંજ ખરાખર આવડતું નથી એટલે મને તો ત્યાં આવતાં એ શરમ લાગે છે. ”

મામિનીભૂપણ.

હાથ નાખવો, લૂટવું.

‘ આખરે હાથ નાખવો. ’

‘ ગજે હાથ નાખવો ’ એ પ્રેમમાં.

હાથ નાપાક હોવા, મુખ્યત્વે સ્ત્રીને અટકાવ આવેછે ત્યારે તેના હાથ નાપાક છે એમ મોલાય છે.

હાથ નીચા-હેડા પડવા, નિરાશ થવું; આશાભંગ થવું; નાઉમેદ થવું; નિરાધાર થવું; હિમત હારી જવી; આધાર જતો રહેવો-નખજો પડવો.

‘ કાઠવાળે દેવીના મંદિરમાંથી જાહુર હાથ આવ્યો હતો તે વાત જણાવી પણ કાઠએ તેવું શું થયું તે જણાવ્યું નહિ તેથી રાજસિંહના હાથ હેડા પડ્યા. ’

યુ. જીતી વાર્તા.

હાથ પહોંચતો છે, પૈસાની છૂટછે; ખરચી કે વાપરી શકે એવો છે.

હાથ પીળા કરવા, લગ્ન લઈ પીઠી ચોળવાનો હાલો લેવો.

હાથ ફેરવી જવું, ચોરી જવું; હાથમાં જે આવે તે લઈને ચુપકીથી ચાલતા થવું.

હાથ બાંધવા, કંઈ કામ કરતાં અટકાવવું; અટકાવ કરવો; એવી કોઈ તજવીજ કરવી કે જેથી કામ થતું અટકે.

હાથ બાળવા, હાથે ખાવા કરવું. 'ભાઈ ! મારે તો ખાયડી મરી ગઈ છે તે રોજ હાથ બાળવા પડે છે.'

૨. જાતે-પડે કામ કરવું; ખીજના ઉપર આધાર ન રાખતાં પોતેજ કરવું. "હેયું બાળવા કરતાં હાથ બાળવા સારા."

૩. આગળથી હાથે સહી કરી કબૂલાત કરી આપવી.

'હાથ બાળ્યા છે પહેલેથી તે હવે શું માલે એવું છે ?

હાથ બેસવો, સારો અનુભવ થવો; ટેવાવું. "લખવા ચીતરવામાં ને ભરત ભરવામાં તેનો હાથ બેઠો છે."

હાથ ભરાવા, (પૈસાથી-પછી ગમે તો હરામના કે લાંચના) 'ખાનગી રીતે સૂચના મળી કે કારભારી અને વચલા માણસોના હાથ ભરાય તો વર્ષાસન ચાલુ રહે.'

સરસ્વતીચંદ્ર.

હાથ ભીડમાં હોવા, જ્યારે પૈસાની છૂટ ન હોય સારે એમ બોલાય છે કે ભાઈ, હાલ તો મારા હાથ ભીડમાં છે એટલે તને શી રીતે મદદ કરી શકું ?

હાથ મારવા, (તરવામાં)

૨. (કનકવામાં)

હાથ મારવો, ચોરવું; ચોરીથી સારી પેટે મેળવવું.

૨. કાઢને હરાવવું.

૩. રોગાન વગેરેનું પોતું દેવું-મારવું.

હાથ મેળવવા, (વરકન્યાના.)

૨. સામસામે હાથોહાથ લડાઈ ચાલવી-ચલાવવી.

હાથ લાંબો કરવો, મદદ કરવી; આશ્રય આપવો.

૨. વચ્ચે પડવું.

૩. ખલેલ પહોંચાડવું; ચાલતું કામ બંધ પડે એવી તજવીજ કરવી.

હાથ લાગવું, જડવું; મળી આવવું. હાથ લાગવો, હાથ પહોંચવો.

૨. યુક્તિ કાવવી; ચોરતાં-લૂટતાં કાવવું.

હાથ વળવો, સારો અનુભવ-મહાવરો થવો; ટેવાવું. (કોઈ લખવા ચીતરવાના કામમાં)

હાથ વાળવો, મહાવરો રાખી કોઈ કામ કરવામાં હાથ લાયક કરવો.

હાથ વાળવા, કોઈ મરી જનારને સાં સ્ત્રી-સ્ત્રીએ માથે હાથ ઘર્ષ રડવું; રાગડા કાઠી વિલાપ કરવો.

હાથ સારો હોવો, (કોઈ વિષયમાં) પ્રવીણહોવું; હોશિયાર હોવું. તેથી ઉલટું 'હાથ ખરાબ હોવો.'

'ભાગેલો પગ ચઢાવવામાં આ દાકતરનો હાથ ખરાબ છે. તે સ્ત્રીનો હાથ ભરતમાં ઘણો સારો છે એમ તમે જલદી જાણી શકશો.'

૨. પવિત્ર વસ્તુને અડકાય એવો ચોખ્ખો હોવો. 'હાથ સારા નથી' એમ અટકાવવાળી સ્ત્રીઓ પણ બોલે છે.

હાથ સારો-ખરાબ હોવો, અક્ષર સારા કે ખરાબ હોવા.

૨. જશ આપે એવો પ્રમાણિક અને ચોખ્ખો હોવો-ન હોવો.

૩. કાયદો આપે એવો-કલ્યાણ સચક કે અહિત થાય એવો હોવો.

હાથ હલકો હોવો, જેનો હાથ અડકતાં ભારે ભારે ન લાગે-ઈગ્ન ન થાય ભારે તેનો હાથ હલકો છે એમ કહેવાય છે.

હાથ હાંધ્યાં લેવાં, મહા કઠણ અવસ્થામાં આવી જવું; જે આવે તે હાથમાં લઈ નીકળી જવા-નાસી જવા જેવી વિષમ વેળા આવવી. (હિંમતરી કરી ચાલ્યા જવાનું હોય છે ભારે હાંધ્યાં વગેરે લેવાં પડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

હાથ હેઠા પડવા, આધાર નખજો પડી જવો; નિરાશ થઈ જવાથી હિંમત હારી જવી.

હાથ હોવો, સામલગીરી હોવી.

‘આ કામ કરવામાં એનો હાથ છે’ એટલે થોડું ધણું કામ પણ તેણે કરેલું છે.

હાથ પગ, આધાર; મદદગાર. ‘તુંતો મારા હાથપગ છે.’ ‘હાથપગ વિનાની વાત.’

૨. આંધી ન રખાય એવું; જેમ લઈ-જઈએ તેમ લઈ જવાય એવું; ઈન-સાફને હાથપગ નથી.

“હરિશ્ચંદ્રાદિક સરખા કરિ દે,
પૂર્ણ મળે જો પ્રસાદ,
પણ હાથપગવિનાનો દેવછે એ તો,
ઝાઝા કરશે વાદવિવાદ,
ધીરે અનુભવિયુંરે,
કવન આજ તેનાં કવું.”

ધીરોભકત.

હાથ પગ ગળી જવા, હોશ જતા રહેવા હિંમત હારી જવી-(કોઈ આકસ્મિક અનાવ સાંભળવાથી અથવા ભય પામવાથી)

હાથપગ જોડીને બેસવું, નકામા બેસવું; કામ ધંધા વિનાનું રહેવું; સુસ્ત-આળસુ રહેવું; પ્રયત્ન ન કરવો; મહેનત ન લેવી.

હાથ પગ ઘોઘને, આઈ અપુચીને; ખરી ખંતથી; આગ્રહપૂર્વક; નિરાંતે.

‘વિશેષે કરી દેવપુષ્ટિ પૈસાદારની પાછળ વધારે ભય છે; લોકો તો શ્રીમંત પ-

છાડી હાથપગ ઘોઘને પડે છે.’

અરેબિયનનાઈટ્સ.

હાથ પગ ભાગીજવા, હાથે પગે નખજું થવું.

૨. કામ કરવે કટાંગતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હાથપગ હલાવવા, કામ કરવામાં મહેનત લેવી; સુસ્ત બેસી ન રહેતાં ઉદ્યોગ કરવો.

હાથ પર લેવું, પોતાની તરફનું કરવું (માણસ.)

૨. શરૂ કરવું-(કામ)

(એક હાથપર-ખીનહાથપર-એમ બોલાય છે.)

હાથરસ ઉતારવો-લેવો, માર મારી સંતોષ પામવો અથવા સંતોષ પમાય ત્યાં સુધી માર મારવો.

“પોલીસના સિપાઇઓ આવી પહોંચ્યા પહેલાં ખુબ હાથરસ લઈ લ્યો; એના શરીરનું એકે હાડકું સાચું રાખશો નહિ.”

મિશ્યાભિમાનનાટક.

“પાંશરા ચાલોછો કે આ ચોટીઆતો ને હાથરસ ઉતારવા કહું ?”

તપત્યાખ્યાન.

હાથથી જવું, હાડ જવું; વહી જવું; આડે-રસ્તે ઉતરી પડવું; ખરાબ થવું; ખગડવું; ફરી હાથમાં ન આવવું; કચળવું. વસ્તુ અને માણસ અંતેને લાગુ પડે છે.

“અરે આ તો છેકજ હાથથી ગયા ! હવે કેમ કરવું ? કામદેવ ડાહ્યાને ગાંડા કરી દે છે એવી વાત કાને સાંભળતા હતા તે આજ જાતે જોવા વારો આવ્યો.”

તપત્યાખ્યાન.

હાથનાં કોઈ એ બોર પણ ન લે, ૩૫-૨૦ ગુણુ-શોધ વિનાના માણસને માટે, વ્યવહાર ન રાખવાના સંબંધમાં વપરાય છે.

૨. ભયંકર આકૃતિ, મલિનતા, દુષ્ટતાના સંબંધમાં પણ બોલાય છે

‘ હકમ પારખતે મેં જોયા છે. તેમના હાથનાં કોઈ બે બોર પણ ન લે એવા તે દેખાવડા છે.’

બે બહેનો.

“ એના હાથનાં કોઈ બે બોર લે નહિ એવો દેલ જવો છે, છોકરાં એને દેખીને છળીને નાસતાં ફરે છે; તે નળ મહારાજ હશે એમ તમે પણ જુઓ તો ના કહો.”

નળદમયંતીનાટક.

હાથની ચળ ઉતારવી, (વગર કારણે હાથવતી કોઈને મારીને.)

“ મારવાથી તેને શો લાભ થયો હશે ? ધુળ ! પણ નવરો હજમ પાડા મુકે એ પ્રમાણે માત્ર હાથની ચળ ઉતારી હશે.”

દૌતુકમાળા.

હાથનું પોહું, ઉડાઉ; હાથમાં જે આવે તે વાપરી નાખનાર.

“ તે અને હું બંને હાથનાં પોલાં અને તેમાં વળી મને પુત્ર પ્રાપ્ત થયો તેથી ઘરેણાં ગાંડાં અને મારી મોટી માએ કરેલો કરિયાવર વગેરે સઘળું ખાઈ પરવાર્યાં.”

મણિ અને મોહન.

હાથનો ચોખ્ખો, શુદ્ધ દાનતનો; પ્રમાણિક; વિશ્વાસુ.

હાથનો છટો, ઉદાર; સખી; ખરચાળ.

હાથનો ઠંડો, ઠાઠો; ધીમો (કંઈ આપવામાં.)

હાથનો સ્વસ્તિક કરવો, (સ્વસ્તિક=સાથિયો) અદબ વાળવી.

“ કોઈ કોઈ વખત તેને પવનને લીધે હાથનો સ્વસ્તિક રચવો પડતો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

હાથમાં કાછડી ઝાલવી, ધારતીનું માર્કું ગભરાવું; ગભરામણ થવી.

“ પ્રધાનો હાથમાં કાછડી ઝાલી દોડા-દોડ કરવા લાગ્યા.

સંધરાજસંઘ.

હાથમાં રહેવું, કપળમાં રહેવું; અંકુશમાં રહેવું. ‘તે મારા હાથમાં રહેતો નથી.’

૨. જતું ન રહેવું; છટકી ન જવું.

૩. ખચવું; વપરાઈ ન જવું. ‘પૈસો હાથમાં રહેતો નથી.’

હાથમાં લેવું, કોઈ કામ કરવાનું માથે લેવું અથવા માથે લીધેલું કામ શરૂ કરવું.

૨. વશ કરવું.

હાથ લાકડી, આધાર-ટેકા

હાથ વાવડો, ચોરી નય એવો.

હાથ વેંતમાં, નજીકમાં.

જ્યાં ખરેખરો કસોટીનો વખત હાથ-વેંતમાં આવ્યો એટલામાં મેઘગર્જનાની પેઠે એક ભયંકર અવાજ થયો.”

ગત મહેનત.

હાથી ઝુલવા, (પૈસાદાર માણસને લાંબ માત્ર હાથીની સાહિબી હોય છે તે ઉપરથી) પૈસાદારના સંબંધમાં એમ બોલાય છે કે ‘તેને લાં તો હાથી ઝુલે છે.’

‘પિયરમાં હાથી ઝુલતા હોય તે કામના નહિ પણ સાસરે બકરી વગરનું આરણું એ સાઈ ખઈ.’

ભામિની ભૂપણ.

હાથીનો અંકુશ, જુલમી શેઠ અથવા તડા-માર સત્તા ચલાવી કામ લેનાર વડીલને માટે વપરાય છે.

હાથીનો પગ, જેની વિભૂતિને આધારે ઘણા માણસો દહાડા કાઢે છે અથવા નિર્વાહ ચલાવે છે એવા માણસ-ભૂમિ, નોકરી, પદ્વી કે મિલકતને માટે વપરાય છે.

હાથેઆમલીના બંધ છે, હાથથી પૈસો ન છૂટવો; કંજુસ હોવું. પૈસો ખરચવો જોઈએ તેવે પ્રસંગે પણ ન ખરચાય એવા કંજુસ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હાથે પગે પડવું-લાગવું, આજીજી કરવી; લાંબા હાથ કરીને પગે પડવું; કાલાવાલા કરવા.

‘ અરે સખિ, તું કદવીપત્ર લેવા ગઈ
આરે એણે મને હાથે પગે પડી કહ્યું કે
સખિ, તું જઈ જોઈ આવ કે તે તુપાળ
કાઈ સમયે માઈ સ્મરણ કરે છે કે હું જ
તેના મોહપાશમાં પડી વધારે યુક્ષતી
જાઉં છું ’

તપસ્યાખ્યાન.

હાથેવાળો મેળવવો, પરણવું; લગ્નની ગાંઠ
બાંધવી; હાથમેળાવો કરવો; હાથ મેળવવો.
પાણિ ગ્રહણ કરવું પણ બોલાય છે.

‘ આપ જેવા ને ટેકી શરાક્ષત્રી સાથે મા-
રો હાથેવાળો મળ્યેથી હું ઈંદ્રાણી કરતાં
પણ અધિક સુખ માવું છું. ’

પ્રતાપનાટક.

હાથેળીમાં પૃથ્વી આવી જવી, એવી કાઈ
મોટી આશ્ત આવી પડવી કે શું કરવું તે
સુઝે નહિ; અતિશય ગભરામણ થવી;
સાંકડમાં આવી જવું.

“ ઘેલાભાઈ આપડો વર્ષમાં બે ચાર વાર
ટૂંકી રજા લેઈ ઘેર આવે અને ઘણાંએ
ફાંફાં મારે પણ કંઈ વળે નહિ, તેને પણ
હવે તો હથેળીમાં પૃથ્વી આવી ગઈ. ”

બે બહેનો.

હાથો જખરો છે, પક્ષ મોટી છે.

હાર ઉતારવો, ટેક ઝોછો કરવો; નરમ પા-
ડવું; આંકડો નીચો પાડવો.

‘ પોતાના કુળનો ગર્વ ધરનાર પ્રતાપનો
હાર આવે આપણે કાં ન ઉતારવો ? ’

પ્રતાપ નાટક.

હારી ખાવું, નમળા પડવું.

હાલતે શિંગડે, તંદુરસ્ત સ્થિતિમાં.

“ હાલતે શિંગડે મોત આવે તો સાઈ. ”

હિંદોળા ખાવા, અંતરિયાળ સ્થિતિમાં
રહેવું; સુલવું; સિદ્ધિ ન થવી.

“ એકજ પેઢીમાં કાળચક્રના વારા ફેરા
બદલાયા હતા. અને શ્રીમંતપણા અને
નિર્ધનતા વચ્ચે આ ગર્ભશ્રીમંતપણાની

ખુમારીવાળા કુટુંબે હિંદોળા ખાવા હતા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

હિંદોળે ચઢાવવું, (ગામ) જગત કરવું.

૨. ઉસ્કેરવું.

૩. આશા આપી ધક્કા ખવડાવવા.

૪. હચમચાવવું; ડોલાવવું.

૫. ઝટ નિકાલ ન થાય એવી રીતે ર-
ખડાવ્યાં કરવું.

“ જેણે વરસો વરસ સુધી આખું ગામ
હિંદોળે ચઢાવ્યું છે તથા જેણે વળી વિધા-
યાને ભણાવ્યો તે નજરો નજર જોયો છે,
તે વિધારામ હજી જીવતો છે અને અહીં
આવે છે એ મોટું આશ્ચર્ય છે. ”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

“ એ સુંદરીને તું તારા હસ્તકમાં લે અ-
ને મારી નજરે ન પડે એવી રીતે છુપી
જનાનામાં રાખ; પણ મને તો લાગે છે
કે હું નિરખવા કરતાં પણ વધારે હવે
નિરખી ચૂક્યો છું ને તેથી માઈ મન હિં-
દોળે ચઢી ચૂક્યું છે. ”

અરેખિયન નાઈટ્રસ.

હિરણ ગોપાળ, ઘડીની નવરાઈ નહિ ને
કાઠીની કમાઈ નહિ એવો માણસ; જે
બહુ જ ઉવોગી જણાતો હોય તેને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.

‘ હિરણ ગોપાળ કામમાં ને કામમાં. ’

હિસાબ આપવા જવું, (પરમેશ્વરને સાં)
મરી જવું.

હિસાબ ન હોવો, મહત્વ ન ગણાવું.

હિસાબ લઈ નાખવો, સપડાવવું; ધમકા-
વવું; ઇપકો દેવો; ઝડતી લેવી.

હીમ ખીમના સમાચાર કહાવજો, એમ
પાટણવાડા તરફ છૂટા પડતાં બોલાય છે.

હીરાવેધ જેવો, હીરો વીંધવો જે ઘણો ક-
ઠણ તેને વીંધી નાખે એવો ચતુર પુરુષ.
(વાંકામાં બોલતાં વપરાય છે.)

‘ તું તો મારે હીરાવેધ જેવો છું. ’

હીરો વટાવવો, રૂપિયા લઈ કન્યા વેચવી;
કન્યાવિક્રય કરવો. (મર્મ-કેકડી-મન્નકમાં)
હુતો ને હુતી, ઘણી અને ઘણીઆણી; (હ-
તો ને હતી-ત્રી અને પુરૂષ.

‘ સાહેબ લોકોને હુતો ને હુતીનું સુખ,
પણુ આપણા કુટુંબનું સુખ તેઓ સમજ-
તા નથી. ’

સરસ્વતીચંદ્ર.

ફાં ઝેસવું, હારીયાકી નિરાંત ધરી ઝેસવું;
પ્રથમથી સમજીને નહિ પણ પાછળથી
કંટાળીને મૂકી ઈ ઈરી કામ ઝેસવું.

ફુડકિયો લાડુ, મરી ગયેલા માણસને નિમિત્તે
થયેલા લાડુ.

હૈયાના લાળા, અંતરની બળતરા; અંતરની
ગુપ્ત ચિંતા.

હૈયાની હોળી, મનમાં બળ્યા કરવું તે;
અંતરની બળતરા.

‘ હૈયાની હોળી કેને કહિયેરે * * * * ;

આપ તો અંતરજ્વળી છો,
હરિ મહા સમર્થ સુખદાય-માયા;
દયારામ.

હૈયામાં હોળી પણ બોલાય છે.

‘ હુંપદની હૈયામાં હોળી, અજ્ઞાનમાં
અવરાણા; લાલચમાં લપટાણા નર એજ
કગાણા,

બોધચિંતામણિ.

‘ દીવાળીના દહાડલા
સરસ ગણે સૌ કામ.
શણુગારાઈને સાંચરે,
મારે હોળી હૈયામાં હોય-સૈયર
હું તે શી રીતે સાંખું;

વેનચરિત્ર.

હૈયાનું કુટુંબ, જને કંઈ સૂઝે નહિ-યાદ ન
રહે તેવું; હૈયું-કાળજી કેકાણે ન હોય-ચુદ્ધિ
ચાલતી ન હોય તેવું.

‘ હૈયાના કુટુંબ,
હરિ સાથે હેત ન કીધું,’

‘ જો હું હાઈ તો આખો ઉત્તર પ્રાંતમારે
તમને આપવો અને તમે હારો તો તમારે
તમારી બહેન મને આપવી’ આ સરસ
હૈયાના કુટુંબ મૂળરાજે દાશના ઘેનમાં કબુ-
લ કરી.”

ગુ. જીની વાર્તા.

હૈયાનું મેલું, મનનો મર્મ ન જણાય-મનની
વાત કાઢીને ન કહે એવું; થોડું બોલનાર;
મનનો પાર ન આપનાર; મીઠું; અંતઃકર-
ણુ ચોખ્ખું ન રાખનારને વિષે બોલતાં
વગરાય છે; હૈયારખું.

“ અમાગ્યો ડાહ્યા થાય,
ઘણા જન સાં કુંઘેલો;
જો નવ બોલે બોલ,
કહે હૈયાનો મેલો.”

કવિ શામળ.

હૈયાનું સુખું, જને કંઈ યાદ ન રહે તેવું;
સ્મરણશક્તિનું કાચું.

હૈયાનો હાર, (જોમ હૈયાનો હાર હૈયાપર
ને હૈયાપર રહે છે તેમ જોનો પ્રેમ અંતઃક-
રણથી અજગો થતો નથી-લાગ્યો ને લા-
ગ્યો રહે છે તે) ઘણુંજ વહાલું; કાળજીની
કાર.

“ હાર મુજ હૈયાનો એ તો,
નથી એ ત્હારી પેઠ નમેરો.
રોવા દે, રોવા દે મુને રોઈ લેવાદે,
જઈને એની બાથમાં રે-દયા-”
સરસ્વતીચંદ્ર.

“ પ્રાણથી પ્યારા, નેણાના તારા,
હૈયાના રે હાર,
મન હરનારા જીવો મારા પ્રાણુ જીવણુ.
હુંતો વારીરે તમ પર વાલીડા.

બોધ ચિંતામણિ.

“ હાર હૈયા તણા રે,
મારા કાળજીની કાર;
મસ્તકના મણિરે,
મારા ચિતડા કરા ચોર.”

કવિ દયારામ.

હૈયામાં અંગારા ઉડવા, હૈયામાં અગતરા
ઉઠવી; કાળજી અગવું.

‘લકા બજો ને બજો તેની વાડી,

હેડે ઉઠે છે અંગારા.

કહાં છોજી અંદન ગારા,

વજો સ્યામ આજ સવારા.

નર્મ કવિતા.

હૈયામાં ગજની કાતી છે, પુષ્કળ વેર છે
(પેટમાં)

હૈયામાં ગોખલો હોવો, પેટમાં વાત ટપી
શકવી; યુમ વાત બહાર ન પાડવાની પ્ર-
કૃતિ હોવી; વાત બહાર જણાવા ન દેવી.

હૈયામાં લખી રાખવું, ન વિસરાય એમ
કરવું; યાદ રાખવું. હૈયામાં રાખવું પણ
વપરાય છે.

હૈયામાં હાથ મૂક્યો હોય તો કોરો કટ
નીકળે, જાણે પેટમાં કાંઈ કપટજ નહિ;
હૈયામાં લેપ દેપ કરોએ નહિ; કશાની
કાંઈ માહિતિજ નહિ એમ વાંકામાં વપરાય છે
“સલભામા-(હાથના ચાળા કરી) અરે
રે, એતે કાંઈ જાણે છે? મારે મોઢે કહા-
વવું હશે કેમ? હૈયામાં હાથ મૂક્યો હોય
તો કોરો કટ નીકળે! હજી જરા વધારે
અનણ્યા થાઓ એટલે ઠીક પડશે.”

સલભામાખ્યાન.

હયા સગડી, હૈયાની અગતરા. હૈયા સઘડી
કોટે ખાંધી છે એટલે કાળજી નિરંતર
અભ્યાંજ કરે છે.

હૈયું કબુલ કરવું નથી, હિંમત ચાલતી
નથી (કોઈ જોખમ ભરેલું કામ કરતાં.)

હૈયું ખાલી કરવું, મનના ઉભરા-મનની
અગતરા બહાર કાઢી શાંત પડવું.

“ગામનો ગાંદરો દેખાતો અંધ થયો
સારે તેણે પ્રહાંડનો નિસાસો નાખ્યો,
રોઈ રોઈને આંખો રાતી કરીને હૈયું ખા-
લી કર્યું. બ્યારે થાકી સારે જ તેવું રદન
અંધ થયું.”

એ બહેનો.

તેથી ઉલટું હૈયું ભરાઈ આવવું

એટલે રડુ રડુ થઈ જવું.

હૈયું ટાકું હીમ છે, નિરાંત છે.

‘પાનઆઇનો પાધરો પ્રેમ,

નેઈ હૈડાં થયાં ટાકાં હેમ.’

હૈયું ઠાલવવું, મનની જે વાત વારંવાર ખટ-
ક્યાં કરતી હોય તે કોઈ હિતેચ્છુને કહી
મન હલકું કરવું; અંતરની ચિંતા-અગતરા
બહાર કાઢવી.

હૈયું પડવું, ટેવાવું; ટેવ પડવી; મહાવરો થવો.
હૈયું ટુટી જવું, અક્લ બહેર મારી જવી;
ભાન ખસી જવું; ભાન કે લાંબા પહોંચ
ન હોવી.

હૈયે ધરવું, મનમાં ઉતારવું; લક્ષ્યપર લેવું; કા-
ળજી રાખવી

હૈયે હાથ રા... ધીરજ રાખવી; નિશ્ચિંત
રહેવું; ચોંકી ન ઉઠતાં શાંતિ ધરવી.

હૈયે હાથ રહેવો એટલે ધીરજ-હિ-
મંત-રહેવી.

સરદારખાને ન દેખતાં તેને હૈયે હાથ
પણ રહ્યા નહિ.

ગુ. જીની વાર્તા.

‘થોડી વારમાં ભણેલ તેથી,

ખુબ પસ્તાવો કરશે;

પછી હૈડાપર રાખિ હાથને.

ઈશ્વરથી નહિ ડરશે-જીવ.”

નર્મકવિતા.

હોઈયાં કરવું, પચાવી પડવું; વગર હકતું
લઈ લેવું.

હોશિયાર રહેજો, સાવચેત રહેજો. અગાઉ
ચોરનો ભય બહુ હશે તેથી પાટણવાડામાં
આવેલા માણસને વગોટાવતાં હુંશો-હુંશિ-
યાર રહેજો એમ કહેવાનો ચાલ પડ્યો
જણાય છે.

હોળી વાળવી, ખરાખી કરવી; ધૂળધાણી
કરી નાખવી.

હોળીનું નાળિયેર, અધરા કામમાં-આકૃતમાં
પહેલો ધસારો કરનાર માણસ.

૨. જેને માથે ખીજની કસુર પડે તે.

“કટલા એક ધનવાન થવાની ધાડમાં

આ પાર કે પેલે પાર એમ હોળીનું ના-

ળિયેર થઈને અંપલાવે છે તેમાં તેઓ

ભોગ જોગે ખરાખખસ્ત થઈ જાય છે.”

બાત મહેનત.

બોગ જોગે ખરાખખસ્ત થઈ જાય છે.”

બાત મહેનત.

બોગ જોગે ખરાખખસ્ત થઈ જાય છે.”

બાત મહેનત.

બોગ જોગે ખરાખખસ્ત થઈ જાય છે.”

બાત મહેનત.

બોગ જોગે ખરાખખસ્ત થઈ જાય છે.”

બાત મહેનત.

